

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی سییہم
سوورہ تہ کانی

(المنافقون) و (التغابن) و (الطلاق)
(التحریم) و (الملک) و (القلم)
و (الحاقة) و (المعارج)

عہ لی باپیر

تہفسیری سوورہ تہکانی

الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّعِينَ وَالطَّالِقِينَ وَالْمُحْرِمِينَ
الْمَلَائِكَةَ وَالْقُلُوبَ وَالْحَقِيقَةَ

ته فیسیری سوورپه ته کانی

الْبَيِّنَاتُ وَالتَّعَابِينِ وَالتَّطْلُقِ وَالتَّحْرِيمِ
الْمَلِكِ وَالْقَلَمِ وَالْحَقِّ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهرده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۴ ز

۷۹۱ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابه ت : ئایینی

له بهرپوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

ته فسیری سوورہ ته کانی

الْبَنَافِقُونَ وَ التَّغَابُنِ وَ الطَّلَاقِ

التَّحْرِيمِ وَ الْمُلْكِ وَ الْقَلَمِ

الْحَاقَّةِ

له نۆره كۆمهله ئايهتپهكان لهكەڵان
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عەر مەواڵع النوازل الكونامي

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Alibapir

Alibapir

Alibapir

پیشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتیی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوێنەرە بەڕیزو خوێشەوێستەکان!

هیچ گومانێ تێدانیه - بۆ مروۆقی برپادار - که ئەو تەمەنە ی له خزمەت دوایین کتییی خوا (قورئان) دا بەسەر دەر بڕی، جا به هەر شیوهیهك له شیوه کانی له خزمەتدابووندا بـی؛ خوێندنهوه، تێفکرین و پامان، فێرکردن، کارپێکردن ... هتد، به باشتترین جیگرتن جیگا دهگرێ و، خاوه نه که ی له دنیاو دواڕۆژدا لـیی به ههرمه نه ده.

(۱) ئەو ه پێی ده گوتری: (خطبة الحاجة) که پێغه مبه ر ﷺ هاوه لانی به ڕیزی فێرده کرد، پێش ههر قسه یه کی گرنگ، بیلین، وهك وتاری جومعه و داخوازیی کردن (خطبة) و... هتدو، ئەم وتاره، هه ر کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه و (مسلم) یش به شیکی هیناوه.

منیش - كه وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خ‌وای به‌به‌زه‌یی و به‌خشهر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشی به‌رزو ب‌ئ وینه‌ی خ‌ویه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست س‌الیه‌وه هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌پ‌رزو پ‌یز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تێوه‌پامانی ئایه‌ته‌پ‌ر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تێک‌رای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پ‌ۆشنایی قورئان دا‌بوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سرووشتییه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام، ب‌یجگه‌ له‌ قورئان پاشان س‌وننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی ج‌یبه‌ج‌یک‌ردن و کارپ‌یک‌ردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! ب‌یگومان نه‌خ‌یر.

ئنج‌ا له‌م‌یز س‌الیش بوو، که‌ براو خوشکانێکی د‌ل‌س‌ۆزی نزیک و ئاشنام، داوایان ل‌ی‌ده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو ل‌یک‌دانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی س‌الی (١٤٢٨) دا هاته‌ د‌ل‌مه‌وه، که‌ ناوی خ‌وای ل‌ی‌به‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پ‌یی بو‌ارو ده‌رفه‌ت، هه‌رس‌ال‌ه‌ هه‌ندیکی ل‌ئ ئه‌نج‌ام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالێی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خ‌سی که‌ بتوانم خ‌یرایی ت‌یدا بکه‌م و خ‌ومی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان ب‌ئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ ماب‌ئ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو ل‌یک‌دانه‌وه‌یه‌شم، و‌پ‌رای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌یه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پ‌ی‌یان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خ‌وم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ ب‌یگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان س‌وننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پ‌یغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه (م‌ب‌یین)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واته: ههروهه زیکرمان بۆ لای تو ناردۆته خوار، تاكو ئهوهی بۆ خه لکی نیرراوه ته خوار، بۆیان پروون بکهیهوه، وه به لکو خوشیان بیربکه نهوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه تی خوای به خشه ر ﷻ - شایسته یی ئه وه م هه بی ته فسیرو لیکدانه وه یکی وا بۆ قورئان پیشکesh به مسو لمانانی کوردستان بکه م، که له قورئان بوه شیته وه، مایه ی به هره و سوودی خوینهران بی، به تایبه تیش که زیاتر له سی (٣٠) سآله له گه ل قورئانی به رزو مه زن و ته فسیره کانی و کتیه کانی سونه تدا خه ریکم و، ده یان کتیب و به ره می جوړاو جوړم له زۆربه ی بواره کانی زانسته کانی شه ریه تدا پیشکesh کردوون.

شایانی باسیشه که ئه و بیست و دوو مانگ زیندانی کرانه م له لایه ن ئه مریکاوه - له (٢٠٠٣/٧/١٠ تاكو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - ده رفه تیکی گه و ره و گره گ بوو، بۆ زیاتر پیداقوولبوونه وه ی کتییی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په یدابوونی تیگه یشتنی تایبه ت له باره ی زۆریک له ئایه ته کانییه وه، ئه م راستیه ش له مه سووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره وشاوه ته وه^(١)، به لآم هه لبه ته نآلیم و هه چکه سیش بۆی نیه بلآ: که ئه م ته فسیره ی من تیروته واوه، چونکه وێپرای سنوورداربوونی تواناو پرستم، له به رانه ر کتییی له هه موو پرویکه وه ره ها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوا دا، نه شمویستوه که زۆر به ملاولادا بچم و بچمه نیو هه ندیک ورده کارییه وه، که یان من تیدا پسپۆرو

(١) ئه و مه سووعه یه ئیستا چاپ کراوه، که وتۆته به رده ستی خوینهران و، سه ره جه م هه شت به رگ و ده وری سی هه زارو پینج سه د (٣٥٠٠) لاپه ره یه، هه ولماوه به گشتی تیدایا سی سه ره جه م لایه نه کانی ئیسلام بکه م و، تا که سه ره چاوه شم قورئان بووه، وێپرای ده قه کانی سونه ت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه ئه و مه سووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوازه (١٢) کتییی سه ره یه خو، به مه به ستی ئاسانه تر سوود لی بینرانی .

شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتێکدا دەیهوێ لە قورئان تییگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرموووە؟!

ئنجاهەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێنم)، کە هەلسا بە نووسینەو هەڵبەناوە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەو هەڵگیریی، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەلسا بە (تخریج) ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پیکراوە کانهو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەو کێشاوە، خوا بە باشتەری شێوە پاداشتی بداتەو، هەر صالِح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(۱)، لە خوا ی بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لە ئێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەک: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سوورەتێک بوخوێ شتیکی سەربەخوێو، سەرچەم ئایەتەکانی وەک ئالقهەکانی زنجیرێک پیکەو پەییوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بو سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەو کراوە، بو ئاسانکاریی خویندنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بو بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گوێرە ی سوورەتەکان، بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی زۆربە ی قورئان، لێپراوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەن بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

دوا قسه شم ئەوەیە که:

ئەم تەفسیرە - وەك پیشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پیشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پیکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة) یە لە سەرەتای ئەم
پیشەکەییەووە هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هەولێر

بەرچا و روونییهکی گرنگ

له باره‌ی ئەم تەفسیرهوه

خوێنه‌ری به‌رێز !

هه‌رچه‌نده‌ له (پیشه‌کی گشتی) ئەم تەفسیره‌دا باس‌مان کردوه که بۆ نووسینی ئەم تەفسیره، له هه‌موو ئەو تەفسیره‌ باوانه‌ی ده‌ستم پێیان گه‌شتوه، به‌هره‌مه‌ندبووم، هه‌روه‌ها له کۆتایی هه‌ر به‌رگێکی ئەم تەفسیره‌دا، سه‌رجه‌م ئەو تەفسیره‌ی که‌م و زۆر لێیان سوودمه‌ند بووم، ناوه‌کانیا‌مان به‌ ریز نووسیون^(۱)، به‌لام لێره‌ش وه‌ك جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاترو به‌رچا و روونی باشت‌ر بۆ ئێوه‌ی به‌رێز ده‌لێم :

مادام ناوی تەفسیره‌کامان نووسیوه، نه‌ پێویست ده‌کات و نه‌ ده‌ش‌گونجی، بۆ هه‌ر تیگه‌یشتی و بیروک‌ه‌یه‌ك، که زۆربه‌ی تەفسیره‌کان له‌باره‌ی ئایه‌تی‌که‌وه، یان رسته‌و بره‌گه‌یه‌کی ئایه‌تی‌که‌وه، ده‌یه‌پنین، ئێمه‌ هه‌موو جارێ ناوی ئەو تەفسیره‌انه‌ بێنین، به‌لام بێگومان هه‌ر کات بیروک‌ه‌و تیگه‌یشتی‌کی تایبه‌تی یه‌کێک له‌ تەفسیره‌کان هه‌بێ و بکه‌وێته‌ به‌رچاوم، ئنجا چ په‌سندی بکه‌م، چ په‌فزی بکه‌م، هه‌ر کات به‌ پێویستی بزانی، به‌ تایبه‌ت ئاماژه‌ی پێده‌که‌م، ئه‌گه‌رنا به‌ ئاماژه‌ی گشتی و به‌ نووسینی ناوی تەفسیره‌کان له‌ کۆتایی هه‌ر به‌رگێک دا، ئیکتیفا ده‌که‌م و، زۆریش له‌ ئەمانه‌تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده‌خه‌فتیم و مه‌به‌ستمه‌ ره‌چاوی بکه‌م، چونکه‌ ئەمینیی و ئەمانه‌ت پارێزی، ره‌وشتیکی گه‌وره‌و به‌رزی مسو‌لمانه‌تییه‌ .

(۱) دوا‌یی وا به‌باش زانرا ناوی تەفسیره‌کان لای‌برین و، له‌ کۆتایی کۆی به‌رگه‌کانی [تەفسیری قورئانی به‌رز و به‌پێژ] دا ده‌یان‌نووسین.

شايانى باسشە جارى وا ھەيە بىرۆكەو تىگەشتىكى تايەتتى خۆم، دەر بارەى
 كۆمەلە ئايەتتىك يان ئايەتتىك يان پستەو بىرگەيەكى ئايەتتىك، بۆ دروست دەبى،
 ۋەك تىگەشتىن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كە چى پەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەویش بەھۆى ئەو ھەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماوە.

لە تۆرە كۆمەلەيەتتەكان لەكەلتەين
 Stay in touch on social media
 نەن مەكەم غىر مۇلاققاتىل ئۇمۇمىي

پاڭەپاندىنى مەكەتبى مامۇستە ئالى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەبى
 پاڭەپاندىنى مەكەتبى مامۇستە ئالى بابىر

QR codes for social media and website

پاڭەپاندىنى مەكەتبى مامۇستە ئالى بابىر

پیشہ کی اہم بہرگہ

الحمد لله وكفى، وصلاته و السلامه وبركاته عن عباده الذين اصطفى وآله جميعا

من الصحب و الأزواج و القرابة و التابعين لهم بإحسانٍ إلى يوم الدين

خوینہری بہرِیز و خوُشہ ویستم!

ئہمہ بہرگی سییہ مینہ لہ تہ فیسیری قورئانی بہرز و بہرِیز، ہشت سورہت دہ گریتہ

خو کہ ئہ مانہن:

۱- المنافقون

۲- التغابن

۳- الطلاق

۴- التحريم

۵- الملک

۶- القلم

۷- الحاقہ

۸- المعارج

شیوازی تہ فیسیرکردنیسیان وہک شیوازی بہرگہ کانی پیشوویہ، ئہم بہرگہ وپرای قوُناغ و

ہہنگاو تہ فیسیرکردنی ئایہ تہ بہرِیزہ کانی ئہو ہشت سورہتہ، ژمارہیہ ک کورته باس و

بابہ تی دیکہ شی تیدان بہ لَام بہم شیوہیہی خواری:

یہ کہم: سوورہ تی (المنافقون):

لہ تہ فیسیری ئہم سورہتہ دا ئہم کورته باس و بابہ تانہ ہہن:

۱- کورته باسیک: پوختہیہ کی جہنگی (بنو).

۲- کورته باسیک دہربارہی نیفاق و مونافیقان.

دووهم: سوورته‌تی (التغابن):

کورتە باسیک دەر باره‌ی قه‌ده‌ره‌وه.

سێهه‌م: سوورته‌تی (الطلاق):

۱- پیناسه‌ی دادگه‌ری (العدل).

۲- کورتە باسیک له‌ باره‌ی طه‌لاقه‌وه.

۳- کورتە باسیک له‌ باره‌ی حه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌وه.

چوارهم: سوورته‌تی (التحریم):

۱- چوار سه‌رنجی گ‌رنگ.

۲- کورتە باسیک له‌ باره‌ی پ‌نگه‌ی به‌رزى هاوسه‌رائى پ‌یخه‌مبه‌رى خواوه -خوا لییان پ‌ازى
ب‌یت-

پ‌ینجه‌م: سوورته‌تی (الم‌لک):

۱- کورتە باسیک له‌ پ‌ینج سه‌رنجدا.

۲- کورتە باسیک له‌ باره‌ی هه‌ند‌یک ورده‌کارى ب‌یستنه‌وه.

۳- کورتە باسیک له‌ باره‌ی ورده‌کارى ب‌ینین.

۴- کورتە باسیک له‌ باره‌ی عه‌ق‌ل و م‌یشک.

شه‌شه‌م: سوورته‌تی (القلم):

۱- کورتە باسیک له‌ باره‌ی په‌وشت به‌رزى پ‌یخه‌مبه‌ر ﷺ و ره‌فتار په‌رستى ناحه‌زانییه‌وه.

۲- هه‌ل‌وه‌سته‌یه‌ک له‌ باره‌ی (یوم ی‌کشف عن ساق) ه‌وه.

۳- کورتە باسیک له‌ باره‌ی چاو ل‌یدانه‌وه.

حهوتەم: سوورەتی (المعارج):

- ۱- چەند دەقیکی سوونە لەبارە ی ئەو پۆژەوێ که پەنجا هەزار سألە.
- ۲- کورتە باسیک: چوار سەرنج.
- ۳- خالە بیهێزەکانی مروۆف.
- ۴- پوونکردنەوێهەک لەبارە ی بەردەوامی لەسەر نوێژەکان و پاراستنیانەوێهە.
- ۵- حەوت ورده سەرنج.

هيوادار يشم ئەم بەرگەش وەك بەرگە پيشووێهەكانەوێهە بە وردی بخویندریتەوێهە، بەهرەو سوودی

پێویستی لی وەرگیری.

۱۴ / شوال / ۱۴۴۴ هـ - ۲۰۲۳/۵/۴ ههولێر.

تہ فسیری سوورہ تی

الْمِنَافِقُونَ

له تۆه كۆمەنلاینتىدىكىن لەكەتلىن
Stay in touch on social media
 نىن مەكك غىر مۇلاخ ئاۋامىل ئالماق

فەيسەبۇكىن [AliBapir](#)

ئەللىن [AliBapir](#)

كەتلىن
 ئالماق مەككەنلىن مۇلاخىسىن ئەللىن باپىرىن

فەيسەبۇكىن [AliBapir](#)

ئەللىن [AliBapir](#)

archive.org/details/@alibapir

PDF

AliBapir

GET IT ON Google Play

GET IT ON App Store

www.alibapir.net

English + عربىي = كوردى

فەيسەبۇكىن [AliBapir](#)

ئەللىن [AliBapir](#)

دەستپێک

بەرپێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۳) ی مانگی ڕەمەزانی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر (۲۰۲۰/۵/۶) ی زاینی، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (المنافقون)، وەك عادی خۆشان، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت (۷) ڕگەدا دەخەینە ڕوو:

پێناسە ی سوورەتی (المنافقون) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە هەر بە (سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ) ناسراوە، لەو بارەوێش بەلگە زۆرن، بۆ وێنە ئەو دوو دەقە دێنین:

(۱) - {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ بِالْمَدِينَةِ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ الضَّرِيرِ وَالنَّحَّاسُ وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ وَالْبَيْهَقِيُّ، وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ).

واتە: عەبدوللای کوری عەباس ر.ه. گوتویەتی: سوورەتی (مُنَافِقِينَ) لە مەدینە دابەزیوە.

(۲) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ بِسُورَةِ الْجُمُعَةِ، يُحَرِّضُ بِهَا الْمُؤْمِنِينَ، وَفِي الثَّانِيَةِ بِسُورَةِ الْمُنَافِقِينَ، فَيَقْرَعُ بِهَا الْمُنَافِقِينَ} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ كَمَا فِي الْمَجْمَعِ: ج ۲ ص ۱۹۲، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ إِسْنَادَهُ حَسَنَ وَأَصْلَهُ فِي الصَّحِيحِ

باختصار، وَأَخْرَجَ الْبَرْزَارَ وَالطَّبْرَانِيَّ عَنْ أَبِي عِنَبَةَ الْخَوْلَانِيِّ، والحديث حسنه السيوطي في الدر المنثور: ج ۶ ص ۳۳۴،

واته: ئەبوو ھورەیرە ر.ھ. دەلی: پیغمبەری خوا ﷺ لە (پکاتی یەکەمی) نوێژی جومعهدا، (ئەو باسی پەکاتەکە ی نەکردووە، بەلام دیارە) سوورەتی (جُمُعَة) ی دەخویند، پرواداران ی پێ ھاندەدا، (بو دینداری و مسوڵمانیتی و بەردەوامی لەسەر تاعەت و، خۆپاراستن لە نیفاق و دەغەلی و، خۆپاراستن لە کەوتنە ژێر کاریگەری خاوەن کتێبە لادەرەکان) و، لە (پکاتی) دووھەدا سوورەتی (مُنافِقِینَ) ی دەخویند (لەمیانی خویندنی سوورەتی (مُنافِقِینَ) دا) سەر کۆنەو سەرزنەشتی منافیق و دەغەلەکانی دەکرد.

دووھەم: شوینی دابەزینی:

زانایان لەسەر مەدینەیی بوونی ئەم سوورەتە یەکدەنگن و، ئەمەش ئاشکرایە چونکە ھەمووی لە بارە ی منافیقەکانەوہیە، ئەوانیش لە مەدینە بوون، ھالەتی نیفاق و دەغەلی و دوورووی لە مەدینە سەری ھەلداو، چونکە لە مەککە مسوڵمانان بالادەست نەبوون، تاكو خەلک ناچار بێ، لە پرووی ئەواندا خۆی بە مسوڵمان پێشان بدات و لە لای بێپروایەکانیش بلی: بێپروام، ھەمیشە ھالەتی نیفاق لەو کۆمەلگایانەدا دروست دەبێ کە ئیسلام تێیاندا بالادەستە، لەو کۆمەلگایانەدا خەلکیکی دەغەل و دلنەخۆش، ناچار دەبێ خۆی بە مسوڵمان پێشان بدات، لە ھالیکدا کە پروای بە ئیسلامیش نیە.

سێھەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

بە یەکدەنگی زانایانی ژمیرەرەری ئایەتەکانی قورئان، ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە یازدە (۱۱) یە.

چوارەم: ریزبەندیی لە دابەزین و لە موصحەفدا:

ئەم سوورپەتە لە ریزبەندیی دابەزیندا بە پێی رای (جابر بن زید) ژمارە سەدو دوو (۱۰۲) یە، واتە: سەدو دوووەمین سوورپەتە دابەزیوە، لە دوای سوورپەتی (الحج) و، پێش سوورپەتی (المجادلة)، لە موصحەفیشدا ریزبەندییەکی ژمارە شەست و سێ (۶۳) یە.

پێنجەم: نێوەرۆکی ئەم سوورپەتە:

یازدە ئایەتەکی ئەم سوورپەتە، جگە لە سێ ئایەتی کۆتایی، هەموویان لە بارەى موناڤیقەکانەو، واتە: ئەم سوورپەتە هەشت ئایەتی لە بارەى موناڤیقەکانەو، سێ ئایەتی کۆتاییش، خوا ﷻ تێیاندا برۆاداران دەدوێت، کە مآل و سامانی خۆیان خەرج بکەن و بە مآل و سامانیان فیداکاری بکەن لە پێناوی خۆی پەروەرەدگاردان، دەستگرویی و هاوکاری هەژاران و نەداران بکەن.

هەروەها لەم سوورپەتە موبارەکەدا، هەلوێستیکی زۆر قیزەونی سەری موناڤیقەکان (عبدالله بن أبي بن سلول)، لە جەنگی (بني المصطلق)دا، کە قسەیهکی زل و ناشیستەى بەرانبەر بە پیغەمبەرى خوا ﷺ و مسوڵمانان کردو، خراوتە پروو، کە دوایی حاشای لە قسەکی خۆی کردو و سوێندی بە درۆی خواردو، خوا ﷻ لە ئایەتەکانی ئەم سوورپەتە موبارەکەدا، ئاماژە بە هەلوێستە و قسەکانی عەبدوڵاو، پۆزش هێنانەو و سوێندی بە درۆ خواردنی، دەکات.

هەروەها لەم سوورپەتەدا ژمارەیهك لە خەسلەتەکانی موناڤیقەکان خراوتە پروو.

لە سێ ئایەتی کۆتاییشدا خوا ﷻ پرووی کردۆتە برۆاداران، کە وەك موناڤیقەکان و دڵ نەخۆشەکان باوەش بە دنیا دا نەکەن، ژیان و گۆزەرانى دنیا لە خوا بێتاگایان نەکاو، سەرەنجام پەشیمانیی بچێژن، بێ ئەوەى سوودی لى بینن.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

تاییەتمەندییە بنەرەتیی ئەم سوورەتە، ئەوەیە کە وێرایی ئەوەی بە ناوی (منافقون) هەوێهەو، لە چەند سوورەتیی قورئاندا، وەک دوایی باس دەکەین، خوا ﷺ باسی موناڤیقەکان و سیفەتەکانیان کردووە، بەلام تەنیا ئەم سوورەتە بە ناوی (المنافقون) ه، ئنجا ئەم سوورەتە موبارەکە، وێرایی ئەوەی ناوی (المنافقون) ی لەسەرە، پێناسەیکە باشی موناڤیق و دەغەل و دوو پروووەکان دەکات و دەوری بیست (۲۰) لە خەسلەت و هەلس و کەوتەکانیان، لە دوو توێی ئەو هەشت (۸) ئایەتەدا دەخاتە پروو.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

تێمە کوێ ئەو یازدە (۱۱) ئایەتە سوورەتی (المنافقون) دابەش دەکەین بۆ دوو دەرس:

دەرسی یەكەم: هەشت (۸) ئایەتە، ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، ئەوانیش هەموویان باسی موناڤیق و دڵ نەخۆشەکان دەکەن و، دەوری بیست (۲۰) لە سیفەت و نیشانەکانیان دەخەنە پروو.

دەرسی دووهم: لە سێ ئایەتی کۆتایی سوورەتی (المنافقون) پێک هاتووە، ئایەتەکانی: (۹ - ۱۱) کە تێیاندا خوای بەرزو مەزن فەرمان بە پرۆاداران دەکات: وریابن! سامان و پۆلەکانیان لە یادی خوا بپاڤان ئەکەن و نەیانخاڵێن و لەوەی خوا پێداون ببەخشن بەوانە ئاتاجن و، ببەخشن بۆ خزمەتی ئەو قەوارە ئیسلامییە تێدا دەژین، بەرلەوەی مردنیان بۆ بێت و، خۆزگە بخوازن دواخوێن و، خواش ئەجەلی هیچ کەس دواناخات.

شایانی باسه: دواتر پوختهیهك له باره‌ی جهنگی (بنی المصطلق) هوه باس ده‌کەین، له‌به‌ر تیشکی (السيرة النبوية لابن هشام)^(۱) و (عیون الأثر لابن سید الناس)^(۲) و (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)^(۳) دا، که به‌سه‌رهاتی عه‌بدوڵلای کورپی ئوبه‌یی کورپی سه‌لوول و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیدا بوون له‌ مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کان و، هه‌لو‌یستی زۆر خراپ و نه‌رێنیان به‌ران‌به‌ر به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مسوڵمانان، هه‌بووه، خراوه‌ته‌پوو، هه‌شت ئایه‌ته‌کانی سه‌ره‌تای ئهم سوور‌ه‌ته‌ موباره‌که‌ باسی ده‌کەن.

(۱) ج ۳ ص ۱۴۹ - ۱۵۲.

(۲) ج ۲ ص ۱۳۴.

(۳) ص ۱۴۰۷ - ۱۴۰۹.

له نۆره كۆمهتلايه تېپىكان له كەتالان
Stay in touch on social media
 تهن مەكەم عىز مۇوافىق اتوالىل التەكلىماتى

فەلى پاپىر AliBapir/

فەلى پاپىر AliBapir/

فەلى پاپىر AliBapir/

فەلى پاپىر AliBapir/

archive.org/details/@alibapir

PDF

فەلى پاپىر AliBapir/

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردى

فەلى پاپىر

فەلى پاپىر مەكەتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

فەلى پاپىر مەكەتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

فەلى پاپىر مەكەتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پاڭه پانډني مهكتهبي مامۇستا عهلي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

نه نۇره كۆمه ناريه بيهكان / نهكلانين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

پاڭه پانډني مهكتهبي مامۇستا عهلي بابير

عہلي بابير/ AliBapir

عہلي بابير/ AliBapir

كه نأبي
پاڭه پانډني مهكتهبي مامۇستا عهلي بابير

QR codes for social media and contact

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەشت ئایەت پێکدەي، ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، تێیاندا باسی موناڤیقەکان و ژمارەیک لە سیڤەت و ڤەفتارەکانیان کراوە، لەو ھەشت ئایەتەدا، تیشک خراوەتە سەر کەسایەتی موناڤیقەکان و بە مسوڵمانان ناسیتراون و وەك پېشتر گوتمان: دەوری بیست (۲۰) سیڤەتیان لی باسکراون، کە ئەمانەن:

۲و۱- شاھەدییەدانی ڤوالەتی بۆ موحمەد کە پېغەمبەری خواھە و، درۆکردن لەو شاھەدییەدانەدا.

۴و۳- سویندی درۆکردنە قەلغان و، خەلک لە ڤی لادان.

۶و۵- ڤرواھیتان و دواي کافر بوونەو، مۆر بەسەر دلەو نرانیان.

۷- سەرسامبوون بەجەستەو دیمەنیان.

۸- قسەي زرق و برق و خوش و بۆش کردنیان.

۹- چوینرانیان بە دارو تەختەي بۆشی ھەلپە سێراو.

۱۰- ھەمیشە دەست لەسەر دل بوون و لە خۆترسانیان - کە کەشف بین -.

۱۱- دوژمنی سەر سەخت بوونیان بۆ ئیسلام و مسوڵمانان.

۱۲- لاری بوون ھەتڵەبوون لە راستە ڤی خوا، وەك ویستیان لە دەست دابی.

۱۳- مل بادان و نەھاتنەلای پېغەمبەری خوا بۆ داوای لیئوردن بۆ کران.

۱۴- خۆ بەزلگری.

۱۵- لی نەبوردنی خوا بۆیان بەھۆی لاریانیانەو.

۱۶و۱۷- پیلانگیریان کە ھاوکاری ھاوہلانی دەوری پېغەمبەری خوا نەکری و، سەرەنجام لە دەور ڤرژانیان و ڤلاوەکردنیان.

۱۸- نه بوونی تیگه یشتنی قوول.

۲۰ و ۱۹- هه ره شه کردنیان به ده رکردنی پیغه مبهری خواو هاوه لانی له شار و نه زانیی و که و ده نییان.

بیگومان تینه گه یشتوویی (عدم الفقه) جیا به له نه زانیین (جهل)، چونکه جاری واکه سیك زانیاریی هه یه، به لام له شته کان، ورد تیناگات، نه زانیی ئه وه یه ئه وه که سه زانیاریی نه بی، به لام تینه گه یشتوویی ئه وه یه عه قل و هو شی باش کارنه کات و تینه گات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ (۱) اتخدوا ائمتهم حنة فصدوا عن سبيل الله ائمتهم ساء ما كانوا يعملون (۲) ذلك بائتهم ءامنوا ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون (۳) واذا رايتهم تعجبك اجسامهم وان يقولوا تسمع لقولهم كأنهم خشب مسندة يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قتلهم الله اني يوفكون (۴) واذا قيل لهم تعالوا يستغفر لكم رسول الله لوأرؤوسهم ورايتهم يصدون وهم مستكبرون (۵) سواء عليهم ااستغفرت لهم ام لم تستغفر لهم لن يغفر الله لهم ان الله لا يهدي القوم الفاسقين (۶) هم الذين يقولون لا نؤمن على من عند رسول الله حتى ينفضوا ولله خزان السموات والأرض ولكن المتنفقين لا يفقهون (۷) يقولون لن رجعنا إلى المدينة ليخرجنا الأعز منها الأذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين ولكن المتنفقين لا يعلمون (۸)

مانای ده‌قارده‌قی ئایه‌ته‌کان

{به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، کاتیک مونا‌فیکه‌کان هاتنه لات گوتیان: شایه‌دی ده‌ده‌ین، به دنیایی تو نیردرای خوی، خواش ده‌زانئ بیگومان تو نیردرای وی، به‌لام خوا شایه‌دی ده‌دات که مونا‌فیکه‌کان درۆزنن (که ده‌لین: پرومان به نیردراییت هیه) ❶ سوینده (درۆیه) کانیان کردوونه قه‌لغان (و پۆشهریان)، ئنجا له پئی خوا لایانداه (و خه‌لکیشیان لاداه)، بیگومان ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌ن خراپترین کاره ❷ ئه‌و (خراپترین کاره) یش به‌هوی ئه‌وه‌وه که پروایان هیناوه، دوا‌یی بیپروا بوون، سه‌ره‌نجام مو‌ر به‌سه‌ر دلپانه‌وه نرا، ئنجا ئه‌وان تیناگه‌ن ❸ کاتیکیش بینیتن، جه‌سته‌و دیمه‌نیان سه‌رسامت ده‌کات، ئه‌گه‌ر قسه‌ش بکه‌ن، گو‌ی بو قسه‌که‌یان ده‌گری، وه‌ک داره هه‌له‌په‌سی‌ردراوه‌کان وان، پێیان وایه هه‌ر هاوارو چریکه‌یه‌ک له دژی ئه‌وانه، ئه‌وانن دوژمن، لێیان وریابه، خوا بیانکوژی بو کو‌ی لاده‌درین! ❹ هه‌ر کاتیک پێشیان گو‌ترا: وه‌رن پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوای لیبوردنتان بو (له خوا) ده‌کات، سه‌ریان باداو بینیتن خو‌ به‌زلگرانه (له پئی راست) لایاندا ❺ (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر!) یه‌کسانه له‌سه‌ریان ئایا داوای لیبوردنیان بو بکه‌ی، یان داوای لیبوردنیان بو نه‌که‌ی، هه‌رگیز خوا لێیان نابووری، به دنیایی خوا کو‌مه‌لی لاده‌ران پاسته پئی ناکات و، به ئامانج ناگه‌یه‌نی ❻ ئه‌وان ئه‌و که‌سانه‌ن ده‌لین: خه‌رجیی ئه‌وانه مه‌کێشن، که له‌لای پێغه‌مبه‌ری خوان ﷺ (و هاوکاریان مه‌که‌ن)، تا‌کو ده‌پرژین و بلاوه ده‌که‌ن، عه‌مباره‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌ویش هی خوان، به‌لام مونا‌فیکه‌کان تیناگه‌ن ❷ (مونا‌فیکه‌کان) ده‌لین: مسو‌گه‌ر ئه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بو مه‌دینه، به دنیایی لایه‌نی به‌هیزو بالاده‌ست، لایه‌نی بیهیزو زه‌بوون (له شاره‌که) وه‌ده‌رده‌نیتن، هی‌زو بالاده‌ستیش هی خواو هی پێغه‌مبه‌رو هی پروادارانه، به‌لام مونا‌فیکه‌کان نازانن ❸}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(الْمُنْفِقُونَ): کو‌ی (مُنَافِق)ه، پیم وایه واباشه به کوردیی بگوتری: ده‌غل، بیگومان مونا‌فیکه‌کان دو‌پروون، به‌لام پیم وایه بابای دو‌پروو (ذُو الْوَجْهِين)، ده‌گونجی له نیو مسو‌لمانانیشدا هه‌بی و دو‌پرووی، سیفه‌تیکی خراپه‌و گونا‌هیک‌ی گه‌وره‌یه، به‌لام بو‌ مونا‌فیک، پیم وایه ئه‌گه‌ر بگوتری: ده‌غل، واته: که‌سی‌ک که‌ پ‌واله‌تی مسو‌لمانانه، به‌لام له نیو خو‌ی و له نیوه‌وه‌دا بی‌پروایه، راست‌ره‌و کورد زیاتر ئه‌و وشه‌یه به‌کار‌دینن، بو‌ که‌سی‌ک که‌ پ‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ری ده‌خات، ده‌یشاری‌ته‌وه‌: (يُطِئْنَ خِلَافَ مَا يُظْهَرُ)، مسو‌لمانیتی ده‌رده‌خات، به‌لام کوفر له دلی خو‌یدا په‌نه‌ان ده‌کات.

(نفاق) له چیه‌وه‌ هات‌وه‌؟ (مِنَ النَّفَقِ، وَالنَّفَقُ: الطَّرِيقُ النَّافِذُ وَمِنْهُ نَافِقَاءُ الْيَرْبُوعِ، النَّفَاقُ: الدُّخُولُ فِي الشَّرْعِ مِنْ بَابٍ، وَالْخُرُوجُ عَنْهُ مِنْ بَابٍ آخَرَ)، (نفاق) له (نَفَق)ه‌وه‌ هات‌وه‌ که‌ به‌ ر‌یه‌ک ده‌گوتری له بن زه‌ویدا (به‌ کوردیی تونی‌لی پ‌یده‌ل‌ین) هه‌روه‌ها کونی جورج (نَافِقَاء)ی پی ده‌گوتری (نَافِقَاء) کونی جورجه له بیابان، له شو‌ین‌یک ده‌یکۆ‌لی، ئه‌گه‌ر ل‌یره‌وه‌ تینی بو‌ هات، له‌و‌یوه‌ ده‌رده‌چی.

له زاراوی شه‌ر‌عدا (نیفاق): بریتیه له چوونه نیو ئیسلام له ده‌ر‌گایه‌که‌وه‌و، لی هاتنه‌ده‌ری له ده‌ر‌گایه‌کی دیکه‌وه‌.

(نَشَهِدُ): (الشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ مُشَاهَدَةً بَصِيرَةً، أَوْ بَصَرٍ)، شایه‌دیی دان قسه‌یه‌که‌ ده‌ر‌چووه له زانیارییه‌که‌وه‌، که‌ په‌یدا‌بووه، به‌ه‌وی بینینی ده‌روون، یاخود بینینی چاوی سه‌ره‌وه‌.

(جَنَّةُ): (الْجَنَّةُ وَالْمَجَنُّ وَالْمَجَنَّةُ: التَّرْسُ الَّذِي يُجِنُّ صَاحِبَهُ)، (جَنَّةٌ، مَجَنٌّ، مَجَنَّةٌ) هەرسێکیان بە قەلغان و سوپەرێک دەگوترێن کە خواوەنەکی دەشارێتەوە، واتە: لە تیرو پم و شیرو تەور، کە کاتی خۆی شەریان پێکراوە.

(فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ): خەلکیان لە پێی خوا لادا، ئەگەر (صَدَّ) لە (صَدَّ) هەوێ، بەلام ئەگەر لە (صُدُّود) هەوێ، (صَدَّ صُدُّوداً، أَيْ: اِنْصَرَفَ اِنْصِرَافاً)، واتە: خۆیان لە پێی لایاندا، چونکە (صَدَّ)، هەم حالەتی (لازم) ی هەیه، (صَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) واتە: خۆی لایدا، هەروەک حالەتی تێپەرێنەر بۆ بەرکار (مُتَعَدِّي) شی هەیه، ئەو کاتە: (يَصُدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) واتە: (يَصُدُّ النَّاسَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، خەلک لە پێی خوا لادەدا.

(فَطَبَعَ): (الطَّبْعُ: أَنْ تُصَوِّرَ الشَّيْءَ بِصُورَةٍ مَا، وَهُوَ أَعْمُ مِنَ الْخَتْمِ وَأَخْصُ مِنَ النَّقْشِ) (طَبَعَ) ئەوەیە تۆ بەشیوەیەک وێنەی شتێک بکێشی، وشەی (طَبَعَ) گشتیترە لە مۆر (الْخَتْم)، بەلام تاییبەترە لە نیگار (النَّقْش)، بەلام تێمە لە کوردیییدا هەر دەلێن: مۆر، مۆری کردو مۆری پێوەنا، مۆری کێشا، ئەم تەعبیرەش بەکار دەهێنرێ بۆ حالەتیک، وەک چۆن نامەیەک دەنووسرێ و مۆر دەکرێ، مانای وایە هێچی دیکەی تێدا نانووسرێ و کۆتاییە، کەسێکیش بەرەو کوفرو خراپە دەچێ، خوای کارزان ئەو حالەتە کە ئەو مڕۆقە وای لێ دێ و دلی ئیمانی ناچێت، هەرکام لە (طَبَعَ) و (خَتَم) ی بۆ بەکارهێناون: (خَتَمَ عَلَى قُلُوبِهِمْ)، یانی: وەک چۆن نامەیەک مۆر دەکرێ، دلی ئەوانیش مۆر کراوە و تازە کۆتایی هاتو.

(لَا يَفْقَهُونَ): واتە: تێناگەن، ورد تێناگەن، (الْفِقْهُ: التَّوَصُّلُ بِعِلْمٍ شَاهِدٍ إِلَى عِلْمٍ غَائِبٍ، فَهُوَ أَخْصُ مِنَ الْعِلْمِ)، (فِقْهُ): بریتییە لەوەی بە هۆی زانیارییەکی بەرچاوەوە بگەڕێ بە زانیارییەکی نادیار، کەواتە: (فِقْهُ) تاییبەترە لە زانیاری.

هەندیکیش گوتووایانە: (الْفِقْهُ: هُوَ فَهْمٌ مُرَادُ الْمُتَكَلِّمِ)، (فِقْهُ): تێگەشتنە لە مەبەستی بێژەر.

هەندیکیش گوتووینا: (الفقه: هُوَ الْعِلْمُ بِدَقَائِقِ الْأُمُورِ)، (فقه): بریتیه له زانیاری هه‌بوون به ورده‌کاری کاره‌کان.

(تَعْجِبُكَ): واته: سه‌رسامت ده‌کات، (أُعِجِبَ بِنَفْسِهِ، أَوْ بِرَأْيِهِ، فَهُوَ مُعْجَبٌ، وَالْإِسْمُ: الْعُجْبُ)، ده‌گوتری: (فُلَانٌ أُعِجِبَ بِنَفْسِهِ أَوْ بِرَأْيِهِ)، فلانکەس به‌خۆی و به‌بۆ‌چوونه‌که‌ی خۆی سه‌رسام بوو، که‌ ئه‌و کاته‌ ناوی بکه‌ر (إِسْم فاعل) ه‌که‌ی ده‌بیته (مُعْجَب)، واته: سه‌رسام بوو له‌ حاله‌تی به‌رکاردا ده‌بی و، ناوه‌که‌شی بریتیه له (عُجْب) واته: سه‌رسام بوون.

(أَجْسَامُهُمْ): (جَسَد: مَا لَهُ طُولٌ وَعَرْضٌ وَعُمُقٌ)، (أَجْسَام) کۆی (جِسْم) ه، که‌ هه‌ر شتیکه‌ درێژی و پانی و قوویی هه‌بی، (الْجَسَدُ: كَالْجِسْم لِكِنَّهُ أَخْصُ إِذِ الْجَسَد مَا لَهُ لَوْنٌ) (جَسَد) یش هه‌روه‌ک (جِسْم) ه له‌ زمانی عه‌په‌بییدا (به‌ کوردی ده‌لیین: جه‌سته، به‌ده‌ن، لاشه) به‌لام (جَسَد) تاییه‌تره له (جِسْم)، چونکه (جَسَد) ئه‌وه‌یه‌ په‌نگی هه‌بی، هه‌واش (جِسْم) ی هه‌یه، به‌لام په‌نگی نیه، به‌لام که‌ گوتت (جِسْم) ده‌بی په‌نگی هه‌بی.

به‌لام پیم وایه: (جَسَد) ئه‌وه‌یه‌ پروو‌حی تیدانه‌مابی و (جِسْم) پروو‌حی تیدایه، به‌ به‌لگه‌ی:

۱- ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ﴾ یونس: ۹۲. ببدنك: بجسدك.

۲- ﴿... وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ البقرة: ۲۴۷.

۳- ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ...﴾ المنافقون: ۴.

۴- ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا...﴾ ص: ۳۴.

وه‌ک ده‌بینین بۆ هه‌رکام له (طالوت) و (منافقین) که‌ زیندوون و پروو‌حیان له به‌رجه‌سته‌یان دایه، وشه‌ی (جِسْم) ی به‌کاره‌ی ناوه.

بەلام بۆ منداڵە مردوووە بۆ پروووە کە (سليمان) (عَلَيْهِ السَّلَام) (جَسَد) بە کارهاتووە.

(خُشْبُ): (جَمْعُ الْخَشَبِ، مِثْلُ قُرٍّ وَقَرٍّ)، (خُشْبُ) کووی (خَشَب) هاته: دارهکان، دار، هەرچه نده ئیستا وهك باوی زمان، زیاتر (خَشَب) بۆ تهخته به کاردی، تهخته ش هەر داره، بهلام له ئەصلی زمانی عەرەبییدا (خَشَب) که به (خُشْب) کوو ده کرێتهوه، واته: دار به گشتی، دار دواي وشك بوونی، وهك (قُرٍّ و قُرٍّ) کوویه که یه و (قُرٍّ) یش تاکه که یه، (قُرٍّ) واته: میوه کان، به ره کان، (قُرٍّ) یش یه که بهر، یه که میوه.

(مُسْنَدَةٌ): (سَنَدَ وَاسْتَنَدَ إِلَى الشَّيْءِ: اعْتَمَدَ) (سَنَدَ وَاسْتَنَدَ إِلَى الشَّيْءِ) واته: پالی به شته که وه دا، که ده فهرموئ: (خُشْبُ مُسْنَدَةٌ) واته: داری هه لپه سیردراو، داریک که به دیوار هه لده په سیردری، به دیواره وه ده نری، له بهر ئه وهی خه لك کاری پیی نیه و به کار نایهت، (مُسْنَدَةٌ) ده شگونجا بگوتری: (خُشْبُ مُسْنَدَةٌ)، داره هه لپه سیردراوه کان، بهلام (مُسْنَدَةٌ: شُدَّ لِلْكَثْرَةِ)، له بهر ئه وهی داره کان زۆرن، بۆیه گیره دار کراوه.

(صَيْحَةٍ): (الصَّيْحَةُ: رَفْعُ الصَّوْتِ، وَأَصْلُهُ تَشْقِيقُ الصَّوْتِ، انْصَاخَ الْخَشَبِ، أَوِ الثَّوْبِ: انْشَقَّ فَسَمِعَ مِنْهُ صَوْتُ)، (صَيْحَةُ) له بنچینه دا دهنگ بهرزکردنه وه یه، ریشه که ی بریتیه له قلیشانی دهنگ، تهخته یه که داریک که ده قلیشی، یاخود بهرگی که پۆشاکیک که ده قلیشی، دهنگی لی دی.

(فَأَحْذَرَهُمْ): (الْحَذَرُ: إِحْذَرُ مِنْ مُخِيفٍ)، (حَذَرُ): بریتیه له خۆپاراستن له شتیکی ترسناک، شتیکی جیی مه ترسیی.

(يُضْرَفُونَ): (يُضْرَفُونَ عَنِ الْحَقِّ)، له هه ق لا ده درین.

(لَوْرًا): سه ریان بادا، (الْيُ: قَتْلُ الْحَبْلِ)، (لَيُ): بریتیه له وهی گوریسیک، په تیک بنووشتی نیه وه، (وَلَوَّى رَأْسَهُ: أَمَالَهُ) سه ری بادا، (وَالْتَّشْدِيدُ لِلْكَثْرَةِ وَالْمُبَالَغَةِ)،

دەگونجا بگوتری: (لَوُوا رُؤُوسَهُمْ) کە بەو شیوەیەش خۆیندراوەتەو، بەلام کە دەفەرموی: (لَوُوا رُؤُوسَهُمْ) گیرەدارکردنی بۆ زۆرییە، واتە: زۆر سەریان باده دەن، یاخود بۆ زیدەپۆییە، واتە: زۆر بە سەختی مل باده دەن و گوێ ناگرن.

(سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ) یەكسانە لەسەریان، (السَّوَاءُ: الْعَدْلُ، وَسَوَاءَ الشَّيْءِ: وَسَطُهُ، سَوَاءٌ: إِسْمٌ، سَوَاءٌ عَلَيَّ أَقْمَتٌ أَمْ قَعَدْتُ)، وشەى (سَوَاء) بە مانای دادگەریی دى، (وَسَوَاءَ الشَّيْءِ) واتە: نیوەراستی ئەو شتە، (سَوَاء) ناو، دەگوتری: (سَوَاءٌ عَلَيَّ أَقْمَتٌ أَمْ قَعَدْتُ)، بۆ من یەكسانە هەلسی یاخود داوینیشی.

(يَنْفَضُّوا): (الْفَضُّ: الْكَسْرُ بِالتَّفْرِيقَةِ): (فَضٌّ) بریتیه لە شکانی شتێك و بلاو بوونی، (فَضَّ الْقَوْمَ فَانْفَضُّوا: فَرَّقَهُمْ فَتَفَرَّقُوا)، خەلكەكەى پڕژاندو پڕژان واتە: بلاوی كردن و بلاو بوونەو.

(الْأَعَزُّ): (الْعِزُّ: ضِدُّ الدُّلِّ) (عِزٌّ) دژی (دُلٌّ)، (عِزٌّ) واتە: بالادەستی، (دُلٌّ) واتە: زەبوونی و بێدەسەلاتیی، (عِزٌّ يَعْزُّ، أَي: قَوِيَ بَعْدَ ذِلَّةٍ) واتە: دواى ئەوێ بێدەسەلات و زەبوون بوو، بەهێز بوو.

(الْأَذَلُّ): پێچەوانەى (الْأَعَزُّ)، واتە: هەرە بەهێزو بالادەست، (الْأَذَلُّ) واتە: هەرە زەبوون و هەرە بێ دەسەلات و داماو، دەگوتری: (ذَلٌّ يَذِلُّ ذُلًّا وَذِلَّةٌ وَمَذَلَّةٌ فَهُوَ ذَلِيلٌ، أَذِلَّةٌ وَأَذَلَّةٌ، وَالذُّلُّ ضِدُّ الْعِزِّ)، (ذَلٌّ يَذِلُّ) یانی: زەبوون بوو، زەبوون دەبێ، (ذُلًّا وَذِلَّةٌ وَمَذَلَّةٌ) هەموویان چاوگن، واتە: زەبوونی، (أَذِلَّةٌ وَأَذَلَّةٌ) هەردووکیان کۆن، واتە: ئەوان زەبوون، (ذُلٌّ) زەبوونی، پێچەوانەى (عِزٌّ)، (عِزٌّ) واتە: بالا دەستی، (الذُّلُّ ضِدُّ الصُّعْبَةِ)، (ذِلٌّ) دژی زەحمەت و قورسییە، دەگوتری: (ذَابَةٌ ذُلُولٌ) کە لە (ذِلٌّ) هەو هاتو، واتە: وَاخِيكَ، ئازەلیکی دەستەمۆ، کە بە ئاسانی بێتە ژێر بار، پێچەوانەكەى بریتیه لە (ذَابَةٌ صَعْبَةٌ)، ئازەلیك کە جەنە بگرتی، لووشكە باوێ و رێ نەدات بارى بخریته سەر پشت.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه تەکان

هۆی هاتنه خواره وهی ئەم ئایه تانە: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ فَنَبِّئْهُمْ اللَّهُ أَنَّهُ يُلْقُونَ ﴿٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لِنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾﴾

چەند گێڕاوه یهك ده رباره ی هۆی هاتنه خواره وهی ئەم ئایه تانە، هاتوون، ئیمه دوو ڕیوایه تمان لی هه لێژاردوون، که له ڕووی سه نه ده وه به هیزترن:

یه که م: {عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رضي الله عنه، قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ عَمِّي فِي غَزَاةٍ، فَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ يَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا، لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ؛ قَالَ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَمِّي أَوْ لِعُمَرَاءَ، فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَدَعَانِي فَحَدَّثَنِي، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَحَدَّثَنِي، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ وَأَصْحَابِهِ، فَحَلَفُوا مَا قَالُوا، فَكَذَّبَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَصَدَّقَهُ، فَأَصَابَنِي هُمْ لَمْ يُصْبِنِي مِثْلُهُ قَطُّ، وَجَلَسْتُ فِي الْبَيْتِ، فَقَالَ عَمِّي: مَا أَرَدْتُ إِلَّا أَنْ كَذَّبَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَقْتَكَ. قَالَ: حَتَّى

أَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ﴾ قَالَ: فَبَعَثَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ يَا زَيْدُ» {أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٤٩٠٠، ٤٩٠١، ٤٩٠٢، ٣٩٠٣، ٤٩٠٤، ومسلم: ٢٧٧٢}.

واتە: زەیدی کۆری ئەر قەم ﷺ، دەلی: من لە جەنگی کدا بووم، گویم لە عەبدوللای کۆری ئوبە کۆری سەلوول بوو دە یگوت: خەرجی ئەوانە مە کیشن کە لە لای پیغەمبەری خوا ﷺ (هاوکاریی ماددییان مە کەن) بە لکو لە دەوری بپرژین، ئەگەر بۆ مە دینەش گەڕاینەو، دە بێ کە سیک کە بالادە ستترە، (مە بەستی خۆیی و هاو ئەکانی بوو) کە سیک کە بێ دە سەلات و زە بوونە دەری بکات لە مە دینە (واتە: دە بێ عەبدوللای کۆری ئوبەیی و هاو ئەکانی لە دە غەل و دلنە خۆشە کان، پیغەمبەری خوا ﷺ و هاو ئەکانی دەربکەن) منیش ئەو م بۆ مامم یان بۆ عومەری کۆری خەتتایم گێرایەو، ئەویش بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ باسکرد، پیغەمبەریش ﷺ بانگی کردم، منیش بۆم باسکرد، ئەویش (پیغەمبەری خوا ﷺ) بە دوا ی عەبدوللای کۆری ئوبەیی و هاو ئەکانیدا نارد، ئەوانیش سویندیان خوارد: شتی وایان نە گوتو، پیغەمبەری خواش ﷺ منی بە درۆ داناو ئەوانیشی بە راست دانا، (وایزانی راست دە کەن)، منیش خە میکم تووش بوو هەر گیز خە می وام تووش نە بوو، لە مالتی دانیشتم، مامم گوتی: هەر ئەو نە دت ویست کە پیغەمبەری خوا ﷺ بە درۆی دانی و پ قیشی لی هە لسا ی! ئیدی خوا ی بەرز ئەم سوورەتە ی دابە زاند، پیغەمبەری خواش ﷺ بە دوایدا ناردم و سوورەتە کە ی بۆ خویند مە وەو، فەر مووی: ئە ی زەید! خوا تو ی بە راست دانا (پشتگیری قسە کە ی تو ی کردو تو راست گوتو).

دووهم: {عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَكَانَ مَعَنَا أَنَسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ فَكُنَّا نَبْدُرُ الْمَاءَ، وَكَانَ الْأَعْرَابُ يَسْقُونَا إِلَيْهِ فَيَسْقِي الْأَعْرَابِيُّ أَصْحَابَهُ فَيَمْلَأُ الْحَوْضَ وَيَجْعَلُ حَوْلَهُ حِجَارَةً، وَيَجْعَلُ النَّطْعَ عَلَيْهِ حَتَّى تَجِيءَ أَصْحَابُهُ. قَالَ: فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَعْرَابِيًّا، فَأَرَخَى زِمَامَ نَاقَتِهِ لِيَتَشَرَّبَ، فَأَبَى أَنْ يَدَعَهُ، فَانْتَزَعَ حَجَرًا قَبَاضَ الْمَاءِ، فَفَرَعَ الْأَعْرَابِيُّ

خَسْبَهُ فَضْرَبَ بِهَا رَأْسَ الْأَنْصَارِيِّ فَشَجَّهُ، فَأَتَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي رَأْسَ الْمُنَافِقِينَ، فَأَخْبَرَهُ «وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِهِ» فَغَضِبَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي نُجَيْمٍ قَالَ: لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفُضُوا مِنْ حَوْلِهِ «يَعْنِي الْأَعْرَابَ» وَكَانُوا يَحْضُرُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ الطَّعَامِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: إِذَا انْفَضُّوا مِنْ عِنْدِ مُحَمَّدٍ فَأَتُوا مُحَمَّدًا بِالطَّعَامِ، فَلْيَأْكُلْ هُوَ وَمَنْ عِنْدَهُ. ثُمَّ قَالَ لِأَصْحَابِهِ: لَئِنْ رَجَعْتُمْ إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ. قَالَ زَيْدٌ: وَأَنَا رِذْفٌ عَمِّي فَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي فَاخْرِتٍ عَمِّي، فَأَنْطَلَقَ فَأَخْبَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَحَلَفَ وَجَحَدَ. قَالَ: فَصَدَّقَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكَذَّبَنِي. قَالَ: فَجَاءَ عَمِّي إِلَيَّ فَقَالَ: مَا أَرَدْتَ إِلَيَّ أَنْ مَقَتَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكَذَّبَكَ وَالْمُسْلِمُونَ، قَالَ: فَوَقَعَ عَلَيَّ مِنْ جُرْأَتِهِمْ مَا لَمْ يَقَعْ عَلَى أَحَدٍ، قَالَ: فَبَيْنَمَا أَنَا أَسِيرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ قَدْ خَفَقْتُ بِرَأْسِي مِنَ الْهَمِّ، إِذْ أَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَعَرَكْتُ أُذُنِي وَصَحَكْتُ فِي وَجْهِهِ، فَمَا كَانَ يَسْرُنِي أَنَّ لِي بِهَا الْخُلْدُ فِي الدُّنْيَا، ثُمَّ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ لِحَقَنِي فَقَالَ: مَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ قُلْتُ: مَا قَالَ شَيْئًا إِلَّا أَنَّهُ عَرَكْتُ أُذُنِي وَصَحَكْتُ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ أَبْشِرْ! ثُمَّ لِحَقَنِي عَمْرُ، فَقُلْتُ لَهُ مِثْلَ قَوْلِي لِأَبِي بَكْرٍ، فَلَمَّا أَصْبَحْنَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُورَةَ الْمُنَافِقِينَ، (قال مؤلفا: الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵، قلنا: وهذا سند حسن، قال الترمذي: هذا حسن صحيح، وصححه الحاكم ووافقه الذهبي، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸ ص ۱۷۱، وأخرجه الطحاوي في مشكل الآثار رقم ۵۸۸۳، والطبراني في المعجم الكبير ص ۵۰۷۳، أخرجه البخاري: في صحيحه مُعَلَّقًا بعد الحديث ۴۹۰۲، وَوَصَلَهُ النَّسَائِي فِي تَفْسِيرِهِ: ۶۱۴، قلنا: وسنده صحيح على شرط الشيخين).

ئەم ڕیوایەتە ڕوونترەو مەبەست باشتەر ڕوون دەکاتەوه، زەیدی کوپی ئەرقەم خوا لای ڕازی بۆ دەلی: لە خزمەت پێغەمبەری خوادا ﷺ چووین بۆ جەنگ، کۆمەڵێک لە خەڵکی عەرەبی خێڵەکییمان لەگەڵدا بوون، ئێجا ئێمە کە ئاوێکمان لێ هەڵدەکەوت، دەمانویست خێرای بکەین و بچینە سەر ئاوێکە، بەلام عەرەبە خێڵەکییەکان خێراتر دەڕۆشتن و دەچوونە سەر ئاوێکە.

جاریک عەرەبیکی خێڵەکی پێش هاوێڵەکانی کەوت، هەوزەکی پرکردو بەردی لە دەوری دانان و چەرمیکیشی لە سەر راخست، (یانی: ئەوه عایدی

ئیمەیه) هەتا ھاوولەکانی دین، پیاویک لە پشتیوانەکان هات، ئەویش هەر ئەعرابیی بوو، (خیلەکیی و بیاباننشین بوو)، جلەوی حوشترەکی شل کرد تا کو حوشترەکی ئاو بخواتەو، ئەو عەرەبە خیلەکییە پێش، کە حەوزەکی قورخ کرد بوو، لێنەگەرە بخواتەو، بەلام خاوەن حوشترەکی ئەو بەردە نەیدەهێشت ئاو کە بێ ((قَبَاض المَاء) واتە: گیرە ئاو کە نەیدەهێشت بێ)، بەردەکی لادا، عەرەبە خیلەکییە کەش (وەک بەرگری کردن لە ئاو کە، کە دەستکاری نەکرێ) دارێکی بەرز کردەو و لەسەری پشتیوانییەکی داو سەری شکاند، ئەویش چوو بۆ لای عەبدوللای کورێ ئوبەیی کورێ سەلوول، سەرۆکی مونا فیکەکان و هەوالی پێدا (ئەو کەسە سەری شکابوو لە ھاوولەکانی عەبدوللای کورێ ئوبەیی بوو) عەبدوللای کورێ ئوبەیش توورە بوو گوتی: ئەوانە لە دەوری پیغەمبەری خوان، خەرجیان مەکیشتن و ھاوکاریان مەکن، بەلکو لە دەوری بېرژین واتە: عەرەبە خیلەکییەکان، کە دەهاتنە خزمەت پیغەمبەر ﷺ و خواردنیک هەبووایە، ئەوانیش لێیان دەخوارد، عەبدوللای کورێ ئوبەیی گوتی: هەرکات ئەوان لە دەوری موحەممەد ﷺ پېژان، ئنجا خوارد بۆ موحەممەد ﷺ بەرن، با خووی و ئەوانە لەگەڵیدان، بیخۆن. دوایی بە ھاوولەکانی گوت: ئەگەر گەرایینەو بۆ مەدینە، دەبێ کەسێک کە بالادەستەر، کەسێک کە زەبوونترو بێ دەسەلاتەر، دەری بکات (واتە: خووی پیغەمبەری خوا ﷺ دەر بکات) زەید دەلێ: منیش هەمیشە لە خزمەتی پیغەمبەری خوادا ﷺ بووم، لێی نزیک بووم، کە ئەو لە عەبدوللای کورێ ئوبەیی بیست، هەوالم دا بە مام، مامیشم چوو هەوالیدا بە پیغەمبەری خوا ﷺ، پیغەمبەری خواش بە دوای عەبدوللای کورێ ئوبەیی کورێ سەلوولی دا نارد، ئەویش سویندی خواردو نکوولییکرد شتی وای گوتبێ، پیغەمبەری خواش ﷺ ئەوی بەراست داناو منی بە درۆ دانا، مام هات بۆ لام و گوتی: هەر ئەو نەندەت مەبەست بوو، کە پیغەمبەری خوا ﷺ رقی لێت هەلبستێ و بە درۆت دابنێ و مسوڵمانانیش! منیش خەمیکم هاتە سەر، هەرگیز خەمی وا نەچۆتە دلی کەس.

ئىنجا لە كاتىكدا لە جەنگە كەدا لە خزمەت پىغەمبەرى خوادا ﷺ دەپۆشتىن،
 لە خەمان سەرم لارە لارەى بوو (يان تۆزى خەوتم، لە شوينىك)، پىغەمبەرى
 خوا ﷺ ھات بو لام، گووى گرتەم و گوشى و لە پروومدا پىكەنى، ئىنجا كە
 ئەو ھەم بىنى، پىم خۆشتر بوو لەو ھەي لە دنيا دا بە ھەمىشەيى مېنمەو، دوايى
 ئەبوو بە كر پىم گەيشت گوتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ چى پى گوتى؟ گوتەم: ھىچى
 نەفەرموو، بە لام گووى بادام و لە پروومدا پىكەنى، ئەبوو بە كر گوتى: كەواتە
 دلخۆشە، ئىنجا عومەر پىم گەيشت (خوا لە ئەبوو بە كر و عومەر زەيدىش
 رازى بى) ھەمان شت كە بە ئەبوو بە كر گوتبوو، بە وىشم گوت، كاتىك كە
 رۆژمان كەردەو، پىغەمبەرى خوا ﷺ سوورەتى (المنافقين)ى خویندەو.

کورتە باسیک: پوخته‌یه‌کی جه‌نگی (بنو المصطلق)

پێم باشه کورتەیه‌که له جه‌نگی (بنو المصطلق) باس بکه‌ین، که له مانگی شه‌عبانی سالی شه‌شه‌می کۆچییدا بووه، ئه‌ویش له‌به‌ر رۆشنایی کتێبه‌که‌ی ئیبنو هیشام (السیره النبویه) دا^(۱)، ئێمه له نو پرگه‌دا ئه‌وه‌ی (ئیبنو هیشام) گوتووویه‌تی پوخت و کورتی ده‌که‌ینه‌وه:

برگه‌ی یه‌که‌م: (قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ بَعْضَ جُمَادَى الْآخِرَةِ وَرَجَبًا، ثُمَّ غَزَا بَنِي الْمُصْطَلِقِ مِنْ خَزَاعَةَ، فِي شَعْبَانَ سَنَةِ سِتٍّ، قَالَ ابْنُ هِشَامٍ: وَاسْتَعْمَلَ عَلَى الْمَدِينَةِ أَبَا ذَرٍّ الْغِفَارِيَّ، وَيُقَالُ: مُمِلَّةٌ بَنُ عَبْدِ اللَّهِ الْيَثِيَّ).

ئیبنو ئیسه‌حاق ده‌لی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌شیک له مانگی جومادی دووهم و مانگی ره‌جه‌بیش له مه‌دینه‌ی مایه‌وه، {به‌هیچ لایان دا نه‌چوو}، دوا‌یی له مانگی شه‌عبانی سالی شه‌شه‌م دا، به‌ره‌و (بنو المصطلق) له هۆزی خوزاعه‌ چوو، {دیاره‌ خوزاعه‌ هۆزیک‌ی گه‌وره‌بووه‌و، تیره‌یه‌کیان هه‌بووه‌ به‌ناوی (بنو المصطلق)}، {ئیبنو هیشام گوتووویه‌تی: {پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دیاره‌ که ده‌چوو بۆ جه‌نگیک، بۆ سه‌فه‌ریک، که‌سیکی له شوینی خۆی داده‌نا، {ته‌بوو زه‌پری غیفاریی له شوینی خۆی داناو، گوتراویشه‌: نومه‌یله‌ی کورپی عه‌بدوللای له‌یسی داناوه‌ {واته‌: دوو را هه‌ن له‌و باره‌وه‌}.

برگه‌ی دووهم: ئیبنو ئیسه‌حاق ده‌لی: عاسیمی کورپی عومه‌ری کورپی قه‌تاده‌و عه‌بدوللای کورپی ته‌بووبه‌کرو، موحه‌ممه‌دی کورپی یه‌حیای کورپی حبیبان، هه‌رسیکیان قسه‌یان بۆ کردووم له‌ باره‌ی (بنو المصطلق) هوه‌، گوتووینانه‌: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌والی پێگه‌یشت، که (بنو المصطلق) هی‌زی بۆ کۆ

دەكەنەو، كە بەسەر مەدینە دابدەن، فەرماندەكەشیان (الحارث بن أبي ضرار) بابی (جویریة بنت الحارث)، كە دوایی دەبێتە هاوسەری پیغەمبەری خوا ﷺ، كاتێ پیغەمبەری خوا ﷺ دەبیستێ ئهوان بە تەمان بەسەر مەدینە دابدەن، دیارە چاوەڕێ ناکات، ئهوان بێن و بۆیان دەچێ، لەسەر ئاوێك پێیان دەگات كە پێی دەگوترێ: (المریسیع)، لە لای كەناری دەریای سوور، ئیدی لەوێ تێك دەگیرێن و جەنگ دروست دەبێ و، خوا ﷺ (بنو المصطلق) دەشکێتێ و، خەلکیکیان لێ دەکوژرێ، پیغەمبەریش ﷺ ژن و مندال و مال و سامان و ئەوانە ی لێیان بەجێ دەمیێ، لێیان دەگری وەك دەستكەوتی جەنگی.

برگە ی سییەم: ئنجا لە كاتێكدا پیغەمبەری خوا ﷺ لەسەر ئاوی (المریسیع) بوو، ئاو هیئەران دەنێرن كە ئاویان بو بھینن، عومەری كۆری خەتتایش كەسیکی لەگەڵ دەبێ لە (بنی غفار) بە كرێی گرتو، كە خزمەتی بكات و ئاو بێنێ و كاروباری بۆ بكات، ناوی (جھجاه بن مسعود) بوو، ئەسپەكەشی بۆ خزمەتكردو، جەھجا كە كرێكاری عومەرە خوا لێی رازی بێ، لەگەڵ (سنان بن وبهر الجھني، حلیف بن عوف بن الخزرج) دا كە هاوپەیمانی (بنی عوف) بوو لە خەزەرەجیەكان، لەسەر ئاوەكە دەبێتە كێشەیان و بەشەر دین، جوهەنییەكە هاوار دەكات: ئە ی كۆمەلێ پشتیوانان! جەھجایش هاوار دەكات: ئە ی كۆمەلێ كۆچكەران! عەبدوللای كۆری ئوبەیی كۆری سەلوولیش توورە دەبێ، دەستەپەك لە خەلكەكە ی خوێ لەلا دەبن، كە لە نیویاندا زەیدی كۆری ئەرقەمیش دەبێ، گەنجیكی تازە پێگەیشتوو بوو، {عەبدوللای بیری ئەو ی نەكردو كە زەید پیغەمبەری خوا ﷺ زۆر خوشدەوێ و رەنگە ئەو قسانە ی بۆ بگێرێتەو}.

عەبدوللای كۆری ئوبەیی دەلێ: (أَوْقَدْ فَعَلُوها؟ قَدْ نَافَرُونَا وَكَانَرُونَا فِي بِلَادِنَا، وَاللّٰهِ مَا أَعْدُنَا وَجَلَابِبَ قُرَيْشٍ هَذِهِ، إِلَّا كَمَا قَالَ الْقَائِلُ: سَمْنُ كَلْبِكَ يَا كَلْبُكَ. أَمَّا وَاللّٰهِ لَنُ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ).

واتە: ئەووە کردیان! لە ولاتی خویماندا دژایەتییان دەکەن و، لە ولاتی خویمان دا خۆیانمان بەسەردا دەسەپین، بەخوایمان و خویمان و ئەو نێردراوانە هۆزی قورەیش، {(جلایب) واتە: ئەوانە هینراون لە قورەیش، مەبەستی پیغمبەری خوا ﷺ و هاوەلانی کۆچکەری بوو، خویمان و ئەوانم} وایە بەرچاو، وەك کاتی خۆی پیشیان گوتووین: (سَمْنُ كَلْبِكَ يَا كَلْبُكُ)، سەگەكەت قەڵەو بکە، خۆت دەخوات، (حاشای پیغمبەر ﷺ و هاوەلانی)، بەخوایمان کە پراپەتەر مەدینە، دەبێ ئەوێ بەلا دەستەر، ئەوێ زەبوونە دەری بکات، {مەبەستی ئەو بوو خۆی بەلا دەستەر پیغمبەری خوا و هاوەلانی زەبوون بێ دەسەلاتن!}.

برگە ی چوارەم: دوایی عەبدوللای کوری ئوبەیی ڕوو لەو خەڵکە دەکات، کە لە دەوریەتی و پێیان دەلی: ئەووە خۆتان بەخۆتانان کرد، ئەوانەتان هینا و ولاتی خۆتان و مأل و سامانی خۆتان لەگەڵ دا بەش کردن، بەخوایمان ئەگەر ئێوە دەستان گرتایەو و هاوکاریتان نەکردبان، دەچوونە ولایتیکی دیکەو شاریکی دیکە، زەیدی کوری ئەرقەم خوا لێی رازی بێ کە گوێی لەو قسانە دەبێ، ئەو قسانە دەبا بۆ لای پیغمبەری خوا ﷺ، لە کاتیکدا کە لە جەنگ لە دژی دوژمنەکە تەواو بوو، هەوالەکە پێدەدا، عومەری کوری خەتتابیش خوا لێی رازی بێ، لەوێ دەبێ و دەلی: فەرمان بە عەببادی کوری بێش بکە، با بیکوژێ، یانی: عەبدوللای کوری ئوبەیی، پیغمبەری خواش ﷺ دەفرموی: {فَكَيْفَ يَا عَمْرُ إِذَا تَحَدَّثَ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ، لَا، وَلَكِنْ أَدْنُ بِالرَّحِيلِ} (أخرجه البخاري: ٤٦٢٤، ٤٦٢٢، مسلم: ٢٥٨٤)، چون ئەو عومەر! دوایی خەڵک قسە دەکەن و دەلێن: موحمەد هاوەلانی خۆی دەکوژێ، بەلام جار بەدە با ڕۆین، لە کاتیکدا کە پیغمبەری خوا ﷺ عەدەتی و نەبوو، لەو کاتەدا، بڕوات.

(پێغه‌مبەری خوا ﷺ بۆیە لەو کاتەدا دەروا^(١)، تاكو خەڵكەكە سەرقال بێ و نەیانپەرژێتە سەر مقوۆ مقوۆ قسەكانی عەبدوللای كۆری ئوبەیی، كێشە و ئاشووب و ئازاوەیەك لە نیوخوڤا پەیدا نەبێ).

برگە ی پینجەم: عەبدوللای كۆری ئوبەیی كۆری سەلوول، كاتێك پێی دەگاتەوێكە زەیدی كۆری ئەرقەم ئەو هەوالە ی بە پێغه‌مبەری خوا ﷺ گەیاندووە، لە عەبدوللای بیستو، دەچێتە لای پێغه‌مبەری خوا ﷺ و سویند بە خوا دەخوات، كە شتی وای نەگوتو، عەبدوللای كۆری ئوبەیی لە نیو خەڵكەكە خۆیدا شەریف و مەزن بوو، پێز لێگیرا و بوو، ئەوانە ی لە خزمەت پێغه‌مبەردا دەبن، لە پشتیانان لە هاوێلانێ پێغه‌مبەری خوا ﷺ، یان لە هاوێلانێ عەبدوللای كۆری ئوبەیی، دەلێن: ئە ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەو مندالە، هەرزەكارە لێ تێكچو، یان ئەوێ گوتووێتی هەمووی لەبەر نەكردو و نەپاراستو، ئەوێش هەمووی وەك سوژ نواندن لەگەڵ عەبدوللای كۆری ئوبەیی، یان وەك بەرگری لێكردنی.

برگە ی شەشەم: ئنجا كاتێك پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەروات، ئوسەیدی كۆری حوزەیری پێدەگات، سلاو لە پێغه‌مبەر دەكات بە سلاوێكردنی پێغه‌مبەرایەتی سەلامی لێ دەكات: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ)، دوایی دەلێ: ئە ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ! بەراستی لە كاتێك نەگونجاودا پڕۆشتین و سوپایەكەت بەرێكرد، هەرگیز لە كاتی وادا نەپڕۆشتووین؟! پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەفەرموێ: (أَوْ مَا بَلَغَكَ مَا قَالَ صَاحِبُكُمْ؟) قَالَ: فَأَيُّ صَاحِبٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي»، قَالَ: وَمَا قَالَ؟ قَالَ: «زَعَمَ أَنَّهُ إِنْ رَجَعَ إِلَى الْمَدِينَةِ أَخْرَجَ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ». قَالَ أَسَيْدٌ: فَأَنْتَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ تُخْرِجُهُ إِنْ شِئْتَ، هُوَ وَاللَّهِ الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ؛ ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ارْزُقْ بِهِ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ جَاءَ اللَّهُ بِكَ وَإِنَّ قَوْمَهُ لَيَنْظُمُونَ لَهُ الْخَرَزَ لِيَتَوَجَّوْهُ، فَإِنَّهُ لَيَرَى أَنَّكَ قَدْ اسْتَلَبْتَهُ مُلْكًا) (أخرجه الطبري: ج ٢، ص ١٠٩، وابن

(١) ئەو قسە ی خۆمە .

كثير في البداية و النهاية ج ۳ ص ۱۹۹، وابن سيد الناس في عيون الأثر ج ۲، ص ۱۳۴)،
واته: پيغەمبەرى خوا ﷺ بە ئوسەيدى كۆرى حوزەير ﷺ دەفەرموئ: پيىت
نەگەيشتو، ھاوەلەكەتان چى گوتو؟ ئەويش دەلئ: كام ھاوەل؟ دەفەرموئ:
عەبدوللای كۆرى ئوبەيى، (واته: ھاوەلتان لەو پروووە كە پشتیوانى مەدينەيە)
دەلئ: چى گوتو؟ دەفەرموئ: پيى وايە كاتئ گەرايەو بە بو مەدينە، ئەوھى
بالا دەستەرە ئەوھى بئ دەسەلاتە، دەرى دەكات، ئەويش دەلئ: ئەي پيغەمبەرى
خوا ﷺ! بەخوا تۆ بالا دەستی و ئەو زەبوونە، ئەگەر كەيفت لئ بئ تۆ ئەو
دەردەكەي، دوايى دەلئ: ئەي پيغەمبەرى خوا ﷺ! لەگەلئ نەرم بە، سوئند
بەخوا، خوا تۆي بۆ لای ئيمە هيئا (وہك پيغەمبەرى خوا ﷺ) خەلكەكەي
عەبدوللای كۆرى ئوبەيى كۆرى سەلوول، بەردى بەنرخيان بۆ دەچنين وەك
تاج كە بيكەنە حوكمران و پادشاو، ئيستا ئەو پيى وايە پادشاتيەكەي بە ھوئ
تۆوھ لئ تيكچوھ.

برگەي حەوتەم: ئيبنو هيشام لە ژيەر ناوونيشانى: (سير الرسول بالناس
ليشغلهم عن الفتنة)، (پۆياندىنى پيغەمبەر ﷺ بە خەلكەكە، تاكو سەرقايلان
بكات لەوھى تووشى فيتنەو كيشەي نيوخۆ ببن) دا دەلئ:

دوايى پيغەمبەرى خوا ﷺ ئەو پۆژە ھەمووي پويشت، واتە: خەلكەكەي
ھەر پۆياند تاكو ئيوارە، ھەروەھا شەوھەكەشى و فەرمووي: پامەوھستن تاكو
بەيانى و، بەشيك لە پۆژەكەش، ھەتا خۆر ئازارى دان، ئنجا بە خەلكى فەرموو
دابەزن بۆ پشوودان، ئيدى خەلكەكە ھەر ھيئەديان پيچوو، كەلەكەيان كەوتە
عەرزى، يەكسەر خەوتن.

وہك پيشتريش گوتمان: (پيغەمبەرى خوا ﷺ بۆيە واىكرد، تاكو خەلك سەرقال
بكات لە قسەو باسى كە دوئىن بوو، قسەكەي عەبدوللای كۆرى ئوبەيى
كۆرى سەلوول و، فيتنەو ئاشووبيك لە ئيودا نەبئ).

برگهی هه شته م: ئنجا ئەو سووڤه تهی باسی مونا فیه کانی تیدایه، له باره ی عه بدو لای کور ی ئوبه یی کور ی سه لوول و، ئەوانه ی له سه ر پای وی بوون، له و باره وه دابه زی، کاتیک ئەو سووڤه ته دابه زی، پیڤه مبه ری خوا ﷺ گوئی زهیدی کور ی ئەڤقه می گرت، (چونکه گه نجیکی تازه پیگه یشتوو بووه، ئەگه رنا پیڤه مبه ری خوا ﷺ گوئی پیاویکی گه و ره ناگری، به لام گه نج به شیوه ی خو ی مامه له ی له گه لدا ده کری) فه رمووی: (هَذَا الَّذِي أَوْفَى اللَّهَ بِأُذُنِهِ)، ئەمه که سیك بوو که بو خوا وه فادار بوو به گوئی که ی، (واته: گوئی که ی به وه فا بوو له گه ل خوا ی په روه ردگارو له گه ل پیڤه مبه ردا ﷺ) دوای هه وائی عه بدو لای کور ی ئوبه یی کور ی سه لوول، به کور ه که ی گه یشت که کور ه که شی ناوی عه بدو لای بوو^(١).

برگهی نۆیه م و کۆتایی: ئینو هیشام له ژیر ناوونیشانی (طلب ابن عبد الله بن أبيّ أَنْ يَتَوَلَّى قَتْلَ أَبِيهِ وَعَفُوَ الرَّسُولِ ﷺ)، واته: داوا کردنی کور ه که ی عه بدو لای کور ی ئوبه یی کور ی سه لوول، که خو ی بابی بکوژی، به لام لیو ر دنی پیڤه مبه ر ﷺ له عه بدو لای کور ی ئوبه یی کور ی سه لوول.

ئینو ئیسحاق ده لئ: عاصیمی کور ی عومه ری کور ی قه تاده بو ی باسکردم، که عه بدو لای (واته: عه بدو لای کور ی عه بدو لای کور ی ئوبه یی کور ی سه لوول، کور ه که ی به ناوی کردۆته وه) هاته لای پیڤه مبه ری خوا ﷺ گوئی: ئە ی پیڤه مبه ری خوا ﷺ! هه وائم پیگه یشتوه، که به ته مای عه بدو لای کور ی ئوبه یی کور ی سه لوول بکوژی، به هو ی ئەوه وه که له باره ی ئەوه وه پیت گه یشتوه، ئنجا ئەگه ر هه ر به ته مای بیکوژی، فه رمانم پییکه سه ره کهیت بو دینم، به خوا هو زی خه زره ج ده زانن، که هیچ که س له من چاکه کار تر نه بووه له گه ل بابیدا، بۆیه ده ترسیم ئەگه ر تو جگه له من فه رمان پییکه ی و بام بکوژی، نه فسم ریم نه دا ته ماشای بکوژی بام (عه بدو لای کور ی ئوبه یی کور ی سه لوول) بکه م، پرا له نیو خه لکی و بیکوژم، سه ره نجام من ئیماندار ی که به کافر ی که بکوژم و بچمه نیو ئاگر.

(١) پروانه: تأریخ الأمم والملوک للطبری ج ٢ ص ١١٠، وعیون الأثر لابن سید الناس، ج ٢، ص ١٣٤.

{فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَلْ نَزَقُ بِهِ وَنُحْسِنُ صُحْبَتَهُ مَا بَقِيَ مَعَنَا»} به لکو له گه لی نهرم ده بین و هاوه لایه تی باشی ده که ین تا کو له گه لمان دا مابی.

ئنجای دواي ئه وه کاتیک عه بدوللای کوری ئوبه یی، قسه ی بو خه لکه که ی کردبایه، سه رکۆنه یان ده کردو ده یانگرت و قسه ی توندیان له گه لدا ده کردو، ئه گهر باسی ئیسلامی کردبایه و ئامۆژگاری کردبایه، ده یانگوت: بیده نگ به، تو نه بووی فلان شته و فلان شته ت گوت و، ئهم ئایه تانه ش له باره ی تو وه دابه زین! دواي پیغه مبه ری خوا ﷺ به عومه ری کوری خه تابی ﷺ فهرموو: کاتیک پیگه یشته وه که خه لکی عه بدوللای کوری ئوبه یی کوری سه لوول ئیستا ئاوا له گه لی توند بوون، پیی فهرموو: «كَيْفَ تَرَى يَا عَمْرُؤُ! أَمَّا وَاللَّهِ لَوْ قَتَلْتُهُ يَوْمَ أَمَرْتَنِي بِقَتْلِهِ، لَأَرَعَدْتُ لَهُ أَنْوَفَ، لَوْ أَمَرْتُهَا الْيَوْمَ بِقَتْلِهِ لَقَتَلْتُهُ»؛ قَالَ: فَقَالَ عَمْرُؤُ: قَدْ وَاللَّهِ عَلِمْتُ لِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَعْظَمَ بَرَكَهً مِنْ أَمْرِي^(۱).

ئه ی عومه ر! ئیستا ده بین، به خوا ئه و کاته ی پیت گوتم بیکوژه، ئه گهر کوشتابمایه هه ندیک لووت بو ی گرژ ده بوون و هه ره شه یان ده کرد، ئه گهر ئه مپرو فهرمان بکه م به و خاوه ن لووتانه (به و که سانه) ئاماده ن بیکوژن (به لام ئه و کاته ی نه یانناسیوه له سه ری توو ره ده بوون) عومه ریش خوا لیی پازی بی گوتی: به خوا کاری پیغه مبه ری خوا ﷺ به ره که تی زیاتره و مه زنتره، له کاری من و بوچوونی من.

ئهمه کورته یه ک بوو له جه نگ ی (بنی المصطلق)، که وه ک گوتم له و جه نگه دا ئهم سوو ره تی (المنافقون) دابه زیوه، به بو نه ی ئه و هه لو یسته ی عه بدوللای کوری ئوبه یی کوری سه لووله وه.

(۱) أخرجه: (ابن كثير في البداية والنهاية: ج ۴ ص ۱۵۸، وفي السيرة: ج ۳، ص ۲۹۹، وابن سيد الناس في عيون الأثر: ج ۲ ص ۱۳۴).

مانای گشتیی نایه تەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خۆی
بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خۆی، مەبەستیشی لێی
ئەوێه:

- ۱ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ۳ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خۆی بەلادەست دەکەم.
- ۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

لە کاتی گوتنی (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دا وەك هەمیشە گوتوو مانە،
پێویستە بە لای کەمەوێه و چوار واتا مەبەستە، لە عەقڵ و دڵدا چەسپاو بن.

ئەجا خوا ﷻ ڕوو دەکاتە پێغەمبەری خاتەم ﷺ و دەفەرموی: ﴿إِذَا جَاءَكَ
الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾، کاتێک مونا فیکەکان هاتنە لات، گوتیان:
تێمە شایەدیی دەدەین، کە بە دنیایی تو پەوانە کراو و نێردراوی خۆی،
﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾، خواش دەزانێ تو نێردراوی وی، ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾، بەلام خوا ﷻ شایەدیی دەدات کە بە دنیایی
مونا فیکەکان درۆزن، لەوێدا کە دەڵێن: شایەدیی دەدەین تو نێردراوی خۆی،
واتە: لەو قسەیاندا کە دەڵێن، راست ناکەن و شایەدیی نادەن، بۆیەش خوا
ﷻ بەرلەوێ شایەدیی دانی خۆی لەسەر درۆزن بوونی مونا فیکەکان بخاتە
ڕوو، دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾، خواش دەزانێ تو نێردراوی وی، بۆ
ئەوێه و وەرەگیرێ کە مونا فیکەکان دەڵێن: تو نێردراوی خۆی، قسەکەیان
درۆیە، نەخێر، قسەکەیان: کە موخەممەد ﷺ نێردراوی خۆی، راستە، بەلام

مونافىقه كان له گوتنى قسه كه دا راست ناكهن، واته له دلياندا ئه و شايه دييدانه و،
ئهو بپروا هه بوون و متمانه بوونه وهك پيڤه مبهري خوا، به موحه ممه د ﷺ نيه،
كه به نيردر اوى خوا و ره وانه كراوى خواى بزنان.

﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ سوينده كانى خويان كردوونه
سوپهرو قه لغان، كردوونه پۆشه ريك، (جُنَّة) به ماناي پۆشه ردى، ئنجا مه به ست
پيى:

أ- ههر پۆششيكه كه به سه ريانه وهيه و وهك ده مامكيك خويان پي پنهان كردوه، به
هوى ئه و سوينده درويانه وه.

ب- ياخود وهك چۆن سوپهرو قه لغانتيك كه سيك له جهنگدا به كارى ديتى، بو ئه وهى
خوى پي بپاري زي، مه به ست پي ئه وهيه، ههر دوو واتايه كه ده گريته وه، چونكه له
ئه سلدا (جُنَّة) واته: (سَتْرَة)، (جُنَّة اللَّيْلِ) واته: شه وگار دايپوشى، (جَنّ) يش بويه پيان
ده گوتري (جن)، چونكه پۆشراون، كۆرپه له (جنين) يش له به رته وهى پۆشراوه، (مَجْنُون)
يش له به رته وهى عه قله كهى پۆشراوه، (جُنَّة) ش باخيكه كه دارو دره خته كانى چرو پر
بن و ژيره كهى دايپوشن و ههر شتيكى تيداى دايپوشن، خوا ده فهرموى: سوينده كانى
خويان كردوونه قه لغان و سوپه ر، ياخود كردوونه دا پۆشه ر.

﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئنجا له ئاكامى ئه وه دا كه ئه و سوينده به درويانه
ده خوون، خه لك له پي خوا لاده دهن، ئه مه ئه گهر (فَصَدُّوا) له (صَدّ) وه بى،
(صَدّ يَصُدُّ صَدًّا) ي: صَرَفَ يَصْرِفُ صَرَفًا، به لام ئه گهر له (صدود) وه بى، (صَدّ
يَصُدُّ صَدُّوْدا)، واته: خويان له پي خوا لاده دهن، ليره دا ههر دوو واتايه كه ش
هه لده گري، واته: له پي خوا لاياندا، ياخود خه لكيان له پي خوا لادا، واته:
(صَدّ) ده گونجى (لازم) بى و به ركار نه خوازي، واته: لاياندا، ده شگونجى به ركار
بخوازي و (مُتَعَدِّي) بى، تپه رينه ر بى بو به ركار، ئه و كاته واته: خه لكيان له
پي خوا لادا.

﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به دُنیاوی ئەوان ئەوێ خراپترین شتە دەیکەن، (سە) وهك (بئس) وایەو کرداری بە خراپدانان (فعل الذم) ه، واتە: ئەوێ خراپترین شتە دەیکەن، کە سویندی بە درۆ دەخۆن، دین بە پوالتە خۆیان بە مسولمان پێشان دەدەن و، لە راستیشدا وای نین.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَغَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بۆچی خراپترین کردەوێ ئەنجام دەدەن؟ ئەویش بە هۆی ئەوێوە کە پروایان هینا، دوایی بپروا بوون، ﴿فَطَغَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ ئنجا مۆر بەسەر دڵەکانیانەوێ نرا، ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ سەرەنجام ئەوان تێناگەن.

ئایا لێرەدا مەبەست ئەوێە کە بەراستی ئیمانیاڵ هیناوەو، دوایی هەلگەپاونەوێ، یاڵ مەبەست ئەوێە کە بە پوالت گوتووینا: ئیمانیاڵ هیناوەو لە حەقیقەتیشدا بپروا بوون؟ هەردوو واتایە کە هەلگەگری، دوایش باسی دەکەین کە موناڤیق و دەغەلەکان جوړاوجۆر بوون:

أ- پەنگە هەیانبووبی، بە کردەوێ بەراستی پروای هینابی، بەلام دوایی لەبەر لۆمەو لەقەمی دۆست و پەڤیق و برادەرانی: چۆن پروا دینی، چۆن واز لە بپەرستی دینی، یاڵ چۆن واز لە ئایینی پێشووت دینی؟ هەلگەپاڤتەوێ.

ب- دەشگونجی هەر بۆ پروا پامایی بۆ هەلخەلەتاندنی مسولمانان، وایانکردی.

ج- دەشگونجی کەسیک بە راستی پروای هینابی، بەلام پروایەکی لەرزۆک و خۆی پانەگرتی لە ئاقار ئەو پێشهاڵانەدا کە دینە پێشی، یاخود بۆ دابینکردنی بەرژەوێندیە ناشرەعییەکانی، گەپاڤتەوێ سەر ئایین و بەرنامە پێشی، هەموو واتایەکان هەلگەگری.

﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾ کاتیک تۆ بیانینی، جەستەکانیاڵ تۆ سەرسام دەکەن، واتە: کەلەش و جەستەیهکی سەرئەڤ پراکیشیاڵ هەیه، دوایی باس دەکەین کە هەر کام لە عەبدوللای کوری ئوبەیی کوری سەلوول و، هەندیکی دیکەش، دوو سییە کە ناویان هیناوە، دەلین: خاوەن قەدو قیافەیهکی جوان

و بەرچاو بوون، خاوەن کەلەش بوون، خەڵکیش بە زۆری عەقڵی لە چاواندایە،
هەرودەها خاوەن قسەو زمانپاراوی و ڕەوانبێژیش بوون.

بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ کاتیک قسەش بکەن،
گوێ بۆ قسەکەیان دەگری، هەڵبەتە لێرەدا ڕووی دواندن لە پیغەمبەرە ﷺ،
دەشگونجێ ڕوو لە هەر کەسێک بێ، کە بگونجێ بدوینێ (لِکُلِّ مَنْ يَصْلُحُ
للخطاب).

﴿كَأَنَّهُمْ خُشِبٌ مُسْنَدٌ﴾ وەك دارە هەڵپەسێردراوەكان وان، (مُسْنَدٌ) لە
ئەسڵدا (مُسْنَدٌ) یە، بەلام گیرە (شَدَّة) ی خراوەتە سەر بۆ ئەوەی مانایەکی
بەهێزتر بکات، یان لەبەر زۆری ئەو دەغلانە ی نەریت و حالەتیان وابوو.

ئەنجا بۆچی خوا تەشبییهیان دەکات بە داری هەڵپەسێردراوە؟ واتە: بێ
کەڵکن، ئەگەرنا داریک هیچ کەڵکی هەبێ، یان دەکرێتە سووتەمەنی، یان
دەکرێتە دارو پەردوو بۆ خانوو، یان شتیکی لێ دروست دەکری، تەختە ی
لێ دروست دەکری و بۆ کەلوپەل بەکار دەهێنێ، بەلام ئەوانە وەك داری بە
دیواریک شویتێک هەڵپەسێردراو وان و بێ کەڵکن.

﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هەر دەنگێک لە دژی خۆیان تێدەگەن، هەر
چریکە یەك هەر هاواریک بێ، وا دەزانن لە دژی ئەوانە.

﴿هُمُ الْعُدُو﴾ ئەوانە بەراستی دوژمنن، دوژمنی بەراستی کە مانا و چەمکی
دوژمنی تەواوی بەسەردا بچەسپێ و پڕ بە پیستی بێ، ئەوانەن، چونکە
لەراستییدا ئەوەی گورگ بێ و لە پیستی مەردا، زۆر ئاسانتر دەتوانێ زیانت
لێ بدات، لەوکەسە ی تۆ دەیبینی گورگەو بەرەو ڕووت دی.

﴿فَأَحْذَرُهم﴾ بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: لێیان وریا بە، وریایان
بە، (الْحَذَرُ: إِحْتِرَازٌ مِنْ مُخِيفٍ)، (حذر) بریتیه لە خو پاراستن لە شتیکی
مەترسییلێکراو، واتە: وریاو هۆشیار بە.

﴿فَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾، خوا بیانکوژی، خوا له یتویان بهری، بهرهو کوئی لادهدرین! ئەو راسته پڕیهیان له بهر دهسته، ئەو پێغه مبه ره پایه بهرزه که سهراپا نوورو بهره که ته، بهو په وشته بهرزو جوانه وه، بهو هه موو دلّه پر بهزه یی و جۆش و خرۆشه وه بۆ هه موو لایهک، ئەو قورئانه ئەو هه موو نوورو بهره که ته له بهر ده ستیانه، بۆچی دوا ی ئەو پێغه مبه ره ناکه ون و ئەو قورئانه وهر ناگرن، له عه قل و دلی خویاندا بیچه سپین، ئەو راسته پڕیه بهرهو خوا ناگر نه بهر، بهرهو کوئی لادهدرین؟ وهک ویستی خویانیان له ده ست دابی، وهک چۆن و لاخیك پێشمه ی ده که وێته ده ستی که سیك و، بهرهو ئەو شوینه ده بردری که و لاخه که نایه وی، به لکو ئەو که سه ده یه وی، که پێشمه که ی به ده سه ته، ئەوانیش ئاویان لێهاتوه، شه یتان ئاوا بهو شیوه یه لای داو ن.

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاءُ رُءُوسُهُمْ﴾، ئەگەر پێیان بگوترێ: وهرن پێغه مبه ری خوا ﷺ داوای لێبوردنتان بۆ ده کات، داوای لێبوردنتان بۆ له خوا ده کات، ﴿لَوَّاءُ رُءُوسُهُمْ﴾ سه ره کانیا ن با دا، ئەگەر فه رمو وباشی (لَوَّاء) وهک ئاواش خوی ترا وه ته وه، هه رگو نجا بوو، به لام ﴿لَوَّاء﴾، لێ ره دا گیره دار (مُشَدَّد) کرا وه، بۆ ئەوه ی مانایه که ی به هی تر بی، واته: سه ره کانیا ن با ده ده ن، ملیان با ده ده ن، پرو و وه ره ده گیرن.

﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصْدُونَهُمْ فَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾، ده یانی نی خۆ به زلگرانه لاده ده ن، لێ ره دا: ﴿يَصْدُونَهُمْ﴾ به مانای (لازم) ی به کارهاتوه، به مانای خۆ لادان، نهک به مانای خه لک لادان، ده یانی نی لاده ده ن، له حالیکدا ئەوان خۆ به زلگرن، خۆ به زلگرانه پرو و وه ره ده گیرن و لاده ده ن.

﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾، یه که سانه له سه ریا ن، ئایا داوای لێبوردنیا ن بۆ بکه ی، یا ن داوای لێبوردنیا ن بۆ نه که ی، هه رگیز خوا لێیا ن نابوو ری، واته: داوای لێبوردن کردن و داوای لێبوردن نه کردنی

تۆ بۆ ئەوان، یەكسانە، خوا بریاری داو، لەبەر ئەوەی ناخیکی پیسیان هەیه، بە کەلکی ئەوە نایەن و شایستەیی ئەوە نین خوا لیان ببووری، بەلێ تۆ وەك پیغمبەری خوا ﷺ کە بە پەحمەت نێردراوی بۆ هەموو جیهانیان، بە ئەركی خۆت هەڵدەستی، بەلام دواجار بریاری لێبوردن و لێ نەبوردن بە دەست خوايه، تۆ داوايەكەو دەیکەي، خواش ﷺ بە پێی زانیاری بێ سنووری خۆی و حیکمەتی بێ سنووری خۆی، جاری وا هەیه داوای لێبوردنەكەت وەردەگری، جاری واشە وەریناگری، تۆش وەك ئەركی خۆت، وەك بۆ تۆ شایستەیهو لێت دەوەشیتهو، مامەلە دەکەي، بەلام بریاری کۆتایی، بە پێی زانیاری بێ سنوورو حیکمەت و دادگەریی بێ سنووری خوا، لەلایەن خواوە دەدری.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ بە دلناییی خوا کۆمەلەی لاری بووان لادەران، راستە پێ ناکات، بە ئامانج ناگەیهنێ، هیدایەت لێرەدا بە مانای پێشاندان نیە، خوا فاسیق و زالم و چاک و خراپ، هەموویانی پێنمایی کردوون، بەلام لێرەدا: ﴿لَا يَهْدِي﴾ یانی: نایانخاتە سەر راستە پێ، لوتفیان لەگەڵ ناکات، مشووریان لێ ناخوات، بە ئامانجیان ناگەیهنێ، چونکە پێنمایی خویان پەفز کردووە، وەك خوا دەفەرموی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (١٧) بەلام گەلی (ثمود) مان پێنمایی کرد بوو، کەچی کویریان بەسەر پێنمايیدا هەلبژارد.

دەبێ وریا بین: زۆریك لە پوونکەرەوانی قورئان، لێرەدا بە هەڵدەچوو لە ئەنجامی ئەوەدا کە هیدایەت، بە پێی ئەو سیاقەي تێیدا هاتو، دەبێ سەرنج بدری، ئایا بە مانا گشتییەکیەتی کە بە مانای پێنمایی، یان بە مانای تاییەکیەتی کە بە مانای راستە پێ کردن و بە ئامانج گەياندنە، لەبەر ئەوەی جیاوازیان بەو دوو واتایە نەکردو، بە زۆریی وا هەیه، لە مانا کردن لێرەو لە شوێنی دیکەش دا، تووشی هەلە بوون و، کە ئەوە لە تەفسیرە کوردییەکاندا زیاتریشە.

﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾، ئەوان كەسائىكن دەلین: ئەوانەى باسیان كرا موناڤىقەكان، دەغەلەكان دەلین، ﴿لَا تُفِقُوا عَلَىٰ مَنۢ عِنۡدَ رَسُولِ ٱللَّهِ﴾، ئەوانەى لە خزمەت پىڤغەمبەرى خوادان خەرجىيان مەكیشن، ھاوکارىيان مەكەن و پارەيان مەدەنئ، ﴿حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾، تاكو پەرش و بلاو دەبن و دەپرژین، يان: تاكو دەرۆن و بلاوئى لى دەكەن، ئنجا خواردن و ھاوکارىى بۆ پىڤغەمبەرى خوا بەرن، ﴿وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ ٱلسَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ﴾، عەنبارەكانى ئاسمانەكان و زەوىيش ھى خوان، ﴿وَلٰكِنَّ ٱلْمُنٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾، بەلام موناڤىقەكان تىناگەن، ھەك پىشتىرش گوتوومانە: (فقە) برىتيە لە ورد تىگەيشتن، ياخود تىگەيشتن لە مەبەستى قسەبىژ، ياخود ورد سەرنجدان بۆ ئەوئى بەھوئى شتىكى ئاشكراو، شتىكى پەنھانىش دەرك بکرى.

ئەم ھەلوئىستەيان ھەك لە ھوئى ھاتنە خوارەوئەكەى دا باسما كەرد: عەبدوللای كورى ئوبەىى كورى سەلوول، دەىگوت: بە مال و سامانتان ھاوکارىى ئەوانە مەكەن كە لە لای پىڤغەمبەرى خوان، ئنجا بۆچى گوتوویەتى: (رسول الله)، كە بە ئىردراوى خواشى نەزانیو؟ لەبەر دەورووبەرەكەى كە خەلكىكى مسولمان ھەبوون، پىی خەلەتاون، گوتوویەتى: ئەگەر بلىم: موخەممەد و نەلىم پىڤغەمبەرى خوا ﷺ، دەلین دیارە دان بە پىڤغەمبەرایەتىى موخەممەدا ﷺ نانئ، بۆیە گوتوویەتى: ئەوانەى لە لای پىڤغەمبەرى خوان، ھاوکارىيان مەكەن و خەرجىيان مەكیشن.

ئەو قسەىەش بەگشتىى سى پرووى ھەن:

أ- ھاوکارىى پىڤغەمبەرى خوا مەكەن تاكو دەورى چۆل بى و كەسى بەدەورەوئ نەمىنئ.

ب- ئەوانەى لە دەورى پىڤغەمبەرى خوان، ھاوکارىيان مەكەن، بۆ ئەوئى دەورى چۆل بكەن و، پىڤغەمبەرى خوا ﷺ سەرى سووك بى و ھىندە بارى شانى قورس نەبى،

ج- ئەوانەى بەدەورى پىڭەمبەرى خواوەن لە عەرەبە خێلەکیى و بیاباننشینەکان خەرجییان مەکیشن، تاكو بلاوەى لى دەکەن و دەپۆن، بۆ ئەوەى هاوکارییه که که هی پىڭەمبەرى دەکەن، لە خواردن و پێداویستى، بەشیان بکات و کورتى نەهێنێ.

بەلام لە راستییدا مەبەستیيان ئەوە بوووە کەسى بە دەورەو نەمێنێ، ئەو مانایەى مەبەست بوو هەرچەندە ئەو مانا سادەو پرووکه شیبەش دەگەیهنێ، بۆ خەلکیكى سادە کە بێن: ئەوانە دلسۆزى پىڭەمبەرى خوان و دەلێن: ئەوانەى لە دەورى هالۆن، هاوکاریيان مەکەن بۆ ئەوەى کەمێک دەورى سووک بێ و ئیسراحت بکات.

ئنجاسى هەلوێستىكى دیکەیان دەکات:

﴿يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ دەلێن: ئەگەر گەراينهوه بۆ شار (یثرب)، کە دواى تەشریف بردنى پىڭەمبەر ﷺ و هاوێلانێ، کرا بە مەزلگای ئیسلام ناوى لێنرا: (المدينة) یاخود (مدينة الرسول) شارى پىڭەمبەر ﷺ یان شار، دەلێن: ئەگەر گەراينهوه بۆ شار یان شارەکه مان.

﴿لِيُخْرِجَ الْأَعْرَضَ﴾ بە دلیلی ئەوەى بالادەستەر، دەبێ ئەوەى بێ دەسەلاتەرە دەرى بکات، یاخود ئەوەى بەهێزیش، دەبێ ئەوەى بیهێزەر، دەربکات، (الأعز) واتە: ئەوپەرى بەهێز، (الأذل) یش واتە: ئەوپەرى داماوو بیهێزو زەبوون، ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بالادەستى هی خوایه و هی پىڭەمبەرە کهیهتى و هی پروادارانە، ﴿وَلَكِنَّ الْمُتَفَقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام موناڤیق و دەغەلەکان نازانن، کەواتە: ئەگەر وابێ کە کێ بەهێزترە ئەوەى بیهێزەرە دەربکات، ئەوپەرى هێز، هی خوایه و هی پىڭەمبەرە کهیهتى و هی پروادارانە. کەواتە: هەر بەپێى قسەى موناڤیق و دەغەلەکان، پىڭەمبەرى خوا ﷺ و پرواداران بە پشتیوانى خوا، هەركات بیانەوى ئەو موناڤیق و دەغەلەکانەى بیهێزو زەبوونن و دەدردهن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

باسی دەغەلەکان کە لە کاتی هاتنیاندا بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ، خۆیان بە برۆدار پێشان داوە، بە درۆختەنەوهی خوا بۆیان و، پوونکردنەوهی ئەو کە سویندە درۆیه کانیان کردوونە پۆشەرو سوپەریان، بۆیهش بەو دەردە چوون، چونکە: برۆیان هیناوه و دوا یی بپروا بوونەوه، ئەوانە پوالت جوانی نیوهرۆک و یرانن و، قسە ی خۆش و بۆشیان هەیه، وریای زۆریش پێویستە بۆ مامەلەکردن لە گەلیاندا، ئامادەش نین بێنە خزمەت پیغەمبەری خوا ﷺ، داوا ی لێوردنیان بۆ لە خوا بکات و، ئەگەر گریمان داوا ی لێوردنیان بۆ بکری، هەرگیز خوا لێیان نابووری:

خوا دەفهرموی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ (١) اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٢) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (٣) وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْفَى يَوْفَكُونَ (٤) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُؤُسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (٥) سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (٦) ﴿

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە بیست و پێنج برگەدا:

(١) - ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ﴾، کاتێک مونا فیکەکان هاتنە لات، هەلبەتە پرۆی دواندن لە پیغەمبەری خاتەمە ﷺ، یانی: ئە ی مو حەممە ﷺ! کاتێک مونا فیکەکان هاتنە لات، (إِذَا:

ظَرْفٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي بِقَرِينَةٍ جَعَلَ جُمْلَتَيْهَا مَاضِيَتَيْنِ، لَیْرَهَدا (إذا): شتیکە کاریکی تیدا
 ئەنجام دراوهو لیره بو رابردوووه، بهبه لگهی ئەوهی ئەو دوو پرستیهی له دوايهوه
 دین، ههردووکیان کرداری رابردوون:

یه کهم: (جاءَكَ) هاتن.

دووهم: (قَالُوا). گوتیان.

کهواته: لیره خوا ﷺ باسی شتیکى رابردوو دهکات.

(۲) - ﴿قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾، (کاتیک مونا فیه کان هاتنه لات) گوتیان: شایه دی
 دهدهین که به دلیلی تو نێردراوی خوا، (شهود) یانی: ههوالدانیکى جهخت له سه
 کراوه، له چیه وه هاتوه؟ له: (شَهِدَ يَشْهَدُ)، لیره (نَشْهَدُ) له (مشاهده) وه هاتوه، واته:
 بینن، یانی: ئیمه ده زانین تو پیغه مبهری خوا، وه ک بینن بینیمان و، به چاوی عهقل
 و دل ده بینن که تو نێردراوی خوا.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾، خواش ده زانی که تو نێردراوی وی، ئەمه له پروی
 ریزمانی عه پهبیهوه پێ ده گوێری: (جُمْلَةٌ مُعْتَرِضَةٌ) پرستیهکی نیاوخن کراو، که
 ده فهرمو: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾، ئەم پرستیه بۆیه هاتوه، تاكو كه سێك كه پرستیه
 دوايه ده بیستی، وانه زانی خوا ﷺ نیه پۆکی پرستکه به درو داده ن، چونکه دواي
 ده فهرمو: ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾، خواش شایه دی ده دات که
 دهغه له کان درۆزن، ئنجا بو ئەوهی وا نه زانی که، له: ﴿إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾، لهوه دا
 درۆزن، چونکه ئەگەر ئەوان لهوه دا درۆزن بن، یانی: که ده لێن: تو پیغه مبهری خوا،
 راست نیه تو پیغه مبهری خوا ﷺ نی!! بۆیه ده فهرمو: خوا ده زانی تو پیغه مبهری
 خوا، به لām خوا شایه دی ده دات که مونا فیه کان درۆزن لهوه دا که ده لێن: شایه دی
 ده دهین که تو به پیغه مبهری خوا ده زانین، له شایه دیدان و زانینه که یان دا، راست ناکهن.

چونکه: (الْكَذِبُ: مُخَالَفَةُ مَا يُفِيدُهُ الْخَبَرُ لِلْوَاقِعِ فِي الْخَارِجِ)، درو بریتیه له وهی
 ههوالیک بدری، ئەو ههواله پیچه وانیه ئەوه بی، که له واقعدا هیه له

دەرەو، بۆۋىنە: كەسېڭ بلى: زەيد ھات، ئنجا ئەگەر قسەكەى درۆ بى، ماناى وايە زەيد نەھاتو، دەرەھەلەكانىش دەلىن: ﴿نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ شايەدىي دەدەين كە تو پىغەمبەرى خوائ، ئنجا بەلى موحەممەد ﷺ پىغەمبەرى خوايە، بەلام ئەوان راستيان نەگوتو، شايەدىيان نەداو، ئەو زانين و بەراست زانينەيان لە دلدە نەبوو.

تېمە دوايى باسېڭ لە بارەى نىفاق و مونافىقەكانەو دەكەين، لېرەش ھەر بە كورتىي دوو پىناسەى مونافىقەكان، دىنين:

۱- ھەندىكيان گوتوويانە: (الْمُنَافِقُ: مَنْ يُظْهِرُ الْإِيمَانَ وَيُخْفِي الْكُفْرَ أَوْ يُبَيِّنُ الْكُفْرَ وَيُخْفِي الْإِيمَانَ)، مونافىق كەسېڭە ئيمان دەرەخات و پىشان دەدا، بەلام كوفر لە دل و دەررونى خۇيدا پەنھان دەكات و دەرشارىتەو.

۲- ھەندىكيش گوتوويانە: (الْمُنَافِقُ: مَنْ يَدْخُلُ الْإِسْلَامَ مِنْ بَابٍ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ بَابٍ آخَرَ)، مونافىق كەسېڭە لە دەرگايەكەو دەچىتە نىو ئىسلام و، لە دەرگايەكى دىكەو لىي دەرەچى.

بەلام ماناى يەكەميان راستەرەو، مەرج نە باباى مونافىق ھاتىتە نىو ئىسلامەو، ھەرچەندە ھەندىكى واشيان دەگونجى ھەبن، بەلام مونافىق كەسېڭە بە روالەت خوى بە مسولمان پىشان دەدا، بەلام لە دل و دەررونى خۇيدا بىپروايە.

۴- ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾، بەلام خواش شايەدىي دەدا كە مونافىقەكان درۆزن.

ئنجا خوا ﷺ زياتر تيشك دەخاتە سەريان، كە وەك پىشتەر گوتمان، ئەم ھەشت ئايەتە موبارەكە، دەورى بىست لە خەسلەت و پەرەتارەكانى مونافىقەكانيان گرتوونە خويان و پىشتەر باسمايەن، لېرەدا دەرەموى:

(۵) ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾، سویندەکانی خوئیانیان بە قەلغان یان بە پۆشەر گرتوون، (الْجُنَّةُ: مَا يُسْتَتَرُ بِهِ وَيُتَّقَى)، (جُنَّة) ھەر شتیکە خوئی پێ بشاردریتهو و خوئی پێ بیاریزری، بۆیەش بە زری (دِرْع) گوتراو: (جُنَّة) و بە سوپەر (ترس) گوتراو: (جُنَّة) یان (مِجَنَّة) قەلغان، لەبەر ئەوەی بە زری و سوپەر، جەستەو دەم و چا و سەر و ئەو شوینانە، مەترسیی ھەیە شێرو تیرو زەبریانی پێ بکھوێ، شێردراونەو و پەنھان کراون.

مونا فیکەکانیش سویندەکانی خوئیانیان کردوونە پۆشەر و دەمامکیک پرووی راستەقینە خوئیانی پێ شار دوو تەو، ئەگەر سویندیانی نەخواردبا، قسە یەك، رەفتاریك وەك ھی عەبدوللای کورپی ئوبەیی کورپی سەلوول، ماوہ یەك بری نەدە کرد، کە زەیدی کورپی ئەرقەم بە پیغەمبەری خوا ﷺ گەیاندا، بەلام دوایی عەبدوللا چوو بۆ لای پیغەمبەر ﷺ، ئەو نەدە سویندی درۆی بۆ خواردن، تاكو پیغەمبەری خوا ﷺ عەبدوللای کورپی ئوبەیی بە راست زانی و وایزانی زەید درۆی کردو، بەلام دوایی خوا ﷺ ئایەتی دابەزاندو، پیغەمبەری خوا ﷺ حەقیقەت و واقعی شتە کە بۆ دەرکەوت، وەك پێشتر بە سەرھاتە کە یمان ھێنا.

(۶) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، سەرەنجام لە پێی خویانیان لادا، یاخود خەلکیان لە پێی خوا لادا، (صَدُّوا) لێرەدا دەگونجی کورتھەلێنەر (قَاصِر) بێ، واتە: (لَا زِم) بێ، یانی: لە ئەنجامی ئەو رەوشت و رەفتار و ئاكارانەیان دا لە پێی خوا لایاندا، (أَي: انْصَرَفُوا) کە چاوگە کە بریتێ لە (صُدُّوا) واتە: لادان، دەشگونجی بە مانای: (خەلکیان لە پێی خوا لادا) بێ، ئەو کاتەش چاوگە کە (صَدَّ بِي، صَدَّ، يَصُدُّ، صَدًّا)، (صَدَّ غَيْرُهُ) واتە: جگە لە خوئی لادا (صَرَفَ) خەلکیان لە پێی خوا لادا، ھەردوو واتایە کە لێرەدا گونجاون: ھەم خوئیانی لە پێی خوا لایاندا، ھەم خەلکیان لادا.

(۷) ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بە راستیی ئەوانە ئەوێ دەیکەن خراپترین کردووەیانە، (سَاء) وەك پێشتر گوتمان وەك (يُسُ) وایەو لە کردارەکانی بە خراپدانان

(أَفْعَالِ الذَّمِّ) ه، يانی: (بُنِسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)، ئەوەی دەیکەن خراپترین کردەووەیه، که بریتیه لهووی دین بۆ لای پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ و به درۆ و زۆر به جه‌ختکردنه‌وه ده‌لێن: شایه‌دی ده‌ده‌ین که تو پیڤه‌مبه‌ری خوا، کهچی راستیش ناکهن، دوايش که شتێکیان لێ ئاشکرا ده‌بن، دین سویندی به درۆ، ده‌که‌نه قه‌لغان و سوپه‌رو پۆشه‌ری پرووی راسته‌قینه‌ی خو‌یان.

۸- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا﴾، ئەوه‌ش له سۆنگه‌ی ئەوه‌وه که پروایان هیناوه دوا‌یی بپه‌روا بوون، (ذَلِكَ) بۆچی ده‌چیته‌وه؟ (أَيُّ سَبَبٍ إِفْدَامِهِمْ عَلَى الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ الْمُتَعَجَّبِ مِنْ سَوْنِهَا، هُوَ اسْتِخْفَافُهُمْ بِالْإِيمَانِ وَمَرَّاجَعَتُهُمُ الْكُفْرَ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، فَرَسَخَ الْكُفْرَ فِي قُلُوبِهِمْ فَصَارَتْ مَطْبُوعًا عَلَيْهَا).

که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾، واته: هۆی ئەوه‌ی ئەو کردەوه خراپانه ئەنجام ده‌ده‌ن، که جیی سه‌رسوپمان، ئەوه‌یه که ئیمان به چاوی سووک ته‌ماش‌ا ده‌که‌ن و، جار له دوا‌ی جار ده‌گه‌رینه‌وه بۆ کوفر، بۆیه کوفر له دل و ده‌روونیان دا چه‌سپاوه.

۹- ﴿فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾، ئنجا دل‌یان مۆر کراوه (له‌سه‌ر کوفر).

۱۰- ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾، سه‌ره‌نجام ئەوان (راستیه په‌نه‌انه‌کان) باش نازانن، ورد تیناگهن، له مه‌به‌ستی قسه‌بیژ تیناگهن، هه‌ر که‌سیک بێ، که لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پێی تینگه‌یشتنه له فه‌رمایشتی خوا، فه‌رمایشتی پیڤه‌مبه‌ری خوا.

پیشتریش گوتمان وشه‌ی: (الطَّبْعُ وَالْخَتْمُ وَالنَّقْشُ مُتَقَارِبَةٌ الْمَعْنَى)، بۆ مانای (طَبْعٌ وَخَتْمٌ) له کوردیدا ده‌لێن: مۆر، به‌لام بۆ (نَقْشٌ) ده‌لێن: نه‌خش و نیگار، مانایه‌که‌یان لێک نزیکه‌و، مه‌به‌ست ئەوه‌یه وه‌ک چۆن که‌سیک نامه‌یه‌ک ده‌نووسێ، دوا‌ی ده‌گاته کو‌تاییه‌که‌ی و مۆریکی پێوه ده‌نێ، واته: هیه‌چی دیکه‌ی تیدا ناگوتری و ناووسری، به هه‌مان شێوه ده‌غه‌له‌کانیش دل‌یان داخراوه‌و، مۆری لی‌دراوه، تازه هیه‌چی ناچیته‌ نیوی.

هەردوو (ف)یەكە: ﴿فَطِيعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ و ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (الفاءان للتعقيب والتعجب)، هەم بۆ بە دواى یەكدا هاتن و هەم بۆ سەر سوپماندن، واتە: لە ئەنجامى ئەوەدا دلیان مۆر کراوە، بۆیە تیناگەن و حالەتیکى جێى سەر سوپمانیان هەیه، وا دلیان مۆر کراوە و هیئە ناخالیین.

(۱۱) - ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾ ئەگەر بیانینی جەستەکانیان سەر سامت دەکەن. (أَجْسَام) کۆى (جِسْم)ە، (جِسْم: مَا لَهُ طَوْلٌ وَعَرْضٌ وَعُمُقٌ)، (راغب الأصفهاني) وا دەلێ، جیسەم هەر شتیکە درێژی و پانی و قوولیی هەبێ، پێشتریش گوتمان: (جِسْم) لەگەڵ (جَسَد)دا زانایانى شارەزای زمان گوتووین: جیاوازییەکیان ئەوەیە کە جەستە دەبێ پەنگی هەبێ، بەلام (جِسْم) وانیەو هەواش بە (جِسْم) دادەنرێ، کەرەنگیشی نیە واتە: هەر شتیک تەنیک بێ (جِسْم)ە، مەرج نیە پەنگی بێناوی هەبێ.

خوا دەفەرموێ: ئەگەر بیانینی جەستەکانیان سەر سامت دەکەن، واتە: زۆر بە کە لەش و بە قەدو قیافەن، یان پەنگە قەلەو و زل بووبن.

(۱۲) - ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ ئەگەر قسەش بکەن، گوێ بۆ قسەکیان دەگری، واتە: هەم پەنگ و دیمەنیان، هەم قسەو گەفت و لفتیان جێى سەر سوپمانە بۆتۆ، ئەمە وەك ئەو شیعرەى (حسان بن الثابت)ە خوا لێى رازى بێ کە لە یەكێك لە شیعرەکانى دا دەلێ:

لَا بَأْسَ بِالْقَوْمِ مِنْ طُولٍ وَمِنْ غِلْظٍ ... جِسْمُ الْجَمَالِ وَأَحْلَامُ الْعَصَافِيرِ

ئەو کۆمەلە عەبیان نیە لە درێژی و زەبەلاحیدا

لاشەیان وەك هێ حوشتەرەو عەقلیان وەك هێ چۆلەکانە

(۱۳) - ﴿كَانَتْهُمْ خَشَبٌ مُسْنَدَةٌ﴾ ئەوانە وەك دارى هەلپەسێردراو وان، (الخَشَبُ الْمُسْنَدَةُ)، یانی: دارە هەلپەسێردراوەکان، ﴿مُسْنَدَةٌ﴾ (التَّشْدِيدُ لِلْمَبَالِغَةِ) گیرەدارکردن، بۆ زیاده‌پوێی تێدا کردنە، لە هەلپەساردنیان دا، (أو للكثرة) یان: بۆ گەیاندى مانای زۆریانە، (مُسْنَدَةٌ)

گیرەدار (مُشَدَّد) کراوه. واتە: داری بئ کەلک کە بە دیوار ھەلەدەپەسێردرێن و لە شوێنێک دادەنرێن، بەو شیوەیەن، ھەلبەتە (خُشْب) خۆی (خَشَب) یان کۆی (خَشَبَة) یە، وەك (مُر) کۆی (مُر) و (مُرَة) یە، (مُر) واتە: میوەکان، (مُر) و (مُرَة) واتە: یەك میوە.

(خُشْب) واتە: دارەکان، (خَشَب) و (خَشَبَة) واتە: یەك دار، ھەندیکیش گوتووین: (مُر) کۆی (مُر) ھو، (مُر) دەبێتە کۆی کۆ (جمع الجمع).

بۆیەش لێرەدا خوا ﷻ تەشبیھیان دەکات بە دارێکی ھەلەپەسێردراو ھو، چونکە دار ئەگەر سوودی ھەبێ و خواوەنەکە ی مەیلی پێی ھەبێ، لە خانوو یە کدا، لە بینایە کدا، بۆ شتێک، بۆ کەلوپەلێک بە کاری دێنێ، بەلام ئەگەر کاری پێی نەبوو و بە کەلک نەھات، ھەلەدەپەسێرێ.

(۱۴) ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ ھەر ھاوارو دەنگێک لە دژی خۆیان تێدەگەن، (الصَّيْحَة) جارێکە لە (صِيَّاح)، (صِيَّاح) یش بریتێ لە دەنگ زۆر بەرزکردن ھو، لێرەدا مەبەست ئەو یە ھەر دەنگێک بێت، ھەر ھەواییک بێت، ئەوانە پێیان وایە لە دژی ئەوانە، گوتراو: شکداری گوێدار، یان: (الْخَائِنُ خَائِفٌ)، بابای ناپاک ھەمیشە ترساو، زانیویانە چێیان لە ھەگبەدایە، بۆیە ھەمیشە دەستیان لەسەر دلیان بوو، کە نێو ھەناویان دەرکەوێت بۆ مسوڵمانان.

(۱۵) ﴿هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ﴾ ئا ئەوانە دوژمن، لێیان وریابە، وشە (عَدُو) بۆ تاک و بۆ دووان و بۆ کۆو بۆ نێرو بۆ مێ، بەکاردی، واتە: ئا ئەوانە دوژمنی راستەقینەن، ﴿فَاحْذَرُهُمْ﴾ لێیان وریابە، واتە: وریا بە لە پڕۆالەتی جوانیان، ئەوانە پڕۆالەت جوانی نێو پڕۆک وێران، دوور کوژی نزیك خەسارن، لێیان وریابە.

(۱۶) ﴿قَتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیانکوژی، دەگونجێ بە مانا پڕۆالەتی یە کە ی بێ: خوا بیانکوژی، خوا لە بەینیان بەرێ، یاخود بە مانای (لَعَنَهُمُ اللَّهُ) خوا نەفرینیان لێ بکات، بێ.

(۱۷) ﴿أَنِّي يُؤْفَكُونَ﴾ بەرەو کوێ لادەدرێن! (إِلَى أَيْنِ يَصْرَفُونَ)، یاخود چۆن لادەدرێن! (كَيْفَ يَصْرَفُونَ) چونکە (أَنِّي) لە ئەسڵدا بۆ پرسیارکردنە لە بارە ی شوین، بەلام جاری

واش ھەيە بۆ چۆنیەتیش بە کاردی، واتە: بەرھە کوۆ لا دەدرین، یان چۆن لا دەدرین؟
لە حالیکدا ئەو راستە ڕێیە خوا ﷻ لەبەر چاویانە.

۱۸- ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ ھەر وەھا ئەگەر پێیان بگووتری:
وەرن پێغەمبەری خوا داوای لیبوردنتان بۆ دەکات، وشە (تَعَالَوْا) لە ئەسڵدا کرداری
فەرمانە لە (تَعَالَى) ھوہ ھاتوہ، کە بریتییە لە (تَكَلَّفَ الْعُلُو) واتە: خوۆ ئەزیزەتدان بۆ
بەرزبوونەوہ، دوایی ئەوہی تیدا لە بیر کراوہو تەنیا ئەو مەبەستە تیدا پەچاو
دەکری، کە داوای ئامادەبوون کردن (طَلَبَ الْحُضُور) ە، کەواتە: (تَعَالَوْا) واتە: وەرن،
ئەگەرنا لە ئەسڵدا (تَعَالَوْا) واتە وەرن بەرھە بەرزیی.

۱۹- ﴿لَوْ أَرَأَوْهُمْ﴾ سەریان بە توندیی بادا و سووراند. (وَالْيُ: الإِمَالَة إِلَى غَيْرِ وَجَاهِ
الْمُتَكَلَّمِ)، (يُ) بریتییە لە بادان و ڕوو سووراندن بە پێچەوانەیی ڕووی ئەو کەسەوێ
قسە دەکات، واتە: کەسێک کە قسەت لەگەڵ دەکات، ئەگەر ڕووت لێی سووراند،
پێی دەگووتری: (الْيُ)، (لَوْ) کە بە گیرەوہیە بۆ بەھیزکردنی واتاکەییەتی، یان لەبەر
زۆرییانە، واتە: زۆریان سەریان بادەدەن، یان لەبەر بەتوندیی سەر بادان و سووراندنیانە.

۲۰- ﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصْدُون﴾ دەشیابینی لادەدەن، ﴿يَصْدُونَ﴾ لێرەدا بە مانای
(يَنْصَرِفُونَ) ە، تۆ دەیانینی لادەدەن، واتە: لێرەدا (صَدَّ) بە مانا (قَاصِرٌ وَلاَزِمٌ) ە کەییەتی،
تۆ دەیانینی خوێان لادەدەن.

لێرەدا (رَأَيْتَهُمْ) مەرج نیە بەس بۆ پێغەمبەری خوا ﷻ بێ، بەلکو بۆ ھەر
کەسێکە (لغیرِ مُعَيَّنٍ)، ھەر کەسێک تەماشایان بکات ئاویان دەبینی.

۲۱- ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ لە حالیکدا ئەوان خوۆ بەز لگرن، (مُسْتَكْبِرُونَ: فِي مَوْضِعِ
الْحَالِ مِنْ صَمِيرٍ يَصْدُونَ)، واتە: (مستکبرون) لە شوینی حال دایە لە پاناوی (یَصْدُونَ)،
خۆبەز لگرانە لادەدەن.

۲۲- ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ یە کسانە لەسەریان، (سَوَاءٌ اسْمٌ مَعْنَى مُسَاوٍ يُعَامَلُ مُعَامَلَةً
الْجَامِدِ فِي الْغَالِبِ، فَلَا يَتَغَيَّرُ خَبَرُهُ يَقُولُ: هُمَا سَوَاءٌ، وَهُمْ سَوَاءٌ، وَهْنٌ سَوَاءٌ)، (سواء) ناوہ بە

مانای یەكسان، ئنجا بە زۆری وەك ناویکی (جامد) لە شوینی خۆی رەقبوو، مامەلە یەكەلدا دەکری، نەك وەك ناویکی داتاشراو، بۆیە هەواڵەكە یەكگۆرێ دەگوتری: (هُمَا سَوَاءٌ، وَهُمْ سَوَاءٌ، وَهُنَّ سَوَاءٌ)، ئەو دووانە یەكسان، ئەو كۆمەلە پیاوە یەكسان، ئەو كۆمەلە ئافرەتە یەكسان، ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ واتە: بە نەبەت ئەوانەو یەكسانە.

(۲۳)- ﴿أَسْتَغْفِرْتُ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾، داوای لیبوردنیان بۆ بەكە، یان داوای لیبوردنیان بۆ نەكە، لێرەدا كە دەفەرموی: ﴿أَسْتَغْفِرْتُ لَهُمْ﴾، ئەم پرسیارکردنە، پرسیارکردنی مەجازیەو مەبەست پێی بایەخ و گەرنگی پێنەدرانیانە لە هەردوو حالاندا.

(۲۴)- ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هەرگیز لیبان نابوری، (لَنْ: لِلتَّائِيدِ وَالْتَّائِيدِ)، (لَنْ) هەم بۆ جەختکردنەوێ، هەم بۆ بەردەوامی و كۆتایی واتە: هەرگیزو بە جەختکردنەوێ خوا لیبان نابووری.

(۲۵)- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، بە دلنایی خوا كۆمەلە لادەران راستە رێ ناكات و بە ئامانج ناگەیهنێ، هیدایەت لێرەدا بە مانای رێ پێشاندان نیه، چونكە خوا رێ پێشانی هەموو لایەك داوه.

شایانی باسە: خوا لێرەدا دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، (الْفَاسِقِينَ) كۆی (فَاسِق) ه، كە ناوی بەكەر (إِسْمُ فَاعِل) ه لە (فَسَقَ)، (فَسَقَ: خَرَجَ) واتە: دەرچوو، كەواتە: (فَاسِق) واتە (خَارِج)، كەسێك لە رێ دەرچوو بێ، خوا بە ئامانجی ناگەیهنێ و راستە رێ ناكات، چونكە بە ویستی ئازادانە یەك خۆی دەرچوو، خوا بۆ تاقیکردنەوێ مەزەكەکان ویستی ئازادی پێدان، دەتوانن چاکی پێ هەلبژێرن یان خراپی پێ هەلبژێرن، ئەوانەش بە ویستی خۆیان دەرچوون لە راستە رێ، بۆیە خوا بە ئامانجیان ناگەیهنێ.

پێویستە بزانی: مونا فیهەکان بەلای كەمەوێ چوار جۆر بوون:

۱- كەسنىڭ ئىمانىڭ لە دلىدا بريقهى داوهو خەرىك بووه پروا بىتى، بەلام دوايى پرواى نەھىناوه.

۲- ئەوانە بوون كە ئىمانىڭيان پروالەتتى و پرووكەشيان ھىناوه، دوايى دەوروبەرو خەلك و خزم سەركۈنەيان كىردوون و، بىپروا بوون ھەلگەپراونەتەوھ.

۳- ئەوانە بوون كە بە درۆ خۇيان بە پروادار پىشان داوه، كە بە زۆرى موناقيقەكان ئاوا بوون.

۴- ھەندىكى دىكەشيان بوون، كە ئىمانىڭى پرووكەشيان ھىناوھو، پىيان وابووه بەس ئەوھ ئىمانە، وھەك عەرپەبە خىلەككەكان، ئەمانە مەگەر بە مەجاز پىيان بگوترى: موناقيق، ئەگەرنا ھەر پىيان دەگوترى: ئىماندارى سەتھى و پرووكەشى، چونكە نەيانويستوھ درۆ بكەن و خەلك ھەلخەلەتتىن و، وايازانويھ ئىمان ھەر ئەوھندەيە.

لەوبارەوھ كە خوا دەفەرموى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَأْرُؤُهُمْ وَإِنِّي لَأَبَا حَبَابٍ! إِنَّهُ قَدْ أَنْزَلَ فِيكَ آيَةً شَدِيدَةً، فَادْهَبْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَسْتَغْفِرْ لَكَ، فَلَوَى رَأْسَهُ وَقَالَ: أَمَرْتُونِي أَنْ أُوْمِنَ فَأَمَنْتُ، وَأَمَرْتُونِي أَنْ أُعْطِيَ زَكَاةَ مَالِي فَأَعْطَيْتُ، فَمَا بَقِيَ إِلَّا أَنْ أَسْجُدَ لِمُحَمَّدٍ، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ۳۴۲۵۱)، واتە: بە عەبدوللای کۆری ئوبەیی کۆری سەلوول گوترا: ئەي ئەبوو حوباب (ئەوھ کونەکەي بووه) چەند ئايەتتکی توندت لە بارەوھ ھاتوونە خواری، بچۆ بۆ لای پىغەمبەرى خوا ﷺ داواي لىبوردنت بۆ بکات، ئەويش سەرى باداو گوتى: فەرمانتان پىکردم (و پىتان گوتم): پروا بەيئم (بە موھەممەد ﷺ) پروام پىھىنا، دوايى پىتان گوتم: زەکاتى مالىکەشت بەدە زەکاتەکەشم دا، ھەر ئەوھ ماوھتەوھ کپنووش بۆ موھەممەد بەرم، (سەرى باداو پرووى وەرگىرا).

مەسەلەى دووهم:

خستنه پرووی دوو پیلانی مونافیقەکان لە دژی پیغەمبەر ﷺ و هاوێلەکانی خوا لێیان پازی بێ، پیلانی یەكەم: هاوکاریی نەکردنیان تاكو هاوێلان لە دەوری پیغەمبەری خوا ﷺ بپرژین و بلاوی لێ بکەن، پیلانی دووهم: دەرکردنی پیغەمبەری خوا ﷺ و هاوێلانی خوا لێیان پازی بێ لە شار، کە دوو پیلانی گلاو بوون، بەلام لە راستیدا دوو خەیاڵ پلاو بوون:

خوا دەفەرموی: ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۚ وَاللَّهُ حَزَّائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۖ﴾ (٧) يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١)- ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾، ئەوان کەسانێکن دەلێن: هاوکاریی ئەوانەى لای پیغەمبەری خوا مەکەن، خوا ﷺ لێرەدا ھەلۆیستیکی دیکەى مونافیقەکان، دەخاتە ڕوو کە زیاتر پەردە لەسەر ناخی پیس و پۆخلیان، لادەدات، دەفەرموی: ئەوان ئەو کەسانە بوون، دەیانگوت، واتە: پیشتەر گوتووین، بەلام لێرەدا خوا ﷺ بە کرداری (مضارع) دەبھێنێ، بۆ ئەوێ ئیستا دیمەنەکە بخاتە پیش چا، ﴿لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾، خەرجیی ئەوانە مەکیشن کە لە لای پیغەمبەری خوان، هاوکارییان مەکەن لە پرووی ماددیەو.

(٢)- ﴿حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾، ھەتا دەپرژین و بلاودەبن، (حَتَّىٰ: لِبُلُوغِ الْغَايَةِ) وەك: (أَكَلْتُ السَّمَكَةَ حَتَّىٰ رَأَسَهَا)، ماسییەكەم خوارد تاكو سەرەكەیشی، بەلام لێرەدا (حَتَّىٰ: مُسْتَعْمَلَةٌ فِي التَّغْلِيلِ)، (حتی) بۆ ھۆکار ھێنانەو بە کارھاتو، یانی: ئەوانەى لە دەوری پیغەمبەری خوان ﷺ هاوکاریی ماددییان مەکەن، بۆ ئەوێ بپرژین بلاوبنەو، (الْإِنْفَاضُ: التَّفَرُّقُ

وَالْإِبْتَعَادَ، فَضَّهُ: فَرَّقَهُ، (إِنْفِضَاضٌ) پەرژان و دوورکه و تنه وهیه (فَضَّهُ) بَلَاوِی کرد، (فَضَّهُ) فَاَنْفَضَّ، واته پەرژاندی پەرژا، یان بَلَاوِی کرد بَلَاوِبووه، ﴿حَتَّى يَنْفَضُوا﴾ ههتا ده پەرژین و بَلَاوِهی لَی ده کهن.

وهه ک پِیشتریش گوتمان ئەو قسه یه سَی رووی هه ن:

أ- پروویه کیان بریتیه له وه که ئاگیان له پیغه مبهری خوا ﷺ بَی، باری شاری قورس نه کهن و ئهرکی زۆری نه خه نه سهر شان، بۆیه با ئەوانه ی له ده ورینی و پیغه مبهری خویان سه غلّهت کردوه، ئهرکی سه رشانیان قورس کردوه، با ئەوانه له ده وری پیغه مبهری خوا ﷺ بکهینه وه، تا کو ئیسراحت بکات.

ب- با ئەوانه ی لَی کۆبوونه وه، بَلَاوِهی لَی بکه ن، ئنجا به خَوْرَاک و شمه ک هاوکاریی بکه ن تا کو به شیان بکات.

ج- هاوکاریان مه کهن تا کو ئەو خه لکه له ده وری بپەرژێ و نه مَیَنَی، ئەو کاته ئە گهر ئیمام ئۆممه تی له گه ل نه ما، به ئاسانی زه فهری پَی ده بردی.

بیگومانیش به پپی رهوت و کهشی ئایه ته کان ههر مانای سییه م مه به سته.

(۳)- ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، عه مبه ره کانی ئاسمانه کان و زهوی هی خوان، (خَزَائِن) کۆی (خِزَانَة) یه، (الخِزَانَة: الْبَيْتُ الَّذِي يُخَزَّنُ فِيهِ الطَّعَامُ، وَتَطْلُقُ عَلَى الصُّنْدُوقِ الْكَبِيرِ)، (خِزَانَة): به ژوو ریک ده گوتری خواردن و ئازوو قه ی تیدا داده نری، ههروه ها به سندوو قیکی گه وره ش ده گوتری، که شتی تیدا هه لده گیرئ، عه مبه ره کانی ئاسمانه کان و زهوی هی خوان.

(۴)- ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾، به لām مونا فیه که کان تینا گهن، واته: تینا گهن که عه مبه ره کانی هه موو شته کان هی خوی پهروه ردگارن.

پیلان تیکی دیکه یان:

(٥)- ﴿يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَ الْأَعْرُ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ ده‌لین: ئەگەر گه‌راینه‌وه بۆ شار، ده‌بن ئەوهی بالاده‌ستته، ئەوهی زه‌بوونتره‌ ده‌ربكات.

﴿لِيُخْرِجَ الْأَعْرُ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ (الْأَعْرُ: الطَّرْفُ الْأَقْوَى الَّذِي لَا يُغْلَبُ وَلَا يُقْهَرُ، وَالْأَذَلُّ: الطَّرْفُ الْأَضْعَفُ)، (الْأَعْرُ) ئەو لایه‌ی به‌هێزتره‌و تێناشکێ، که‌س ناتوانی به‌سه‌ریدا زāl بێ، (الْأَذَلُّ) یش به‌ پێچه‌وانه‌وه: ئەو لایه‌ی بێهێزتره‌، عه‌بدوڵلای کوپی ئوبه‌یی کوپی سه‌هلوول، خووی و ده‌غه‌له‌کانی ده‌ورو به‌ری به‌ لایه‌نی به‌هێز داناون و، پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی به‌لایه‌نی بێهێز داناون!

(٦)- ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ عیززه‌ت و بالاده‌ستی هه‌مووی هی خوایه‌و، هی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی و، هی پرواداران.

(٧)- ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام مونا‌فیه‌کان نازان.

که‌واته: ئەگەر یه‌کیك له‌ دوو ته‌ره‌فه‌کان، مسو‌گه‌ر لایه‌کیان ده‌ربكات، بێگومان ته‌ره‌فی بێهێزو زه‌بوون، ته‌ره‌فی مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کانه، چونکه‌ ته‌ره‌فه‌که‌ی دیکه‌ خوای په‌روه‌ردگاری له‌گه‌لدایه‌، که‌ خاوه‌نی هه‌موو عیززه‌ته: ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۝١٠﴾ فاطر، ئنجا پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ به‌هو‌ی به‌هێزکردنی خواوه، هه‌ر به‌هێزه‌و، پروادارانیش پشتیان به‌خوا قایمه‌و به‌هێزن.

که‌واته: ئەگەر وابێ که‌ دوو ته‌ره‌ف له‌ شارێک دا، یه‌کیکیان ئەوی دیکه‌ ده‌ربكات و به‌هێزه‌ که‌ بێهێزه‌که‌ ده‌ربكات، لایه‌نی به‌هێز هی پرواداران، که‌ له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ دان و، پشتیان به‌خوا ﷺ به‌هێزه‌.

بۆ ئەوه‌ی پێشی، خوا فهرمووی: ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝٧﴾، عه‌مباره‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هی خوان، به‌لام مونا‌فیه‌کان تێناگه‌ن، به‌لام لێره‌دا فهرمووی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝٨﴾، عیززه‌ت هه‌مووی هی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و هی

بروادارانە، بەلام مونا فېقەکان نازانن، هی پېشی بۆیە لابردنی فېقەیی لێکردن و فەرمووی ورد تێگەشتیان نیە، چونکە ئەووە کە عەمبارەکان ئاسمانەکان و زەوی هەموویان لەبەردەستی خوا دان، شتیکە پێویستی بە ورد تێگەشتن و پامان دەکات، بۆیە فەرمووی: ﴿لَا يَفْقَهُونَ﴾، ئەگەر ورد تێگەشتیان هەبووایە، دەیانزانی کە خوا خاوەنی هەموو شتیکە.

بەلام ئەووی دیکە بۆیە فەرموویەتی: ﴿لَا يَعْلَمُونَ﴾، چونکە ئەووە کە خواو پیغمبەری خوا ﷺ و برواداران لایەنی بەهێزتر بوون، شتیکە زانراو (معلوم) بوو:

أ- لە جەنگی بەدردا، لووتی قورەیشیان شکاند، قورەیشی هاوبەش بوو خوا دانەر و کافر.
ب- پاشان لە جەنگی ئوحووددا، بەلێ شکستیان خوارد، بەلام هەر سالی دواي ئەووە بوو کافرەکان چوونەووە مەیدان، لە (حَمْرَاءُ الْأَسَد) کە (بَدْرُ الصَّغْرَى) یشی پێ دەلێن، بەلام ئەوان ئامادە نەبوون لەگەڵیان دا پرووبە پروو ببنەووە.

ج- هەروەها جەنگی ئەحزابیش پروویداو کافرەکان هێچیان پێ نەکرا. ئنجا جەنگی (بنو المصطلق) یش لە سەرئاوی (المريسيه) و لە سالی حەوتەمی کۆچیدا بوو، کە کۆمەلێک جەنگ و پرووداویش لە پێش ئەووەدا، پابردوون، کەواتە: ئەووە کە خواو پیغمبەری خوا ﷺ و برواداران، لایەنی بەهێزترن، شتیکە پروو و زانراو بوو، بەس تۆزێک زانیاریان هەبێ دەری ئەووە دەکەن و دەیزانن، بۆیە خوا فەرموویەتی نازانن، واتە: هیچ زانیاریان نیە، ئەگەرنا شتەکە زۆر پروو و ئاشکرایە، کە لایەنی بەهێزتر کێیە؟!

هەرحەندە ئێمە لە هۆی هاتنەخوارو، دوايش لە کاتی خستنه پرووی جەنگی (بنو المصطلق) دا، تیشکی باشمان خستەسەر بارودۆخیەک کە عەبدوللای کوری ئوبەیی کوری سەلوول و هاوکارەکانی ئەو قسانەیان تیدا کردوون و، ئەو دوو پیلانەیان تیدا بە دەستەووە بوون، لە دژی پیغمبەری خوا ﷺ و هاووەلانی، بەلام ئەم دەقەش لەو بارەووە دینین:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه، قَالَ: «كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَزَاةٍ، قَالَ سُفْيَانُ: يَرَوْنَ أَنَّهَا غَزْوَةُ بَنِي الْمُصْطَلِقِ، فَكَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ الْمُهَاجِرِيُّ: يَا لِلْمُهَاجِرِينَ! وَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: يَا لِلْأَنْصَارِ! فَسَمِعَ ذَلِكَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «مَا بَالُ دَعَاؤِ الْجَاهِلِيَّةِ؟» قَالُوا: رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَسَعَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتَنَةٌ»، فَسَمِعَ ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي فَقَالَ: وَقَدْ فَعَلُوهَا، وَاللَّهِ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَامَ عُمَرُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْنِي أَضْرِبَ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «دَعُهُ، لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ» زَادَ التِّرْمِذِيُّ: «فَقَالَ لَهُ ابْنُهُ عَبْدُ اللَّهِ، وَاللَّهِ لَا تَنْفَلِتْ حَتَّى تُقَرَّرَ أَنَّكَ الذَّلِيلُ، وَرَسُولُ اللَّهِ الْعَزِيزُ، فَفَعَلَ» { (أخرجه البخاري: ٤٩٠٥، ٤٩٠٧، ومسلم: ٢٥٨٤، والترمذي: ٣٣١٥، والنسائي: ٧١٩).

واته: جابیری کوپی عەبدوللا رضي الله عنه دەگێڕێتەو دەلی: ئیمە لە جەنگێکدا لە خزمەت پێغەمبەردا بووین، سوڤیان (یەکیکە لە راویەکان) دەلی: پێیان وابوو جەنگی (بنی الْمُصْطَلِقِ) بوو، پیاویک لە کۆچکەرەکان شەقیکی لە پیاویک لە پشتیوانەکان هەڵدا، بابای کۆچکەر هاواری کرد: ئەهێ کۆچکەرەکان! پشتیوانەکش هاواری کرد: ئەهێ پشتیوانان! (واته: هەر کامیکیان هاواری دەکرده خەڵکەکی خۆی)، پێغەمبەری خوا ﷺ ئەوهی بیست و فەرمووی: بۆچی بانگەشە نەفامیی دەکەن؟ گوتیان: پیاویک لە کۆچکەرەکان شەقیکی لە پیاویک لە پشتیوانەکان هەڵداوه، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: وازی لێ بێن (لەو بانگەشە نەفامییە) ئەوه بۆگەنە، عەبدوللائی کوپی ئوبەیی کوپی سەلوول کە ئەوهی بیست، گوتی: ئاویان کرد! بە خوا ئەگەر گەڕاینەوه بۆ شار، دەبێ بەهێزتر، بیهێزتر دەربکات، ئەوهش بە پێغەمبەر ﷺ گەیشتهوه، عومەر (خوا لێی پازی بێ) هەلسا گوتی: ئەهێ پێغەمبەری خوا ﷺ! لێمگەرێی با لە گەردنی ئەو موناڤیقه بدهم، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: لێی گەرێی با خەڵک نەلی: موحمەد ﷺ هاوێلانی دەکوژی، (چووژانن ئەوه موناڤیق و

دەغەلە، پێیان وایە ئەو ھاوئەلە، بە پوالتەت مەسولمانە، (الترمذی) ئەو ەشی زیاد کردو، کە ەبدوللای کورێ، (واتە: ەبدوللای کورێ ەبدوللای کورێ ئوبەیی)، لە تەنگەبەرێک پێی گرت (چوو ە پیشیەو ە کە دەگەرانیەو ە بۆ مەدینە، لە تەنگەبەرێک راو ەستاو) سوێندی خوارد گوتی: نابێ دەربچی، تا کو دان بەو ەدا نەهینی کە تۆ زەبوونی و پێغەمبەری خوا بەهیزە، ئەویش گوتی، (ئەجا لێگەرە بچیتەو ە نیو شار، بۆ ئەو ە بزانێ ئەو ە خوا فەرمووێتی وایە، بەلادەستی بۆ خواو پێغەمبەرە کە ی و بروادارانە).

دەرسی دووەم

له نړۍ ګومارل شوي دي ځکه له ګماتلې
Stay in touch on social media
 نن مه کم خبر موندلې تاوانم اجتماعی

www.alibapir.net

English • عربي • کوردی

علي بابېر AliBapir/علي بابېر

علي بابېر AliBapir/علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر AliBapir/علي بابېر

علي بابېر AliBapir/علي بابېر

علي بابېر AliBapir/علي بابېر

Google Play

علي بابېر AliBapir/علي بابېر

App Store

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە سى ئايەتى كۆتايى پىكھاتو، ئايەتەكانى: (۹ - ۱۱)، تەوەرەكەشيان باسى سامان و مال بەخشىنە لە پى خوا، خوا فەرمان بە پرواداران دەكات، كە سامان و پۆلەكانيان لە يادى خوا بىتەگايان نەكەن و، بىەخشىن بەر لەوھى مەرگ يەخەيان پى بگرى و داواى مۆلەت بكەن، دواخريىن و، بەپىسى سىستىمى خواش، مردنى هيچ كەس دواناخريى.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾﴾

ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان

{ئەى ئەوانەى پرواتان ھىناو! با سامانەكانتان و پۆلەكانتان (نەتانخاڧلىنن و) لە يادى خوا بىتەگاتان نەكەن، ھەر كەسىكىش ئەو بەكات، ئا ئەوانەن زيانباران ﴿٩﴾ لەوھش كە پىمان داوون بىەخشىن، بەرلەوھى يەكىكتان مردنى بو بى، ئنجا بلى: پەرورەدگارم! خۆزگە بو ماوھىەكى نزيك دوات خستبام، تاكو (مال و سامانم) بىەخشم و لە چاكان بم ﴿١٠﴾ ھەرگىزىش خوا (مردنى) هيچ كەس دواناخات، ھەر كات كاتى ديارىيكرائى ھات، خواش شارەزائى ئەوھىە كە دەيكەن ﴿١١﴾}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(لَا تُلْهِكُمْ): نه‌تانخافڵینى، بێتاگاتان نه‌کات، (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَعْنِيهِ وَيُهِمُّهُ، يقال: لَهَوْتُ بِكَذَا وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا)، (لَهُو): بریتیه له هه‌ر شتێک که مروۆف ده‌خافڵینى له شتێک که مه‌به‌ستیه‌تى و به‌لايه‌وه گرنگه، ده‌گوترى: (لَهَوْتُ بِكَذَا) به فلان شته‌وه خافلام، (لَهَيْتُ عَنْ كَذَا) ئاگام له فلان شته نه‌ما.

(أَجَلٍ قَرِيبٍ): (الْأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ)، (أَجَلَ): بریتیه له ماوه‌یه‌کى دیارییکراو بو شتێک، کاتیکی دیارییکراوى نزیک.

(دُنُو الْأَجَلِ: عِبَارَةٌ عَنْ دُنُو الْمَوْتِ، وَأَصْلُهُ اسْتِيفَاءُ الْأَجَلِ، أَي: مُدَّةُ الْحَيَاةِ)، ده‌گوترى: (دَنَا أَجَلُهُ) واته: ته‌جه‌له‌که‌ی نزیک بووه، که بریتیه له نزیککه‌وتنه‌وه‌ی مردن و، له بنچینه‌دا بریتیه له ته‌واوکردنى ته‌جه‌ل، ته‌واوکردنى کات و ماوه‌ی ژيان.

(فَأَصْدَقَ): (الصَّدَقَةُ: مَا يُخْرِجُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ مَالِهِ عَلَى وَجْهِ الْقُرْبَةِ كَالزَّكَاةِ، لَكِنَّ الصَّدَقَةَ فِي الْأَصْلِ تُقَالُ لِلْمَتَطَوُّعِ بِهِ، وَزَكَاتُهُ لِلوَاجِبِ، وَقَدْ يُسَمَّى الْوَاجِبُ صَدَقَةً إِذَا تَحَرَّى صَاحِبُهَا الصَّدَقَ فِي فِعْلِهِ)، (صَدَقَ): بریتیه لهو ماله‌ی مروۆف ده‌رى ده‌کات له مال و سامانى خوێ، که مه‌به‌ستى پێ له خوا نيزیک بوونه‌وه وه‌ک زه‌کات، به‌لام سه‌ده‌قه زیاتر بو مالىک به‌کارده‌هێنرى که خو‌به‌خشانه به‌خشرى، به‌لام زه‌کات بو شتێکه که فه‌رزه‌ى، جارى واش هه‌یه زه‌کاتیش که فه‌رزه به سه‌ده‌قه ناو ده‌برى، ته‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی له‌پراستی خه‌فتا، له ته‌نجامدانى، نه‌و زه‌کاتدان و مال به‌خشینه‌دا.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوای **لَهُ** هه‌شت نایه‌تی یه‌که‌مدا باسی مونا فیق دلنه‌خووش و ده‌غه‌له‌کانی کرد، له‌میانی بیست (۲۰) له‌خه‌سله‌ت و خوو ره‌فتارو ئاکاره خراپ و موخه‌ننه‌ته‌کانیانداو، تیشکی خسته‌سه‌ریان، ئنجا خوا پروو ده‌کاته پرواداران و ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! **﴿لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾**، با سامانه‌کانتان و منداله‌کانتان له‌یادی خوا نه‌تانخافلین و بیتاگاتان نه‌که‌ن.

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ﴾، هه‌رکه‌سیکیش ئه‌وه بکات، ئا ئه‌وانه‌ن زیانباران، زیانباری راسته‌قینه ئه‌وانه‌ن که له‌به‌ر مال و سامان کوکردنه‌وه، یان له‌به‌ر خزمه‌تی منداڵ و پۆله‌کان، ئاگیان له‌یادی خوا نه‌میئن، ئنجا یادی خوا **لَهُ** به‌س گوتنی: (سبحان الله، الحمد لله، لا إله إلا الله، الله أكبر، أستغفر الله) نیه، یادی خوا هه‌ر شتیکه، هه‌ر قسه‌و کرداریکه که په‌یوه‌ندی به‌خواوه هه‌یه، نویژ یادی خوایه، پۆزوو گرتن یادی خوایه، مال به‌خشین یادی خوایه، تیکووشان له‌پیناوی خوادا، یادی خوایه، فه‌رمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌خراپه، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی گه‌یاندن و ...هتد، هه‌موو ئه‌وانه یادی خوان، هه‌ر شتیک په‌یوه‌ندی به‌خواوه هه‌بی و شه‌ریعه‌تی خوا فه‌رمانی پیکردبی، یادی خوایه.

﴿وَأَنفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾، له‌وه‌ی کردوومانه به‌بژیو بو ئیوه و پیمانداون به‌خشن، **﴿مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾**، به‌رله‌وه‌ی یه‌کیکتان مردنی بو **﴿بِئْ﴾**، **﴿فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾**، ئنجا بلئ: په‌روه‌ردگارم! ده‌بووایه دوام بخه‌ی، خوژگه دوات ده‌خستم بو کاتیکه‌ی نیزیک، **﴿فَأَصَّدَقَ﴾** و **﴿أَكُن مِّن**

الصَّالِحِينَ ﴿٧٤﴾ ئەو کاتەش مāl بەخشین دەکەم و لە چاکان دەبم (ئەگەر دوام بخەي).

﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ هەرگیزیش خوا هەرکەسێک کاتی مردنی دی، دواي ناخات، (وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ أَجَلَ نَفْسٍ إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا)، هەرگیزیش خوا ئەجەلی هیچ کەسێک دواناخات، کاتێک دی.

﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خواش شارەزایە بەوێ دەیکەن، کەواتە: بزانی چی دەکەن و چۆن دەکەن و ئاگاتان لێ بێ، تاكو له سەرەمەرگدا پەشیمان نەبنەو، چونکە لەسەرەمەرگ دا پەشیمانی دادی هیچ کەس نادات.

مەسەلە گەنگەکان

له يه ك مەسەلەدا كورتی دەكەینهوه:

ئامۆزگارییكردنى خوا بۆ پرواداران، كە سامان و مندالیان لە يادى خوا نه يانخافلىتى، ئەگەرنا زيانبار دەبن و، لەوهى پێیداوون بىهخشن، بەر لەوهى مردنيان بگاتە سەرو، داواى دواخستنى مردن بكەن، خواش هەركەس ئەجەلى هات، دواى ناخات:

خو دەفه رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝١﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْتُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١١﴾.

شىكردنهوى ئەم ئايەتانه، له نو برگەدا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، ئەى ئەوانەى پرواتان هێناوه (بە هەموو ئەو شتەى پێويستە پروايان پێ بهێنن) با سامانەكانتان و پۆلەكانتان لە يادى خوا نه تانخافلىتن، (لا تُلْهِكُمْ) (لَا) پێگرە (نَاهِيَة) يە، بۆيە كردارەكەى جەزم كردووه بۆ پێگالى گرتنە، با نه تانخافلىتى و بێئاگاتان! (الْإِتِهَاء: الْإِنْشِعَالُ وَالسُّهُو): (الْتِهَاء): بریتىە لە سەرقال بوون و خافلان و بى ئاگا بوون.

خو ﷻ بۆيە مآل و سامانى پيش مندالان خستوه، چونكە خەلك زياتر بە مآل و سامانەوه سەرقال دەبى، تاكو مندالان، بەلى مآل و سامانەكەش ئامرازە بۆ خزمەتى مندال و مآل و خيزان، بەلام خەلك بە گشتى وايەو كاتى زياتر تەرخان دەكات بۆ كۆكردنهوهو پەيدا كردنى مآل و سامان، بۆيە خوا ﷻ ئەوى پيشتر داناو.

که دهشفهرموئ: با بیتاگاتان نهکات، مه بهست ئه وه نیه که سه رقآل مه بن به کارو کاسبیه وه، به پهیدا کردنی مآل و سامان و بژیوی حه لآله وه، چونکه له شوینی دیکه دا خوا فه رمانی به وه پیکردوین، به لکو مه بهست مآل و سامانیک و مندآل و پۆلانیکن که مروؤف بیتاگا ده کهن له یادی خواو له یادی خوا لایده دهن، ئا ئه وه خراپه، ئه گه رنا مآل و سامان خوا ناوی لیناوه به خششی خوا (فضل الله)، فه رمانیشی کردوه به پهیدا کردنی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۱۰) الجمعة.

ههروه ها ناوی لیناوه: (خیر): ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ﴾ (البقرة، ۱۸۰) واته: هه ركات يه كيک له ئیوه مردنی گه یشته سه ر ته گه ر خیریکی به جیهیشت (مآل و سامانی ناو لیناوه (خیر)) وه سیه تکردنی له سه ر پیویسته.

۲- ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَاُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، هه ر که سیکیش وابکات، ئا ته وانهن زیانباران، (ذَلِك) ئاماژه یه بۆ خافلان (لَهُو)، خافلان له یادی خوا به هوئی سامان و مندآلانه وه، ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ واته (وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ الْإِلْتِهَاءُ وَالْإِنْشَغَالُ بِسَبَبِ الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ)، هه ر که سیک ئه و خافلان و بیتاگاییه ی ته نجام دا، به هوئی مآل و سامان و مندآلانه وه، ئا ته وانهن زیانباران.

۳- ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾، ههروه ها له وه ی پیمان داو، به خشن، خه رج بکه ن.

۴- ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾، به ر له وه ی یه کیکتان مردنی بۆ بی، لیره دا مردن وا ویتا کراوه که دی، که له راستییدا مروؤف به ره و مردن ده چی، به لآم خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ته وه ی باش دیمه نه که مان بخاته به رچاو، وای ویتا کردوه که دانیشتووی و مردن بۆ تۆ دی، ئه گه رنا مروؤفه به ره و مردن ده چی، چ به هوئی ته مه نه وه بی، چ به هوئی به لآو ته و شتانه وه که ده بنه هوکاری مردن.

۵- ﴿فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾، ئنجا بلى: پەرۋەردگارم! خۆزگە دوات دەخستىم بۇ ماۋەيەكى نزيك، (لَوْلَا: حَرْفُ تَحْضِيضٍ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْعَرْضِ وَالتَّوْبِيخِ وَالتَّنْذِيمِ وَالتَّمْنِي، وَحَقُّ الْفِعْلِ بَعْدَهَا أَنْ يَكُونَ مُضَارِعًا، وَجَاءَ هُنَا مَاضِيًا لِتَأْكِيدِ إِنْقَاعِهِ عَنِ الدَّاعِي، حَتَّىٰ كَأَنَّهُ تَحَقَّقَ)، (لولا: پىتى ھاندانە و (مانايەكەى بە پىنى شوينەكان دەگوڤى) بە مانای پيشنيارکردن و، بە مانای سەرزنەشت و، بە مانای پەشيمان كردنەو، بە مانای خۆزگە خواستن، دى (دەگونجى ليڤەدا بە مانای پيشنيار بى، بۇ خوا، پەرۋەردگارم! ئەگەر دوام بخەى، دەشگونجى بە مانای خۆزگە بى، خۆزگە پەرۋەرگارم دوات خسبامايە بۇ كاتىكى نزيك) ئەو كردارەى لە دواى ئەووە دى، دەبى (مضارع) بى، (كە ليڤەدا دەفەرموى: (لَوْلَا أَخَّرْتَنِي) دەبووايە فەرمووباي: (لَوْلَا تَوَخَّرْنِي)، بەلام بە رابردوو ھىناويەتى، بۇ جەختكردنەوھى ئەوھى وەك پارانەوھو داواى داواكەرەكە پروويدابى و ھاتىيەتە دى.

۶- ﴿فَأَصْدَقَ﴾، ئنجا چاكەو بەخشين بكەم، (فَأَصْدَقَ: مَنصُوبٌ عَلَىٰ إِضْمَارِ «أَنْ» الْمُصْدرِيَّةِ، إِضْمَارًا وَاجِبًا فِي جَوَابِ الطَّلَبِ)، (أَصْدَقَ) مەنصوب بوو بە پەنھانكردى (أَنْ) يَكُ كە بۇ چاوگەو، واجبە ئەو (أَنْ) ە دەرئەخرى، واتە: (أَنْ أَتَصَدَّقَ)، كە من خيرو چاكەو مالم بىەخشم.

۷- ﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، ھەرۋەھا لە چاكانيش بم، يانى: ئەو كاتە لە چاكان بم، ئىستا خراب بووم بەھوى مالم نەبەخشينەو، بەلام ئەگەر دوام بخەى، مالم و سامانى خۆم دەبەخشم و لە چاكانيش دەبم.

۸- ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾، (خواش ﷻ دەفەرموى: ھەرگيزيش خوا ﷻ نەفسىك دواناخات (لە مەرگ و مردن) ھەر كاتىك كاتى مردنى ھات، (أَي: لَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا عَنِ الْمَوْتِ) خوا ھىچ نەفسىك لە مردنەكەى دواناخات، ھەر كاتىك كاتى مردنى ھات. وشەى: ﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، زۆربەيان ھەر بە جەزم خويندووينا تەو، بەلام (أبو عمرو) كە يەككە لە ھەوت قورئانخوينەكان بە (وَأَكُونُ مِنَ الصَّالِحِينَ) خويندووينا تەو.

۹- ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، (خویندراویشە تەوہ: ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾) خواش شارەزای ئەوہیە کە ئێوہ دەیکەن، یاخود: خواش شارەزای ئەوہیە کە ئەوان دەیکەن.

کورتەى مەبەستى ئەم سى ئایەتە موبارەکە، ئەوہیە کە خوا ﷻ پوو لە پرواداران دەکات، چونکە لە باسى موناڤیق و دەغەلەکاندا باسى ئەوہ کرا کە گوتووینە: مآل و سامان مەبەخشن بەوانى لە دەورى پێغەمبەرى خوان، تاکو بپرژین و بلأوهى لى بکەن، ھەر وەھا موناڤیقەکان بە زۆرى کە ئەو دەغەلى و موخەننەتیەیان دەکرد، بۆ پاراستنى بەرژەوہەندیەکانیان و خزمەتکردنى مآل و مندالیان بوو، بۆیە خوا ﷻ لە کۆتایى دا پوو لە پرواداران کرد: با مآل و سامانتان و مندالەکانتان لە یادی خوا بپتاکان نەکەن، ھەر کە سیک و ابکات، ئەوہ لە زیانبارانە، زیانبارانى راستەقینە ھەر ئەوانن، ھەر وەھا لەوہى پیمان داو، بێخەش، بەر لەوہى یەکیکتان مردنى بۆ بى، ئنجا لە سەرەمەرگدا خۆزگە بخوازى و داوا لە خوا بکات و پېشنیار بکات: کە ئەگەر بۆ ماوہیەکی نزیك، واتە: زۆرىشم دوا نەخەى، تۆزیک دەرفەتیکم بدەى، مآل و سامانى خۆم، دەبەخشم و لە چاکان دەبم، بەلام خوا ھەرگیز نەفسیک کە کاتى مردنى دى، دواى ناخات و، بەپى سیستمیک کە دایناو، ھەر کەسە، دەبى لە کاتى خۆیدا ھەرى و گیان بسپىرى، کەواتە: ئێوہ بەر لەوہى مردنتان بگاتە سەر، خەمى خۆتان بخۆن.

کورتە باسیک دەربارە ی نفاق و مونافیقان^(١)

ئەم کورتە باسە لە پێنج بەرگەدا دەخەینە ڕوو:

بەرگە ی یە کەم: پێناسە ی نفاق و مونافیقان.

بەرگە ی دووهم: پانتایی تەرخانکراو لە قورئاندا بۆ باسی مونافیقان.

بەرگە ی سێهەم: (١٠٧) خەسلەت و ھەلوێستی مونافیقان لە قورئاندا.

بەرگە ی چوارەم: شەش سەرنج لە بارە ی نفاق و مونافیقانەو.

بەرگە ی پێنجەم و کووتایی: چوار مەرجی سەرەکیی بۆ تۆبەکردنی مونافیقان.

بەرگە ی یە کەم: پێناسە ی نفاق و مونافیقان:

پێشتریش ھەر باسمان کرد، وشە ی نفاق لە بنچینەدا، لە وشە ی (نَفَقَ) ھو ھاتو، (النَّفَق: هُوَ السَّرْدَابُ تَحْتَ الْأَرْضِ أَوْ الْجِبَلِ لَهُ مَدْخَلٌ وَمَخْرَجٌ)^(٢)، (نَفَق): کونیکە لە ژێر زەوی یان لە چێدا، چوونە نیویکی ھەیەو چوونە دەریکی ھەیە. یاخود وشە ی (نَفَاق) لە (نَافِقَاء) ھو ھاتو: (نَافِقَاء: جُحْرَةُ الْيَرْبُوعِ يَخْفِرُهَا تَحْتَ الْأَرْضِ وَيَجْعَلُ لَهَا مَخْرَجَيْنِ، فَفِي أَيِّهَما هُجِمَ خَرَجَ مِنَ الْآخِرِ)، واتە: (نَفَاق) لە (نَافِقَاء) ھو ھاتو، (نَافِقَاء) یش کونی جرجە، کە لە ژێر زەویدا لێی دەدا، دوو دەرچە ی بۆ دروست دەکات، لە ھەر کامێکیانەو ھێرشێ بۆ براو، پەلامار درا، لەوێ دیکەو دەردەچێ.

(١) ئەم کورتە باسەمان وەرگرتووە لە: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) الكتاب الثاني عشر (الإسلام نظرة سديدة تجاه الناس وتعامل صحيح معهم) ص ٢٨١ - ٣١٢، الطبعة الثانية / ٢٠٢٠م - ١٤٣١ھ.

(٢) المعجم الوسيط، ص ٩٤٢.

ئەمە لە پرووی زمانهوانییهوه.

لە پرووی زاراوهی شەرعییهوه: وشە (نفاق) ناویکە وەک هەندیک زاراوهی دیکە، یەكەمجار ئیسلام بە کاری هیناوه، هەلبەتە پێشتر پەنگە بووبی، بەلام بەو واتاوە چەمکە شەرعییهی کە ئیستا باسی دەکەم، تەنیا ئیسلام بە کاری هیناوه، ئەویش بریتیە لە هەبوونی کۆمەڵیک خەڵک لە کۆمەڵگای ئیسلامیدا، کە بۆ خۆپاراستن، ئیسلام ئاشکرا دەکەن و، کوفرو بپروایی لە دڵ و دەروونیاندا پەنھان دەکەن، واتە: بە پۆلەت مسوڵمانان و لەپراستییدا بپروان، بۆیە وەک (المصباح المنیر للفیومی)^(۱) گوتوویەتی: (الْمُنَافِقُ: هُوَ الْكَافِرُ الَّذِي أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ كَذِبًا، وَأَخْفَى كُفْرَهُ عَنِ الْمُسْلِمِينَ)، موناڤیق ئەو بپروایە کە بە درۆ ئیسلامەتی پێشان دەدا، بەلام کوفرو بپروایە کە لە دڵیدا پەنھانی کردووە و دەیشاریتەو لە مسوڵمانان.

پێغەمبەری خواش ﷺ لە فرمایشتیکیدا ئاوا موناڤیق پێناسە دەکات و دەفرموی: {أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا آتَمَنَ خَانَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ}، (أخرجه أحمد: ۶۷۶۸، والبخاري: ۳۴، ومسلم: ۵۸).

واتە: چوار سیفەت لە هەر کەسێکدا هەبن، موناڤیقیکی بێ خەڵتەیه، (موناڤیقیکی تەواو) و هەر کەسێک یەکیک لەو خەسلەت و سیفەتانە ی تیدا هەبێ، یەکیک لە خەسلەت و سیفەتی موناڤیقانی تێدا یه، تاكو دەستبەرداری دەبێ، چوار سیفەتە کەش ئەوانەن: هەر کاتێک قسە ی کرد درۆ بکات و، هەر کاتێک بەلێنیدا بەلێنە کە ی بشکێنێ و، هەر کاتێک سپاردە یه کە ی پێ سپێردا، ناپاکی ی لێ بکات و، هەر کاتێک لە گەڵ کەسێکدا ناکوکی و دەمەقائێهە کە ی بوو، تووشی گوناخ و تاوان ببێ و لە سنوور دەر بچێ.

لێرەدا پێغەمبەری خوا ﷺ که دەفەرموێ: هەر کەسێک ئەو چوار سیفەتە ی تێدا بن، مونا فێقیکی تەواو، زانایان لەو بارەووە زۆر قسەیان کردووە:

أ- هەندێکیان گوتوو یانە: لێرەدا مەبەست پێی نیفاقی کردەییە، ئەک نیفاقی ئیعتیقادی، واتە: مەرچ نیە هەر کەسێک ئەو چوار سیفەتە ی تێدا بن، بە کافر لە قەڵەم بدرێ، بەلام لە پرووی کردەووە، پێک وەک مونا فێقانه، ئەک لە پرووی ئیعتیقاد و دڵ و دەروونەووە.

ب- هەندێکی دیکە لە زانایان دەلێن: ئەو چوار سیفەتە لە هەر کەسێکدا کۆببنەووە، هەرچەندە کردەووەن، بەلام دیارە نیفاقیش لە دڵ و دەروونیدا هەیه.

ج- هەندێکی دیکەش - کە من بۆ خۆم ئەو رایەم زیاتر لەلا پەسندە - دەلێن: ئەگەر تەماشای بێژە ی فەرمايشتە کە بەکە ی دەفەرموێ: (إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ)، هەمووی (إِذَا) لەسەرە، (وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا ائْتَمَنَ خَانَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ)، واتە: ئەو چوار خەسلەتە لەو کەسەدا بوون بە خەسلەتی ریشەداری بەردەوام، هەر کاتێک قسە ی کرد، درۆ دەکات، مادام بەرژەووەندی لە درۆدا بینی و، هەر کاتێک بەلێنی داو پەیمانی دا، دەیشکێنێ، هەر کاتێک ئەمانەتێکی پێ سپێردرا، ناپاکی لێ دەکات و، هەر کاتێک لەگەڵ کەسێکدا ناکۆکی بوو، لە سنووری شەرع دەردەچێ، ئنجا هەر کەسێک ئەو چوار سیفەتە ی تێدا ریشەدار بوون و تێیدا ببە نەریت و عادەتێک، دیارە لە دڵ و دەروونیشیدا نیفاقی و بێ پروایی هەیه.

برگە ی دووهم: پانتایی تەرخانکراو لە قورئاندا بۆ باسی مونا فێقان:

خوای بەرز - بەپێی سەرنجدانی من لە سوورەتەکانی قورئان - لە پازدە (۱۵) سوورەتدا باسی مونا فێقەکانی کردووە، کە من ئیستا تیشک دەخەمە سەر ئەو پازدە سوورەتەو، ژمارە ی ئەو ئایەتانە ی تێیاندا تەرخان کراون، بۆ باسی نیفاقی و مونا فێقان.

۱- یەكەمین سوورپەت كە باسی موناڤیقهكان و باسی سیفهتەكانی تێداكراوه، بریتیە لە سوورپەتی (البقرة)، لە سوورپەتی (البقرة)دا، سێزده (۱۳) ئایەت تەرخانكراون بۆ باسی موناڤیقهكان، ئەوانیش ئایەتەكانی: (۸ - ۲۰).

۲- دووهم سوورپەت كە باسی موناڤیقهكانی تێدا كراوه، سوورپەتی (آل عمران)ە، ئەویش لە بواری قسەكردن و شیکردنەوهدا، لە بارەى پرووداوهكانی جەنگی ئوحوودەوه، لەویدا چەند جارێك باسی موناڤیقهكان كراوه.

۳- سێیەمین سوورپەت سوورپەتی (النساء)ە، لە چوار بۆنەدا باسی موناڤیقهكان كراوه: **یەكەم:** دادوهریی خۆبەردن بۆ لای (طاغوت)، لە جیاتی خواو پیغەمبەرەكەى.

دووهم: دوو دلێ و خەمساردیی و سستی لە پرووبەرووبوونەوه و جەنگ و جیهاد لەگەڵ ئەهلی كوفردا، لە حالێكدا كە شەر بەرى دەرگای پیگرتوون بە مسوڵمانان. **سێیەم:** مەسەلەى دادوهریی كردن لە نێوان خەلكدا بە دادگەرى.

چوارەم: مەسەلەى پەيوەندى هەبوون و كەین و بەین هەبوون، لەگەڵ كافران دا.

۴- سوورپەتی چوارەم كە باسی نیفاق و موناڤیقهكانی تێدا كراوه، سوورپەتی (المائدة)یە، ئەویش لە بواری دۆستایەتیی گرتن و نیزیکیی كردن لە جوولەكەو نەصرانییهكان دا.

۵- سوورپەتی پێنجەم سوورپەتی (الأنفال)ە، ئەویش لە بواری قسەكردن و شیکردنەوهدا بۆ پرووداوهكانی جەنگی بەدر، لەویدا باسی دلنەخۆش و موناڤیقهكان كراوه.

۶- شەشەمین سوورپەت كە زۆر پەردەى لەسەر موناڤیقهكان لادا، سوورپەتی (التوبة)یە، كە بە سوورپەتی (الفاضة)ش ناوی هاتوه، سوورپەتی (التوبة) بە زۆری لە بارەى پرووداوهكانی جەنگی تەبووكەوهیەو، زۆرتەین تیشك خرابیته سەر هەلۆیستی موناڤیقهكان، دەتوانین بڵین: لە سوورپەتی (التوبة)دا.

۷- سوورەتی ھەوتەم سوورەتی (النور)ە، کە ئەویش بە بۆنە ی پرووداوی بوختان ھەلبەستن بۆ دایکمان خاتوون عائیشە (خوا لێی پازی بێ)، لەلایەنی سەرۆکی موناڤیقەکانەو، عەبدوللای کۆری ئوبەیی کۆری سەلوول، بەو بۆنەو بەسی نیفاق و موناڤیقەکان کراو.

۸- سوورەتی ھەشتەم کە بە کورتیی ئاماژەیک کراو بۆ موناڤیقەکان و ناو بەاو کەیان ھێراو، سوورەتی (العنکبوت)ە لە سەرەتایەکی دا.

۹- سوورەتی نۆیەم سوورەتی (الأحزاب)ە، کە لە دواي جەنگی خەندەق ھاتە خوار، بەجەنگی (الأحزاب) و بە جەنگی خەندەقی شەھوور، بەو بۆنەو بەسی موناڤیق و دەغەلەکان کراو.

۱۰و ۱۱- ھەر کام لە سوورەتی (محمد) و (الفتح)ن، کە چەند ئاماژەیک کورتیان تێدا ھەن، بە دڵ نەخۆش و موناڤیقەکان.

۱۲و ۱۳و ۱۴- سوورەتەکانی: (الحديد) و (المجادلة) و (الحشر)ن، لەوانیش دا چەند سیفەتیی موناڤیقەکان و چەند ھەلوێستییان باسکراون.

۱۵- کۆتا سوورەت لە قورئاندا کە باسی موناڤیقەکانی تێدا کرابێ، سوورەتی (المنافقون)ە، کە وەک پێشتر باسما کرد لە دوو توپی ھەشت ئایەتی سەرەتای سوورەتی (المنافقون) دا، خوا ﷻ ئاماژەیک کردووە بە بیست (۲۰) لە پەوشت و پەفتارو ھەلسوکەوتەکانی موناڤیقەکان.

ئەمە پانتایی تەرخانکراو لە قورئاندا، بۆ باسی نیفاق و موناڤیقەکان.

برگەى سىيەم: سەدوھەوت (۱.۷) خەسلەت و ھەلوپىستى دەغەل و دلنەخۇشان لە قورئاندا:

ئىمە ناچارىن ھەروا بە كورتىي ئاماژە بكەين و، سەرژمىرى ئەو خەسلەتەنە
بكەين، كە خوا ﷺ موناڧىقەكانى پى پىناسەو ۋەسەف كەردوون.

بەلام لە دەستپىكىدا دەمەۋى ئەو بەلىم: كە بەپىي تىگەشىتنى بەندەو
ھەلەپىجانم، خواى كار بەجى زياتر لەو ھى باسى سىڧەتەكانى كافران بكات،
باسى سىڧەتەكانى موناڧىقەكانى كەردو، كە موناڧىقەكانىش جۆرپىكن لە
كافەرەكان، بەلام بۆيە خوا ﷺ زۆر تىشكى خستۆتەر سەر موناڧىقەكان، چونكە
ئەوانە كافرى پەنھانن، ھەروەھا جىي سەرنجىشە كە سىزدە (۱۳) ئايەتى
تەرخانكراو لە سوورەتى (البقرة) دا كە ئايەتەكانى: (۸ - ۲۰)ن، ناوى موناڧىقەكان
نەھاتو، بەلكو بە تەعبىرى: (وَمِنَ النَّاسِ)، لەئىو خەلك كەسانىك ھەن، ئاوان
و ئاوان، باسكراون، چونكە ئەوانە خۆيان لەگەل خەلك و جەماوەرەو كۆمەلگەي
مسولمانان دا تىكەل كەردو، خەلك بە ناوى موناڧىق نايانناسى، بەلكو بە
سىڧەت و ھەلوپىست و ئاكارەكانيان دەيانناسى.

بۆيەش پىويستە ئىمە زۆر وردىپىنە تەماشاي ئەو ئايەتەنە بكەين و سەرنجيان
بەدەين، كە باسى موناڧىقەكان دەكەن، خواى بەرز زانىويەتى و دەزانى، كە
ئەو ھالەت و دياردەي نىڧاقە، كەم و زۆر ھەر بەردەوام دەبى لە كۆمەلگەي
مسولماندا، بۆيە تىشكى زۆرى خستۆتە سەر خەسلەت و ئاكارو ھەلوپىستەكانيان،
تاكو رسولمانان، ھەر كەسپىك ئەو سىڧەت و خەسلەت و ئاكارانەيان لى بىنى،
بەلەي كەمەو نىشانەي پرسىياري بخەنە سەر، كە پەنگە جۆرپىك لە نىڧاقى
ھەبى، ئەگەر موناڧىقى تەواۋىش نەبى، ھەندىك لە خەسلەتى موناڧىقان و
جۆرپىك لە نىڧاقى تىدابى.

سەرژمیری ئەو (۱۰۷) خەسلەتە ی مونا فیکە کان:

۱- لە سوڤەتی (البقرة) سیژدە (۱۳) سیفەت:

لە (البقرة) دا ئایەتەکانی: (۸ - ۲۰) واتە: سیژدە (۱۳) ئایەت تەرخانکراون و، لەو سیژدە ئایەتەشدا، سیژدە خەسلەتی مونا فیکە کان خراونە پروو بەم شیوەیە:

۱- کەسانیکێ پەنھان، کەسانیکێ تەم و مژاویین و پروون نین، وەك خوا دەفەرموی:

﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ (البقرة).

لە خەلك کەسانیک هەن بەو شیوەیە.

۲- لافی بپوا هێنان لی دەدەن بە درۆ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَيَأْتِيَوْمَ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة).

۳- بە خەیاڵ فیل لە خواو مسوڵمانان دەکەن، بەو کە مسوڵماننیتی و ئیسلام ئاشکرا دەکەن: ﴿يُخٰذِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (البقرة).

۴- زۆر کەم هەستن، لەو پروووە کە هەستیان هەبی بەو هی خوا ﷻ دەیانبینی و ئاگاداریانەو نێو دلیان دەخوینێتەو، لەو بارەو زۆر کەم هەست و کەم شعورن، وەك دەفەرموی: ﴿وَمَا يَخْدَعُونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ (البقرة).

۵- دلیان نەخۆشەو نەخۆشی تێدا یە: ﴿فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ (البقرة)، نیفاقیش بۆ خوی پیسترین جووری نەخۆشی مەعنەوی و دەروونی یە.

۶- لە ئەنجامی نواندنی ئەو هەلوێستە دلنەخۆش و دەغلەنەیان دا، نەخۆشی نیفاق لە دلیاندا هەر زیاد دەکات: ﴿فَرَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا﴾ (البقرة)، خوا نەخۆشییەکی بۆ زیاد کردن.

۷- زۆر درۆزن، واتە: هەمیشە عادیان بە درۆو گرتو، وەك دەفەرموی: ﴿بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ (البقرة)، بەهوی ئەووە کە بەردەوام درۆ دەکەن، بە (فعل المضارع) هیناویەتی بۆ ئەو هی بزاندری هەمیشە درۆ کردن تێاندا تازە دەبێتەو.

۸- ئەگەر دڵسۆزیان بۆ بنویتری و ئامۆژگاریان بکری، زۆر پاکانهی نهفسی خۆیان دهکهن، که نهک ههر خراپه کارو تیکدهر نین، به لکو چاکسازییکاریشن: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ۱۱ البقرة.

۹- له گه‌ڵ ئەوه‌شدا تیکدهرانی راسته‌قینه‌ن، که چی له خۆبایی بوون و به‌خۆ سه‌رسام بوونیان، بۆته په‌ردهیه‌ک که ئەو حاله‌ته خراپه‌ی خۆیانی لێ په‌نهانی کردوون: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ۱۲ البقرة.

۱۰ و ۱۱- خۆیان به زۆر عاقل و زیره‌ک ده‌زانن و، برودادارانی‌ش به پێچه‌وانه‌وه به نه‌قام و که‌ودهن تیده‌گهن، وه‌ک خ‌وای به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۱۳ البقرة، واته: ئەگەر پێیان بگو‌تری: وه‌ک چۆن خه‌ڵک ئی‌مانی هه‌یه، ئی‌وه‌ش ئی‌مان به‌یئن، ده‌لێن: ئایا ئی‌مان به‌یئین، وه‌ک نه‌قامه‌کان ئی‌مانیان هێناوه، ئا‌گادارب‌ن! ههر ئەوانن نه‌قام و که‌ودهن، به‌لام نازانن.

۱۲ و ۱۳- که به بروداداران ده‌گهن، پروویه‌کی مسو‌ل‌مانی‌تی پێشان ده‌ده‌ن و، جه‌خته‌که‌نه‌وه که مسو‌ل‌مانن، به‌لام کاتیک به په‌نامه‌کی ده‌گه‌نه‌وه لای سه‌رانی خۆیان، لای به‌رپر سه‌کانیان، له‌ویدا پرووی راسته‌قینه‌ی کافرانه‌ی خۆیان ده‌رده‌خه‌ن و د‌ل‌نیا‌یان ده‌که‌نه‌وه که ههر له‌گه‌ڵ ئەوان دان، له‌گه‌ڵ ئەه‌لی کوفردان و، به‌س گالته ده‌کهن به بروداداران، که خۆیان به مسو‌ل‌مان پێشان ده‌ده‌ن: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامِنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَٰطِئِینَهُمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ﴾ ۱۴ البقرة.

دووه‌م: له سوڤه‌تی (آل عمران) دا، هه‌شت (۸) سیفه‌ت باس‌کراون:

۱۴- ته‌نیا بیر له خۆیان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خۆیان ده‌که‌نه‌وه، ههرچه‌نده ئەه‌لی ئیسلام ههر شتیکیان لێی، ده‌ربه‌ست نین: ﴿وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ﴾ آل عمران، ته‌نیا خه‌م له خۆیان ده‌خۆن خۆپه‌رست و ئەنانی‌ن.

۱۵- بۆچوونیان بەرانبەر بە خوا زۆر نەفامانەیهو هیچ پەیوەندیی بە ئیمانەوه نیه: ﴿يَطْنُونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ آلِ عمران، گومانی نەفامانەى ناھەق بە خوا دەبەن.

۱۶- ھەمیشە پرەشبین و پرەخنەگرن لە قیادەى خۆیان و، بە گومانن و لە پشت پەردەى پرەشەوہ تەماشای دەکەن: ﴿يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ﴾ آلِ عمران، دەلێن: ئایا ئێمە ھیچمان بەدەستە! ھیچمان بەدەست نیه، موناڤیقەکان کاتى خوێ لەسەردەمى پێغەمبەردا ﷺ دەیانگوت: موحەممەد پرس= بە کەس ناکات و، پراوێژ بە کەس ناکات و ئێمە ھیچمان بەدەست نیه، لە حالێک دا کە ھەمیشە پێغەمبەرى خوا کارى بە پراوێژ بووہ.

۱۷- دواى ئەوہى تووشى ناپرەھەتى و شکستییهك دەبن لەگەڵ مسوڵمانان دا، ھەمیشە ئەگەر ئەگەریانە، ئەگەر وامان نەکردبايە وا دەچوو، ئەگەر وامان کردبايە وادەبوو، لە حالێکدا کە پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: ﴿لَا تَقُولُوا: لَوْ، فَإِنْ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ﴾ (آخرجه مسلم: ۲۶۶۴) مەلێن ئەگەر وابوو ئەگەر واچوو (دواى ئەوہى شتەکە پروویدا) چونکە ئەوہ دەرگا بۆ شەیتان دەکاتەوہ، دەرگا بۆ خوتخوتەى خراپى شەیتان دەکاتەوہ.

لە درێژەى فەرموودەکەدا پێغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموێ: ﴿قَلَّا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ﴾، لە سوورەتى (آل عمران) دا دەفەرموێ: ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا﴾ آلِ عمران، ئەگەر ئێمە شتیکمان بەدەست بايە لێرە نەدەکوژراين.

۱۸- ئەگەر لە کاتى سەغڵەتیی و تەنگانەدا، داوايان لى بکړى بەرگړی بکەن، بە پروو بیانوو پاساوى بێجى خۆيان پەنھان دەکەن و دەشارنەوہ، وەك خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْ فَنَقُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ فَمَا لَنَا

﴿لَا تَبْعَنَّكُمْ﴾ ۱۷۷ آل عمران، بۆ ئەوێ خوا مونافیکەکانی بۆ دەرکەون (لەسەر ئەرزی واقع) کە ئەگەر پێیان گوترا: وەرن لە پێناوی خوادا بجەنگن، یاخود بەلای کەمەو بەرگری بکەن (لە شارو ولاتەکە ی خۆتان) دەڵێن: ئەگەر زانیامان جەنگ پروودەدا (یان جەنگێکی ئامانجدارە) شوێنتان دەکەوتین.

۱۹- لە دواي جەنگ و پرووبە پرووبوونەو، کە بۆ ئەهلی ئیسلام دیتە پیش، ئاوا خۆیان پیشان دەدەن:

یە کە م: شەماتە دەنوێن (واتە خۆشحال بوون بەوێ بەلایە ک تووشی مسوڵمانان بوو). دووهم: پێیان وایە زۆر دووربین و عاقلن، وە ک خوای زاناو شارەزا لێی گیراونهو دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَا خَوْفُنَا مِنْهُمْ وَفَعَدُوا لَوْ أطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾ ۱۷۸ آل عمران، ئەو (دڵنەخۆش و مونافیق) انە ی بە برایه کانیان گوت و خۆشیان دانیشتن: ئەگەر بە قسە ی ئیمەیان کردبایە نەدەکوژان.

۲۰ و ۲۱- هەمیشە مونافیکەکان دڵخۆش دەبن بەو گوناحانە ی دەیانکەن و، حەزیش دەکەن بە شتێک کە نەیانکردو، مەدح بکری، وە ک خوا دەفەرموی: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ۱۸۸ آل عمران، وا مەزانه ئەوانە ی خراپە دەکەن و پێی دڵخۆش دەبن و حەزیش دەکەن ستایش بکری بە شتێکی چاک کە نەیانکردو (پیت وانەبی کە) ئەوانە دەرباز دەبن لە سزا (ی ئاگر) ئازاریکی بە ئیشیان هەیه.

سێیەم: لە سوورەتی (النساء) دا، هەژدە (۱۸) سیفەت باسکراون:

۲۲- لە ئەنجامی ئەویدا کە کوفریان بە خواو بە پیغەمبەری خواو بە کتییی خوا، لە دڵدا پەنھان کردو، هەر کاتیک کێشە یەکیان بێتە پیش بۆ چارەسەری، پەنا نابەنە بەر پیغەمبەری خوا ﷺ، و دادوهرێک کە بەپێی شەریعت حوکمیان بکاو دادوهرییان بکا، بەلکو پەنا دەبەنە بەر (طاغووت)، واتە: جگە لە پیغەمبەرو جێنشینیانی پیغەمبەر و

جگە لە شەریعەتی خوا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّعْنِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۶۰) النساء.

۲۳- کاتیک که گرفت و بەلایەکیان تووش دی، لە ئەنجامی ئەوەدا که دادوەری خۆیان بردۆتە لای (طاغوت) و، نامادەنەبوون ملکه چ بکەن بۆ شەریعەتی خواو بۆ قیادە ی مسوڵمان، لەو کاتەدا پەنا دەبەنەو بەر قیادەو، وەك عادەتی خۆیان دەست دەکەنەو بە پاساو هێنانەو، سویند دەخۆن: که هەر مەبەستمان پێ چاکە بوو، لە حالیکدا که بێگومان هیچ چاکیهك لەویدا نیە، پەنا ببریته بەر جگە لە شەریعەتی خوا: ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ (۶۲) النساء.

۲۴ و ۲۵- ئەوانە هەمیشە سەلامەتی و بێ بەلایی بە چاکیهکی گەورە ی خوا دادەنن، کاتیک که مسوڵمانان تووشی بەلای دەبن، بەهۆی جەنگ و تیکۆشان و بەرەنگاریههه، بەلام لەولاشههه کاتیک تووشی سەرکهوتنیک دەبن، زۆر پەشیمانی دەردەبرن، که بەشدار نەبوون لەو دەستکهوت و سەرکهوتنه دا: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ (۷۲) وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا (۷۳) النساء.

۲۶ و ۲۷- لەبەرئەو ی بۆچوونەکانیان لە کوفرههه سەرچاوه دهگرن، ئەوانە هەمیشە دەرستین لە پرووبهروونههه لهگهڵ ئەهلی کوفردا، بە ئەندازە ی ترسانیان لە خوا، بەلکو زیاتریش، هەر وهه ئەگەر بە زمانیش دەری نەبرن، لە دل و دەروونیاندا لۆمهو سەرکۆنەو رەخنە ئاراستە ی خوا دەکەن، که بۆچی وا بە زوویی جەنگ و جیهادی لەسەر پێویست کردوون؟! ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ (۷۷) النساء.

۲۸- کاتیک له گەڵ ٲرواداران داو له گەڵ تیکۆشەران و فیداکاران ٲی خوادا، تووشی سەرکەوتنیک، یاخود دەستکەوتیک دەبن، یان بەرژەوهندییەکی دنیاویان ٲۆ دیتە دی، ئەو دەگێرێنەو ٲۆ لای خوا، بەلام کاتیک زیانیکیان تووش دی، یاخود خراپەو ناپەرەحتییەکیان تووش دی، دەست دەکەن بە ٲەرەخنەگرتن له قیادەو ئەو بەلاو ناپەرەحتییە بەسەریان هاتو، دەگێرێنەو ٲۆ ئەو که قیادەکیان فاشیل ٲووو چاکی لی ئەزانیو، ٲۆیە تووشی ئەو بەلایە ٲوون، له حالیکدا خویشی و ناخویشی و نیعمەت و بەلا، وەك ئەندازەگیریی هەمووی له خواوێه، بەلام وەك هۆکارەکان، مەوقەکانن هۆکاری دەستکەوت هاتنە دەست، یاخود ناپەرەحتیی تووش ٲوون، دەرەخسینن:

﴿وَإِنْ تُصِبُّهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (۷۸) النساء.

۲۹- موناڤیقه‌کان بە ٲروالەت ٲابەندی بە قیادەو ٲیشان دەدەن، بەلام بە ٲەنهایی هەمیشە له دژی ئەو قیادەیه ٲیلان دادەنن و، دەیانەوی کاروباری کۆمەلگا بە شیوێهە ٲروۆینن، که ٲیچەوانە ی ٲوچوونی قیادەیه، وەك خوا دەفەرموی: ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ (۸۱) النساء، له ٲروودا ٲیئ دەلین: فەرمانبەرین، بەلام کاتیک له لای تۆ لادەچن، کۆمەلکیان جگە له ئەو ی گوتووتە، دەیکەنە نەخشەو ٲیلان.

۳۰- کاتیک هەوالیکیان ٲیئەگات، چ ٲەیوهندی بە هیمنیی و ئاسایشەو هەبێ، یان ٲەیوهندی بە جەنگەو هەبێ و، هەوالیکی خوێش بێ، یان ناخوێش بێ، یەكسەر بلاوی دەکەنەو، بەبێ ٲاوێژ کردن بە قیادە: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ (۸۲) النساء.

۳۱- حەز دەکەن و ئاوات دەخوازن مسوڵمانان له دینەکیان ٲاشگەزبێنەو، لی هەلگەڕێنەو، تاكو وەك ئەوانیان لیئ: ﴿وَدُّوا لَوْ تُكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ﴾

سَوَاءٌ ﴿۸۹﴾، ھەزدەكەن ئۆۈش بېرپوا بن (مسلۇمانىنە!) ۋەك چۆن خۇيان بېرپوان، تاكو ۋەك يەكتان لېيىتەۋە.

۳۲- ھەمىشە ھەۋل دەدەن قىادە توۋشى ھەلە بىكەن و فرىۋى بىدەن و كلاًۋى لەسەر بىنن، بەھۋى ئەۋەۋە كە بېيارى ھەلە دەدات: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ﴾ ﴿۱۱۳﴾ النساء، ئەگەر چاكەو بەزەيى خوا لەسەر تۆ نەبوۋايە (ئەي موحەممەد ﷺ!) كۆمەلېك لەوان (لە دىلنە خۇش و دەغەلەكان) دەيانويست تۆ گومرا بىكەن و بەھەلەت دا بەرن.

۳۳- ھەمىشە ئەھلى كوفەر لە خاۋەن كىيەكان و ھاۋەش بۆ خوا دانەرەكان و جگەلە ئەۋانىش بەدۆست دەگرن، لە جىياتى بېرواداران: ﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ﴿۱۱۸﴾ الَّذِينَ يَتَخَذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِئِنَّهُمْ أَلْعِزَّةُ الْغِزَّةُ فَإِنَّ الْغِرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۱۹﴾ النساء.

۳۴۵- ھەمىشە لە كەلېن دەگەرېن و لە بۆسە دان بۆ ئەھلى ئىسلام، كە توۋشى بەلا بىن و، لەلايەكى دىكەشەۋە ھەمىشە كار دەكەن لەسەر دوو پەتان: پەتى ئىسلام و پەتى كوفەر، ئىجا ھەر كامىكىيان ھاتى بوو، خۇيان پالەدەدەنە لای ۋى: ﴿الَّذِينَ يَرَبُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۱۲۱﴾ النساء.

۳۶۳۷۳۸- مونافىقەكان نوپۇز ناكەن و، ئەگەر ئەنجامىشى بىدەن زۆر بە تەنبەلېى و قالب گرانىي دەيكەن، ئەۋىش تەنيا بۆ رووپامايى و روو دەربايسى بۆ خەلك، پاشان زۆر بە كەمى يادى خوا دەكەن، ئەۋىش ئەگەر بۆنەيەك بارودۇخىك وا بخوازى كە يادى خۋاى تېدا بىكەن، ئەگەرنا نەك لە دلەۋە بى و لەبەر سام و ھەيىبەت و خۇشەۋىستىيى خۋا بى، ۋەك خوا دەفەرمۋى: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿۱۲۲﴾ النساء، مونافىقەكان فېل لە خوا دەكەن و ئەۋ فرىودەريانە و ھەركات ھەلدەستن بۆ نوپۇز بە تەنبەلېى و

قالب گرانی هه لدهستن، ریا بازی و پرووده ریا سیی ده کهن بۆ خه لک و، به که مییش نه بۆ یادی خوا ناکهن.

۳۹- هه میشه له نیو قه دییه وه گوچان ده گرن، (يُمَسْكُونُ الْعَصَا مِنَ الْوَسْطِ) و ژیا نیان له له ره له ر دایه و، له حاله تیککی ناسه قامگیر دان و، له نیوان ئه هلی ئیمان و ئه هلی کوفردا دین و ده چن، وه ک پهره مریشکی که با به ملاولادا لاری ده کاته وه، وه ک خوا ده فهرموئ: ﴿مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ (النساء، به له ره له رن له و نیوانه دا، نه له گه ل ئه وانن نه له گه ل ئه وانن، یانی: ده یانه وئ به و شیوه یه میننه وه، وه ک گو تراوه: باره که به که لادا ده خهن.

چواره م: له سووره تی (المائدة) دا یه ک سیفه ت باسکراوه، جگه له دووباره کان:

بیگومان کومه لیک سیفه ت له زۆر به ی سووره ته کانداهن، به لام ئیمه هه ندیک سیفه ت که پیشتر سه ر ژمیریان ده که ین، دووباره یان ناکه ینه وه، ئه گه رنا له سووره تی (المائدة) دا زیاتر له سیفه تیکیان هیه، به لام یه ک سیفه تیان هیه که له سووره ته کانی پیشیدا نه هاتبۆ:

۴۰- پیشبرکتی ده کهن له دۆستایه تی کردن و که ین و به ین هه بوون له گه ل ئه هلی کوفردا به گشتی، به لام له گه ل جووله که و نه صرانییه کان دا به تایه تی، به وه ش پاساوی ئه ه لویسته یان ده ده نه وه، که له پوژگارو گوپانکارییه کانی پوژگار ده تر سین، له به ره ئه وه ی ئه وانه زۆر خاوه ن ئه زموونن، بۆیه دوورینی ده کهن! وه ک خوا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ (المائدة، سه ره تا خوا ﷺ ده فهرموئ: ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه! جووله که و نه صرانییه کان مه کهن به دۆست، له ئایه تی دوا ییدا ده فهرموئ: ﴿فَقَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾ (المائدة، ئه وانه ی دل یان نه خو شیی تیدایه، ده یانی نی خیرایی و پیشبرکه ده کهن له دۆستایه تی کردنی جووله که و نه صرانییه کان دا، ده لئین: ده تر سین به لایه کمان تووش ببۆ.

پېنجه م: له سوڤەتی (الأنفال) يشدا سيفه تېکی دیکه یان هاتوه:

۴۱- کاتیک فیداکارییه کانی ئیمانداران و له خوږووردوویان و نازایه تیان ده بینن، نهو نازایه تی و فیداکارییه ی پرواداران، به له خوږایی بوون و تههه وورو بئ عه قلی و نه فامیی، ته فسیر ده که ن: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ﴾ الأنفال، کاتیک مونافقه کان و نه وانه ی دلیان نه خوښی تیدایه، ده لئین: نه وانه دینه که یان فیری داون، (یان مه غرووری کردوون و له خوږایی بایی کردوون).

شه شه م: له سوڤەتی (التوبة) دا، بیست و نو (۲۲) سيفه تی دیکه یان هاتوون:

۴۲- مونافقه کان به پېچه وانه ی پروادارانی راسته قینه وه، له کاتیکدا ته ماع و هات ده بئ، زور ده بن، به لام له کاتی ترسیدا که م ده بن، به پېچه وانه ی پروادارانه وه: ﴿يَقُولُونَ عِنْدَ الظُّمْعِ، وَيَكْثُرُونَ عِنْدَ الْفَرْعِ﴾، پروادارانی راسته قینه له کاتی ته ماعدا که م ده بن، به لام له کاتی ترسیدا زور ده بن، مونافقه کان به پېچه وانه وه، وه که ده فهرموئ: ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ التوبة، نه گهر سه فهریکی کورت و ئامانجیکی نزیك بووايه، شوئیت ده که ووتن، به لام سه فهره که دوور بوو کاره که به زه حمهت بوو (بوئیه نه هاتن).

۴۳- هه میشه درؤ ده که ن و سوئندی به درؤ ده خوون بو قیاده، بو نه وه ی پاساوی هه لوئسته له رزؤک و ترسنؤکه کانی خوږایی پئ بدن: ﴿وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ التوبة.

۴۴- نه وانه له کاتیکدا که پئوئسته خو ئاماده ناکه ن بو جهنگ و جیهاد، به لام کاتیک که دیته وه ختی پوئشتن و پروبه پروو بوونه وه، پاساوه هیئنه وه که خوږیان ئاماده نه کردوه، پئشی مشووری خو ئاماده کردن ناخوون و، دواپی ده لئین: خوږمان ئاماده نه کردوه و پیمان ناکرئ! بوئیه ش خوا له باره یانه وه فهرموویه تی: ﴿لَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ التوبة. نه گهر ویستبایان ده رچن بو جهنگ و جیهاد، ئاماده کارییان بو ده کرد.

۴۵- کاتیک به ناچاریش له جهنگ و پرووبه پرووبونه وه کدا به شدار دهن، هه میسه زیانیان زیاتره له سوودیان: ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَفُوا لَكُمْ إِلَّا يُعْزِدُكُمْ الْعِفَّةَ﴾ (۴۷) ﴿التوبة﴾.

۴۶- هه ده رفه تیکیان بو هه لکه وئی له دژی ئیمانداران، پیلان ده گپین، به تاییهت کاتیک پرواداران بیهیز بن و به لایه کیان به سه ر بی، به لام کاتیک مسولمانان به هیز دهن، ته وانه بیدهنگ دهن و تالای کینه و بوغزی خوین قووت ده دهنه وه: ﴿لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُون﴾ (۴۸) ﴿التوبة﴾.

۴۷- بو ته وهی هه میسه له مالی دابنیشن له گه ل ئافره تان و مندالان دا، له کاتی پرووبه پرووبونه وه و جهنگدا، هه جو ره بیانوو یه که ده هیننه وه، ته گه ر له بیهیزی دا وه که مالی جالجالو کهش بی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَتَذَن لِي وَلَا نَفْتِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ (۴۹) ﴿التوبة﴾، ته م ئایه ته له باره ی (الجد بن القیس) وه هاته خوار، کاتیک پیغه مبه ر ﷺ داوای لیکرد له گه لی بجی بو جهنگی ته بووک، ته ویش گوتی: ته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ! من پیاویکم زور که یفم به ئافره تان دی، ده ترسم ئافره تانی روم بینم، تووشی گونا هئی بیم، ئنجا موله تم بده با نه یه م!!

۴۸ و ۴۹- ته وانه دلخوش دهن به به لایه که به سه ر مسولمانان دی و، به پیچه وانه شه وه: دلته نگ دهن به خوشی و هاتیک که بو مسولمانان دیته پیش: ﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسْوَهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ (۵۰) ﴿التوبة﴾، ته گه ر چاکه یه کهت بیته ری پیناره حه ت دهن، به لام ته گه ر به لایه کهت به سه ر بی، ده لین: ئیمه پیشتر ئیحتیاتی خو مان کردبو و، دلخوشانه پشت هه لده کهن و ده رۆن.

۵۰- کاتیک رۆژیک له رۆژان ناچار دهن خه رجی بکه ن و مال ببه خشن، زور به دلته نگیی و هه ست کردن به تالی و ناچاریی مال ده به خشن: ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ (۵۱) ﴿التوبة﴾.

۵۱- ھەمیشە سوئند بە خوا دەخۆن بۆ پرواداران کە لەوانن، بەلام ئەو تەنیا لە ترسانەو بۆ رازیکردنی مسوڵمانانە: ﴿وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ﴾ (۵۱) التوبة.

لە شوینیکی دیکەدا دەفەرموی: ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (۶۲) التوبة. سوئندیشتان بە خوا بۆ دەخۆن تاكو رازیبتان بکەن، خواو پیغەمبەرە کەیشی شایستە تر بوون رازیان بکەن، ئەگەر پروادار بوونایە.

۵۲- ھەمیشە پەرخە لە قیادە دەگرن، لە بواری بەخشین و خەرجیی و مەسپە فدا ئەگەر پێیان نەدری، بەلام ئەگەر پێیان بدری، ئەو دیارە دلخۆش دەبن: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ (۵۸) التوبة.

۵۳- ھەمیشە نازاری قیادە دەدەن بە تۆمەتی بیمانا، خۆراگری و لیبوردەیی و ھێمنیی و چاوپۆشیی قیادە لە بەرانبەریان دا، بە نەفامیی و نەزانیی و سادەیی تەفسیر دەکەن، وەك دەفەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۶۱) التوبة، مونا فیکەکان دەچوونە لای پیغەمبەری خوا ﷺ و سوئندی بە درۆیان بۆ دەخوارد، کە پیغەمبەری خواش ﷺ چاوپۆشیی لییان دەکرد، دەیانگوت: ئەو ھەر گوئیەو بەس گوئی دەگری!

۵۵- کاتیک پروپاگەندەییەکیان لێدەگیری و، درۆیەکیان لەسەر ئیسپات دەبی و سوئندە بە درۆیەکانیان سپات دەبنەو، لەو کاتەدا پۆزش دەھێننەو بە پۆزش ھێنانەو ھەیکە خراپترە لە خودی گوناھەکە: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ (۶۵) التوبة، ئەگەر پرساریان لێکری: ئەو قسانەتان بۆچی کردوون؟ دەلێن: ئەو ھەر دەرژاینە ئیو قسان و گەمەو یارییمان دەکرد (خواش دەفەرموی: ئایا گالتە بە خواو ئایەتەکانی خواو پیغەمبەرە کە دەکەن؟!

۵۶و۵۷و۵۸و۵۹- ئەوانە نێرو مێیان دۆستایەتی و کەین و بەینیان پێکەووە هەیهو،
 فەرمان بە خراپە دەکەن و پێی لە چاکە دەگرن (بە پێچەوانەی ئیماندارانەووە کە
 دەبێ فەرمان بە چاکە بکەن و پێی لە خراپە بگرن) و، دەست لە خەرجکردن و
 مāl سەرفکردن لە پێناوی خوادا دەگرنەووە و، خوای بەرزو مەزنیان هەمیشە لە
 بیردەچێ: ﴿الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ
 هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾﴾ التوبة.

۶۰- عادی هەندێکیان وایە کە بەلێن و پەیمان بە خوا دەدەن، ئەگەر خوا
 دەوڵەمەندیان بکات، وا دەکەن و وا دەچن، بەلام کاتێک خوا ئاواتەکیان بۆ دینێتە دی،
 بەلێن لە گەڵ خوای پەرورەدگارا دەشکێنن: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ
 فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾﴾ فَلَمَّآ اٰتٰهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا
 وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾﴾ التوبة.

۶۱- مونا فیه کان هەمیشە کە سانیکی کە لە پێی خوادا مāl و سامانی خوایان دەبەخشن، چ
 زۆر بێخشن، چ کەم بێخشن، هەر پرەخنەیان لێ دەگرن، ئەگەر زۆر بێخشن، دەلێن:
 ریا بازی دەکەن و، ئەگەر کەم بێخشن، دەلێن: خوا چ پێویستی بەوێندە هەبوو؟
 ﴿الَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوْعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِي الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا
 يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَهُمْ عٰدٰٓءُ اِلِيْمٍ ﴿٧٩﴾﴾ التوبة، ئەوانە ی
 عەیب دەگرن لەو بروادارانە ی مālی خوایان دەبەخشن (خێرو چاکە دەکەن) هەر وەها
 عەیب لەوانەش دەگرن کە تەنیا ئەوێ لە توانایاندا یە دەبێخشن، گالتهیان پێدەکەن،
 خوا گالتهیان پێ بکات و ئازاریکی بە ئیشیان بۆ هەیه.

چونکە ئێنسان کە دەبەخشی، یان کەم دەبەخشی، یان زۆر دەبەخشی، ئنجا
 ئەگەر زۆر بێخشی، بگوترێ: ریا بازی کردووە، ئەگەر کەم بێخشی، بگوترێ:
 خوا چ پێویستی بەوێندە یە! مانای وایە دەبێ کەس هیچ نەبەخشی، ئنجا زۆری
 و کەمی شتێکی پێژەیین و، هەیه زۆری پێ کەمەو، هەیه کەمی پێ زۆرە.

۶۲ و ۶۳- موناڧیقه كان كاتيك له جهنگ و جيهاد دوا دهكهون، دلخوش دهبن بهو دواكهوتنهى خويان و، ههوليش دهدهن خهلكيش دوا بخهن به بلاوبوونهوهى پروپاگهنده، بو وينه: ترسانديان له گهرداوه سهرما: ﴿فَرَحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (۸۱) التوبة، به جيهيلاوه كان له دواى پيغه مبهري خوا ﷺ، دلخوش بوون به به جيمانان، پييان ناخوش بوو له پيناوى خوادا به مال و سامانان تيكوشان بكه، به خهلكيشان گوت: بهو گهرمايه مه چن بو جهنگ و جيهاد، بلى: ناگري دوزه خ گهرميه كهى توندتره نه گهر ورد تيگه يشتبانايه.

۶۴- نهوانه پرو بيانوو زور ديننهوه، بو نهوهى له گهل مندا و پيرو ئافره تاندا له مالى به جى مپنن و، پياوانه و مهردانه نه چن بو جهنگ و جيهاد، وهك خوا دهفه رموى: ﴿وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ (۸۱) رزوا يان يكونوا مع الخوالف وطيع على قلوبهم فهم لا يفقهون (۸۷) التوبة.

۶۵- له كاتيكدا تيكوشه ران له جهنگ و جيهاد ده گهرينهوه، به سهركه وتوويى و به سهر به رزى، نهو دهغه و موناڧيقانه دين بو لاي قيادهو، پاساوو بيانوى جوړاو جوړ دههيننهوهو، سويندى زور قورس دهخون، تاكو له لپير سرانهوهو سهركونهكران، خويان دهرياز بكه: ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ جزاء بما كانوا يَكْسِبُونَ﴾ (۹۵) يخلفون لكم لترضوا عنهم فإن ترضوا عنهم فإن الله لا يرضى عن القوم الفاسقين (۹۶) التوبة.

۶۶ و ۶۷ و ۶۸- ههروهه له نهخشه ئيبليسييه كانى موناڧيقه كان، نهويه كه دژايه تىي ئيسلام و قهوارهى ئيسلامىي بكه، له ميانى دامه زراوه كانى خويانداو له ژير په ردهى هه نديك دامه زراوه دا، كه ناوى ئيسلاميان له سهره و پوشاكيكى ئيسلاميان به بهردا دهكه، به لام ئامانجيان ليك بلاوكردى مسولمانان و له تكردى ريزه كه يانهو، نهو

دامەزراوە بە پڕوالت ئیسلامیانە ی خوشیان، دەکەنە کەنگایەك بۆ سیخوپی بۆ دوژمنانی ئیسلام: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا نَقُومُ فِيهِ أَبَدًا ﴿١٠٨﴾﴾ التوبة، دابەزێرانی ئەم ئایەتانەش وەك زۆربە ی ئایەتەکانی (التوبة) بەسەرھاتیکی ھەیە:

کابرایەك ھەبوو بە ناوی (أبو عامر الرَّاهِب) کە موناڤیق بوو، مزگەوتیکی لەنیو خەلکەکە ی خۆیدا دروست کردو کردی بە مۆلگە یەك بە سیخوپی کردن بە قازانجی پۆمە نەصرانییەکان و، موناڤیقەکان لەگەڵی لەو مزگەوتەدا کۆ دەبوونەو، ھەروەھا ھەندێك خەلکی دیکە ی سادە یاخود دڵنەخۆش، بە پڕوالت نوێژیشیان تیدا دەکرد، بەلام لە ئەسڵدا مۆلگە یەك بوو ھەم موناڤیق و دڵنەخۆشەکانی نیوخۆ، ھەم لانیەکی سیخوپییش بوو بۆ پۆم و نەصرانییەکان.

٦٩- کاتێك راستییەکانی ئیسلام لە میان ی دابەزینی ئایەتەکانی قورئان دا دەدرەوشێنەو، ئەو موناڤیق و دەغەلانە، بە قیاس لەسەر خۆکردن و لە ھەمبانی خۆدا گوێز ژماردن، گالتە دەکەن بە ئەھلی ئیمان و دەلێن: کامەتان ئەم سووپەتە ئیمانی زیدەکردن؟ ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا ﴿١١٤﴾﴾ التوبة، کە بەدلیایی پڕوادران ئیمانیان زیاد دەکات، بەلام وەك خوا ﷻ دەفەرموی، دڵنەخۆشەکان ھەر نەخۆشی و نیڤاق لە دل یان دا پۆدەچی، بە ھۆی زیاتر لە دژایەتی کردنی قورئانەو، وەك خوا دەفەرموی: ﴿وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾﴾ الإسراء، لە قورئان دادەبەزێنین ئەو کە مایە ی شیفاو چارەسەرە بۆ پڕوادران، بەلام بۆ ستەمکاران بەس زیانبارییان بۆ زیاد دەکات، ھەروەھا لە سووپەتی (التوبة) دا دەفەرموی: ئەوان لادان و نەخۆشی لە دل یان زیاد دەبی: ﴿فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ چونکە ھەتا ئایەتێك زیاتر بێتە خوار، ئەوانیش پێشتر بێپروا بوون و، بەو ئایەتەش بێپروا دەبن و، بەو دیکەش و بەو دیکەش بێپروا دەبن، کەواتە بەردەوام بێپرواییەکیان زیاتر خەست و تۆخ دەبێتەو.

۷۰- ئەوانە ھێندە قەلەس و ناپەرەھەتن بە بیستنی فەرماشتی خواو ئاراستەکردنی قیادە، بۆیە بەپێی توانا ھەول دەدەن کە لە کۆڕو مەجلیسی ئیمانداراندا دانەنیشن، بەتایبەتی کە ئایەتیان تێدا دەخوێننەوێ: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَا مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (التوبة، کاتیک سوورەتیک دادەبەزی، ھەندیکیان تەماشای یەکدی دەکەن و دەلێن: ئایا کەس دەتانبینی؟ دوایی دەڕۆن، خوا دلێان لابدا، چونکە کۆمەلێکن تێناگەن.

حەوتەم: لە سوورەتی (النور) یشدا سێ (۳) سێفەتی دیکە مونا فیکەکان خراونەڕوو:

۷۱- بە ھەر شیوازیێک کە بۆیان بکری و بەھەر ئامرازیێک، ھەول دەدەن لە سومعەو ئابروو و پێگەیی قیادە کەم بکەنەو، ئەگەر بە درۆ ھەلبەستن و بوختان ھەلبەستنیش بێ بە ھاوسەرو خێزانیان، وەک لە ئایەتەکانی (۱۱ - ۲۶) داھاتو، ئەو شازدە (۱۶) ئایەتە ھەموویان بەبۆنەیی ڕووداوی (إفک)، واتە: (بوختان ھەلبەستن) کە عەبدوللای کۆری ئوبەیی بوختانەکە ھەلبەست، بەلام بە شیوہێک بوختانەکە ھەلبەست، خۆی سزابار نەبێ و سزا لەسەری نەچەسپێ، ئەو شازدە ئایەتە لەوبارەو ھاتنە خوار، کە ئاوا دەست پێدەکات: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ (النور، ۱۱).

۷۲- ھەروەھا لە سێفەتی مونا فیکەکان ئەوێە لەبەرئەوێ ھەمیشە لە ژینگەگەییەکی پیس و قێزەون دا ژیاون و، لە ژینگەیی پاک و تاعەت و چاکەکارییدا ناتوانن بژین، بۆیە ھەمیشە ھەول دەدەن ئەو ژینگە پاکە کۆمەلگای ئیسلامیی تیکبەدن و، ئەو ئاوە ڕوونە لێل بکەن، وەک گوتراو: (پراوچی خراب لە ئاوی لێلدا پراو دەکات) و (دز بازاری ئالۆزی دەوێ) وەک خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النور، ۱۹) ئەوانە دەیانەوێ پیسی و خراپە بە نێو ڕوواداراندا بلۆبکەنەو (ئنجای بوختانە،

درۆیه، غەیبەتە، گوناھی دیکە ی کردەوێیە) ئەوانە ئازاریکی بە تیشیان لە دنیاو دواڕۆژدا هەیهو، خواش دەزانن و ئیو نازان.

۷۳- ئەوانە کاتیک بانگ بکری بۆ لای شەریعت کە دادوهریان لە نیودا بکات، ناچن بۆ ئەو دادوهرییه، مەگەر بەرژەوهندی خۆیانی تیدا بینن، واتە: ئەگەر بزائن لە بەرژەوهندی ئەواندا دادوهری دەکری، دەچن و، ئەگەر بزائن ئەو دادوهرییه بەزیانیان تەواو دەبن، ناچن، وەك خوا دەفرموی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ النور.

هەشتم: لە سوورەتی (العنكبوت) دا سیفەتیک دیکەیان خراوەتەرۆو:

۷۴- ئەوانە لە کاتیکدا لەسەر ئیسلام تووشی ئازارو مەینەتییه ک دین، بەپێی سیستمی خواش، ئیمانداران تاقی دەکریئەووە هەر کەسیک بلی: پرۆادارام، خۆی پەرۆردگار تاقی دەکاتەووە: ﴿أَحْسِبِ النَّاسَ أَنْ يَمُرُّوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۝٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ العنكبوت، بەلام ئەوانە کە بەلاو ناپەرەحەتییه کیان دیتەرێ، بەپرۆالەت لەسەر خواو ئیسلام، پێیان وایە بەلایەکی زۆر گەرەیان بەسەرھاتووە، شتیکی زۆر گەرەیان لێ قەوماووە: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۝١٠﴾ العنكبوت، (ئەو تەعبیری کە خوا بۆ مونافیقه کانی بەکار دینێ)، لە ئیو خەلکید کەسانیک هەن دەلێن: پرۆامان بەخوا هیئا، بەلام هەرکات لەسەر خوا تووشی ئازارو ئەزیەت کران، ئازاردانی خەلکی وەك سزادانی خوا دادەنێن! هیئە بە گەرۆو مەزن تەماشای دەکەن.

نۆیەم: لە سوورەتی (الأحزاب) دا هەشت (۸) سیفەتی دیکەیان خراوەنەرۆو:

۷۵- کاتیک بە ناچاری لەگەڵ پرۆاداران دا دەچن بۆ جەنگ، هەر لەگەڵ جەنگە کە گەیشته قایمەو گەرم بوو، لەو حالەدا ئەوێ لە ئیو هەناوی رەشیاندا هەیه، لە

بوغزو بیزاری و بیزروایی، دەری دەخەن، وەك دەفەرموی: ﴿وَلَا يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ ﴿١٢﴾ الأحزاب، یاد بکەوه! کاتیک مونا فیکەکان و ئەوانە ی دلیان نەخۆشی تیدا هەبوو گوتیان: خواو پیغەمبەرە کە ی هەر فریودانیان بە لێن بە ئێمە داوو، فریویان داین کلاویان لە سەر ناين، بۆ یە گوتراوه: (عِنْدَ الْإِمْتِحَانِ يُكْرَمُ الْمَرْءُ أَوْ يُهَانَ)، لە کاتی تاقیکردنەوه دا، مروّف یان پرزی لێدەگیری، یاخود ریسوا دەکری.

۷۶- لە گەرمە ی جەنگدا دەیانەوی رابکەن و دووربکەونەوه لە مەیدان، بەلام لە ژێر سایە ی پۆزش و پاساوی بێهێزدا: ﴿وَلَا قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَأْهَلُ يَرْبَ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ﴾ ﴿١٣﴾ الأحزاب، کاتیک کۆمە لێکیان گوتیان: ئە ی خە لکی یە ثریب! بگەرێنەوه بەرھە لستییان بۆ نا کری و، کۆمە لێکیان مۆلەت لە پیغەمبەر ﷺ وەر دەگرن دە لێن: ماله کاهمان چۆلن (دوژمن زە فەری پێ دە بات و هیچ شتیکی لێنیه ماله کاهمان بپاریزی) کە درۆشیان کردوه، وەك خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ ﴿١٣﴾ الأحزاب، ماله کانیشیان چۆل نین، بەس دەیانەوی رابکەن و دووربکەونەوه.

۷۷- تەنیا بەو نەندەش واز ناھێنن کە خۆیان دا بنیشن و نە چن بۆ جەنگ و جیهاد، بە لکو هەوڵ دە دەن خە لکی دیکەش سارد بکەنەوه، لەو بارەوه هەموو توانای خۆیان بە کار دەھێنن کە خە لکی دیکەش پەك بخەن و سارد بکەنەوه، وەك خوا دەفەرموی: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿١٨﴾ الأحزاب.

۷۸- وەك چۆن لە کاتی بەرەنگاربوونەوه ی دوژمن دا، زۆر ترسنۆکن، کاتی پێویست بکات بشبەخشن، زۆر چرووکن، واتە: هەم بە بەختکردنی پروو حیان چرووکن، هەم بە بەختکردنی مالیان، بە زۆریش وایە هەر کە سێک چرووک بوو، ترسنۆکیشەو، ترسنۆکی و چرووکیش پێکەوه، پیغەمبەری خوا ﷺ وەك دوو نەخۆشی و بەلا

پەنای لىگرتوون، بە خوا: (وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ)، لىرەش دەفەرموئى: ﴿أَشْحَةً عَلَيْكُمْ﴾ ۱۹ ﴿الْأَحْزَابِ﴾.

۷۹- موناڤىق و دەغەلەكان كاتىك مەترسىي دىتە پىش، زمانىان گو ناكات، بەلام كاتىك هيمىنى و ئاسايش دىتەوه گوڤى، زور زمان دريژن و زور بلين، قسە دەكەن و خويان هەلدەكىشن: ﴿فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغَسِّى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِاللِّسَنِ حَدَادٍ﴾ ۱۹ ﴿الْأَحْزَابِ﴾، ئەگەر ترس هات دەيانىنى لە ترسى مردنى، وەك چۆن كەسىك بېھوشىي مردنى دىتە سەر، ئاوا چاويان ئەبلەق دەبن و دەسوورپن، بەلام كە ترس لاچوو، نشتەرى تيژى زمانىان لە ئىو دەدەن.

۸۰- كاتىك بەلاو قەيران و ناڤەحەتىي لادەچى، وا بەئاسانىي نايەنەو قەناعەت كە ترسەكە لاچوو، ترس هيندە چۆتە دليانەو، بەلاو ترسيش لاچوو و دوژمنيش رويشتو، ئەوان هەر پرويان ئەكردو: ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ ۲۰ ﴿الْأَحْزَابِ﴾، پييان وانيە كە كۆمەلەكان، (كە بەبۆنەي جەنگي خەندەقەو ئابلوو قەي مەدينەيان دابوو) رويشتوون.

۸۱- كاتىك هەست بە مەترسييەك دەكەن، ياخود دەبينن، خۆزگە دەخوازن كە لەو شارەي ئىو دا دانەنيشتبانيە، بەلكو زور دوور بووانيەو، لە دوورەو هەوال و دەنگوباسي ئىو يان پىگەيبايە: ﴿وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَبَائِكُمْ﴾ ۲۰ ﴿الْأَحْزَابِ﴾، ئەگەر حيزبەكان (كۆمەلەكان لە دژي ئىسلام) بين، خۆزگە دەخوازن كە هەر لە ئىو عەرپە خىلەكيبەكان دا بووانيەو، لەوئىو هەوالى ئىو يان زانيبایە.

۸۲- ئەوانە وەك زيندەوهر و درندە زيانبەخشەكانن، هەميشە ئازارى پىغەمبەرى خواو پرواداران دەدەن بە پياوو ئافرەتەو، وەك خوا دەفەرموئى: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ ۵۸ ﴿الْأَحْزَابِ﴾.

ده يه م: سوهرتی (محمد) یش چوار (۴) سیفه تی دیکه یان ده خاته پروو:

۸۳- ئه وانه به هوئی ئه وه وه که هه می شه سه ریان قاله و، دلّیان به دنیا وه په یوه سته به و بهر ژه وه ندیانه ی که له دنیا دا هه یانن، کاتیک دین بو کو پرو مه جلیسی قیاده، (ئه و کات پیغه مبه ری خوا ﷺ و به نسبت دوا ی ئه ویش ه وه، ئه وانه ی له شوینی پیغه مبه رن)، له و کو پرو مه جلیسه دا ئه وه ی ده گو تر ی، ئیستیعابی ناکه ن و وه خو ی ناگرن، چونکه دلّیان له شوینیکی دیکه یه، به که له ش و قالب لی رهن، به لام دلّیان له شوینیکی دیکه یه و به دنیا وه په یوه سته، بویه ده پرسن: ئه ری چی گو ت؟ چونکه دلّیان له و ی نیه: ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَفَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ (۱۶) محمد.

۸۴- ئه وانه کاتیک که پشت هه لده که ن (واته: پاش ده که نه ئیسلام) یا خود کاتیک بهر پرس یاریه تییه کیان پی ده سپرد ری و کاریکیان ده که ویتته ده ست، بیر ناکه نه وه له چاکه که کردن له گه ل خزمان و چاک سازی له کو مه لگادا، به لکو ئاماده ن هه مو و په یوه ندیه کانی خزمایه تی بیچرینن له بهر ساده ترین هو کارو، هه می شه خه ریکی تیکدان و خرا به کاریین، هه می شه خو په رستن و خه ریکی تیرکردنی غه ریزه کانی خو یانن، ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲) محمد.

۸۵- ئه هلی نیفاق و ده غه لّی له بهر ئه وه ی کو فر زو ر به ناخیاندا چۆته خواری، له بهر ئه هه لو یسته خراپانه یان، هه می شه هیزی ده رک کردنیان، له عه قل و دل و هه سته وه ره کان له دیتن و له بیستن، وه ک پیویست کار ناکه ن: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّىٰ أَبْصَرَهُمْ﴾ (۲۳) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (۲۴) محمد.

۸۶- هه رچه نده زو ر هه ول ده دهن خو یان بهار نه وه و په نهان بکه ن، به لام بابای عاقلی ورد بین، له ئاواز و شیوازی قسه یانه وه و به هو ی ده برینه کانیانه وه ده یانناسی: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ (۳۰) محمد، به هو ی ئاواز و ده برینه کانیانه وه ده یانناسی.

یازدەیهەم: سوورەتی (الفتح) یش سیفەتیی دیکەیان باس دەکات:

۸۷- ئەوانە ھەمیشە گومانیان بە بەرانبەر خوای مەزن خراپەو (گۆزەش چی تێدابێ ئەوەی لێدەرژێ) ئەو گومانە خراپەش زۆر جوۆرە شت دەگەینێ، ئەوانەش بەدڵنیایی شایستەیی ھەر جوۆرە تەفسیریکی ئەو گومانە خراپەن، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ﴾ **بِاللَّهِ ظَنُّكَ السَّوَاءُ** ﴿۶﴾ (الفتح، خوا دەیەوێ) مونا فێقەکانی پیاوو ئا فرەت و، ھاوبەش بو خوا دانەرەکان بە ئێرو مێو سزا بدا، ئەوانەیی بەردەوام گومانی خراپ بە خوا بەرن.

پێشتر لە سوورەتی (آل عمران) دا خەسلەتی ژمارە پازدە (۱۵)، ئەو بوو کە مونا فێقەکان گومانیان بەرانبەر بە خوای پەرورەدگار خراپ بوو، بەلام لەوێ باسی گومانی نەفامیی (ظن الجاهلية) کرا، بەلام لێرەدا بەگشتیی باسی گومان خراپیان دەکات بەرانبەر بە خوا، کە گومانی نەفامیی، یەکیکە لە گومانە خراپەکان و، گومانی خراپ بەرانبەر خوا، بە زۆر شتی دیکەش دەگرێتەو.

دوازدەیهەم: سوورەتی (الفتح) یش دوو سیفەتی دیکەیان باس دەکات:

۸۸ و ۸۹- دووانی دیکە لە سیفەت و پەفتارە خراپەکانی دڵنەخۆشەکان، بریتین لە: ۱- ھەمیشە دڵ بە گومان بوون، ۲- خو فریودان بە خۆزگەیی شیرین و درۆزن: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِسْ مِنْ تُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهَرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ ﴿۱۳﴾ يٰۤاُدُوهُمْ اَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِى حَتَّىٰ جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّتْكُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُورُ﴾ ﴿۱۴﴾ الحديد، شوینی مەبەستیشم ئەم پرستەییە: ﴿وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِى﴾، ئێو ھەمیشە دوو دڵ بوون و، خۆزگەو ئاواتەکان فریویان دان.

سۆزدە یەم: سوورەتی (المجادلة) ش پینج سیفەتی دیکەیان باس دەکات:

۹۰- هەمیشە لە نێو خۆیاندا سرکه سرك و فسكه فسك و چپە دەکەن، بەشیوەیەك كه پیچەوانە ی پەزامانەندى خواو پیچەمبەرەکیەتی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هُمْ عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَمُودُونَ لِمَا هُمْ عَنْهُ وَيَنْجُبُونَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾ (۸) المجادلة.

۹۱- کاتیک سلاو لە قیادە دەکەن، بە ئەدەبی ئیسلامی سلاو ناکەن، بە لکو بە شیوەی نەفامانە سلاو دەکەن: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾ (۸) المجادلة.

۹۲- ئەوانە هەمیشە بە گشتیی سەر بە ئەهلی کوفرن، بە تاییەت جوولەکەو نەصرانیەکان و، بە تاییەت لەگەڵ جوولەکەکان دا کەین و بەینی تاییەتیان هەیه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَوْلًا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۱۴) المجادلة.

۹۳- ئەوانە هەمیشە سویندە درۆیەکانیان دەکەنە قەلغان و سوپەریک لەسەر سەری خۆیان و، هەر کاتیک نیەتیکى خراب و نیازیکى خراب و پیلانیکیان ئاشکرا دەبن، دەیانەوی سویندی بە درۆکە بکەنە پۆششیک و قەلغانیک و خۆیانى لەژێردا پەنھان بکەن: ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (۱۶) المجادلة.

۹۴- ئەوانە کۆمەڵیکن شەیتان بەسەریاندا زال بوو، بە شیوەیەك كه خستوونیەتە ژێر ڕکفی خۆیەو، یادی خواى لەبیر بردوونەو، بوون بە کۆمەڵی شەیتان: ﴿أَسْتَحْذَرُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ فَأَنْسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (۱۶) المجادلة.

چواردە یەم: سوورەتی (الحشر) ی ش پینج سیفەتی دیکەیان باس دەکات:

۹۵- هەمیشە گەفت و بەلێنی جوړاو جوړ بە ئەهلی کوفر دوژمنانی ئیسلام و مسوڵمانان دەدەن، بەلام کاتیک دەکەونە تەنگانەو سەغڵەتییهو، لەو گەفت و بەلێنانەیان پەشیمان دەبنەو: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ

يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَّيْنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصْرُونَ ﴿١٢﴾ الحشر.

۹۶- مونافىقه كان هه مېشه شانازى ده كه ن به سهر ئه هلى ئىسلامدا له كاتى ناشتیداو، خوڤان به سهردا هه لده كېشن، به لام كاتيك ده كه ونه ترسه وه، هينده له مسولمانان ده ترسین، زياتر له وهى له خوا ده ترسین: ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ﴾ الحشر. ﴿١٢﴾

۹۷- ئه وان به یویری ئه وه یان نیه له گه ل پرواداران دا له مهیدانیکی ناکرادا پرووبه پرووبنه وه، به لكو ته نیا له پشت دیواران و له نيو قه لاو شوینی مه حكه مدا: ﴿لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾ الحشر. ﴿١١﴾

۹۸- له نيو خوڤاندا زور به هیزو خاوه ن زه برن، به لام كاتيك له گه ل مسولمانان دا پرووبه پرووبه ونه وه، زور به هیزو پیزن: ﴿بِأَسْهَمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ الحشر. ﴿١٤﴾

۹۹- كه ته ماشایان ده كه ی، پیت وایه زور به هیزو پیزو توكمه و توندو تۆلن، به لام دواى كه له مهیداندا تاقییان ده كه یه وه، ده زانی زور په رش و بلاون و ههر یه كه یان دلی له شوینیكه: ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ الحشر. ﴿١٤﴾

پازده یه م: له سوورەتی (المنافقون) دا هه شت سیفه تی دیکه یان باس ده کات:

۱۰۰- مونافىقه كان له بهر ئه وهى ئیمانیا نیه، بویه ناچار ده بن به خو به مسولمان پیشان دان، لافى گه وه گه وه لیبه دن: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ الحشر. ﴿۱﴾ کاتیک مونافىقه كان دینه لات ده لین: شایه دبی ده ده یان (واته: زور ئیمانیکى مه حكه ممان هیه) كه تو پیغه مبه ری خواى (له حالیکدا كه دروش ده كه ن).

۱۰۱- ئه وان هه موو ئامانج و مه به ستیان ئه وه یه كه خه لك له پری خوا لابه دن: ﴿اتَّخِذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الحشر. ﴿۲﴾

۱۰۲ و ۱۰۳- ئەوانە پرواڵەت جوانی نیوە پۆك و یرانن، قسەیان خوۆشە، بەلام بوۆشە، وەك خوا دەفەر موی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْهُمْ حُشْبٌ مُّسْتَدَّةٌ ۖ﴾ (المنافقون).

۱۰۴- لەبەر ئەوەی ئەوانە پەڕیزیان پاك نیه، هەمیشە لە ترس و دڵەراو كەدان، وەك گوتراو: خیانەتكار ترساو: (الخائن خائف): ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۖ﴾ (المنافقون).

۱۰۵- كاتێك بابایەكی دڵسۆز بانگیان بكات بۆ گەڕانەو، خو پاك كردهو داوای لێبوردن بۆ كران لە لایەن پێخەمبەرەو ﷺ، مل باده دەن: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُءُ وَهُمْ وَيَأْتِهِمْ بِصُدُونٍ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ۖ﴾ (المنافقون).

۱۰۶- یەكێك لە پیلانەكانی مونا فیه كان ئەو یە كە لە پرووی بژیو، وە دژایەتی مسوڵمانان بكەن، و، هەوڵ بدەن ئابلووقە ی ئابووریان بخەنە سەر، تاكو بڵاوبن و لەبەر بێ ئیمكانیەتی، لە دەوری قیادە بپڕژن: ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتّٰی يَنْفَضُوا ۖ﴾ (المنافقون).

۱۰۷- مونا فیه كان ئەگەر بۆیان بكری و بۆیان هەلسووړی، دەیانەو مسوڵمانان و پرواداران هەر شار بەدەر بكەن، بۆ ئەو ی شار بۆ خو یان چۆل بێ و ئەوان لەگەڵیاندا نەمێنن، تاكو چیدیكە عەیب و عارو كەم و كورپیەكانیان دەر نەكەن: ﴿يَقُولُونَ لَنْ يَرْجِعَنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَ الْأَعْمٰی مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۖ﴾ (المنافقون).

برگە ی چوارەم: پێنج سەر نەج لەبارە ی نیفاق و مونا فیه كانەو:

۱- حیکمەتی ئەو كە خوا ﷻ بە درێژی باسی سیفەتی مونا فیه كانی كردو و باش تیشکی خستوونە سەر، ئەو یە كە مونا فیه كان خو یان بە مسوڵمان پێشان دە دەن، بەلام كوفر پەنەن دەكەن، بۆیە بۆ پە ی پێردن و ناسینیان، پێویستە تیشکی زۆریان بخەیتە سەر، بەلام بابای بیروا دیارو ئاشکرایە.

۲- كەم وایە لە هیچ كۆمەلگایە كدا حالەتی نیفاق و دیاردەیی نیفاق و دەغەلیی دەربكەوێ، مەگەر مسوڵمانان جوړێك لە دەستەلات و ھەبەتیان ھەبێ، مەرج نیە دەولەتیان ھەبێ، بەلام مسوڵمانان دەبێ ھەبەت و ھیزو پیزێکیان ھەبێ، ئنجا كافرەكان ناچار دەبن خۆیان بە مسوڵمان پێشان بدەن و بكەونە حالەتی نیفاق و دەغەلیی و دوورپووییەو.

۳- مەرج نیە ھەر كەسێك یەكێك لەو سەدو ھەوت (۱۰۷) سیفەتەیی تێدایێ، لە بازەنی ئیسلام و ئیمان دەرچووێ، چونكە جاری وایە مسوڵماننیش گیرۆدەو گرفتار دەبێ بە یەكێ لە سیفەتەكانی موناڤیقەكانەو.

۴- ئەگەر بویستری كۆمەلگای ئیسلامیی پارێزراو بێ لە کاریگەریی خراپی موناڤیقەكان، پێویستە دوو شت بكرێن:

أ- تاكەكانی ئەو كۆمەلگایە شارەزابن بە زانستی شەریعی وەرگیراو لە قورئان و سوننەت، كە لە نێودا (لە نێو ئەو زانستە شەریعیەدا) بریتیە لە شارەزابوون لە موناڤیق و دەغەلەكان.

ب- پێویستە تاكەكانی ئەو كۆمەلگایە مەحكەم بن لەپرووی دینداریی و تەقواو، چونكە خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾ المائدة، ھەروەھا دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ آل عمران.

۵- لەبەرئەوێ نیفاق خراپترین جوړی كوفرەو، موناڤیقەكان خراپترین جوړی كافرەكان و بەزەرپترینیان بەرانبەر ئیسلام و مسوڵمانان و، چونكە نیفاق بەرھەمی زۆر خراپی ھەن، بۆیە مسوڵمانان پێویستە زۆریان لێ وریا بن و، زۆریش وریا بن لە ھەموو ئەو خەسلەتانەیی موناڤیقەكانیان پێ پێناسەكراون، خۆیان لێ دووربگرن و، بەدلتیایی تاكو مسوڵماننیش زیاتر ئەھلی ئیمان بن و ئەھلی تەقوا بن، لە سیفەت و پەوشت و پەفتارو ھەلوێستەكانی موناڤیقەكانیش دوورتر دەبن.

برگەى پىنچەم: چوار مەرجى سەرەككىي بۆ تۆبەکردنى موناڧىقەكان:

خو ﷺ چوار مەرجى داناون بۆ ھەر كەسك لە موناڧىقەكان، كە بىھوئ دەستبەردارى نىڧاق بىت و وازى لىبھىتى: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (۱۴۵) **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا** (۱۴۶) النساء، واتە: بە دۇنيايى موناڧىقەكان لە پلەى ژىرى ژىرەوھى ئاگرى دۆزەخدان و، ھىچ پشتىوانىكت بۆ ئەوان چنگ ناكەوئ، جگە لەوانەى گەراونەوھو، چاكسازيان كرددوھو، دەستيان بە خواوہ گرتوھو، ملکہ چىي خويانيان بۆ خوا ساغ كردۆتەوھو، ئەوانە لەگەل پرواداران و، خوا لەمەودوا بەدۇنيايى پاداشتىكى مەزن دەداتە پرواداران.

كەواتە: خوای پەرورەدگار چوار مەرجى داناون، بۆ تۆبەو گەراونەوھى موناڧىقەكان، چونكە دەرد ھەتا قورستر بى و كوشندەو بەزەرتر بى، پىويستە چارەسەرىشى وردو قوول و ئاویتە بى.

ئەمانەش چوار مەرجەكان:

۱- بە كرددوھو بگەرینەوھو بۆ لای خوا، واتە: واز لە گوناھو تاوان و سەرىچىي و دەغەلىي بىنن، **﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾** مەگەر ئەوانەى گەراونەوھو.

۲- ئەگەر ھەتا ئىستا خراپەو تىكدانيان كرددوھو لەنيو كۆمەلگادا، بەلابوون و دەردو خۆركە بوون، لەمەودوا چاكسازىي بكەن: **﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا﴾** ھەروھەا چاكسازيان كرددوھو.

۳- ئەگەر تاكو ئىستا دەستيان بە شتى دىكەوھو گرتوھو، بە دۆستايەتیی جوو لەكەو نەصرانىي و ئەھلى كوفرو ئىلحادوھو، لەمەودوا تەنيا دەست بە خواوہ بگرن: **﴿وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾** دەستيان گرتوھو بە خواوہ.

۴- ئەگەر تاكو ئیستا دەغەل و موخەننەت و دلنەخۆش بوون، لەمەودوا ساغ و پاك و چاك بن: ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾، ملكە چیی خۆیانیان بو خوا ساغ کردۆتەوه.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ئیمە پاریزی له هەموو ئەو خەسلەت و پرەشت و ئاکارو هەلوێستانە، موناڤیقه کانی پێ پیناسە کردوون، هێندە بەصیرەت و بەرچاوپروونییمان پێ بدات، که موناڤیق و دلنەخۆشەکان که گورگن له پیستی مەردا، بناسین و، وریا بین نەتوانن فیلمان لیبکەن و، هەلمانخەلەتین و کلاومان لەسەر بنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہفسیری سوورہتی

التَّغَابُرِ

له توره كومنه اي پيښيځان له كنه تاني
Stay in touch on social media
 تښ مخم غږ موندغ انونمل الاجتماعی

علي بابا AliBapir

www.alibapir.net
 English + عربي + گوردی

علي بابا AliBapir

علي بابا AliBapir

راځه ياندي مځكته يي ماموستا علي بابا

archive.org/details/@alibapir

علي بابا AliBapir

AliBapir

راځه ياندي مځكته يي ماموستا علي بابا

راځه ياندي مځكته يي ماموستا علي بابا

دەستپیک

بەرپـۆزان!

ئەمـرۆ کە (۱۶) ی رەمەزانی سالی (۱۴۴۱) کۆچیە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۵/۹) زاینی، لە شاری هەولێر، خوای بەخشەر و میهرەبان پشتیوانمان بـۆ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (التَّغَابُنِ)، سەرەتا پێناسە و نێوەرۆکی ئەم سوورەتە موبارە کە لە حەوت (۷) بـرگەدا دەخەینەرۆو، بۆ ئەوەی بەر لەوەی بچینە نێو وردەکارییەکانی شیکردنەوێ و پوونکردنەوێ ماناو مەبەستی ئایەتە بەپێزەکانی ئەم سوورەتە، چوارچێوە و هێڵە گشتییەکانی ئەم سوورەتەمان لەبەرچاوبـۆ.

پێناسە و سوورەتی (التَّغَابُنِ) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوی (سورة التَّغَابُنِ)، ناسراوە، هیچ ناویکی دیکە بۆ نەزانراوە، هۆیکەشی ئەوەیە کە وشە (التَّغَابُنِ)، تەنیا لەم سوورەتە موبارە کەدا هاتو، ئەوە هەموو زانیان لەسەری یەك دەنگن و لە هەموو تەفسیرەکاندا هەروا گوتراوە، لە هەموو موصحفەکانیشدا بە کۆن و تازەو، ئەم سوورەتە ئەم ناوەی بۆ بەکارهێنراوە.

دووه م: کات و شوینی دابه زینی:

زۆربهی زانایان رایان وایه ئەم سوورپه ته له مه دینه دابه زیوه و مه دینه ییه، به لام له (الضحاك)، که یه کیکه له زانایانی تابعین و، هه ندیک له زانایانی دیکه وه هاتوه، که له مه ککه دابه زیوه، (الکلبی) یش، که یه کیکه له زانایان گو توویه تی: (هِيَ مَدْنِيَّةٌ وَمَكِّيَّةٌ)، ئەم سوورپه ته، هه م مه دینه ییه، هه م مه ککه ییه. به لام رای راست هه ر ئەوه یه که ئەم سوورپه ته هه مووی مه دینه ییه، وه ک دوایی له باره ی هۆی هاتنه خواری ئایه ته کانی: (۱۴ - ۱۸) هوه، باس ده که یین و، هه ر کام له (ابن الضريس و ابن مردويه والبيهقي)، له (دلائل النبوة) دا، له (ابن عباس) هوه، هیناویانه که گو توویه تی: (نَزَلَتْ سُورَةُ التَّغَابُنِ بِالْمَدِينَةِ)، سوورپه تی (التَّغَابُنِ)، له مه دینه دابه زیوه، هه روه ها (ابن مردويه) یش، له عه بدوللای کوری زوبه یرو ئینو عه عباسه وه (خوا له خوین و بایان پازی بـ) هیناویه تی که ئەم سوورپه ته له مه دینه دابه زیوه، وه ک (السيوطي)، به نسبت هه ردوو رایه کان له (الدر المنثور في التفسير بالمأثور: ج ۸، ص ۱۸۱) دا، هیناویه تی، هه روه ها (فتح القدير للشوکانی: ج ۵، ص ۲۸۴) یش، ئەوانه ی گوتمانن، نه قلی کردوون.

سییه م: ریزه ندی ی له دابه زین و له موصحه فدا:

له دابه زیندا ریزه ندییه که ی بریتییه له (۱۰۷)، واته: (۱۰۷) مین، سوورپه ته دابه زینی له پرووی کاتی دابه زینه وه، پیش سوورپه تی (الصف) و، دوای سوورپه تی (الجمعة)، ئەمه به پیتی سه ر ژمیتری جابیری کوری زهیدو ژماره یه کی زۆر له زانایان، له موصحه فیشدا ژماره که ی (۶۴) ه.

چوارەم: ژمارە ی ئایە تەکانی:

ژمارە ی ئایە تەکانی بە یە کدەنگیی ژمیرە رانی ئایە تەکانی قورئان هەژدە (۱۸) یە، هیچ کەسی دیکە نە یگوتووە (۱۷) یە، یاخود (۱۹) یە، هەموویان لە سەر ژمارە (۱۸)، یە کدەنگن.

پنجەم: نیوە روکی:

ئەم سوورە تە موبارە کە ژمارە یەکی زۆر بابە تی جوړاو جوړی گرتوونە خو، کە سەر جەم شانزە (۱۶)، بابە تن، هەشتیان لە (۱۰) ئایە تی پیشە وە داو، هەشتی دیکە شیان لە (۸)، ئایە تی دوایی دا، چونکە ئیمە دوایی ئەم سوورە تە موبارە کە دە کەینە دوو دەرس، لە دەرسیکیاندا (۱۰) ئایە تی یە کەم و، لە دەرسیکیشیاندا (۸) ئایە تی دوو دە توێژینە وە، لە ویش لە کاتی هینانی دەرسە کاندایا ئامازە دە کەین، بە هەر کام لەو دوو هەشت بابە تە، کە بە هەموویان شازدە (۱۶)، بابە تن.

شەشەم: تاییە تمەندییەکانی ئەم سوورە تە:

تاییە تمەندییەکانی ئەم سوورە تە، چوار تاییە تمەندییمان لێ هیناون:

- ۱- تەنیا لەم سوورە تە دا وشە ی (التَّغَابُن) هاتو، لە ئایە تی ژمارە (۹) دا.
- ۲- تەنیا لەم سوورە تە دا ئەم تەعبیرە هاتو: ﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْثُوا﴾ (۷)، واتە: ئەوانە ی بی پروان لافیان لێ دا بە درۆ، وایانزانی زیندو و ناکرێ تە وە.
- ۳- تەنیا لەم سوورە تە دا ئەم تەعبیرە هاتو: ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ (۱۱)، واتە: هەر کەسێ ک بەروا بە خوا بێتی، خوا دلێ راستە رێ دە کات.
- ۴- تەنیا لەم سوورە تە دا ئەم تەعبیرە هاتو: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا آتٍ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ (۱۴)، واتە: ئە ی ئەوانە ی بروتان هیناو، بە

دَلْيَايِي لَهُ زَنْهَ كَانْتَان و لَهُ مَنْدَالَه كَانْتَانْدَا دَوْژْمَن هَه يَه بۆ ئَيَّوَه، واته: هَه نَدِيكْ لَهُ زَنْ و مَنْدَالَه كَانْتَان بَه شَيَّوَه يَه كْ مَامَه لَه تَان لَهُ گَه لَدَا دَه كَهَن، وَه كْ مَامَه لَه ي دَوْژْمَن لَهُ گَه لْ دَوْژْمَن و زِيَانْتَان لَي دَه دَهَن، بۆيَه لَيَّيَان و رِيَابَن.

حه وتهم: دابه شکردنى ئايه تەکان بۆ چەند دەرسىك:

ئېمە كۆي هه ژده (۱۸) ئايه تەکانى ئەم سوورە تەمان، بۆ دوو دەرس دابه شکردوون:

دەرسى يەكەم: له ده (۱۰)، ئايه تى سەرە تا پېك دى، كه وهك گوتمان: هه شت بابە تى گرنگيان تيدا خراونه پروو، هه شت بابە تى جوړاو جوړ:

بابە تى يەكەم: كه له ئايه تى ژماره (۱) دا، هاتوه، ئەوه يه كه خوا رايگه ياندوه، هه رچى له ئاسمانه كان و هه رچى له زه ويده هه يه، به پاگرتن و به بى خهوش دانانى خوا، راده گه يهنى و، هه رچى حوكم پرانيى و هه رچى ستاييش هه يه، تهنيا هى خوايه و له سەر هه موو شتيكيش به توانايه.

بابە تى دووهم: له ئايه تى ژماره (۲) دا خراوه تە پروو، ئەويش ئەوه يه كه خوا دةفەرموئى: خوا ئيويه وەديھيناوه، ئنجا هە تانە بېپروايە و هه شتانه برواداره.

بابە تى سێهەم: له ئايه تى ژماره (۳) دا، خراوه تە پروو كه خوا ﷻ ئەوه ي خستۆتە پروو: خوا ئاسمانه كان و زهوى به هەق خولقاندوون و، ويئە ي ئيويه شى كيشاوه و به باشتري شيوه ويئە تانى كيشاوه.

بابە تى چوارەم: له ئايه تى ژماره (۴) دا، خراوه تە پروو، كه خوا دەفەرموئى: خوا هه رچى له ئاسمانه كان و زهوى دا هه يه دەيزانى و، دەزانى چى دەشارنەوه و چى ئاشكرا دەكەن و، به نه يئى نيو سینه كانيش ئاگاداره.

بابە تى پېنجەم: له ئايه تەکانى: (۵ و ۶) دا، خواي به رزی مه زن ئەو راستييه ي راگه ياندوه، كه گهلانى بېپرواي رابردوو، سزاي سەرەنجامى شوومى كاري خويانيان چيژت، به هوئ ئەوه وه كه پېغه مبه ره كانيان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)

کە بەلگە پۆشنەکانیان بۆ ھێنابوون، ئەوان بەبیانووی ئەوێ مەوێ، دەیانگوت: ﴿أَشْرَيْتُمْ دُونَنَا﴾، چۆن مەوێ دەبێ پێنمایێ تێمە بکات؟ بۆیە بێروا بوون و پشتیان ھەلکرد، خواش ﷻ لێیان پێنەز بوو.

بابەتی شەشەم: لە ئایەتی ژمارە (۷) دا، خراوەتەرۆو: خوا ﷻ باسی لافێدانێ بێروایەکان دەکات کە گوتوویانە: بە دڵنایی ھەلناستیتێنەوێ زیندوو ناکرێنەوێ، خوا ی پەرورەدگاریش لەوێدا بەدرۆیان دەخاتەوێ، سوێندیان بۆ دەخواو دەفەرموێ: بێ: با سوێند بە پەرورەدگارم زیندوو دەکرێنەوێ دواییش بەوێ کردووتانە ھەوالتان پێ دەدرێ، ئەوێش لەسەر خوا ئاسانە.

بابەتی ھەوتەم: لە ئایەتی ژمارە (۸) دا، خراوەتەرۆو، کە خوا ﷻ فەرمان دەکات: بێروا بێنن بە خواو بە پێغەمبەرەکە ی و بەو پووناکییە دایەزاندوێ، کە مەبەست پێی قورئانە.

بابەتی ھەشتەم: لە ھەردوو ئایەتەکانی: (۹ و ۱۰) دا، خراوەتەرۆو، ئەوێش ئەوێ بە کە خوا ﷻ لەپۆژی کۆکرانەوێدا، ھەموو مەوێکان کۆ دەکاتەوێ ئەو پۆژەش پۆژی تێدا دۆرانە، واتە: تێدا زیانباربوونی بێروایانە، ئنجا رایدەگەنێ کە ھەر کەسێ ئیمان بێنێ و کردەوێ باش بکات، خوا خراپەکانی لێ دەسپێتەوێ دەیخاتە بەھەشت، بەلام ئەوانە ی بێروا بەدرۆ دانەری ئایەتەکانی خوان، ئەوانە ھاوێلی ئاگری دۆزەخن و، بە ھەمیشەیی تێدا دەمێنەوێ.

دەرسی دووھەم: لە ھەشت ئایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکە پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۸)، دیسان لەم ھەشت ئایەتە موبارەکەشدا، ھەشت بابەت خراوەتەرۆو:

بابەتی یەکەم: ئەوێ بە ھەر بەلایەک بەسەر مەوێ دێ، بە مۆلەت و ویستی خوا، بەرێ پێدانێ خوا، ھەر کەسێکیش بێروا بەخوا بێنێ، خوا دلی پۆشن دەکات و پێنمایێ و راستە پێ دەکات.

بابەتی دووهم: فەرمانکردنی خوای پەروەردگارە بە پرۆاداران کە فەرمانبەریی خوا بکەن و فەرمانبەریی پێغەمبەر ﷺ بکەن، ئەگەر پشتیشیان هەڵکرد، دلّیابن کە پێغەمبەری خوا، تەنیا گەیاندنی پەيامی خوای لەسەرەو دوایی خۆیان بەرپرسیارن.

بابەتی سێیەم: کە لە ئایەتی ژمارە (۱۳) دا، خراوەتەرۆو، راگەیانندی یەکتایی خواو تەنیا پەرستراویتی خوایه.

بابەتی چوارەم: خستنه پرووی ئەو راستییە کە پرۆاداران دەبێ تەنیا پشت بە خوا ببەستن.

بابەتی پێنجەم: لە ئایەتەکانی: (۱۴ و ۱۵) دا، خراوەتەرۆو، خوا ﷻ بە پرۆاداران رادەگەیەنێ کە لە ژنەکان و لە مندالەکاندا دوژمن هەیە بۆ ئێوە، واتە: هەندێک لە ژن و مندالەکانی هەندێکتان، وامەلە لەگەڵ مێردەکانیاندا دەکەن، وەك مامەلە دوژمن لەگەڵ دوژمن و، هەولێدەن زیانیان پێگەیەنن، هەلبەتە زیانی پرووویی و مەعنەویی زیاتر، بەلام زیانی دیکەش هەر دەگرێتەو، وەك دوایی لە هۆی هاتنە خوارەووەکەیدا باسی دەکەین، کە هەندێک لە ژنەکانی ئەوانە پڕوایان هێنابوو لە مەککە، پێیان لە مێردەکانیان گرت کە کوچ بکەن بۆ مەدینە و هەر لە مەککە هێشتیانەو، دوایی چ لەوێ مردبێن لە مەنزلگای کوفردا، چ دواکەوتبێن کە شارەزای ئیسلام بن، گرنگ ئەوەیە تووشی زیان بوون.

بابەتی شەشەم: ئەوەیە کە خوا ﷻ فەرمانمان پێ دەکات ئەوەندە دەتوانین و هەتا پێمان دەکری، پارێز لە خوا بکەین و گوێڕایەڵ و فەرمانبەریین و، لەوێش کە خوا پێداوین ببەخشین.

بابەتی هەوتەم: ئەوەیە کە خوا ﷻ هاڤمان دەدا بۆ بەخشین و، هاوکاریکردنی هەژاران و نەداران لەلای ئێمەو، ناو دەبات بە قەرزی باش، دەفەرموێ:

﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعِفَهُ لَكُمْ﴾ (۱۷)، ئەگەر تۆۋە قەرزی باش بەن بە خوا ﷻ، پاداشتەكەتان بۆ چەند بەرامبەر دەكاتەو.

بابەتی ھەشتەم: ئەو ھەكە خوا ﷻ خۆی بە چەند سیفەتتەك پېناسە دەكات:

۱- (شَكُورٌ)، سوپاسگوزار.

۲- (حَلِيمٌ)، ھېدىي و مەند.

۳- (عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ)، زانای پەنھان و ئاشكرا.

۴- (الْعَزِيزُ)، زال و بالا دەست.

۵- (الْحَكِيمُ)، كاربەجى.

خوا ﷻ بە پېنج سیفەتە خۆی پېناسە دەكات.

واتە: ئەو خوايەي پېتان دەفەرموئ: بەندايەتیی بۆ بکەن و فەرمانبەریي خۆی و پېغەمبەرەكەي ﷺ بکەن، ئەوانە سیفەتەكانى، كە بېگومان بەشېكن لە سیفەتە بەرزو پەسندە بى سنوورەكانى، نەك ھەموويان.

له لویه کومه لویه پوهنځی ته کتنایږئ
Stay in touch on social media
ننن همکیر موافق التواصل الاجتماعی

ډاگه پانډنې مکتبه یی ماموستا غالی بابیر

AliBapir/علي بابیر

archive.org/details/@alibapir

PDF

www.alibapir.net

English + عربي + کوردی

کتنای
ډاگه پانډنې مکتبه یی ماموستا غالی بابیر

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and website

ډاگه پانډنې مکتبه یی ماموستا غالی بابیر

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە دە ئايەتەکانی: (۱ - ۱۰)، لە دە (۱۰) ئايەتی پېشەوہی ئەم سوورەتە موبارەكە پېك دى، لەو دە (۱۰) ئايەتەش دا، وەك پېشتریش گوتمان: هەشت بابەتی جوړاو جوړ خراونە پروو:

۱- راگەياندى بە پاگيرانى خوا لە لايەن هەرچيەك كه لە ئاسمانەكان و زەويدا هەيە، لە ئايەتی يەكەمدا.

۲- ناساندنى خوا بەو كه بەدیهينەرى هەموو لايەكە، بە بېپروا و پروادارەو، لە ئايەتی دووهم دا.

۳- راگەياندى ئەو كه خوا ئاسمانەكان و زەوى بە هەق و حېكمەت دروستكردوون، بە باشيش و يەنەى مروفانى كيشاوه، لە ئايەتی سێهەم دا.

۴- راگەياندى ئەو راستيە كه خوا هەموو شتێك دەزانى بە پەنھان و ئاشكراوه، تەنانت بىرو خوليايەكانى نيو دى و مېشكيش دەزانى، لە ئايەتی چوارەم دا.

۵- سەرنجراكيشانى مروفان بو ميژووى گەلانى كافر، كه نكووليان لە مروف بوونى نيردراوانى خوا كردووه، سەرەنجام خوا ﷻ سزای داو، لە ئايەتەكانى (۵ و ۶) دا.

۶- بەرپەرچدانەوہى لافليدان و گومانى نكووليليكەرەكانى هاتنى قيامەت و، زیندووكرانەوہو، سزاو پاداشتدرانەوہو، لە ئايەتی حەوتەم دا.

۷- فەرمانكردنى خوا بە ئيمان هينان بە خواو بە پېغەمبەرەكەى و پوشتايى دابەزيتراوى، كه بە دنيایى مەبەست پیتی قورئانە، لە ئايەتی هەشتەم دا.

۸- بابەتی هەشتەم و كووتايى كه لە ئايەتەكانى: (۹ و ۱۰) دا، خراوتە پروو، باسى پوژى تيدا دوړان و زيانباربوونى كافران، كه پرواداران بە بەهەشتەكانى خوا شاد دەبن و، بېپروايانیش دەبنە هاوہلى ناگرى دۆزەخ و، بە هەميشەيى تيدا دەمېننەوہ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَتُكْفَرُونَ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصُورَكُمْ فَأَخْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنِيَ عَنْهُمْ بَلَى وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّهُمْ لِنَبِيٍّ وَمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنَّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده. هه رچی له ئاسمانهکان و هه رچی له زهویدایه، خوا به پاک و بیخهوش دهگری، حوکمرانی و بالادهستی ته نیا هی ویهو، ستایش بهس بو ویهو، ئهو له سه ره موو شتیک توانایه ﴿١﴾ ئهو که سیکه ئیهو دروستکردوه، ئنجا هه تانه بی پروایه و هه تانه بروادارهو، خواش بینهری ئه وهیه که دهیکهن ﴿٢﴾ ئاسمانهکان و زهوی به هه ق (و حکمهت) هیناونه دی و، وینه تانی باش و جوان کیشاوهو، سه ره نجامیش ته نیا بو لای ویه هه رچی له ئاسمانهکان و زهوی دایه، دهیزانی و، ئه وهی په نهانی ده کهن ﴿٣﴾}

و ئەوەی ئاشکرای دەکەن، دەیزانی و، خوا بە (نهیینی) خواوەنی سینهکان زاناو
 ئاگاداره ﴿۶﴾ ئایا هەوایی ئەوانەتان بۆ نەهاتووە کە لەمەو پێش بێپروابوون،
 سزای سەختی کاری خۆیانیان چێژت و (لە پۆژی دواییش دا) ئازاریکی بە ئیشیان
 هەیه؟ ﴿۷﴾ ئەوەش بەهۆی ئەوەوە کە پێغەمبەرەکانیان بەلگە پۆشنەکانیان بۆ
 هێنان، کەچی (بەسەر سوورمانەو) گوتیان: ئایا مەرووفەکان پێنماییمان دەکەن؟
 ئنجا بێپروابوون و پشتیان هەڵکرد، خواش بێنیازی ستایشکراوە ﴿۸﴾ ئەوانە
 بێپروان (بە گومان و درۆ) پێیان وایە (لە دوای مردن) هەڵناسیتێرنەو! بلی:
 با سویند بە پەرورددگرم بە دنیایی هەڵدەستیتێرنەو (و دەژیەنرێنەو)
 دوایی هەوایی ئەوەتان پێدەدری (لە لایەن خواوە) کە کردووتانەو، ئەوەش
 (کاریکە) لەسەر خوا سێنایە ﴿۹﴾ کەواتە: بپروا بە خواو بە پێغەمبەرە کە
 ئەو پرووناکییە دامانبەزاندووە بێن و، خواش شارەزای ئەوەیە کە دەیکەن
 ﴿۱۰﴾ (یاد بکەنەو!) کاتیک لە پۆژی کوکردنەو دا کووتان دەکاتەو، ئەو پۆژی
 (بردنەو) بپرواداران و) دۆراندن (ی بپروایان)ەو، هەر کەشیش بپروای بە
 خوا بێ و کردەوێ چاکە بکات، (خوا) خراپەکانی لێ دەسپێتەو، دەیخاتە
 باخانیکیوە پرووباریان بەبەردا دەپۆن، بە هەمیشەیی تێیاندا هەرماو دەبن،
 ئەوەش بردنەوێ مەزنە ﴿۱۱﴾ ئەوانەش کە بێپروابوون و نیشانەکانیان بە درۆ
 داناون، ئەوانە هاوێلانی ئاگر (ی دۆزەخ)ن بە هەمیشەیی تێیدا دەبن و (ئەو
 دۆزەخە) خراپترین سەرەنجامیشە ﴿۱۲﴾.

شىكردنه وهى هەندىك له وشه كان

(بَدَاتِ الصُّدُورُ): (ذَات: مُؤَنَّثٌ ذُو، مَعْنَى صَاحِبٍ)، (ذَات: مَيِّنَهى (ذو)يه، (ذو)، يانى: (صَاحِب) و (ذَات)، يانى: (صَاحِبَة)، (ذَات الصُّدُور)، يانى: (صَاحِبَة الصُّدُور)، خوا ﷺ ناوى له نهينيه كانى نيو دله كان ناوه (صَاحِبَة الصُّدُور)، (صَاحِبَة)ش ههم به ماناي هاوهل دى، ههم به ماناي خاوهن دى، واته: نهينيه كان ههميشه له گهل سینه کاندان و لیان جیانابنه وه، یاخود وا له نيو سینه کاندان چەسپاون، وهك بووبنه خاوهنى دل و سینه کان.

(نَبَأُ): ﴿نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا﴾ (نَبَأُ: خَبَرٌ ذُو فَائِدَة عَظِيمَة يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ، (نَبَأُ): ههوايکه سوودىکى مهزنى ههبن، به هوى ئەو ههواله وه زانياريه کى جیى دلنایى، یاخود گومانىکى زال پهیدا بى.

(وَبَالَ أَمْرِهِمُ): سه ره نجامى شوومى کاره که یان، (الْوَبْلُ وَالْوَابِلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ)، (وَبْلٌ وَوَابِلٌ): ههردووکیان به بارانى دلۆپه قورس ده گوترین، (الْقِطَارُ: جَمْعُ قَطْرَةٍ)، (قِطَار) کوى (قَطْرَة)یه، دلۆپه ی قورس، ههروهها (وَبَالَ)، به مانای قورسى و سه ختيش دى، (وَقِيلَ لِلْأَمْرِ الَّذِي يُخَافُ ضَرَرَهُ: وَبَالَ)، کارىک مهترسى له سه ره نجامه که ی بکرى، پى گوتراوه: (وَبَالَ)، ده گوترى: (طَعَامٌ وَيَبِلُ، وَكَلًا وَيَبِلُ: يَخَافُ وَبَالُهُ)، له وه پىک و خواردنىک که سه ره نجامه که ی خراب بى و جى مهترسى بى، ده گوترى: (كَلًا وَطَعَامٌ وَيَبِلُ)، که بخوره که له نه نجامى خواردنیدا تووشى زه ره پىک بى، ههروهها له وه پىک ئازهلک دهیخوات ته گهر جى مهترسى بى، پى ده گوترى: (كَلًا وَيَبِلُ)، له وه پىکى جى مهترسى.

کهواته (وَبَالَ)، ئەوه ریشه زمانه وانیه که یه تی، به لام خواى پهروه ردگار به کارى هیناوه به مانای سه ره نجامى خراب، ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾، چىژتيان سزای سه ره نجامى دژوارو خراپى خویانیان چىژت.

(أَبَشْرٌ مِّمَّذُونًا): (البَشْرُ: الْإِنْسَانُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعِ إِذَا اغْتَبِرَ فِيهِ ظَاهِرُهُ وَجِثَّتُهُ)، مَرُوفٌ پى دەگوترى: به شهر، وشهى به شهر وهك ئىنسان بۆ تاك و بۆ كۆش به كاردى، به شهریش بۆ تاك و بۆ كۆ به كاردى، به لام لهو پرووه وه پى دەگوترى به شهر، كه كه له شه پروه ته كهى و پىسته كهى، ره چاو بكرى تىدا، ههروه كه دهگوترى: ئىنسان لهو پرووه وهيه كه ئولفهت له گه ل گىراوه وهوگى له گه ل هاووینه كانى خويدا دهگرى، ئىنسان له (أُنْس) هوه، هاتوه.

(زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا): ئەوانهى بىپروان لافيان لىدا و گومان و بۆچوونيان وابوو، (الزَّعْمُ: حِكَايَةُ قَوْلٍ يَكُونُ مَظْنَةً لِلْكَذِبِ)، (زَعَمَ): برىته له گىرانه وهى قسه يه كه مه زه نهى دروى لى بكرى، زياتر وشهى (زَعَمَ)، بۆ قسه يه كه درۆ بى، يان بۆ لاف لىدانى كه ناپاست بى، به كارد دهى نرى.

(أَنْ لَّنْ يَبْعَثُوا): كه زىندوو نه كرى نه وه، هه لئه ستى نرى نه وه، (أَصْلُ الْبَعْثِ: إِثَارَةُ الشَّيْءِ وَتَوَجُّيْهِ، وَيَخْتَلِفُ الْبَعْثُ بِحَسَبِ اخْتِلَافِ مَا يُعْلَقُ بِهِ)، وشهى (بَعَثَ): به ماناى هه لساندن و ئاراسته كردن دى، هه لگىرساندن و شتىك و ئاراسته كردنى، دواى وشهى (بَعَثَ)، به پى جىاوازى ئەوهى پىيه وه په يوه ست ده بى، مانا يه كهى دهگورى، بۆ وینه: (بَعَثَ إِلَيْهِ رَسُولًا) نامه يه كى بۆ نادر، (بَعَثَهُ مِنَ الْقَبْرِ)، له گو ره كه هه لىستانده وه، (بَعَثَ الرِّيحَ)، بايه كهى نارد، (ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ رَسُولًا)، واته: دواى وان پىغه مبه ره كانى خومانمان ناردن، كه واته: به پى ئەو بابته ي پىيه وه په يوه ست بى، مانا يه كهى دهگورى.

(بَلَى): (بَلَى: رَدٌّ لِلنَّفْيِ أَوْ جَوَابٌ لِّاسْتِفْهَامٍ مُّقْتَرِنٍ بِنَفْيٍ): ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف)، وشهى (بَلَى)، به ره پهرچدانه وهى لابرده، يا خود وه لامى پرسىار كرده ئىكه جووت بى له گه ل لابرده، وهك: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الأعراف، ئايا من پهروه ردگارتان نيم؟ ئەمه پرسىار كرده وه جووتىش كراوه له گه ل لابرده دا، ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ ئايا پهروه ردگارتان نيم؟ ﴿قَالُوا بَلَى﴾، گو تيان: با، ئنجا له

وہ لّامی پرسیار کردنیك دا کہ لابر دن (نفي) گرتوتہ خوئی، دەبی بگوتری: (بَلَى)،
با، ئەگەر بتهوئی پیچەوانەکە ی بچەسپی، ئەگەر نا ئەگەر بگوتری: (نَعَمْ)، بەلّی،
واتە: راست دەکە ی ئەوہ ی تۆ لایدەبە ی، وایە، بۆ وینە: ئەگەر لە وەلّامی:
﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ دا، بگوتری: (نعم)، واتە: بەلّی تۆ پەرورەدگارمان نی!

(يَوْمُ التَّغَابُنِ): پوژی دۆراندن، یاخود ئەو پوژە ی هەندیک دەیبەنەوہ و هەندیک
دەیدۆرین، ئایا ئەو لە چیبەوہ هاتوہ؟ (التَّغَابُنِ)، لەسەر کیشی (تَفَاعُل) ەو لە
(غَبْن) ەو، هاتوہ، (الغَبْنُ: أَنْ تَبْخَسَ صَاحِبَكَ فِي مَعَامَلَةٍ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ بِضَرْبٍ مِنَ
الْإِخْفَاءِ)، (غَبْنُ): ئەوہ یە تۆ هاوہ لەکە ی خۆت لە سەودا و مامەلە کدا کہ
پیکەوہ دەیکەن، وابکە ی زەرەر بکات و بدۆری، بە جوړیک ی پەنھان کہ هەستی
پی نہکات، دەگوتری: (غَبْنٌ فُلَانٌ فِي الْمَالِ)، فلانکەس لە ماله کەیدا دۆراو
زەرەری کرد، بەلام ئەگەر لە رووی بۆچوونەوہ، دۆرابی و نہیپیکابی، دەگوتری:
(غَبْنٌ فِي الرَّأْيِ)، دەگوتری: (عَبْنْتُ كَذَا غَبْنًا: غَفَلْتُ عَنْهُ)، (عَبْنْتُ كَذَا غَبْنًا)، لەو
شتە بیئاگا بووم، (فَعَدَدْتُ ذَلِكَ غَبْنًا)، ئەوہم بە دۆران و زیانباری دانا، (يَوْمُ
التَّغَابُنِ: يَوْمُ الْقِيَامَةِ لِيُظْهَرَ الْغَبْنُ فِي الْمُبَايَعَةِ الْمُبَارِئَةِ بِقَوْلِهِ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن
يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ (البقرة، ۲۰۷) فَعَلِمُوا أَنَّهُمْ غَبْنُوا فِيمَا تَرَكَوْا
مِنَ الْمُبَايَعَةِ وَفِيمَا تَعَاطَوْهُ مِنْ ذَلِكَ جَمِيعًا، يَوْمُ التَّغَابُنِ، تَبَدَّلُوا الْأَشْيَاءَ لَهُمْ بِخِلَافِ
مَقَادِرِهِمْ فِي الدُّنْيَا، وَأَصْلُ الْغَبْنِ: إِخْفَاءُ الشَّيْءِ، وَالْغَبْنُ: الْمَوْضِعُ الَّذِي يُخْفَى فِيهِ
الشَّيْءُ، وَسُمِّيَ كُلُّ مَنْتَنٍ مِنَ الْأَعْضَاءِ كَأُصُولِ الْفَخِذَيْنِ وَالْمَرَفِقِ: مَغَابِنَ، لِاسْتِتَارِهِ
وَيُقَالُ لِلْمَرْأَةِ: إِنَّهَا طَيِّبَةُ الْمَغَابِنِ).

(يَوْمُ التَّغَابُنِ) واتە: پوژی قیامەت، چونکە لەو پوژەدا ئەو سەودا
مامەلە یە خوا ﷻ لەو ئایەتە موبارەکە ی سوورەتی (البقرة) دا، ئاماژە ی
پیداوہ، کہ دەفەرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ﴾ (البقرة، ۲۰۷) لەو خەلکی هە یە کەسانیک خویان دەفروشن لە پیناو
وہ دەستەپینانی رەزامەندی خوادا، (واتە: خویان دەدەن، مال و سامانە کە یان

دەدەن، تاكو رەزامەندیی خوا وەدەست بێنن)، ئنجا كە سێك لەو پۆژەدا، لەو سەودایەدا زەرەری كەردبێ، ئەو تووشی زەرەرو دۆران بوو، لەو پۆژەدا (مروّقه بێروایەكان، گوناھبەرەكان) بۆیان دەردەكەوتی كە بەھۆی ئەو سەودایەوێ لە خزمەت خوادا كەردوویانە، (بەھۆی ئەووەو كە دنیاو تەماعیان وەرگرتووە، رەزامەندیی خویان پێداوە) زەرەریان كەردو، ئنجا ئەو پۆژە پۆژیكە شتەكان بەپێچەوانە ی ئەندازەگیرییكەردنی وانەو لە دنیادا دەردەكەون.

وشە ی (عَبْن) یش، لە ئەصْلدا بە مانای پەنھانكەردنی شتێكەو، (عَبْن)، بەو شوێنە دەگوتری شتێکی تێدا پەنھان دەكری و، ھەموو ئەو ئەندامانە ی جەستە ی مروّق كە دەنووشتێنەو، پێیان دەگوتری: (مَغَابِن)، كە كۆی (مَغَبْن) ە، وەك بێخی رانەكان و قۆلەكان، (بن ھەنگلەكان)، لەبەر ئەوێ شێردراوێ، ئافرەتێك كە بۆنی خۆشبێ، دەگوتری: (إِنَّهَا طَيِّبَةُ الْمَغَابِن)، واتە: ئەو ئافرەتە چەند شوینێك كە شاردراونەو لە جەستە ی، بۆیان خۆشە.

بەلام كە ئەو شوینانە ی بۆیان كەرد، بۆنی ناخۆش بێ، ئەو پێچەوانە ی ئەوێ بەگوتری: (طَيِّبَةُ الْمَغَابِن).

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرێزان!

لە سۆنگەیی ئەوێوەوێ کە لە برگەکانی پیشەوێدا تیشکی باشمان خستۆتە سەر چەمک و واتای ئەم دە (۱۰) ئایەتە موبارەکە، بۆیە لەم مانا گشتییەدا بە خێراییی بەسەریاندا دەڕۆین.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوایە، ئەویش مەبەستی ئەوێە:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەرعی خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خوای بەرزى مەزن دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هەرچییهك كە لە ئاسمانەكان و هەرچییهك كە لە زەویدا هەیه، خوا بە پاك دەگرێ لە هەر خەوش و كەم و كۆپییهك، خوا بە دوور دەگرێ لە هەر ناتەواویی و هەڵەو پەڵەیهك، ﴿لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ حوكمرانیی و بالادەستی تەنیا هی ئەوێ ستایش و مەدح و سەناش بەس هی ئەوێ، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ئەویش، لەسەر هەموو شتێك توانایە.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾، ئەو (خو) كەسكە ئىوھى لە نەبوون ھىناوھتە دى، ئنجا ھەتانه بىپروايەو بىپروايى ھەلگرتوھ، ﴿وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾، ھەشتانە برودادارەو برواي لە خویدا ھىناوھتە دى، چونكە (كَافِرٌ)، و (مُؤْمِنٌ)، ھەردووکیان لە پرووى ریزمانى عەرەبىيەوھ ناوى بکەر (اسم فاعل) ن، كەواتە: (كَافِرٌ)، كەسكە خو كوفرى ھىناوھتە دى، (مُؤْمِنٌ) یش كەسكە خو ئىمانى ھىناوھتە دى، (كَافِرٌ)، بە مانای داپۆشەر، ياخود رەفزكەر، بىپروا، (مُؤْمِنٌ)، واتە: برواھىن، بەراستدانەر، ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش بىنەرى ئەوھىە كە دەيكەن.

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق و ھىكمەت، ھىناوھتە دى، نەك بە ھەوھەنتەو بى ھىكمەت، بەلام ھەق و ھىكمەتەكە پەيوەندى ھەيە بە دروستكراوھكانەوھ، نەك خوا ﷻ ئامانجىكى ھەبى بەھوى دروستكردنى ئاسمانەكان و زەويەوھ، بىھىيتە دى، چونكە خوا ﷻ خواھنى بىيازى پەھايەو، خوا پىوستى بە جگە لە خو نىھو، ھىچ ئامانجىك بە جگە لە خو ناھىيتە دى، چونكە جگە لە خو ھەر دروستكراوھكانى، دروستكراوھكانىشى ھەم بوونەكەيان خوا پىيان دەدا، ھەم ھەر شتىكان ھەيە، ھەر خوا پىداون.

كەواتە: خوا ﷻ ناگونجى پىوستى بە جگە لە خو بى، كە جگە لە خو تەنيا دروستكراوھكانى، ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾، ئەو (خو) وىئەى ئىوھى كىشاوھو جوان وىئەتانى كىشاوھ، واتە: بە گشتى وىئەى مروڤ، بە بەراورد لەگەل دروستكراوھكانى دىكەدا، باشترى وىئەى، وەك دەفەرموى: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ ٤، التىن، ھەم وىئەى پوالەتى و ھەم وىئەى مەعنەوېشى، مروڤ لە باشترى پىكھاتەى ماددى و مەعنەوېدا ھىناوھتە دى، ﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، سەرەنجامىش تەنيا بو لاى وى (خو)يە.

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، ھەرچى لە ئاسمانەكان و لە زەويەوھىە، دەيزانى و، دەزانى ھەرچى پەنھانى

دەكەن و ھەرچی ئاشکرای دەكەن دەیزانی و، ئەو (خوا) بە نەینییەکانی نیو سینهکانیش زانیە، کەبوونەتە خاوەن و ھاوێلی سینهکان، خوا بەو نەینیی و خولیایانەش ئاگادارو زانیە.

﴿الْمَیَاتِکُمْ نَبَأُ الَّذِیْنَ کَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾، ئایا ھەوایی ئەوانەتان پێنەگەشتووە کە لەمەوبەر بێپروابوون؟ ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِھُمْ وَلَهُمْ عَذَابُ أَلِیمٌ﴾، سزای سەرەنجامی شوومی کاری خۆیانیان چێژت (ئەووە لە دنیاو لە دواپۆژیشدا) ئازاریکی بە ئیش و ژانیان بۆ ھەیە، بۆچی؟

﴿ذَٰلَکَ بِأَنَّهُ کَانَتْ تَأْتِیْھُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّنَاتِ﴾، ئەویش بەھۆی ئەووەوە کە پێغەمبەرەکانیان (عَلِیْھِمْ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە پۆشنەکانیان بۆ ھێنان، ھیچ پێغەمبەرێک نەبوووە موعجیزەو بەلگەھەکی دەمکوئەرو دەستەوسانکەری بۆ بەرانبەرەکانی پێ نەبێ، سەلمینەری ئەووە بێ کە پێغەمبەری خواوە ﷺ، ﴿فَقَالُوا أَبَشَرٌ مِّمَّنْ دُونَنَا﴾، کەچی (ئەوان لە جیاتی ئەووەی تەماشای بەلگەکان بکەن)، گوتیان: ئایا مروۆف پێنمایی ئیمە دەکات، ئایا مروۆف پێمان پێشان دەدا؟ ﴿فَکَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾، ئیدی بێپروابوون و پشتیان ھەڵکرد، وشەیی بەشەر(بشر) ھەرچەندە بە مانای تاک و کوۆش دی، بەلام لێرەدا بە مانای کوۆ ھاتووە، چونکە دەفەرموی: ﴿أَبَشَرٌ مِّمَّنْ دُونَنَا﴾، ئایا بەشەرەکان (مروۆقەکان) ئیمە پێنمایی دەکەن؟ ھەمیشە گرفت و کێشەیی بێپروایان لەگەڵ پێغەمبەرەکاندا (عَلِیْھِمْ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەووە بوو کە پێغەمبەرانیان پێ لەووە ئەووەشاوەتەووە، خوا بیانکاتە نوینەرو پەوانەکراوی خوۆ، چونکە ئەوانە لە ھەنبانەیی خوۆیاندا گوۆزیان ژماردووە، ئاخەر کەسیک خوۆی بە مەیموون زادەو بەووە بزانی، کە لە ئەمییاو قەرژاڵ و کرمە گلخۆرکەووە ھاتووە، دەلی: چۆن من شایستەیی ئەووەم بێمە نوینەری خوا؟ بەلام وەك چۆن مروۆف دەتوانی وەك ئاژەل و لە ئاژەلیش خراپتر بێ، دەشتوانی وەك فریشتەو لە فریشتەش بەرزتر بێ، بە ھۆی پەیوھندی لەگەڵ خواو، بەندایەتی بۆ خواو، ئەو پاکیی و چاکییەووەی بە ھۆی ئیمانەووە وەدەستی دینی، بۆیە ئەگەر

ئەوان لە خۆیانان نەوہ شاندۆتەوہ، ھەقیان بوو، بەلام نەدەبوو پیغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وەك خۆیان تەماشایان بکەن و لە ھەمبەنە خۆیاندا گوێز بژمێرن و، نەدەبوو پیغەمبەرەن قیاس بکەنە سەر خۆیان، ﴿وَأَسْتَعِیْ اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ﴾ (کە ئەوان بپروابوون و پشتیان ھەڵکرد)، خواش بپێنێز بوو، خواش بپێنێزی ستایشکراو.

﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْطُوا﴾، ئەوانە ی بپروان لافیان لێدا، بە درۆ خەیاڵیان وابوو کە زیندوو ناکرێنەوہ، ھەڵناستێنرێنەوہ، ﴿قُلْ بَلَى﴾، خوا فەرمان بە پیغەمبەرە کە ی ﷺ و بە ھەر کەسێکی دیکە دەکات، کە بشی بدوێنرێ، کە بلی: ﴿بَلَى وَرَبِّي﴾، با سوێند بە پەرورەدگارم، ﴿لَتُبْعَثُنَّ﴾، زیندوو دەکرێنەوہ، ھەڵدەستێنرێنەوہ، ﴿ثُمَّ لَتَنْبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾، دوایی بەوہی کردووتانە ھەوالتان پێدەدری، ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، ئەوہش لەسەر خوا ئاسانە.

﴿فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾، مادام زیندووکرانەوہ و لێپرسرانەوہ ھەبێ و دنیا شاری بێ خواوہن نەبێ و، خواوہنێکتان ھەبێ بۆ تاقیکردنەوہ لێرە ی داناون و، بە پیغەمبەرەندا پەيامی خوێ بۆ ناردوون و دوایی لێتان پرسیتەوہ، کەواتە: بپروا بێنن بە خواو بە پیغەمبەرە کە ی و بەو پرووناکیە ی کە دامانبەزاندوہ، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شارەزای ئەوہ یە کە دەیکەن.

﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾، ئەو پۆژە ی بۆ پۆژی کوکردنەوہ، خپتان دەکاتەوہ و کوتان دەکاتەوہ، ﴿ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ﴾، ئەوہ پۆژی تێدا دۆرانە، تێدا دۆرانی کافران و، تێدا بردنەوہ ی پروادارانە، بۆیە لەسەر کیشی (تفاعل) ھیناویەتی، یان لەبەر ئەوہ ی بپروایان زۆر خراپ دەدۆرپن، یان لەبەر ئەوہ ی وەك چوون پرواداران بە ھەرمەند دەبن لە جیگا و پێکەانی کافران، کە لەبەھەشتدا بۆیان دانراون، ئەگەر ئیمانیا ھینابایەو ئەوان بەشی ئەوان دەبن، بپروایەکانیش شوینی پرواداران لە دۆزەخدا، ئەگەر بپروابوونایە دەگرن، ئەوانیش شوینی

ئەوان بۆ خۆيان دەبەن، يانی: ھەر کامیکیان شوینی ئەوی دیکە دەبات، بەلام بە دنیایی کەسێک شوینی کەسێک لە بەھەشتدا بۆ خۆی دەبات، زۆر جیاھە لە کەسێک کە شوینی کەسێک لە دۆزەخدا بۆی دانراوە، دەبیات، ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾، ھەر کەسێ بپروا بە خوا بیئێ و کردەوھێ باش بکات، خراپەکانی لێ دەسپێتەوھو خاوینی دەکاتەوھ، ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، دەشیخاتە ئێو باخانیکەوھ کە جوگەو رووباریان بە بەردا دەرۆن، بە ھەمیشەیی و بۆ ھەتا ھەتا تێیاندا دەمێنەوھ، ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەوھێە بردنەوھو بە مراد گەیشتنی مەزن.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانەش کە بیپروا بوون (بە خوا ﷻ و بە پیغەمبەر ﷺ بە پۆژی دوایی)، ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، ئایەتەکانی ئیمەشیان بە درۆ داناون، پێیان بیپروا بوون، ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئەوانە ھاوھلانی ئاگری دۆزەخن، یاخود خاوەنانی ئاگری دۆزەخن، بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێنەوھ، ﴿وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾، خراپترین سەرەنجامیش ئاگری دۆزەخە (خوا پەنامان بدات).

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پاگەیانندی پاکیی و بئ خەوشیی خوا ﷻ لەلایەن سەرجهەم دروستکراوە کانهو، هەموو ئەو شتانەی لە ئاسمانەکان و لە زەویدا هەن و، پڕوونکردنەوێ و، حوکمرانی و ستایشکراوی و توانای پەهای خوا، بەدیھێنانی بۆ مرووفان و، بینینی بۆ کردەوێ کانیان و، بەدیھێنانی بۆ ئاسمانەکان و زەوی بە هەق و، وێنە کێشانی بۆ مرووفان لە باشترین وێنەو پیکھاتەدا، زانیاریی بێسنووری خوا بە تیکرپای دروستکراوەکان بە پەنھان و ئاشکرایانەو، تەنانەت نەپییە کانی نیو سینە کانی:

خوا دەفەر موی: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُفِئَكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۲ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۳ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۴﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بڕگەدا:

(۱) - ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا هەیە، بە پاکگرتن و بێخەوشیی بۆ خوا، پادەگە یەنێ، واتە: (تَنْزُهُهُ مُكُونَاتِ الْعَالَمَيْنِ الْعُلُويِّ وَالسُّفْلِيِّ)، پیکھاتەکانی عەلەمی بالۆ و عەلەمی خوار، ئاسمانەکان و زەوی، خوا بە پاک دەگرن و بێخەوشیی خوا پادەگە یەن.

پێشتر لە بارە ی بە پاکگرتنی خواوە، هەم لە سوورەتی (الإسراء) دا، کورتە باسی کمان کردو، هەم لە سەرەتای سوورەتی (الحديد) یشتا، بۆیە لێرە دووبارە ناکەینەو.

(۲) - ﴿لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ﴾، ھۆكۈمرانی و ستایشكران تەنیا ھى وىھ، (ملك) بە مانای ھۆكۈمرانی و بالادەستى و شت بەدەست بوون دى، واتە: ئەو ھەموو ھى خوايە، ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾، ستایش و واتە: باسكردنى خواو ھەسكردنى خوا بە سىفەتە بەرزو پەسەندەكانىش تەنیا ھى خوايە، چونكە ھەرچى سىفەتى پەسەندە ھى خوايەو، ھەر شتێك كە ھەيە ھەموو لە ژێر ركیف و دەستەلاتى خوادايە.

(۳) - ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئەو لەسەر ھەموو شتێك بە توانايە، بېگومان ھەموو سىفەتەكانى خوا پەھاو بېسنوورن، واتە: زانیاری خوا سنوورێكى نیە، بگوترى: تاكو ئەوى دەپوا، ھەروەھا توانای خوا سنوورێكى نیە، دىتنى خوا، بىستنى خوا، وىستنى خوا ﷻ، ناگونجى بگوترى: خوا دەتوانى فلانە شت بكات و، ناتوانى فلانە شت بكات، سىفەتەكانى خوا بى سنوورن و پەھان.

(۴) - ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾، ئەو (خوا) كەسێكە ئێوھى ھێناوھە دى، (خَلَقَكُمْ)، (خَلَقَ)، ھەم بە مانای ئەندازەگىرىكردن دى، يانى: (قَدَرَكُمْ)، ھەم بە مانای پەيداكردن دى: (أَوْجَدَكُمْ)، خوا ئێوھى پەيداكردوھو ئەندازەگىرى كردوون.

(۵) - ﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾، ھەتائە بېپروايەو ھەشتانە بروادارە.

وشەكانى: (كَافِر) و (مُؤْمِن)، وەك پىشتىش گومان: ھەردووکیان ناوى بکەر (اسم فاعل)ن، كەواتە: (كَافِر)، يانى: (الْمُخْتَارُ وَالْفَاعِلُ لِلْكَفْرِ)، ھەلبژێرەو ئەنجامدەرى كوفر، ھەروەھا (مُؤْمِن)، يانى: (الْمُخْتَارُ وَالْفَاعِلُ لِلْإِيمَانِ)، ھەلبژێرەو ئەنجامدەرى كوفر، خوا ﷻ دەفەرموى: خوا ئێوھى ھێناوھە دى، ئنجا ھەتائە بېپروايە، واتە: بېپروايى لە خۆیدا ھێناوھە دى و، ھەشتانە بروادارە، واتە: ئيمانى لە خۆیدا ھێناوھە دى، وەك چۆن (عَلِيم)، بە مانای كەسێكە زانیاری ھەيە، (قَدِير)، كەسێكە كە توانای ھەيە، (بَصِير)، كەسێكە دىتنى ھەيە، (مُتَكَلِّم)، كەسێكە قسەى ھەيە، بەھەمان شێو (كَافِر)یش كەسێكە ھەقى پۆشيوھو كوفرى ھەيەو ھێناوھە دى، (فاعِل)ە، بە مانای ناوى بکەر (اسم فاعل)و، (مُؤْمِن)یش (مفعِل)ى بە مانای (فاعِل)ەو، كەسێكە برپوا (إِيمَان)ى ھێناوھە دى.

(۶) - ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش بینەری ئەووەیە کە دەیکەن، کەواتە: پێوەرو سەنگی مەحەک بڕیتیه لەو کەردەووەیە خەڵک دەیکات، بۆیەش جەخت لەم مەسەلەیه دەکەمەو، چونکە دواپی کورتە باسیک دەکەین لە بارە ی قەدەرەو، کە پیم وایە زانایان زۆریان تێیدا تووشی بەزایەدان و تێپەراندن، یاخود: کورتەپێنان و زیڤەرۆپی بوون.

(۷) - ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، (خوا) ئاسمانەکان و زەوی بەهەق هێناونە دی، بە هەق واتە: بە حیکمەت و بۆ ئامانجیک، بەلام ئامانجە کە پەيوەندی هەیه بە دروستکراوەکان خۆیانەو، ئەک خوا ﷻ پێویستی بەو ئامانجە بێ، کەواتە: نکوولییکردن لە زیندووکرانەو لە لێپرسرانەو، پێچەوانە ی ئەو هەق و حیکمەتەیه کە خوا دروستکراوەکانی بۆ هێناونە دی، مادام خوا ئاسمانەکان و زەوی بە هەق و بە حیکمەت هێنابنە دی، کەواتە: ناگونجی مەروڤەکان ژیاپی دنیا هەروا بگوزەرین و، دواپی لێیان نەپرسیتەو بە چاک نەگوتری: چاکەت کردو، بە خراب نەگوتری: خراپەت کرد، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الجاثیة)دا، دەفەرموێ: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۲۲)، خوا ئاسمانەکان و زەوی بەهەق هێناونە دی و، بۆ ئەووەی هەر کەسە بە پێی ئەووەی کردوویەتی، سزاو پاداشت بەدریتەو، ئەوان ستەمیان لێ ناکری.

(۸) - ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾، ئەو (خوا) وێنە ی کێشاو و جوان وێنە ی کێشاو، لێرەدا کە دەفەرموێ: جوان وێنە ی تێوە ی کێشاو، هەندیک لە زانایان باسی ئەوویان کردو، کە کەسی وا هەیه شەکل و شێوە بیچمەکە ی جوان نی، بەلام لە راستییدا جوانی و ناشیرینی شتیکی پێژەیین و، جوانی پەها، تەنیا لە لای خوی پەرورەدگارە، هەرەک چاکیی پەها تەنیا، لە لای خوی پەرورەدگارە، بە هەموو ئەو ماناو چەمکانە ی جوانی و چاکیی، کە بۆ خوا شایستەن و لەگەڵ خوادا دەگونجین ﷻ بەلام بەگشتی شەکل و شێوە ی مەروڤ، قەدو قیافە ی مەروڤ جوانە، چونکە وێنە کێشان بەس دەم و چاو ناگریتەو، قەدو قیافە و لەش و لارو دیمەن و هتد، هەمووی دەگریتەو،

ئىنجا مەروۇف بە بەراورد لەگەڵ دروستکراوه کانی دیکەدا، لە ھەمووان وێنەکەى تەواوترەو، قەدو قیافەو دیمەنەکەى جوانترو پێکتەرە، چونکە ھەموو دروستکراوه کانی دیکە، مەگەر چۆن ئەگەرنا لەسەر چوار پێیان دەپۆن و، ئەوانەى بەلندەشن پێک بە دەندووکیان شت دەخۆن، بەلام مەروۇف بە دەست شت دەخوات، مەروۇف بەدوو پێیان دەپروا، مەروۇف دەتوانى تەماشای سەرھوہ بکات، تەماشای خوارى بکات، ئەو ھەر لە پرووہ جەستەییەکیەو، بەلام ئەگەر لە پرووی مەعنەوییەو تەماشای بکەین، مەروۇف خاوەنى عەقلەو، خاوەنى پرووھو، خاوەنى ویستیکە دەتوانى بژاردەى جوړاو جوړى پى ھەلبژێرى، کەواتە: کە دەفەرموى: ﴿وَصَوِّرْکُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَکُمْ﴾، واتە: بە گشتیى خوا وێنەى مەروۇفانى کێشاوہو باش وێنەى کێشاو، بەلکو لە سوورپەتى (التین)دا، فەرموویەتى: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، بەدنیایى مەروۇفمان لە باشترین وێنەو شێوہو پێکھاتەدا ھێناوہتە دى (بە بەراورد لەگەڵ دروستکراوه کانی دیکەدا).

(۹)- ﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، سەرەنجامیش تەنیا بۆ لای وێ.

(۱۰)- ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەرچى لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەيە دەیزانى.

(۱۱)- ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا نَعْلُونَ﴾، ھەرۋەھا ھەرچى پەنھانى دەکەن و ھەرچى ئاشکرای دەکەن، دەیزانى.

(۱۲)- ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، خواش زانایە بە نھێنى سێنەکان، بۆچى خوا ناوی لە نھێنى سێنەکان ناوہ: (ذات الصدور)؟ لەبەر ئەوہى ئەو نھێنیانە ھێندە لەنیو سێنەکان دان و، ھێندە لە نیو دڵەکاندا پۆچوون و لەگەڵیاندا پەيوەستن، بوونە ھاودەم و ھاوہەل و خاوەنیان، (ذات)، (مؤنثى) (ذو)یەو، بە مانای (صاحب) دى، (ذات)یش، یانى: (صاحبة)، بۆیەش ئەو وشەيە بۆ نھێنیەکان بەکارھێنراوہ، چونکە نھێنیەکان ھەمیشە لەنیو سێنەکاندان و لە دڵەکان جیا نابنەوہ، یانى: خولیاو بیرو بۆچوون و نیازو مەبەستەکان، بۆیە ناویان لێنراوہ (ذات)، واتە: (صاحبة)، ھاوہەل، یاخود بە مانای (مالکة)، خاوەن، نیازو مەبەستەکانى نیو دڵ و دەروون، خولیايەکانى نیو عەقل و

هۆشیش، ھەمیشە لەگەڵ عەقڵ و دڵ دان و بەردەوام ھاوھەڵی دڵ و دەروونەکانن، بە جۆریك پوچوون لە نێو عەقڵ و دڵەکاندا، بوونەتە خاوەن و کۆنترۆڵکەری ئەو سینەو دڵ و عەقلانە.

لێرەدا خوا ﷻ زانیاریی خۆی بە سێ قوناغ باس دەکات، بەشیوەیەکی پلە پلەیی:

۱- پێشێ دەفەرموێ: ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەیە، دەیزانی.

۲- دواوی وردتری دەکاتەوێ دەفەرموێ: ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُشْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئەوێ پەنھانی دەکەن و ئەوێ ئاشکرای دەکەن، دەیزانی، واتە: خوا پەنھان و ئاشکرا دەزانی.

۳- ئنجا وردتری دەکاتەوێ: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ خواش زانیە بە نھێنی نێو سینەکان، چونکە نھێنی نێو سینەکان بەشیکن لەو شتانەوێ مرووف پەنھانیان دەکات، مرووف جاری وا ھەیە قسەیک پەنھان دەکات، یان کردەوێیک بە پەنھانی دەکات، خەلک چاوی لێ نیە، بەلام نھێنی نێو سینەکان جۆریکی زۆر تاییەتن لەو شتانەوێ مرووف پەنھانیان دەکات و، بە پەنامەکی و لە شوێنی ھەشارگەو نەدیودا ئەنجامیان دەدا، بێگومان ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ سێفەتی وەسفراویکی قرتیتر، یانی: (النَّوَايَا ذَاتِ الصُّدُور)، یان (الخواطر ذات الصدور)، نیازو مەبەستەکان، یاخود خولیایەکان کە ھاوھەڵی سینەکانن، یاخود خاوەنی سینەکانن.

کورتە باسیک لە بارە ی قەدەرەو

لەبەر ڕۆشنایی ئەو ئایەتە موبارەکەدا، کورتە باسیک لە بارە ی قەدەرەو دەکەین، که خوا دەفەرموێ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (۲)، خوا ئەو زاتە یە که ئێوە ی هێناوێتە دی، هەتانه بپروایەو هەتانه برودادارەو، خواش بینهری کردەوێ کانتانە.

لێرەدا هەندیک لە زانایان پێم وایە باش لە چەمک و واتای ئایەتە موبارەکە کە حالی نهوون، که گوتووین: مانایەکی ئاویە: خوا ئێوە ی هێناوێتە دی، کوفیشی لە ئێوەدا هێناوێتە دی و، ئیمانیشی لە ئێوەدا هێناوێتە دی، واتە: ئێوە هیچ کارەن، هەندیک وایان لیکداوێتەو!

ئەم کورتە باسەش لە پێنج برگەدا، پیشکەش دەکەین:

برگە ی یەکەم: پێناسە

دوو رەوت هه‌بوون به‌ درێژایی میژووی مسوڵمانان، لە بارە ی قەدەرەو خوای پەرورەدگارەو:

رەوتی یەکەم: پێیان گوتراو: (الْجَبْرِيَّة).

رەوتی دووهم: پێیان گوتراو: (الْقَدَرِيَّة) و (الْمُعْتَزِلَة) شیان، پێگوتراو.

(الْجَبْرِيَّة)، کین؟

(الْجَرْجَانِي)، لە کتێبه‌ ناوداره‌ که‌ ی خۆی (التعريفات) دا^(۱)، ئاوا پێناسە ی (الْجَبْرِيَّة)، دەکات: (الْجَبْرِيَّة: مِنَ الْجَبْرِ وَهُوَ إِسْنَادُ فِعْلِ الْعَبْدِ إِلَى اللَّهِ، وَالْجَبْرِيَّةُ اثْنَانِ مُتَوَسِّطَةٌ تُثْبِتُ لِلْعَبْدِ كَسْبًا فِي الْفِعْلِ، كَالْأَشْعَرِيَّةِ، وَخَالِصَةٌ لَا تُثْبِتُ كَالْجَهْمِيَّةِ).

واتە: (جَبْرِیَّة): لە (جَبْرِ) هاتو، هاتو (جَبْرِ) یش بریتیه لە زۆر لێکردن و ناچارکردن، کە بریتیه لە پالڤانی کردەوێ بەندە بۆ لای خوا، کە خوا بە ناچارایی پێی دەکات و تۆبزی لێ دەکات.

ئنج (جَبْرِیَّة) ش دووجۆ

دوو جۆرن: **أ- جَوْرِيكِيَان:** میانجیین، ئەویش ئەوانەن کە وەدەستەپێنان بۆ بەندە دەچەسپێن لە کردەوێدا، واتە: دەلێن: بەلێ: خوا بەدیهێنەری کردەوێکانی مەرۆقە، بەلام مەرۆقیش وەدەستەپێنەریانە، وەك ئەشعەرێیەکان، ئنجا ئایا لە حالێکدا خوا بەدیهێنەری کردەوێکانی مەرۆق بێ، مەودا ماوەتەو مەرۆقیش کردەوێکانی وەدەست بێنێ، مادام خوا بۆی بخولقێنێ، ئایا وەدەست هێنانی مەرۆق بۆ کردەوێکانی لە کوێدایە؟ ئەو دەبێ ئەشعەرێیەکان وەلام بەدەنەوێ لێرەدایە ئەگەر شتێک زۆر ورد بووبێ، گوتووین: (أَدَقُّ مِنْ كَسْبِ الْأَشْعَرِيِّ)، ئەو شتە لە کەسبێ ئەشعەری (ئەبوو حەسەن ئەشعەری رەحمەتی خۆی لێ بێ) وردترە، واتە: شتێکی زۆر وردو قوولە! زانایان وایانگوتو، بەلام من پێم وایە ئەوێ ئەشعەری گوتووین، هەر بوونی نیە، کە دوایی من رای خۆم دەلێم.

ب- جَوْرِي دَووهم: لە جەبریەکان پێیان گوتراو: (الْجَبْرِیَّةُ الْخَالِصَةُ)، جەبریە بێ خلتەکان، کە هیچ کاریگەرێیەکیان بۆ مەرۆق نەهێشتۆتەو، وەك جەهمییەکان، کە گوتووین: خوا کردەوێکانی مەرۆق دروست دەکات و مەرۆق هیچ کارە، هەتا وێنەیان هێناوەتەو گوتووین: مەرۆق وەك پەرە مریشکێک وایە با لەولاو بێ، بەولادا دەیخات و، لەولاو بێ، بەولادا دەیخات، واتە: مەرۆق هیچی بەدەست نیە.

(الْجَرَّانِي) لە کتێبە ناودارە کە خۆی (التعريفات) دا، لە پێناسەی (الْقَدَرِيَّة) دا^(۱)، دەلێ: (هُمْ الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّ كُلَّ عَبْدٍ خَالِقٌ لِفِعْلِهِ، وَلَا يَرُونُ الْكُفْرَ وَالْمَعَاصِي

بِتَقْدِيرِ اللَّهِ تَعَالَى)، واتە: قەدەرییە ئەوانەن پێیان وایەو لافی ئەوێ لێ دەدەن کە هەموو بەندەیک بەدیھێنەری کردەوێ خۆیەتی، پێیان وایە بپروای و سەرپێچی و تاوانەکان، بە ئەندازەگیری خۆی بەرز نین و، مەروڤ بۆ خۆی کردەوێ کانی خۆی دەخولقێتی و دەیانھێتێتە دی.

بەپێی ئەو پێناسەییەش بۆمان دەرەکەوێ، کە جەبریە بەلایە کدا تێیان پەراندووە، هێچیان بۆ مەرق نەھێشتووە، قەدەریەش بەولادا تێیان پەراندووە، کە مەروڤیان کردووە بە بەدیھێنەری کردەوێ کانی خۆی، لە ھالێکدا کە خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ ﴿٢٦﴾﴾ الزمر، خوا بەدیھێنەری هەموو شتێکە، کەواتە: کردەوێ کانی مەروڤ، ئەگەر بەدیھێنراو (مخلوق) بن، دەبێ بەدیھێنەرە کەیان خوا بێ، بەلام ئەگەر وەدیھێنراو نەبن، ئەو کاتە پێوستیان بە بەدیھێنەر نیە، کە دوایی وەک پرای خۆم باسی دەکەم.

برگە ی دووھم: (القرطبي)، لە تەفسیرەکە ی خۆیدا^(۱)، دەلێ:

(وَالَّذِي عَلَيْهِ الْأَمَّةُ وَالْجُمْهُورُ مِنَ الْأُمَّةِ: إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْكَافِرَ، وَكَفَرَهُ فِعْلٌ لَهُ وَكَسَبٌ، مَعَ أَنَّ اللَّهَ خَالِقُ الْكُفْرِ، وَخَلَقَ الْمُؤْمِنَ، وَإِيمَانُهُ فِعْلٌ لَهُ وَكَسَبٌ، مَعَ أَنَّ اللَّهَ خَالِقُ الْإِيمَانِ. وَالْكَافِرُ يَكْفُرُ وَيَخْتَارُ الْكُفْرَ بَعْدَ خَلْقِ اللَّهِ إِيَّاهُ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدَّرَ ذَلِكَ عَلَيْهِ وَعَلِمَهُ مِنْهُ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُوْجَدَ مِنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا غَيْرُ الَّذِي قَدَّرَ عَلَيْهِ وَعَلِمَهُ مِنْهُ، لِأَنَّ وُجُودَ خِلَافِ الْمَقْدُورِ عَجْزٌ، وَوُجُودَ خِلَافِ الْمَعْلُومِ جَهْلٌ، وَلَا يَلِيْقَانِ بِاللَّهِ تَعَالَى، وَفِي هَذَا سَلَامَةٌ مِنَ الْجَبْرِ وَالْقَدَرِ، كَمَا قَالَ الشَّاعِرُ: يَا نَاطِرًا فِي الدِّينِ مَا الْأَمْرُ ... لَا قَدَرٌ صَحَّ وَلَا جَبْرٌ).

(القرطبي) بە ھېساب پرایەکی میانجیی ھێناوەو دەلێ: ئەمە سەلامەتی تێدایە! بەلام پێم وایە لەویدا نەپێکاوە، پێش دەقی قسەکانی دینین، دەلێ:

ئەوێ پێشەوايان لەسەر نی و زۆربەى ئوممەت لەسەریەتی لە بارەى قەدەرەو، ئەوێهە کە خوا بابای کافری هێناوەتە دى، بەلام کوفری بابای کافر کردەوێهە و دەستەپێترای مەروڤەکیە، لەگەڵ ئەوێشدا کە خوا بەدیپێنەری کوفریشەو، خوا برۆاداری وەدی هێناوە، بەلام ئیمانەکی کردەوێهە و دەستەپێترای برۆادارە، لەگەڵ ئەوێشدا کە خوا بەدیپێنەری ئیمانیشەو، بابای بێپروا، بێپروا دەبێ و کوفر هەڵدەبژێری، دواى ئەوێ خوا کوفرەکی دروستکردو، چونکە خوا ئەوێ لەسەر ئەندازەگیری کردو و بۆى داناو، لە بارەوێهە زانیو، ناشگونجی هیچ شتیک لەو دووانە پەیدا بێ، (جگە لەوێ خوا ئەندازەگیری کردو و زانیویتی)، چونکە پێچەوانەى ئەوێ کە خوا ئەندازەگیری کردو، بۆ خوا بێتوانایی، (واتە: خوا شتیک ئەندازەگیری بکات، بەلام کەسێک شتیکى دیکە بێتیتە دى، جگە لە ئەوێ خوا ئەندازەگیری کردو، ئەو بێتوانایی پالەدریتە لای خوا)، پەیداوونی پێچەوانەى ئەوێش کە خوا زانیویتی، مەروڤ وەدەستی بێتی و پەیدای بکات، بەوێش نەزانیی پالەراوێتە لای خواو پاکیی بۆ خوا، هیچ کامیان شایستەى خواى بەرز نین، لەوێشدا سەلامەتی هەیه، هەم لە جەبر، هەم لە قەدەر، (کە مەروڤ ناچارەو هێچی لەدەست نایەت، یان مەروڤ خۆی کردەوێهەکانى خۆی وەدی دێتی)، وەك شاعیر گوتوویەتی:

(يَا نَاطِرًا فِي الدِّينِ مَا الْأَمْرُ ... لَا قَدَرٌ صَحَّ وَلَا جَبْرُ)،

واتە: ئەى ئەو کەسەى تەماشای دین دەکات! کارچییە؟ نە بۆ چوونی قەدەرییە راستە، نە بۆچوونی جەبریە.

ئەمە قسەى (القرطبي)یەو پێم وایە کە گوتوویەتی لەوێدا سەلامەتی هەیه لە جەبرو لە قەدەر، لەپراستییدا نەپێکاوە، چونکە ئەگەر خوا ﷻ بەدیپێنەری کوفر بێ لە کافردا، بەدیپێنەری ئیمان بێ لە ئیمانداردا، هیچ بواری دەرڤەتیک

بۆ کافرو بۆ پروادار نەماوەتەووە که کاریگەرییەکیان هەبێ لە وەدەستەینانی کوفر، یاخود ئیمان دا، بۆیە ئەمەش هەر پروویەکی دیکە ی جەبرە، که بیرو بۆچوونی ئەشعەرییەکانەو، بە رای بەندە جەبریکی داپۆشراوە.

برگە ی سییەم: دوو فەرمايشتان دینین لەم برگە ی سییەمەدا:

۱- پێغەمبەری خوا ﷺ دەفرموی: {إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِّثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِّثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ إِلَيْهِ مَلَكًا بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: فَيَكْتُبُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ؟ ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ}، (أخرجه البخاري: ۳۰۳۶، ومسلم: ۲۶۴۳، والترمذي: ۲۱۳۷، وأبو داود: ۴۷۰۸).

واتە: یەکیەک لە ئێوە دروستکرانەکە ی کۆ دەکرێتەووە لە سکی دایکیدا چل رۆژ (نُطْفَة) دەبێ، دوایی وێنە ئەوێش (عَلَقَة) دەبێ، دوایی وێنە ئەوێش (مُضْغَة) دەبێ، {عَلَقَة}، بە مانای پارچە خوێنیکی زەرۆو ئاسا، که خۆی بە مندالدا نەهێڵاوە، (مُضْغَة)ش، بە مانای پارچە گوشتیکی زارچوو ئاسا بەقەدەر زارچووێک که هەر لە ئێوە مندالدا نەهێڵاوە، دوایی خوا فریشتە یەکی بۆ لا دەنێرێ بە چوار و شان {واتە: چوار فەرمان}، بە نووسینی بژیوەکە ی و کاتی مەرگ و کردەوێکە ی و ئایا بەدەخت و دۆزەخییە، یاخود بەختەوێکە ی بەهەشتییە؟، دواییش پرووی بەبەردا دەکری.

۲- فەرمايشتیکی دیکە ی پێغەمبەری خاتەم ﷺ: {كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصْرَانِهِ، أَوْ يُجَسَّسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِبَهِيمَةٍ جَمْعَاءَ، هَلْ تُحْسِنُونَ مِنْ جَدْعَاءَ؟}، (أخرجه البخاري: ۱۲۹۲، ومسلم: ۲۶۵۸، وأبو داود: ۴۷۱۴).

واتە: هەموو لە دایک بوویەک لەسەر خوارسک (فطرة) لە دایک دەبێ، دوایی باب و دایکی دەیکەنە جوولەکە، یان دەیکەنە نەصرانیی، یان دەیکەنە مەجووسی، هەرۆک چۆن بەچکە ی ئازەل بە بەچکە یەکی تیرو پرو تەواو لە

دايك دەبى، ئايا دەبىنى ھىچى نوقسان بى؟ {گوئى بىرا بى، يان لووتى بىرا بى، يان داغىرا بى، واتە: دوايى مروڧەكان دەستكارى دەكەن}.

ئەم دوو فەرمايشتەي پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەگەر بە روالەت تەماشايان بىكەي دەلىتى: تىك دەگىرىن، يەكەمىيان دەلىتى: خوا ھەموو شتىك بۇ مروڧ دەنووسى و ئەو فرىشتەيەي دەنىرى، ھەموو شتىكى بۇ دەنووسى، ئەو ھى دوو ھەمىيان دەلىتى: مروڧ تىرو تەواوو پىك و پىكە، بەلام دوايى باب و دايكى دەيكەنە جوولەكە، يان نەصرانىي، يان مەجووسىي، واتە: ژىنگە دەوروبەر، دەىگورن، بەلام ئەم دوو فەرمايشتە ھەر يەكەي باسى پروويەكى ئەو راستىيە دەكەن، كە خوا ھەموو شتىك دەزانى و، ھەموو شتىك دەتوانى و، بە دلىيىي ھەموو شتىكى مروڧ لە لاي خواي پەرورەدگار ئاشكرايە، بەلام ئەو ماناي وانىە مروڧ ھىچ كارەبى لە ئەنجامدانى كىردەو ھەكانى خۇيداو لە دىارىيە كىردى چارەنووسى خۇيدا، بەلكو ۋەك پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: مروڧ بە زىگماكىكى راست و ساغەو، كە خواي پەرورەدگار و خاۋەنى خوى دەناسى و، چاكە دەزانى و خراپە دەزانى بە گشتىي، بەلام ديارە بۇ زانىنى وردەكارىيەكانى پىويستىي بە شەرىعت ھەيە، دەستى بگرى و پىنمايى بىكات، ئەگەرنا مروڧىش لە ناخى خۇيدا، ئەگەر ناخەكەي تىكنەدرا بى و نەشىۋىترا بى، ئەندازەيەك ھەست دەكات بە ئاتاجىي خوى بۇ لاي خوا ﷺ و، بۇ بەندايەتىي كىردن بۇ خوا، دەزانى كە ئەم دنيايە نابى شارى پىخواۋەن بى و، دەزانى كە راستىي باشەو درۆ خراپە، دزىي خراپەو، دەستپاكىي چاكەو تا كۆتايى.

برگەي چوارەم:

ھەندىكى دىكە لە زانايان ئەو ئايەتە موبارەكەي سوورەتى (التغابن)، بە جورىكى دىكە تەفسىر دەكەن، كە من ئەو تەفسىر كىردنەي ئەوانم بە دلە، يەكىك لەوانە (الزمخشرى)، لە تەفسىرە ناودارەكەي خوى (الكشاف) دا، كە

بەداخەوێ زەمە خەشەری چۆنکە لەسەر رێبازی موختەزێلەو قەدەرێیە بوو، هەندێک لە پروونکەرەوانی ماناو مەبەستەکانی ئایەتەکانی قورئان، لەبەر ئەوە هەستیاریان بەرانبەری هەیه، هەر شتێک بۆ، بەسەری دادەدەنەو، ئەگەرنا لێرەدا ئەو قسانە ئیستا من لێیەو نەقل دەکەم، قسە ی راست و دروست و گونجاو، لەگەڵ ئایەتەکانی قورئان و فەرماشتەکانی پیغمبەری خوا ﷺ و لەگەڵ عەقل و مەنتیقیشدا، (الزمخشری)، لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا کە دەفەرموێ:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ كَافِرٍ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾، دەلی: (هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ خَلْقًا بَدِيعًا حَاقِيًا لِّجَمِيعِ مَبَادِي الْكَمَالَاتِ الْعِلْمِيَّةِ وَالْعَمَلِيَّةِ، وَمَعَ ذَلِكَ فَمِنْكُمْ مُخْتَارٌ لِلْكَفْرِ كَاسِبٌ لَهُ عَلَى خِلَافِ مَا تَسْتَدْعِيهِ خَلْقَتُهُ، فَالْآيَةُ لِبَيَانِ إِخْلَالِهِمْ بِمَا يَقْتَضِيهِ التَّفَضُّلُ عَلَيْهِمْ بِأَصْلِ النِّعَمِ الَّذِي هُوَ الْخَلْقُ وَالْإِجَادُ، فَمَا أَجْهَلُ مَنْ يَمْزُجُ الْكُفْرَ بِالْخَلْقِ وَيَجْعَلُهُ مِنْ جُمْلَتِهِ، وَالْخَلْقُ أَعْظَمُ نِعْمَةٍ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى عِبَادِهِ، وَالْكَفْرُ أَعْظَمُ كُفْرَانٍ مِنَ الْعِبَادِ لِرَبِّهِمْ).

هەلبەتە ئەم قسەیه (القرطبي) و (روح المعاني)ش، هێناوێتی من لە (روح المعاني)هوە هێناومە.

واتە: {مانای ئەم ئایەتە موبارەکە بەم شیوەیه} خوا ئێوەی هێناوەتە دی، هێنانەدییهکی زۆر سەرنجراکێش، کە تیکرای بوارەکانی هەموو چاکییه زانستی و کردەییەکان دەگریته خۆی، {واتە: ئەو هێنانە دییهی ئێوە وایە کە بتوانن، هەم لە پرووی زانیارییهوە بەرەو تەواویی بچن، هەم لە پرووی کردەویییهوە، لەگەڵ ئەوەشدا هەتانه بپروایی هەلبژاردووە و دەست هێناو، بە پێچەوانەیی ئەوەوە کە دروستکردنەکی خاویاریهتی، ئایەتەکی بۆ پروونکردنەوی ئەوەیه کە ئەوان بە پێچەوانەیی چاکەیی خواوە لەسەریان، پەفتاریان کردووە، کە بناغەیی چاکەکانی پێداون، کە دروستکردن و وەدیهێنانانە، ئەو کەسەش زۆر نەزانە کە کوفرو خەلق، تیکەڵ دەکات {و کوفرە کە لەگەڵ وەدیهێنانە کەدا دەکات بە یەك شت}، لە حالیکدا کە وەدیهێنانی خوا بۆ مروڤەکان، گەورەترین

نیعمەتی خوای بەرزە لەسەر بەندەکان، بەلام بیروای مەزنتین سەڵەییە لە بەندەکانەوه بەرانبەر بە پەروەردگاریان.

کەواتە: چۆن شتێک کە چاکترین شتە لەگەڵ شتێک کە خراپترین شتە هەردووکیان دەبێ، تێکەڵ بکریـن و ئاوێتە بکریـن؟.

قەسەکەیم زۆر پێ جوانە: خوا لێرە دەفەرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ واتە: خوا ئێوەی هێناوەتە دی بە جەستەو پرووەوه، ﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾ کەچی لە جیاتی ئەوەی هەمووتان برواداربن، ئەوه سەڵەییە لە ئێوه کە هەتانه بیروایەو بیروایە وەدەست دێنێ، کە پێچەوانەی ئەو نیعمەتەیه خوا بە ئێوهی بەخشیوهو، پێچەوانەی ئەو چاکەییە کە خوا لەگەڵ ئێوهیدا کردو، خوا ئێوه هێناوەتە دی، ئنجا چۆن دەگونجێ بیرواو سەڵەبن بەرانبەر بە خوا؟ ﴿وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾ هەشتانه بروادارە، هەروەها سوپاسگوزاریشە بۆ خواو چاکەکە ی خوای نادیدە نەگرتووە بەرانبەری سەڵە نەبووه، ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ئەمەشیان خۆم دەیلێم و زەمەخشەری نەگرتووه: خواش بینەری ئەوهیه کە دەیکەن، یانی: سەنگی مەحەك و پێوەر بۆ چاکیی و خراپیی مەرووف، کردووهکە ی خۆیهتی، کە خۆی ئەنجامی دەدات و وەدەستی دێنێ.

برگە ی پینجەم و کۆتایی: رای بەندەو چارەسەری بۆ ئەو کێشەیه:

پیش هەموو شتێک دەلێم: بە زۆری وایە کە بەهەڵدا چوون، یان بەهۆی تێپەراندنەوهیه، یان بەهۆی کورتەپێنانەوهیه، یەکیک بەولادا تێدەپەرێنێ و یەکیک بەولادا، بۆ وێنە: لە بواری هاوسەنگیی راگرتن لە نێوان داخواییهکانی جەستەو داخواییه پرووحیهکاندا، هەیه بە لای جەستەدا تێدەپەرێنێ، لەسەر حیسابی پرووح و هیچ حسابێک بۆ پرووح ناکات، وەك کرمە گەڵخۆرکەیهك دەم لە زهوی دەنێ، تەنیا ئەو بەشە ی لە زهوییهوه هاتو، بەس ئەو بەش و پێکهاتهیه ی

خۆی که جهسته که یه تی دهییینی، به لام ئه و رووحه ی له خواوه هاتوه، که روو حیکی مه عنه و ییه، هیچ حسابی بو ناکات، هه شیان به پێچه وانه وه: ته نیا روو حه که ی خۆی و دیوه مه عنه و ییه که ی دهییینی و، هیچ حساب بو جهسته ی ناکات، ئنجا هه ر له وه وه بگره هه تا زۆر شتی دیکه، به زۆری تپه پانندن به لایه کدا له سه ر حسابی کورته پنانه له لایه کی دیکه وه، ههروه ها کورته پنان له لایه کدا، سه رده کیشی به تپه پانندن به لایه کی دیکه دا.

شایانی باسیشه: هه ر کام له وشه ی (کافر)، و (مؤمن)، هه ردووکیان ناوی بکه ر (اسم فاعل)، له (کافر)، له (کفر) وه هاتوه، (کَفَرُ يَكْفُرُ كَفْرًا أَي سَتَرٌ يَسْتُرُ سِتْرًا)، واته: پۆشی، ده پۆشی، پۆشین، (کافر) یش واته: پۆشه ر چونکه ئه و هه قه ی بۆی دی، راستیه کانی ئیمان دایانده پۆشی و په فزیان ده کات، ئایا بۆچی خوا ی زانا و شاره زا ئه و وشه یه ی به کاره پناوه بو که سی بپه روا؟ چونکه له ناخی مروّفا داخوازی ئیمان هه یه و، ئه و مروّفه (بپه روا) داخوازیه کانی که له زگماک و دهروونیدا هه ن، له ناخیدا هه ن، سه رکوتیان ده کات و دایانده پۆشی، ئنجا (کافر) ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، واته: کوفری هپناوته دی (فَاعِلُ الْكُفْرِ)، ههروه ها (مؤمن) یش، ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، یانی: که سی که ئیمانی هپناوته دی (فَاعِلُ الْإِيمَانِ)، که واته: هه ردووکیان که خوا ده فهرموئ: ﴿فَمَنْكُمْ كَافِرٌ وَمَنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾، واته: هه تانه بپهروایی هپناوته دی و بو خۆی په یدای کردوه و، هه شتانه ئیمانی په یدا کردوه، ئیدی خوا ﷻ نه یفه رموه: هه تانه کوفرم بو خولقاندوه و، هه شتانه ئیمانم بو خولقاندوه، ئنجا ئه گه ر بگوتری: خوا ﷻ کوفری کافرانی هپناوته دی، هیچ رۆلێکیان بو نامینته وه، ئایا مروّف چ کاریگه ریه کی ده بی له په یدا کردنی کوفردا که خوا بۆی هپناوته دی؟! وه ک چون خوا ﷻ جهسته ی بۆ ئیمه هپناوته دی، ئایا ئیمه ده توانین چیدیکه بکه ین، خوا ئه و جهسته یه ی به و شیوه یه بو هپناوینه دی، دوو چاو و دوو گوئی و دوو دهست و دوو لاق و لووتیک و هه تا کوّتایی، مه گه ر دهستکاری بکه ین و

بیگۆرین، ئەگەر نا تائین لێ زیاد بکەین، کەواتە: خوا ئەگەر کوفری کافران بێنیتە دی، ئەوان دەتوانن چی لێ بکەن، تازە خوا هیناویەتە دی و تەواو بوو، هەر وەها ئەگەر خوا ئیمانی ئیمانداران بێنیتە دی و بێخولقین و لەبەردەستیان داینین، ئەوان هیچیان بۆ ناکرێ، هیچیان بۆ نەماوەتەوه.

ئەم رایەشم رایەکی تازە و نوێیە، بەلام لەمێژە ئەو رایەم گوتووە سەرەتا لەو مەوسووعەیەدا کە لە سجنی ئەمریکاییەکاندا نووسیومە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، لە بەرگی دووەمدا ئەو راستییەم خستۆتەروو، دوایش لە ژمارەیهك لە کتێبەکانی دیکەم دا بۆ وینە: (پروونکردنەوهی عەقیدە ی تەحاوی) و، مەوسووعە ی: (بیرکردنەوهی ئیسلامی لە نیوان وەحیی و واقع) دا، کە لە راستیدا خوا ﷻ بە دیهینەری کردەوهکانی مروۆف نیه، چونکە کردەوهکانی مروۆف مەخلووق نین تاکو پێویستییان بە خالێق هەبێ، بەلکو کردەوهکانی مروۆف: مەجعوولن، مەفعوولن، مەعموولن، کەسین، ئیقپیرافن، ئیجتیراحن، خوا ئەو وشانە ی هەموویان بۆ کردەوهکانی مروۆف بە کارهیناون:

۱- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ...﴾ یونس: ۵۹.

۲- ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۷۱) المائدة.

۳- ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ (۹۶) البقرة.

۴- ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ...﴾ البقرة: ۲۸۶.

۵- ﴿وَمَنْ يَتَرَفَّ حَسَنَةً نَزَّدَ لَهُ، فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ (۳۲) الشورى.

۶- ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ ...﴾ الجاثية: ۲۱.

بەلێ کردەوهکانی مروۆف وەدەستەینراون، ئەنجامدراون، کراون، مروۆقیش توانای ئەوهی هەیه کە کردەوهکانی خوێ ئەنجام بدات، ئەوەتا خوا ی مۆتەعال بۆ خوێ دەفەرموێ: ﴿فَمَنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾، کافر کەسێکە کوفر دینیتە دی

و پەیدای دەکات، نەك بېخولقینى، چونکە کوفرىك که کافر هەلیدەگرى، شتیک له نه‌بوون پەیدا نه‌بووه، بەلکو هەر به‌و عه‌قلەى خوا پێیداوه‌و به‌و ویستەى که خوا پێیداوه‌و، به‌و زمانەى خوا پێیداوه، کوفر له‌ عه‌قلی خویداو، له‌ دایدا ده‌چه‌سپینى و، به‌ زمان ته‌عبیری لى ده‌کات و، به‌ ئەندامه‌کانیشى مومارەسه‌ى ده‌کات، هه‌روه‌ها ئیمانى ئیمانداران و تاعه‌تى ئیماندارانیش به‌هه‌مان شیوه‌، شتیک نه‌هاتۆته‌ دى که بوونى نه‌بووبى، بەلکو هەر به‌و ئەندامانه‌و به‌و تواناو وزانه‌ى خوا بۆ مروّقى خولقاندوون، پەیدای کردوون، خواش به‌دییه‌نەر (خالق) ى هه‌موو شتیکه‌و، هه‌موو شتیکی دروستکراو خوا به‌دییه‌نهریه‌تى.

ئەو رایه‌ى منیش نه‌ رایه‌که‌ى موعته‌زیله‌یه‌، نه‌ رایه‌که‌ى ئەشعه‌رییه‌کانیشه‌.

پیم وایه‌ ئەوه‌ ئەو رایه‌یه‌ که ریک له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا ده‌گونجی.

موعته‌زیله‌ ده‌لین: مروّف به‌دییه‌نهرى کرده‌وه‌کانى خویه‌تى، واته‌: مروّف ده‌که‌ن به‌ به‌دییه‌نەر (خالق)، به‌لام خوا ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الزمر، واته‌: خوا به‌دییه‌نهرى هه‌موو شتیکه‌.

جه‌برییه‌کان به‌ تاییه‌ت و ئەشعه‌رییه‌کانیش له‌ دواى ئەوان ده‌لین: مروّف هیچ کاره‌یه‌ به‌لئى: دواى ده‌لین: مروّف کرده‌وه‌کانى خوێ وه‌ده‌ست دینى، به‌لام وه‌ختیک خوا کرده‌وه‌کانى مروّف بخولقینى، هیچ نه‌ماوه‌ته‌وه‌ بۆ مروّف که به‌ده‌ستى بینى.

تیمه‌ کاتى خوێ له‌ ته‌فسیری سووره‌تى (الصفات)دا، له‌ پروونکردنه‌وه‌ى ئەو نایه‌ته‌ موباره‌که‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحُوتُونَ﴾ (٩٥) وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (٩٦) له‌ویشدا ئەو باسه‌مان کردوه‌، که هه‌ندیک له‌ زانیان ئەوه‌یان به‌ به‌لگه‌ هیناوه‌ته‌وه‌ که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (٩٦)، خوا خۆتانى خولقاندوه‌و ئەوه‌ش که ده‌یکه‌ن، گوتوو مانه‌: ئەوه‌ى ده‌یکه‌ن (ما تَعْمَلُونَ) مه‌به‌ست پێى کرده‌وه‌کانیان نیه‌و مه‌به‌ست پێى ئەو په‌یکه‌رانیه‌

که تاشیویان، چونکه خوا دەفەرموئ: ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ﴾ ٩٥، ئایا شتێک دەپەرستن که خۆتان پەیکەرەکە ی دەتاشن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ ٩٦، خوا خۆشتان و ئەوێش که دروستتان کردو، (واتە: پەیکەرەکانیشی) خۆلقاندوون؟ ئەک مەبەست پێی کردووە بۆ و، خۆی پەرورەدگار بە تەبیری موعتەزێلەو ئەشعەرێیەکان، فەرماشتی نەفەرموو، دوا ی ئەو مەدرەسەو قوتابخانە پەیدا بوون!!

کەواتە: خەتی ئیوەراست و هەق ئەوێه که خوا ﷻ بەدیھێنەری هەموو شتێک، که بەدیھێندراو بۆ، بەلام مەروڤیش دەستەپاچە نیەو پەرە مەیشک نیە، وەک جەبریەکان دەڵێن، هەر وەک مەروڤ وەک خۆی پەرورەدگاریش نیە وەک چۆن خوا شتان پەیدا دەکات لە نەبوون، مەروڤیش پەیدایان بکات لە نەبوون، بەلکو ئەو شتانە ی خوا پەیدای کردوون، مەروڤ دەتوانی دەستکاریان بکات و دەستیان تێوەربدا، دەتوانی کوفر وەدەست بێنی و، دوایش گوناھو تاوان و خراپەش وەدەست بێنی، هەر وەک مەروڤ دەتوانی ئیمان وەدەست بێنی و، لە دوا ی ئیمانیشەو لە بەرھەمی ئیماندا، چاکەو تاعەت و فەرمانبەری وەدەست بێنی، کەواتە: کردەوێکانی مەروڤ دروستکراو نین، تاکو ناچار بین یان بلێین: خوا خۆلقاندوونی، یاخود مەروڤ خۆلقاندوونی وەک جەبریەو موعتەزێلە دەڵێن، بەلکو کردەوێکانی مەروڤ وەدەستەتێراون و، مەروڤیش بۆ خۆی وەدەستەتێنەری کردەوێکانیەتی.

مەسەلەى دووهم:

سەرنجراکیشانى خوا ﷻ بۆ مېژووى گەلانى بېپروا، كە سزاي سەرەنجامى شووميان چىژتو، لە سۆنگەى ئەوئەو كە پىغەمبەرانىان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە پۆشنەكانىان بۆ ھىيان، بەلام ئەوان گوتيان: چۆن مروق پىنمايمان دەكەن و پىمان پىشان دەدەن؟ ئىدى پىشان ھەلکردو خواش لىيان بىيازبوو، چونكە خوا بىيازى ستايشكراو بە رەھايى:

وہك خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿الْمَيَاتُكُمْ نَبُؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاوُا وَبَالَ اَمْرِہُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۵﴾ ذَلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَاْنِيْہِمُ رُّسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوْا اَبَشْرٌ يَّهْدُوْنَا فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ عَنِ حِمْدٍ ۝۶﴾

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەشت برگەدا:

(۱) - ﴿الْمَيَاتُكُمْ نَبُؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ﴾، ئايا ھەوالى ئەوانەى بېپروابوون لەمەوبەر بۆتان نەھاتو؟ ئەمە لە رېژمانى عەرەبىيدا پىي دەگوتى: پىسيارکردنى پىچەسپاندن (الاستفهام التقريرى)، چونكە بەرامبەرەكە ناتوانى نكوولپى بكات كە ئەوانەى بېپروا بوون، گەلانى بېپروا، بەسەرھات و دەنگ و باس و خواسىكيان بوو، دەنگوباسى ئەوانيان پىگەىشتو، ھەموويان بەسەرھاتى نوح ﷺ و گەلەكەى و توفانەكەى، ھەروەھا بەسەرھاتى ئىبراھىم ﷺ يان پىگەىشتو، كە ئەو دوو پىغەمبەرە، دوو پىغەمبەرى ئىتو نەتەوہى بوون، پاشان زۆربەيان بە تايەت لە نيوە دوورگەى عەرەبىي و، شام و دەورو بەرى بەسەرھاتى گەلى عادو ئەموودو، گەلى مەدەين و گەلى لووطيان ھەر بىستو، ئىجا كە دەفەرموى: ﴿الْمَيَاتُكُمْ نَبُؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ﴾، ئايا ئەوانەى بېپروابوون لەو پىش ھەوالەكەياتان بۆ نەھاتو؟ لىرەدا ئەمە گواستەوہىە لە: بە كئارە لە پەنارە قسە لەگەل كردن، بۆ بە روون و راشكاويى قسە لەگەلدا كردن.

(۲) - ﴿فَذَاوُا وَبَالَ اَمْرِہُمْ﴾، سەرەنجامى شوومى كارى خويانىان چىژت.

(وَبَالَ)، له (وَبُل و وَاِبِل) هوه، هاتوه و ههردووکیان به مانای: بارانی دَلْپَه قورس (المَطَرُ الثَّقِيلُ القَطَارُن)، (قَطَار) کۆی (قَطْرَة) یه، واته: بارانی دَلْپَه قورس، ئنجا لهوهوه (وَبَالَ)، به مانای قورسی و سهختی دی و، که دهفهرموی: ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهم﴾، واته: سزای کاره سهخته که ی خۆیان، یان سهره نجامه شووم و سهخته که ی خۆیان یان چیژت، (أمر)، به مانای: (شَأْن) ه، واته: حال.

۳- ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، له پۆژی دوايشدا سزاو جهزربه یه کی به ئیش و ژانیان بۆ ههیه.

۴- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، ئه ویش بههوی ئهوهوه که پیغمبه ره کانیان به به لگه ئاشکرایه کانیان بۆ هینان، (ذَلِكَ)، ئاماژه یه بۆ ئه وهی پیشت باسکراوه، واته: ئا ئه سزا پیچیژتنه، ئا ئه و ئازاری به ئیش بۆ ئاماده کردنه له پۆژی دوایدا، پش ئه وهش، سزای سهخت پیچیژتنه له دنیا دا، ﴿بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، بههوی ئهوهوه یه که پیغمبه ره کانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به لگه پۆشنه کانیان بۆ هینان، (بَيِّنَة)، واته: به لگه یه کی زۆر پۆشن که هیچ کهس نه توانی نکوویی لی بکات، پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هیچ کامیان به بی موعجیزه و به لگه یه کی پوونی بی چه ندو چوون، نه هاتوه، چونکه خوا ﷻ یه کیک له سیفه ته کانی بریتیه له وهی کار به جیه و لیزانه، حیکمه تی خواش و ده خوازی که هه ر که سیك بنیری بۆ کاریک، هوکارو ئامرازه کانی جیه جی کردنی ئه و کاره ی بۆ بره خسینی، به که سیك بفه رموی: بچۆ به به به نوینه رو په وانه کراوی من و په یامی من به خه لک بگه یه نه، بیگومان خه لک داوای به لگه ی لی ده کات، بۆیه هیچ پیغمبه ریك به بی به لگه نه بووه، خوا ﷻ ته عبیری (البیِّنَات) ی بۆ پیغمبه ران له زۆر شوین دووباره کردۆته وه، واته: به لگه پۆشنه کان، ههروه ها له سووپه تی (هود) دا، پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه موویان دووباره ی ده که نه وه: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَمِينٍ مِّن رَّبِّي﴾ هود، پیغمبه ری خاته میش ﷺ، فه رموویه تی: ﴿إِنِّي عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ الأنعام، ههروه ها نووح و هوودو صالح و شوعه یب و هه موو پیغمبه رانی دیکه ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه ر ئه وه ویردی سه ر زمانیان بووه: من له لایه ن

پەرۋەردگارمەۋە لەسەر بەلگەيەکی رۆشنم و، پېغەمبەريش ﷺ «وہک چەند جارێک ئەو فەرمايشتەمان ھێناو» فەرموویەتی: {مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٨٤٧٢، وَابْنُ خَرَّازٍ: ٤٦٩٦، وَمُسْلِمٌ: ١٥٢) واتە: ھێچ کام لە پېغەمبەران نەبوو، مەگەر بەلگەيەکی وای دراوەت، موعجیزەيەکی وای دراوەت، کە لەسەر ئەو خەلک برۋا بێن، واتە: کەسێک کە لە راستیی بگەرێ و لێی بخەفت، ئەو پېغەمبەرەي خوا ناردوویەتی، بەلگەيەکی وای پێداو، بە کەلکی ئەو بێ و بای ئەوەندە بێ، بەرانبەرەکەي پێ ئیقناع بکات، ئنجا خوا دەفەرموێ: ئەو چێژتێ سەرەنجامە شوومەي دنیایان و، ئەو بۆ ئامادەکرانەي ئازارە بە ئیشەي رۆژی دوايیان، بەھۆی ئەوەوەيە کە پېغەمبەرانیان بەلگە رۆشنەکانیان بۆ ھێنان کەچی پێیان بپروا بوون، مەرچیش نیە، (بَيِّنَات)، لێرەدا تەنیا موعجیزەکانی پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بن، بەلکو ئەو پەيامەي ھێناویانە، پەيامێکی روون بوو، نێو پرۆکی ئەو پەيامەش ھەرچی چاکەيە فەرمانی پێکردووە ھەرچی خراپەيە قەدەغەي کردووە، راستییەکانی لە بارەي بوون و، لە بارەي خۆی پەرۋەردگارو، گەردوون و دنیاو دواڕۆژووە، دەربارەي ژيانی مەروڤو، خستوونەرۋو، وشەي (بَيِّنَات)، ھەموو ئەوانە دەگریتەو، ئنجا ئەوان چیان گوت؟

٥- ﴿فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا﴾، گوتیان: ئایا مەروڤەکان رێنماییان دەکەن؟ پێشتریش گوتوویمان: وشەي (بَشَر)، بۆ تاکیش و بۆ دووانیش و بۆ کۆش دەبێ، لە سوورەتی (المؤمنون)دا، فیرعەون و دارو دەستەکەي گوتوویانە: ﴿فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرٍ مِثْلَنَا﴾، ئایا برۋا بۆ دوو بەشەري وەک خۆمان بێن؟! چونکە (بَشَر)، بۆ تاکیش دەبێ و، ئەگەر بویستری بگوتری: دووان دەکریتە (مثنی)، بەلام لێرەدا (بَشَر)، بۆ کۆ (جمع) بەکارھاتو، بە بەلگەي ئەو کە دەفەرموێ: ﴿أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا﴾، ئایا مەروڤەکان رێنماییان دەکەن و رێمان پێشان دەدەن، ھەمزە (أ)ی (أَبَشَر)یش (لِلْإِسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِيِّ)، بۆ پرسیارکردنی نکوولییەکەرانەي، واتە: نابێ و کەي مەروڤ شایستەي ئەوەن رێنمایی ئیمە بکەن و رێمان پێشان بدەن بەرەو خوا، چۆن مەروڤ لێیان دەوێتەو ببنە نوێنەري خوا؟!

(۶) - ﴿فَكْفُرُوا وَتَوَلَّوْا﴾، ئنجا ئەوان بېپروا بوون و پشتیان هەڵکرد، (تَوَلَّوْا)، بریتیه له لاچوون لهو شوینەى تۆى لێ، لهو شوینەى لایچى و پشتى تى بکەى، ئنجا ئەوانە پشت تیکردنەکیان و ڕوو وەرچەر خاندنەکیان، له ئەنجامى بېپروایانەوه بوو، هەمیشە هەلۆیستی مەرووف له بیرو بۆچوونیهوه هەڵدەقوێ، ئەوانەش لهبەر ئەوهى بېپروایان هەبوو بەرانبەر بە پیغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆیه پشتیشیان تیکردوون، ئەگەر پڕوایان پێهێنابانایە، پڕوویان تێدەکردن، کەواتە: پڕووتیکردن و فەرمانبەرییکردنى هەر کەسێک بۆ پیغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و بۆ پەيامى خوا، بە ئەندازەى پڕوا بوونیهتى و ئینسان تاكو ئیمانى زیاتر بێ، فەرمانبەریی باشتەر دەبێ، هەتا قەناعەتى زیاتر بێ، بێگومان کردەوهى چاکى و هەلۆیستی باشى و پابەندى، زیاتر دەبێ، ئنجا ئایا کە ئەوانە بېپروا بوون و پشتیان هەڵکرد، خوا ﷻ چى کرد؟!

(۷) - ﴿وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾، خواش بێنیاز بوو، ئەم (و)ه، بۆ بادانەوه (عَطْف)یه، یانى: ئەوان کە ئاوانکرد، خواش بێنیاز بوو.

(۸) - ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَمِيدٌ﴾، {ئەم (و)ه، لێرەدا بۆ (حَال)ه}، له حالیکدا خوا ئەو پەرى بێنیازو ئەو پەرى ستایشکراوه، واتە: خوا لەوان و له پڕوا هێنانیان بێنیازەو، بێباکیشه له بېپروایان و له پشت هەڵکردنیان و، ئەگەر ئەوانیش ستایشى خوا نەکەن و بەندایەتى بۆ نەکەن، خوا له زاتى خۆیدا ستایشکراوه، خاوهنى هەموو سیفەتێکى بەرزو پەسندەو، شایستەى هەموو جووره بەمەزنگرتن و بەپاکگرتن و ستایشکردن و مل بۆ کەچکردنێکە.

مەسەلە ی سێهەم:

پووچی گومان و خەیاڵی بیروابوونیان کە زیندوو ناگیرێنەو، فەرمانکردنی خوا بە پیغەمبەرکە ی ﷺ کە سویند بە پەرورەدگاری بخوات: هەڵدەستینێنەو، زیندوو دەگیرێنەو، هەواڵی کردەو کانیشیان پێدەدری، ئنجا بێنا لەسەر ئەو: فەرمان پێکردنیان کە برۆا بە خواو بە پیغەمبەرکە ی و ﷺ ئەو پوو ناکیە ی دایبە زاندو، بێن:

خوا دەفەرموی: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَ اللَّهُ النَّاسَ فِي الْغَيِّبِ وَلَئِنْ لَبِثْنَا مِنْهُ لَبِثٌ نَقِصٌ مِمَّا نَحْنُ بِمَعْلَمٍ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾﴾

شیکردنەو ی ئەم دوو ئایەتە، لە شەش برگەدا:

١- ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَ اللَّهُ النَّاسَ فِي الْغَيِّبِ﴾، ئەوانە ی بیروابوون پێیان وابوو زیندوو ناگیرێنەو، (زَعَمَ)، هەم بە مانای گومانی برد (ظَنَّ)، هەم بە مانای لافڵیدان (دَى)، (الرَّعْمُ: الْقَوْلُ الْمَوْسُومُ مُخَالَفَةُ الْوَاقِعِ خَطَأً، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الرَّعْمُ فِيْمَا هُوَ بَاطِلٌ أَوْ ارْتِيَابٌ)، (زَعَمَ): قسەکردنیکە پیچەوانە ی واقع بێ بە هەلە، بە زۆری وشە ی (زَعَمَ) بە کاردەهێنری بۆ شتیک کە پووچە، یاخود جێ دوو دلییه، کەواتە: لێرەدا کە خوا دەفەرموی: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانە ی بیروابوون پێیان وابوو، یاخود ئەوانە ی بیروابوون لافیان لێدا، بە هەلە بە خەیاڵپلاوی خوێان گوتیان: ﴿أَنْ لَنْ يُعَذِّبَ اللَّهُ﴾، کە هەرگیز زیندوو ناگیرێنەو، هەڵناستینێنەو، پێشتر مانای وشە ی (بَعَثَ) مان، کرد (بُعِثَ يُبْعَثُ)، لێرەدا (يُبْعَثُوا)، لە (بُعَثَ)، بە مانای وروژاندن و، ناردن و، بلاوکردنەو، بە مانای هەڵستاندنەو، وەك خوا لە بارە ی (أَصْحَابُ الْكَهْفِ) هەو، دەفەرموی: ﴿بَعَثْنَاهُمْ﴾ ١٩ ﴿الْكَهْفَ، واته: ئێمە لە خەو کە یان بیدارمان کردنەو، (بُعَثَ)، بە مانای لە خەو هەڵسان و بیداربوونەو دی: ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ﴾ ١٩ ﴿الْكَهْفَ، ئاوا بیدارمان کردنەو بۆ ئەو ی لە نێو خوێاندن بپرسن، هەرورەها بە مانای زیندوو

کردنەوێش دئی و، بە مانای ناردنیش دئی، لێرە بە دنیایی بە مانای ھەڵستێزانەوێھە لە مەرگ و زیندوو کرانەوێھە.

۲- ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَنَّ﴾ {خوایەرمان بە پیغەمبەر ﷺ دەکات و دەفەرموێ:} بَلَى: بە، سوێند بە پەروەردگارم، بە دنیایی ھەڵدەستێزێنەوێ، (حَرْفُ بَلَى: حَرْفُ جَوَابٍ لِلْإِبْطَالِ خَاصٌّ بِجَوَابِ الْكَلَامِ الْمُنْفِيِّ لِلْإِبْطَالِ)، (بَلَى): پیتی ولامدانەوێھە بۆ ھەڵوێشانەوێھە، تاییبەتە بە وەلامی قسەیکە لابرارو، بۆ ھەڵوێشانەوێھە.

بۆ وێنە: کەسێک دەلێ: ئایا باران نەباریو؟ تۆ بۆ ھەڵوێشانەوێ قسەیکە، کە قسەیکە لابرەنە، ئەگەر بلی: (نَعَمْ)، مانای وایە پشتگیریی کرد کە نەباریو، بەلام کە گوتت: (بَلَى)، واتە: بەباریو بۆ ھەڵوێشانەوێ قسەیکە، بۆیە لە زمانی کوردیدا (نَعَمْ) دەبێتە: بەلێ، بەلام (بَلَى) دەبێتە: بە، یەکیک دەلێ: ئایا من ئەو شتەم نەدا بەتۆ؟ ئەگەر بتەوێ بلی: پیت دام، دەبێ بلی: (بە)، بەعەرەبیی (بلی)، بەلام ئەگەر بتەوێ بلی: نەخێر ئەو شتەت پێ نەدام، دەلێ: (نعم)، واتە: بەلێ پیت نەدام، ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَنَّ﴾، بلی بە سوێند بە پەروەردگارم ئێوە بە دنیایی زیندوو دەکړێنەوێ ھەڵدەستێزێنەوێ.

۳- ﴿ثُمَّ لَتُبْعَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ دواوی بە دنیایی ھەوالتان پێدەدرێ بەوێ کردووتانە، (ثُمَّ) لێرەدا بۆ ریزبەندیی پلە پلەیی و پێگەییە، واتە: لە گرنگەوێ بۆ گرنگتر چوون، چونکە ئەوێ کە ھەوالتان پێدەدرێ بەوێ کردوویانە، گرنگتر لەوێ زیندوو بکړێنەوێ، یانی: زیندوو دەکړێنەوێ، بەلام لەوێش گەورەترو گرنگتر ئەوێ کە ھەوالتان پێدەدرێ بەوێ کردووتانە، (لَتُبْعَنَّ)، یانی: (لَتُخْبِرَنَّ)، ھەوالتان پێدەدرێ، (الْإِنْبَاءُ: الْإِخْبَارُ)، پێشتریش گوتوویمانە: (النَّبَأُ: خَبْرٌ دُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، راغیبی ئەصفەھانی و شەھ (نَبَأٌ)، وا مانا کردو، دەلێ: ھەوالتیکە سوودیکی مەزنی ھەیە، کە بە ھۆی ئەو ھەوالتەو، زانیاریی بۆ مرووف پەیدا دەبێ، یاخود گومانیکە زال.

(۴) - ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، ئەو ەش لەسەر خوا ئاسانە، (ذَلِكَ)، ناوی ئاماژە ە دەگەریتەو ە بۆ وشە (الْبَعْث)، واتە: ئەو زیندوو کرانەو ە و ەلستێرانەو ە، یاخود بۆ کۆی ئەو ە باسکرا، واتە: ەم زیندوو دەکریتەو ە، ەم ەهە والتان پێدەدری بەو ە کە کردووتانەو، ەم سزا دەدرین ئەی بێروایەکان.

(۵) - ﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾، ئنجا بپروا بە خواو پێغەمبەرە کە و ئەو پرووناکیە بێن، کە دامانبەزاندو، ئەم (ف)یە (فَأَمِنُوا)، (الْفَاءُ: فَصِيحَةٌ تُفَصِّحُ عَنْ شَرْطِ مُقَدَّرٍ، وَالتَّقْدِيرُ: فَإِذَا عَلِمْتُمْ هَذِهِ الْحُجَجَ وَتَذَكَّرْتُمْ مَا حَلَّ بِنَظَرَانِكُمْ مِنَ الْعِقَابِ، وَمَا سَتَنْبُؤُونَ بِهِ مِنْ أَعْمَالِكُمْ: ﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾)، (ف)، لێردا (فَصِيحَةٌ)یە، واتە: پرووناکەرەو ە بۆ مەرجیکی مەزەندەکراو کە مانایە کە ئاوی لی دیتەو ە:

ئەگەر ئەو ەم ەموو بەلگانەتان زانین و ئەو ەشتان ەاتەو ە یاد کە بەسەر ەاوشیو ە کانتان ەاتو، لە سزادرا نی گەلانی پێشو، ئەو ەشتان زانی کە ەهە والتان پێدەدری لە بارە ی کردو ە کانتانەو ە، کەواتە: بپروا بە خواو بە پێغەمبەرە کە و بەو پرووناکیە ی دایبەزاندو ە بێن، کە بێگومان مەبەست پێی قورئانە.

﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾، ئەم (ف)ە، لە زمانی کوردیدا دەبیتە کەواتە، یان لە ئەنجامی ئەو ەدا کە باسکراو رابرد، کەواتە بپروا بێن بەخواو بە پێغەمبەرە کە ی بەو پرووناکیە ی دامانبەزاندو ە.

(۶) - ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شارەزای ئەو ە یە کە ئەنجامی دەدەن و دەیکەن، واتە: بە وردەکاریە کانی ئاگادارەو شارەزایە.

مەسەلەى چوارەم:

پۆژى تىدا كۆكرانهوہى مروّقان، پۆژى تىدا زيانباربوون و دۆرانى بىپروايانەو،
برانە بەھەشتى پروادارانى كردار باش بە پاكراوہىى و بردنەوہى مەزنيان بە
قسمەت دەبى و، بىپروايانى بە درو دانەرى ئايەتەكانى خواش دەبنە ھاوہلى
ئاگرى دۆزەخ:

خو دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّاعِينِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۹ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝۱۰﴾

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە يازدە برگەدا:

۱- ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾، ئەو پۆژەى (خو) بۆ پۆژى كۆبوونەوہى كۆتان دەكاتەوہ،

وشەى (يوم) لىرەدا دوو ئەگەرى ھەن:

أ- دەگونجى (يَوْم) مانايەكەى سەربەخۆ بى، چونكە (ظَرْف) ھە، (مَنْصُوب) ھ، لەسەر
(ظَرْفِيَّة)، واتە: (اِذْكَرْ يَوْمَ)، ياد بكەوہ ئەو پۆژە.

ب- دەشگونجى (يوم) پەيوەست بىتەوہ بە ئايەتى پيشەوہ كە دەفەرموى: ﴿ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ
بِمَا عَمِلْتُمْ﴾، كەى؟ ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾، ئەو پۆژەى كۆتان دەكاتەوہ بۆ پۆژى
خپ کرانەوہو كۆكرانەوہ، يەكێك لە ناوەكانى پۆژى دوايى واتە: قیامەت، كە قوئاغى
دووہى پۆژى دوايى، بریتىيە لە: (يوم الجمع) پۆژى كۆكرانەوہ، ھەروەھا (يَوْمَ الْحَشْرِ)
يش، پۆژى خپكرانەوہ، ناویكى ديكەيەتى.

۲- ﴿ذَلِكَ يَوْمُ النَّاعِينِ﴾، ئەو پۆژە پۆژى بە يەكدى دۆراندن، يان پۆژى دۆرانە، پيشتر
لە شىكردنەوہى وشەكاندا وشەى (نَعَّائِينَ) مان، باسكرد، كە لە (عَبَّئ) ھوہ، ھاتوہ (النَّعْبُ):

أَنْ يُعْطَى الْبَائِعُ مِمَّا دُونَ حَقِّ قِيمَتِهِ الَّتِي يُعَوِّضُ بِهَا مِثْلَهُ، (عَبْنُ)، ئەوێهه بابای فرۆشیار نرخیکی بدریتی، کهتر له ئەو نرخە وێنە ئەوی پێ قەرەبوو دەکرێتەوه، واتە: کەسێک شتێ بفرۆشێ، بەلام نرخیکی کەتری بدریتی کە شایستە کالایەکیەتی، ئەوه (عَبْنُ)ه، واتە: زیانباربوون یاخود زیان لێدران، دۆران، لەدەست چوون، بەلام کە لێرەدا بە (تَغَابُنْ)، هیناویەتی کە لەسەر کیشی (تَفَاعُلْ)ه، دوو واتای هەن:

أ- بە مانای ئەوێهه کە زیانە کە لە هەردوو ک لایان دەبێ، چونکە هەر لایەک ئەو بەشە بۆ لایەکی دیکە دانراوه، پشک و بەشەکی وی دەبات، کە ئەوه دواوی زیاتر شیی دەکەینەوه.

ب- یاخود پێژگە (تَفَاعُلْ)، لێرەدا بەکارهێنراوه بە مەجاز، بۆ زۆری پەیدا بوونی زیان. ئنجا ئەگەر مانای یەکەمیان بێ و زیانبار بوون لە هەردوو سەرەوه بێ، یان دۆران لە هەردوو سەرەوه بێ، زانیان دەلێن: ئەهلی بەهەشت کە دەچنە بەهەشت و پێرای شوینی خۆیان کە بۆیان دانراوه، هەر کامیکیان شوینی بپروایە کیش کە ئەگەر بپروای هینابایە، بۆی دانراوه لە بەهەشتدا، شوینی ئەویش بە میرات دەگرێ و ئەو دەبێ دەبێتە میراتگری، بۆیه هەندێک لە زانیان دەلێن: خوای پەرورەدگار کە وشە (میراث)ی بەکارهێناوه: ﴿وَلِلَّهِ الْجَنَّةُ الَّتِي أَوْفَرْتُمْوهَا﴾ (۷۲) الزخرف، ئەو بەهەشتە کراوەتە میراتتان، مەبەست پێی پشک و بەشی ئەو کەسانە کە گریمانەیان بۆ کراوه، ئەگەر بپروایان هینابایە، ئەوه شوین و جێ و پێیان دەبوو، ئنجا ئیستا کە چوونە دۆزەخ، ئەو بەهەشتیانە شوینی ئەوانیش بە میرات دەگرن.

هەرۆهەها هەر کەسێک کە دەچێتە بەهەشت، شوینیکیشی بۆ دانراوه لە دۆزەخدا کە ئەگەر بپروا بووایە دەچۆیە، ئنجا ئەوانە بپروان، شوینە داندراوەکانی بپروادارانیش کە ئەگەر بپروابوونایەو چووبان بۆ دۆزەخ، دەیانچوون، ئەو شوینانەش بە میرات دەگرن و، لە فەرماشتیکی صەحیحی

پېغمبەر دا ﷺ ھاتوہ^(۱): ھەر کەسێک دەچیتە بەھەشت، خوا ﷻ شوینە بو داندراوہ کەشی لە دۆزەخدا پێشان دەدا، ئەگەر خراپەیی کردبایە، بو ئەوہی زیاتر سوپاس و ستایشی خوا بکات، {خوایە! ستایش بو تو کە ھیدایەتت دام و ھاتمە ئەم بەھەشتو نہ چوومە دۆزەخ}.

ھەر وەھا ھەر کەسێک کە دەچیتە دۆزەخیش، شوینە بو داندراوہ کەشی لە بەھەشتدا پێشان دەدری، ئەگەر چاکەیی کردبایە، بو ئەوہی زیاتر خەفەت و ھەسرەت و دلەنگیی بو بیتە پیش، {کە خوایە! من چیم لەدەست خۆم دا! ئەو شوینە خۆشەم لە دەست خۆم دا}.

ئەمە ئەگەر مانای (تَعَابُیْن)، لەسەر مانایە کەمە راستەقینە کەشی خۆی بی، واتە: ھەر کامێکیان زیان لەوہی دیکە دەدا، بەلام بە دلنایی ئەمە ھەر بو ویکچوون (مُشَاكَلَة)، وەك خوای پەرورەدگار لە شوینی دیکەدا دەفەرموی: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۚ﴾ الطارق، یان: ﴿وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرًا ۖ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ ۚ﴾ آل عمران، کە بێگومان ھی بێپروایەکان بە پیلان و فیل، لە قەلەم دەدری، بەلام ھی خوای کاربەجی مانایە کەشی نہ خەشیە، بەلام لەبەر موشاکەلەو ویکچوون، خوا ﷻ وشەیی (مکر و گێدی)، بو خۆی بە کارھێنان، لێرەش ئەوہی زیان دەدا لە بەرانبەرە کەشی ھەر بەھەشتییەکان، کە شوینی بێپروایەکان بە میرات دەگرن لە بەھەشتدا، ئەگەر نا ئەوہ ھیچ زیان لێدرانیەک نیە، بابای بەھەشتیی کە دەچیتە بەھەشت، شوینە کەشی کە لە دۆزەخدا بوی داندراوہ، بابای بێپروا، ئەو شوینە بە میرات بگری.

ئەگەر مانای دووھەمیشیان بی، مانای وایە ئەو پوژەییە کە بێپروایەکان زۆر تێیدا دەدۆڕن، زۆر زیان و زەرەریکی گەورەیان دەکەوێتە سەر.

(۱) (لَا يَدْخُلُ أَحَدُ النَّارِ إِلَّا أَرَىٰ مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ لَوْ أَحْسَنَ لَيْكُونَ عَلَيْهِ حَسْرَةً، وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ إِلَّا أَرَىٰ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ لَوْ أَسَاءَ لَيُزَادَنَّ شُكْرًا) أخرجه البخاري: ۶۲۰۰، وابن حبان: ۷۴۵۱.

(۳) - ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ هەر کەسێکیش بپروا بە خوا بێنێ و کردەوێ باش بکات.

٤- ﴿يُكْفِّرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ (خوا) خراپه کانی لى ده سپړته وه، (يُكْفِّرُ)، خویندر او یشه ته وه: (نُكْفِّرُ)، یانی: خراپه کانی لى ده سپړنه وه، خوا خراپه کانی لى ده سپړته وه و پاکى ده کاته وه، (سَيِّئَاتِ)، کوۍ (سَيِّئَة) یه، واته: خراپه کان، (سَيِّئَاتِ) یش وپړای کوفر هه موو جوړه تاوانه کانی دیکهش به گهوره و بجوو که وه، ده گرځته وه.

(۵) - ﴿وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ (خوا) دهیخاته باخانیکهوه پرووباریان به ژیردا دهپۆن، خویندراویشتهوه: (وَيُدْخِلُهُ)، یانی: دهیخهینه باخانیکهوه پرووباریان به بهردا دهپۆن، خوا دهیخاته نیو چه‌ند باخیکهوه، که پرووبارو جوگهو جو‌بار به ژیر دره‌خته‌کانبندا ده‌رۆن.

(٦) - ﴿خَلِّدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، به هه‌میشه‌یی تێیاندا ده‌مێننه‌وه، واته: لێیان نایه‌نه ده‌ری و له‌وێدا هه‌رماو ده‌بن.

(v) - ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئه وه بردنه وه و به ئامانج گه یشتنی مه زنه، (الْفَوْزُ: تَيْلُ الْمَطْلُوبِ سَالِمًا)، (فَوْز): بریتیه له وهی مروّف ئاواتی خووی به ده ست بیتی و به ئامانجی خووی بگات و سه لامه تیش بی.

شایانی باسه: خوا ﷺ ئەم شیۆه وه سەفەهی جیگاو پڕیگای بەهەشتیان زۆر
لە قورئاندا دووبارە دەکاتەوه، کە بریتیه لە هەبوونی رەز و باخ، کە کانێی
و سەرچاوه و ڕووبار و ژێریاندا دەپۆن، هەروەها خانوو بەرەو کۆشکی بەرزو،
تێیاندا هەرماو دەبن، چونکە ئەو وه صفانه هەموویان وه لایمی داخوازیی
قوولیی زگمک و ناخی مڕۆف دەدەنەوه، مڕۆفەکان هەموویان کەیفیان دی،
بە شوێنی سەوزایی و دارو درەخت، بە جۆگەو جۆبارو کانێی و سەرچاوه،
بە ڕووبار بە تاقگەکان، هەروەها مڕۆفەکان هەمیشە حەزبان لە کۆشک و
تەلارو شوێنی بڵندە، هەموو مڕۆفەکانیش حەزبان لە هەرماو بوون و، لە ئێو

نەچوون و بەردەوام بوونە لە ژياندا، بۆیە خوا ﷻ ئەو شتانەى لە قوولایی فیترەت و ناخی مروّفا هەن، لە بەهەشت دا دایان، خوا بۆ خوێ مروّفى دروستکردووە دەزانێ داخواییهکانى چىن و، بەپێى داخواییهکانى پاداشتی دەداتەو، هەر ئەوێش کە لە بەهەشت دا دایناوە و ئامادەى کردو، باس دەکات، بە ئەندازەى ئەوێ لە کەوڵى وشەکاندا جێى دەبێتەو، عەقڵ و دڵى ئێمە دەتوانێ وەخوێ بگرێ و ئىستیعابى بکات، چونکە وەك جارى دیکەش باسمانکردو، بە دڵنایى ئەوێ خوا دایناوە بۆ بەهەشتیان، تەنیا ئەوێ نە، کە باس دەکری و باس کراو، بەلام زمان و وشەو دەرپرینهکان بەس جێى ئەوێ نەدەیان تیدا دەبێتەو، ئێمەش ئیستا لەم ژيانە دنیایەدا، هەر لەوێندە حالى دهبین و هەر لەوێندە تیدەگەین، بەلگەشم ئەوێ کە خوا ﷻ لە سوورەتى (السجدة) دا، دەفرمو: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ ۱۷، هیچ کەس نازانێ ئەوێ بۆ پنهان کراو لەوێ مایە دڵخوێشى و شادمانیەتى.

هەر وەها فرمایشتە کە پێغەمبەرىش ﷺ ڕوونە کە دەفرمو: ﴿فِيهَا مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾ (أخرجه أحمد: ۲۲۸۷۷، ومسلم: ۲۸۲۵)، واتە: ئەوێ لە بەهەشتدا هەیه، نە هیچ چاوێک دیتوویەتى، نە هیچ گوێیەك بیستوویەتى، نە بە خەيال و ئەندیشەى هیچ کەسێکیش دا هاتو.

ئنجای دواى دێتە سەر باسى سزای بێروایان:

۸- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، ئەوانەش کە بێروابوون و نیشانەکانى ئێمەیان بە درۆ داناون، (كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا)، واتە: بەردەوام بوون لەسەر کوفرو، بەردەوامیش بوون لەسەر بە درۆ دانانى نیشانەکانمان، بێروابوون واتە: بە خوا بێروابوون و، بە پێغەمبەرى خوا ﷻ و بە ڕۆژى دواى.

(آیات) لە (آياتنا) دا، کوێ (آية) یە، کە بە مانای نیشانە دى و سى ئەگەرى

هەن:

ا-- دەگونجی مەبەست پێی رستەو بڕگەکانی فەرماشتی خوا بێ.

ب- دەشگونجی مەبەست پێی دیاردەو دیمەنەکانی دەورووبەرو بوونەوەر بێ.

ج- دەشگونجی مەبەست پێی موعجیزەکانی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بێ، هەموویان دەگریتهو، ئەوانە ی بپروا بوون و، نیشانەکانی خویان بە درۆ دانان.

۹- ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئەوانە هاوێلانی ئاگر تێیدا هەرماو دەبن، (أَصْحَاب) کۆی (صاحب) ه، کە هەم بە مانای هاوێل دی، واتە: هەمیشە لەگەڵ ئەو ئاگرەدان و لێی جیا نابنەو، هەم بە مانای خاوەن (مَالِك) یش دی، واتە: ئەگەر شتێک هەبێ ئەوان لە پڕۆژی دوایدا ببە خاوەنی، تەنیا ئاگرە!.

۱۰- ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾، خراپترین سەرەنجامیش، خراپترین شوێنیش کە کارو بارەکان بۆی دەچن، ئەو ئاگری دۆزەخە.

(ل) ی سەر (لیوم الجمع) لە ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُم يَوْمَ الْجَمْعِ﴾ دا، پسپۆرانی زمانی عەرەبی، بە سێ شیوە مانایان کردووە:

ا- هەندیکیان گوتووین: (لَاَمُ التَّغْلِيلِ) ه، لامی ھۆکارھێنانەو واتە: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُم يَوْمَ الْجَمْعِ﴾: ئی: لِأَجْلِ يَوْمِ الْجَمْعِ، لە پێناوی پڕۆژی کۆکردنەویدا کۆتان دەکاتەو.

ب- هەندیکیش گوتووین: (ل)، لێرەدا بە مانای (فی) ی، یانی: (يَوْمَ يَجْمَعُكُم فِي يَوْمِ الْجَمْعِ)، ئەو کاتە لە پڕۆژی کۆکرانەویدا کۆتان دەکاتەو، بەلام پەنگە لەو دووانە ی پیشی باشتەر پای سییەم بێ.

ج- (ل)، (لَاَمُ التَّوَقُّيْتِ) ه، لامی کات دیاریکردن، واتە: لە کاتی کدا کە پڕۆژی کۆکردنەو، ھەک دەگوتری: (أَتَانِي فُلَانٌ لِّخَمْسٍ خَلَوْنَ مِنْ شَوَالٍ)، فەلەنکەس ھات بۆ لام لە کاتی کدا پێنج ھەو لە مانگی ھەووال تێپەریبوون، لە راستیدا پای سییەم لەوانی دیکە باشتەر.

لیره شدا دیننه کۆتایی ئەم دەرسەمان و، لە خواى پەروەردگار داواکارین بە
 لوتف و کەرەمى خۆى ئیمە لەو کەسانە بگێرێ، کە لە دنیا دا دەبنە خواوەنى
 ئیمان و کردەوێ باش و، پاکى و چاکىیە کى و، وایان لى بکات شایستەى
 ئەو بن لە پۆژى دوایدا بە بەهەشتەکانى خوا شاد بن و، بە دیدارى
 خواى پەروەردگار شاد بن و، لە ئاگرى نێلدراوو بلیسەدارى دۆزەخ پارێزراو و
 چەپالە دراو بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له ژبه كومه لايه نښه كړئ
Stay in touch on social media
لنډه همگرم غږ موندل اوسئ

پاڼه ياندي مکتبه ي ماموستا علي بابير

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/Alibapir

www.alibapir.net

English + عربي - گوردي

پاڼه ياندي مکتبه ي ماموستا علي بابير

کتابي

پاڼه ياندي مکتبه ي ماموستا علي بابير

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and website

دەرسی دووەم

پېناسەي ئەم دەرسە

بەرپۆزان!

ئەم دەرسەمان دەرسی دووھەمەو ھەشت (۸) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (التَّغَابُن) دەگریتە خو، ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۸)، پېشتیش گوتمان: ئەم ھەشت ئایەتەش ھەشت بابەتی گەورەو گرنگی جوړاو جوړ دەگرە خو، یان:

۱- ھیچ بەلایەك بەسەر كەس نایەت، بەبێ مۆلەتی خوا.

۲- فەرمانکردن بە فەرمانبەری و گوپرایەلیی بو خواو پېغەمبەرەكەي ﷺ.

۳- جگە لە خوا ھیچ پەستراویك كە شایستەي پەرستەران بێ، نیە.

۴- پرواداران پېویستە تەنیا پشت بەخوا ببەستن.

۵- ھەندیک لە ژن و مندالی پرواداران، مایەي زیانباریین بۆیان و، پێیان دەكەونە گرفتارییەو، وەك چۆن دوژمنیک زیان بە دوژمنەكەي دەگەییەن، ئاوا دەچنە ئەو قالدەو.

۶- پېویستە پرواداران ھەتا دەتوانن، پارێز لە خوا بكەن.

۷- قەرزی باشدان بە خوا، مایەي پاداشتی چەند بەرانبەر پێدرانە، لەلایەن خواي بەخشەری میھرەبانەو.

۸- خوا سوپاسگوزارو، ھیدی و، زانای پەنھان و ئاشکراو، بالادەستی، کاربەجییە.

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۱ ﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُمِينُ ۝۱۲﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۳﴾ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّن

أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَنقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{هیچ به لایهك به سهر (هیچ كهس) نایهت، مه گهر به مؤله تی خواو، ههر كه سیش برپوا به خوا بینئ، دلی رینمایی دهكات (بو خوږاگری) و، خواش به هه موو شتیک زانایه ﴿١١﴾ فه رمانبه ریی خوا بکهن و فه رمانبه ریی پیغه مبه ر بکهن، ئنجا ئه گهر پشتتان کرده وه، به دلنایی پیغه مبه ره که مان ته نیا گه یاندنی پروونی له سهره (و خوټان بهرپرسیارن) ﴿١٢﴾ خوا جگه له وی هیچ په رستراویك نیهو، با پروادارانیش بهس پشت به خوا به ستن ﴿١٣﴾ ئه ی ئه وانیه ی پرواتان هیناوه! بیگومان (به شیک) له هاوسه رانتان و رۆله کانتان بوټان دوژمنن، ئنجا وریایان بن و، ئه گهر وازیبنن (له سزادان) و چاوپووشی بکهن و ببوورن، به دلنایی خوا لیبوره دی به به زه ییه ﴿١٤﴾ مسوگهر سامانه کانتان و رۆله کانتان (هوکاری) تاقیکردنه وه (و مهینه تی) ن و، خواش پاداشتی مه زنی له لایه ﴿١٥﴾ ئنجا هه تا ده توانن پاریز له خوا بکهن و، گوئی بگرن و فه رمانبه ریی بکهن و به خشن، باشته بو خوټان و، ههر كه سیش له (خراپه ی) چرووکی خوی بیاریزری، ئه وانهن سه رفرازان ﴿١٦﴾ ئه گهر قهرز به خوا بدهن به قهرز پیدانیکی باش، بوټان چهنده رانه به ده کاته وه (له پاداشتدا) و، لیتان ده بووری و، خواش سوپاسگوزاری هییدییه ﴿١٧﴾ زانای په نهان و ئاشکرایه، زالی کاربه جییه ﴿١٨﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَبْلَغُ): (البُلُوغُ وَالْبَلَغُ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصِدِ وَالْمُنْتَهَى)، وشه ی (بَلَغَ وَبُلُوغَ)، هه ردووکیان به مانای گه یشتن به ئه وپه ری ئامانج و مه به ستیک، واته: گه یشتن به کو تایى.

(تَعَفُّوْا): (العَفْوُ: التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ، وَالْعَفْوُ: تَرْكُ الْعُقُوبَةِ)، (عَفُو): به مانای دووری گرتن له گونا هو، وازه یئانه له سزادان.

(وَتَصَفَّحُوا): چاوپۆشی بکه ن، (الصَّفْحُ: تَرْكُ التَّثْرِيبِ، وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الْعَفْوِ، إِذْ قَدْ يَعْفُو الْإِنْسَانُ وَلَا يَصْفَحُ)، (صَفَحَ): بریتیه له وازه یئانی سه رزه نشتکردن، وشه ی (صَفَحَ) له (عَفُو)، مانایه که ی به هیز تره، چونکه جاری واهیه مروؤف (عَفُو) ده کات، واته: واز له سزادانی که سیك دینى، به لام چاوپۆشی ناکات، به و واتایه ی به جوړیک له گه ل ئه و که سه دا مامه له بکات، که ئه و گونا هه ی هه ر نه کردوه، ئه و هه له یه ی هه ر نه کردوه، (عَفُو) یانی: خراپه ی خراپه کاره که ی له بیر ده مینى، به لام واز له سزادانی دینى، به لام (صَفَحَ)، ئه ویه وه ک ئه و که سه گونا هو هه له که ی هه ر نه کردبى.

(وَتَغْفِرُوا): (الْغَفْرُ: إِبْطَاسُ الشَّيْءِ مَا يَصُونُهُ عَنِ الدَّنَسِ، وَغُفْرَانُ اللَّهِ: صَوْنُ اللَّهِ الْعَبْدَ مِنْ أَنْ يَمُسَّهُ الْعَذَابُ)، (غَفَرَ): به مانای ئه ویه شتیک بکه یه پۆشه ری شتیک بو ئه وه ی چلکن نه بى و، به کوردی (غَفَرَ) ده بیته لیبوردن، لیبوردنی خواش ئه ویه به نده که ی بپۆشئ له وه ی سزای بگاتى.

(شَحَّ نَفْسِهِ): (الشَّحُّ: بُخْلٌ مَعَ حِرْصٍ)، (شَحَّ): بریتیه له چرووکی له گه ل سووری له سه ر ئه وه ی ئه و مروؤقه هیچی له ده ست نه بیته وه.

(قَرْضًا حَسَنًا): قه رزیکی باش، وشه ی (قَرْضَ): ئیمه هه ر به قه رز به کارى دینین، هه ندیک وشه ی (وام) به کار دینن، که وشه که فارسییه، به لام وشه ی

قەرز، کورد بە پیتی (ز)، دەیلّین و نالّین (قَرُض)، تازە ئەو وشەیه کوردی نراوه زۆر وشەیه عەرەبی هەن، یان وشەیه زمانەکانی دیکە هەن، هاتوونە نیو زمانی کوردییەوهو پێویست ناکات بەرانەریکیان بۆدابتاشین، کە سەرەنجام وشەیهکی نامۆ دەرچێ و خەلک تێی نەگات، بۆ وینە: قەلەم هەموو کەس تێی دەگات و پێویست ناکات بلّی: پێنووس، دەفتەر هەموو کەس تێی دەگات و، پێویست ناکات بلّی: تیانووس، کتیب هەموو کەس لێی حالیی دەبێ و، پێویست ناکات بلّی: پەراو، هەلبەتە ئەگەر ئەو وشانەش بەکاربهێتێن، ئاساییە، بەلام ئەو وشانەیه خەلک باشتەر لێیان تێدەگات، پێویستە بەکاربهێتێن لە هەر زمانیکەوه هاتن، لە عەرەبییهوه دین، لە فارسییهوه دین، لە ئینگلیزییهوه دین و، زمان بە بەکارهێنانی موفەرەدات و وشەیه زمانەکانی دیکە دەولەمەند دەبێ.

(الْقَرُضُ: مَا يُدْفَعُ إِلَى الْإِنْسَانِ مِنْ الْمَالِ بِشَرْطٍ رَدٍّ بَدَلِهِ)، (قَرُض): بریتیه لەوهی دەدری بە مروّف لە مال و سامان، بەمەرجی گێرانەوهی جێدارەکە، گێرانەوهی قەرەبوووەکە، واتە: مەرج نیە خودی ئەو پارەیه، بەلام بۆ وینە: کەسێک (١٠٠) دۆلار، یان ملیۆنێک دیناری ئەمڕۆ دەدا بە کەسێک، گرنگ ئەوهیه دوایی سەد دۆلارەکە، یان ملیۆن دینارەکە بداتەوه، مەرج نیە خودی ئەو پارەیه بێ، چونکە ئەو پارەیه سەرف دەکات، بۆیه دەلّی: (رَدٍّ بَدَلِهِ) گێرانەوهی جێدارەکە.

(ضَعْفُهُ): (ضَعْفُهُ وَضَاعَفْتُهُ: ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَضَاعَدًا)، (ضَعْفُهُ وَضَاعَفْتُهُ)، هەردووکیان بە مانای ئەوهن شتێک وینە خۆی و زیاتریشی بخڕیتە سەر.

(حِلْمٌ): بە کوردیی دەبێتە هییدی و مەند، (الْحِلْمُ: صَبَطُ النَّفْسِ وَالطَّبْعِ عَنْ هَيْجَانِ الْغَضَبِ، وَجَمْعُهُ أَحْلَامٌ، وَلَيْسَ الْحِلْمُ هُوَ الْعَقْلُ، لَكِنْ فَسْرُوهُ بِذَلِكَ لِكُونِهِ مِنْ مُسَبَّاتِ الْعَقْلِ)، (حِلْمٌ): بە مانای خۆ کۆنترۆڵکردنە لە هەلچوونی توورەیی (حِلْمٌ) بە (أَحْلَامٌ)، کۆ دەکرێتەوهو (حِلْمٌ)، بریتی نیە لە عەقل، بەلام بۆیه (حِلْمٌ) یان بە عەقل لێکداوتەوه، چونکە لە پەیداکراوەکانی عەقلە، کەسێک عەقلێکی باشی هەبێ، ئەو عەقلە کۆنترۆڵی دەکات و هییدی و مەندی دەکات.

هۆی هاتنه خواروهی ئایه تهكان

هۆی هاتنه خوارى ئەم ئایه ته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُدُوَّ لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٤﴾

لهو بارهوه ئەم گێردراوهیه دینین: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: وَسَأَلَهُ رَجُلٌ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُدُوَّ لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ١٤﴾، قَالَ: هَؤُلَاءِ رَجَالٌ أَسْلَمُوا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، وَأَرَادُوا أَنْ يَأْتُوا النَّبِيَّ ﷺ، فَأَبَى أَرْوَاحُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ أَنْ يَدْعُوهُمْ، أَنْ يَأْتُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَلَمَّا أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَوْا النَّاسَ قَدْ فَقَهُوا فِي الدِّينِ، هُمُومًا أَنْ يَعَاقِبُوهُمْ، فَأَنْزَلَ عَزَّوَجَلَّ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُدُوَّ لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ١٤﴾} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٣٣١٧، والطبري: ٣٤٢٩٠، وصححه الألباني في صحيح السنن الترمذي، ورواه الطبراني في الكبير: ١١٧٢٠، وقال الحاكم: صحيح الإسناد ووافقه الذهبي، لكن قال مؤلفا: «الإستعاب في بيان الأسباب»: ج ٣، ص ٤٢١، قلنا: وهذا إسناد ضعيف).

واته: عهبدوڵای کورێ عه بیاس (خوا له خۆی و بابی رازی بێ)، پیاویک له بارهی ئەم ئایه تهوه لێی پرسى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُدُوَّ لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ١٤﴾ ئەویش گوتى: ئەوه له بارهی پیاوانیکهوه هاته خوار که خه لکی مه کهه بوون و مسوڵمان بوون و، وىستیان بینه خزمهت پێغه مبهه ﷺ (کوچ بکهه بۆ مه دینه)، به لام هاوسه ره کانیاو و منداله کانیاو ئاماده نه بوون رێیان بدهن، بچنه خزمهت پێغه مبهه رى خوا ﷺ، ئنجا کاتیک هاته خزمهت پێغه مبهه رى خوا ﷺ (واته: دواى ماوه يهك، ئایا له ماوه ی صولحی حوده یبیه دا هاتوون؟ یا خود دواى ئازاد کرانى مه کهه هاتوون)، بینیان خه لک له ئایین دا شاره زا بوون، (واته: ئەوانه ی پێشتر هاتوون و

کوچیان کردو، تەماشایان کرد دواکه وتوون له دینداریییداو له شارەزا بووندا، له قورئان لەبەرکردن دا، ئنجا ویستیان منداڵ و ژنەکانیان سزا بدەن، خواش عزوجل ئەو ئایەتە ی ناردە خوار، بە تایبەت ئەوێ دەفەرموی: ﴿وَلِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۶)

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای بەرزو بێ وێنە لەم هەشت ئایەتە موبارە کەدا، هەشت پراستی گەورە و گەریگ دەخاتەرۆو، هەشت بابەتی گەریگ، سەرەتا دەفەرموی: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ بەلایەک تووش نابێ، مەگەر بە مۆلەتی خوا، واتە: (مَا أَصَابَ أَحَدٌ مِنْ مُصِيبَةٍ)، هیچ کەس تووشی هیچ بەلایەک نابێ، مەگەر بە مۆلەتی خوا، واتە: کە بەلایەک بەسەر کەسێک دێ، و گەریگی و ناپەرەتیەک بەسەر کەسێک دێ، بابزانی خوا ئاگادارەو بە ویستی خوا بوو، بە مۆلەت و پێیدانی خوای زاناو توانا بوو، ئەو نەبوو لە ویستی خواو لە زانیاری خوا بەدەر بێ، ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾، هەر کەسێکیش بپروا بە خوا بێت، دلی پێنمایی دەکات، واتە: دلی پراستە پێ دەکات بۆ وەرگرتنی هەلۆیستی پراست و دروست لە بەرانبەر ئەو بەلایە مەینەتی و ناپەرەتیانەدا کە بەسەری دێن، کە بریتیە لەوێ خۆراگر بێ، سێلەیی و ناشوگری نەکات و سکاڵای بێجێ نەکات، ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، خواش بە هەموو شتێک زانیە، هەم بەو بەلایە کە بەسەری هاتو، هۆکارەکانی ئەو بەلایەو هەلۆیستەکە ی ویش، چ هەلۆیستێک دەنوێت؟ خوا ئاگادارەو زانیە بە هەموو شتێک.

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، ئێوەش فەرمانبەری خواو فەرمانبەری پێغەمبەر بکەن، گۆپرایەلیی خواو گۆپرایەلیی پێغەمبەر بکەن، ﴿فَإِنْ

تَوَلَّيْتُمْ ﴿۱﴾، ئىنجا ئەگەر پشتتان ھەلکرد؟ لىرەدا پرووی دواندن لە مروڤه کانه بە گشتی و، دەشگونجی پروو لە بروداران بى، بە تايهتی، چونکە ئەوانن کە خوا دەناسن و پىغەمبەر دەناسن و، ئامادەشن فەرمانبەری و گوڤرايه لىی خواو پىغەمبەری خوا بکەن و، دەشگونجی پرووی لە مروڤان بى بە گشتی، بە مسولمان و نامسولمانەوه، ﴿فَاِنَّ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلَى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ﴾، ئەگەر پشتتان ھەلکرد، پشتتان کردەوهو پاشتانکردە فەرمانبەری خواو پىغەمبەری خوا ﷺ، بە دلئایی پەوانەکراوی ئیمە، ئێردراوی ئیمە، تەنیا گەياندن پروون و ئاشکرای لەسەرە، یاخود گەياندن پروونکەرەوهو ئاشکراکەری لەسەرە (مُبِيْن)، دەگونجی بە مانای پروون و ئاشکرا بى، دەشگونجی بە مانای پروونکەرەوهو ئاشکراکەر بى، بە پىی ئەوه کە ئایا لە (أَبَان) ی قاصیرپەوه ھاتو ھەك: (أَبَان الْقَمَرُ)، مانگە کە دەرکەوت، یاخود لە (أَبَان) ی تپەپرکەر (مَتَعَدِّي) یەوه؟ ئەو کاتە (أَبَان)، بەرکار دەخوای، ھەك: (أَبَانُ الْمُدْرَسُ لِدْرَسَ)، وانەبیژە کە دەرەسە کە ی پروونکردەوه.

﴿اِنَّهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ﴾، ئەمەش راستیە کى دیکە یە خوا ﷻ رايدەگە یە نى: خوا بىجگە لەو ھىچ پەرستراویك نى، واتە: ھىچ پەرستراویكى شایستە ی پەرستران نى، ئەگەر نا خەلک زۆر شت دەپەرستى، زۆر جارى دیکەش گوتوو مانە: (أَلله)، بە مانای خوا ﷻ دى، بە ئینگلیزی (God)، بە فارسی (خدا)، بە عەرەبی (أَلله)، بە لام (إله)، بە مانای پەرستراو ھە واتە: (مَعْبُود)، بۆیەش: (أَلله) لەبەر ئەو ھى خواھن و بە دیھنەرو پەیدا کەرو پەروردگارى ھەموو کەون و کائىناتە، ھەر یە کەو (أَلله) نە کو دەکرێتە وەو نە دەکرێتە دووانیش، بە لام (إله)، دەکرێتە دووان و دەکرێتە کوڤ (إله، إلهان، إلهين، آلهة)، بۆیەش ھەلە یە بگوترى: بىجگە لە خوا ھىچ خوا یە ک نى، بە لکو: بىجگە لە خوا ھىچ پەرستراویك نى، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، با برودارانیش تەنیا پشت بە خوا ببەستن، لىرەدا کە (الجارو المجرور)، پىشخراون، بو کورتە لىنە،

واته: پروادارانى پشت به ستوو، با ته نيا پشت به خوا به ستى و، پشت به هيچ شتيكى ديكه نه به ستى، ئيمه پيشتريش باسى پشت به ستى به خوامان كردوه، كه تيكگيرانى نيه له گه‌ل ده ستگرتن به هوكاره كانه وه و په نا بردن بو هوكاره كان، به لكو ده ست به هوكاره كانه وه گرتن، ئيشى جهسته يه، به لام پشت به ستى به خوا، ئيشى دل و دهروونه، با ده ست به هوكارانه وه بى، به لام دلت به خواوه په يوه ست بى، وهك پيغه مبهري خوا ﷺ به عه ره به خيله كيه كه ي فرموو: {إِعْقَلُهَا وَتَوَكَّلْ} (أخرج ابن حبان: ۷۳۱، والحاكم: ۶۶۱۶، والبيهقي في شعب الإيمان: ۱۲۱۰)، حوشتره كه ت به ستوه وه پشتيش به خوا به ستى، يانى: به ده ست حوشتره كه ت به ستوه وه، به دليش پشت به خوا قايم بى و، دلت به خواوه په يوه ست بى.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ﴾
 ئەمەش راستییەکی دیکە یە کە لەم هەشت ئایەتە موبارە کەدا هاتووە، بابەتییکی یە کجار گەورە و گەرنە و هەستیارە، بە تەبەت لە پرووی ژيانی خێزانی و کۆمەڵایەتییه وه، خوا دەفرموو: ئەو ئەوانە ی پرواتان هێناوه! بە دنیایی لە ژنە کاتان و پۆلە کانتاندا دوژمن بو ئیوه هەیه، ئنجا وریایان بن! وشە ی (عَدُوًّا)، بو تاک و بو دووان و بو کۆش بە کاردی، کە دەفرموو: بە دنیایی لە هاوسەرە کانتان و لە پۆلە کانتاندا دوژمن هەیه بو ئیوه، واتە: ژنی هەندیکتان و مندالی هەندیکتان بە شیوه یە ک مامەلە دەکات، وهك چۆن دوژمن مامەلە ت له گه‌لدا دهکات، تاكو زیانت لی بدات، ئەویش ئاوا زیانت لی دەدات، ئنجا ئەمە ئەگەر پۆلە ته که ی ره چاو بکری، راسته هەندى ژن هەیه بو میردی خو، وهك دوژمن وایه و، هەندى کوپو کچ هەن، رقیان له باب و دایکیان هەلده ستى، ئەوه م بینیه، ههروه ها میردیش هەیه، رقی له ژنی هەلده ستى و ژنیش هەیه رقی له میردی هەلده ستى و، وهك دوژمن ته ماشای دهکات، کە ئەوه ش حاله تیکى زۆر ناتەندروسته، چونکه خوا ﷻ له باسى ژن و میرددا

دەفەرموی: ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ﴾ (البقرة، واتە: (ئەى پیاوینە!) ژنە کانتان پۆشاکن بۆ ئێوەو، ئێوەش پۆشاکن بۆ وان، ھەرودھا دەفەرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ (الروم، لە نیشانەکانی (خوای) ئەو یە کە لە خۆتان ھاوسەرانئیکى بۆ پرەخساندوون، (لە شیوەو سرووشتی خۆتان) تاكو ئۆخژن و ئارامیتان بۆ بئ بەھۆی یە کدیەو، لەنیوانتاندا خۆشەویستى و بەزەیی داناو.

لە قۆناغى سەرەتاو خۆشەویستى، دوايش کە دەکەونە تەمەنەو، بەزەیی و پەرۆش بەرامبەر بە یە کدى، ئەمە حالەتى ئاسایى و تەندروستى نىوان ژن و مێردە، بەلام ئەو کە بە چاوى دوژمن تەماشای یە کدى بکەن و، لە یە کدى بخەفتین زیان بە یە کدى بگەین، ئەوە حالەتیکى زۆر نا ئاسایى و ناشەرعییەو، پێچەوانەى عەقل و لوژیکە، بەلام ئەو حالەتەش ھەبەو، ئەو مانا پراوەتیە کەى ئەم ئایەتە.

ئەگەر ئەو دیوى مانایە کەشى لێک بەدینەو: وەك لە ھۆى ھاتنەخوارەو کەیدا باسمان کرد لە عەبدوللای کورپى عەباسەو (خوای لە خۆی و بابى رازى بئ)، کە پیاوانێك لە مەككە برۆیان ھێنا بوو و مسوڵمان بوو بوون، دەیانویست كۆچ بکەن بۆ مەدینە، بەلام ژن و منداڵەکانیان لێیان نەگەران و ھەر لە مەككە مانەو، دواى دەوڵەتى ئىسلامى لە مەدینە گەشەى کرد و، مسوڵمانان ئەو ھەموو قورئانەیان دابەزى سەر و ئەو ھەموو یاسایەى شەرعیەت ھاتنە خوارو لێیان شارەزا بوون، ئەوانە دواى کە چوونە ژێر سایەى دەوڵەتى ئىسلامى و دەوڵەتى ئىسلامى، دەستى گەشتە مەككە، تەماشایان کرد، زۆر دواکەوتوون، ئنجا زانیان کە ئەو ژن و منداڵانەیان کە کاتى خۆى نەیانھێشتو و پێگریان بوون کە كۆچ بکەن، چ زیانیکیان لێداون! وەك زیان پێگەیاندى دوژمن بە دوژمن.

ئەوھش مانا مەعنەویيە کەي و مانا پەنھانە کەيەتی و، ئەم مانایەش زیاتر ھەم لە گەڵ ھۆی ھاتنە خوارەو کەي و، ھەم لە گەڵ سیاقی ئایەتەکاندا دەگونجی، بۆیە دەفەر موی: ﴿فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ لێیان وریابن! واتە: لە سەرەتاو وریابە ژن و مندالە کەت دەست و پێت نەبەستی، لە بەرامبەر دینداری و مسوڵمانیەتییدا، ئاگات لێبی بە ھۆی دلپاگرتنی ئەوانەو، بە ھۆی پاراستنی بەرژەو ھەندی و سەلامەتی ئەوانەو، دوانە کەوی لە دینداری و مسوڵمانەتی و کاری چاک، بەلام دوايش کە ئەوان کاریکیان کرد، زیانتان پێگە یەنن، وەك چۆن دوژمن زیان لە دوژمن دەدا، ئەو کاتە لێبوردن و چاوپۆشی بکەن بە پیشە، باشترە، چونکە تازە تێپەریو، ﴿وَإِنْ تَعَفُّواْ وَتَصْفَحُواْ وَتَغْفِرُواْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ خوا سێ و شان بە کاردی: ئەگەر (عَفُو) بنوین و (صَفْح) بنوین و (عَفْر) بنوین، ئەو بە دنیایی خوا لێبوردە بەبەزەییە:

أ- (عَفُو)، ئەو یە خۆت دوور بگری لەو گوناھە بەرامبەر کەت دژی تو کردوو یەتی، لەو ھەلە یە، لەو کەم و کورپیە و سزای نەدە ی، بابای خەتابار بەرامبەر بە خۆت، سزا نەدە ی.

ب- (صَفْح) یش پلە یە کي بەرز ترە و لێرە دا خوا ﷻ بەریز بەندی پلە پلە ی و پێگە ی، ریزی کردوون، لە (عَفُو) باشتر بریت یە لە (صَفْح)، کە بریت یە لە چاوپۆشی، کە ھەر خۆت بەسەر ھو نەبە ی بەرانبەر بە ئەو کەسە ی ئەو گوناھە و ئەو غەلەتە ی بەرانبەر بە تو کردو.

ج- لەوھش باشتر بریت یە لە (عَفْر)، کە بریت یە لەو ی ئەو ھەلە ی ئەو کەسە کردوو یەتی، نە یی ئی و بۆی بسپریو، لە دل و میشکی خۆتدا بیسپریو، (عَفُو)، ئەو یە سزای نەدە ی، (صَفْح)، ئەو یە چاوپۆشی ل بکە ی و نادیدە ی بگری، بەلام (عَفْر)، ئەو یە خراپە کە ی لە میشک و دل خۆتدا بسپریو، بۆی بپۆشی، بۆیە خوا بە پلە پلە ھێناو: پێشی دەگونجی مروف ئەو کەسە ی ھەلە ی کي بەرانبەر دەکات، عەفووی بکات و سزای نەدا،

دوایی دەگونجی چاوپۆشیی لى بکات و هه‌له‌و کهم و کورپیه‌که‌ی، نادیده بگرێ، نه‌ك ههر سزای نه‌دا، به‌لكو نادیده‌شی بگرێ، ئنجا له‌ قۆناغی سییه‌م و کو‌تاییدا ده‌گونجی ههر له‌ می‌شك و دلی خو‌شی دا بی‌سرێته‌وه، وه‌ك ئه‌و هه‌له‌یه‌ی ههر نه‌کردبێ.

ئه‌گه‌ر ئیوه‌ وابکه‌ن: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، به‌ دنیایی خوا لی‌بۆرده‌ی به‌به‌زه‌یه‌ واته‌: ئه‌گه‌ر ئیوه‌ به‌رانبه‌ر به‌نده‌کانی خوا به‌گشتی و، به‌ تایبه‌ت ما‌ل و خێزانی خو‌تان، که‌ هه‌له‌و کهم و کورپیه‌کیان بووه‌و خیریکیان له‌ ده‌ست دا‌ون و، تازه‌ قه‌ره‌بووش نا‌کرێته‌وه، له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ له‌ خو‌ت وریابای، به‌لام تازه‌ که‌ له‌ده‌ست چووه‌، با‌شتر وایه‌: واز له‌ سزادان هی‌نان و، چاوپۆشیی کردن، به‌لكو بو‌پۆشین هه‌بێ، ئنجا ئه‌گه‌ر ئیوه‌ وابکه‌ن، به‌ دنیایی خواش لی‌بۆرده‌ی به‌ به‌زه‌یه‌، واته‌: ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی خوا به‌زه‌یی به‌ تۆدا بێ و لی‌ت بی‌ووری، تو‌ش لی‌بۆردن و به‌زه‌ییت هه‌بێ به‌رامبه‌ر به‌ به‌نده‌کانی خوا، به‌ تایبه‌ت بازنه‌ی ته‌سکی ما‌ل و خێزان.

﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾، به‌ دنیایی سامانه‌کانتان و پۆله‌کانتان بو‌ ئیوه‌ مایه‌ی تاقیکرانه‌وه‌ن، مایه‌ی مه‌ینه‌تی و به‌لا‌و گرفتاری‌ن، ده‌بی وریابن، ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، خواش پاداشتیکی مه‌زنی له‌لایه‌، واته‌: ئه‌گه‌ر به‌ شی‌وه‌یه‌ك مامه‌له‌ بکه‌ن له‌گه‌ل سامانه‌کانتاندا، که‌ ده‌ست و پێتان نه‌به‌ستی، ما‌ل و سامانتان له‌ چاکه‌و فه‌رمانبه‌ریی بو‌ خوا، به‌هو‌ی ته‌ماع و دنیا وی‌ستییه‌وه، ده‌ست و پێتان نه‌به‌ستری و، پۆله‌کانتان تووشی گونا‌هو تاوان و خراپه‌تان نه‌که‌ن و، ده‌ست و پێتان نه‌به‌ستن، ئه‌وانه‌ بو‌ ئیوه‌ تاقیکردنه‌وه‌ن، ده‌بی لی‌یان وریابن، ئه‌و کاته‌ش خوا پاداشتیکی مه‌زنی له‌ لایه‌.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، ئنجا هه‌تا پێتان ده‌کری پارێز له‌ خوا بکه‌ن، به‌پێی تواناتان پارێز له‌ خوا بکه‌ن، هه‌ندیک له‌ زانیان گو‌توویانه‌: ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ی نه‌سخ کردۆته‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ ﴿١٠٢﴾ آل عمران، وه‌ك بو‌ خوا شایسته‌یه‌ پارێزی لی‌که‌ن.

بەلام ۋەك دوايى لە مەسەلە گرنگەكاندا باس دەكەين، لە راستیدا هیچ تىكگيرانيك نيه لە نىوان ئەوەدا كە دەفەرموى: هەتا دەتوانن پاريز لە خوا بکەن و، ئەوى دیکەش دا كە دەفەرموى: ۋەك بۆ خوا شايستەيه پاريزى لى بکەن، چونکە ۋەك بۆ خوا شايستەيه پاريزى لى بکەى، ئەو يە كە بە هەموو تواناو وزەى خۆتەوه، پاريز لە خوا بکەى، ئنجا ئەگەر بە هەموو تواناو وزەى خۆتەوه پاريزت لە خوا کرد، مانای وایە ۋەك بۆ خوا شايستەيه پاريزت لیکردوه، هەردووکیان دوو دیوى يەك راستين، دوو تەعیرن لە يەك راستى، بەلام هەندىك لە زانایان زۆر دالغیان بەووه لىداوه، ئایەتيك بدۆزنهوه بلىن: فلان ئایەتەى نەسخ کردۆتەوهو لابردوه، ۋەك نۆ هەنگیان لە دارىکدا دۆزینەوه!! لە حالیکدا كە ۋەك زانایانى لىکۆلەرەوهو قوولپۆچوو گوتووینەو ئیمەش ئەو رایەمان هەلبژاردوه: هیچ ئایەتيك و هیچ رستەيهك لە قورئاندا نيه، كە بگوترى: دەخوینرێتەوهو كارى پى ناکرى، ئەوەش كە بگوترى: فلان ئایەتە قورئان بووه، پىویستى بەوه دەكات بە تەواتور ئەوه چەسپابى، چونکە قورئان هەمووى بە تەواتور بە ئیمە گەشتوه، قورئان بوونى رستەيهك، ۋەك پىشتریش گوتوویمانە، ۋەك: (الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنِيَا فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ)، كە لە تەفسیری سوورەتى (الأحزاب) و (النور) و (النساء) یشدا، باسمانکردوه، كاتىك دەتوانین بلىن: ئەو دەقه قورئان بووه، كە بە تەواتور بە ئیمە گەشتبى، بەلام ئەو دەقانه لە رى ئاحادەوه بە ئیمە گەشتوون و، ۋەك زانایان دەلین: قورئانىش بەسەنەدى ئاحاد ناچەسپى و نەچەسپاوه، قورئان هەمووى بە تەواتور بە ئیمە گەشتوه، كەواتە: ئنجا مادام لە رى ئاحادەوه ئەو دەقه گەشتوه، ئەو كاتە قورئان بوونى نەسەلمیتراه، زانایانى پسپۆر قوولپۆچووش دەلین: كاتىك نەسخ پوودەدا، كە ئەو دوو ئایەتە تىك بگيرىن، بەلام ئەگەر دوو ئایەت هەر كامیان تەعیر بکات لە دیویكى ئەو راستیه، هیچ پىویست بەوه ناکات بگوترى: ئەمیان ئەویانى لابردوه.

﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾، خوا دەفەرموی: بیستن و فەرمانبەریی بکەن
 ﴿وَأَنْفِقُوا﴾ هەروەها خەرج بکەن، ﴿خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾، دەگونجی (خیراً)
 لە ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا﴾ دا، بە مانای مāl و سامان بێ، وەك: ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
 الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ﴾ (۱۸۰)، (خیر)، بە مانای مāl و سامان دێ، لەویدا،
 لێرەش دەگونجی: ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا﴾، واتە: مāl و سامان ببەخشن، دەشگونجی:
 ﴿وَأَنْفِقُوا﴾، واتە: ببەخشن، ﴿خَيْرًا﴾ یش، بەرکاری کارو بکەر (فعل و فاعل)
 یکی، قرتیندراو بێ، واتە: (وأتوا خيراً) و هەرچی خێرو چاکەیه ئەنجامی بدەن،
 ﴿لِّأَنْفُسِكُمْ﴾، بۆ خۆتان.

﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾، هەر کەسێکیش پارێزراو بێ لە چرووکی دەروونی
 و، دەروونی پارێزراو بێ لەو خەسلەتە پیسە، بە لکو لە جیاتی چرووکی، سەخی
 و بەخشنەو دڵکراو بێ، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ئا ئەوانەن سەرفرازان، ئا
 ئەوانەن بەختەوهران و بە ئامانج گەشتتوان.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، ئەگەر ئێوە
 قەرزیکی باش بدەن بە خوا، ﴿يُضَعِّفْهُ لَكُمْ﴾، (خوا) بۆتان چەند بەرانبەر
 دەکاتەو، واتە: پاداشتەکەتان بۆ چەند بەرانبەر دەکاتەو، ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾،
 لێشتان دەبووری، هەڵەکانتان بۆ دەپۆشی، ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾، خواش
 سوپاسگوزاری هێدی و مەندە، ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای پەنھان و
 ئاشکرایە، ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، زāl و کارزانە، بەلā دەستی کاربەجییە.

تێمە لە تەفسیری سوورەتی (الحديد) دا، کورتە باسیکمان لە بارە ی قەرزی
 چاک (القرض الحسن) دەو کرد، کە قەرزی باش بە خوادان، ئەوێە بە
 شیوێەك ئەو مāl و سامانێ خۆت ببەخشی، لە پێناوی خوادا ﷻ، کە هەموو
 مەرجهکانی چاک مāl بەخشین لەو خێرو چاکەو مāl بەخشینە ی تۆدا هەبن،
 بە دڵکی پاکەو بێ، بە پرووێکی خۆشەو بێ، بە زمانیکی شیرین بێ، ئەو

كەسەى ھاوكارىى دەكەى و قەرزى پى دەدەى، ھەلینەپپىچى و ناپرەحتى نەكەى و ھتە، لەوئى بە دريژى لەو بارەوہ باسمانكردوہ.

لیرەدا جیى سەرنجە كە خوا ﷻ كۆتایى ئەم سوورپەتە موبارەكە، بە باسكردنى كۆمەلێك لە سىفەتە بەرزو مەزنەكانى خوئ دىئى: ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾، خوا سوپاسگوزارى ھىدى و مەندە، سوپاسگوزار واتە: ئەگەر بەندەكانى چاكە بكەن، خوا پاداشتيان دەداتەوہ، ﴿شَكُورٌ﴾، بە مانای زۆر سوپاسگوزار، پريژگەى زیدەپروییە لە (شاكِر)، چونكە خوا وشەى (شاكِر) یشى، بو خوئ بەكارھێناوہ: ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ ﴿١٤٧﴾ النساء، واتە: خواش سوپاسگوزارى زانا بووہ، ئەگەر بەندەكان چاكە بكەن، خوا سوپاسيان دەكات، ﴿شَكُورٌ﴾، واتە: زۆر سوپاسگوزارە، ﴿حَلِيمٌ﴾، زۆر ھىدى و مەندە، چونكە ﴿حَلِيمٌ﴾، پيچەوانەى زوو توورپە بوویە: (سريع الغضب)، ﴿حَلِيمٌ﴾، واتە: خوا زۆر ھىدى و مەندە، ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای پەنھان و ئاشكرايە، ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەوپەرى بالادەستەو ئەوپەرى كاربەجیئە.

مەسەلە گۈرۈنگەکان

مەسەلە یەكەم:

هیچ كەس بەبى مؤلەت و ویستی خوا، هیچ بەلایەكى تووش نابى، و، بپروا
بە خوا بوونیش مایەى پینمایىكرانى دلە، بۆ ھەلویستی راست و دروست لە
بەرانبەر بەلاو گرفتاریەكاندا:

خوا دەفەرموى: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ،
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

۱- ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هیچ بەلایەك تووش نابى، مەگەر بە مؤلەتى
خوا، لیرەدا: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ بەركارەكەى قرتینراوە، یانى: (مَا أَصَابَ أَحَدًا مِنْ
مُصِيبَةٍ)، هیچ كەس هیچ بەلایەكى تووش نابى، مەگەر بە مؤلەتى خوا ﷻ.

عەلقەمە گوتووویەتى: (هُوَ الرَّجُلُ تُصِيبُهُ الْمُصِيبَةُ، فَيَعْلَمُ أَنَّهَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ،
فَيَسْلُمُ لَذَلِكَ وَيَرْضَى)، (جامع البيان: ۳۴۲۸۶) گوتووویەتى: ئەو بەسەست پى
پیاویكە بەلایەكى بەسەر دى، دەزانى كە لەلایەن خواوەیە، بۆیە ملكەچ دەبى
و پازى دەبى، لەو پروووە كە لەلایەن خواى پەروەردگارەووەیە، ئەگەرنا جارى
وايە بەلایەكە شتىكى خراپەو، بە دلتیایى خودى بەلایەكەى پیناخۆشە، بەلام
لەو پروووە كە بەبى ویست و مؤلەتى خوا بەسەرى نەهاتو، پى پازییەو
ئەووەش دەبیتە ھوى دلخۆش بوونى.

وشەى (إِذْنٌ)، كە دەفەرموى: ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، (ابن عاشور) دەلى: (الإِذْنُ:
أَصْلُهُ إِجَازَةُ الْفِعْلِ لِمَنْ يَفْعَلُهُ، وَأُطْلِقَ عَلَى إِبَاحَةِ الدُّخُولِ إِلَى الْبَيْتِ، وَإِزَالَةِ

الْحِجَابِ لِأَنَّهُ مُشْتَقٌّ مِنْ أَذِنَ لَهُ إِذَا سَمِعَ كَلَامَهُ. وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِتَكْوِينِ أَسْبَابِ الْحَوَادِثِ، فَأُطْلِقَ عَلَى ذَلِكَ التَّقْدِيرِ وَالتَّكْوِينِ لَفْظُ (إِذْنٍ)، وَاتِهِ: وَشَى (إِذْنٍ) بَرِيَّتِهِ لَهُ مَوْلَاهُ تَدَانِ بِهِ كَرْدَنِي كَارِيكَ بَوَّ كَه سِيَّكَ كَه دِيكَات، لَهُ تَه صَلْدَا بِهِ كَارِهِيَنَرَاوَه بَوَّ رِيَّيْدَانِي چوونه مَالِيكَ و، لَابَرْدَنِي پهرده يان كَرْدَنه وهی دهرگا، چونكه (إِذْنٍ)، لَهُ (أَذِنَ لَهُ)، هَاتوَه (أَذِنَ لَهُ)، وَاتِهِ: قَسَه كهی بیست و گوئی بَوَّ رَاگَرْت، به لَام لِيَرَه دَا خَوَازَرَاوَه تَه وه بَوَّ هِيَنَانَه دِي هَوَّكَارِي رَوودَاوَه كان، تَنجَا لِيَرَه به كَارِهِيَنَرَاوَه بَوَّ خُودِي تَه دَازَه گِیرِي كَرْدَن و هِيَنَانَه دِي رَوودَاوَه كان، كه وَاتِهِ: ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، يَانِي: مَه گَر به رِيَّيْدَانِي خَوَا ﴿تَعَالَى﴾.

(۲) - ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾، ههر كه سِيَّكِيَش بَرَوَا به خَوَا بِيَنِي، دَلِي رِيَنِمَايِي دَه كَات، دَلِي رَا سَتَه رِي دَه كَات، (بَوَّ گَرْتَنه به رِي هَه لَوِيسْتِي رَا سَت و دَرُوسْت)، (الطبري)، لَهُ تَه فَسِيرِي تَه و رَسْتَه مَوْبَارَه كه دَا: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، دَه لِي: ﴿لَمْ يُصِبْ أَحَدًا مِنَ الْخَلْقِ مُصِيبَةٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ يَقُولُ: إِلَّا بِقَضَاءِ اللَّهِ وَتَقْدِيرِهِ ذَلِكَ عَلَيْهِ، وَاتِهِ: هِيچ كه سِيَّكَ لَهُ خَه لَك، به لَایَه كِي به سَهَر نَايَه ت، مَه گَر به مَوْلَه تِي خَوَا وَاتِهِ: مَه گَر به تَه دَازَه گِیرِي كَرْدَنِي خَوَاو بَرِيَارِي خَوَا له سَهَرِي، كه تَه و شَتَه ي به سَهَر بِي، له و بَارَه وه ش (الطبري) له تَبِينو عَه بَاسَه وه (خَوَا له خَوِي و بَابِي رَا زِي بِي) تَه م دَه قَه دِيَنِي به ژَمَارَه: (۳۴۲۸۵)، كه دَه فَهَر مَوِي: (يَهْدِ قَلْبَهُ: يَعْنِي: يَهْدِ قَلْبَهُ لِلْيَقِينِ، فَيَعْلَمُ أَنَّ مَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئْهُ، وَمَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبْهُ)، يَانِي: (يَهْدِ قَلْبَهُ)، وَاتِهِ: دَلِي بَوَّ دَلْنِيَايِي رِيَنِمَايِي دَه كَات و، دَه زَانِي تَه وه ي به سَهَرِي هَاتوَه، نَه دَه گُونجَا به سَهَرِي نَه يَه ت، و، تَه وه ي به سَهَرِي نَه هَاتوَه، نَه دَه گُونجَا به سَهَرِي بِي.

هَه رَوَه هَا (الطبري)، لَهُ تَه فَسِيرِي (يَهْدِ قَلْبَهُ) دَا، دَه لِي: (يَهْدِ قَلْبَهُ: يَقُولُ: يُؤَفِّقُ اللَّهُ قَلْبَهُ بِالتَّسْلِيمِ لِأَمْرِهِ وَالرَّضَا بِقَضَائِهِ)، وَاتِهِ: خَوَا دَلِي رِيَنِمَايِي دَه كَات: مَلَكَه چ بِي بَوَّ فَهَر مَانِي خَوَاو، رَا زِي بِي به بَرِيَارِي خَوَا ﴿تَعَالَى﴾.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، خواش به هه موو شتیك زانیه، واته: به هه موو شتیك زانیه، ئه و به لاو ناخویشی و گرفتارییه ی به سهر تووش هاتوه، ئه ی مرووف! ئه وه ههر له زانیاری خوی بهروه ردگار دایه.

ئىنجا لە راستىيدا ئەگەر ئىنسان ئىمانى باشى ھەبى، بەو ھە زانى ئەو شتە لە زانىارى خوادا بوو، بە پرىارى خوايەو، بەبى مۆلەتى خوا ئەو شتە بەسەر نەھاتو، دەبىتە ھۆى دىلخۆشى و فەرەھانى لە دىداو دەللى: ھەر شتىك لەلایەن دۆستەو بە ھەر خۆشەو، ئەو گرفتارىيەش لەو پووو ھە لەلایەن دۆستەو ھە، كە خاى مۆتەعالەو دۆستى ئىماندارانە: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾، خوا دۆستى ئەوانە ھە كە ئىمانيان ھەن، مایەى خۆپاگىرى و دىلخۆشە.

[illegible]

مه سه له ی دووهم:

فهرمانکردنی خوا به گوپرایه لپی بو خوئی و بو پیغه مبه ره که ی و،
 ناگادار کردنه وهی که له حاله تی پشتتیکردندا، پیغه مبه ری خوا ﷺ ته نیا
 گه یاندنی پروونی په یامی خوای له سه ره و، مروقه کان خو یان به پر سیارن:
 خوا ده فهرموئی: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
 الْبَلْغُ الْمُمِينُ﴾ ۱۲.

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سئی برگه دا:

(۱) ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، فهرمانبه ری خوا بکه ن و، فهرمانبه ری
 پیغه مبه ره که بکه ن، (الشوکانی)، چه مکیکی ئاوا له م رسته موباره که وهرده گری: (هُوْنُوا
 عَلَى أَنْفُسِكُمُ الْمَصَائِبَ، وَاشْتَغِلُوا بِطَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ)، به لآو گرفتاریه کان که
 به سه رتان دین له سه ر خو تانیان ئاسان بکه ن و به قورسیان مه گرن و، سه رگه رمی
 فهرمانبه ری خوا و فهرمانبه ری پیغه مبه ره که ی بن، با چاوت له سه ر ئەو به لآو نه خو شیی
 و ناخو شیی و گرفتاریه نه بی، که له جهسته و له پرووحتدا و، له ده ورو به رتدا و، له مال
 و خیزانت دا و، له مال و سامانتدا به سه رت هاتوه، با چاوت هه ر له سه ر ئەو نه بی و،
 ده ست و پیت بیهستی و په کت بخت، به لکو فهرمانبه ری خوا و پیغه مبه ره که ی بکه ن
 ﷺ، ناگاتان له تالایی ئەو گرفتاری و نارپه حه تیانه نه مینی.

(۲) ﴿فَإِن تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئەگه ر پشتتان هه لکرد، پرووتان وهرگیرا، یانی: (فَإِن أَدْبَرْتُمْ
 عَنْ طَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ مُسْتَكْبِرِينَ عَنْهَا)، ئەگه ر پشتتان کرده فهرمانبه ری و
 گوپرایه لپی خوا و گوپرایه لپی و فهرمانبه ری پیغه مبه ره که ی، خو تان به زلگرت له
 به رانه ر خوا و پیغه مبه ره که ی دا.

(۳) ﴿فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُمِينُ﴾، به دلنیا ی پیغه مبه ره که مان ته نیا گه یاندنی
 پروونی له سه ره، واته: خو تان به پر سیارده بن، یانی: (فَقَدْ أَعْذَرَ إِلَيْكُمْ بِالْإِبْلَاحِ وَاللَّهِ

وَلِيُّ الْإِنْتِقَامِ مِمَّنْ عَصَا، وَخَالَفَ أَمْرَهُ،) خوا ﷺ بیا نووی نه هیشتوون به وه که پیی راگه یاندوون و ئاگاداری کردوونه وه، تۆلەش له وه که سه دهستینی که سه ریچی لی دهکات و فه رمانی ده شکینی.

ئەم ئایەتە موبارەکانە هەر کامیکیان -- وهک پێشتر باسمان کرد -- راستییەکی مەزن دەگریته خووی و ئەگەر ئینسان ورد سەرنج بدات، وهک ئالقه کانی زنجیری هه موویان یه کدی ده به سته وه.

هیچ به لایهک به سەر مەرووف نایەت، مەگەر به مۆلەتی خوا، هەر که سیکیش بروای به خوا هەبی، خوا دلی رۆشن دهکات و پینمایی دهکات بو هه لۆیستی راست و دروست، که بریتیه له خوڤاگری و ملکه چیی بو خواو پازیی بوون به بریارو ئەندازەگیری خواو، خیر تیدا دیتنی و، خویندنه وهی پشتی ئەو به لۆ نارهحه تیانه.

ئەجا بو ئەوهی هه توانی ئەو برینه بی، که به هووی ئەو به لایه وه له دلت بووه و برینی دلت ساپیژ بی، فه رمانبهیری خواو فه رمانبهیری پیغه مبه ره که ی ﷺ بکه ن، چونکه له ئەنجامی پابه ندیی به شه ریه ته وه، فه رمانبهیری بو خواو بو پیغه مبه ره که ی ﷺ چاوت هەر له سەر ئەو گرفتاری و به لۆ نارهحه تیانه نابی و، چاویان له سەر چر داناگری که به سهرت هاتوون و تالایه که یان نامینی، به لام که سیک وانەکات و پشت له خواو له پیغه مبه ره که ی ﷺ بکات و فه رمانبهیریان نهکات، با بزانی که خووی به رپر سیاره، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ ته نیا گه یاندنی په یامی روونی خوای له سهره، دواي ئەوهی په یامی خواي په روه ردگارت پیگه یشت و، شه ریه تی خواي په روه ردگارت پیگه یشت و بو ت روونکرایه وه، ئەجا به رپر سیاریه تی له ئەستۆی خۆته.

مەسەلەى سىيەم:

پاگەياندىنى تەنيا پەرستراوئىتى خوا، پىويستکردنى پشت بە خوا بەستنى
برواداران:

خوا دەفەرموى: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۳)

شىكردنەھەى ئەم ئايەتە، لە دوو برگەدا:

(۱)- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، خوا، جگە لەو ھىچ پەرستراوئىك نى، ئەمە راستىيەكەو
ھەموو قورئان لە بازنەى ئەم راستىيەدا دەسوورئ، ئەمە بناغەى ھەموو راستىيەكانى
دیندارىيە، كە جگە لە خوا ھىچ كەسى دىكەو، ھىچ شتىكى دىكە، شایستەى پەرسترا
نى، بە مانای راستەقىنەو فراوانى پەرسترا، كە برىتە لە: ۱- ئەوپەرى ملكەچى،
۲- ئەوپەرى خۆشويست، ۳- ئەوپەرى بەبەرز گرتن، ۴- ئەوپەرى بە گەورەگرتن و بە
مەزن گرتن، ۵- ئەو پەرى سام و ھەيەت بۆ نواندن، ۶- ئەو پەرى پشت پى بەست،
دەبى ئەوانە تەنيا بۆ خوا بى.

(۲)- ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، بروادارانیش با تەنيا پشت بە خوا
بەست، نەیفەرموو: (فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ عَلَى اللَّهِ)، بەلكو (الجارُّو المجرور) پىشخراون،
كە بەركار پىش دەخرئ وەك (إِيَّاكَ نَعْبُدُ)، كورت ھەلئنان دەگەيەنئ، (إِيَّاكَ نَعْبُدُ)،
واتە: تەنيا تۆ دەپەرستىن، لىرەدا: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، با برواداران
تەنيا پشت بە خوا بەست، ئىمە پىشترىش باسى پشت بە خوا بەستمان کردو،
رووغان کردۆتەو كە پشت بە خوا بەست، لەگەل دەست بەھۆكارەو گرتن دژى
يەك نىن، بەلكو تەواوكەرى يەكدىن، دەبى دلت بەخواو پەيوەست بى و، دەستىشت
بە ھۆكارەكانەو بى.

مەسەلەى چوارەم:

ئاگادار كىردنە ۋەى بىر ۋاداران كە ھەندىك لە ژن و مندالە كانيان، ۋەك دوزمن بە زەپن بۆيان و، دەبى لىيان و رىابن، دواترىش ۋازلىھىيان و چاۋپۆشىى و لىيوردن، بىكەنە پىشە لە گەلىيان، ئىجا كە ژن و مندال ھۆكارى تاقىكردنە ۋەن، خواش پاداشتى مەزنى لە لايە، بۆ كە سائىك سەربەرزانە لە ۋ تاقىكردنە ۋەى ۋ دەربچن، كە واتە: ھەتا پىيان دەكرى با پارىز لە خوا بىكەن و، فەرمانبەرىى و بەخشىن بىكەن، خۆيان لە چرووكىى بپارىزن:

خو دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَدِكُمْ عُدُوَّكُمْ لَكُم فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۴ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَاكُمُ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝۱۵ فَأَنقَرُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَن يُوقْ شَحْ نَفْسِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۱۶﴾

شىكردنە ۋەى ئەم ئايەتەنە، لە دوازە بىرگەدا:

(۱)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناۋە! (بە ھەموو ئەو شتانەى پىويستە بىروايان پى ھىنرى).

(۲)- ﴿إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَدِكُمْ عُدُوَّكُمْ﴾، بە دلىيى لە ژنەكانتان و لە رۆلەكانتاندا دوزمن ھەىە بۆ ئىۋە، واتە: بە شىك لە ھاوسەرانتان و مندالەكانتان ۋەك دوزمن وان بۆ ئىۋە، دوزمن ئەو كەسەىە كە زىانت پى دەگەىەنئى و خىرو قازانجت لە دەست دەدا، ھەندىك لە ژن و مندالىش بەو شىۋەىە مامەلە دەكەن لە گەل پياۋدا، لە ھۆى ھاتنەخوارە ۋە كەيدا باسما كىرد، عەبدوللاى كورى عەبباس (خو لە خۆى و بابى رازى بى)، ھىناۋىەتى، كە ھەندىك لەوانەى لە خەلكى مەككە بىروايان ھىناۋو، وىستىان كۆچ بىكەن بۆ مەدىنە، بەلام ھەبوو ژنەكەى، ھەبوو كورەكەى، ھەبوو كچەكەى پىيان

لېگرتن که کۆچ بکهن، دیاره هەر مسوڵمان و ئیماندار بوون، به لام کۆچیان نه کرد، تاکو بچن له مه دینه لهوئ له مه نزلگای ئیسلامدا، پهروه رده بین و، فیری قورئان بین، شارهزا بین و، خیریکی زوریان له دهست چوو، ئنجا خوا ﷺ فرمووی: هه ندیک له ژن و منداله کانت واته: ئهوانه ی رییان گرتوه له پیاوه کان که کۆچ بکهن و، په یوه ست بن به مه نزلگای ئیسلامه وه، مامه له یه کیان کردوه له گه ل میرده کانیندا، وه ک مامه له ی دوژمن له گه ل دوژمن دا، وشه ی (عَدُو) ش بو تاک و بو دووان و بو کۆ (جمع) ش به کارده هیتئی.

لیره که ده فرموئ: ﴿إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ﴾ (من)، بو هه ندیک (تَبْعِيض) ه، یانی: هه موو ژنیک بو میرده که ی وانیه و، هه موو مندالیکی ش بو باب و دایکی وانیه، واته: به شیکیان وان:

أ- یان مه به ست له وه یه که مانا رواله تییه که یه تی واته: هەر ریک لیتان ده بنه دوژمن و دوژمنایه تییتان ده کهن، وه ک هه ندیک ژن بو میرده که ی وایه و، هه ندی مندال ته گهر کوپه، ته گهر کچه، بو باب و دایکی وایه، جاری واهیه ژن میردی خو ی ده کوژی، یان تووشی زیانی ده کات، یان خیانه تی لی ده کات، ههروه ها مندال کوپ یان کچه، شتیک ده کات که به زه ره ری دایکی یان بابی یان هه ردووکیان ته واو بی.

ب- یاخود مه به ست پی وێچواندنیکه، که وه ک چۆن دوژمن کاریک ده کات، تۆ تووشی زیان بی، ئه و ژنه ش کاریک ده کات، ئه و میرده تووشی زیان بی، نه ک دژایه تی بکات به رواله ت و، ئه و منداله کاریک ده کات که باب و دایکی، تووشی زیان بین، بی ئه وه ی ئیعلانی دوژمنایه تی بکات.

(۳)- ﴿فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ {مادام وان} لیتان وریابن و ئاگاداریان بن، له ده ستیان تووشی زیان نه بن!

(۴)- ﴿وَإِنْ تَعَفُّواْ وَتَصْفَحُواْ وَتَغْفِرُواْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، ته گهر ببوورن و چاوپۆشی بکهن و بپۆشن، به دنیایی خوا لیبورده ی میهره بانه، له سه ره تاوه ده بی

وریا بى، ژن و مندالت تووشى گوناھو لادان و تاوانت نهكات، ئنجا به نسهت ئه
 كاتهوه كه گوتراوه: كه سىك بړواى هیناوه، به لام ژنهكهى، يان مندالهكهى پړگرى
 بووه كوچ بكات بو مهدينه، ئهوه رابردوه، به لام گوتراوه: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ
 شُمُولَ الْمَعْنَى)، تايهت بوونى هوکار (ى دابهزینی ثايهتیک) پړى له گشتگیربوونى
 واتايهكهى ناگرى، ئیستاش پیاوان ئهگهر له خوځيان وریا نهبن، لهوانهیه ههندى له
 ژنهکانیان زوریان داوا لى بکهن: فلان شتهمان دهوى و فلان شتهمان دهوى و فلان
 شتهمان دهوى، له ئه نجام دا تووشى مالى حه پام بن، يان تووشى کاسبى حه پام
 بن، يان تووشى ته نازولکردن بن له عه قیده مه بده تيان له پیناوى پازيیکردنى ژن
 و مندالياندا، يان جارى وایه ژن و مندالهکان، ئه و پیاوه هه لده پيچن بو شتيك كه
 ناشه رعييه، يان به پيچه وانهوه: جارى واش هه يه پیاوه كه ژنهكهى به ره و ناشه رعيي
 هه لده پيچى، يان مندالهکانى ناچار دهكات، به لام ليره حالتهى باوتر ره چاوكراوه كه
 به زورى وایه ئافرهت كه عاتيفيهو، مندالهکان كه جارى عه قلیان کامل نه بووه،
 ئه گهر باب وریا نه بى، تووشى ناشه رعيي و لادان و تاوانى دهكهن، ئنجا پيشى ده بى
 وریا بى، به لام دواى ئه وهى كه م و كوپيهك بوو له لايهن وانهوه، ئه و پیاوه تووشى
 لادانيك، تاوانيك، هه له يهك بوو، نابى چاوى له توله ستانهوه و دوژمنايه تى بى، بويه
 خوا ده فهرموى: ﴿وَأِنْ تَعَفُّواْ وَتَصْفَحُواْ وَتَغْفِرُواْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، ئه گهر
 واز له سزادان يین و، چاوپوشى بکهن و، لييوردن بکهن، به دلنیاى خواش لييوردهى
 به به زه ييه، چونكه ناکرى پیاو بلل ژنهكه! فلانه ساله به هوى تووه من ئه و کاسبیه م
 نه کرد، يان ئه وه م نه کردو ئه وه م کرد، يان به هوى فلان كوره وه و فلان كچه وه، ئه ویش
 بى دوژمنايه تى بكات، نا، ژيانى خيزانى به چاوپوشى و لييوردن ته ندروست ده بى.

كهواته: با سه رنجيكي ئه و سى وشه يه بدهينه وه:

(عفو): بریتیه له وه كه سىك كه هه له يهكى به رانه ر کردووى، خوت دوور
 بگرى له سزادانى.

(صَفْح): بریتیه لهوهی سهرزهنشتیشی نهکهی و چاوپۆشیی لی بکهی، نهک ههر سزای نهدهی، به لکو لیشی له دل نهگری.

(عَفْر)، بوردن و پۆشین، یانی: ههلهکهی بۆ پۆشی و وهک ئهو ههلهیهی ههر نهکردبۆ و له بیر خۆتی بهریهوه.

ئنجا ئهگەر وابکهن:

(۵) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به دنیایی خواش لیبوردهی به بهزهیه، واته: ئهویش به پپی کردهوهکهی خۆتان، مامه لهتان لهگه لدا دهکات، ئهگەر ئیوه چاوپۆشی و لیبورتن بکه نه پیشه، خواش لیتن دهبووری و چاوپۆشی و بهزهیتان لهگه ل دهنوینی.

(۶) ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ به دنیایی سامانه کانتان و منداله کانتان بۆ ئیوه مایه ی تاقیکردنهوهن، وشه ی (فِتْنَةٌ)، له قورئاندا به چهند واتایهک هاتوه، له ئهصددا وشه ی (فِتْنَةٌ)، لهوهوه هاتوه: (فَتَنَ الصَّائِغُ الذَّهَبَ، إِذَا أَدْخَلَهُ فِي النَّارِ لِيَتَّظَهَرَ جَوْدَتُهُ مِنْ رَدَائِهِ)، واته: زیڕینگهر زیڕه کهی جهرباند، یانی: خستیه نیو ئاگره وهه و قالیی کردهوه، بۆ ئهوهی زیڕی ساغ لهو کانزایانهی رهگه لی خراون، جیابیتتهوه، له ئهصددا لهوهوه هاتوه، دواپی به کارهینراوه بۆ تاقیکردنهوهه، به کاریش دههینری بۆ بهلاو مهینهتی به سهرهاتن، بۆ ئهوانه ههموویان به کاردههینری، ههندیکیش گوتوو یانه: (الْفِتْنَةُ: اضْطِرَابُ النَّفْسِ، وَحِرْثُهَا مِنْ جَرَاءِ أَحْوَالٍ لَا تُلَائِمُ مَنْ عَرَضَتْ لَهُ)، فیتنه بریتیه له شه ژانی نهفس و سهراسیمه بوونی، له ئهنجامی ههندیك شتدا که به سهری هاتوون و لهگه لی دا ناگونجین، واته: سامانه کانتان و منداله کانتان بۆ ئیوه مایه ی تاقیکردنهوهن و گرفتاری و مهینهتیتان بۆ دیننه پیش.

(۷) ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ خواش پاداشتی مهزنی له لایه، یانی: ئهگەر ئیوه له تاقیکردنهوهی مال و سامانه کانتان و منداله کانتان، ده ربچن و، بۆ مال و سامانه کانتان سوور نه بن له سهه ئهوهی به ههلال و به حهرام ههر وه سهریه کیان بنین و، بۆ منداله کانتان سوور نه بن له سهه ئهوهی ههر داواکارییه کیان کرد، پیاپی بدهن، یان له

پیناوی چاک ژیانندی ئەواندا، خۆتان گوناھبارو عەیبدار بکەن، ئەگەر ئاوا مامە ئە بکەن و بە تەندروستی، خوا پاداشتیکی مەزنی لەلایە.

لە بارەى ئەم ئایەتە موبارەكەو، زۆربەى تەفسیرەكان ئەم دەقەى سوننەتیان هیناوه:

إِعَنْ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي بُرَيْدَةَ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْطُبُنَا فَجَاءَ الْحُسَيْنُ وَالْحَسَنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَلَيْهِمَا قَمِيصَانِ أَحْمَرَانِ مِشْيَانِ، وَيَعْثُرَانِ، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمِنْبَرِ فَحَمَلَهُمَا وَوَضَعَهُمَا بَيْنَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: صَدَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾، نَظَرْتُ إِلَى هَذَيْنِ الصَّبِيِّنِ مِشْيَانِ وَيَعْثُرَانِ، فَلَمْ أَصْبِرْ حَتَّى قَطَعْتُ حَدِيثِي، وَرَفَعْتُهُمَا ثُمَّ أَخَذَ فِي خُطْبَتِهِ { (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۱۱۰۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۷۷۴، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكِبَرِيِّ: ۱۷۹۱، وَابْنُ مَاجَه: ۳۶۰۰، وَأَحْمَدُ: ۵، ص ۳۵۴، وَابْنُ حَبَانَ: ۶۳۹، وَالحَاكِمُ: ۱۰۵۹، وَابْنُ خُزَيْمَةَ: ۱۴۵۶، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِيِّ فِي سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ).

واتە: عەبدوللای کۆری بۆرەیدە لە بابیەو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەگێڕێتەو دەلی: پێغەمبەری خوام بینی ﷺ وتاری دەدا، هەسەن و حوسەین هاتن (نەوێ بوون، کۆرانی عەلی ئامۆزای و فاتیمەى کچی خوا لیان رازی بێ، پێرۆچکەو بچووک بوون)، دوو کراسی سووریان لەبەردا بوون، دەپۆشتن و رەتەلیان دەبرد و دەکەوتن، (دیارە لە کراسەکیان ئالقاون)، پێغەمبەری خوا ﷺ، (وتارەکەى بێ) لە مینبەرەکە دابەزی و هەردووکیانی هەلگرتن و بردنە لای خۆی و لە پێش خۆی دایان، دوایی فەرمووی: خوا راستی فەرمووه: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾، مأل و سامانەكانتان و مندالەكانتان بۆ ئیو مایەى تاقیکردنەو، تەماشای ئەو دوو مندالەم کرد، دەپۆشتن و هەلدەنگوتن، خۆم رانەگرت تاكو وتارەکەم بێ و، بەرزم کردنەو بۆ لای خۆم، دوایی دەستی کردەو بە وتاردانەکەى.

۸- ﴿فَانْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، هەتا دەتوانن پارێز لە خوا بکەن، هەتا بۆتان دەکری، واتە: ئەگەر کەم و کۆریەکیشتان بوو لەو بوارەدا، نا ئومید مەبن، ئەوێندەى پیتان

دەکرئ، وریابن مال و مندالتان تووشی گوناھو لادان و تاوانتان نهکات، به پئی توانا ئەوهندهی بۆتان دەکرئ پارێز له خوا بکهن، پارێز له خوا کردنیش ئەوهیه که تۆ وریا بی قەدەغەکانی خوا نه شکینی و، ئەرکهکانی که له سەری دانای، نهیانچووینی.

۹- ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ﴾ گوئ بگرن (ئەوهی خوا فەرمانی پیکردوون، وەری بگرن و تییبگەن)، فەرمانبەریی بکهن و گوێرایەلیی بکهن، (هەم بۆ خوا ﷻ هەم بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ).

۱۰- ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ﴾:

أ- مال و سامانیش به قازانجی نهفسی خۆتان ببهخشن، ئەمە واتایەکی.

ب- یاخود: ﴿وَأَنْفِقُوا﴾ ببهخشن خەرج بکهن، مال و سامان، ئنجا (وَأَفْعَلُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ)، به لام (وَأَفْعَلُوا)، نهگوتراوه و قرتیتراوه لهبەر ئەوهی به سیاق و سەلیقه دەزانری، واتە: مال و سامان ببهخشن و چاکە بکهن بۆ خۆتان، هەر وهه ئەم رستهیه دوو مانای دیکهشی هەن که دواپی دهیانیهین.

۱۱- ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ هەر که سیکیش له چرووکی نهفسی پارێزراو بی، واتە: چرووکی و چنگووچاوی، سیفه تیکی خراپه له دەر وونی مروّفا، هەر که سیک له شهرو خراپه ی ئەو سیفه تهی پارێزراو بی و سهخی و دلفراوان بی.

۱۲- ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئا ئەوانەن سەرفرازان، یانی: سەرفرازی راستەقینه و به ئامانج گەشتووی راستەقینه، ئەوانن، لێره دا که دەفهرموئ: ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾، واتە: (مَنْ زَكَّى نَفْسَهُ مِنَ الشُّحِّ وَوَقِيَ شَرَّ الشُّحِّ)، هەر که سیک نهفسی خۆی پاککردیتهوه له چرووکی و پرژدی و، له خراپی ئەو سیفه ته پارێزراو بووبی، بهس ئەوانەن سەرفراز.

که دەفهرموئ: ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ﴾، وێرای ئەو دوو واتایه گۆمانن: دوو مانای دیکهشی هەن، مانای یه کهم: بهخشینیکی باش بۆ خۆتان ببهخشن: (وَأَنْفِقُوا إِِنْفَاقًا خَيْرًا).

وشه‌ی (خَیْر) یش به مانای مَال و سامان دئی، چونکه خوای په‌روه‌ردگار له هندیك له ئایه‌ته‌کاندا وشه‌ی (خَیْر)ی، به مانای مَال و سامان هی‌ناوه، وه‌ك ده‌فهرموئ: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ﴾ (۱۸۰) البقرة، واته: وه‌سییه‌تان له‌سه‌ر پی‌ویست کراوه، ئه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه‌ خه‌یری به‌جیه‌یشت، واته: مَال و سامانی به‌جیه‌یشت.

دووه‌م: مانایه‌کی دیکه‌شی ئه‌وه‌یه که وشه‌ی: ﴿وَأَنْفِقُوا﴾، مانای پی‌شبخهن (قَدْ مُوَا)ی، خرابیته‌ نیو، یانی: (ضُمِّنَ وَأَنْفِقُوا مَعْنَى قَدْ مُوَا)، واته: به‌خشن و پی‌شبخهن بۆ نه‌فسی خو‌تان مَال و سامانیك که ده‌یبه‌خشن، بۆ خودی خو‌تانی پی‌شبخهن به‌ قازانجی خو‌تان، له قیامه‌ت به‌ که‌لکتان دیته‌وه، که‌واته: ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لَا تَنْفُسَكُمْ﴾ سه‌رجه‌م چوار واتا ههن.

لی‌ره که ده‌فهرموئ: ﴿فَأَنْفِقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، ئه‌وه‌نده‌ی له تواناتان دا هه‌یه پارێز له خوا بکه‌ن، هندیك له زانیان پی‌یان وابوو هه‌م رسته‌یه ئه‌و ئایه‌ته‌ی نه‌سخ کردۆته‌وه که ده‌فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ (۱۰۲) آل عمران، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هی‌ناوه! وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه پارێزی لیکه‌ن.

گو‌توو‌یان‌ه: چونکه وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه، واته ئه‌و په‌ری ته‌قوا، به‌لام لی‌ره‌دا ده‌فهرموئ: ﴿فَأَنْفِقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، ئه‌وه‌نده‌ی له تواناتاندا هه‌یه پارێز له خوا بکه‌ن، ئه‌مه‌ گوایه ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (آل عمران)ی، نه‌سخ کردۆته‌وه!

به‌لام له راستییدا ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ تیک ناگیرین، تا‌کو بلی‌ین: ئه‌وه‌ی دوایان ئه‌وه‌ی پی‌شیی نه‌سخ کردۆته‌وه، چونکه رسته‌ی: ﴿فَأَنْفِقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، تیدا سه‌رنجی چه‌ندی‌تی (کمیة)ی ته‌قوا دراوه، واته: با ته‌قوایه‌که‌تان هه‌موو ئه‌و حا‌له‌تان‌ه‌ی ته‌قوايان تیدا پی‌ویسته، بیانگریته‌وه، (فَهُوَ أَمْرٌ بِاسْتِعَابِ جَمِيعِ الْمَوَارِدِ الَّتِي تَسَعُّهُ الْإِسْطَاعَةُ بِالتَّقْوَى)، فه‌رمانه به وه‌خو‌گر‌تی تی‌ک‌رای ئه‌و بو‌اران‌ه‌ی توانای پارێزکاری ده‌یانگریته‌وه.

بەلام ڕستەى: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ (۱۰۴) تێیدا سەرنجى چۆنیەتیی (کیفیه) دراوه، واتە: بەو چۆنیەتیە پارێز لە خوا بکەن کە بۆ خوا شایستەیه لە ڕووی چۆنیەتیەوه، ئەوێ دیکەش لە ڕووی چەندیتیەوهیه، کەواتە: هیچ تێکگیرانێک نیە، یانی: ئەگەر بگوترێ: وەك بۆ خوا شایستەیه پارێزی لى بکەن، هەر وەها ئەگەر بگوترێ: هەتا دەتوانن پارێز لە خوا بکەن، هەر یەك واتایان هەیه، چونکە هەتا دەتوانن، بریتیه لەوێ وەك بۆ خوا شایستەیه، چۆن بۆ خوا شایستەیه پارێزی لى بکەین؟ ئەوێه کە هەتا دەتوانین، ئنجا: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾، مانایەکەى بریتى نیە لە: (ئەوێندەى توانیتان)، بەلکو یانی: هەتا پێتان دەکرێ و دەتوانن، ڕستەکەى دیکەش: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾، یانی: وەك بۆ خوا شایستەیه، ئنجا ئەو تەقوایەى بۆ خوا شایستەیه، ئەوێه کە هەموو توانای خۆتى تێدا بەکاربێنى، لەو پارێزکردن و لە خۆ وریابوونەدا.

بۆیه (الطبري) یش، هەر دەلى: نەسخ لێرەدا هیچ واتایەکی نیە، چونکە (لَا يُوجَدُ تَكْلِيفٌ مَا لَا يُطَاق)، چونکە هەندیکیان گوتوویانە: کە خوا دەفەرموێ: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾، ئەوێ لە توانای مروڤدا نیە! بەلام ئەگەر لە توانای مروڤدا نەبووایە، خوا پێویستی نەدەکرد، چونکە خوا فەرموویەتى: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا﴾ (البقرة، ۲۸۱) خوا لەسەر هیچ کەسێک پێویست ناکات، مەگەر ئەوێ لە توانایدا هەیه، ئنجا ئەگەر لە توانادا نەبووایە، نەدەگونجا خوا بفەرموێ: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾، وەك بۆ خوا شایستەیه پارێزی لى بکەن.

(الطبري)، دەلى: ((إِذَا أَفَاتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَا يُضَادُّ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ)) بَلِ الْقَدْرُ الْمُسْتَطَاع مِنَ التَّقْوَى هُوَ الْمَأْمُور بِهِ، وَهُوَ حَقُّ التَّقْوَى لِلَّهِ، واتە: (فاتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ) دژی (فاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ)، نیە، بەلکو ئەو ئەندازەیهى لە پارێزکاریى لە توانادا هەیه، هەر ئەو ئەندازەیه فەرمانى پێکراوه، ئەو ئەندازەیهش بریتیه لە تەقوای شایستە بۆ خوا ﷻ.

مەسەلەى پېنجه م و كۆتایی:

فەرمانکردن بە پرواداران كە لە پێى خوادا ببەخشن و قەرزی باش بە خوا بدەن، تاكو خواش پاداشتی چەند قاتیان بداتەو و لێیان ببووری و، وەسفکردنی خوا بە پېنج سیفەتی بەرزو بێ وینەى:

خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝١٧ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ ۝١٨﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە پېنج برگەدا:

١- ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ﴾ ئەگەر قەرزی چاك بە خوا بدەن، (خوا) بۆتان چەند بەرانبەر دەكاتەو، واتە: پاداشتەكەتان بۆ چەند قات دەداتەو، ﴿يُّضْعِفْهُ لَكُمْ﴾ خۆنراویشەتەو: (يُّضْعِفْهُ لَكُمْ)، هەردوو كیشیان یەك واتایان هەیه، واتە: بۆتان چەند بەرانبەر دەكاتەو، بۆتان قەرەبوو دەكاتەو، بە چەند بەرانبەر، پاداشتەكەتان دەداتەو.

٢- ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ لێشتان دەبووری.

كە دەفەرموی: ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ئێمە لە سوورەتی (الحديد)دا، كورتە باسیكمان لە بارەى (الْقَرْضُ الْحَسَنُ)ووە كرد، وشەى (قَرْض)، لە زماندا بە مانای (قَطْع)ه، (قَرْضُهُ أَيْ قَطْعُهُ)برى (مِقْرَض)، بە مقەست و بە نینۆكبریش دەگووتری، بەلام لە زاراوى شەرع دا (قَرْض): بریتیه لە بڕینی ئەندازەیهك لە مأل و سامان و، بەخشینی بە كەسێك كە لێى بەهرەمەند بێ و دواى بگێڕیتەو، یاخود ئەندازەكەى بگێڕیتەو، بەلام (الْقَرْضُ الْحَسَنُ)، وەك لەو كورتە باسەدا بە تەفصیل باسمان كرد، ئەوێهە كە:

١- ئەو قەرزی دەدری بە كەسێك، لە مأل و سامانیكى حەلال بێ.

۲- ئەو قەرەز پېدانە، تەنیا لەبەر خوا ﷺ و بۆ وەدەست ھێنانی پەزنامەندی خوا بێ.

۳- ئەو قەرەز پېدانە، بە پەشتێکی جوانەووە بەرووی خوش و بە زمانیکی شیرینەووە بێ، نەك بە كۆمەلێك منەت و بە مۆن و مرجیی و كەسەكە پەشیمان بێتەووە لەداوای قەرەزكردنەكە.

۴- بابای قەرەزدەر بابای قەرەز پېدراو سەغڵەت نەكات، ھەموو پۆژێ داوای بكات.

۵- بابای قەرەزدەر ئەگەر زانیشی قەرەزدارەكە بۆی نادریتەووە، لەسەری سووك بكات یان چاوپۆشیی لی بكات، مادام لە توانای دا ھەبێ، وەك خوا ﷺ لە سوورەتی (البقرة) دا، فەرموویەتی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ دُوْعُ سَرْقٍ فَنظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۲۸۰).

ئەجەكە دەفەرموی: ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، بەراستی ئەمە تەعبیریكە ئەو پەری لوتف و میهرەبانیی خوای بە بەزەیی تێدا، چونكە: مأل و سامانەكە ھی خوایەو تۆ خوشت ھی خوای، كەچی خوا دەفەرموی: قەرەزم بەدەیه، ھەلبەتە نایدە بە خوای پەرورەدگارو دەیدە بە بەندەكانی خوا، بەلام خوا دەفەرموی: ئەوێ داوتە بە مروڤەكان، بە بەندەكانی خوا، وەك درایت بە من، وایەو، دوایی من پاداشت دەدەمەووە، بابای قەرەزداریش قەرەزكەت دەداتەووە، بەلام منیش چەند بەرانبەر پاداشت دەدەمەووە!

۳- ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾، خواش سوپاسگوزاری ھێدی و مەندە. (شَكُورُ): (الشَّكُورُ: فَعُولٌ مِمَّا عَلَى الْمَبَالِغَةِ، وَالْمَقْصُودُ بِهِ الْجَزَاءُ بِالْخَيْرِ عَلَى فِعْلِ الصَّالِحَاتِ)، (شَكُورُ): لەسەر كێشی (فَعُول)، بە مانای (شَاكِر)، بەلام بۆ زێدەپۆیی، واتە: خوا زۆر سوپاسگوزارەو مەبەست پێی پاداشتدانەووەی خوایە بە چاكە، لە بەرانبەر چاكەكاندا واتە: خوا ﷺ سوپاسگوزارە بۆ بەندەكانی، ئەگەر چاكە بكەن، خوا چاكەكەیان دەبینی و سوپاسیان دەكات پێی خوشەو دەستخۆشیان لی دەكات و پاداشتیان دەداتەووە، (حَلِيمٌ)، یانی: ھێدی و مەندە، چونكە خوا ﷺ دەزانێ كە لە بواری مأل و سامان و

قەرز بە یەكدی دان و قەرز وەرگرتنەو و ئەوانەدا، جار جار كێشەو مشت و مەر پەیدا دەبێ، یان هەندێك كەس كە قەرزی پێدەدرێ، قەرز كوێرە، یان هەندێ كەسێش هەر فێلبازو ساختە چییە، دێ قەرز دەكات، بەلام دواي قەرزەكە ناداتەو، من چەند جار ئەوهم بۆ هاتۆتە پێش، كەبرا پێش دێ، زۆر دەكرووزیتەو و زۆریش جەخت دەكاتەو كە لە فلان كاتەدا قەرزەكە دەداتەو، دواي چەند سالی بەسەردا تێدەپەرن، هەر نایینیەو، یاخود ئەگەر بینیشتەو، رەنگە هەر نكوولیش بكات و بلی: لەبیرم نەماو!! بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿وَاللّٰهُ شَكُورٌ﴾ یانی: ئەگەر ئەو كەسە تۆ قەرزەكەت پێداو، سوپاسیشت نەكات و، قەرزەكەشت نەداتەو و قەرز كوێر بێ، یاخود دواي نكوولیشی لی بكات، خوا سوپاسگوزارەو پاداشتت دەداتەو، (حَلِيمٌ)، هەروەها هێدی و مەندە، (حَلِيمٌ)، پێچەوانەي زوو توو پەبوو، یانی: خوا زوو توو پە نابێ و هێدی و مەندە، ئێو هەش واین لەگەڵ ئەو كەسانەي مامەلەیان لەگەڵدا دەكەن، لە بواری قەرز پێدان و قەرز لێكردن دا.

(۴)- ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، (خوا) زانای پەنهان و ئاشكرايە، (عَيْبٌ)، چاوكە، بەلام بە مانای بكەر (فَاعِلٌ)، واتە: (عَالِمُ الْغَايِبِ)، زانای ئەو هەیه كە پەنهانە، (شَهَادَةٌ)، واتە: ئەو شتەي بینراو و مەشهوودە، (شَهَادَةٌ)، دیسان چاوكە، یانی: بینین، (شَهِدَ، يَشْهَدُ، شَهَادَةٌ، فَهُوَ مَشْهُودٌ)، (مشهود)، واتە: بینراو.

(۵)- ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، (خوا) بالادەستی کارزانە، خوا خاوەنی ئەو پەری بالادەستی و زالییەو، خاوەنی ئەو پەری کارزانی و کارامەییە، كەواتە: خوا ﷻ ئاگاداری پەنهانەو ئاگاداری ئاشكراشەو، ئەو پەری بالادەستی هەیهو، ئەو پەری حیکمەت و لێزانیشی هەیه.

خاوەنی (أضواء البيان)، (الشنقيطي)، لە تەفسیرەكەیدا^(۱) دەلی: (شُكْرُ اللَّهِ لِعَبْدِهِ، هُوَ مُجَازَاتُهُ لَهُ بِالْأَجْرِ الْجَزِيلِ عَلَى الْعَمَلِ الْقَلِيلِ)، سوپاسکردنی خوا بۆ

بەندە کە ی بریتیه له پاداشتدانهوهی به پاداشتیکی مهزن، له سه ه کرده وهیه کی کهم، که واته: خوا ﷺ له کو تایی ئەم سوور ه ته موباره که دا، پینج سیفه تی به رزو مه زنی له خو ی هه لدان:

۱- (شُكْرٌ).

۲- (حَلِيمٌ).

۳- (عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ).

۴- (الْعَزِيزُ).

۵- (الْحَكِيمُ).

ئنجا ئەم پینج سیفه تانه وه هه موو سیفه ته کانی دیکه ی خوای به رزو مه زن که باسیان ده کات له کو تایی ئایه ته کاند، هه مووی ئامازه یه به ئیمه که چاو له سیفه ته کانی خوا بکه ین ﷺ، و، ئیمه ش هه ولبده ین ئەو سیفه ته به رزو بی وینانه ی خوای په روه ردگار که له گه ل مرو قان دا ده گونجین، ئەو سیفه تانه له خو ماندا بئیننه دی و، خو مانیان پی برا زینینه وه، وه ک له سوور ه تی (النور) دا، خوا ﷺ له به سه رهاتی (أبو بکر الصديق)، و (مسطح بن أثاثه) دا، که کو ره پوو ری یان کو ره خالی بوو و، هاوکاری ده کرد، به لام (مسطح بن أثاثه)، یه کیك بوو له و چه ند که سه ی بوختانیان به دایکمان عایشه کرد (خوا لی پازی بی)، ئەبوو به کریش سویندی خو اردو گو تی: هاوکاری نا کهم، دوایی خوا^(۱)، ئەو ئایه ته ی نارده خو ار که ده فه رموی: ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النور، ۲۲) واته: با ئەوانه تان که خاوه ن چاکه و به خشن، سویند نه خو ن هاوکاری خزمان و نه داران و کو چکه ران نه کهن، با چاو پوشی

(۱) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۲، ص ۵۷۲، رواه البخاري: ۴۷۵۷، ومسلم: ۲۵۳۲.

بکەن و لیئوردن بکەن، ئایا ھەز ناكەن خوا لیتان بووری و، خواش لیئوردە ی بەبەزەییە؟!

واتە: ۛەك چۆن ھەز دەكەن خوا لیتان بووری، ئیۛەش بیوورن و، ۛەك چۆن ھەز دەكەن خوا بەزەیی لەگەلتان بنوین، ئیۛەش بەبەزەیی بن و، چاوپۆشیی بکەن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتییمان بدات خۆمان پرازیینەۛە بە ھەموو ئەو سیفەتە بەرزو جوانانە ی، خوا ﷻ پێی خۆشن، ۛەك دەفەرمو ی:

ۛ- ۛ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾ التوبة.

ۛ- ۛ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿ۛۛ﴾ آل عمران.

ۛ- ۛ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿ۛۛ﴾ آل عمران.

ۛ- ۛ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿ۛۛ﴾ آل عمران.

ۛ- ۛ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ ﴿ۛۛۛ﴾ البقرة.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ئەو سیفەتانە ی خۆشویستراونی، یارمەتییمان بدات خۆمان بەو سیفەتە بەرزانە پرازیینەۛە، بۆ ئەۛە ی ئیمەش بینە خۆشەویستی خوا.

لیرەشدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (التغابن) دینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

الطَّلَاق

راڼه ياندي مهكتهبي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له نړۍ څخه تېرېدونکي نه کولای شئ
"Stay in touch on social media"
نن مه کم غږ، موافق الزامات ترجماني

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

راڼه ياندي مهكتهبي ماموستا علي بابير

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

که دلې

راڼه ياندي مهكتهبي ماموستا علي بابير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

دەستپیک

بەرپۆزان!

ئەمپۆ کە (۱۸) ی پەمەزانی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۵/۱۱) ی زاینی، لە شاری هەولێر، بە پشتیوانی خوای بەخشەری میهرەبان، دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (الطَّلَاق)، سەرەتا پێناسە و نێوەپۆکی سوورەتی (الطَّلَاق)، لە حەوت پرگەدا دەخەینەپوو:

پێناسە ی سوورەتی (الطَّلَاق) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە هەر بە ناوی (سُورَةُ الطَّلَاق)، ناسراوە، لەوبارەو ئەم دەقە وەك نمونە دێنین:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الطَّلَاقِ بِالْمَدِينَةِ} (ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ۸، ص ۱۸۸، وَنَسَبَهُ إِلَى ابْنِ الزُّرَيْسِ وَالنَّحَّاسِ وَابْنِ مُرْدَوَيْهِ وَالْبَيْهَقِيِّ).
واتە: عەبدوللای کوری عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلی: (سُورَةُ الطَّلَاق) لە مەدینە هاتۆتە خوار.

مەبەستمان ناوەکیه، کهواتە: (سُورَةُ الطَّلَاق)، ناوی ئەم سوورەتە موبارەکیه.

بەلام وێرای ئەو ناوە (السیوطی)، لە کتێبه ناوداره کە ی خۆی (الإتقان فی علوم القرآن) دا، گوتوویهتی: (سَمَّاها عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ سُورَةَ النَّسَاءِ الْقُصْرَى)، واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود ناوی لە سوورەتی تەلاق ناوە: سوورەتە

کورتته که ی (النِّسَاء)، واته: سوورپه تی (النِّسَاء) ی دریژتر هه یه، که چواره مین سوورپه ته له ریزبه ندیی موصحه فدا: (الفاتحة، البقرة، آل عمران، النساء)، و (سُورَةُ النِّسَاء) جوزئو نیویک زیاتره و (سُورَةُ النِّسَاء الطُّوْلَى) یه، واته: سوورپه تی (النِّسَاء) ی دریژتر، ئەمەشیان (سُورَةُ النِّسَاءِ الْقُصْرَى)، سوورپه تی (النِّسَاء) ی کورتتره، (السیوطی) یش لهو فەرمووده یه وه ریگرتوه، که بوخاریی و جگه لهو یش هیناویانهو، ئیمه له برگه ی دووهمدا ده یهینین، به لام بیگومان ئینو مه سعوود بویه ئەو ناوه ی بو به کارهیناوه، تاکو له سوورپه تی (النِّسَاء) ی جیا بکاتهوه، ئەگەرنا ناوه ناوداره که ی ئەم سوورپه ته، هەر بریتیه له سوورپه تی (الطَّلَاق).

دووهم: شوینی دابه زینی:

زانایان له سه ر مه دینه یی بوونی ئەم سوورپه ته یه کده نگن و گوتوو یانه: له مه دینه دابه زیوه، لهو باره وه ش وپرای ئەو ده قه ی پيشوو، ئەم ده قه ش هه یه:

إِعَنْ مَالِكِ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، فذَكَرَ عِنْدَهُ أَنَّ الْحَامِلَ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا تَعْتَدُ أَقْصَى الْأَجَلَيْنِ، فَقَالَ: أَتَجْعَلُونَ عَلَيْهَا التَّغْلِيظَ، وَلَا تَجْعَلُونَ عَلَيْهَا الرُّخْصَةَ، لَنَزَلَتْ سُورَةُ النِّسَاءِ الْقُصْرَى بَعْدَ الطُّوْلِ: ﴿وَأُولَئِ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ (أخرجه البخاري: ٤٥٣٢، ٤٩١٠).

واته: مالیکی کوری عامیر، ده لئ: ئیمه له لای عه بدوللای کوری مه سعوود بووین رضي الله عنه، له لای وی باسکرا که ئافره تی تۆلدار (ئافره تی دوو گیان)، که میرده که ی مردوو، پیویسته دوورترینی دوو ماوه کان، بچیته عیدده وه، (عیدده: بریتیه لهو ماوه یه ی ئافره ت چاوه پڕی ده کات، دوا ی ئەوه ی میردی مردوو، یاخود له میرده که ی جیا بۆته وه چاوه پڕی ده کات، تاکو ئەو کاته تیده په پڕی، ئەو جار بۆی هه یه دووباره شوو بکاتهوه، ئنجا بۆی باسکرا که له دوو ماوه کان کامه یان دریژتر بئ، ئەویان ده بیته عیدده ی)، عه بدوللای کوری مه سعوودیش

گوتی: ئایا لەسەری قورس دەکەن، لە جیاتى ئەوەی مۆلەتى لەسەر دابنێن؟ سووپرەتى نىسائى کورتتر، لە دواى سووپرەتى نىسائى درێژتر دابەزیو.

واتە: ئەوێ دەفەرموێ: ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، کە لە سووپرەتى (الطلاق) دایە، دواتر دابەزیو.

عەبدوللای کورێ مەسعوود (سورة الطلاق) ی ناواناو (سورة النساء الفصري)، سووپرەتە کورتەکەى نىسائ، کە لە دواى (سورة النساء)، دابەزیو، کەواتە: ئەوەى لەم سووپرەتەدا، هاتو، دوا حوکمەو ئەوێ کارى پێدەکری، هەلبەتە خوای بەرز باسى عیددەى ئافەرەتى مێرد مردووی کردو، لە سووپرەتى (البقرة) دا، کە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرْزُقْنَ أَنْفُسَهُنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (البقرة، ۱۷۲)، واتە: ئەوانەتان کە دەمرن و ژنان بەجێدێن لە دواى خۆیان، چوار مانگ و دەشەوان چاوەڕێی خۆیان دەکەن...

واتە: چوار مانگ و دەشەو، دەبێ بچنە عیددەو، تاکو دەرکەوێ: ئایا ئەو ئافەرەتە لە نوتفەى ئەو پیاوێ لە منداڵدانا هەیه یان نا؟ ئەوێش بە چوار مانگ و دەشەوان دەرکەوێ، بۆیە دەبێ ئەو ماوێە چاوەڕێ بکات، لەویدا خوا باسى عیددەى (متوفى عنها زوجها)، (ئەو ژنەى مێردى مردوو) ی کردو و چوار مانگ و دەشەوێ داناو، بەلام بەنسەت ئافەرەتى تۆلدارەو، خوا دەفەرموێ: ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، خواوێ تۆلەکان (کۆرپەکان) کاتى کۆتایان بۆ عیددە بریتى لە دانانى تۆلەکیان، دانانى کۆرپەکیان، بەلام لە مەجلیسى عەبدوللای کورێ مەسعووددا گوتووین: نە، تەماشاکەن: ئایا ماوێ دانانى تۆلەکە زیاترە لە چوار مانگ و دەشەو، یان نا؟ ئنجا کامیان زیاتر بوو، دەبێتە ماوێ عیددەکەى، بۆ وێنە: ئەو ئافەرەتە دوینی مێردى مردوو دواى چەند پوژى دیکە حەملەکەى دادەنێ،

بەپێی ئەم ئایەتە بێ، بۆی هەیه شوو بکاتەو، بەلام بە پێی ئەو قسەیهی لە کوژی (ابن مسعود) دا کراوە، دەبێ ماوه درێژترە که که چوار مانگ و دە شەو کەیه، عێدە ی بێ، ئنجا عەبدوللای کوژی مەسعوود نکوولی لەو کردووە گوتوو یەتی: نەخێر، ئەویان بۆ ئافەرەتانه^(۱) بە گشتیی، بەلام ئەمە^(۲) بۆ ئافەرەتانی تۆلدارە بە تایبەت، که دوایی لەو بارەو قسە دەکەین، مەبەستمان ئەو بوو که ئەم سوورەتە لە مەدینە دابەزیو.

سییەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

لە لای زۆربە ی ژمیڕەران، ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە دوازدە (۱۲) یە، خەلکی بەصرەش بە یازدە (۱۱) یان داناو.

چوارەم: ریزبەندی ی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ریزبەندی ئەم سوورەتە لە موصحفدا: ژمارە (۶۵) ه، لە سوورەتی (الفاتحة) و، که دیین لە (۶۵) مین دا، نۆرە دەگاتە سەر ئەم سوورەتە، بەلام لە ریزبەندی دابەزیندا، بەپێی پای جابیری کوژی زەید، ئەم سوورەتە (۹۶) مین، سوورەتە پیش سوورەتی (البیئة) و، لە دوای سوورەتی (الإنسان) دابەزیو.

پینجەم: نیوهرۆکی:

تەوهری بنه پەتی ئەم سوورەتە باسی تەلاقە، وەك تەواوکردنی ئەو حوکمانە ی دیکە ی تەلاق که لە سوورەتی (البقرة) دا، هاتوون، ئەم نۆ حوکمەش لە بارە ی تەلاقەو، لەم سوورەتە موبارە که دا هاتوون، هەلبەتە ئەگەر وردتر سەرئنج بدری، دەگونجی زیاتریش بکری، بەلام ئەمانە سەرەکییەکانیان:

(۱) واتە: ئایەتی (۲۳۴) ی (البقرة).

(۲) واتە: ئایەتی (۴) ی (الطلاق).

۱- تەلّاقنى ژان بەر لە دەستپىکردنى عىددەيان، واتە: ئەگەر كەسك بىھۆي، ژنەكەي تەلّاق بدات، دەبى بەر لەھۆي بچىتەھو عىددەھو، ژنەكەي تەلّاق بدات، لەپاكىيەك دا كەنەچوويىتە لاي، ھەك دوایی باسى دەكەين.

۲- ھەدەرەنەنانى ئافرەتەك كە تەلّاق دەدەرى لە مالهەكەي، مەگەر خراپەيەكى ئاشكرای لى دەربكەھۆي، كە مەبەست پىي زمانەھەري و، ئازاردانى مېردو كەس و كاريەتي، بە قسەو نارەھەتکردن و بېزارکردن.

۳- لە كاتى گەشتىيان بە كۆتايى عىددەكەيان داو، بەر لە تەھواو بوونى، يان بە شىھۆي پەسند، ئەو مېردانە ئەو ژنانە بگرنە خۆيان، يان بە شىھۆيەكى پەسند دەستبەرداريان بىن و، لە ھەردوو حالانىشدا دوو شاھەدان بگرن، چ بۆ جىابوونەھەيان، چ بۆ گېرپانەھەيان.

۴- ئافرەتانى لە ھەيز چوھەھو، ھەروھە ئافرەتانى نەكەوتوھەھو ھەيز، واتە: ئافرەتەك كە كەوتوونە تەمەنەھو لە ھەيز چوونەھو، ھەروھە ئافرەتەك كە لەبەر كەم تەمەنىي جارى نەكەوتوونە ھەيزەھو، عىددەكەيان برىتيە لە سى مانگ، ھەر كاتەك ھاوسەريان لىيان جىابوھو، عىددەكەيان سى مانگە.

۵- عىددەي ئافرەتى تۆلدار (حامل)، بەدانانى تۆلەكەي تەھواو دەبى.

۶- ئافرەتانى تەلّاقداو، مافى مانەھەيان و ھەويىندرانەھەيان لەسەر مېردەكانيانە، بەپىي توانايان و، لەو شوئەھى لە تواناياندا ھەيەو، خۆيان تىيدا نىشتەجىن.

۷- ئەگەر ئافرەتە تەلّاقداوھەكان تۆلدار بوون، پىويستە تاكو تۆلەكەيان دادەنن، مەسەرەفيان بكىشىرى بەپىي توانا.

۸- ھەر كات ئافرەتە كۆرپەدارەكان شىريان بە كۆرپەكانياندا، پىويستە بابەكانيان كرى بدەنە دايەكەكان بەراوئۆو، ئەگەر رىك نەكەوتن، ژنىكى دىكە شىرى پى بدات.

۹- باباي ھەبوو لە قەدەر خۆي و، ھى تەنگدەستىش لە قەدەر خۆي، خەرجىي ژنەكە ياخود شىر پىدراڭەكەي، ياخود ھەويىندرانەھەكەي، دەكىشن.

ئەم نو (۹) ھۆكۈمە لە ھەوت ئایەتی یەكەمی سوورەتی (الطلاق) دا، خراونە پروو، لە پینچ ئایەتی كۆتاییشی دا، چەند راستییەك خراونە پروو كە دەتوانین بڵیین: ئەم پینچە سەرەکیەكانیان:

۱- گەلێك ئاوەدانایی بە ھۆی سەرکیشیی و یاخیی بوونیانەو، لە بەرانبەر خواو پیغەمبەرەکانیدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خوا سزای داوون و، لە دواپۆژیشدا سزای سەخت چاوەڕێیانە.

۲- فەرمانکردن بە پرواداران كە پارێز لە خوا ﷻ بکەن.

۳- باسکردنی دابەزاندنی بیرخەرەو، ناردنی نێردراوی كۆتایی (موحەممەد ﷺ) كە خوینەرەوێ ئایەتە پۆشنەکانی خوا.

۴- باسی سەرەنجامی بەرزو پەسەندی پروادارانێ چاکەکار، كە بریتیە لە سەقامگیربوون لە بەهەشتە رازاوو نەپراوەکانی خواداو، بەھەرەمەند بوون لە چاکترین بژیو كە خوا بۆیان دەپەرەخسێت.

۵- پروونکردنەوێ ئەو راستییە كە خوا ھەوت ئاسمانی دروستکردوون، وێنە وانیشی لە زەویدا دروستکردوون، تاكو خەلك بزانن خوا ﷻ لەسەر ھەموو شتێك توانایەو بە ھەموو شتێكیش زانایە.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

چوار تاییەتمەندییمان لەم سوورەتەدا باسکردوون:

یەكەم: كۆمەلێك ھۆكمی تەلاق و عیددەو نیشتەجێکردن (إسكان) ی ژنی تەلاقدار و شیرپێدان (رضاع)، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون.

دووەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، لە سێ ئایەتی بە دوا یەكدا پینچ مۆژدە ی گەورە ی جۆراوجۆر، بە پارێزکاران دراون:

۲۰۱- ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ ﴿۲﴾ وَيرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ﴾ هەر کەسێ پارێز لە خوا بکات، خوا دەرووی خێری لێ دەکاتەوهو، بە بێ ئهوهی خۆی بیرى لێ کردبێتهوهو به خهیاڵیدا هاتبێ، خوا بژیوی دهه.

۳- ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۚ﴾ هەر کەسێ پارێز لە خوا بکات، خوا کاری بۆ ئاسان دهکات.

۵۰۴- ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۖ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۚ﴾ هەر کەس پارێز لە خوا بکات، خراپهکانی لێ دهسپێتهوهو، پاداشتیکی مهزنی دههاتی و پاداشتی بۆ مهزن دهکات.

سبیه م: ته نیا لهم سووپه ته دا ته عبیری: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً أَتَنَهَا ۚ﴾ هاتهو، واته: خوا له هیچ کەس داوا ناکات، مه گەر ئهوهندهی پێداوه، چهنده توانای پێداوه، ئهوهندهشی لێ داوا دهکات، توانای مالی و، توانای جهستهیی و، توانای فیکری، ههمووی دهگریتهوه، ههرحهنده سیاقه که زیاتر توانای مالی دهگهیهنێ، بهلام له راستییدا نهگەر له سیاقی خۆی دهری بێنین: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً أَتَنَهَا ۚ﴾ خوا له هیچ کەس داوا ناکات، هیچ کەس ئهکردار ناکات، به زیاتر لهوهی پێداوه، واته: له ههموو جوړهکانی ئهو شتانهی خوا به مروقهکانیان دههات.

چاره م: ته نیا لهم سووپه ته دا وێرای ههوت ئاسمانان، ئاماژه به ههوت زهویانیش کراوه: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۚ﴾ ئهو خوایهی ههوت ئاسمانی دروستکردن و، له زهوشدا وێنه وانی، که ئهمه ئاماژهیه که بهوهی زهوییهکانیش ههوت بن، وهك ئاسمانهکان، بهلام ئایا مه بهست له ههوت زهوییهکان چیه؟ ئهوه زیاتر له نهگه رێک هه لده گری.

حەوتەم: دابەشکردنی ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسیك:

ئەم سوورەتە موبارەكە بۆ دوو دەрсан دابەش دەکەین:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۷)، دەگریتهوهو وهك گوتمان: نو حوكمی گەورە شەریعەتیان تیدان، لە چوار چۆوهی تەلاق و لیکجیاپوونەوهو، عیددەکیسانی ئافرەت، پاشان شیرپیدانی ئافرەت بە منداڵی و، مەسرهف کیسانی پیاو بۆ ژنەکە، که تەلاقی داوهو، حەواندنهوهی.

دەرسی دووهم: پینج ئایەتی کوٹایی، که ئایەتەکانی (۸ - ۱۲)، دەگریته خوئی و، ئەویش وهك گوتمان: خوای بەرزی مەزن چەند راستییەکی تیدا خستوونە ڕوو.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت ئايەتى سەرھەتای سوورەتی (الطلاق) پیک دى، ئايەتەکانى: (۱ - ۷)، ھە پېشتريش گوتمان: نۆ ھوکمی جوراۋ جوريان لە بارەى تەلاقدانى ئافرەتان و، ھوکمە پەيوەندىدارەکانیەو ھەرتوونە خويان، ھە بریتين لە: ۱- تەلاقدانى ژنان بەر لە دەستپیکردنى عیددەيان.

۲- ھەدەرەنەنانى ژنانیک ھە تەلاقدراون لە مائەكەيان، مەگەر خراپەيەكى ئاشکرايان لى ھەرکەوى، ھەك بېزارکردنى مېرد، يان کەس و کارەکەى.

۳- لە کاتى گەيشتنى ئافرەتان بە کوٹايى عیددەيان و بەر لە تەواۋ بوونى، دەبى مېردەکانيان مادام تەلاقە ھە تەلاقى رەجعی بى، يان بە شیۋەى پەسند بیانگرە خويان، ياخود بە شیۋەى پەسند دەستبەرداريان بن و، دوو شایەدانیش بگرن.

۴- ئافرەتانى لە ھەيز چووۋەو، ئافرەتانیک ھە جارى نەكەوتوونە ھەيزەو، عیددەكەيان سى مانگە.

۵- عیددەى ئافرەتى تۆلدار (حامل) بە دانانى تۆلەكەى تەواۋ دەبى.

۶- ئافرەتانى تەلاقدراو، مافى مانەوہيان و ھەويترانەوہيان لەسەر مېردەکانيانە، بەپېى توانايان.

۷- ئەگەر ئافرەتە تەلاقدراوہکان تۆلدار بوون، پېويستە تاكو تۆلەكەيان دادەنن، مەسرەفيان بکيشرى.

۸- ھەر کات ئافرەتە کوړپەدارەکان شيريان بە کوړپەکانياندا، پېويستە بابى مندالەکان کرى بدەنە دايکەکان بە راويژ لە نيوان خوياندا، ئەگەر پیک نەكەوتن، ئافرەتتيكى دیکە شير بدات بەو کوړپەيە.

۹- بابای ھەبوو لە قەدەر خۆی و ھی تەنگدەستیش لە قەدەر خۆی، مەسەرەفی مāl و خێزانیان دەکیشتن.

باسکردنی ئەو ھوکمانە، کۆمەڵیک ئامۆژگاری گەورە و گرنگیشان نێواخن کراون، بە تایبەت فەرمانکردن بە پارێزگاری بەرانبەر بە خوا ﷻ، نەشکاندنی سنوورەکانی خوا، پشت بەستن بە خواى کاربەجى و، لە خو وریا بوون لە سەرپێچییکردن و، لادان لەو شتانەى خوا ﷻ وەك سنوور دایناون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَنَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يَبِيسُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَنْحَامِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾ أَكُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارَّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُدُّوهنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَمْرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمَنْعُكُمْ فَلَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ دُونَ سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفْسِقْ وَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه‌ته‌کان

{به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده: ئه‌ی پیغه‌مبهر! ههر کات ژنانتان ته‌لاق‌دان له‌سه‌ره‌تای عیدده‌یان‌ه‌وه ته‌لاق‌یان بدهن و (شه‌وو پۆژه‌کانی) عیدده‌ش سه‌ر ژمیر بکه‌ن و، پارێزیش له‌ خوای په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن، (ژنه ته‌لاق‌دراوه‌کان) له‌ ماله‌کانیان ده‌ریان مه‌که‌ن و، با ئه‌وانیش ده‌رنه‌چن، مه‌گه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی (خرایی) دزیوی ئاشکرا بکه‌ن (ئه‌و کاته‌ مافی هه‌وێترانه‌وه‌یان نامی‌نێ) و، ئه‌وانه‌ش سنووره‌کانی خوان و، ههر که‌سی‌کیش سنووره‌کانی خوا به‌زینێ، مسوگه‌ر سته‌می له‌ خووی کردوه، (نازانی له‌ ماوه‌ی عیدده‌دا چ ده‌گوزهری!)، په‌نگه‌ خوا دوا‌ی ئه‌وه‌ کاریک (گۆرانکاریه‌ک) په‌یدابکات ﴿۱﴾ ئنجا ههر کات گه‌یشتنه (نیزیک کۆتایی) ماوه‌ (ی عیدده‌) که‌یان، یان به‌ (شیوازیکی) په‌سند ده‌ستیان پێوه‌ بگرن (وه‌ک هاوسه‌ر)، یان به‌ شیوازیکی په‌سند لێیان جیا‌بنه‌وه‌، دوو (پیاوی) خاوه‌ن دادگه‌رییش به‌ شایه‌د بگرن (چ بۆ هه‌یشتنه‌وه‌، چ بۆ واز‌لێهێنانیان) و (ئه‌ی شایه‌ده‌کان!) بۆ خوا شایه‌د‌ییدان (یکی راست) به‌رپا بکه‌ن، ئا ئه‌وه‌تان که‌سی‌کی پێ ئامۆژگاری ده‌کری، که‌ بپروای به‌ خواو به‌ پۆژی دوا‌یی بی و، ههر که‌سی‌کیش پارێز له‌ خوا بکات خوا ده‌رووی (خیری) لێ ده‌کاته‌وه‌ ﴿۲﴾ هه‌روه‌ها به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ مه‌زه‌ننه‌ ناکات، بزێوی ده‌دات و، ههر که‌سی‌ش پشت به‌ خوا به‌ستێ، ئه‌وی به‌سه‌، بێگومان خوا کاری خووی ده‌گه‌یه‌نێته‌ جێ، به‌ دلناییی خوا ئه‌ندازه‌ی داناوه‌ بۆ هه‌موو شتێک ﴿۳﴾ ئه‌و ئافه‌ره‌تانه‌شتان که‌ له‌ (که‌وته‌) هه‌یز نا‌ئومێد بوون، ئه‌گه‌ر دوو دل بوون (له‌ باره‌یان‌ه‌وه‌) ماوه‌ی عیدده‌که‌یان سێ مانگه‌و، ئه‌وانه‌ش که‌ نه‌که‌وتوونه‌ هه‌یزه‌وه‌ (به‌ هه‌مان شیوه‌) و، خاوه‌ن تۆله‌کانیش، کۆتایی کاتی (عیدده‌که‌) یان ئه‌وه‌یه‌ که‌ تۆله‌کانیان دا‌بنێن و، ههر که‌سی‌ش پارێز له‌ خوا بکات، ئاسانی له‌ کاری دا بۆ ده‌ره‌خسینێ ﴿۴﴾ ئا ئه‌وه‌ حوکم و فه‌رمانی خوایه‌ بۆ لاتانی دا‌به‌زاندوه‌، ههر

كەسەش پارێز لە خوا بکات، خراپەکانی لێ دەسپێتەووە پاداشتی بۆ مەزن دەکات ﴿٥﴾ (ئەمێردەکان!) ژنە (تەلاقداوە) کانتان بەپێی هەبوونتان لە شوێنێک کە تێیدا نیشتهجێ دەبن، نیشتهجێ بکەن و (بە هیچ جوړێک) زیانیان پێ مەگەیه‌نن، تاكو تەنگیان پێ هەلبچنن (و سەغڵەتیان بکەن)، ئەگەر خواوەن تۆلێش بوون، مەسره‌فیان بکێشن، تاكو تۆلەکیان دادەنێن، ئنجا ئەگەر شیریان بۆ دان (بە کۆرپەکانیان) پاداشتەکانیان (کریی شیرپێدانەکیان) پێ بدەن و، بە شیوێه‌کی پەسندیش (لەو بارەووە) پێکەووە پرس و را بکەن و، ئەگەر پێکەووە کەوتنە زەحمەت (و تێکگیران) یشەووە، ژنیکی دیکە شیرێ پێدەدات ﴿٦﴾ بە خواوەن فراوانیی (لە مāl و سامان دا) لە (قەدەر) فراوانییەکی خەرج بکات و، هەر کەسەش بژیوێه‌کی لێ تەنگ کرابێتەووە (کەم دەست بێ) بە لەوێ خوا پێیداووە، خەرج بکات، خوا جگە لەو (ئەندازە)ی پێیداووە، هیچ کەس ئەرکدار ناکات (و لێی داوا ناکات)، لەمەودواش خوا لە دوا سەغڵەتی (و تەنگدەستی) ئاسایی دەره‌خسێنێ ﴿٧﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(طَلَّقْتُ): (أَصْلُ الطَّلَاقِ: التَّخْلِيَةُ مِنَ الْوَتَاقِ، أَطْلَقْتُ الْبَعِيرَ مِنْ عِقَالِهِ، وَطَلَّقْتُهُ وَهُوَ طَالِقٌ وَطُلِقَ، وَمِنْهُ اسْتُعِيرَ طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ)، وشە (طَلَقَ): لە ئەصڵدا بریتییە لە بەرھەڵداکردن لە پەتیک، شتێک کە پێوێ بەستراوێتەووە، (أَطْلَقْتُ الْبَعِيرَ مِنْ عِقَالِهِ)، حوشرەکەم لە پەتەکی بەرھەڵدا، (وَطَلَّقْتُهُ)، (طَلَّقْتُ) و (أَطْلَقْتُ)، هەردووکیان بەکارهاتوون، واتە: حوشرەکەم بەرداوا پەتەکەم لێکردەووە، (وَهُوَ طَالِقٌ وَطُلِقَ)، حوشرەکە (طَالِقَ)، بەرھەڵدایە (وَطُلِقَ) یش هەر بەکاردا، (وَمِنْهُ اسْتُعِيرَ طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ)، و (طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ) ش لەوێ خوازاراوەتەووە و ریشە (وَشَ) کە

لهوئوه هاتوه، بهلام دوايى بو دهستبهردار بوونى ميُرد بو ژنى بهكارهيُتراوه.

(الْعِدَّةُ): (عِدَّةُ الْمَرْأَةِ: هِيَ الْاَيَّامُ الَّتِي بِاِنْقِصَائِهَا يَحِلُّ لَهَا التَّزْوُجُ)، عیددهی ژن ئەو پۆژانهن که به تهواو بوونیان، ئەو ئافرهته بوى ههلال دهبی هاوسه رگيری بکات.

(بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ): کردهوهیه کی ناقولای ئاشکرا، یان ئاشکراکه، (الْفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ، وَيُقْصَدُ بِهَا هُنَا الْبِذَاءُ وَالْإِيذَاءُ وَالنُّشُوزُ)، وشهکانی: (فُحْشٌ وَفَحْشَاءٌ وَفَاحِشَةٌ): بریتین له ههر قسه کردهوهیه که زۆر ناقلو دزیو بی، لیڕهشدا مه بهست پیی زمانهوه ری و، ئازاردان و، یاخی بوونی ئەو ژنیه، که ته لاقیش دراوه، بهلام به ده مه وه ری و، خراپ قسه کردن و بیزار کردن، کردهوهیه کی خراپ دهکات، چ له گه ل میردی دا، چ له گه ل کهس و کاری میرده که ی لهو شوینه ی تیدا نیشته جیه.

(بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ)، یانی: (الْفَاحِشَةُ الْمَوْضَعَةُ لِفُحْشِهَا) کردهوهیه کی خراپی ئاشکراکه، بو خراپی و بو ناقلاییه که ی.

(حُدُودُ اللَّهِ): (حُدُودٌ: جَمْعُ حَدٍّ، وَهُوَ الْفَاصِلُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ يَمْنَعُ اخْتِلَاطَ أَحَدِهِمَا بِالْآخَرِ، وَالْمَقْصُودُ بِحُدُودِ اللَّهِ: أَحْكَامُ اللَّهِ)، (حُدُود) کو ی (حَد)، (به کوردی ده لێن: سنور)، بریتیه له نیوانیک له نیوان دوو شتاند، ریده گری له وه ی تیکه لی یه کدی بن، (حُدُودُ اللَّهِ) ش، مه بهست پیی یاساکانی خوایه ﷻ.

(أَجَلَنَ): (الْأَجَلُ: الْعِدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ)، (أَجَلَ): کاتیکی دیاریکراوه بو شتیک.

(مَخْرَجًا): (الْمَخْرَجُ: مَوْضِعُ الْخُرُوجِ، وَالْخُرُوجُ)، (مَخْرَجٌ): ههم به مانای ناوی شوین هاتوه، شوینی لى ده رچوون، ههم به مانای چاوگیش هاتوه واته: ده رچوون، (مَخْرَجٌ)، لیڕه دا به کوردی ده بیته ده روو، یانی: ده رووی خیری لى ده کاته وه.

(لَا يَحْتَسِبُ): (يَحْتَسِبُ الْأَمْرَ، حَسِبَهُ وَظَنَّهُ)، ﴿وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾

بە شىۋەيەك كە بىرى لى نە كىردۆتەۋەو حىسابى بۆ نە كىردە، ئەگەرى بۆ دانەناۋە، (اِحْتَسَبَ الْأَمْرَ)، كارەكەى ژماردو گومانى بۆچوو.

(يَسِّنَ مِنَ الْمَجِيزِ): نائومىد بوون لە كەوتنە حەيزەۋە، (الْمَجِيزُ: الْحَيْضُ)، (مَجِيزُ): لىرەدا بە ماناى حەيزە، واتە: ئەو ئافىرەتەنى نائومىد بوون بىكەونە حەيزەۋە، لەبەر ئەۋەى كەوتوونە تەمەنەۋە.

(وُجِدَ): (الْوُجْدُ: الْيَسَارُ وَالسَّعَةُ)، (وُجِدَ)، ئاسانى و فراوانى لە مأل و ساماندا.

(أَرْضَعَنَ لَكُمْ): شىريان بۆ داۋن بە كۆرپەكانتان، (رَضَعَ الْمَوْلُودُ يَرْضَعُ)، واتە: مندالەكە شىرى خوارد، (أَرْضَعْتُهُ)، ئافىرەتەكە شىرى بەو مندالەدا.

(أَجْرُهُنَّ): (الْأَجْرُ وَالْأَجْرَةُ: مَا يَعُودُ مِنْ ثَوَابِ الْعَمَلِ دُنْيَوِيًّا كَانَ أَوْ آخِرَوِيًّا)، وشەى (أُجُور)، كۆى (أَجْر)، (أَجْرٌ وَأَجْرَةٌ)، ھەردووکیان بریتىن لەۋەى لە پاداشتى كىردەۋەدا لە ڤووى دىيایى، يان لە ڤووى دواڤۆژىيەۋە، بۆ مەرۆڤ دەگەڤىتەۋە.

(وَأَتَمَرُوا بَيْنَكُمْ): لە نىۋان خۆتاندا ڤاۋىژ بىكەن، (الْإِتِمَارُ: قُبُولُ الْأَمْرِ، وَالتَّشَاوُرُ لِقَبُولِ بَعْضِهِمْ أَمْرَ بَعْضٍ فِيمَا أَشَارَ بِهِ، وشەى (إِتِمَار)، بە ماناى ۋەرگرتن و قبوولكىردنى فەرمانە، ھەروەھا (إِتِمَار)، بە ماناى ڤاۋىژ پىكەۋە كىردنە، چونكە ھەر كامىكىان ئەۋەى ئەۋى دىكە دەيلى، قبوولى دەكات، (و لىى دەكۆلىتەۋە ھەلىدەسەنگىتى).

(تَعَاَسَرْتُمْ): (تَعَاَسَرَ الْقَوْمُ: يَعْنِي طَلَبُوا تَعْسِيرَ الْأَمْرِ، (تَعَاَسَرَ الْقَوْمُ)، كۆمەلە خەلكەكە ھەر كامىكىان ۋىستى كارەكە بە زەحمەت بى و داۋاىكىرد كارەكە ۋەزەحمەت بىخات، (يَوْمَ عَسِيرٍ): (يَوْمَ يَتَصَعَّبُ فِيهِ الْأَمْرُ)، (يَوْمَ عَسِيرٍ)، ڤۆژىك كە كار تىيدا بە زەحمەت و قورس دەبى، كەواتە: (وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَتَرْضَعْ

لە آخری، واتە: ئەگەر پێک نەکهوتن و ژن و مێردە که پێکەوه تەبا نەبوون و، نەگەشتنە لێکتیگەشتن دەربارە ی شیرپێدانی مندالەکیان لە لایەن دایکەکیەوه، با ئافرەتێکی دیکە شیر پێ بدات و، ئە ی پیاوێکە! ئافرەتێکی دیکە ی بۆ بگرە، یان جاری وایە ئافرەتە که ئامادە نابێ، مادام تەلاقداو شیر بدات بەو کۆرپەییە و دەلی: مادام ئەو کۆرپەییەم لەو پیاوێکە، شیریشی پێ نادەم، پەحمی لەسەری نابێ، یان رق هەلسان و دەمارگیریەکی زال دەبێ بەسەر پەحم و بەزەییەکیدا.

(سَعَة): (السَّعَة: الطَّاقَةُ وَالْقُوَّةُ)، (سَعَة)، یانی: فراوانی و توانا، لێرەدا مەبەست پێی وزە و توانایە، (وَالسَّعَة: الدَّعَةُ وَالْغِنَى وَالرِّفَاهِيَّةُ)، دیسان (سَعَة) بە مانای هەبوون و بێنیازی و خوشگوزەرانیش دی.

(قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ): بژیوێکی لەسەری تەنگ کراو، (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: صَيَّقْتُهُ كَأَمَّا جَعَلْتُهُ بِقَدَرٍ)، (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ)، واتە: شتەکەم لێ وەتەنگ هێنا وەک بە ئەندازە داما بێ.

ھۆی ھاتنە خوارە ھۆی ئایەتەکان

لە بارەى ھۆی ھاتنە خوارى ئەم ئایەتە موبارەكەو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ (۱)، ئەم دوو ڕیوایەتە دینی، ڕیوایەت زۆرن لەو بارەو، بەلام ئەم دووانەمان لە ڕووی سەنەدەو پێ بەھێز بوون، یاخود بە لای کەمەو پێمان بێ ئیشکال بوون، بە تایبەت ھى دووھمیان:

یەكەم: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه، أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ، وَهِيَ حَائِضٌ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم فَأَنْطَلَقَ عُمَرُ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا، ثُمَّ يُمَسِّكُهَا حَتَّى تَطْهُرَ، ثُمَّ يُطْلِقُهَا إِنْ بَدَأَ لَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عِنْدَ ذَلِكَ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ رضي الله عنه، قَالَ أَبُو الزُّبَيْرِ: هَكَذَا سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقْرَأُهَا: فَطَلِّقُوهُنَّ قَبْلَ عِدَّتِهِنَّ { (ذکره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۱۸۹، ونسبه لابن مردويه، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۲۷).

واتە: لە عەبدوللای کورێ عومەرەو رضي الله عنه، گێردراوەتەو کە ژنەکەى خۆى تەلاقداو، لە کاتیکدا لە حەیزدا بوو، لە ڕۆژگاری پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم عومەریش (خوا لێی پازى بێ) چوو بەو خزمەت پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و ئەوێ بوو باسکردو، ئەویش صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى: پێى بلێ: با ھاوسەرەکەى بگێڕیتەو لە لای خۆى و با لە لای بێت، ھەتا پاک دەبێتەو (لە حەیز)، ئنجا ئەگەر ویستى دەستبەردارى بێ، با لە پاکییەکدا کە نەچۆتە لای، دەستبەردارى بێ، ئیدی لەو بارەو خوا عزوجل ئەو ئایەتەى دابەزاند، ئەبوو زوبەیر دەلێ: لە عەبدوللای کورێ عومەرمان ئاوا بیستووە دەیخویندەو: (فَطَلِّقُوهُنَّ قَبْلَ عِدَّتِهِنَّ)، پێش کەوتنە

عیدده که یان ته لاقیان بدهن، ئه وهش ورده کارییه کی ههیه، دوایی باسی ده کهین، که دروست نیه ئافرهت له عیدده دا ته لاق بدری، به لکو ده بی پیش ئه وهی بکه ویته عیدده وه، ته لاق بدری، بو ئه وهی ئه وه ئافره ته تووشی زیان نه بی و ماوه که ی زور لی دریز بکریته وه.

دووهم: {عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَتَغَيَّظَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، ثُمَّ قَالَ: لِيُرَاجِعَهَا، ثُمَّ يَمْسِكُهَا حَتَّى تَطْهُرَ، ثُمَّ تَحِيضُ فَتَطْهُرُ، فَإِنْ بَدَأَ لَهُ أَنْ يُطْلِقَهَا، فَلْيُطْلِقْهَا طَاهِرًا قَبْلَ أَنْ يَمْسَهَا، فَبَلَكَ الْعِدَّةَ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ يُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ، وَقَرَأَ النَّبِيُّ ﷺ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ فِي قُبُلِ عِدَّتِهِنَّ﴾ { (أخرجه البخاري: ٤٩٠٨، ومسلم: ١٠٩٥).

واته: له عه بدولای کوری عومهر وه (خوا له خوئی و بابی پازی بی) گیر دراوه ته وه که کاتی ژنه که ی له هیزدا بووه، ته لاقی داوه، عومهر (خوا لی پازی بی)، ئه وهی بو پیغه مبه ری خوا ﷺ باسکرد، پیغه مبه ری خواش ﷺ لهو باره وه توور بووه، فهرمووی: با بچیته وه بو لای هاوسهره که ی (بیهینیته وه بو لای خوئی) و دوایی بیگریته لای خوئی، هه تا پاک ده بیته وه (له هیز)، دوایی جاریکی دیکه بکه ویته وه هیز، ئنجا پاک بیته وه (بو جاری دووه م)، ئنجا ئه گهر ویستی ته لاقیبات و ههر سوور بوو، با ته لاقی بدات له کاتیکدا که ئه وه ئافره ته له هیزدا نیه و نه شچوته لای، (چونکه که پاک بووه و چوو لای (جیماعی له گه ل کرد)، نازانی ئایا ئه وه ئافره ته نوتفه ی ئه وه پیاوه ی هه لگرتوه، یان نا)، ده بی کاتیک دلایا بی که ئه وه ئافره ته پاکه له نوتفه ی ئه وه پیاوه، لهو کاته دا ته لاقیبات، ئا ئه وه ئه وه عیدده یه که خوا فهرمانی کردوه، ئافره تانی تیدا ته لاق بدرین، ئنجا ده لی: پیغه مبه ر ﷺ ئه م ئایه ته ی ئاوا خوینده وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ فِي قُبُلِ عِدَّتِهِنَّ﴾ بیگومان پیغه مبه ری خوا ﷺ مه به ستی ئه وه بووه، که ئه م ئایه ته ماناکه ی ئاوایه، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ! ههر کات ئافره تانان ته لاقدان، ته لاقیان بدهن پیش عیدده که یان، واته: نه ک له

عیددەکیدە تەلاق بەردی، بە لکو دەبی پیش ئەوەی بکەوێتە عیددەو تەلاق بەردی، بۆ ئەوەی ئەو ئافەرەتە زیانبار نەبی و بە ناھەق کاتەکە لەسەر درێژ نەکرێتەو.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بە ناوی خوا بە بەزەیی بەخشنە، واتە:

دەست پێکردنم بە ناوی خوا، کە ئەویش مەبەستی ئەوەیە:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوا تواندار دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

خوا ﷻ پێغەمبەری خاتەم موحمەد ﷺ دەدوێت، ئنجا بە دنیایی کە پرووی دواندن لەو، وەك پێغەمبەری مسوڵمانان و سەرۆکیان و مشوورخۆریان و سەرپەرشتیاران، بەلام مەبەستی پێی ئۆممەتە کە و شوێنکەوتوانیەتی، دەفەرموی: **(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ)** ئەو پێغەمبەر ﷺ! **(إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ)**، هەر کاتێک ژنانتان تەلاقدان، واتە: ویستتان تەلاقیان بدەن، **(فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ)**، لە پیش عیددەکەیانەو تەلاقیان بدەن، وەك لە هۆی هاتنە خوارەو کەشیدا باسمان کرد، پێغەمبەری خوا ﷻ وەك لە صەحیحی بوخاریی و موسلیماً هاتو، لە کاتی خوێندنەوێ ئەم رستەیدا فرمویەتی: **(فَطَلَقُوهُنَّ فِي قُبُلِ عِدَّتِهِنَّ)**، لە پیش دەستپێکی عیددەکەیاندا، تەلاقیان بدەن.

(عدة): بریتیه لهو ماوهیه ی ئافرهت چاوه‌ری ده‌کات، تا‌کو بو‌ی ره‌وا ده‌ییت شوو بکاته‌وه، ئافره‌تیک که هاوسه‌ردار بووه، ئنجا چ هاوسه‌ری مردب‌ی، چ خو‌ی داوای کردب‌ی له هاوسه‌ری جیا بیته‌وه، که پ‌یی ده‌گوتر‌ی: دارن‌ین (خُلْع)، چ دادوهر ل‌یکی جیا کردب‌نه‌وه، که پ‌یی ده‌گوتر‌ی: هه‌لوه‌شاندنه‌وه (فَسْخ)، چ می‌رده‌که‌ی ده‌ستبه‌رداری بووب‌ی، که پ‌یی ده‌گوتر‌ی: (طَلَّاق)، به‌هه‌ر کام له‌م هوکارانه، ئه‌و ئافره‌ته له می‌رده‌که‌ی جیا بووب‌یته‌وه و می‌رده‌که‌ی ل‌یی جیا بووب‌یته‌وه، گر‌یبه‌ستی هاوسه‌رگیریان له ن‌یواندا نه‌ماب‌ی، ده‌ب‌ی ئه‌و ئافره‌ته عیدده به‌سه‌ر به‌ری، (عدة) ش، واته: چ‌ه‌ند شه‌وو پ‌وژیک که ده‌ژمی‌رد‌ین، ده‌ب‌ی چ‌ه‌ند شه‌وو پ‌وژیک به‌سه‌ر ببات، ئنجا دوای‌ی بو‌ی ره‌وا ده‌ب‌ی هاوسه‌رگیر‌ی بکاته‌وه، دووباره، دیاره ئه‌و عیدده‌یه‌ش، چ‌ه‌ند حیکمه‌ت‌یکی هه‌ن، یه‌کی‌کیان یان سه‌ره‌کی‌ت‌یرن‌یان ئه‌وه‌یه: ده‌رب‌که‌و‌ی که ئه‌و ئافره‌ته مندا‌لدانی نوتفه‌ی ئه‌و می‌رده پ‌یشووه‌ی تیدا نیه، ئنجا می‌رده‌که‌ی زیندوو، کوژراوه، مردوه، یان به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک له شی‌وه‌کان ل‌یی جیا بوته‌وه.

که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَطَلَّقُوهُنَّ إِعْدَتِهِنَّ﴾، واته: به‌ر له‌وه‌ی ب‌چ‌نه ن‌یو عیدده‌وه، ته‌ل‌اق‌یان ب‌ده‌ن، ئایا ئه‌مه‌ چ‌ونه؟ پ‌یش‌تر‌یش با‌سمان‌کرد، واته: ئه‌و ئافره‌ته له پاک‌یداب‌ی، و له‌ه‌یزدا نه‌ب‌ی، له‌ب‌ی نو‌یژ‌ییدا نه‌ب‌ی، ئنجا پاک‌یه‌ک ب‌ی که می‌رده‌که‌ی تیدا نه‌چ‌وو‌یته‌ل‌ای، چ‌ون‌که با‌پاک‌یش ب‌ی، ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ل‌ی جووت‌بووب‌ی، نازان‌ری ئایا نوتفه‌ی ئه‌و پ‌یاوه چ‌وته ن‌یو مندا‌لدانی‌وه یان نا، بو‌یه ده‌ب‌ی له‌پاک‌یه‌کدا ته‌ل‌اق بدر‌ی، که می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ل‌ی دا جووت نه‌بووب‌ی، که‌واته: ﴿فَطَلَّقُوهُنَّ إِعْدَتِهِنَّ﴾، واته: له‌کات‌یکدا که جار‌ی ده‌ستیان به‌عیدده‌که‌یان نه‌کردوه، پ‌یش ده‌ست‌پ‌یکردنی عیدده‌که‌یان، ته‌ل‌اق‌یان ب‌ده‌ن، ﴿وَاحْصُوا الْعِدَّةَ﴾ عیدده‌ش ب‌ژم‌یرن، واته: ئه‌و شه‌وو پ‌وژانه ب‌ژم‌یرن و سه‌رژم‌یر ب‌که‌ن، که پ‌ی‌ویسته ئافره‌ت چاوه‌ری بکات، تا‌کو بو‌ی ره‌وا ده‌ب‌ی و بو‌ی ده‌شی هاوسه‌رگیر‌یه‌کی دیکه بکاته‌وه، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ﴾، پار‌یز‌یش له‌خوای

پەرورەدگار تان بکەن، ﴿لَا تَخْرُجُوهَا مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾، ئۆيۈە لە مالهەکانی خۆیان وەدەریان مەنن، ئەو ئافەرەتانەى تەلاقتانداون، بە ھەر کام لە دوو جوۆرەکانی تەلاق: چ تەلاقى يەكجارەكىى بى، كە پىى دەگوترى: (الطَّلَاقُ الْبَائِنُ) يان تەلاقى رەجعى بى، واتە: كە ئەو پىاوە بۆى ھەبى ژنەكەى بگىرپتەو ژیى نىكاحى خۆى، لىرەدا بەگشتى فەرموویەتى و دواىى دىینە سەر وردەكارىیەكان، گرنگ ئەو یە خوا دەفەرموى: ژنەكانتان لە مالهەکانى خۆیان دەر مەكەن، بە بیانووى ئەو ی تەلاقتان داون، ئنجا ئەگەر تەلاقیكە، ئەگەر دووانە، ئەگەر تەلاقى سییەمە، ﴿وَلَا يَخْرُجَنَّ﴾ ھەر وەھا با ئەوانیش دەر نەچن، نە ئۆیە دەر یان بکەن، نە با خۆشیان لەو مالانەیان دەر بچن، ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾، مەگەر گوناھىكى ناقلای پروونكەرەو ئەنجام بدەن، ئەمە وەك لە تەفسیری سوورەتى (النساء) و لە تەفسیری سوورەتى (الأحزاب) یشدا، باس مکردو، مەبەست پىى ئەو یە: ئەو ئافەرەتە مێردەكەى بىزار بکات، یاخود خزمەكانى بىزار بکات، بە قسەو دەنگە دەنگ و پرتەو بۆلە، بە ھىچ جوۆرىك ناگونجى لىرەدا مەبەست لە: ﴿بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾، زىنا بى، وەك زۆربەى توژەرەوانى قورئان وایانگوتو، بەلكو ئەو ھەلە یەو لە تەفسیری سوورەتى (النساء) و تەفسیری سوورەتى (الأحزاب) دا، پروونم کردۆتەو لەبەرچى ئەو ھەلە یە، دواىش لە مەسەلە گرنگەكاندا جارىكى دىكە ئاماژەى پى دەكەینەو.

وشەى (فَاحِشَةٌ) لە قورئاندا ھەم بە مانای زىنا ھاتو، ھەم بە مانای نىربازى ھاتو، ھەم بە مانای لادانە جىنسىيەكان ھاتو بەگشتى، بەلام كە قەیدى پروونكەرەو (مُبَيَّنَةٍ) دەخريتە سەر، لە مانای زىناو نىربازى و خۆلىكخشاندن (سُحَاق) دەبیاتەدەر، واتە: گوناھىكى ناقلای پروونكەرەو، ھەر وەھا خویندراویشەتەو: (مُبَيَّنَةٍ)، واتە: گوناھىكى ناقلای پروونكراو، رۆشنگراو، كە ھەموو كەس بزانی ئەو گوناھو تاوانە، واتە: ئافەرەت كاتىك ئەو مافەى دەفەوتى لە مالى مێردەكەیدا، كە تەلاقیداو، مەینتەو، كە

هه‌لۆیستیکی ناقولۆ دزیوی بی، که به دنیایی مه‌به‌ست پی زینا نیه، به‌لکو مه‌به‌ست پی هه‌لسوکه‌وتیکی ناشیرینه له‌گه‌ل می‌ردیدا، یان له‌گه‌ل که‌س و کاری می‌ردیدا، بو وینه: زۆر چوونه‌ده‌ر، یاخود خه‌لک بینه‌ته مالی خووی به‌بی مۆله‌تی می‌رده‌که‌ی، هه‌رچه‌نده ته‌لاقیشیداوه، یاخود ده‌مه‌وه‌ری له‌گه‌ل می‌ردی و که‌س و کاری می‌ردی داو... هتد. ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾، ته‌وانه‌ش سنووره‌کانی خوان، ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾، هه‌ر که‌سی‌کیش سنووره‌کانی خوا به‌زینی، لیان تپه‌په‌رینی، به دنیایی سته‌می له خووی کردوه، ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾، ئه‌ی دویندراو! هه‌ر که‌سی‌ک هه‌ی، نازانی، په‌نگه دواي ئه‌وه خوا کاریکی دیکه په‌یدا بکات، بارودۆخیکی دیکه په‌خسینی، واته: له دواي عیدده یان له میانی عیدده‌دا، نازانی چی پرووده‌دات، ئایا ئه‌و پیاوه جاریکی دیکه دلی ده‌چیته‌وه سه‌ر ئه‌و ئافره‌ته، یان ئه‌و ئافره‌ته کاریکی وا ده‌کات، ئه‌و می‌رده‌ی له‌گه‌لی ئاشت بیته‌وه، یان که ته‌لاقیکی داوه، نه‌هی‌لی ماوه‌ی عیدده‌که‌ی به‌سه‌ر بچی و پیش کو‌تایی هینانی عیدده‌که، به‌هینیته‌وه ژیر نیکاحی خووی، بو ئه‌وه‌ی حاله‌تی جیا‌بوونه‌وه پروونه‌دا، که ئه‌گه‌ر دواي ته‌لاق‌ی یه‌که‌م و دووهم بی، پی ده‌گوتری: جیا‌بوونه‌وه‌ی بچووک (البَيِّنُونَةُ الصُّغرى)، به‌لام ئه‌گه‌ر دواي ته‌لاق‌ی سییه‌م بی، پی ده‌گوتری: (البَيِّنُونَةُ الْكُبرى)، جیا‌بوونه‌وه‌ی گه‌وره، ئه‌و کاته‌ش ئه‌گه‌ر دواي جیا‌بوونه‌وه‌ی بچووک بی، واته: دواي ته‌لاق‌ی یه‌که‌م و دووهم بی، ئه‌و پیاوه ده‌توانی به‌گریه‌ستیکی تازه ئه‌و ئافره‌ته به‌هینیته‌وه ژیر نیکاحی خووی و، ئه‌و ئافره‌ته له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌دا هاوسه‌رگیری بکاته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر دواي جیا‌بوونه‌وه‌ی گه‌وره بی، بۆیان نیه جاریکی دیکه پیکه‌وه هاوسه‌رگیری بکه‌ن، مه‌گه‌ر ئه‌و ئافره‌ته شوویکی دیکه بکاته‌وه‌و، ئه‌ویش نه‌ک به‌فیل که ته‌نیا بو‌ه‌لال کردنه‌وه‌ی می‌ردی پیشووی بی، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی شوویکی دیکه بکاته‌وه، ئنجا به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی له‌و می‌رده‌ی جیا‌بیته‌وه، ئه‌و کاته بۆیان هه‌یه به‌گریه‌ستیکی تازه، ژیا‌نی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل می‌رده پیشووه‌که‌ی دا پیک بینه‌وه.

﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجَلَهُنَّ﴾، ئىنجا كاتىك گەيشتنە كاتەكەيان، واتە: كۆتايى كاتەكەيان، ليرەشدا زانايان ھەموويان لەسەر ئەو ھە كەدەنگن، واتە: گەيشتنە نيزىك و قەراغ كۆتايى كاتەكەيان، چونكە ئەگەر عیددە بەسەر چوو، تازە ئەو ئافرەتە ئازاد دەبى، لەو ھەدا كە بچیتەو ھە لای مێردەكەى، يان نەچیتەو ھە، چ دواى تەلاقى يەكەم بى، چ دواى دوو ھەم بى، دواى تەلاقى سێھەميش ئاشكرايە.

بۆ وینە: ئەو پیاو ھە تەلاقىكى ژنەكەى داو ھە لىى دەگەرپى تاكو عیددەكەى بەسەر دەچى، ئىنجا كە عیددەكەى بەسەر چوو و، ئەو پیاو ھە يەپنایەو ھە ژىر نىكاھى خو، ئەو ئافرەتە ئازاد دەبى و دەتوانى بچیتەو ھە لای مێردە پىشوو ھەكەى بە گریبەستىكى تازە، دەشتوانى ھاوسەرگىرى لەگەل كەسىكى دىكەدا بكات، بۆیە دەفەرموى: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجَلَهُنَّ﴾، واتە: ئەگەر گەيشتنە پىش كۆتايى ماو ھە عیددەكەيان، ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، بە شىو ھەكەى پەسەند بىانگرنە خو ھە تە ئافرەتە، كە تەلاقىكتان داو، يان دووانتان داو، ﴿أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، ياخود بە شىو ھەكەى پەسەند لىيان جىابنەو ھە، ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾، دوو پیاو ھە خوا ھەن دادگەرىش لە خو ھە تە بە شايدە بگرن، ليرەدا خوا ﷻ روونى نەكردۆتەو ھە، شايدە گرتنەكە بۆ ھىنانەو ھە يان بۆ دەست لىبەردانە؟ بۆیە ھەكە دواى باسى دەكەين، راي بەلگەدارترو پەسەندتر بە لای مەنەو ھە ئەو ھەكە بۆ ھەردوو كيان، ھەم بۆ لىكجىابوونەو ھە دەبى دوو شايدە، دوو پیاو ھە دادگەر بە شايدە بگىرىن، ھەم بۆ ھىنانەو ھەش، چ بۆ دەست لىك بەردان، چ بۆ پىكەو ھە ئاشت بوونەو ھە، ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾، لەبەر خوا شايدە دىى بەرپا بكەن، واتە: ئەو شايدە دىيەى بەرپاى دەكەن، ئەو دوو پیاو ھەكان! يان ئەو ئەوانەى دوو پیاو ھە دادگەرەكان بە شايدە دەگرن! بە شايدە دىيدانەكە لەبەر خوا بى و، ھىچ مەبەستى دىكەى خراپى تىدا نەبى، ئىنجا شتىك بۆ خوا بى، دەبى ساف و پاك و چاك و دلسۆزانە بى.

﴿ذَلِكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، ئا ئەمەتان (ئەو ئامۆزگاری و پێنمای و حوکمانەتان) ھەر کەسێک برۆای بە خواو بە پۆژی دوایی ھەبێ، پێی ئامۆزگاری دەکری، واتە: ئەو پێنمایانە بۆ کەسێکن برۆای بە خواو بە پۆژی دوایی بێ، ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾، ھەر کەسێکیش پارێز لە خوا بکات (خوا) دەرووی لێ دەکاتەو، دەروازە ی خیری لێ دەکاتەو، لە تەنگانەدا فەرھانی بۆ دەپەخسێتی و، لە سەغڵەتیدا ئاسانی بۆ دەپەخسێتی.

﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾، ھەر ھەھا ھەر کەسێ پارێز لە خوا بکات، بێ ئەوێ بۆ خۆی حیسابی بۆ کردبێ، بێ ئەوێ خۆی مەزەننە ی کردبێ، خوا بژیوی دەدا، واتە: بژیوی بۆ دەپەخسێتی بە شیوەیەک خۆی بە خەیاڵیدا نەھاتبێ و حیسابی بۆ نەکردبێ، ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، ھەر کەسێکیش پشت بە خوا ببەستێ، خوا ی بەسە، ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ﴾، بە دنیایی خوا کاری خۆی دەگەییەنیتە جێ، واتە: دەگەییەنیتە کۆتایی و بەئامانجی دەگەییەنێ، بەلام ئایا لەو کاتەدا کە ئیمە چاوەڕێ دەکەین، یان بەو شیوەیە ئیمە چاوەڕێ دەکەین؟ مەرج نیە، ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾، خوا ﷻ بۆ ھەر شتێک ئەندازەییەکی داناو، ئەمەش لێرەدا جوړیکە لە دلخۆشکردن بۆ ژنەکە، کە دەچیتەو لای مێردی، یان ناچیتەو، ھەر ھەھا بۆ پیاو کەش ئایا لەگەڵ ژنەکە ی دا ئاشت دەبیتەو دەست دەکەنەو بە ژانی ھاوسەری، یاخود لێک جیادەبنەو؟ ئەو دەلدانەو دلخۆشکردنە بۆ ھەردووکیان، ھەر ھەھا بۆ کەس و کاری ژنەکەش و پیاو کەش بۆ ھەموویان، کە ئەگەر بەراستی پارێزکار بن، پارێز لە خوا بکەن و سنوورەکانی خوا نەبەزینن، خوا دەرووی خیرتان لێ دەکاتەو، بۆ وینە: -- وەک دوایی باسی دەکەین و لە کورتە باسێکدا باسی تەلاق دەکەین -- کەسێک بە شیوەی سوننەتی دەستبەرداری ژنەکە ی بێ، دەبێ یەک تەلاقی بدات لە پاکییەکدا کە نەچۆتە لای، ئنجا ئەگەر

ئەو پارىزكارىيە بەكار بېنى، ئەو كاتە ئەو پياۋە دەست كراۋە دەپ، كە پېش كۆتايى عىددەكەي ئەو ئافرەتە بېنىتەۋە لاي خۆي، بەلام ئەگەر سى تەلاقى پېكەۋەدان، ۋەك زۆرىك لە زانايان گوتۇۋىيە، مافى پىۋەي نامىنى، چۈنكە تەقۋاي نەكردۈۋە سنوۋرەكانى خۋاي نەپاراستوۋن، خوا نەيفەرمۈۋە ئاۋا ژن تەلاق بەدن، ھەر سىك تەلاق پېكەۋە! ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ ۳۳۹﴾ البقرة، واتە: ئەو تەلاقى دۋاي ۋى، دەگونجى ژن و مىرد پېكەۋە ژيانى ھاۋسەرگىرىيى دروست بىكەنەۋە، دوۋان، بەلام كە بوۋ بەسى و لە قۇۋاغى سىيەمدا، لىكەترازىن، ئىجا ھەروەھا ژنەكەش ئەگەر سنوۋرەكانى شەرىعت پەرىزى و لە مالى مىردەكەيدا، دەمەۋەرىي نەكات و، شىك نەكات ناچارىان بىكات، ۋەدەرى بىن، خوا دەرۋى لى دەكاتەۋە، كە لە ئەنجامى مانەۋەي لە مالى مىردەكەيدا، دلىان بچىتەۋە سەر يەك، ھەروەھا شايدەكەنىش ئەگەر شايدەيەكە بوۋ خوا بەدن و، لە شتەكە بىكۆلنەۋە ھاندەريان ئەۋە نەبى غەرەزىكىان لە پياۋەكە ھەبى، يان غەرەزىكىان لە ژنەكە ھەبى و، شايدەيەكە ۋا بەدن بە زىيان تەۋاۋ بى، ئەۋانىش ئەگەر پارىزى خوا بىكەن لە شايدەيەكەياندا، ھەم ژنەكە ھەم مىردەكە، ھەم كەس و كارى ھەردوۋ لايان، خوا دەرۋى خىريان لى دەكاتەۋە، ئەۋە واتايەكى، ۋاتا مەنەۋىيەكەشى ھەر لە شوپىنى خۆيەتى، كە ئەگەر ئىنسان بوۋ خوا ۋولخاۋىي و پارىز لە خوا بىكات، چاۋدېرىي خوا بەسەر خۆيەۋە بىنى، خۋاي پەرۋەردگار لە تەنگانەۋە ناپەھەتتىياندا دەرەزى دەكات، يان بە كەردەۋە، يان خۋاي مېھرىبان دلى فەپراخ دەكات، دلى خۇش دەكات، سەرى دىيالى لى نايەتەۋە يەك، لە ئەنجامى گرفت و كېشەيەكى خىزانىيدا.

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ھەر كەسىش پشت بە خوا بىستى، خۋاي بەسە، پشت بە خوا بەستىش ۋەك زۆر جار گوتۇۋىمانە: جىدارو جىگرەۋەي دەستگرتن بە ھۆكارەكانەۋە نى، بەلكو پشت بە خوا بەستى، كارى دلە، بەلام دەست بە ھۆكارانەۋە گرتن، كارى جەستەۋە ۋالەتە، ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ

اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرًا ﴿١﴾، بەدلىيى خوا كارى خۆى دەگەيەننە مەنزل، دەيگەيەننە كۆتايى و ئەنجام، بەلام خوا بۆ ھەر شتێك ئەندازەيەكى داناوە.

﴿وَالَّتِي يَسْنَنُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ﴾ ئەو ئافرەتانەش كە ئائومىد بوون لە (كەوتنە) ھەيز، لەوھى بکەونە بېنۆيژى، ئائومىد بوون، لەبەر ئەوھى نەخۆشەيەكيان توشبوو، ياخود لەبەر تەمەن، ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾ ئەگەر دوو دل بوون، ئايا دەبى عیددەكيان چەند بى؟ ﴿فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ عیددەكيان (ئەو ماوہیەى دەبى چاوەرپى بکەن، تاكو بۆيان پەوا دەبیتەو ھاوسەرگيرى دیکە بکەن)، بریتىە لە سى مانگ، ﴿وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ﴾ ھەر وہا ئەو ئافرەتانەش كە جارێ نەكەوتوونە ھەيزەو، لەبەر كەم تەمەنى، يان لەبەر نەخۆشەيەك، لەبەر ھەر ھۆكارێك بى نەكەوتوونە ھالەتى بېنۆيژى، ئەوانەش ديسان ماوہى عیددەكيان، ئەگەر مێردەكيان تەلاقیدان و لیکجيابوونەو، بە ھەر شۆوہیەك لە شۆوہكان لیکجيابوونەو، ئەو ماوہیەى دەبى چاوەرپى بکەن، تاكو بۆيان پەوا دەبى، ھاوسەرگيرى دیکە بکەنەو، بریتىە لە سى مانگ. ﴿وَأُولَئِ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ خاوەن تۆلەكانیش كۆتايى كات (ى عیددە)يان ئەوہیە كە تۆلەكيان دابنن.

(حَمَل)، واتە: تۆل، ئەو كۆرپەلەيەى ئافرەت لە سکیدا ھەلیدەگرى، (أَحْمَال)، كۆى (حَمَل) و (حَمَل)ە، (حَمَل)، بە مانای بار دى و (حَمَل)یش بە مانای ئەو كۆرپەلەيە دى، كە ئافرەت لە سکیدا ھەلیدەگرى، ﴿وَأُولَئِ الْأَحْمَالُ﴾ يانى: (صَاحِبَاتُ الْأَحْمَال)، خاوەن تۆلەكان، ئەو ئافرەتانەى دوو گيانن، بەلام بۆيە وشەى (دوو گيان) كەمتر بەكاردينم، چونكە جارى وایە ئافرەت دوو گيان نيە، بەلكو دوو كۆرپەلەى لە سکیدان و سى گيانە، ياخود جارى وایە چواری لەسكدان و پینج گيانە، يەكى خۆى و چوار گيانى دیکەش لە سکیدان، بۆيە ئەو وشەيە زۆر راست نيە، بەلام ئەگەر بگوترى: تۆل، تۆل يانى: كۆرپەلە كە لە سكى ئافرەتدایە، يەك بى، يان پتر، تۆلدار واتە: خاوەن ھەمل، ﴿أَنْ

يُضَعْنَ حَمَلَهُنَّ ﴿۱﴾ واتە: كۆتایی کاتی عیددەکیان بریتیه له دانانی ئەوهی له سکیاندایه، له دانانی تۆلهکیان، ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ هەر کەسێ پارێزیش له خوا بکات، خوا له کاریدا ئاسانی بوو دەرەخسێتی.

هەلبەتە ئەوهش دوایی باس دەکەین، کە ئایا ئافەرەتیک کە تۆلدارەو میژدەکە دەمری، یان میژدەکە تەلەقیدەداو، دوایی حەملەکە دادەنێ بەر له سێ مانگ، بووینە: هەر دوای پازدە پوژان ئافەرەتە کە تۆلهکە دادەنێ، ئایا بە دانانی تۆلهکە، عیددەکە بەسەر چوو، ئەگەر چەند پوژیکێ کەمیش بێ، یاخود دەبێ ماوهی سێ مانگە کە هەر عیددە بشوات، ئەگەر تەلەقداو بێ، یاخود چوار مانگ و دەشەو، ئەگەر میژدەکە کۆچی دوایی کردبێ (متوفی عنها زوجها) بێ؟! دوایی باسی دەکەین، کە زانیان راجیاییان لەو بارەوه هەیە.

﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ﴾ ئەوهش فەرمانی خوایه بوو دابەزاندوون، بوو لای ئێوهی دابەزاندو، واتە: تاكو کاری پێ بکەن، ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سِيَئَاتِهِ﴾ هەر کە سێکیش پارێز له خوا بکات، (خوا) خراپەکانی لێ دەسپێتەوه، ﴿وَيُعْظِمَ لَهُ أَجْرًا﴾ پاداشتیشی بوو مەزن دەکات، پاداشتیکی مەزنی دەدات.

ئنجای خوای کاربەجێ باسی ئەوه دەکات، چۆن مامەلە لەگەڵ ئەو ئافەرەتانەدا بکری کە تەلەقدراون، له پرووی نیشتەجێ کردن و هەوێژانەوه یانەوه؟ دەفەرموو: ﴿أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ﴾ ئەو ژنە تەلەقدراوانە، ئنجای ئەگەر تەلەقیدراون، ئەگەر دووان دراون، ئەگەر هەر سێ تەلەقدراون، لەسەر رای بەشیک له زانیان، کە منیش ئەو پرایەم پێ راستترە، ئەگەر بە یەكجاریش لێکجیابوونەوه، نیشتەجێیان بکەن، لەو شوێنەدا کە خۆتان لێ نیشتەجێن، ﴿مِنْ وُجْدِكُمْ﴾ بەپێی توانای خۆتان، ﴿وَلَا نُفْأَزُوهُنَّ لِلضُّيُقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ هەر وهه زانیان پێ مەگەیهنن بوو ئەوهی سەغله تیان بکەن، هەلیانیپچن و تەنگەتاویان بکەن و

بە ناچارىي ماله كە بە جىي بهيلىن، ﴿وَإِنْ كُنْ أَوْلَٰتٍ حَمَلٍ﴾، بەلام ئەگەر خواھەن تۆل بوون، كۆرپەيان لەسكدا بوو، ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، خەر جىيان بكيشن، مەسرەفيان بکەن و ھاوکارىيان بکەن ھەتا تۆلەكەيان دادەنن، ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾، ئنجا ئەگەر كۆرپەلەكەشيان دانا، لىيان جىابووهو، كۆرپەلەكەيان بو تىوھ شىردا، ﴿فَأَنْوَهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾، كرى و پاداشتەكانيان پى بدەن (لە بەرانبەر ئەوھەدا كە شىر دەن بەو كۆرپەلانە)، ﴿وَأَتِمُّوا رَبَّنَا مِمَّا رِزْقُهُ﴾، لە نىوان خوئاندا بە شىوھەكە پەسند راويژ بکەن، پرس و را بکەن، ﴿وَإِنْ تَعَاَسَ رُمْ﴾، ئەگەر كەوتنە زەحمەتیی و قورسىيەوھش و نەتانتوانى لىكتىگەيشتن بکەن، لەو بارەو، ﴿فَسَتَرْضِعُهُنَّ أُمَّهَاتُهُنَّ﴾، ئافرەتتىكى دىكەى شىردەر شىرى ئەو كۆرپەلەيە دەدا، واتە: ئەى پىاوھەكان! دەبى ئافرەتتىكى دىكە، دايەننىك شىردەرىكى دىكە، بو ئەو كۆرپەلەيە پەيدا بکەن، مادام دايكەكەى ئامادە نيە، شىرى پىيدات و نەگەيشتوونە لىك تىگەيشتن.

لە كۆتايى دا خوا دەفەرموى: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾، با خواھەن فراوانىي لە مال و سامان لە قەدەر فراوانىيەكەى خوئى، ببەخشى، ﴿وَمَن قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾، فلينفق ممّا آتاه الله، كەسىكىش بژىوى لىوھەتەنگ ھىترابى، با لەوھى خوا پىيداو، ببەخشى و خەرچ بكات، واتە: لە زۆرى زۆرو لە كەمى كەم، كەسىك كە دەستكراوھەو مال و سامانىكى فراوانى ھەيە، با لە قەدەر مال و سامانە فراوانەكەى، خەرجىي ژنەكەى بكيشى كە لە مالى ئەودايە، بە تايبەت كە تۆلى ھەبى و، بە تايبەتتر كە تۆلەكەى دادەنى، شىر بدات بە كۆرپەلەكەى، با ھەر كەسە بە ئەندازەى خوئى ئەو خەرجىي و مەسرەفە بكيشى، ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَاهَا﴾، خوا ھىچ كەسىك ئەركدار ناكات، مەگەر بەو ئەندازەيەى پىيداو، چەندەى پىداو، خوا ﷻ ئەوھەندەى لى داوا دەكات و، ئەوھەندە ئەركى دەكەويئە سەرشان، ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾، بە دلىايى لە دواى سەغلەتیی و تەنگانە، خوا ئاسانى و فەرحانىي دەپرەخسىنى، كەواتە: دلتان فەراح و فراوان بى.

مەسەلە گۈنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە پیغمبەر ﷺ و برواداران، که هەر کات ویستیان ژنان تەلاق بدەن، پیوستە لە دەستیکی عیددەیانەو بەی و، لە ماله کانیشیان نەچنە دەری، مەگەر رەفتاریکی ناقولای ئاشکریان لی پشکویتەو، نابی سنوورەکانی خواش بەزینین و، حیکەمەتی عیددەش ئومیدی پەیداوونی گۆرائیکە، ئنجا بەر لە کوتایی هاتی عیددەیان، یان دەبی بە شیوەیه کی پەسند دەست بە هاوسەرەو بەگیر، یان بە شیوەیه کی پەسەند وازی لی بهینری و، لەهەردوو حالانیش دا، دەبی دوو پیاوی دادگەر بە شاید بگیرین، بەلیندانی خواش که هەر کەس پارێزکاری بکات، خوا دەرووی خیری لی دەکاتەو، بی ئەو هیسابیشی بو کردبی بژیوی بو دەرەخسینی، بابای پشت بە خوا بەستووش خوی بەسەو، خواش کاری خوی دەگەیهنیتە جی، بەلام بەپی ئەندازەگیری خوی و لە کات و شوینی خویدا:

خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَنَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾﴾

شیگردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە بیست و دوو برگەدا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەی پێغەمبەر ﷺ! ڕووی دواندن لە پێغەمبەری خاتەمە ﷺ چونکە ئەو سەرپەرشتیی ئۆممەت دەکات و، ئەو شەریعت و بەرنامەی خوا بەسەر کۆمەلگاو ئۆممەتە کەیدا جێبەجێ دەکات و، ڕێنمایی ئۆممەتە کە ی دەکات و ئامۆژگاریان دەکات.

(۲) - ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ { (إِذَا)، بۆ داهاوو (لِلْمُسْتَقْبَلِ) ه }، هەر کاتێ ویستتان ژنان تەلاق بدەن.

(۳) - ﴿فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾، لە دەستپێکی عید دەیاندا تەلاقیان بدەن، (ل) ی (لِعَدَّتِهِنَّ) بۆ (توقیت) ه، یانی: لە کاتی، وە ک دەگوترێ: (كُتِبَ لِيَوْمٍ كَذَا مِنْ شَهْرٍ كَذَا)، نووسرا لە فلان ڕۆژەداو لە فلان مانگەدا، خواش دەفەرموێ: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ﴾ (۷۸) الإسراء، واتە: کە خۆر لا دەدات، نوێژ بەرپا بکە.

کەواتە: لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾، مانایە کە ی ئاوا ی لێ دێتەو: (لِيَكُونَ الطَّلَاقُ عِنْدَ ابْتِدَاءِ الْعِدَّةِ، وَإِمَّا تَبَدُّوا الْعِدَّةَ بِأَوَّلِ طَهْرٍ مِنْ أَطْهَارِ ثَلَاثَةٍ)، بە تەلاقدانە کە لە دەستپێکی عید دەکەدا بێ، (واتە: تەلاقی کە کاتێک بێ، کە عید دەست پێ دەکات) و، عید دەش لە سەرەتای یە کە مین پاکییە وە یە لە سێ پاکییەکان (کە بەسەر ئەو ئافەرەتەدا دادێن)، هەلبەتە ئەو ئافەرەتە لە پاکییە کە شیدا مێردە کە ی نابێ چوو بێتە لای، ئنجا دەبێ تەلاقی بدات، ئەویش یە ک تەلاق، کەواتە: ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یانی: (إِذَا أَرَدْتُمْ تَطْلِيقَ نِسَاءِكُمْ)، یان (طَلَاقٍ نِسَائِكُمْ)، ئەگەر ویستتان دەستبەرداری ئافەرەتە کەتان بن، ئەگەر ویستتان ژنە کانتان واز لێ بێنن، وە ک چۆن خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ (۶) المائدة، واتە: ئە ی ئەوانە ی ڕواتان هیناوه! هەر کاتێ هەلسان بۆ نوێژ، واتە: هەر کاتێ ویستتان نوێژ بکەن، ئەگەر نا

که ههستای بۆ نوێژ، مانای وایه یه کسه دهستی پێ دهکە، یانی: ئەگەر ویستتان نوێژ بکەن، لێره شدا: ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾، ئەگەر ویستتان ژنه کانتان ته لاق بدەن.

ئەم ئایه ته ئەوه دهگهیه نێ که ته لاقدان ره وایه، له کاتی پێویستی دا که ژن و میرده که پێویستیان بێ و، ناچار بن، شتیکی ره وایه.

(الطبري)، هیناویه تی ده لێ: (إِذَا طَلَقْتُمُ نِسَاءَكُمْ فَطَلَقُوهُنَّ لِيُطْهَرِهِنَّ الَّذِي يُحْصِيْنَهُ مِنْ عِدَّتِهِنَّ، طَاهِرًا مِنْ غَيْرِ جَمَاعٍ، وَلَا تُطَلَّقُوهُنَّ بِحَيْضِهِنَّ الَّذِي لَا يَعْتَدُونَ بِهِ مِنْ قُرْبِهِنَّ)، (جامع البيان: ۳۴۳۰۹، ۳۴۳۱۲)، واته: ئەگەر ژنه کانتان ته لاقدان له کاتیکدا ته لاقیان بدەن لهو پاکیه دا که ده یژمێرن، که به شیک ده بێ له عید ده که یان، ئەو ئافره ته له کاتی پاکیدا بێ، (له کاتی بێ نوێژییدا نه بێ و) جیما عیشی له گه لدا نه کرابێ و، له کاتیکدا که کهوتوو نه حه یزه وه، ته لاقیان مه ده ن، چونکه حه یزه که به به شیک له عید ده که یان بۆ له داناندری قه له م نادری (ئهو کاته ش ئافره ته که زهره رمه ند ده بێ).

ئنجا لهو باره وه که زانایان هه موویان یا خود زۆر به ی هه ره زۆریان ده لێن: ده بێ له سه ره تای پاکیه که وه، پاکیه که که هاوسه ره که ی له گه لیدا جووت نه بووبێ، له وێوه عید ده ده ست پێ بکات، یه کێک له زانایان ده لێ: ئەم ئایه ته به لگه یه بۆ رای زۆر به ی زانایان که عید ده به پاکیه کان ده ژمێردری، نه که به حه یزه کان و، ئەگەر به سه ره تای حه یز، یان له حه یزدا عید ده ده ستی پێ کرد بایه، ئەو کاته خوا ده یفه رموو: له کاتیکدا ئافره ته کان ده که ونه حه یزه وه، ته لاقیان بدەن، به لام ئافره ت ته لاقدان له کاتی حه یزو بێ نوێژییدا قه ده غه کراوه، وه که پێشتریش له کاتی هینانی ئەو فه رموو ده یه له باره ی هوی هاته خواره و هه دا هاته، باسمان کرد که عه بدوللای کوری عومه ر ژنه که ی ته لاقدا بوو (خوا له خوی و بابی رازی بێ) ژنه که ی خوی ته لاق دا بوو، له کاتیکدا که

بېنویژ بوو، پیغهمبه ریش ﷺ تووره بوو، فەرمووی: با لئی بگهړی تاكو پاك ده بیتهوه، ئنجا بئ ئەوهی دهستی بگهیه نیتئ، ئەگەر پیخووش بوو با ته لاقى بدات، ئەگەرنا بیهیلئتهوه.

(۴) ﴿وَاحْصُوا الْعِدَّةَ﴾ سەرژمیری عیددهش بکهن، (الْعِدَّةُ)، (أل)هکه بو (عَهْد)ه، واته: سەرژمیری پۆژهکان و شهوهکانی عیددهکه بکهن، عیددهش زانیان ئاوا پیناسهیان کردوه: (فَعَوْدُ الْمَرْأَةِ عَنِ الزَّوْجِ حَتَّى تَنْقِضِيَ الْمُدَّةَ الْمُرْتَبَةَ شَرْعًا)، دانیشتنی ئافرهته لهوهی هاوسهگیری بکات، تاكو ئەو ماوهیهی شەرع دایناوهو تیدەپهړئ، کهواته: عیدده، واته: شهوان و پۆژانیکی ژمێردراو و به مهرج گیراو، بۆ پهوابوونی هاوسهگیری کردنهوهی ئافرهت، یان گهراوهوهی بۆ لای مێردهکهی، یاخود وازلێهێنانی و دهستپیکردنهوهی هاوسهگیریکی دیکه.

که دهفهرموئ: ﴿وَاحْصُوا الْعِدَّةَ﴾، (الإحصاء: مَعْرِفَةُ الْعَدِّ وَصَبْطُهُ، وَهُوَ مُسْتَقٌّ مِنَ الْحَصَى، وَهِيَ صِغَارُ الْحِجَارَةِ)، (إحصاء): له ئەصلدا له چهوو بهردی بچووک (حصی)هوه داتاشراوه (له بهر ئەوهی کاتی خوئ شتیان به ورده بهردان ژماردوه)، واته: سەرژمیریکردن و زانیینی ژمارهی شتیک و کۆنترۆلکردنی، (عَدٌّ)، بریتیه له ژماره دن: (۱، ۲، ۳، ۴)، بهلام (إحصاء)، بریتیه له سەرژمیر، ﴿وَاحْصُوا الْعِدَّةَ﴾، واته: ماوهی عیدده، شهوهکانی و پۆژهکانی بۆ سەرژمیربکهن.

(۵) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ﴾، پارێزیش له خوای پهروهردگارتان بکهن.

(۶) ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾، ئەو ژنانەهی تەلاقتان داو، له مالهکانی خوایان وهدهریان مه نین، ئەمەش ئەوه دهگهیهنئ که ئەو ئافرهته مافی ههیه بهو مالهوه، بۆیه دهفهرموئ: ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾، له مالهکانیان وهدهریان مه نین، واته: ئەو ئافرهتانه خاوهنی ئەو مالهان، ژن ههتا له ژێر نیکاحی ئەو پیاوه دابی، تاكو یه کجاری لئی جیاده بیتهوه، به شیک له خاوهنداریهتی لهو مالهدا ههیه، به لکو ئەگەر یه کجاریش لئی جیابوو بیتهوه، به پای زۆربهی زانیان مافیکی ئەو ئافرهتهیه

تاكو عیددهی به سەر ده چۆ، لهو ماله دا مینیتتهوهوه تاكو ئه و کاته خاوه ندریه تی لهو ماله دا ههیه.

(۷) - ﴿وَلَا يَخْرُجُ﴾، با خوشیان دهر نه چن، نه ئیوه دهریان بکهن، نه خوشیان دهر بچن.

(۸) - ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ﴾، مه گهر ئهوان کردهوهیه کی نا قوڵای پروونکه رهوه بکهن، یان کردهوهیه کی نا قوڵای ئاشکرا بوو بکهن، چونکه: (مُبَيَّنَةٍ) و (مُبَيَّنَةٍ) ش، خویندراوه تهوه، (مُبَيَّنَةٍ)، واته: ئاشکرا کهر، (مُبَيَّنَةٍ)، واته: ئاشکرا کراو، ئنجا وهك پیتیش گوتم: هه ندیک له زانایان گو توویانه: (فاحشة مُبَيَّنَةٍ) مه به ست پیتی زینایه، یانی: ئه گهر ئه و ژنه له مالی میرده کهیدا، دواي ئه وهی ته لاقدراره، زینای کرد، ده بریتته دهر بو سزادان! به لام بیگومان ئه مه مانا لیکدانه وهیه کی ناراسته، خوا ﷻ باسی ئه وه ناکات، به لکو باسی ئه وه ده کات: که ئافره ته که ته لاقدراره که، ده گونجی به له باری له مالی میرده کهیدا دابینشی، هه تا بزانی ئایا ئاشت ده بنه وه؟ چونکه جاری وایه میرده که دهیه وی له گه ل ژنه کهی دا ئاشت بیتته وه، ئافره ته که رازی نیه، یان ژنه که خوازیاره و میرده کهی رازی نیه، ئایا هه ردووکیان ده گه نه ئه و قه ناعه تهی پیکه وه باش بن و، ژبانی هاوسه رگیری ده ست پی بکه نه وه، یان ناگه نه ئه و قه ناعه ته؟ تاكو ئه و کاته ژنه که بۆی ههیه، لهو ماله دا مینیتتهوه، ئنجا ئه و ژنه که به له باری لهو ماله دانیش و سنوره کانی شه ریه تی پاراستن، به و واتایه ی له گه ل میرده کهیدا پرته و بۆله ی نه کردو شه ری به کهس و کاری نه فروشت، ده نگه ده نگه نه کردو بیزاری نه کردن، مانای وایه مافی مانه وهی ههیه، به لام ئه گهر کردهوهیه کی نا قوڵای ئاشکرا کهر، یان ئاشکرا کراوی کرد، وهك: ئازاردانی میرده کهی، به ده مه وه ریی و پرته و بۆله، یان ئازاردانی کهس و کاره کهی، ئه و کاته ئه و مافه ی ده فه وتی.

(۹) - ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾، ئه م یاسایانه ش سنوره کانی خوان، یاسایه کانی خوا، وهك سنووریکن دیارییکراون و نابی لێیان تیبه پێژری.

(۱۰) - ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾، ھەر کەس ئیکیش سنوورەکانی خوا بېزىنى، لىيان تېپەپرىنى، ستمى لە خوۋى کردو، واتە: ئىوھ سنوورەکانى خوا مەبەزىن، لىيان تېمەپەرىن، ئەگەرنا لە ئەنجامى شکاندى سنوورەکانى خواو لى تېپەراندىانەو، مانای وایە ستمەتان لە خوۋتان کردو، ئنجا ئایا ستم لە خوۋکردنەکش دواى لە چیدا بەرجەستە دەبى؟ لە سەر ئىشەو خراپەو خەم و خەفەت و مەینەتیی و ناپەحەتیی دا، بو وینە: ئەگەر بىت و پیاو بەپى سنوورەکانى شەرع مامەلە بکات، ھەرچەندە لە ژنەکەى جياش بىتەو، بەلام بەپى سنوورەکانى شەرع و ئەو بەرنامەيەى شەریعت دایناو، کە بریتىە لەوہى تەلاقى بکات لە پاکىيە کدا کە نەچۆتە لای، ھەر کات عیددەکەى بەسەرچوو، نەگىپرایەوہ لای خوۋى، بىگومان ژنەکەى لى جيا دەبىتەوہو، ئەو کاتە ئەو ئافرەتە سەر پشکەو دەتوانى بە گریبەستىکى تازە بچىتەوہ لای مېردەکەى و دەشتوانى ھاوسەرگىرى دیکە بکات، ئەگەر دواى تەلاقى يەکەم بى، ھەر وەھا ئەگەر دواى تەلاقى دووھمىش بى بەھەمان شىو، دواى بەسەرچوونى عیددە ئەو ئافرەتە سەر پشک دەبى، بەلام دواى تەلاقى سىيەم، تازە ئەو پیاوہ بوى نىە ئەو ئافرەتە بە گریبەستىکى تازە بھىتەوہ لای خوۋى، مەگەر ئەو ژنە بچى شووئى دیکەو مېردىکى دیکە بکات، دواى لى جيا بىتەوہ، ئەو جار دەتوانن، بىتەوہ لای يەکدى.

خوا دەفەرموئ: ھەر کەس سنوورەکانى خوا بېزىنى، ستمى لە خوۋى کردو، خوۋى سەرئىشەو ناپەحەتیی و گرفتارى بۆ خوۋى دىتە دى.

(۱۱) - ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾، نازانى رەنگە خوا دواى ئەوہ دوخىکى دیکە پرەخسىنى، واتە: لە حالیکدا کە ئافرەتەکە لە عیددە دایە، رەنگە لە میانى ئەو عیددەيەدا گۆرانکاریەکى دیکە بىتە پىش، پیاوہکە دلى بچىتەوہ سەر ژنەکەى، يان ژنەکە پەشیمان دەبىتەوہ لەو ھۆکارانەى ئەو پیاوہيان بىزار کردو و ناچارى کردو تەلاقى بکات و، گۆرانکاریى بەسەر خویندا بىن، کە خواى کارزان گۆرانکاریەکە، لەبەر ئەوہى ھەموو شت بى وىستى خواو بە زانیارى خوايە،

پالیداو ته لای خوئی: ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾، رهنگه، نیزیکه خوا له دواى ئهوه کاریک بره خستیی، کاریک پهیدا بکات، به قازانجی ئه و ژن و میرده بئ، که ویستوو یانه لیک جیابنهوه.

زۆربهی ههره زۆری زانایان ده لێن: ئافره تیک میرده کهی چوو بیتته لای واته: گواستییه وه، که پئی ده گوتری: (المَدْخُولُ بِهَا)^(۱)، ئافره تیک گوازارا بیتته وه، پیویسته جیگاو ریگای بو دابین بکری، با ته لاقیشدرایی، چ ته لاقه کهی ره جعیی بئ، واته: دواى ته لاقى یه کهم و دووهم بئ، ئه و عیدده یه ی دواى ته لاقى یه کهم و دووهم بئ، که پئی ده گوتری: ته لاقى ره جعیی، چونکه میرده که بوئ ههیه بهر له به سه رچوونی عیدده کهی بیهیئتته وه لای خوئی، یا خود ته لاقى جیابوونه وه (بائن) بئ واته: دواى ته لاقى سییه م بئ، یا خود ژنه که داواى کردبئ له میرده کهی جیابیتته وه، که پئی ده گوتری: دارنین (خُلْع)، یا خود هه لوه شاننده وه ی گریبه سته که (فسخ العقد) له لایه ن قازییه وه بووبئ، هه رچوون بئ، مادام ئه و ئافره ته گواسترا بیتته وه، مافی ئه وه ی ههیه، جیگاو ریگای بو دابین بکری، تا کو عیدده ی به سه ر ده چی، هه ندیکیشیان گوتوو یانه: ئافره تیک یه کجاریی له میرده کهی جیابوو بیتته وه، به هه ر هو کاریک بئ، مافی نیشته جیکران و هه ویندرانه وه ی ده فه وتئ و، میرده که ی ئه رکدار ناکری و له سه ری پیویست نابئ که جیگاو ریگای بو دابین بکات، تا کو عیدده ته واو ده کات.

(۱۲) - ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ﴾، ئنجا هه ر کاتیک ئه و ئافره تانه ی ته لاقدراون، گه یشتنه کاتی خو یان، گه یشتنه ئه و کاته ی عیدده که یان ته واو ده بئ و به سه ر ده چی.

(۱۳) - ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، ئیوه (ئهی میرده کان که ژنه کانتان ته لاقداون!) ئه و ژنه ته لاقدر او انه ی عیدده که یان ته واو بووه، یان به شیوه یه کی

(۱) واته میرده که ئه و ژنه ی بردوته خه لوه و ژووری تاییه ته وه، بو جووتبوون، نه ک مه به ست پئی پرۆسه ی جیماع و جووتبوون بئ، وه ک زۆر که س واده زانن!

پەسەند بیانگرە خۆتان و دەست بە گریبەستی ھاوسەرگیریە کەیانەو بە بگرن، یاخود بەشیوەیەکی پەسەند لییان جیا ببنەو، لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُ﴾ (أُطْلِقَ هُنَا عَلَى مُقَارَبَةِ انْتِهَاءِ الْأَجَلِ، لِأَنَّهُ لَا مُرَاجَعَةَ بَعْدَ انْتِهَاءِ الْأَجَلِ)، کە دەفەرموی: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُ﴾، یانی: (إِذَا قَارَبَ بُلُوغَ أَجْلِهِ)، ئەگەر نزیك بوو بگەنە کۆتایی کاتە کەیان، (کۆتایی کاتی عیدە کەیان) ئەگەرنا دواى ئەوێ عیدە کەیان تەواو دەبێ، ئەو پیاوێ لە پرووی شەریعیەو هێچ مافی بەسەر ئەو ئافەرەتەو نامینیتەو کە بلی: ئەوێ گێرامەوێ ژێر نیکاحی خۆم، مادام عیدە کەیان تەواو بووبێ، بەلکۆ ئەو کاتە ئافەرەتە کە سەر پشک دەبێ، ئەگەر دواى تەلّاقی یە کەم یان دووهم بێ، کە پێیان دەگوترێ: تەلّاقی پەرجعی، دواى بەسەرچوونی عیدە کەیان، ژنە کە سەرپشکە لە گەڵ مێردە کەیدا بە گریبەستیکی تازەو بە ماریەییەکی تازە ھاوسەرگیری دەکاتەو، یاخود واز لە مێردە کەیان دینێ، هەرچەند مێردە کەشی داوا دەکات، بەلام ئەو ھاوسەرگیریەکی دیکە لە گەڵ پیاویکی دیکەدا دەکات؟! واتە: لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُ﴾، یانی: (إِذَا قَارَبَ نِهَایَةَ مُدَّةِ عِدَّتِهِ)، ئەگەر کەوتنە سوویی، کەوتنە قەرەغی، نزیك کۆتایی بەسەرچوونی عیدە کەیان، ئەو کاتە یە مێردە کەیان کە ژنە کانتان تەلّاقان داو، تەلّاقی یە کەم و دووهم، یان بیانگرەو خۆتان بەشیوەیەکی پەسەندو ژیانی ھاوسەری درێژە پێ بدەن، یاخود بەشیوەیەکی پەسەند، یە کجاری لێک جیا ببنەو.

کە دەفەرموی: ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ هەردوو فەرمانەکان بۆ پەروا کردن (الْأَمْرَانِ لِلْإِبَاحَةِ)، بێگومان بۆ فەرز بوون نین، واتە: هەردوو لاتان بۆ هەن.

پیتی (أو)، لە: ﴿أَوْ فَارِقُوهُنَّ﴾ دا، بۆ سەرپشککردنە، کە دەشفەرموی: (بِمَعْرُوفٍ)، لە هەردووکیاندا: ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ﴾، (ب)، (للملابسة)، واتە: بۆ تیکەلییە، یانی: لە حالیکدا گرتنەو خۆیە کە یان وازلێهێنانیکە، بەشیوەیەکی پەسەند بێ.

(مَعْرُوف) یش، یانی: بە پەسەند زانراو و باش، ئەویش ئەو حالەتە پەسەندە یە
کە هاوسەرەکان، ژنان و پیاوانی هاوسەردار پێوەی پراھاتوون، وەك باوێك كە
لە نێویاندا یە، چ بۆ پێکەوێ ژیان، چ بۆ لێکترازان.

ئنجاکە لە پستە ی پێشیدا دەفەرموێ: ﴿لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثَ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾
وشە ی (أَمْرًا)، وەسفرکراوی سیفەتێکی قرتێنراو، یانی: (لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ
أَمْرًا نَافِعًا)، نزیکە دوا ی ئەوێ خوا کارێکی بە کەلک و سوود بۆ هەردووکیان،
بەرە خسێنێ، دەروویکی خێریان لێ بکاتەوێ، گۆرانکارییەك کە بە قازانجیان
بێ، بیهێنێتە پێش.

(۱۵)- ﴿وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾، دوو پیاوی خاوەن دادگەرییش لە خۆتان بە
شایەد بگرن، واتە: دوو پیاو کە خاوەنی دادگەریی بن، بە شایەدیان بگرن بۆ هەردوو
حالەتی: گرتنەوێخۆ، یاخود وازلێهێنان، ئەوێ لە پەرۆتی ئایەتە کەش وەر دەگیرێ
ئەوێ بە شایەدگرتنە کە لە هەردوو حالەدا: (إِمْسَاكٌ وَفِرَاقٌ) دا، واتە: گەڕانەوێ
مێردە کە بۆ لای ژنە کە ی، دووبارە درێژەدان بە ژیا نی هاوسەرییان، یاخود وازلێهێنان
و دەستبەردار بوون، لە هەردوو حالەدا بە شایەدگرتنی دوو پیاوی دادگەر پێویستە.

(۱۶)- ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾، شایەدییدانیش لەبەر خوا بەرپا بکەن، شایەدی دان لەبەر
خوا، واتە: لە پێناوی خواو جێبەجێکردنی فەرمانی خوا، ئەک لەبەر خاتری شایەدی
بۆدراو، یان شایەدی لەسەر دراو، ئنجاکە دەفەرموێ: ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾، ئەو
پستە ی وێرێ ئەوێ ئەوێ دەگە یەنێ کە لەبەر خوا شایەدی بە بدرێ، ئەک لەبەر شایەدی
بۆ دراو یان شایەدی لەسەر دراو، ئەوێ دەگە یەنێ کە شایەدی بە کەش شایەدی بە
رێک و راست بێ، و لاری تێدا نەبێ، هەلبەتە زانایان لەسەر ئەوێ پێککەوتوون کە بە
شایەدگرتنی دوو پیاوی دادگەر، مەرج نیە ئەوێ هێنانەوێ ژیر نیکاحی پیاوێ کە بۆ ژنە کە ی
و، ئەوێ لێکجیا بوونەوێ، بەلکە بە شایەدگرتنی دوو پیاوی دادگەر، بۆ دوو بێنییەو بۆ
پاراستنی مافی ژنە کە شەو پیاوێ کە شەو، بۆ دوو بێنیی گرتنە لە ناکۆکی و دەمەقایی دوا ی

و، پەیدانەبوونی دەرھاویشتەى خراپە، ئەگەرنا ئەگەر پیاووەکە شایەدیش نەگرێ، مادام نیهتێ لێ هێنابی لە ژنەکەى جیاپێتەو، هەر دەتوانی لێ جیاپێتەو، هەر وەها ئەگەر شایەدانیش نەگرێ، دەتوانی ژنەکەى بهێنیتەو، پێش ئەوێ عیددەى بەسەر بچێ بلی: من ئەو ژنەم هێنایەو لای خۆم، بەبێ شایەد گرتیش، بەلام شایەدگرتنەکە لە هەردوو حاڵی هێنانەو ژێر نیکاح و، لێک جیاپوونەو یاندا، هەرچەندە مەرچى هێنانەو ژێر نیکاح و تەلاق کەوتنەکە نیه^(۱)، بەلام فەرمانی پێکراو، تاكو دواى مشت و مپرو دەمە قالدو گرفت و کێشە لە نێوانیاندا دروست نەبێ.

زۆربەى زانایان دەلێن: شایەدگرتنەکە تەنیا لە حاڵەتى هێنانەو ژێر نیکاحی پیاو بو ژنەکەى دایە: (الْجُمْهُورُ عَلَى أَنَّ الْإِسْهَادَ فِي الْمُرَاجَعَةِ فَقَطْ، دُونَ الْفِرَاقِ)، تەنیا ئەگەر پیاووەکە بیهوێ بگەرێتەو لای ژنەکەى و ژنەکەى بهێنیتەو ژێر نیکاحی خوێ، دوو پیاوی دادگەر بە شایەد گرتنەکە پێویستە، بەلام (عبد الله بن عباس و يحيى بن بكير (من المالكية)، وشافعي (في أحد قوليه)، وابن حنبل (في أحد قوليه)، ورواية عن عمران بن حصين و طاووس و إبراهيم و أبي قلابة وعطاء)، ئەوانە هەموویان رایان وایە: هەم بو تەلاق و هەم بو هێنانەو ژێر نیکاح، ئەو شایەدگرتنە پێویستە.

لەو بارەوێش کە ئایا ئەو شایەدگرتنە، شتیکی پێویستە، یاخود بەس پەسەندە؟ لە نێوان زانایان دا راجیایی هەیه، بەلام بەپێی روالەتى ئایەتەکە، دەبێ پێویست بێت، ئنجا کە دەفەرموێ: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو پیاوی خاوەن دادگەریی لە خۆتان بە شایەد بگرتن، ئایا بەچی دەزانین دەبێ دوو پیاو بن و، دوو ئافەرت بە کەلکی ئەو شایەدییه نایەن؟ بە بەلگەى ئەو کە دەفەرموێ: ﴿ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو پیاوی خاوەن دادگەریی لە خۆتان، ئەگەر مەبەست دوو ئافەرت بووایە، دەیفەرموو: (ذَوَايَ عَدْلٍ مِّنْكُمْ).

(۱) مەرج بوون یانی: بەبێ ئەو کارەکە نایەتە دی و دروست نابێ، بەلام فەرمان پێکراو بوون، یانی: ویستراوە و داواکراوە، ئەویش چ فەرز بێ چ پەسەند.

پیناسەى دادگەریى (العدل)

(الْجُرْجَانِي) له كَتِيبِهِ ناوداره كهى خۆى دا^(۱)، ده لى: (الْعَدَالَةُ فِي اللُّغَةِ: الْإِسْتِقَامَةُ، وَفِي الشَّرِيعَةِ: عِبَارَةٌ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ عَلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِالْاجْتِنَابِ عَمَّا هُوَ مَحْظُورٌ دِينًا، وَالْعَدْلُ: عِبَارَةٌ عَنِ الْأَمْرِ الْمُتَوَسِّطِ بَيْنَ طَرَفَيْ الْإِفْرَاطِ وَالتَّقْرِيطِ، وَفِي اصْطِلَاحِ الْفُقَهَاءِ: مَنْ اجْتَنَبَ الْكِبَائِرَ، وَلَمْ يُصِرَّ عَلَى الصَّغَائِرِ، وَعَلَبَ صَوَابُهُ، وَاجْتَنَبَ الْأَفْعَالِ الْخَسِيسَةَ، كَالْأَكْلِ فِي الطَّرِيقِ وَالْبَوْلِ)، واته: دادگەریى له زماندا به مانای رێك وهستانه، به لām له شه ریه تدا بریتیه له رێك وهستان له سهر رێی ههق، ئه ویش به خۆدوورگرتن لهو شتانهی له پرووی شه ریه یه وه قه ده غهن، ههروهها (عَدْل): بریتیه له کارێکی میانجیی له نیوان تێپه راندن و بهزایه دان دا، به لām له زاراوی شه رعرزاناندا: پیاویکی (عدل) یان (عادل) که سیکه له گونا هه گه وره کان خۆی پاراستی و، له سهر گونا هه بچوو که کانیش به رده وام نه بی و، راستی و پێکان تێیدا زāl بی سهر نه پێکانداو، خۆشی له کرده وه په سته کان بهاریزی، وهك خواردن به رێگا وه، میزکردن له به رچاوی خه لك.

بێگومان ئه و شتانهش به پێی عورف و باوی کۆمه لگا، حوکمیان ده گۆری.

(۱۷) - ﴿ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، ئا ئه مه تان (که باسکرا ئه و حوکمانه) ههر که سیك برۆای به خواو رۆژی دوا یی هه بن، پێی ئامۆزگاریی ده کری. (۱۸) - ﴿وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾، ههر که سیش پارێز له خوا بکات، خوا ده رووی لی ده کاته وه.

(۱۹) - ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾، به جوړیک که گومانیشی بو نابات و ئه گه ری بو دانه ناوه، (خوا) بژیوی ده دات، (حَيْثُ: مُسْتَعْمَلَةٌ مَجَازًا فِي الْأَحْوَالِ وَالْوُجُوهِ تَشْبِيهًا لِلْأَحْوَالِ

بِالْجِهَاتِ)، (حَيْثُ): لَیْرەدا بەکارھێنراوە بە مەجاز بۆ ھالەکان و بۆ ڤووەکان و، ھالەکان چویندراون بە لایەکانەو، چونکە (حَيْثُ)، لە ئەصلدا بە مانای زەرفی شوینە، ئنجا لَیْرەدا: ﴿وَبَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ واتە: لە ھالیکداو بەشیوەیەک خوا بژیوی دەدات کە نایزانئ، (حَيْثُ)، لە ھالەتی زەرفیی دەرھێنراوە بە مەجاز بۆ تەعبیرکردن لە: ھالەت و ڤوو و شیوە، یانی: بە ھالەتیک و شیوەیەک بژیوی دەدات، کە بۆ خۆی ھیسابی بۆ نەکردووە.

(۲۰)- ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾، ھەر کەسیکیش پشت بە خوا بەستئ، خواى بەسە.

(۲۱)- ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ﴾، بێگومان خوا بە ئەنجام گەیەنەری کارەکیەتی، ئەمە خویندراویشەتەو: (إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ)، ﴿بَلِّغُ أَمْرِهِ﴾ (بَالِغ)، پالەدەریتە لای (أَمْرِهِ) و (أَمْرِهِ)، دەبیتە پالۆەلادراو (مضاف إلیه)، بەلام (بَالِغُ أَمْرِهِ)، بە تەنۆین، یانی: خوا بە ئەنجام گەیەنەری کاری خۆیەتی، (الطبری)، دەلئ: (إِنَّ اللَّهَ مُنْفِذُ أَمْرِهِ مُمِصٌّ فِي خَلْقِهِ قَضَاءً)، واتە: خوا کاری خۆی جیبەجئ دەکات و، بپریاری خۆی لە دروستکراوەکانیدا تیدەپەرئئ.

(۲۲)- ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾، خوا بۆ ھەر شتیک ئەندازەیک داناو، (الطبری)، گوتووێتی: (قَدْرًا: حَدًّا وَأَجَلًا وَمُنْتَهًی)، خوا ﷻ بۆ ھەر شتیک کاتیک و سنووریک و کوٹاییەکی داناو.

کەواتە: وامەزانن کە خواى پەرورەدگار دەفەرموئ: ھەر کەسیک پشت بە خوا بەستئ، خواى بەسە، مانای ئەوہیە تو چیت ویست لەو کاتەدا، کە دەتەوئ و، لەو شوینەدا کە دەتەوئ، خوا بوئ دەکات، ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ﴾، بەلئ، خوا کاری خۆی دەگەینیتە جئ و، بە کوٹایی دەگەینئ و، بە ئامانج و ئەنجام دەگەینئ، بەلام: ﴿قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾، بە دلئایی خوا بۆ ھەر شتیک ئەندازەیک داناو، لە کاتی خویداو، لە شوینی خویدا، کارەکانی خۆی دەکات.

مەسەلەى دووھم:

ماوھى عیددەى ئافرەتانی بى ئومید لہ حەیزو، نەگەشتوو بە تەمەنى کەوتنە حەیز سى مانگەو، کۆتایى ماوھى (عیددەى) ژنى تۆلداریش دانانى تۆلەکەيەتى، خواش کارى پارىزکاران ئاسان دەکات و، خراپەکانیشیان لى دەسرپتەو، پاداشتيان مەزن دەکات:

خو دەفەرموى: ﴿وَالَّتِي بَسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنْ أَزَبْتُمْ فَعَذَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۚ﴾ (۴) ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿۵﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتە، لہ دە برگەدا:

(۱) - ﴿وَالَّتِي بَسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نَسَائِكُمْ﴾ ئەوانەى لہ ژنەكانتان، ئاومید بوون لہ حەیز، واتە: چىدىكە ناکەونە حەیزەوھو چىدىكە حەیز ناشۆن، لہ كوردەوارىیدا دەلین: سەرو عوزرشۆر، (الطبري) دەلن: (وَالنِّسَاءُ اللَّائِي قَدْ ارْتَفَعَ طَمَعُهُنَّ عَنِ الْمَحِيضِ، فَلَا يَرْجُونَ أَنْ يَحِضْنَ)، ئەو ئافرەتەنەى ئومىديان نەماوھ بە حەیزو، بە تەمانين جاريكى دىكە بكەونە حەیزەوھ، چونكە تەمەنيان ھەلكشيوھ، ياخود تووشى نەخوشىيەك بوون.

(۲) - ﴿إِنْ أَزَبْتُمْ﴾ ئەگەر ئیوھ (ئەى پياوينە!) كەوتنە گومانەوھ، يان ئەگەر ئیوھ ئافرەتەكان كەوتنە گومانەوھ، ئايا دەبى عیددەيان چەند بى؟ دواى چەند دەگونجى ھاوسەرگىرى بکەنەوھ؟ چونكە حەيزى پىدانايەت تاكو بگوترى: با حەيزىك بشاوا، دواى پاكيەكى بەسەردا بى و، دواى حەيزى دووھم و، دواى پاكيى سىيەم، ئنجا بوى ھەبى، چونكە خوا دەفەرموى: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْزِضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ (البقرة، ۲۳۸) ئافرەتانی تەلاقراو چاوەرپى خويان دەكەن، خويان مەرزەم دەكەن تاكو تىپەرىنى سى (قُرء)، (قُروء)، ئەبوو حەيفە بە حەيزى لىكداوھتەوھ، بەلام بەپىي ئەم ئايەتەو بە راي جەماوهرى زانايان (قُرء)، بە ماناي پاكيى (طُهر) دى، واتە: ئافرەت

دەبى سى پاكىي بەسەردا بىن، عىددەكەي برىتيە لە سى پاكىي بەسەردا هاتن، ئەو بە ئافره تىك كە بكەوئە حەيزەو.

بەلام دەفەرموى: ئەوانەي لە حەيز چوونەو، واتە: ئائومىد بوونە لەوہى بكەونە حەيزەو:

۳- ﴿فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾، ئەوانە عىددەكەيان سى مانگە، ئنجا لە راستىدا پاكىي و كەوتنە حەيزىكىش، ھەر لە ماوہى مانگىكدا دەبى و ماوہكان لە يەك نىزىكن، چ (قرە) بە (حيض) مانا بكرى، چ بە پاكىي (طھر).

۴- ﴿وَالَّتِي لَمْ يَحِضْ﴾، ھەروەھا ئەو ئافره تانەش كە نەكەوتوونەتە حەيزەو، واتە: جارى نەگەيشتوونە تەمەنىك حەيزيان پىدا بى، بەلام ديارە ھاوسەرگىريشيان كردو، كە ئەوہش حالەتتىكى دەگمەنە، ھەرچەندە ئەو ئافره تە مېردى چۆتە لاي، بەلام جارى نەكەوتۆتە حەيزەو، يان لەبەر نەخۆشيبەك ناكەوئە حەيزەو، تاكو ماوہى عىددەكەي ديار بى، چونكە كە حەيزى ديار نەبوو، پاكىيەكەشى ديار نابى و نازانى كەنگىيە، ھەمىشە ھەر پاك دەبى، چونكە خوئنى حەيزى پىدا نايەت، تاكو پاكىي دواي حەيزى ھەبى و ھەمىشە ھەر پاك دەبى، بۆيە ئەو ئافره تانەي ئائومىد بوون لە كەوتنە حەيزو، ئەو ئافره تانەش كە جارى نەكەوتوونەتە حەيزەو، لەبەر كەم تەمەنىي يان لەبەر نەخۆشيبەك، ئەوانىش عىددەكەيان ھەر سى مانگە، بەلام بە مەرجىك مېرديان چووئەتە لايان و گوسترابنەو، چونكە ئافره تىك نەگوازايئەتەو مېردى نەچووئەتە لاي، عىددەكىشانىيان لەسەر نى، وەك خوا لە سوورەتى (الأحزاب) دا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّوهنَّ فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّوهُنَّ سِرًّا جَمِيلًا﴾، واتە: ئەي ئەوانەي پرواتان ھىناو! ئەگەر ئافره تانەتان مەرە كردن، دواي تەلاقانەتان بەرلەوہى دەستيان بكەيەننى، (بەر لەوہى بچنە لايان و بيانگوازنەو)، مافى ئىوہ نى ئەوان عىددە بشۆن، واتە: سى مانگ يان سى پاكىي، چونكە سى مانگ، يان سى پاكىي،

دوور بینیی (احتیاط)ه، بۆ ئەوەی ئایا ئەو ئافەرەتە نوتفەیی ئەو پیاوہ لە منداڵانیدا ھەبە، یان نا؟ بەلام ئەگەر مێردەکەیی لەگەڵی جووت نەبووبی و نەگواسترایبەتەو، ئەو ئەگەرە نیە.

کەواتە: ئافەرەتانیکیش کە ناکەونە ھەیزەو، یان ھەر نەکەوتوونە ھەیزەو، لەبەر کەم تەمەنیی یان لەبەر نەخۆشیی، ئەوانیش دیسان عیددەکیان سی مانگە.

۵- ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ خاوەن تۆلەکانیش کۆتایی عیددەکیان ئەوہیە تۆلەکانیان دابنن، (الطبري)، گوتوویەتی: (الصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ أَنَّهُ عَامٌّ فِي الْمُطَلَّاقَاتِ وَالْمَتَوَفَّى عَنْهُنَّ، لِأَنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ، عَمَّ بِقَوْلِهِ)، واتە: قسەیی راست لێرەدا ئەوہیە کە دەفەرموی: ئافەرەتانی تۆلدار کۆتایی کاتی عیددەکیان، ئەوہیە عیددەکیان دابنن، ئەمە گشتییە بۆ ئافەرەتانی تەلاقدار و بۆ ئافەرەتانی کە مێردیشیان دەمری، چونکە خوا بە گشتییە فەرموویەتی، (ئەگەر ھەملیان ھەبی)، بەلام ئافەرەتانی تۆلدار نەبی و ھاوسەرەکەشی مردبی، دەبی چوار مانگ و دەشەو عیددە بشوات، وەک خوای بە بەزەیی دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (البقرہ، ۲۳۴) واتە: ئەوانەتان کە دەمرن و ژنان بەجیدەھێلن، ژنەکان چوار مانگ و دەشەو چاوەڕپی خوێان دەکەن، واتە: دەبی چوار مانگ و دەشەوان بچنە عیددەو، چونکە بە چوار مانگ و دەشەوان، ئەو ئافەرەتە ھالیی دەبی: ئایا تۆلی ھەبە، یان نیەتی، ئایا نوتفەیی مێردەکەیی لە منداڵانیدا ھەبە، یان نیە؟.

(الطبري) دەلی: قسەیی راست ئەوہیە کە ئافەرەتی تۆلدار، چ تەلاقدار و بی، چ مێردی مردبی، بە دانانی تۆلەکەیی عیددەکەیی تەواو دەبی، چونکە کە تۆلەکەیی دانا، واتە: تەواو پاک بۆتەو، ناگونجی ھەملەکەشی دانابی و نوتفەیی مێردەکەشی لە منداڵانیدا مابی.

(۶) ﴿وَمَنْ يَنْقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾، ھەر کەس یکیش پارێز لە خوا بکات، خوا لە کاریدا ئاسانی بۆ دەره خستنی.

(۷) ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا﴾، ئەو ھەش فەرمانی خوا یە بۆ لای دابەزاندوون، فەرمانی خوا یە بۆ لای ئێوەی دابەزاندووە، لە میان ی پێغەمبەرە کەیدا.

(۸) ﴿وَمَنْ يَنْقِ اللَّهَ يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾، ھەر کەس یکیش پارێز لە خوا بکات، خوا خراپەکانی ئی دەسپێتەووە پاداشتی بۆ مەزن دەکات.

﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ﴾، (أُولَئِكَ) (اسم جمع لذات، بمعنى صاحبة)، (أُولَئِكَ)، ناوی کۆیە، بۆ (ذات)، بە مانای (صاحبة) دئی، واتە: خاوەن، کەواتە: ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ﴾، واتە: ئافرەتانیک کە خاوەن تۆلن.

وشە (أُولَئِكَ)، لە بیژە خۆی تاک یی، بە لکو تاکە کە ی بریتیە لە (ذات)، کە بە مانای (صاحبة) دئی، ھەر وەك (أُولُوا)، بە مانای (ذُوا) دئی، واتە: خاوەنان کە بۆ پیاوان بە کاردی، ئەمیش دیسان لە بیژە خۆی تاک یی، (أُولُوا)، تاکە کە ی (ذایە)، وەك چۆن تاک ی (أُولَئِكَ) بریتیە لە (ذات).

لەو بارەو ھەش ئەم دەقە دینین: {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: مَنْ شَاءَ قَاسَمْتُهِ نَزَلَتْ سُورَةُ النِّسَاءِ الْقُصْرَى بَعْدَهَا، يَعْنِي بَعْدَ: أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا} (أُخْرِجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۲۳۰۷، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ) واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود گوتوویەتی: ھەر کەس یك دە یەوئ من سویندی لە گەل دەخۆم، (با بئ سویند بخوات، منیش سویند دەخۆم)، کە سوورەتی (النِّسَاءِ الْقُصْرَى)، سوورەتە کورتە کە ی (النِّسَاءِ)، (واتە: ئەم سوورەتی (طَلَّاقِ)، لە دوا ی سوورەتی (البقرة) دابەزیووە، کە ئەو ئایەتە ی تێدا یە (أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا).

دەلئ: ئەو چوار مانگ و دە شەو، بۆ عید دە ی ئافرەتیکە میردی مردووە تۆلدار نیە، بەلام ئافرەتیک تۆلدار بئ، کۆتایی عید دە کە ی بریتیە لە دانانی کۆرپە لە کە ی.

مەسەلەى سىيەم:

پىيوستە پىاوانىك كە ژنەكانيان تەلاق داۋن، لە قەدەر توانايان لە شوئىنى نىشتەجى بوونياندا ژنەكانيان بحەوئىننەو (ژنە تەلاقداۋەكانيان) و، زىانىشان پىنەگەيەنن و تەنگيان پى ھەلچىن و، ئەگەر ژنەكانيان شىرىشان دايە كۆرپەكانيان، كرى و پاداشتىان بەدەنى، بە راوئىژى ئىوانيان و، ئەگەر رىكىش نەكەوتن، ژنىكى دىكە شىرى بە كۆرپەگەى بدات، ھەر پىاۋىكىش بەپىى تواناي خۆى مەسەف دەكىشى، ھىچكەس زىاد لە تواناي خۆى لىى داۋاي ناگرى، خواش داۋاي تەنگانە كارئاسانى دىنى:

خوادەفرموى: ﴿أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِضَيِّقِهِنَّ عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا بِبَنِيكُمْ مَعْرُوفٌ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْهُ لَكُمُ الْآخَرَى ۖ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝﴾

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە چۈاردە بىرگەدا:

(۱) - ﴿أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ﴾ (ئەى مېردىنە!) ژنە تەلاق دراۋەكانتان نىشتەجى بكن و بحاۋىننەو، لەو شوئىنەى خۆتان تىيدا نىشتەجىن، بەپىى تواناي خۆتان.

واتە: ئەو مالانەى خۆتان تىياندا نىشتەجىن، ژنە تەلاق دراۋەكانىستان ھەر لەوئى بحەوئىننەو بەپىى تواناي خۆتان، باباي ژن تەلاقدا، لىى داۋا ناگرى ژنە تەلاق دراۋەگەى لە شوئىكى دىكە، جگە لە شوئى نىشتەجى بوونى خۆى، بحەوئىتتەو، بەدلىيى ھوتىلى پىنچ ئەستېرەى بۆ ناگرى! بەپىى تواناي خۆى لە مالى خۆيدا ژوورىكى دەداتى، ياخود دەيەوئىتتەو، بەو شىۋەيەى پەسندو چاكە.

(۲) - ﴿وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِضَعْفِهِنَّ عَلَيْهِنَّ﴾، به لّام زيانيان پيمه گه يهن تاكو تهنگيان پي هه لېچن (و تهنگه تاويان بكن و ناچاران بكن ماله كه جي بهيلن)، (المضارّة: الضرر القوي)، ليردها وشه: ﴿وَلَا تُضَارُّوهُنَّ﴾، له سهر كي شي، (تفعل) ه، به لّام مه به ست پي زيانگه ياندني به هيزه، (لضيقنّ عليهنّ: التضيق المجازي، وهو الحرج والأذى)، ليردها مه به ست له تهنگه تاو كردن، نه وه نيه كه له ديواركي به ست، مه به ست مانا مه جازيه كه يه تي، ياني: سه غله تيان مه كهن و بيزاريان مه كهن.

(۳) - ﴿وَأِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ﴾، ته گهر نه و نافرته تانه ي ته لاقدر اون، خاوه ن تول بوون.

(۴) - ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، خه رجيان بكيشن تاكو توله كه يان داده نين، واته: ژنه كه كه كورپه له كه ي دانا، نه و كاته نه و پياوه ي ژنه كه ي ته لاق داوه، چيديكه مولزهم نيه و نه ركدار ناكري، به وه ي خه رجبي بكيشن.

ليردها بو وون كرده وه ي چه مكي نه و چند رسته يه (الطبري) ده لي: (أَسْكِنُوا مُطَلَّقاتِ نِسَائِكُمْ مِنَ الْمَوْضِعِ الَّذِي سَكَنْتُمْ، يَقُولُ: مَنْ سَعَتِكُمْ الَّتِي تَجِدُونَ؛ وَإِمَّا أَمَرَ الرِّجَالَ أَنْ يُعْطَوْهُنَّ مَسْكَنًا يَسْكُنُهُنَّ مِمَّا يَجِدُونَهُ، حَتَّى يَقْضِينَ عِدَّتَهُنَّ)، واته: نافرته تانيك كه ته لاق تان داون، له و شوينه ي خوتان تييدا نيسته جي، به پي تواناي خوتان و له وه ي به ده ستانه وه دي، نيسته جييان بكن و، ليردها فه رمان به پياوان كراوه: نافرته تانيك كه ته لاق تان داون، بيانحه ويئنه وه، له و شوينه ي خوتان لي نيسته جي، تاكو ماوه ي عيده كه يان (واته: نه و شه و و ژانه ي پيوسته چاوه ري بكن)، به سهر ده بن و ته واوي ده كهن.

(الشوكاني) له ته فسي ره كه يدا^(۱)، ده لي: (وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْمُطَلَّقةِ ثَلَاثًا، هَلْ لَهَا سُكْنَى وَنَفَقَةٌ أَمْ لَا؟ فَذَهَبَ مَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ أَنَّ لَهَا السُّكْنَى وَلَا نَفَقَةَ لَهَا. وَذَهَبَ أَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُ أَنَّ لَهَا السُّكْنَى وَالنَّفَقَةَ. وَذَهَبَ أَحْمَدُ وَإِسْحَاقُ وَأَبُو ثَوْرٍ أَنَّهُ لَا نَفَقَةَ لَهَا وَلَا سُكْنَى، وَهَذَا هُوَ الْحَقُّ، وَلَا خِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ فِي

وَجُوبِ النَّفَقَةِ وَالسُّكْنَى لِلْحَامِلِ الْمُطَلَّغَةِ، فَأَمَّا الْحَامِلُ الْمُتَوَقِّعُ عَنْهَا زَوْجَهَا، فَقَالَ عَلِيُّ وَابْنُ عُمَرَ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَشَرِيحُ وَالتَّحْقِي وَالشَّعْبِيُّ وَحَمَّادُ وَابْنُ أَبِي لَيْلَى وَسُفْيَانُ وَأَصْحَابُهُ: يُنْفَقُ عَلَيْهَا مِنْ جَمِيعِ الْمَالِ حَتَّى تَضَعَ. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ وَابْنُ الزُّبَيْرِ وَجَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَمَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ وَأَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُ: لَا يُنْفَقُ عَلَيْهَا إِلَّا مِنْ نَصِيبِهَا، وَهَذَا هُوَ الْحَقُّ لِلدَّلِيلِ الْوَارِدَةِ فِي ذَلِكَ مِنَ السُّنَّةِ، وَاتِهِ: زَانِيَانِ لَهُوَ بَارَهُوهُ كَهَوْتُونُهُ رَا جِيَايِيهوه: ئافرهتیک که تەلاقى سייه می درابى، (یان سى بهسى تەلاق درابى) ئایا مافى نىشته جيكران و هەویندرانهوهو، نهفهقه و خەرجی کیشرانى ههیه؟

مالیک و شافعی دەلین: مافى نىشته جيكران و هەویندرانهوهی ههیه، بهلام مافى خەرجی کیشرانى نیه.

ئەبوو حەنەفە و هاوەلانى دەلین: هەم مافى هەویندرانهوهو نىشته جيكرانى ههیه، هەم مافى خەرجی کیشرانىشى ههیه.

ئەحمەدو ئیسحاق و ئەبوو سەور دەلین: نه مافى خەرجی کیشران و نه مافى نىشته جيكرانىشیان نیه.

(الشوكاني) دەلین: (وَهَذَا هُوَ الْحَقُّ)، ئا ئەوهش راسته، (بهلام ئەوهی ئەو گوتوووهتى، راست نیه، بهس من قسه کهى وى دینم)، له نيو زانایاندا لهو بارهوه راجیایى نیه، که ئافرهتى تۆلدارى تەلاق دراو، هەردووک مافى خەرجی کیشران و نىشته جيكرانىشى هەن، (چونکه خوا به دهقى ئایهت فەرمووهتى: ﴿وَلَا تَكُنْ أَكْرَبَ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، پيشیش باسى نىشته جى کردنه کهى کردوه) بهلام ئایا ئافرهتیک که تۆلداره و مێرده کهى مردوه، حوکمی چیه؟ عەلى و ئیبنو عومەر و ئیبنو مەسعوود و شوورەیح و نەخەعی و شەعبی و حەمەد و ئیبنو ئەبوو لەیلا و سوفیان و هاوەلەکانى پەحمەتى خویان لى بى، گوتوووانه: پێویسته له هەموو مال و سامانه کهى که ئەو

پیاوھ بە دەستیەو ەییەتی، خەر جییان بکیشری، بەلام عەبدوڵلای کوری عەبباس و عەبدوڵلای کوری زوبیرو جابیری کوری عەبدوڵلا ﷺ و مالیک و شافیعی و ئەبوو حەنیفە و ھاو ەلەکانی (خوا لییان رازی بـ)، گوتووینە: تەنیا ەو ەندە بەشە ە دیکەوئ، خەر جیی دەکیشری.

دوایی (الشوکانی)، دەلی: ەەر ئەو ەش ەقە ەبەر ئەو بەلگانی ەو بارەو ە کتیبەکانی سوننەتدا ھاوون.

۵- ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾، (ئەجا ەەرکات ئەو ئاfrتە تەلاق دراوانە ە تۆلداربوون)، ئەگەر شیریان بۆ دان بە کۆرپەکانتان.

۶- ﴿فَتَأْتُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾، کرێبەکانیان بدەن، واتە: کرێ ئەو ژنە ە شیر دەدا بەو مندالە، ەقەکە ە بدەن.

۷- ﴿وَأْتِمُرُوا بِبَنَاتِكُمْ مِمَّنْ مَعْرُوفٍ﴾، ە ئیوان خۆشتاندا راویژ بکەن بە شیوەیەکی پەسند، لێرەدا پرووی دواندن ە مێردەکانیشەو ە ژنەکانیشە، مێردەکان، کە ژنەکانیان تەلاق داوون، ژنەکان کە تەلاق دراوون، بەلام مندالیان بوو.

۸- ﴿وَإِنْ تَعَاسَرْتُمُ﴾، ئەگەر تیکگیران و ناپەرەحەتیتان تووشبوو، (التَّعَاسَرُ صُدُورُ الْعُسْرِ مِنَ الْجَانِبَيْنِ، وَتَعَاسَرَ الْبَيْعَانِ: لَمْ يَتَّفِقَا، وَعَسَرْتُ فَلَانًا: أَخَذْتُهُ عَلَى عُسْرِهِ)، (تَعَاسَرُ): بریتیه ە ەرچوونی سەغلەتی ە ەردووکیانەو (وَتَعَاسَرَ الْبَيْعَانِ)، واتە: کریانو فروشیارەکە ریک نەکوون، (عسر)، یانی: زەحمەتی، واتە: ئەگەر سەر ئیشەو زەحمەتیتان تووش بوو و نەگەشتنە لیک تیکەشتن، پیاو ە تەلاقدەرەکو ژنە تەلاق دراو ەکە ریک نەکوون، ەسەر ئەو ە ئەو ئاfrتە بە چەندو چۆن شیر بدات بەو مندالە؟ یان ئاfrتە کە ەیندە دلی ە مێردەکە ە رەنجا بـ، ەبەر ئەو ە تەلاقی داو، بلی: شیر نادەم بەو مندالە.

۹- ﴿فَسْتَزِعُّ لَهَا أُخْرَى﴾، ژنیکی دیکە شیری پی دەدات، پیتی (س) بۆ داهاوون (للاستقبال)، بەلام لێرەدا بە مانای جەختکردنەو ە، وەك: ﴿سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ﴾

لَكُمْ رَبِّي ﴿١٠﴾ یوسف، که له ئەصلدا بە مانای داها توویە، بەلام لێرەدا بە مانای جەختکردنەوەیە، کەواتە: ﴿فَسَرَّضْنَاهُ لِأَخْرَجَ﴾ واتە: پێویستە ئەو پیاوێش بێرێتێکی دیکە بۆ ئەو کۆرپەییە خۆی بگرێ.

(١٠)- ﴿لِنُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾، با بابای خاوەن فراوانیی له مال و ساماندا، له قەدەر فراوانیی ماله که ی خەرجیی بکێشێ، هەم هی دایکە که شیر دەدا بە مندالە که، هەم هی مندالە که.

(١١)- ﴿وَمَن قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾، هەر کەسێکیش بژێوی لێ وەتەنگ هێنرابوو، واتە: تەنگ دەست بوو.

(١٢)- ﴿فَلْيَنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾، با لەوەندە ببەخشێ که خوا پێیداو، وەك پێشنان گوتووین: له کەمی کهم و له زۆریش زۆر.

(١٣)- ﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا﴾، خوا هیچ له کەس داوا ناکات، مەگەر ئەوەندە پێیداو.

(١٤)- ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾، بە دڵنیایی خوا له دواي سه‌غله‌تی، ئاسانی دەرەخسینی، (السَّعَة: الجِدَّةُ وَالْوَفْرَةُ مِنَ الْمَالِ وَالرِّزْقُ)، ﴿لِنُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾ (سَعَة)، بە مانای هەبوون و دەستڕۆشتووێتییه له بژێوو سامان دا.

﴿وَمَن قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾، گوتراو: (الرِّزْقُ: اسْمٌ لِّمَا يَنْتَفِعُ بِهِ الْإِنْسَانُ فِي حَاجَاتِهِ مِنْ طَعَامٍ وَلِبَاسٍ وَمَتَاعٍ وَمَنْزِلٍ، سَوَاءٌ كَانَ أَعْيَانًا أَوْ أَثْمَانًا)، (رزق) ناوێ بۆ هەر شتێک که مەرووف لێی به‌هره‌مند ده‌بێ، له پێداویستییه‌کانی، له خواردن و پۆشاک و کهل و پهل و جیگا و رێگا، یه‌کسانه شته دیارو به‌رجه‌سته‌کان بن یان نرخه‌کان.

﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا﴾، خوا له هیچ کەس داوا ناکات، مەگەر ئەو ئەندازەیی پێیداو، زیاد له توانا، خوا ﷻ له مەرووف داوا ناکات.

که ده فەرموی: ﴿فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَى﴾، ئەمە هەم جوړیک لە سەر زەنشتی تێدایە بۆ ژنە، که ئامادە نیه شیر بدات بە کۆرپە کە ی خۆی، هەم ئاموژگاریی تێدایە بۆ بابە کەش که ئاسانکاریی بکات تا کو لە گەڵ ژنە تەلاق دراوێ کە ی دا بگەنە لێکتیگە یشتن و، شیر ی بۆ بدات بە کۆرپە کە ی، هەروەها فەرمانیشە بە بابە کە، ئەگەر لە گەڵ ژنە تەلاق دراوێ کە ی دا نەگە یشتە لێکتیگە یشتن، پێویستە دایە نیک بۆ مندالە کە ی بگری.

(إبن عاشور) لە تەفسیرە کە ی خۆیدا دەلی: ئەوێ دیتە بەر چا و ئەوێه: ئەگەر مسوڵمانان خەزینە ی دەوڵەتیان هەبێ، لەسەری پێویستە ژن و مێردە کە کە سەغڵەتن و توانایان نیه، خەرجییان بکیشێ، بەلام ئەگەر دەوڵەت نەیتوانی بەو کارە هەلسێ، قازی بۆی هەیه بریاری پێویستیان لە بارەو بەدات، ئنجا چ ئەرکە کە بخاتە سەر شانی دەوڵەت، چ خزماتی ژن و مێردە کە.

کۆتایی ئەم دەرسە بەم دەقە دینین کە (الطبري) لە (جامع البيان) دا بە ژمارە (۳۴۴۴۵) هیناویەتی: (عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: كَانَ عُمَرُ وَعَبْدُ اللَّهِ يَجْعَلَانِ لِلْمُطَلَّاقَةِ ثَلَاثًا: السُّكْنَى، وَالنَّفَقَةَ، وَالْمُنْعَةَ. وَكَانَ عُمَرُ إِذَا ذُكِرَ عِنْدَهُ حَدِيثُ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهَا أَنْ تَعْتَدَ فِي غَيْرِ بَيْتِ زَوْجِهَا، قَالَ: مَا كُنَّا لِنُجِيزَ فِي دِينِنَا شَهَادَةَ امْرَأَةٍ)، (أخرجه مسلم: ۱۴۸۰).

واتە: ئەمەش لە ئیبراھیمەو دەگێرێتەو، دەلی: عومەری کوری خەتاب و عەبدوللای کوری مەسعود ﷺ، بۆ ئافەرەتیک کە تەلاق سێھمی دراو، دەیانگوت: دەبێ هەم جێگا و پێگای نیشتە جێ بوون و، هەم نەفەقە و مەسرف و، هەم دیاریشی پێ بدری، ((منعة))، واتە: دیاریی، عومەر (خوا لێی رازی بێ) کاتیک ئەو فەرموودە یە بۆ باس دەکرا، کە (فاطمة) ی کچی قەیس دەگێرێتەو لە پێغەمبەرەو ﷺ کە فەرمانی پێ کردوێ لە مایک، جگە لە مالی مێردە کە یدا عیدە کە ی تەواو بکات، دەگوت: ئیمە شایەتییانی

ئافره تىك له دىنى خۆماندا، رى پىنادەين، واتە: ئافره تىك به تەنيا قسەكەى به به لگە ناشى، چونكە خواى به رز دەفەرموى: دەبىت دوو شايدە بن و، ئەو دوو شايدە دەش پياو بن، يان دەبى پياوىك و دوو ئافرهت بن، بەلام ئافره تىك به تەنيا شايدە دىيەكەى رەوا نىه، گوايە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: بۆت نىه، نە له مالى مێردەكە تدا بى و، نە نەفەقە شت بکيشى! عومەر گوتوويەتى: ئەوە کارى پى ناکەين، بەلكو ئافرهت با تەلاقى سىيەمىشى درا بى، بوى هەيە له مالى مێردەكە شيدا بى و نەفەقە شى بکيشى، تاكو عیددەكەى تەواو دەبى، منيش گەر ئەن رایە بەراست و دروست دەزانم و بىگومانىش هەرقسەيەكى هەرکەسىك بى له گەل قورئاندا ناکۆک و تىگىراوبى، رەتکراوہيە و مەحالىشە پىغەمبەرى خوا ﷺ شتىكى فەرمووبى، دژى قورئان بى و له گەلى ناکۆک بى.

کورتە باسیک لە بارەى تەلاقەوہ

ئەم کورتە باسە لە کتیی: (ئافرەت و خیزان لە سایەى شەریعەتدا)، زۆر بە گوشارویی وەرەگرین^(۱)، سەرەتاش دەلین: (لیکترازی ژن و میرد)، لەو کتییەدا رووگان کردۆتەو، کە سێ جووری هەیه:

یەكەم: دەستبەردانی میرد لە ژنەكەى، میرد دەستپیشخەر دەبێ بەوہى واز لە ژنەكەى بێت، ئەوہ پێ دەگوترێ: (الطَّلَاق).

دووہم: دەستبەردان و لە خۆدارپینی ژن بۆ میردەكەى، ئەوہش پێ دەگوترێ: (خُلْع).

سێیەم: جوورێكى دیکەى هەلۆەشانەوہى ئەو ھاوسەرگیرییە، بریتییە لە هەلۆەشانەوہ (فَسْخ)، (فَسْخ)یش لە سەر دەستى قازیبى، یان حوکمرانی مسوڵمانان ئەنجام دەدرێ.

لەم کورتە باسەدا تەنیا باسى (الطَّلَاق) دەکەین، واتە: جووری یەكەمى لە یەكترازی ژن و میرد، ئەویش ئەوہیە کە پیاو تیدا دەستپیشخەر بێ، ئەوہش بە ھۆى ئەم سوورپەتە موبارەكەوہ، کە سوورپەتێ (الطَّلَاق)ەو، باسى تەلاق لێرەدا کراو، بەلام باسى (خُلْع) لە سوورپەتێ (البقرة)دا ھاتوہو، لە سوورپەتێ (النساء)یشدا ھاتوہو، کاتی خۆى لە کاتی تەفسیرکردنی ئەو دوو سوورپەتە بەرزو بە پێزەدا، لەو بارەوہ قسەمان کردوہ، ئەم کورتە باسەش لە بارەى تەلاقەوہ، لە پێنج پرگەدا دەکەین:

۱- پێناسەى تەلاق.

۲- حوکمى تەلاق.

۳- حیکمەتێ بە دەست پیاو بوونی تەلاق.

۴- پایەکانى تەلاق.

۵- جوړه کانی ته لاق.

برگهی یه کهم: پیناسهی ته لاق:

ثایا ته لاق هم له پرووی زمانه وه، هم له زاراهوی شهرع دا چیه و چونه؟:

وشه ی (طلاق): وشه یه کی عه پره بییه، به مانای بهر ه لدا کردن و نازاد کردن دی، وهك (راغیبی نه سفه هانی)، له کتبه ناوداره که ی خو ی^(۱) (مفردات ألفاظ القرآن) دا، گو تویه تی: (أَصْلُ الطَّلَاقِ: التَّخْلِيَةُ مِنَ الْوَتَاقِ، يُقَالُ أَطْلَقْتُهُ مِنْ عِقَالِهِ وَطَلَّقْتُهُ، وَهُوَ طَالِقٌ وَطُلِقَ بِلا قَيْدٍ، وَمِنْهُ اسْتَعْبِرَ طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ نَحْوَ خَلَّيْتُهَا فَهِيَ طَالِقٌ أَيْ مُخَلَّاةٌ مِنْ حَبَالَةِ النِّكَاحِ)، واته: وشه ی ته لاق له پشه دا بریتیه له بهر ه لدا ن له و شته ی پی به ستر اوه، (أَطْلَقْتُهُ مِنْ عِقَالِهِ وَطَلَّقْتُهُ)، (عِقَال): پته (نه وه ی حو شتر یان پی به ستو ته وه)، واته: حو شتر ه کهم له پته که ی بهر ه لدا، (طَالِقٌ) و (طُلِقَ)، یانی: بهر ه لدا و نه به ستر اوه، هیچ پته و شتیک که پی به ستر یته وه، پیوه ی نه ما وه، له وه وه (طلاق) خوا زرا وه ته وه بو ده ستر دار بوونی می رد بو ژنه که ی، (طَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ)، وهك (خَلَّيْتُهَا)، له ژنه که گه رام و وازم لی هی نا، (فَهِيَ طَالِقٌ)، نه و واز لی هی نرا وه، یان بهر ه لدا کرا وه (أَيُّ مُخَلَّاةٌ مِنَ حَبَالَةِ النِّكَاحِ)، له پته و گریه سته ها وسه رگری پی نازاده، نه مه له پرووی زمانه وانییه وه.

له پرووی شهر یه تیشه وه زانیان و شاره زایان به چند وشه یه ک پیناسه ی ته لاق یان کرده، سه ره نجام ده بنه وه به یه ک، به لام نه وه ی له هه موویان باوتره، نه وه یه که دکتور (عبدالکریم زیدان)، به په حمه ت بی له مه و سو وعه که ی خو ی دا^(۲) هی ناویه تی ده لی: (الطَّلَاقُ شَرْعاً إِنِّهَاءُ عَقْدِ الزَّوْاجِ الصَّحِيحِ فِي الْحَالِ أَوْ فِي الْمَقَالِ بِالصُّيغَةِ الدَّالَّةِ عَلَيْهِ)، واته: ته لاق له پرووی شه رعییه وه بریتیه له

(۱) مفردات ألفاظ القرآن: ص ۵۳۳.

(۲) المفصل في الأحكام المرأة والبيت المسلم: ج ۷، ص ۳۴۷.

كۆتایی پى ھىننى گرىبەستىكى راست و دروستى ھاوسەرگىرى، ئىستا ياخود
لە داھاتوودا، بە تەعبىرىك كە بىگەيەننى.

(محمد آبي زهرة)، لە (الأحوال الشخصية) دا^(۱)، كورتتر ھىناويەتى دەلى: (الطَّلَاقُ
رَفْعُ قَيْدِ النِّكَاحِ فِي الْحَالِ أَوْ فِي الْمَثَالِ بِلَفْظٍ مَخْصُوصٍ)، تەلاق بىرىتە لە لا بردنى
كۆت و بەندى ھاوسەرگىرى ئىستا، يان لە داھاتوودا، بە وشەيەكى تايەت.

كەواتە: تەلاق بىرىتە لە لە يەكترازانى ژن و مېردو لە يەك جىابوونەوھىيان بە
بەكارھىننى وشەو تەعبىرىك لە لايەن مېردەوھە، كە ئەو مەبەستە بە ئاشكراو
پوونى بگەيەننى.

برگەى دووھەم: حوكمى تەلاق:

تەلاقدان لە بنەرەتدا شتىكى رەوايە، بەلام دوایى پېنج حوكمەكانى بەسەردا
دەچەسپن، بۆ لە ئەسلىدا رەوايوونى تەلاق، ھەم دەتوانىن بە قورئان بەلگە
بىننەوھە، ھەم بە دەقەكانى سوننەت، ھەم بە يەكدەنگى زانايان:

۱- لە قورئان دا:

چەند ئايەتتىك لە قورئاندا دەلالەت لەسەر رەوايى تەلاقدا دەكەن:

أ- لە سوورەتى (البقرة) دا: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَنٍ﴾^(۲)
واتە: تەلاقدان دوو كەرەتە، (يانى: تەلاقدانىك كە بواری پېكھاتنەوھى ژن و مېردى تېدا
بى، يان تەلاقى رەجعى)، ئنجا يان گرتنە خوۋيەكى پەسەند، يان دەست لى بەردانىكى چاك.

ب- ھەرۇھە لە سوورەتى (الطلاق) يشدا: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعَدَّتِهِنَّ﴾^(۳) واتە: ئەى پېغەمبەر ﷺ! ھەر كات ژنانتان تەلاقدان، بەر لە كەوتنە
عیددە، تەلاقىان بەدن، واتە: لە ھالەتتىك كە پاكبوونەوھەو لەو پاكىيەدا نە چووبنە لايان.

۲- له سوننه ت دا:

هەر لهو بارهوه دوو دهقی سوننه تیش دینین:

ج- {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَلَّقَ حَفْصَةَ ثُمَّ رَاجَعَهَا} (أخرجه عبد بن حميد: ٤٣، والدارمي: ٢٢٦٩، وأبو داود: ٢٢٨٣، والنسائي: ٣٥٦٠، وابن ماجه: ٢٠١٦، وصححه الألباني).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ حه فسه ی ته لاقدا، پاشان گێرایه وه لای خوێ.

حه فسه خوا لی پازێ بێ، یه کیکه له دایکانی پر واداران و کچی عومه ری کوری خه تباب بووه، دیاره پیغه مبهر ﷺ ته لاقیکیداوه له سه ر شتی که بیزارو تووهری کردوه، به لام دوایی له عیددهیدا هی ناویه ته وه لای خوێ، بهر له وه ی عیدده ی به سه ربچی.

د- ده قیکی دیکه لهو باره وه: {أَبْغَضَ الْحَلَالِ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاقُ} (أخرجه أبو داود: ٢١٧٨، وابن ماجه: ٢٠١٨، والحاكم في المستدرک: ج ٢، ص ١٩٦، وَصَحَّحَهُ، ووافقه الذهبي، وضعفه الألباني).

واته: بوغزێ تراوترین هه لال له لای خوا ته لاقه.

یانی: هه لاله به لام خوا پێی په سه ند نیه، به لام له بهر ئه وه ی هه ندی ژن و میرد بارودۆخیان ده که ویت ته هاله تیکی ناچاریی له یه ک جیا بوونه وه، بۆیه خوا ی پهروه ردگار پێگای پێداوه، وه ک شتیکی ناخو شویستراو.

۳- یه کده نگیی زانایان:

به لگه یه کی دیکه له باره ی ره وایی ته لاقه وه، بریتیه له یه کده نگیی زانایان، زانایان له سه ر ره وای ته لاق یه کده نگن وه ک خاوه نی (المغنی)^(١)، هی ناویه تی، ههروه ها (المفصل في أحكام المرأة والبيت المسلم)، هی دکتور (عبدالکریم زیدان)^(٢)، ئه ویش هی ناویه تی.

(١) (المغنی لأبن قدامة)، بهرگی (٧)، لاپه ره (٩٦).

(٢) (بهرگی (٧)، لاپه ره (٣٤٧).

پێم وایه هەر ئەم رایەش راست و پەسەندە کە دەڵێ: هەرچەندە تەلاقدان لە بنەرەدا ڕەواو دروستە، بەلام لە راستیدا پێنج حوکمە شەرعییەکان (الأحكام الشرعية الخمسة) ی بەسەردا دەچەسپن، بەم شیوەیە خوارێ:

یەكەم: تەلاقدان پێویست دەبێ هەر کات ژن و مێرد کەوتنە ناکۆکییەوه و دوو دادوەرەکان (حَكَمَيْن)، لە یەك ترازانیان بپاردا، هەروەها پاش تێپەربوونی چوار مانگ بەسەر سوێند خواردن (إیلاء) ی بابای سوێند خۆر (مُؤِل) دا، وەك دواوی بای دەکەین، ئەگەر پیاویك سوێند لە ژنەكە ی بخوا، کە ناچیتە لای و سەرچی ناکات، تاکو چوار مانگ مۆلەتە، وەك خوا لە سوورەتی (البقرة) دا، دەفەرموێ: ﴿لِّلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن نِّسَائِهِمْ رَبُّصٌ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٣٣﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ واتە: ئەوانە ی سوێند لە ژنەکانیان دەخۆن (نەچنە لایان) ماوه ی چوار مانگ چاوەڕوانی هەیه، ئەگەر گەرانهوه خوا لیۆردە ی بە بەزەییەو، ئەگەر بپاری دەست لێ بەردانیشیان دا، خوا بیسەری زانیە.

لەم دوو حالەتەدا بە تاییەت تەلاقدان پێویست دەبێ.

دووهم: پەسەندبوونی تەلاق، ئەویش لە کاتێک دایە، کە ژن بەرامبەر بە ئەرکە شەرعییەکانی کەمتەر خەم بێ و، مێردەكەشی نەتوانی چارەسەری کەمتەر خەمیەكە ی بکات، وە باشترە لێک جیا بنەوه، نەك هەموو ڕۆژی دەمەقالتی شەڕو ناکۆکی بێ.

سێهەم: قەدەغەبوون، قەدەغەبوونی تەلاق لە کاتێک دایە، پیاو کە قەناعەتی وابێ، ئەگەر ژنەكە تەلاق بدات، ستمی لێ دەکات و، هیچ بەلگەو پاساویکی بەدەستەوه نەبێ بۆ دەست لێبەردانی، یان لە کاتی حەیزدا تەلاقی بدات، یان لە پاکییەکدا کە چووبێتە لای (فِي طَهْرٍ جَامِعًا فِيهِ)، هەرچەندە بۆ تەلاقدانەكە ی بەلگە و پاساویشی هەبێ واتە: ئەگەر بەلگەو پاساوی نەبێ، ئەوه لە هەموو حالان دا حەرپامە تەلاقی بدات، بەلام ئەگەر بەلگەو پاساوی هەبێ، کەچی لە کاتێکدا کە ژنەكە ی لە حەیز دایەو بێ نوێژە، یاخود لە پاکییەکدا یە کە چۆتە لای، لەو دوو حالەتەدا حەرپامە، هەروەها لە

حاله تىكى دىكەش دا كه باباي مىرد قەناعەتى وابى، پاش تەلاقدانى ژنەكەى، ژنى دىكە بو نايەتەو و تووشى زىناو خراپە دەبى، لەو كاتەشدا بە دلنپايى حەرەمە ژنەكەى تەلاق بدات.

چوارەم: حوكمى ناپەسند (كراهة)ى تەلاقدان، ئەوئيش لە كاتىكدايە كە پياو ھەندىك تىيىنى لەسەر ژنەكەى ھەبن، كە بگونجى بە خوۆ راگرتن چارەسەريان بكات و، توۆزى تەحەممول و پشوو درىژى زياترى ھەبن و تەمەنى لەگەل بگوزەرىنى، لەم حالەتەدا باش نپە وازى لى بىنى و ناپەسندە.

پىنجەم: رەواوون (مباح)ى تەلاقە، ئەمىش لە حالەتكدايە كە مىرد پىويستى بە دەرەزەوون بى لە ژنەكەى، بە ھۆى نارىكىي لە رەفتار و ھەلسوكەوتىيەو، زەرەرمەند بوونى بە دەستىەو، لەم حالەتەدا ئەو پياو بوى ھەيە واز لە ھاوسەرەكەى بىنى.

برگەى سىيەم: حىكمەتى بە دەستى پياو بوونى تەلاق:

بوچى شەرىعت دەست لىبەردانى ژنى خستوتە دەستى مىردەو؟ ئىمە حىكمەتى ئەو بەو شىوہە روون دەكەينەو: لە كاتىكدا مىرد لەگەل ژنەكەيدا دەگاتە بنەست و، پاش بەكارھىنانى سەر جەم ھەنگاوو شىوازەكانى راستكردنەو ھەيئانە سەر رىيى ژنەكەى، ھەر لىي ياخىي دەبى، لەو حالەتەدا ئەو پياو سى ئەگەرى لەبەردەم دان و سى رىگای لە پىشن:

۱- پىكەو ھەمانەو بە ناچارىي، وپراي ھەبوونى بوغزو كىنەو ناكوکىي، كە ديارە لەو حالەتەدا ژيانى ژن و مىرد و مندالەكانىشان، بگرە ھى خزمە نىزىكەكانىشان دەبىتە نىمچە دۆزەخىك.

۲- ھىشتنەو ھى گرپەستى ھاوسەرگىرىي و، لە يەك دووركەوتنەو ھى جەستەي، كە لەم حالەتەشدا ژنەكەى زەرەرمەندى گەرە دەبى و، بە زاراو ھى قورئان دەبىتە ھەلواسراو، ﴿فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ (النساء، ۱۹).

۳- ھەلۋە شاندنەوھە گریبەستی ئیوانیان و، ئازادو سەر بەست بوونیان و لەو واقعە تال و دژوارە تییدان و دەر باز بوونیان، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿وَإِنْ يَنْفَرَقَا يُعْنَ اللَّهُ كَلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ (النساء، ۱۳۰) ئەگەر لە یەك بترازین خوا ھەر کامیکیان بەخششکی خۆی پێ دەبەخشێ و لەوھە دیکە ی بێ نیاز دەکات، ئاشکراشەو ھەموو عاقلێکی خاوەن و یژدان، دلیایە کە تەنیا پێی سییەم پێیەکی شایستەو گونجاو، دوو پێیەکی دیکە بە کەلک نایەن و، بە زیانی ژن و میژد و مندالەکانیشیان تەواو دەبن.

ئنجە لە بارە ی حکمەت و ھۆکاری بە دەستی پیاو بوونی تەلاقی ژنەو، ھەر بە کورتیی دەلیین: بە لای کەمەو چوار ھۆکار ھەن، پێویستی دەکەن دەبی تەلاق بە دەست پیاو بێ، نەك بە دەست ژن:

۱- پیاو مشوورخۆرەو بەرپرسی ژن و خیزانە: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ (النساء، ۳۴)

۲- ھەروەھا پیاو دەستپیشخەری ھاوسەرگیری و بنیاتنانی خیزانە، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿أَوْ يَعْصُوا أَلَدَىٰ يَدِهِ ۚ عُقَدَةُ النِّكَاحِ ...﴾ (البقرة، ۲۳۷)، بۆیە شتیکی لۆژیکیە کە ھەر خۆشی مافی ھەلۋە شاندنەوھە ھەبێت.

۳- تەلاق کە بریتییە لە ھەلۋە شاندنەوھە گریبەستی ھاوسەرگیری، دەرەنجامی زۆری لێ دەکەونەو، بپاریکی پر مەترسییەو، نابێ بە دەست کەسێکەو بێ کە عاتیفە و سۆز بە سەریدا زال دەبی، پیاوانیش بە گشتیی لە ژنان زیاترو چاکتر ھەست و سۆزی خویان پێ کۆنترۆل دەکری و، ھەر کەسێک نکوولی لەو بکات، نکوولی لە راستییەکی زانستیی، واقعی، میژوویی و ئیستایی دەکات.

۴- تەلاقدان دەبێتە مایە ی پێویستبوونی چەند بەرپرسیارییەتیکی دارایی، وەك مارەیی دواخراو (المهر المؤجل) و کرپی شیر پێدان و بەخیوکردن (أَجْرَةُ الرِّضَاعَةِ وَالْحَصَانَةِ) و بژیوی کاتی عیددەو، نشتەجێ کردنی ئافەرەتە کە لە کاتی عیددەدا، وەك پێشتر باسمانکرد،

ئەوانەش ھەموویان وادەكەن كە مێرد پەلە نەكات لە بێاری ھەلۆەشاننەوہی
گریبەستی ھاوسەرگرییدا.

ئەنجا بێگومان بە دەستی پیاوویی تەلاق، مانای وانە كە ژن ھیچ مافیکی
نە، بەلكو ئەویش بۆی ھەیه:

۱- لە كاتی گریبەستی ھاوسەرگریی (عَقْدُ النِّكَاح) دا بە مەرگی بگری، كە تەلاق بە
دەستی خۆی بێ، وەك لە مەزھەبی (أبو حنيفة) دا ھاتو، وەك لە (حاشیة ابن عابدین)،
(رد المختار علی الدر المختار)^(۱)، كە ئافرەت بۆی ھەیه لە كاتی گریبەستی ھاوسەرگریی
دا بلی: دەبی بەدەست خۆم بێ ھەر كاتی وستم جیا بێمەوہ.

۲- كە مێردەكە ی سەر پشکی بكات، ھەر كات وستی جیا بێتەوہ، ئەوہش زۆر بە ی
زانایان بە رەوایان زانیو، وەك لە: (المهذب للشيرازي) دا^(۲)، ھاتو وەك چۆن پێغەمبەری
خو ﷺ ھاوسەرەكانی خۆی سەرپشك كردن، پاش دابەزینی ئایەتی: ﴿يَتَأْتِيَ آلَ النَّبِيِّ قُلُوبًا
لَّا تَزُولُ جَاكُ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْتُمْ أُمْتَعَكُمُ وَأَسْرَحَكُمُ سَرَحًا
جَمِيلًا﴾^(۳) الأحزاب، كە لە كاتی تەفسیركردنی سوورەتی (الأحزاب) دا، بە درێژی
قسەمان لە بارەوہ كردوہ.

۳- كە مێردەكە ی بیکاتە وەكیل بۆ خو تەلاقدان و جیا بوونەوہی، وەك (محمد أبو
الزهره)، لە كتیپەكە ی (الأحوال الشخصية) دا^(۴)، ھیناویەتی.

۴- سەرباری ھەموو ئەوانە، ژن مافی لە خو دارنینی مێردیشی ھەیه، یانی: (خُلْع)، وەك
لە مەسووعە ی (ئافرەت و خیزان لە سایە ی شەرعیەت دا)، بە درێژی باسما ن كردوہ.

(۱) ج ۲، ص ۴۸۵.

(۲) ج ۳، ص ۸.

(۳) ص ۳۲۳.

برگه‌ی چوارهم: پایه‌کانی ته‌لاق:

ته‌لاق چەند پایه‌یه‌کی هەن، ئیمە بە کورتیی بەسەریندا دەروین و، لە بارە‌ی پایه‌کانی ته‌لاقدا، لە ئێوان زانیاندا مشت و مرو راجیایی هەیه، بۆ وینە: حەنە‌فییە‌کان دە‌ڵین: ته‌لاقدا، بەس یە‌ک پایه‌ی هەیه‌ که بریتیه‌ لە بیژە (لفظ)، یە‌ک بۆ لیک‌تزازانی ژن و می‌رد بە‌کاردی، وه‌ک (الکاسانی) لە (بدائع الصنائع فی ترتیب الشرائع) دا^(۱)، دە‌ڵی: (فَرَّكُنُ الطَّلَاقِ هُوَ الْفُظُّ الَّذِي جُعِلَ دَلَالَةً عَلَى مَعْنَى الطَّلَاقِ)، پایه‌ی ته‌لاق بریتیه‌ لەو بیژە‌یه‌ی کراوه‌ بە‌ نیشانه‌ لە‌سەر مانای ته‌لاق، بە‌لام شافعییه‌‌کان دە‌ڵین: ته‌لاقدا پینج پایه‌ی هەن، وه‌ک (الشریعی) لە (مغنی المحتاج) دا^(۲)، دە‌ڵی: (وَأَرْكَانُهُ خَمْسَةٌ: مُطْلَقٌ، وَصِغَةٌ، وَمَحَلٌّ وَوَلَايَةٌ، وَقَصْدٌ)، واتە: پایه‌کانی ته‌لاق پینجن: ته‌لاق‌دەر، ته‌عبیره‌که، شوینی ته‌لاق‌دانه‌که (مە‌به‌ست پێی ئافره‌ته‌که‌یه)، سەر‌پەرشتیی بە‌سەریدا هە‌بی، مە‌به‌ستیشی بۆ ته‌لاقی بدات.

بە‌لام ئە‌وه‌ی زۆر‌به‌یان لە‌سە‌ری رێ‌که‌وتوون، ئە‌وه‌یه‌ که ته‌لاق‌دان سی پایه‌ی سەر‌ه‌کی هەن، که بریتین لە:

۱- ته‌لاق‌دەر (المُطَلِّق)، که مە‌به‌ست پێی می‌رده.

۲- ته‌لاق‌دراو (مُطَلَّقة)، که مە‌به‌ست ژنه.

۳- رێژ‌گه (الصِّغَةُ) ئە‌و ته‌عبیره‌ی پێی ته‌لاق دە‌دری.

بە‌لام دوا‌ی لیک‌وێنه‌وه، ئە‌و رایه‌ی زانیانم پێی راست‌تره، که دە‌ڵی: ته‌لاق‌دان پایه‌یه‌کی دیکه‌شی چواره‌می هەیه‌ که بریتیه‌ لە:

(۱) ج ۳، ص ۳۵۷.

(۲) ج ۴، ص ۲۵۵.

۴- شايد له سهر گرتن (الإشهاد)، واته: دوو پياوې دادگهر (عادل) شايد بن له سهر ته لاقدانه که، چونکه خوا ﷺ له سووړه ټي (الطلاق) دا، به پوون و راشکاوي ده فهرموئ: **فَإِذَا بَلَغَ الْأُمُّهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ**، دوو پياوې خاوهن دادگهري بکونه شايد دو شايد دي بهرپا بکون له بهر خوا.

ټيستاش با سهرنجيکي خيرا له هر کام لهو چوار پايه ي ته لاقدان بدهين:

پايه ي يه که م: ته لاقدهر (المُطَلِّق)، مبهست ټو پياوېه که له نيوان ټو و هاوسه ره که یدا، گرښه ستیکی هاوسه رگیری راست، (عقد زواج صحيح)، هه يه و، ټو پياوې شايسته ي ټو هه ي هه يه، هاوسه ره که ي ته لاق بدات و ده سته رداری بي، ټنجا زانايان له باره ي مهرجه کاني باباي ته لاقدهر وه، را جياي و مشت و مړي زوريان هه يه، به لام پاش سهرنجدان و لي وردبون هه ي قسه و به لگه هينانه وه کانيان، گه شتوومه ته ټو قه ناعه ته، که رای په سندو راست و پشتته ستور به به لگه ي به هيز ټو هه يه، که باباي ته لاقدهر ده بي چوار مهرجي سهره کي ټيدا بيته دي، ټه گه رنا شايسته ي ته لاقدان نابي، ټو چوار مهرجه ش ټه مانه ن:

۱- عاقل بيت، شيت ټو هه ي بو نيه.

۲- بالغ بي، مندا ل ټو هه ي بو ي نيه.

۳- سهر به ست بي، واته: ديل و ژير ده ست نه بي، به ناچاري ژنه که ي پي ته لاق نه دري.

۴- ټامانجدار بي، واته: مبهستي بي ژنه که ي ته لاق بدات، نه که به هه ل و شه يه کي به زار دابي.

ټنجا هه رسيک مهرجه که (۱ و ۲ و ۳)، به گشتي و هر کاميک له وان زانايان به لگه ي زوريان له سهر هينانه وه، بو ويته:

۱- له باره ی مەرگی یه کهم و دووهم (عاقل بوون و بالغ بوون) نهو فهرماشته ی پیغهمبه ری خوا ﷺ به به لگه هیئراوه ته وه: {رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّغِيرِ حَتَّى يَكْبُرَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ، أَوْ يُفِيقَ}، (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي مَعْلَقًا، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۶۰۳، وَالْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۳۵۱۲)، واته: قه له می گونا نووسین له سهر سی جور کهس لابراره: له سهر خه وتوو تاکو بیدار ده بیته وهو، له سهر مندا ل تاکو بالغ ده بی و، له سهر شیت تاکو دیتته وهو هوش.

۲- هه روه ها له باره ی مەرگی دووهمه وه (بالغ بوون) نهو به به لگه هیئراوه ته وه که پیغهمبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: {إِنَّمَا الطَّلَاقُ لِمَنْ أَخَذَ بِالسَّاقِ} (أُخْرِجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۲۰۸۱، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۳۹۵۸)، واته: ته لاق به ده ست نهو که سه یه که لاق (ی هاوسه ره که ی) ده گری، که مه به ست پی جیماع کردنه واته: تاکو توانای جیماع کردن نه بی، شایسته ی ته لاقدان نیه.

هه لبه ته به مەرچ گرتنی عاقل بووی ته لقدراویش نیشی نهو ده گیه نی، که هه ر کام له شیت و، بی هوش و، سه رخوش و، ئاگا له خو پراو به هو ی تووریه ی زوره وه، هه روه ها عاقل و هوش له لانه ماو به هو ی پیری، یان نه خوشییه وه، هیچ کام له مانه ته لاقیان ناکه وی، نهو هه ش به گشتی رای زوره ی زانایانی له سهر وه، ده شگونجی ویرای دوو ده قه که ی پیشی، نهو ده قانه ش له سهر نهو به به لگه به یئرینه وه:

۳- پیغهمبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: {لَا طَّلَاقَ فِي إِغْلَاقٍ}، (أُخْرِجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۲۱۹۳، وَابْنُ مَاجَه: ۲۰۴۶، وَالْحَاكِمُ: ۲۰۰۲، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۲۵۲۵)، واته: ته لاقدان له داخران دا نیه، زوریک له زانایانیش وشه ی (إِغْلَاقٍ) یان به تووریه ی لیکداوه ته وه، وهك (علي بن أبي طالب، وابن عباس، وأحمد، وأبو داود، والكرخي، والطحاوي، وابن تيمية، وابن القيم)، خوا له هه موویان رازی بی و لیان خوش بی^(۱)، به لام بیگومان مه به ست له تووریه ی،

(۱) (إعلام الموقعين عن رب العالمين)، ج ۳، ص ۵۲، والمسائل الفقهية من اختيارات شيخ الإسلام ابن تيمية، ص ۲۱۸.

ئەوھە توورەییەکی توندی واییت، خاوەنەکی ئاگای لە خۆی نەماپی و عەقڵ و ھۆشی داخراپی.

ب- ھەر وہا عوسمان خوا لپی رازی بی، گوتووێتی: {لَيْسَ لِمَجْنُونٍ وَلَا لِسَكَرَانَ طَلَقٌ} ^(۱) واتە: شیت و سەرخۆش تەلاقیان لەسەر نیە.

ج- ھەر وہا ئیبنو عەباس خوا لپیان رازی بی گوتووێتی: {طَلَقُ السَّكَرَانِ وَالْمُسْتَكْرَه لَيْسَ بِجَائِزٍ} ^(۲) واتە: تەلاق سەرخۆش و زۆر لیکراو ناکەوێ.

۳- ھەلبەتە بە مەرچ گیرانی ئازاد بوون و سەر بەست بوون بۆ تەلاق دەریش یانی: بابای ناچار کراو و زۆر لیکراو (مُكْرَه وَمُضْطَر) تەلاقیان ناکەوێ، چونکە خۆی میھرەبان دەفەر موی: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ ^(۳۸۶) البقرة، خوا جگە لە توانای لە ھیچکەس داوا ناکات، کە سیکیش زۆری لێ بکری و ناچار بکری، لەو کاتەدا توانای نەماو، بۆیەش ئەرکدار ناکری و، ھەر کاریک پێی ھەلدەستی، بەرپر سیاریتی ناکەوێتە سەر.

ھەر لەو بارەووە کە بابای ناچار کراو تەلاق ناکەوێ، ئەو فەرموودە یەش دەگونجی بە بەلگە بەیتریتەو، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:

{إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أَمْتِي الْخَطَا وَالنَّسْيَانِ وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ} (أخرجه ابن حبان: ۷۲۱۹، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط البخاري، والحاكم: ۲۸۰۱، وقال: صحيح على شرط الشيخين)، واتە: بێگومان خوا تۆممەتە کەمی لە سێ شتان بوار دەو: ھەلەو، لە بیر چوون و، ئەوھە لەسەری ناچار بکری.

۴- بۆ بە مەرچ گیرانی ئامانجدار بوونی بابای تەلاق دەریش کە مەبەستی بێت ژنە کە تەلاق بدات، کاتی کە ئەو وشە یە بە زار دادی، یاخود دەینووسی، یان ئاماژە پیکردنی، لەسەر ئەوھەش دەگونجی ئەم ئایەتە موبارە کە بە بەلگە بەیتریتەو:

(۱) أخرجه البخاري: ۳۷۸۱، باب الطلاق في الإغلاق والكره، والسكران والمجنون وأمرهما، والغلط والنسيان في الطلاق والشرك وغيره.

(۲) أخرجه البخاري: ۳۷۸۱.

﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ، وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الأحزاب، واتە: لەوەدا کە بەهەڵە دەیلێن، گوناھتان ناگات، بە لکو بەو هی بە مەبەستی دڵتانەو، دەیلێن (بەو گوناھتان دەگات) و، خواش لیبوردەو بە بەزەییە.

۸- بەلام بە نسبەت قسە ی گالتەو گەمە، زانایان رایان وایە تەلاق ی پێدەکەوێ و، ئەم فەرماشتە ی پیغەمبەریش ﷺ بە بە لگە دەهیننەو: {ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: النِّكَاحُ وَالطَّلَاقُ وَالرَّجْعَةُ}، (آخرجه أبو داود: ۲۱۹۴، والترمذي: ۱۱۸۴، وقال: حسن غريب . وابن ماجه: ۲۰۳۹، والحاكم: ۲۸۰۰، وقال: صحيح الإسناد)، واتە: سێ شت پراستییان جیددیەو گالتەشیان هەر جیددیە: مارەکردن و تەلاقدان و گیرانەوێ ژن، واتە: دوای ئەو هی تەلاقیداو، بیگێرتتەو لای خۆی.

بەلام من پێم وایە پرایەکە ی دیکە، کە هی ژمارە یە ک لە زانایانە، لەو بارەو بەهێزترە، واتە: ئەگەر مەبەستی نەبێ تەلاق ی بدات، با گالتەو سوعبەتیش بکات تەلاق ی ناکەوێ، چونکە لەسەر سەنەدی فەرموودە کە مشت و مێ هەییەو پیغەمبەری خواش ﷺ دەفەرموێ: {إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى}، (آخرجه: البخاري: ۱، مسلم: ۱۹۰۷) واتە: کردەوێ کان بە پێی نیازەکانن و هەر مروؤفیک ئەو هی بە دلی داها تەو، ئەو هی بو حیسابە.

هەر وەها خوا ﷻ لە بارە ی تەلاقدانەو دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة، واتە: ئەگەر دلیان لەسەر تەلاقدان ساغکردهو، خوا بیسەری زانایە.

ناشکراشە بابای گالتە کەر نیازی تەلاقدان ی ژنە کە ی هەر نیە، چ جای دلی خۆی لەسەر ساغ بکاتەو!

پایه‌ی دووهم: تەلاقدرارو:

تەلاقدرارو ئەو ئافەرەتەیه که تەلاق دەدری، ئەویش چەند شتیکی تیدا بە مەر جگیراون و، ئیمە بە خیرایی بەسەریان دا دەپۆین:

یەکه‌م: دەبی ئەو ژنە لەسەر بناغە ی گریبەستی هاوسەرگیرییەکی راست بوویتە هاوسەری می‌دەکە، ئەگەر نا ئافەرەتی بیگانه‌و ئافەرەتیک که بە گریبەستیکی نادروست، (عَقْدُ فَاَسِد)، بە هاوسەر داندراپی، نابیتە شوینی تەلاق.

دووهم: دەبیت پێش گواستنەوه‌ی (قَبْلَ الدُّخُولِ بِهَا)، تەلاقی نەدابێ، چونکە ئەگەر ئەو کاتە تەلاقی دابی، هەر زوو لی جیابۆتەوه‌و هیچ تەلاقی نەماوه.

سێهەم: دەبی لە عیددە ی تەلاق و جیابوونەوه‌ی گەورە (البینونة الکبری) دا نەبی، تەلاقی جیابوونەوه‌ی گەورەش ئەوه‌یه یان سێ تەلاقی لەسەر یەک دابن، بە پای زۆربە ی زانایان، یاخود تەلاقی سێهەمی دابی.

چوارەم: دەبی لە عیددە ی هەلۆه‌شانه‌وه‌ی هاوسەرگیری دا نەبی.

پێنجەم: دەبی لە کاتی حەیزدا نەبی و، لە پاکیکیشدا نەبی که چوو بیتە لای.

پایه‌ی سێهەم: رێژگە (الصُّیْغَة):

پایه‌ی سێهەمی تەلاقدان بریتیه لە رێژگە (الصُّیْغَة): زانایان لەو باره‌وه زۆر قسەیان کردوه، بەلام بە گشتی دوو پان:

- أ- هەندیکیان گوتوو یانە: بە بیژە ی پوون و راشکاوی تەلاق نەبی، تەلاق ناکه‌وی، که بریتین له: (طلاق)، (فراق)، (سراح)، له‌بەر ئەوه‌ی ئەو سێ وشەیه له‌ قورئاندا هاتوون.
- ب- ئەوانی دیکه رایان وایه هەر وشەیه‌ک ئەو واتایانەش بگه‌یه‌نی، تەلاقی پێ ده‌که

، بەلام ئەوانەى لەسەرپرای (ظاهریە) کانن، دەلێن: دەبێ ئەو ھەر سێ وشەى بن، واتە: سێ وشەى بە عەرەبى، یاخود واتایەکانیان بە زمانەکانى دیکە.

پایەى چوارەم: شاھەدگرتن (الإشهاد):

پایەى چوارەمى تەلاقدان بریتىە لە شاھەد گرتن، زانیان لەو بارەو بە پلەى یەكەم، ئەم ئایەتە موبارەكە بە بەلگە دیننەو، كە دەفەرموى: ﴿فَإِذَا بَلَغَ اِجْلَاهُمْ فَاِمْسِكُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَاْرِقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهَدُوا ذَوًى عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَاَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهٖ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ۝۲﴾ الطلاق، واتە: (ھەر كاتێك (ژنانی یەك جار یان دوو جار تەلاقدارو) گەشتنە نزیك كاتی دیاریكراویان (بەسەرچوونی ماوەى (عیدة))، یان بە شیوەیەكى پەسەند دەستیان پێوە بگرن و بیانھێلنەو، یان بە شیوەیەكى پەسەند دەستیان لێ بەردەن و، دوو پیاوی خاوەن دادگەری بە شاھەد بگرن لە خۆتان، كە بۆ خوا شاھەدیی بدەن، ئا ئەوەتان ئامۆژگاری ھەر كەسێكى پرودار بە خوا پۆژى دواى پێ دەكرێ، ھەر كەسێش پارێز لە خوا بكات دەرووی خێرى لێ دەكاتەو.

تێمەش ئەو پرایەمان پێ بەھێزترە كە دەلێ: وەك چۆن بۆ گریبەستى نىكاح، دوو شاھەد بە مەرج گیراون، بۆ لێك جیاوونەو، بە ھەمان شیوەو، ئایەتەكەش زۆر بە پروونی دەیگەيەنێ.

برگەى پێنجەم و كۆتایی: جۆرەكانى تەلاقدان:

ئەم بابەتە بابەتێكە زۆر دوورو درێژو بە لق و پۆپە، ھەر بە كورتى دەلێن: تەلاقدان جۆرى زۆرن و بە گشتى نۆ (۹) جۆرى ھەن:

(۲۰۱)- لە پرووی سیفەتەو: تەلاقدانى سوننەتى و، تەلاقدانى بیدعتیى ھەيە:

أ- تەلاقدانى سوننەتى: ئەو ھەيە پياوھەكە يەك تەلاقى ژنەكەى بدات و، لە ھەيزدا نەبى و، لە پاكىيەكەش دانەبى، كە چووبىتە لای، چونكە ئەگەر لە ھەيزدا بى، دواىي بۆ عىددەكەى ئافرەتەكە زەرەرمەند دەبى، كە دەبى لە ھەيزەكەى تەواو بى و بکەوئە نىو پاكىي، ئنجا بۆى ھىسابە، ھەرۈھەا كاتىك ئافرەتەكە لە ھەيزدايە، شەرع ھەپامى كردوھ مېردەكەى تەلاقى بدات، چونكە دەبىنى ميزاجيان پېكەوھ تەواو نىە، ديسان لە پاكىيەكەشدا كە چووبىتە لای، قەدەغەيە تەلاقى بدات، چونكە نازانرى ئايا ئەو ئافرەتە تۆو (نطفة)ى، ئەو پياوھ لە مندالدى دا ھەيە يان نا؟.

ب- تەلاقدانى بىدەتى: ئەو ھەيە كە پياوھەكە زياتر لە تەلاقتىكى بدات، دوو تەلاق يان سى تەلاق پېكەوھ، يان لە ھەيزدا تەلاقى بدات، يان لە پاكىيەكەدا كە چووبىتە لای، ئنجا ئايا تەلاقى بىدەتى دەكەوئى، يان ناكەوئى؟ زۆرىك لە زانايان دەلئىن: ناكەوئى، واتە: تەلاقى سى بە سى ھەرسىكىيان ناكەون تەنيا يەكيان دەكەوئى، كە من بە خۆم ئەو رايەم پى راستەو، لە مەوسووعەى (ئافرەت و خىزان لە سايەى شەرىعەتدا)، بە تەفصىلى باسەم كردوھ، بەلام ئايا ئەگەر لە كاتى ھەيزدا تەلاقى دا، يان لە پاكىيەكەدا كە چووبىتە لای تەلاقەكەى دەكەوئى يان نا؟ زۆربەى زانايان دەلئىن: گوناھبارەو تەلاقەكەى دەكەوئى، كەواتە: تەلاقى بدەتى ئەو ھەيە: ۱- يان سى تەلاقى پېكەوھ بدات، ۲- يان لە ھەيزدا بى، ۳- يان لە پاكىيەكەدا بى چووبىتە لای.

۳و۴- دوو جوورى دىكەش لە پرووى سىغەكەيەوھ: تەلاقدانى راشكاو و تەلاقدانى كىنايە، ھەن:

۳- تەلاقدانى راشكاو: ئەو ھەيە كە بە بىژەى (طلاق) يان (فراق) يان (سراح) بى، (فسرّحوھن، فارقوھن، طلقوھن)، ئەگەر بە يەكئىك لەو سى وشەيە، ياخود واتايەكانيان بن بە زمانەكانى دىكە، ئەوھ تەلاقى راشكاوھ.

۴- تەلاقدانى كىنايە: ئەو ھەيە كە بە بىژەيەك بى ئەو واتايە بگەيەنئى، بەلام خودى ئەو بىژەيە نەبى، ئەوھ پى دەگوترئى: كىنايە، بۆ وئەنە: بلى بچووھ مالى بابت، ياخود:

خیزانی من نەمای! زانایان لەو بارەیهووە زۆر مشت و مریان ھەییە، کە ئایا وەك چۆن بە تەلاقانی راشکاو، تەلاق دەکەوێ، بە ھی کینایەش دەکەوێ یان نا؟.

٦و٥- لە ڕووی شوێنەواریشەووە دوو جۆرە تەلاقدان ھەن: **أ-** تەلاقانی گێردراوہ (الطلاق الرجعي)، کە پیاوہ کە بۆی ھەییە ژنەکە ی بگێرێتەوہ، **ب-** تەلاقانی جیابوونەوہ (الطلاق البائن): کە مێردە کە بۆی نەبێ ژنەکە ی بگێرێتەوہ لای خوێ:

٥- تەلاقانی گێردراوہ: ئەوہییە کە ئەو پیاوہ، یەك تەلاقی ژنەکە ی دابی، بەر لەوہی عیددە ی تەواو بێ، بلی: ئەوہ گێرامەوہ، یان بە کردەوہ بیگێرێتەوہ، کە زانایان دەلین: دەبێ دوو شایەدان بگری، ھەندیکیش دەلین: شایەدی ناوێ، ئەوہ ئەگەر دوا ی تەلاقی یەکەم بێ، بەر لەوہی عیددە ی بەسەر بچێ و بیھێنیتەوہ لای خوێ، یان دوا ی تەلاقی دووہم بێ بەر لەوہی عیددە ی بەسەر بچێ و بیھێنیتەوہ، ئا ئەوہ پێی دەگوترێ: تەلاقی ڕەجعی، لەبەر ئەوہی مێردە کە بۆی ھەییە بیھێنیتەوہ لای خوێ، بەلام ئەگەر دوا ی بەسەرچوونی عیددە کە بێ، ئەوہ تازە پێی دەگوترێ: تەلاقانی جیابوونەوہ (الطلاق البائن).

٦- تەلاقانی جیابوونەوہ (الطلاق البائن): ئەگەر دوا ی بەسەرچوونی عیددە ی تەلاقی یەکەم و دووہم بێ، دەگونجێ ئەو ژن و مێردە بە گریبەستیکی تازە دووبارە ژیا ی ھاوسەرگیری دروست بکەنەوہ، ئەوہش جیابوونەوہی گچکە (البینونة الصغرى) یە، بەلام جیابوونەوہی دوا ی تەلاقی سییەم، پێی دەگوترێ: جیابوونەوہی گەورە (البینونة الكبرى)، لە دوا ی جیابوونەوہی گەورەش، ژن و مێرد بۆ یەکدی ھەلال نابنەوہ، مەگەر ئەو ژنە شوویکی دیکە بکاتەوہ، دوا ی لێ جیا بیتەوہ، ئنجا بە گریبەستیکی تازە دەگونجێ بیتەوہ لای مێردە پیشووہ کە ی.

٧و٨- لە ڕووی کاتی پەیدا بوونی شوێنەواریشەوہ، دیسان تەلاق دەبیتە دوو جۆر:

٧- تەلاقی دەستبەجێ (مُنَجَّز): ئەوہییە کە یەکسەر تەلاقی بدات، بێ دواخران.

٨- تەلاقی ھەلواسراو (مُعَلَّق): ئەوہییە کە بلی: ئەگەر فلان شتە بوو، تەلاقت بکەوێ.

۹- جوړى نۆيه مى ته لاقدان:

۹- سوئند خواردن به ته لاق (الحلف بالطلاق): كه پوخته كهى ئه وه يه پياويك سوئند به ته لاق بخوات له سهر كردن يان نه كردنى كاريك، ئنجا ئايا ئه وه ره وايه، ههروهها ئايا چ حوكميكي دئته سهر؟ ئه وه قسهى زورى له سهره وه له و كتيبه دا به ته فصيل باسم كردوه، پوخته كهى ئه وه يه كه پيم وايه سوئند خواردن به ته لاق گوناوه و ته لاقيشى پى ناكه وي، به پراى زوريك له زانايانيش كه فاره تى سوئندى له سهره.

له كو تايدا ده ليم:

شهرىعتى خواى كار به جى، هه موو شتيكى تيدا ره چاو كراوه، يه كيك لهو شتانهى له ژيانى به شهر دا دئنه پيش، ئه وه يه كه مروف هاوسه رگيرى ده كات، به لام جارى وايه ئه وه هاوسه رگيري به هه ره هويه كه وه دروست بووي، پيشه كيه كانى و بناغه كهى چاك بووي، يان چاك نه بووي، گو رانيك به سهر ژن، يان به سهر پياو دادى، ناچارى ليك جيا بوونه وه ده بن، ئنجا شهرىعت پرى داناوه، ئه گه ر پياوه كه بيه وي جيا بيته وه، ته لاقى به ده سته، ئه گه ر ژنه كه بيه وي جيا بيته وه دارين (خلع) به ده سته، جارى واش هه يه هيچيان ره غبه تيان نيه، به لام به كه لى يه كدى نايه ن، له بهر ئه وهى له كاتى خو دا كه ماره ي كردوه، پى نه شياوه، يان له بهر هه ره هويه ك بى، ئه وه ته ره فى سييه م كه برى تيه له ده سلات ده سلاتى شهر عى، دادوه، ليكيان جيا ده كاته وه كه پى ده گو ترى: هه لوه شانده وه (فسخ)، واته: شهرىعت سى پرى داناوه، بو ليك ترازاندنى ژن و مىرد.

مه به ستم ئه وه يه ئىستا كه له ئايىنى شيويندراوى نه صرانييدا ته لاقدان نيه، پياويك كه ژنيكى ماره كرد، تازه وهك توقيك ده چيته مليه وه، ئه وه شتيكى ناراست و هه له يه، بويه ش هه ر كات كا برا زور ناچار بوو، ژنه كهى ده كوژى، يان جارى وايه ژنه كه مىرد ده كهى ده كوژى، يان له گه ل كه سيكى ديكه دا ريك ده كه وي، به لام شهرىعتى ئىسلام بو ئه وهى ئه وه به لاو موسييه تانه پهيدا نه بن، سى پرى بو داناوه:

۱- ئەگەر پياوھەكە زۆر مەبەستى بوو، تەلەقى بۆھەيە.

۲- ئەگەر ژنەكە دەستپیشخەر بوو و لە مئردەكەى بىزار بوو، دارپنن (خُلْع) ى بۆ ههيه، كه له سهردهمى پيڤه مبه ر ﷺ ئەوه بووه و له سوورپه قى (البقرة^(۱)) داو، له سوورپه قى (النساء^(۲)) يشدا هاتوه.

۳- ئەگەر بەكەلکى يەكدى نەدەھاتن، بەلام خویان بویان نەدەكرا لیک جیابنەو، ئەو
لایەکی دیکە سێم کە (دادوهر)ە بوی هەیه، لیکیان بترازینی.

لیڙه‌دا دینہ کوٽایی ئەم دەرسەمان و، کوٽایی ئەم کورتە باسەش لە بارە‌ی تە‌لاقە‌وہ، ھەر کە‌سێ بێ‌ھوێ وردە‌کاریی زیاتر بزانی، دە‌بێ تە‌ماشای مە‌ھ‌سووعە‌ی: (ئافرەت و خیزان لە سایە‌ی شە‌ریعە‌تدا) بکات، کە بە تە‌فصیل باسی ھەر سێ ڕێ‌ھە‌مان کردوہ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) نایه تی ژماره: ۲۲۹.

(۲) نایه تی ژماره: ۱۹.

له نۆره كۆمەلەپەشپەكان لەكەلەتەين
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عەز مەواغ الواصل الیجتماعی

پاڤەیانەندە مەكەتەبی مامۇستە عەلی بابیر

عەلی بابیر/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

کەتەلی
پاڤەیانەندە مەكەتەبی مامۇستە عەلی بابیر

عەلی بابیر/Alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and website

دەرسی دووەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە پېنج (۵) ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الطلاق)، پېكھاتو، ئايەتەكانى: (۸ - ۱۲) و سى بابەتى سەرەكى دەگرە خويان:

يەكەم: سەرنجراكىشان بۆ ميژوو، كە چەندان كۆمەلگاي ياخىي لە خواو لە پېغەمبەران (عليهم السلام) سزاي سەخت دراوون و، سەرنجاميان دۆران و زيانباري و سەر بە فەتارەت چوون بوو.

دووەم: ھۆشداري دان بە پروداداران كە پيوستە پاريز لە خوا بکەن و، شوين ئەو بەرنامەيەو، ئەو پېغەمبەرە بکەون كە ئايەتە پۆشنەكانى خويان بەسەردا دەخوينتەو، تاكو سەرنجام شايستەى ئەو بن، بيانخاتە بەهەشتە پازاوو نەبراوەكانى خويەو.

سېيەم: پروونکردنەوئەى ئەو راستيە كە خوا ھەوت ئاسمانى دروستکردوون و، لە زەويش بە ھەمان شيوە، تاكو خەلك بزاني خوا لەسەر ھەموو شتەك بە توانايەو، بە ھەموو شتەكيش زانايە.

﴿وَكَايْنٍ مِّن قَرِيَةٍ عَنَّ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلًا ۝۸﴾
 ﴿فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا خُسْرًا ۝۹﴾
 ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَانْقَضُوا اللَّهَ يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝۱۰﴾
 ﴿رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝۱۱﴾
 ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ مَا أَفَعَلَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝۱۲﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

{ههروهها (له رابردووش دا) زۆر ئاوه دانیی سه ریچچیان له فه رمانی پهروه ر د گاریان و پیغه مبه رانی کرد، ئنجا به لیپرسینه وه یه کی توند لیپرسینه وه مان له گه ل کردن و، به ئازاردانیکی بیپه ر زا س زمان دان (۸) ئنجا (سزای) سه ره نجامی شوومی خویان چیژت و ئاکامی کاره که یان زیانباریی بوو (۹) (له دواړو ژیشدا) خوا ئازاریکی توندو سه ختی بو ساز کردوون، ئنجا ئه ی ئه و خاوه ن عه قلانه ی بروتان هیئاوه! پاریز له خوا بکه ن، به دلنیا یی (خوا قورئانیك) بیر خه ره وه یه ک (ی مه زنی) بو لاتان دابه زاندوه (۱۰) (ههروهها) پیغه مبه ریك (یشی ناردوه) ئایه ته پوونکه ره وه کانی خواتان به سه ردا ده خویئته وه، تا کو ئه وانیه ی پروایان هیئاوه و کرده وه باشه کان ده که ن، له تاریکاییان به ره و پووناکیی ده ریان به یئنی، هه ر که سیکیش بپوا به خوا بیئنی و، کرداری باش بکات (خوا) ده یخاته نیو باخانیکه وه، پووباریان به ژیردا ده پۆن و به هه میشه یی تییا ندا ده بن، مسوگه ر خوا بژیویکی باشی داوه (۱۱) خوا ئه و که سه یه هه وت ئاسمانی هیئاونه دی و له زه ویش وینه ی وان، فه رمان (ی خوا) به نیویاندا دیته خواری، تا کو بزانه ک که خوا له سه ر هه موو شتیك به توانایه، ههروهها که زانیاریی خوا ده وری هه موو شتیکی داوه (۱۲) }.

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(وَكَايْنِ): (اسْمٌ لِعَدَدٍ كَثِيرٍ مُبْهَمٍ يُفَسِّرُهُ مَا يُمَيِّزُهُ بَعْدَهُ، وَكَأَيْنِ الْخَبْرِيَّةِ مَعْنَى: كَثِيرٍ)، (كَأَيْنِ)، ناویكه بۆ ژماره‌یه‌کی زۆر كه زانراو نیه، به‌لام ئه‌وه‌ی دوا‌ی‌ی جیای ده‌كاته‌وه، مانایه‌كه‌ی رۆشن ده‌كاته‌وه، (كَأَيْنِ) به‌ مانای (كَمْ) ی، (الْخَبْرِيَّةِ) یه، نه‌ك (كَمْ الْإِسْتِفْهَامِيَّةِ)، (كَمْ قَلَمٌ عِنْدَكَ؟)؛ چهند قه‌له‌مت له‌لان؟ ئه‌وه جیایه، به‌لام (كَمْ أَهْلَكَ اللَّهُ مِنْ قَرْيَةٍ!)، واته: خوا زۆر ئاوه‌دان‌یی فه‌وتان‌دن!

(قَرْيَةٍ): پێش‌تریش گوتوو‌مانه: (قَرْيَةٍ: اسْمٌ لِلْمَوْضِعِ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ وَلِلنَّاسِ جَمِيعًا، وَيُسْتَعْمَلُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا)، (قَرْيَةٍ): ناوه بۆ ههر شوێنێك كه (خه‌لك) زۆر لێی كۆ بێته‌وه‌و، بۆ خه‌لكه‌كه‌ش كه كۆبۆته‌وه‌و، به‌ هه‌ردوو‌كیشیان ده‌گوتری، ههر كامێکیان به‌ جیا پێی ده‌گوتری: (قَرْيَةٍ).

(عَنْتَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا): یا‌خیی و سه‌ر کیش بوو له‌ فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری (الْعُتُو: النَّبُو عَنْ الطَّاعَةِ، عَتَا يَعْتُو عُتُوًّا وَعِتِيًّا)، (عُتُو)، بریتیه له‌ دوور كه‌وته‌وه‌و خۆ دوور گرتن له‌ فه‌رمانبه‌ریی، ده‌گوتری: (عَتَا يَعْتُو عُتُوًّا وَعِتِيًّا)، هه‌ردوو‌کیان چاو‌گن.

(وَبَالَ أَمْرَهَا): سه‌ره‌نجامی شوومی کاره‌كه‌ی خۆی، (الْوَبْلُ وَالْوَابِلُ: الْمَطَرُ ثَقِيلٌ الْقِطَارُ)، بارانیك كه‌ دلوپه‌کانی قورس بن، (وَبْلُ) و (وَابِلُ)، پێی ده‌گوتری، (وَلِمَرَاةٍ الثَّقَلِ قِيلَ لِلأَمْرِ الَّذِي يُخَافُ ضَرْرَهُ: وَبَالَ، وَطَعَامٌ وَبِيلٌ وَكَلَاوِبِيلُ: يُخَافُ وَبَالُهُ)، ئنجا به‌ ره‌چاو‌کردنی قورسیی بۆ ههر کاریك كه‌ مه‌ترسیی زیانی لێ په‌یدابێ، پێی گوتراوه: (وَبَالَ)، هه‌روه‌ك خواردنێك كه‌ بابای بخۆر ده‌یخوات، یا‌خود له‌وه‌پێك كه‌ ئاژه‌لێك ده‌یخوات، ئه‌گه‌ر مه‌زه‌ننه‌ی خراپیی لێ بکری، به‌ هه‌ردوو‌کیان گوتراوه: (طَعَامٌ وَبِيلٌ، وَكَلَا وَبِيلُ)، یانی: خواردنێك كه‌ سه‌ره‌نجامی خراپه‌و، له‌وه‌پێك كه‌ سه‌ره‌نجامی خراپه‌.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای ﷺ لە کۆتایی ئەم سووپرەتە موبارەکەدا، دواي ئەوەی باسی حوکمەکانی تەلاقی کرد، کە پیشتر خستمانە پروو، ئنجا بەو بۆنەو کە دەبێ پابەندیی بکری بە شەریعتی خواو، لە بوارەکانی: هەلسوکهوتی تاکیی و خیزانیی و کۆمەلایەتی و سیاسیدا، کە لێرەدا باسی هەلسوکهوتی خیزانیی بوو، خوای ﷺ بۆمان باسی ئەو کۆمەلگایانە دەکات، کە لە میژوودا لە فەرمانی پەرورەدگاریان و لە فەرمانی پیغەمبەرائی خوا (عليهم السلام)، یاخیی بوون و سەرکیشییان کردو، کە خوا چۆن سزای داو، کەواتە: ئەمە هۆشدارییە بە مسوڵمانان، کە مسوڵمانین، پروادارین! تێوەش لە هیچ شتیکدا لە فەرمانی خواو لە فەرمانی پیغەمبەری ﷺ خوا ﷺ یاخیی مەبن و، سەرکەشیی مەکن و لە پڕی دەرەچن، چونکە هەمیشە لە پڕی دەرچوون، سەرەنجای خراپەو، یاخییوون لە خواو، یاخییوون لە پیغەمبەرائی خوا (صلى الله عليهم وسلم)، هەم لە دنیادا سزای هەیه و هەم لە پڕۆژی دوايشدا، سزا چاوەپڕی خواوەنەکە دەکات، خوا دەفەرموی: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾، (وَكَايْنٍ)، بە مانای (کم الخبریە) یەو بە مانای زۆرییە، واتە: زۆر ئاوەدانیی، خەلکی زۆر ئاوەدانیان لە فەرمانی پەرورەدگاریان یاخییوون و لە فەرمانی پیغەمبەرائی خواش یاخییوون، ﴿فَحَاسَبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا﴾، تێمەش زۆر بە سەختیی، زۆر بە توندیی لێرسینەو هەمان لەگەڵدا کردن، ﴿وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نَّكَرًا﴾، بە سزادان و ئازاردانیکی نەناسراو و نەزانراویش سزادان، یانی: ئەو سزایە، عەقڵ و ئیدراکی مرووف نەیدەتوانی دەورەیی بدات، هێندە بێرەزاو گەورەو نامۆ بوو، کە تاكو ئەوسا خەلک بەو شیوەیە سزا نەدرابوو!

﴿فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا﴾، سەرەنجامی شوومی کارەکە ی خۆیان چیژت، ﴿وَكَانَ عَقِبَهُ أَمْرُهَا خُسْرًا﴾، سەرەنجامی کارەکەشیان زیانباریی بوو، هی ئەو ئاوەدانیاوە که له خوا یاخیی بوو بوون و، له پیڤه‌مبه‌رانی خوا ﷻ یاخیی بوو بوون.

﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾، بۆ ئەو خەڵکانە، ئەو کۆمە‌لگایانە خوا ئازاریکی سەختی بۆ خەڵکی ئەو ئاوەدانیاوە ئامادە کردووە، بە دُنْیایی مەبەست پیتی پوژی دواپیه، واتە: له دنیا و دواپوژدا تووشی چەرمەسەری و سزای خوا بوون، هەم سزاباری دنیا بوون و، هەم سزabar و سزادراوی پوژی دواپیش بوون، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەم (ف)ە، له پرووی ریزمانی عەرەبییەوه پیتی دەگوتری: (الْفَاءُ الْفَصِيحَةُ لِأَنَّهَا تَفْصِيحٌ عَمَّا قَبْلُهَا)، واتە: که حال بەو شیوەیهو کۆمە‌لگا پی‌شوووەکان سزادراون، بە هۆی لادانیاوەوه له فرمانی خواو یاخیبوونیاوەوه له پیڤه‌مبه‌رانی خوا ﷻ و، تووشی سزاباریی بوون، کهواتە: پارێز له خوا بکەن، ئەو خاوەن عەقلائییک که پرواتان هیناوە! ﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾، بە دُنْیایی خوا بیرخەرەوه‌یه‌کی بۆ ئێوه دابەزاندووە، یاخود بە‌نامه‌یه‌کی بۆتان دابەزاندووە، که شە‌رەف و ناو پی‌گه‌و پایە‌یه‌ بۆتان، چونکه (ذِكْرًا)، هەم بە مانای ناوبانگ و پایە بە‌ریزی دی، هەم بە مانای بیرخستنه‌وه‌و بیرخەرەوه‌ش دی.

﴿رَسُولًا يَنْتَلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾، ئنجا لێره‌دا چونکه پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷻ قورئان چی فەرمووه، زی‌کری خوا چی فەرمووه، ئەویش وایکردووه، له‌گه‌ڵیدا ئاوێته بووه‌و له خۆیدا بە‌رجه‌سته‌ی کردووە، (رَسُولًا) ده‌بیته جیدار (بَدَل)ی (ذِكْرًا)، واتە: چ بلی قورئان، چ بلی پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷻ، هەر یه‌کن و دوو پرووی راستیه‌کن.

یاخود: ﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ (١٠)، (وَأَرْسَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ رَسُولًا)، وه‌ك چۆن خوا ﷻ زی‌کری بۆتان دابەزاندووە، پیڤه‌مبه‌ری‌کی‌شی بۆتان ناردووە، ﴿يَنْتَلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾، ئایه‌ته پروونکه‌ره‌وه‌کانی خواتان به‌سەر‌دا ده‌خوینێته‌وه، یاخود:

ئایەتە پۆشنەکان، چونکە دەگونجی بە (مُیِّنَات)، بخویندریتەووە دەشگونجی بە (مُیِّنَات).

بۆچی؟ ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، دەیتوانی بفرموی: (لیخرجکم)، وهك له سوورەتی (الحدید)دا، وا هاتوه، بهلام لیڕه‌دا بۆ جه‌ختکرنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ که ئه‌و پیغه‌مبهره ﷺ ئه‌و ئایه‌تانه‌ که ده‌خوینیته‌وه‌، که هه‌م پروونکه‌ره‌وه‌ن هه‌م پۆشنن، که سێک لییان به‌هره‌مند ده‌بی، که خاوه‌نی ئیمانی و کرداری باش بی، بۆیه‌ ده‌فرموی: ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاکو به‌ هو‌ی ئه‌و ئایه‌تە پروونکه‌ره‌وه‌و پۆشنانه‌وه‌، ئه‌و پیغه‌مبهره ﷺ، ئه‌وانه‌ی پروایان هێناوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کانیان ئه‌نجامداون، له‌ تاریکییان ده‌ربازیان بکات به‌ره‌و پۆشنا‌ی، ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾، هه‌ر که‌سێکیش بروای به‌ خوا بی و کرده‌وه‌ی باش بکات، زۆر جه‌ختکراوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی باش، که بریتیه‌ له‌ پابه‌ندی به‌ به‌رنامه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگاره‌وه‌، هه‌ر که‌سێک ئیمانی به‌ خوا بی و کرده‌وه‌ی باش بکات: ﴿يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ده‌یخاته‌ باخانیکه‌وه‌ پرووباریان به‌ به‌ردا ده‌پۆن، واته‌: به‌ ژێر دره‌خته‌کانیاندا ده‌پۆن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، تییاندا هه‌رماو ده‌بن، بۆ هه‌میشه‌و هه‌تا هه‌تایه‌، ﴿قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾، (هه‌ر که‌سی وابی) خوا باشت‌رین بژیوی بۆ په‌خساندوه‌، باشت‌رینی ئه‌و پێداویستیانه‌ی بۆ ژیا‌نی پێویستن، چونکه‌ وشه‌ی (رِزْقًا)، مه‌رج نیه‌، ته‌نیا خواردن و خواردنه‌وه‌ بگرت‌ه‌وه‌، به‌لکو پۆشاک و جیگا‌و رێگا‌و هه‌موو ئه‌و که‌لوپه‌ل و پێداویستیانه‌ی مرو‌وف پێویستی پێیان‌ه‌، ده‌یانگریت‌ه‌وه‌.

له‌ کو‌تایی‌دا خوا ده‌فرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ﴾، خوا ﷻ ئه‌و که‌سه‌یه‌ جه‌وت ئاسما‌نی دروستکردوون، ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، له‌ زه‌ویشدا وێنه‌ی وان، ئنجا ئه‌مه‌ زانا‌یان زۆر قسه‌یان له‌سه‌ر کرده‌وه‌، دوایی کورته‌ باسێک

لەو بارەو دەکەین، بۆ ئەوێ زیاتر چەمک و واتایەکی ڕوون بکەینەو،
قەسە زانیان لەو بارەو بێنین:

أ- ئایا لە زەویش وێنە حەوت ئاسمانەکان، مەبەست ئەوێ وەك چۆن حەوت
ئاسمانی چین لەسەر چین (طباقاً) و لەسەر یەك، هەن، حەوت زەویش چین لەسەر چین
هەن؟

ب- یان ئایا مەبەست پێی ئەوێ حەوت زەویش هەن، لە شوێنەکانی دیکە لە
گەردووندا؟

ج- یاخود ئایا مەبەست پێی ئەوێ وەك چۆن حەوت ئاسمان هەن، حەوت زەویش
هەن و، گۆی زەویش دەبێتە حەوت بەش، کە مەبەست پێی کیشوهرەکان بێ؟ یان
مەبەستیکی دیکە هەیە.

تێمە دوایی هەم لە مەسەلە گرنگەکان داو، هەم لەو کورتە باسەدا کە
دەرخەینە ڕوو، زیاتر تیشک دەخەینە سەر چەمک و واتای ئەم ئایەتە موبارەکە.

خوا دەفەرموێ: ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بِينَهُنَّ﴾، بە ئیوان ئەو ئاسمانانەدا فەرمان
دادهبەزی، دەشگونجی دابەزینی فەرمان زەویەکانیش بگرتەو، بەلام زیاتر
مەبەست پێی ئاسمانەکانە، کە فەرمانی خوا بە ئیوان دا دادهبەزی، ﴿لِنَعْلَمَ أَنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، خوا ئەوێ بۆ ڕوونکردنەو، تاكو بزانیان خوا لەسەر
هەموو شتێک بەتوانایە، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾، هەرۆهەا بشزانن
کە خوا زانیاریەکی دەوری هەموو شتێکی داو، خوا بە زانیاریەکی خۆی
دەوری هەموو شتێکی داو، هێچ شتێکی لێ ون و پەنھان نیە.

مه‌سه‌له گ‌رنگه‌کان

مه سه له ی په که م:

سهرنجراکيشان بۆ سهره نجامی شوومی کۆمه لگایانیکی زۆر، که به هۆی
ياخيبيوونيانه وه له فه رماني خواو پيغه مبه راني خوا، خوا ليپرسي نه وه ی توندو
سه ختی بۆ ره خساندوون و، سزای سهره نجامی خۆيانيان چيژتوه و، سهر باره ش
خوا ئازاريکی سه ختی له دواړوژدا بۆ داناون، بۆيه پيوسته بروادارانی هۆشدار
پاريژ له خوا بکه ن و شوين ئه و قورئانه بيرخه ره وه يه بکه ن، که بۆی
دابه زاندوون و، ئه و پيغه مبه ره ی بۆی نار دوون، په پره ويی لی بکه ن، که ئايه ته
پروونکه ره وه کانی خوا، يان ئايه ته پۆشنه کانی خويان به سه ردا ده خوييتته وه، به
مه به ستی ده رباز کردنی بروادارانی کردار باش، له تاريکاييان بۆ پرووناکیی و،
سهره نجامی بروادارانی کردار باشيش باغه پر کانی و رووباره هه ميشه ييه کانن:

خوادہ فرموی: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرِيْبَةٍ عَنَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيْدًا وَعَذِبْنَهَا عَذَابًا ثَكْرًا ۝۸﴾ فذاقت وبال أمرها وكان عقبة أمرها خسرًا ﴿۹﴾ أعد الله لهم عذابًا شديدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يٰۤأُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوْا قَدْ أَتَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿۱۰﴾ رُسُلًا يَنْتَلُوْا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّوْرِ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿۱۱﴾﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، لە چوارده برگه‌دا:

(۱) - ﴿وَكَايْنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَثَتْ عَن أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ زور شارو ولات و ئاوه دانی له
 فهرمانی پهروه دگاریان و هی پیڅه مبه رانی شی یاخییوون! به لام ئایا وهك به رزه کی
 بانان ده رجوون؟ نه خبر.

(۲) - ﴿فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا﴾، سهره نجام لپرسنه وهی توندو سه ختمان له گه لّ
خه لکې نهو ئاوه دانسانه دا کر د.

(وَكَأَيِّن مِّبْنِيٍّ فِي مَحَلٍّ رَفَعَ مُبْتَدَأً، وَعَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا: خَبْرُهُ)، (كَأَيِّنْ)
 (مِبنِيّ)یه، (هەر له سه ر یه ك حاله ت ده می نیت هوه) و له شوینی ره فح دایه وه
 نیهاده، پرستهی (عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ)، له شوینی ره فح دایه وه گوزاره یه.
 (عَتَتْ) له (عُتُوٌ)هو، بریتیه له سه ریچی و سنوور شکینیی، (عَتَتْ: عَصَتْ)،
 سه ریچی کرد، (الْعُتُوُّ: تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ وَالْفَسَادِ)، (عُتُوٌ)، بریتیه له سنوور
 به زاندن له سه ریچی و تیکدان و خراپه کاریدا، ﴿عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾
 له فه رمانی پهروه ردگاریان یاخیبوون و له سنوور ده رچوون و، له فه رمانی
 بیغهمبه رانی خواش.

که ده‌فهرموی: ﴿فَحَاسَبُنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا﴾، لَیپرسینه‌وه‌ی سه‌خت و توندمان له‌گه‌لدا کردن، لَیره‌دا وشه‌ی (مَحَاسَبَة)، به‌کاره‌ی تراوه بو سزا، واته: سزایه‌کی توندمان دان، خوا لَیپرسینه‌وه‌و له ئه‌نجامی لَیپرسینه‌وه‌که‌دا، شایسته‌ی ئه‌وه بوون سزای توندیان بدات.

(۳) - ﴿وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكَرًا﴾، نازاریکی بیړه زامان دان، (نُكَرًا)، خویندر او یشه ته وه: (نُكَرًا)، به زه نه (سکون) و به بور (ضُمَّة) یش، (الشَّيْءُ الْفَظِيعُ الَّذِي يُنْكَرُهُ الْعَقْلُ وَلَا يَسْتَوْعِبُهُ)، (نُكَرًا)، یان (نُكَرًا)، بریتیه لهو شته زه به لاحه ی عه قَل نکوولی لی دِه کات و ناتوانی بیگریته خو ی، واته: نَبی ناگات و نامو یه، یَبی ناا شانیه، تا کو تَبس تا شتی وای نه دیوه.

(۴) - ﴿فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا﴾ (خه لکی تھو ٹاوہ دانیانہ) سہرہ نجامی سزای شوومی کاری خوینان چیت، (وَبَالَ)، له (وَبَل و وَايل) هوهیه، ههردوکیان به مانای بارانی دلوپه قورس دین، ئنجا له پرووی قورسییه وه، گوتراوه: (وَبَلِ الْمَرْعَى: إِذَا كَانَ كَلَاهُ وَخِيْمًا ضَارًا)، له وه پرگایه که له وه پره کهی خراپ بی و سهره نجامی خراپ و زیانبه خش بی، ده گوتری: (وَبَلِ الْمَرْعَى)، ههروه ها (طَعَامٌ وَيَبِلُ، وَبَلِ الطَّعَامِ)، خواردنک که ته گهر

بخوری سەرەنجامی خراپ بێ و، خاوەنەکە ی لێ زەرەرمەند بێ، ئەو وشە ی بۆ بەکارهاتو، کەواتە: (وَبَالَ)، واتە: سەرەنجامی شووم و خراپ.

(وَبِيلَ)، (صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ بِالْفِعْلِ)، سیفەتێکی چۆنراوە بە کردارەو.

٥- ﴿وَكَانَ عَقِبَهُ أَمْرٌ خُسْرًا﴾ سەرەنجامی کارەکهشیان زیانباری بوو، (عَاقِبَةُ الْأَمْرِ: آخِرُهُ وَأَثَرُهُ، وَالْخُسْرُ مَصْدَرٌ وَصِفٌ بِه الْأَمْرُ لِلْمُبَالَغَةِ)، سەرەنجامی کار، یانی: کۆتاییەکە ی و شوینەوارەکە ی، (خُسْر) یش، لە ئەسڵدا چاوگە، بەلام لێرەدا مەبەست پێی سیفەتە، ئەگەرنا (خُسْر)، بە مانای (زیانباری) یەو، وشە ی (أَمْر) ی، پێ وەسفکراوە لە ئەسڵدا ئاوا بوو: (أَمْرُهَا خَاسِرًا)، کارەکهشیان زیانبار بوو، بەلام بە چاوگ وەسفکراوە، واتە: سەرەنجامی کارەکهشیان خودی زیانباری بوو.

٦- ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ (بۆ خەڵکی ئەو ئاوەدانیانە)، خوا ﷻ سزایەکی سەختی بۆ ئامادە کردوون، (لە پۆژی دوایدا).

٧- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ [ئەم (ف) یە، دەگونجی بلیین: (فَاءُ التَّنْزِيعِ) ه]، بینا لەسەر ئەو ی پابرد، ئە ی پروادارە خاوەن عەقلەکان! پارێز لە خوا بکەن، دەشگونجی بلیین: (فَاءُ الْفَصِيحَةِ) یە، واتە: ئاوا ئاوا بوو، ئنجا ئێوە لە ئەنجامی ئەویدا پارێز لە خوا بکەن، ئە ی خاوەن عەقلانی ئیماندار!

٨- ﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾، بە دنیایی خوا بیرخەرەو ی بۆ ئێوە دابەزاندو، یاخود: خوا شتیکی بۆ دابەزاندوون، مایە ی شەرف و پلەو پایە ی و پیگە ی بەرزتانە، چونکە (ذِكْر)، کە ناوی قورئانە، هەم بە مانای (مَذْكُر) بیرخەرەو، هەم بە مانای بە مانای (الصِّيتُ الْحَسَنُ وَالشَّرَفُ)، ناوبانگی چاک و پیگە ی باش، دی.

کە دەفەرموی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئاماژە ی بەو کە عەقلی چاک، وا لە خاوەنەکە ی دەکات، پارێز لە خوا بکات و، ئیمان بێن و پروو لە خوا بکات.

(۹)۔ ﴿رَسُوْلًا يَنْتَلُوْا عَلَيْكُمْ اٰیٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ﴾، په وانه کړاويک که ټايه ته کاني خوا له حالیکدا که پوښنکه ره وهن بوټان، به سهرتاندا ده خوږيټته وه، (مُبيِّنَات)، خوږيدراوېشه ته وه: (مُبيِّنَات)، واته: ټايه ته روښنکړاوه کان.

وشه‌ی (رَسُول)، دوو ئه‌گه‌ری هه‌ن:

أ- ده گونجی جیدار (بدل) بی بو (ذکر)، له بهر ئه وهی پیغه مبهری خاتهم ﷺ وه ک دایکمان عایشه (خوا لئی پازی بی)، گوتهویهتی: {كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ الْقُرْآنُ} ^(۱)، واته: ئاکاری پیغه مبهری خوا ﷺ قورئان بوو، یانی: قورئانیکی زیندوو بوو، قورئان چی ده فهرموو، ئه و وای ده کرد، که واته: ئه و زیکره که خوا بوو دابه زاندوون، بهرجهسته بووه له پیغه مبهری کدا، ئایه ته پۆشنگراوه یان پۆشنگه ره وه کانی خواتان به سه ردا ده خوئنتته وه.

ب- ههروهه دهگونجی (رَسُولًا)، بهرکاربی بۆ کرداریکی قرتینراو، که وشهی (أَنْزَلَ) دهیگهیهنئ، یانی: (أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا، وَأَرْسَلَ إِلَيْكُمْ رَسُولًا)، کهواته: (رَسُولًا)، دهگونجی بهرکار (مفعول به) بی، بۆ فِیْعَلِیْکَ که به سیاق و سهلیقه دهزانری و وشهی (أَنْزَلَ)، دهیگهیهنئ، یانی: خوا پیغهمبهریکیشی بۆ ناردوون، که ئایهته پوونکه رهوه کانی خوا، بان ئایهته رۆشنکراوه کانی خواتان به سهردا ده خوښنتتهوه.

۱۰- ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاكو ٺهوانهي
 پرواين هيٺاوهو ڪردهو ه باشه ڪانين ٺه نجامداون، له تاريڪاين دهر بازيان بڪات،
 بهرهو روڻنايي.

کهواته: کئی له قورئان بههرمه‌ند ده‌بی؟ ئیمانداران، که‌سانیک که پرویان هی‌ناوه‌و، کردار باشن، ئه‌وانه‌ی پابه‌ندن و به پئی ئیمانه‌کیان به‌رپوه ده‌چن، ئه‌وانه له قورئان بههرمه‌ند ده‌بن.

(۱۱) - ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾، ھەر کەس ڤیکیش ئیمان بە خوا بئیت و کردەوہی باش بکات.

(۱۲) - ﴿يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، (يُدْخِلُهُ)، خویندراویشە تەوہ: (يُدْخِلُهُ)، واتە: دە یخەینە ئیو باغانیکەوہ رووباریان بە بەردا دەرۆن، یان (يُدْخِلُهُ)، واتە: خوا دە یانخاتە باغانیکەوہ رووباریان بە بەردا دەرۆن.

(۱۳) - ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، بە بەردەوامی، ھەتا ھەتایە، تێیاندا ھەرماو دەبن.

(۱۴) - ﴿قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ رِزْقًا﴾، بە دلنایای خوا باشتەین بژیوی بۆ ڕەخساندوہ، وشە (رزق) وەك گوتمان: یانی: ھەر شتێك مروؤف پێویستی پێی بێ و لێی بە ھەرەمەند بێ، (كُلُّ مَا يَنْتَفِعُ بِهِ الْإِنْسَانُ)، ئنجا خواردن و خواردنەوہیە، بەرگ و پۆشاکە، جیگا و ڕیگایە، کەل و پەل پێداویستیەکان، ھەموویان دەگرێتەوہ.

وشە (رِزْقًا)، کە بە نەزانراو (نِكَرَة) ھاتوہ، بۆ بە مەزنگرتن و قەبەکردن (تَعْظِيمٌ وَتَفْخِيمٌ)ە، واتە: بژیویك و حالێکی بۆ دە ڕەخسێت، بە ئاسانی وەسف و پێناسە ناکرێ، ھێندە مەزنە.

ھەندیک لە زانایان گوتووینە: کە دەفەرموێ: ﴿رَسُولًا يَنْتَلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾، مەبەست لە: (رَسُولًا)، جییریلە، بەلام بێگومان ئەوہ رایەکی بێھێزەو ئاماژەم پێکرد بۆ ئەوہی بزانی، (رَسُولًا)، واتە: پێغەمبەری خاتەم ﷺ، ئایە تەکان دەخوینیتەوہ، بە لێ جییریل ئایە تەکانی بەسەر پێغەمبەردا خویندوونەوہ و، وشەکانی:

أ- (نزل): ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ (الشعراء، ب- (عَلَّمَ): ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ النجم، بۆ (جبریل) بە کارھاتوون، شایانی گوتنە: ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (إبراهيم)دا، لە کاتی تەفسیرکردنی ئەو ئایە تە موبارەکانەدا کە خوای پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿الرَّ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ

الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ﴿١﴾، لەوێ چەمك و واتای دەرھێنانی خەلك لە تاریکیان بەرھەو
 ڕۆشنایی، کە تاریکیان (ظلمات) بە کۆ ھاتووە و ڕۆشنایی (نور) بە تەك ھاتووە، لەوێ بە
 دڕێژی باسما کردووە لە چەند شوێنی دیکەش دا، بۆیە لێرە نایەنە سەر تەفصیل و
 وردەکاریەکانی ئەو واتایە.

چونکە کە خوا دەفەرموێ: لە تاریکیان دەریان دێت، واتە: لە تاریکیەکان،
 چ پەيوەندیان بە لایەنی بوونناسییەو ھەبێ، چ بە لایەنی فیکرییەو، چ
 بە لایەنی خێزانییەو، چ بە لایەنی پەرستشەکانەو، چ بە لایەنی ڕەوشت و
 ئاكارەو، چ بە لایەنی کۆمەلایەتیەو، چ لایەنی سیاسەت و ھوكم و ئیدارەو،
 چ بە لایەنی گوزەرانی و ئابوورییەو ھەبێ، ھەمووی دەگرێتەو لە ھەموو
 تاریکیەکان دەریان دێت بەرھەو ڕۆشنایی، ڕۆشنایی و ھیدایەتی خوا و بەرنامە
 خوا، ئەو ھەقە لە ئایین و بەرنامە خوادا بەرجەستە.

مەسەلەى دووهم و کوۆتایى:

پروونکردنەوہى ئەو پراستییه که خوا ﷻ حەوت ئاسمانى ھیناونە دى و، لە زەویش وینەى وانى خوڵقاندوون، تاكو خەلك بزانی: خوا لەسەر ھەموو شتێك بە توانایەو، بە ھەموو شتێكیش زانایە:

خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (۱۲).

شیكردنەوہى ئەم ئایەتە، لە چوار برگەدا:

(۱)- ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ خوا ﷻ ئەو زاتەى (ئەو كەسەى) حەوت ئاسمانى ھیناونە دى، (اللَّهُ)، یانى: (هُوَ اللَّهُ)، (اللَّهُ) دەبێتە گوزارە (خَبَر) بۆ نیهاد (مُبْتَدَأ) یكى قرتیتراو، یانى: ئەو خواىەى باسكرا، ئەو خواىەى كە حەوت ئاسمانى ھیناونە دى، ئایا ئەو حەوت ئاسمانانە چۆن؟ بە دنیایى ئەو حەوت ئاسمانانە لەسەر یەكن، وەك خواى بەرزو مەزن لە سوورەتى (نوح)دا، دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ (۱۵)، ئایا نابینن چۆن خوا حەوت ئاسمانى چين چینی ھیناونە دى! ھەرۆھا لە سوورەتى (المؤمنون)دا، كە پیشتر تەفسیرمان كردو: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ (۱۷)، بە دنیایى لە سەرۆوى ئیوہو حەوت چينمان خوڵقاندوون و، ئیمە لە دروستكراوہكانى خۆمان بێتاگان، ھەرۆھا لە سوورەتى (الملك)یشدا، ھەمان تەعبیر دووبارە بۆتەو: ﴿خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ (۲۰).

(۲)- ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، لە زەویشدا وینەى ئەو حەوت ئاسمانەى ھیناونە دى.

ئنجای وینەى ئەو حەوت ئاسمانە، ئایا وەك چۆن ئاسمانەكان ھەر حەوتیان چين لەسەر چين و، لەسەر یەكن، زەویەكانیش ھەروان؟ ئەوہى ئیمە دەیزانین زەوى تەنیا یەك زەویە، ئنجای:

أ- مەبەست پېی شوپنەکانی دیکەیهو، حەوت زەوی دیکەى، وەك ھى ئیمە ھەن؟

ب- یان مەبەست پېی حەوت چینهکانی زەوین؟

ج- یان مەبەست پېی ئەوہیە زەوی دەپتە حەوت بەش، واتە: مەبەست پېی کیشوہرەکانە؟

د- یاخود مەبەست پېی ئەوہیە کە ھەندیک لە زانیان گوتوویانە: (مِنْ)، لە: ﴿وَمِنْ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، زیاد کراوہ بۆ جەختکردنەوہ (أَي: خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَالْأَرْضَ، مِثْلَهُنَّ)، واتە: وەك چۆن حەوت ئاسمانی دروست کردوون، زەویشی دروست کردوہ، وەك وان و (مِنْ)، زیادکراوہ بۆ جەختکردنەوہ؟

ه- ھەندیکیش دەلین: (مِنْ)، لێرەدا بۆ ڕوونکردنەوہیە (مِنْ للبيان)، واتە: بە ھەمان شیوہ زەویشی خولقاندوہ، وەك حەوت ئاسمانەکان؟

ئیمە دوایی لە کورتە باسیکدا زیاتر ئەو بابەتە ڕوون دەکەینەوہ.

(۳)- ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ﴾، فەرمان بە ئێویاندا دادەبەزێ.

مەبەست لە (أمر) دەگونجی (الأمر التكويني)، فەرمانی دروستکردنی خوا بێ، یاخود مەبەست پېی (الأمر التشريعي)، فەرمانی بەرنامەیی خوا بێ، یان ھەردووکیان وێکرا.

(۴)- ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾، تاكو بابزانن کە خوا لەسەر ھەموو شتێک توانایە، ھەروەھا کە خوا بە زانیاری دەوری ھەموو شتێکی داوہ، ئەم (ل)ە، بە مانای: (لکی)، (بۆ ئەوہی)یە، ئەم ڕستەییەش لێرەدا دوو واتایان دەگەینێ: یەكەم واتە: ھیکمەتی دروستکرانی حەوت ئاسمانەکان و زەوی، (الْعَالَمِينَ الْعُلُويَّ وَالسُّفْلِيَّ)، ئەوہیە کە خەلک توانای خوا بزانی و زانیاری خوا بزانی.

دووەم: یاخود لێرەدا (ل)ی (لَتَعْلَمُوا)، واتە، خوا ﷻ ئەوہی بۆ ڕوونکردنەوہ، تاكو بزانی، واتە: بۆیە خوا ئەوہی پێ فەرموون، تاكو بزانی کە خوا ﷻ

لهسەر هه موو شتیک به توانایه، به هه موو شتیکیش زانیه، واته: (ل) ه که ناچیتهوه بو دروستکردنی ههوت ئاسمانهکان و زهوی، به لکو ده چیتهوه بو ئهوه که خوا ئهوهی بو پروونکردنهوه، تاکو زانیاریتان پهیدایی، به زانیاری بی سنووری خوا، توانای بی سنووری خوای تواناو زاناو شارهزا.

کورتە باسیک له باره‌ی ههوت ئاسمانهکان و زهوییهوه

به‌ڕێزان!

ئه‌م کورتە باسه له‌به‌ر ڕۆشنایی ئایه‌تی کۆتایی سوورته‌ی (الطلاق)، ئایه‌تی ژماره (۱۲) دا ده‌که‌ین، که خوا ده‌فرموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوٰتٍ وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَّ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ احَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (۱۲)، راسته مانایه‌که‌شی ئاویه: خوا ئه‌و که‌سه‌یه که ههوت ئاسمانه‌کانی هیناونه دی و، له‌زه‌ویشدا وینه‌ی وان، فه‌رمان به‌ نیویان دا دیته‌خوار، بو ئه‌وه‌ی بزانی خوا له‌سەر هه‌موو شتیک به‌ توانایه‌و، خوا به‌ زانیاری ده‌وری هه‌موو شتیکی داوه.

له‌ چوار ڕه‌گه‌دا ئه‌م کورتە باسه ده‌خه‌ینه‌روو:

ڕه‌گه‌ی یه‌که‌م: ههوت ئاسمانه‌کان: ئه‌وه که خوا ﴿اللّٰهُ﴾ ههوت ئاسمانه‌کانی هیناونه دی و ئاسمانه‌کان ژماره‌یان هه‌وته، له ژماره‌یه‌ک له ئایه‌ته‌کانی قورئاندا هاتوه، مه‌به‌ستیش له ههوت ئاسمانه‌کان، کو‌ی ئه‌و دروستکراوانه‌یه، که خوا خولقاندوونی، چونکه زه‌ویش هه‌ر ده‌که‌و‌یته‌وه نیو ههوت ئاسمانه‌کان.

شایانی باسیشه: خوا ﴿اللّٰهُ﴾:

أ- ﴿سَبْعَ سَمَوٰتٍ﴾ (ههوت ئاسمانه‌کان) ی به‌کاره‌یتاوه.

ب- (السَّمَاء): (ئاسمان) ى به کارهیتاوه.

ج- (سَمَاوَات): (ئاسمانه كان) یشی، به کارهیتاوه.

أ- وشه ى (السَّمَاء): ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (۷) الرحمن، ئاسمانى بهرز کردۆتهوهو تهرازووى داناهو.

ب- (السموات): ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ (۱۰) لقمان، واته: ئاسمانه كانى به بى كۆله كه بىندراوه كان (يان به بى كۆله كه وهك دهينن) هیتاونه دى.

ج- ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ وهك دهفهرموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، له سوورهتى (مؤمنون) دا دهفهرموى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَفِيلِينَ﴾ (۱۷) ﴿طَرَائِقَ﴾، كۆى (طَرِيقَة) يه، كه ئهويش ههنديك له زانايان دهليين: به ماناى چين (طبقة) هو، ههنديك دهليين: به ماناى ريگاوبانه، ههروهها له سوورهتى (المك) دا، دهفهرموى: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا﴾ (۲) ﴿طَبَاقَ﴾، كۆى (طبقة) يه، واته: چين به چين و، ههروهها له سوورهتى (نوح) يشدا، به هه مان شيوه، ئهو تهعبيره هاتوه.

هه موو ئهو تهعبيرانهش، مه بهست پييان كۆى دروستكراوه كانى خواى بهرزى مهزنه، جگه له عهرش و، (سدره المنتهى) و، بهههشت و، دۆزهخ.

يه كييك بوى ههيه بهرسى: ئايا ئيمه دهزانيه ههوت ئاسمانه كان چين و چۆن؟ به دليايى نهخير، بهلام بوچى خوا باسيان دهكات؟ دهليين: خواى پهروهردگار بويه باسيان دهكات، تاكو به گشتى بزانه مولكى خوا زور فراوانه، چونكه خوا ﷻ ههه له سوورهتى (المك) دا، ههه له سوورهتى (فصلت) دا، ئهو تهعبيره بهكاردينى، له سوورهتى (المك) دا دهفهرموى: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ﴾ (۵) ئيمه ئاسمانى نيزيكرمان به چريان پازاندۆتهوه، (مصابيح)، كۆى (مِصْبَاح) ه، هيچ گومانى تيدانيه كه مه بهست له (مصابيح)، ئهستيره كانه: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ (۵)

الملک، لە سوورەتی (فصلت) یشتا، هەمان تەعبیر، بەلام بە تۆزیک جیاوازییەو هاتو، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا﴾ (۱۲)، واتە: خوا لە دوو رۆژان (دوو قوناغان) دا حەوت ئاسمانی هێنانه دی و، هەر ئاسمانیک کاری خۆی تیدا سرووشکردو، ئاسمانی نزیکتیمان بە چرایان پازاندۆتەو، بۆ پاراستنیشی، واتە: ئەستێرەکان و پرای جوانیی بۆ ئەو ئاسمانە نزیکتەرە لە زەوی، ئەرکیکی دیکەشیان هەیە، کە بریتیه لە پاراستن، ئەو پاراستنەش لە سوورەتی (ملک) دا، پوونی دەکاتەو کە بریتیه لە چی؟ ﴿وَلَقَدْ زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ (۵) الملک، ئەستێرەکاھمان کردوون بە^(۱) مایە تیربارانیش بۆ شەیتانەکان، کەواتە: پاراستنەکەش هەر لە شەیتانەکانە، هەروەک لە شوینی دیکەشدا هاتو، بۆیە ئیمە لەو بارەو لە پابردوودا، هەم لە سوورەتی (حجر) دا، هەم لە سوورەتی (الشعراء) دا، هەم لە سوورەتی (الصفات) دا، کورتە باسما کردوون، کەواتە: ئەو حەوت ئاسمانانە کە خوای بەرزو مەزن باسیان دەکات، بە لای کەمەو، لە دوو شوینی قورئاندا، خوا دەفەرموێ: ئاسمانی نزیکتیمان لەو حەوت ئاسمانانە، بە چرایان پازاندۆتەو، ئەو ئاسمانە نزیکتەر، نزیکتەر لە کێ؟ خوای پەرەردگار ئیمە دەدوینی، یانی: نزیکتەر لە ئیمەو، چونکە (دنیا) یانی: نزیکتەر (السَّمَاءُ الدُّنْيَا)، واتە: ئاسمانی نزیکتەر، (الدُّنْيَا مَوْنُثُ الدُّنْيَا)، (الأدنى: الأقرب) نزیکتەر، ئنجا بە نسبەت ئیمەو ئەو ئاسمانە ئەستێرە لێ دەبیرن، دەبێ هەمووی ئاسمانی یەکەم بێ و، هەرچی ئەستێرەو کە هەکەشانە دەبێ هەموویان لە سنووری ئاسمانی یەکەم و نزیکتەر لە ئیمەدا بن.

(۱) (رُجُوم) کۆی (رَجَم) ه، ئەویش بەردەیه کە دەهاویشترێ.

(۲) لە تەفسیری سوورەتی (الجن) باسیکی چروپرمان لەبارە جند(جن) هەو کردوو بە گشتی .

هەندىك لە زانایان دەڵێن: دەگونجی ئەو ئەستێرانه پەيوەندیان بە ئاسمانەکانی دیکەشەو هەبى، بەلام من پيم وایە ئەو مانایە راستەر، کە هەرچی ئەستێرەیهو ئەستێرەکانی کە کەهکەشانەکان پیکدینن و، کەهکەشانەکانیش، کە گەلە کەهکەشانەکان پیک دینن، ئنجا هەرچی ئەستێرەیهو کەهکەشانەو گەلە کەهکەشانە، هەمووی لە سنووری ئاسمانی یەكەم دایە، ئنجا وەك پیشتریش، چەند جارێك باسمان کردو، تیرەى ئەوێ ئیستا وشەى (گۆن) گەردوون، بوونەوهر (Universe) ى بۆ بەکاردهیێنرى و لەلایەن ئیمەو دەبیێنرى بەهوى تەلیسکۆبەکانو دەبیێنرى، واتە: ئەمسەر و ئەوسەرى گەردوون بەنسبەت ئیمەى خەلکی سەر زەوییهو، مادام تەمەنى گەردوون سیژدە ملیار و هەشتسەد ملیۆن (۱۳،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰) سالى تیشکیه، بۆیه دەبى ئەو تەمەنەى گەردوون جارانی ژمارەى ئەو کیلۆمەترانە بکەین کە تیشک لە سالیکیدا دەیانپرى، بەمجۆرە: تیشک لە چرکەیه کدا (۳۰۰ ۰۰۰) کیلۆمەتر دادەبرى، کەواتە (۶۰ × ۳۰۰ ۰۰۰ = ۱۸ ۰۰۰ کلم، لە خولەکیکیدا، ئنجا: (۶۰ × ۱۸ ۰۰۰ ۰۰۰ = ۱ ۰۸۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ملیاریک و هەشتا ملیۆن کلم، گە سەعاتیکدا، ئنجا: (۶۰ × ۱ ۰۸۰ ۰۰۰ ۰۰۰ = ۶۲ × ۱۰ ۰۰۰ ۰۰۰ = ۶۲۰ ۰۰۰ ۰۰۰) بیست و پینج ملیار و نۆسەد و بیست ملیۆن کلم لە پوژیکدا، ئنجا: (۶۲۰ ۰۰۰ ۰۰۰ = ۳۶۰ × ۲۵ ۹۲۰ ۰۰۰) نۆترلیۆن و پینجسەد و بیست و هەشت ملیۆن کلم، لە سالیکیدا، ئنجا (۱۰ × ۸،۸ = ۱۳ ۸ ۰۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰ × ۹ ۶۲۰ ۰۵۲۸ ۰۰۰) هەشت پوینت هەشت جارانی دەتوان بیست و سى کیلۆمەتر، یانی هەشتا هەشت ملیۆن ملیۆن ملیۆن کیلۆمەتر تیرەى گەردوونە. واتە: تیشک بە سیژدە ملیار و هەوتسەد، یان هەشتسەد ملیۆن سالى، ئەمسەر و ئەوسەرى ئەو گەردوونە دەکات، کە ئیمە دەبیینن، ئەو هەش هەمووی ئاسمانی یەكەم، ئەویش بەس خوا ﷻ دەزانى سنوورەکەى لە کوێ کۆتایى دى، چونکە تاكو ئیستا هیچ زانایەکی گەردوونناس نەگوتو، دواى ئەو ئەستێرانه، ئەو کەهکەشانانه،

(۱) بۆ وردەکاری زیاتر لە بارەى گەردوونەو پڕوانە: تەفسیری سورەتی (الرحمان) لە بەرگی (۲۸) ى ئەم تەفسیرەدا، لاپەرە: ۵۳۴-۵۳۶، چاپى یەكەم.

ئەو گەلەكەھكەشانانە، گەشتووينە سنوورېك كە چىدىكە نىەو، ئەوە سنوورى ئاسمانى يەكەمە، نازانين ئەوئش لە كوئ كۆتايى دى، ئنجا لەسەر ووى ئەوەوە دەي، شەش ئاسمانى دىكە ھەبن،

مانای وایه هرچی ئهستیرهیهو مایهی جوانیه، له ئاسمانی سهرووی
 ئیمهوه، که نیزیگترین ئاسمانه له زهوییهوه، هه مووی له سنووری ئاسمانی
 یه کهمدایهوه، مهرج نیه، شهش ئاسمانهکانی دیکه، بهم شیویه بن و خاوهنی
 ئهوه ئهستیرانه بن، بهس خوا دهزانی ئهوان چۆن؟ ئهوه بهنسبهت ههوت
 ئاسمانهکان (سَبْعَ سَمَوَاتٍ) هوه.

که واته: ژماره‌ی حهوت ویستراوه (مقصود)ه، ئه‌وه راست نیه که هه‌ندیك له زانیان، بۆ وینه: (إبن عاشور) پرایه‌کی وای هه‌یه له (التحریر والتنویر) دا، هه‌روه‌ها (دکتور محمد راتب النابلسی)، له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا هه‌ر به ناوی (تفسیر النابلسی)^(١)، ده‌لێن: مه‌به‌ست پێی ژماره‌ حهوت نیهو ژماره‌یه‌کی دیارییکراو نیه، به‌لکو مه‌به‌ست پێی زۆرییه، ده‌لێن: به‌للی جاری وا هه‌یه، عه‌رهب ژماره‌یه‌کیان هه‌ناوه مه‌به‌ست پێی زۆری بووه، وه‌ك هه‌فتا، که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ (٨٠) التوبة، ئایا ئه‌گه‌ر بیکاته هه‌فتاو یه‌ك خوا لێیان خو‌ش ده‌بی؟ به‌ دُنیا‌یی نه‌خیر، به‌لام ئه‌وه بۆ زۆرییه‌و دیاره، به‌لام وشه‌ی حهوت، وانیه، چونکه هه‌فتا جار (سَبْعِينَ مَرَّةً)، به‌س له‌ویدا هاتوه، له سووره‌تی (التوبة) دا، ئه‌گه‌ر هه‌فتا جار داوای لێبوردنیان بۆ له خوا بکه‌ی، خوا لێیان خو‌ش نابێ له‌ مونافیقه‌کان، وه‌ك کاتی خو‌ی له ته‌فسیری سووره‌تی ته‌وبه‌دا باس‌مان کردوه، مه‌به‌ست ئه‌وه نیه، ئه‌گه‌ر بیه‌ته هه‌فتاو یه‌ك و هه‌فتاو دوو جار، خوا لێیان خو‌ش ده‌بی، واته: هه‌رچه‌نده زۆر داوای لێبوردنیان بۆ له خوا بکه‌ی، خوا هه‌ر لێیان خو‌ش نابێ، ته‌نیا له یه‌ك شویندا ئه‌وه هاتوه، به‌لام لێره‌دا که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿سَبْعَ مَرَّاتٍ﴾ نه‌ شوینیکه‌و نه‌ دووه‌و نه‌ سییه‌و نه‌ چواره، مانای وایه، رێک ژماره‌ی

ئاسمانەکان ھوتە، ئنجا بەلّی تاكو ئیستا زانست ئەوہی بو بە دیار نہ کہوتوہ، بەلام زانست زور شتی دیکەشی بو دەر نہ کہوتوہ، کہواتە: ئەو پرایە (ابن عاشور)، و (د. محمد راتب النابلسي) و (الطنطاوي) و ھەندیك لہ تەفسیرەکانی دیکەش ھیناویانە، کہ گوتوویانە: مەرج نیە، ئاسمانەکان ھوت بن، لەوانیە سەدان ئاسمان ھەبن! ئەو پرایە، ھیچ بەلگە یەکی لەسەر نیە، بەلکو وەك خوا لە قورئان دا فەرموویەتی: ئاسمانەکان ھوتن و سەرەتا: ئاسمانی نزیکتەر کہ ئاسمانی یەكەمە بە نسبەت ئیمەوہ، دوایی شەش ئاسمانەكە ی دیکەو بەرەو سەر دەچین، ئنجا ئاسمانی نزیکتەر لە ئیمە ی خەلکی سەر زەوی، بە ئەستێران رازاوہ تەوہ، کہواتە: ھەرچی ئەستێرەو کہەكە شانەو، گەلە کہەكە شانە، ھەمووی لە سنووری ئاسمانی یەكەم دایە، ئنجا تەنیا خوا ﷻ دەزانئ ئەویش سنوورەكە ی لە كوئ كۆتایی پئ دئ و، لە كوئوہ سنووری شەش ئاسمانەكە ی دیکە «ھی ھەر کامیان» دەست پئ دەكات و كۆتایی دئ؟!.

برگە ی دووہم: کہ خوا دەفەرموئ: ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾، لە زەویشدا وینە ی ئەو ھوت ئاسمانانە، پشتریش باسمان کرد، کہ ھەندیك لە زانیان بە چەند جوړیك تەئویل و مانایان بو کردوہ، بو نموونە:

۱- ھەندیکیان گوتوویانە: (مِنْ) لہ: ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ﴾ دا، لیرەدا لە پرووی پزیمانەوہ بو جەختکردنەوہ زیادکراوہ، واتە: (خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَالْأَرْضَ مِثْلَهُنَّ)، خوا ھوت ئاسمانی دروستکردوون و، زەویش وەك وان، دروستکراوہ.

۲- ھەندیکی دیکە گوتوویانە: (مِنْ): (بَيَانِيَّة) یە، بو پروونکردنەوہ یە، کہ مانایەكە ی لە ھی پشش نزیكە.

۳- مانایەك کہ زیاتر دیتە زەینەوہو زۆربە ی زانیانیشت تەبەننیان کردوہ، ئەوہ یە کہ لیرەدا مەبەست چواندن و تەشبیھکردنی زەویە، بە ھوت ئاسمانەکانەوہ لە پرووی ژمارەوہ، واتە: زەویش ھوتن، ئەو ھوتەش زانیان سئ پای سەرەکیان، تاكو ئیستا لەو بارەوہ ھەلژاردوون، دوای ئەوہ ی سەرنجی تەفسیرەکانم دا:

۱- ھەوت خرۆكەى زەۋى ھەن، ۋەك چۆن ھەوت چىنى ئاسمان ھەن، بەلام ئايا ئەو ھەوت خرۆكەى زەۋىيە، لە كوئىن؟ يەكيان ئەۋە زەۋى ئىمەيەۋ، لەو كەھكەشانەكەى ئىمەدايە، يانى: (رېي كاكىشان)، بەلام ئايا شەش زەۋىيەكەى دىكە لە كوئىن؟ تاكو ئىستا ھىچى لى نازانين!.

۲- مەبەست پىي ھەوت چىنەكەى زەۋىيە، چونكە بۆ ئاسمانەكان خۋاي پەرۋەردگار دەفەرەمۆي: (سبع طرائق)، (طباقا)، كە (سبع طرائق) لە (المؤمنون) دا، (طباقا) ش ھەم لە سوۋرەتى (الملك) ۋ ھەم لە سوۋرەتى (نوح) دا، ھاتو، (طرائق) كۆى (طريقة) يە، واتە: (چىن)، (طباقا) يىش، برىتيە لەۋەى چەند شتىك لەسەر يەكدى بن و ھىندەى يەكدىين.

دەللىن: مەبەست لە (وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ) ھەوت چىنەكانى زەۋىيە، كە ئىستا زانايانى زەۋىناسىي (جىۋلۇجيا)، ۋەك پىشتىش باسما كىردو، چىنەكانى زەۋىيان بۆ ھەوت چىنان دابەشكردوون: كرۆكى زەۋى، كە ھەموۋى ماددەى ئاسنى زۆر رەق و پۆلاۋ كانزا زۆر رەق و پتەۋەكانە، ئىجا دۋاي ئەو چىنكى دىكە، كە ھەموۋى ئاسن و كانزاي تۋاۋەيە، ئىجا چىنكى دىكە، چىنكى دىكە... تاكو ئەم چىنە خاكىيەى خۇمان، لەگەل ئاۋى دەرياۋ ئوقيانۋوسەكان، زانايان ئاۋا دابەشيان كىردو بۆ ھەوت چىن، واتە: ۋەك چۆن ئاسمانەكان ھەوت تەبەقەۋ چىن لەسەر يەك، زەۋىش ھەوت چىنە.

۳- مەبەست پىي ئەۋەيە: ۋەك چۆن ئاسمانەكان ھەوتن، خرۆكەى زەۋىش ۋىشكانىيەكەى ھەوت بەشە، كە بە چەند شىۋەيەك دابەشيان كىردوون:

أ- دابەشكردنى يەكەم:

۱- كىشۋەرى ئاسيا.

۲- كىشۋەرى ئەۋروپا.

۳- کیشوهری ئوستورالیا.

۴- کیشوهری ئەمریکای سەرۆ و ئەمریکای خوارۆو.

۵- کیشوهری ئەفریقا.

۶- بەستەلەکی سەرۆوی دنیا.

۷- بەستەلەکی خوارۆوی دنیا.

ب- دابەشکردنی دووهم:

هەندیکی دیکە ئاویان دابەشکردو، دەلین:

۱و۲: بەستەلەکی سەرۆو، لەگەڵ بەستەلەکی خوارۆو ئەو دووان.

۳و۴- دوو ناوچەی میانجیی (مُعْتَدِل)، واتە: دوو ناوچەی لە پرووی گەرماو سەرماو
نیوەندی.

۵و۶- دوو ناوچەی گەرم، لەسەرۆو و خوارۆو.

۷- هیللی یەكسانی (خط الإستواء).

واتە: زەویش وەك چۆن ئاسمانەكان هەوت ئاسمان، زەویش هەوت
بەشە، ئەو زەویە وشکانییە مەرۆف دەگونجی لەسەری بژی، بە شیوەیهك له
شیوەكان، ئەوانیش هەوت بەشن.

هەلبەتە لەو مانایانەشدا زیاتر مانای دووهم بە دلە، كە مەبەست لە
زەویەكان هەوت چینهكانی زەوی بێ، ئەویش لە بەر هەندیک شت كە دواپی
باسیان دەكەم.

برگەى سىيەم: لە فەرمايشتى پىغەمبەرىشدا ﷺ لە بارەى زەوىى و ھەوت چىنەکانى زەوى و، ھەوت زەوىيەکانەو، چەند ئاماژەيەك ھەن، ئىمە دوو فەرمايشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەو بارەو دىنين:

يەكەم: {كَانَ ﷺ إِذَا رَأَى قَرْيَةً أَوْ مَدِينَةً قَالَ: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَنَ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا أَدْرَيْنَ، إِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا}، (أخرجه ابن خزيمة: ۲۵۶۵، وابن حبان: ۲۷۰۹، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن، والحاكم في المستدرک: ۱۶۳۴، والبيهقي في الكبرى: ۱۰۱۰۰، والنسائي في الكبرى: ۸۸۲۶، والضياء المقدسي في المختارة: ۶۹، والطبراني في الكبير: ۹۰۲، وحسنه الألباني لغيره عند ابن خزيمة: ۲۵۶۵).

واتە: دایکمان عایشە (خوا لى پازى بى) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەگەر ئاوەدانىيەك، شارىكى دەبينى كاتىك لە سەفەردا بەرەو پرووى دەچوو، ئەم دوعاىە دەفەرموو: ئەى خوايە! پەرورەدگارى ھەوت ئاسمانەكان و ئەوھى ھەوت ئاسمانەكان سىيەريان لىكردو، پەرورەدگارى ھەوت زەوىيەكان و ئەوھى ھەوت زەوىيەكان ھەليانگرتو، پەرورەدگارى شەيتانەكان و ئەوھى شەيتانەكان گومراى دەكەن و، پەرورەدگارى بايەكان و ھەرچى بايەكان راى دەدەن، داواى خىرو چاكەى ئەم ئاوەدانىيەت لى دەكەم و، خىرو چاكەى ھەر كەسێك كە لەو ئاوەدانىيە دايە و پەنات پىدەگرم لە خراپەى ئەو ئاوەدانىيەو، لە خراپەى كەسانىك كە لەم ئاوەدانىيەدا ھەن، خراپەى ھەرچى تىيەدايە.

كەواتە: وەك چۆن ھەوت ئاسمانەكان سىيەر دەكەن، ھەوت زەوىيەكانىش ھەلدەگرن، ھەرچەندە ئەمە زياتر راى يەكەم بەھىز دەكات و دەبى ھەوت خرۆكەى زەوى ھەبن.

بەلام دەشگونجى بلين: مەبەست ھەوت چىنەكەى زەوى و، ھەر شتىكە كە لەسەر ئەو ھەوت چىنەى زەوى ھەلگىراو.

فەرمايشتی دووهم: پيغهمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتی: {مَنْ ظَلَمَ قِيْدَ شَيْءٍ مِنَ الْأَرْضِ، طَوَّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ} (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۲۳۲۱، وَمُسْلِم: ۱۶۱۲)،

واتە: ھەر کەسێک بستیێک زەوی داگیر بکات بە ستەم، (خوا لە قیامەتدا) بە ھەوت زەوییەکان دا دەبیاتە خوار، زیاتر ئەو رایە زۆر دەکات، کە مەبەست لە ھەوت زەوی، ھەوت چینهکانی زەوی بێ، ئەمەش چونکە خواى پەرورەدگار کەسێک بە ھەوت زەوییەکان دا بەریتە خوار، واتە: ھەوت چین، چینهکانی زەوی، دەبێ ھەموویان لەسەر یەک بن، ھەرچەندە ئەو پيغهمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموێ، جارى وا ھەيە بۆ تێگەیانەندى ئێمەيە، واتە: خوا سزایەکی سەختی دەدات، وەك چۆن کەسێک بە زەویدا دەچیتە خوار، بەو شیوەیە.

پرگەى چوارەم و کۆتایی:

مەرج نیە بەو ئەندازەيەى ھەتا ئیستا زانیاری مەرووف پێی گەشتو، چیهتی ئاسمانەکان بزانین و، بزانین چۆن چۆنی ئاسمانەکان ھەوتن؟ بەلام بەپێی ئایەتەکان کە دەفەرموون: ئاسمانی نزیکتەمان بە چرایان پازاندووەتەو، دەلیین: ھەرچی ئەستێرە دەبێ لە سنووری ئاسمانی یەکەمدا بێ، ئنجا لە سەر ووی ئەو دەوڵەتە شەش ئاسمانی دیکەش ھەبن، بەلام ئایا ئاسمانی یەکەم سنوورەکی بۆ ئێمە دیارە؟ سنووری ھیچ کام لە شەشەکانی دیکە دیارە؟ بە دلنایى نەخیر، بەلام ئایا بەچی دەزانین ئاوان؟

یەكەم: خواى پەنھانزان لە چەند ئایەتێکدا دەفەرموێ: ھەوت ئاسمان.

دووهم: بەسەرھاتی شەو پۆو بەرز بوونەو پيغهمبەرى خوا ﷺ: (الإسراء والعروج لرسول الله)، وەك لە تەفسیری سوورەتی (الإسراء)دا، بە تەفصیل باسمان کردو، پيغهمبەرى خوا ﷺ باس دەکات کە کاتێک بەرز دەبیتهو لە گەڵ جیبریلداو، دەگەنە دەروازەى ئاسمانی یەکەم، «کە بەپێی ئەو فەرمايشتەى پيغهمبەرى خوا ﷺ ھەموو ئاسمانەکان دەروازەیان ھەيە» کە دەگەنە دەروازەكە سلاو دەکەن و، ئەو دەروازەيە ئیشکچی ھەن، لە فریشتەکان

و، دەپرسن کێه؟ جیبریل دەڵێ: منم، دەڵێن: کێت لە گەڵدايه؟ دەڵێ: موحهممەد ﷺ،
 فریشتەکان دەپرسن: ئایا کراوه بە پیغمبەر؟ دەڵێ: بەڵێ کراوه بە پیغمبەر و وهی
 بۆ هاتوه، ئنجا سلاوی لێ دەکەن و دەرگای ئاسمانی یەكەمیان بۆ دەکەنهوه، ههروهها
 ئاسمانەکانی دووهم و سێهەم و چوارەم و پێنجەم و شەشەم و حەوتەم، ئنجا لە سەر ووی
 ئەوه شهوه، پیغمبەری خوا ﷺ دەگاتە ئەو شوێنە ی خوا مەبەستیهتی.

ئنجا بە پێی ئەو فەرموودەیه، ئەو حەوت ئاسمانانە چین چین لە سەر یەکن
 و دەر وازەشیان ههیهو، پیغمبەری خواش ﷺ ههموو ئەو دەر وازانە ی حەوت
 ئاسمانەکانی بۆ کراونهوه، ههروهها باسی پیغمبەرانی ش دەکات، بۆ وێنە ئادەم
 لە ئاسمانی یەكەمه، عیسا و یه حیا (عليه السلام) لە ئاسمانی دووهمەن و، یه کێک لە
 ئاسمانی سێهەمهو... ههروهها ههتا ئیبراهیم که لە ئاسمانی حەوتەمه.

ههڵبەتە مەبەست لە لهوئ بوونیان، لهوئ بوونی جهستهی نیهو، لهوئ
 بوونی مەعنهوی و پرووحیه، له عالهمی بهرزەخدا که جارێ ئیمه به وردی
 نازانین چۆنه؟!

(سید قطب) پەحمەتی خۆی لێ بێ لە تەفسیرەکه ی خۆی دا^(۱)، قسهیهکی
 جوان دەکات، دەڵێ: ئیمه به تهواوی نه حەوت ئاسمانەکان دەزانین چین، نه
 زهوییش چیه تهکه ی و به تهواوی بۆ ئیمه زانراوه.

بەلام خوا ﷻ که باسی حەوت ئاسمانەکان دەکات بۆ ئەوهیه ئیمه به گشتی
 بزانیان مولکی خوا زۆر فراوانه، ههڵبەتە کاتی خۆی که زانستی گەردوونناسی
 و فیزیاش هێندە به رهو پیش نه چوو، بهلام به گشتی زانیوانه، گەردوون
 زۆر فراوانه، به تایبەتی به هۆی فەرمايشتهکانی پیغمبەر وه ﷺ، که زۆر جار
 تیشکی بۆ خستونه سەر هه ندیک چه مک و واتای ئایه تهکان، به تایبەت که
 باسی شهوړۆو بهرز بوونه وه ی خۆی کردوه، که سواری بوړاق بووهو بوړاق

(يَضَعُ حَافِرُهُ عِنْدَ مُنْتَهَىٰ بَصَرِهِ)، وَلَاخَيْكَ بووه سمى داناو له لای ئەو پەری مەودای چاوی، واتە: هەتا چاوی بێ دەکات، هەر خواش دەزانێ چاوی بوپاق تاكو کوێ بێ دەکات، بوپاق هەر هەنگاوێکی بە ئەندازەی چەشمەندازیك بووه، مەبەست ئەوەیە، کە بزانی پێغەمبەری خوا ﷺ زۆر بە خێرای بەرز بوو ئەوەو زۆر خێراتر لە خێرای تیشك، چونکە بە خێرای تیشكیش کە سیسەد هەزار (۳۰۰،۰۰۰) کیلۆمەتر لە چرکە یە کدا دەبێ، ئنجا بۆ دەرچوون لە سنووری کە هەکەشانی (کاکێشان) چەند ملیۆن سالی دەوێ، چ جایی دەرچوون لە سنووری ئاسمانی یە کەم و، هەموو ئاسمانەکان! کەواتە: خێرایە کە ی بۆپاق لە خێرای تیشك (سرعة الضوء) زۆر زۆر زیاتر بووه، ئنجا ئایا جەستە ی مرووف تەحەممولی ئەو هەموو خێرایە دەکات بە فەزادا بپروا؟ بێگومان نەخێر، بۆیە سەفەرە کە ی پێغەمبەری خوا ﷺ موعجیزە یە ک بووه، یاسادریک بووه، نابێ بە پێی ئەو یاسا فیزیایی و گەردوونیانە ی ئیستا مرووف بۆ دەرکەوتوون، ئەو سەفەرە ی پێغەمبەری خوا ﷺ تەفسیر و شی بکری ئەوە، چونکە بە روشتنی خێرای زۆر کەمتر لە هی تیشكیش، مرووف هەپروون بە هەپروون دەبێ، چ جایی خێرای تیشك و، چ جایی خێرایە ک کە زیاتر بێ لە خێرای تیشك!!

بۆیە قسە کە ی (سید قطب)، رەحمەتی خوا ی لێ بێ، زۆر جوانە کە دەلێ: ئیمە بە تەواوی نازانین نە ئاسمانەکان حەوت ئاسمانەکان چین و، نە زەویش و، خوا ﷻ مەبەستی گشتی لە باسی ئاسمانەکان و گەردوون و ئەوە ی لەو بارەو دەیفەرموێ، ئەوە یە کە ئیمە لە فراوانی مولکی خوا ی پەروردار حالی بین و ئەو ئامانجەش هاتۆتە دی، ئیستا ئیمە دەزانین مولکی خوا یە کجار فراوانە بە تاییەت لەم رۆژگاری ئیستاماندا لەم سەدە ی پازدە یە می کوچی و سەدە ی بیست و یە کە می زاینیدا، کە دەزانین ئەم گەردوونە پانتاییە ک یە کجار فراوانە، ئەوە ندە ی کە تائیستا هاتوو ئەوە بەر چاوی تەلیسکووبەکانی کە مرووف دروستی کردوون.

له خوای پهروه ردگار ده پاریینه وه و ده لاین: خواجه! به لوتف و کهرهمی
خوت عهقل و دلمان به پرووناکی و هحیی خوت روشنتر بکه وه، له فهرماشتی
خوت زیاتر حالیمان بکه، له دروستکاره کانی خوشتا بهرچاو پروونترمان
بکه، تا کو زیاتر بزاین چیت دروستکردوه، ههروه ها یارمه تیشمان بده،
بزاین چیت فهرمووه و چونت فهرمووه! بیگومان خوا دوو کتییی خستوونه
به دهستی ئیمه، یه کهم: کتییی خوینراوه ی قورئان، دووهم: کتییی بینراوی
گهردوون، ئنجا ههتا ئیمه له و دوو کتیه ی خوا شاره زاتر بین و پیمان زانتر
بین، ههم به بیژهری قورئانه که که خوای بهرزه، ئاشناتر ده بن و، ههم به
به دیهینه ری کتییی گهردوونیش.

خوا به لوتف و کهرهمی خو ی به هو ی زانیاری و شاره زایی زیاتر به و دوو
کتیه وهیه، له خویمان زیاتر وه نیزیک بخات و، به خویمان زیاتر ئاشنا بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

التَّحْرِیمِ

له نوره كومه لاريه پيښه كيان له كسانيان
Stay in touch on social media
 تښه مخكه غږ موزايغ التواصل الاجتماعي

علي باپير/ AliBapir

www.alibapir.net
 English + عربي - گوردی

علي باپير/ AliBapir

ډاگه ياندنې مخكته مې ماموستا علي باپير

archive.org/details/@alibapir

ډاگه ياندنې مخكته مې ماموستا علي باپير

علي باپير/ AliBapir

علي باپير

Get it on Google Play

ډاگه ياندنې مخكته مې ماموستا علي باپير

علي باپير/ AliBapir

علي باپير

Download on the App Store

ډاگه ياندنې مخكته مې ماموستا علي باپير

علي باپير/ AliBapir

علي باپير

ډاگه ياندنې مخكته مې ماموستا علي باپير

علي باپير/ AliBapir

علي باپير

ډاگه ياندنې مخكته مې ماموستا علي باپير

علي باپير/ AliBapir

دەستپێک

بەڕێزان!

ئەمڕۆ کە (۲۲)ی ڕەمەزانی سالی (۱۴۴۱) کۆچییه، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۵/۱۵) زاینی، لە شاری هەولێر، خوای بەخشەر و میهرەبان پشتیوانمان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (التَّحْرِيم)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت (۷) بڕگەدا دەخەینەرۆو:

پێناسەی سوورەتی (التَّحْرِيم) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە ناوی (سُورَةُ التَّحْرِيمِ) ناسراوە، لەو بارەووە چەند دەقیك هەن، بۆ وێنە:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ التَّحْرِيمِ بِالْمَدِينَةِ} {ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمَشْهُورِ: ج ۸، ص ۲۱۳، وَنَسَبَهُ لِابْنِ الضَّرِيرِ وَالنَّحَّاسِ وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ وَالْبَيْهَقِيِّ، وَاتَّه: عەبدوللای کوری عەبباس ر.ه.، گوئویەتی: (سُورَةُ التَّحْرِيمِ) لە مەدینە دابەزیووە. بەلام وێرای ئەو ناو، ئەم سوورەتە (سُورَةُ النِّسَاءِ)یشی پێ گوتراوە، وەک لەم دەقەدا هاتووە:

{أَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أُنْزِلَتْ بِالْمَدِينَةِ سُورَةُ النِّسَاءِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾^(۱). واتە: عەبدوللای کوری زوبەیر ر.ه. گوئویەتی: سوورەتی (النِّسَاءِ) لە مەدینە دابەزیووە، کەواتە: ئەو ناوێشی پێ گوتراوە.

(۱) فتح القدیر: ج ۵، ص ۳۰۲.

ههروهها جگه لهو دوو ناوه، دوو ناوی دیکهشی لئ هه‌لداراون، یه‌که‌م:
(سُورَةُ النَّبِيِّ)^(۱).

دووهم: (سُورَةُ لِمَ تُحَرِّمُ)^(۲)، به‌لام ئەو سێ ناوه که‌متر بوون و زیاتر ناوی
(سُورَةُ التَّحْرِيمِ)، ئەم سوورەته موبارە‌که‌ی پێ ناسراوه.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

(القرطبي) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۳)، ده‌لێ: (مَدَنِيَّةٌ فِي قَوْلِ الْجَمِيعِ) واته‌:
زانایان له‌سه‌ر مه‌دینه‌یی بوونی سوورەتی ته‌حریم یه‌که‌دنگن، هه‌رچه‌نده
(السيوطي) له‌ کتێبه‌ ناوداره‌که‌ی خۆی (الإتقان في علوم القرآن) دا، له‌ قه‌تاده‌وه
رایه‌کی دیکه‌شی هێناوه، گوايه‌ له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه، به‌لام به‌سه‌رنجدانی نیوه‌پوکی
ناشکرایه‌ که‌ ئەم سوورەته مه‌دینه‌ییه‌.

به‌شێک له‌ زانایان هه‌ندی‌ک رایان هێناون، باش سه‌رنجیان لێیان نه‌داوه‌و
لێیان ورد نه‌بوونه‌وه، ئەگه‌رنا سوورەتی ته‌حریم هه‌ر دیاره‌ که‌ سوورەتیکی
مه‌دینه‌ییه‌.

ئهو رایه‌ی دیکه‌ش گوتراوه‌: ئەم سوورەته سه‌ره‌تایه‌که‌ی مه‌دینه‌ییه‌، دوا‌یی
ئهو‌ی دیکه‌ی مه‌که‌که‌ییه‌و، دوا‌ی ئه‌ویدی‌که‌ ده‌بێته‌وه مه‌دینه‌یی! ته‌ماشایان
کردوه‌: ئایا کام ئایه‌ته‌ له‌ سوورەته مه‌دینه‌ییه‌کان دا له‌گه‌ڵ قورئانی مه‌که‌که‌یی دا
ده‌گونجی؟ یان کام ئایه‌ته‌ له‌ سوورەته مه‌که‌که‌ییه‌کان، له‌گه‌ڵ قورئانی مه‌دیه‌نییدا
ده‌گونجی؟ به‌لام به‌ دلنایایی خوا ﷻ ژماره‌یه‌ک له‌و راستییانه‌ی له‌ قورئانی
مه‌که‌که‌یی دا دایه‌بێه‌ زاندوون، له‌ هی مه‌دینه‌ییشه‌ دا دووباره‌ی کردوونه‌وه‌و،

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۸، ص ۱۳۸.

(۲) التحرير والتنوير ج ۲۸، ص ۳۴۳.

(۳) ج ۲۸، ص ۱۳۸.

هەندێك شتیش كە لە قورئانی مەدینەیی دابەزیو، شۆوی ئه‌وه ده‌كات كە لە قورئانی مەككەیی دا هەیه، هەندێك راستیی هەن، خوا ﷻ هەم لە مەككە خستوونیه‌ پوو، هەم لە مەدینەش.

بۆیه ئه‌وه نابێتە بە‌لگه‌ له‌سەر ئه‌وه كە فلان سوورەتە، چەند ئایەتێکی تێدان، شۆوی قورئانی مەدینەیی و ناچارمان ده‌كەن، بڵێن: مەدینەییە، سوورەتێکی دیکەش له‌بەر ئه‌وه‌ی شۆوی هەندێك ئایەتانیان هەیه كە لە مەككە دابەزیون، بڵێن: رەنگه‌ ئه‌م ئایەتانه‌ مەككەیی بن و لە مەككە دابەزین!

سێیه‌م: ژماره‌ی ئایەته‌كانی:

ژمێره‌رانی ئایەته‌كانی قورئان، یه‌كده‌نگن كە ژماره‌ی ئایەته‌كانی (سُورَةُ التَّحْرِيمِ)، دوازدە (۱۲)ن.

چواره‌م: ریزه‌بەندیی له‌ دابەزین و له‌ موصحف دا:

ریزه‌بەندیی له‌ دابەزیندا، ژماره‌ سه‌دو پینج (۱۰۵)ه، پيش سوورەتی (الجمعة) و دواى سوورەتی (الحجرات) دابەزیو، له‌ موصحفیشدا ژماره‌ شه‌ست و شه‌ش (۶۶)ه، یانی: كە له‌ سوورەتی (الفاتحة)هوه‌ ديين، له‌ (۶۶)ه‌میندا نۆره‌ ده‌گاته‌ سه‌ر سوورەتی (التَّحْرِيمِ).

پینجه‌م: نۆه‌رۆکی:

ئەم سوورەتە بۆ سێ ته‌وه‌ر دابەش بووه‌:

۱- له‌ پینج ئایەتی سه‌ره‌تادا، ئایەته‌كانی: (۱ - ۵) باسی پرووداویکی خیزانی پێغه‌مبه‌ری خاته‌م موحه‌ممەد ﷺ کراوه‌ و پوخته‌کەى ئه‌وه‌یه‌:

پێغه‌مبەری خوا ﷺ بە مەبەستی رازیکردنی یەکیەک لە هاوسەرەکانی، شتیکی رەوای لە خۆی قەدەغە کردووە، خواش ﷺ گله‌یی لێکردووە و پێنمایشی کردووە، کەفارەتی سوێندەکە‌ی بدات و بگەرێتەووە سەر ئەو شتە‌ی لە خۆی قەدەغە کردووە، بەو بۆنە‌یه‌شەووە خوا سەرزە‌نشتی دووان لە هاوسەرانی پێغه‌مبەری خوا‌ی کردووە خوا لێیان رازی بێ، لەسەر ئازاردانی د‌ل‌ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ و دوایش بە گشتی، هەر‌پە‌شە‌ی لە هاوسەرەکانی پێغه‌مبەری خوا (رضی الله عنهن) کردووە، کە ئە‌گەر ئازاری بدن، خوا ﷺ ئە‌وان لادە‌بات و بە ئا‌فرە‌تانی دیکە دە‌یان‌گۆ‌ڕی.

۲- ئنجا له چوار ئایە‌ته‌کانی: (۶ - ۹)دا، خوا‌ی بە‌رزو مە‌زن دوو جار‌ان به: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بر‌و‌اداران‌ی د‌وان‌دوون و، جار‌یک‌یش ب‌ی‌پ‌روایان به: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دە‌دوین‌ی و، جار‌یک‌یش پێغه‌مبەری ک‌و‌تایی م‌وحە‌ممەد ﷺ به: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ دە‌دوین‌ی، ئنجا هە‌م بر‌و‌اداران‌ خوا چە‌ند شتیکیان پ‌ی‌را‌ده‌گە‌یه‌ن‌ی، چە‌ند پ‌ی‌ن‌مای‌ی و ئام‌و‌ژگارییه‌ک، هەر‌و‌ه‌ها ب‌ی‌پ‌روایه‌کان‌یش چە‌ند شتیکیان ل‌ی ح‌الی‌ی دە‌کات و، ئە‌و د‌وان‌دە‌ی ب‌ی‌پ‌روایه‌کان‌یش له‌ پ‌و‌ژ‌ی د‌وایی و له‌ قیامە‌ت دایه، ب‌و‌یه‌ش خوا‌ی بە‌رز ل‌ی‌ره‌دا ب‌و‌مان با‌س دە‌کات، یانی: ئە‌ی ب‌ی‌پ‌روایه‌کان! ئە‌گەر به‌ ب‌ی‌پ‌روایی م‌ە‌رن، له‌ پ‌و‌ژ‌ی د‌وایی دا، ئە‌و سە‌ره‌ن‌جامە‌تان تووش دە‌ب‌ێ و، خوا ئا‌وا دە‌تان‌دوین‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْلَمُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۷) التحريم، پێغه‌مبەری خاتە‌میش ﷺ خوا‌ی پ‌ه‌روه‌رد‌گار دە‌یدوین‌ی و ئە‌ر‌ک‌یک‌ی گ‌رن‌گی پ‌ی‌را‌ده‌گە‌یه‌ن‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِسِ الْمَصِيرِ﴾ (۱) التحريم.

۳- له‌ س‌ی ئایە‌تی ک‌و‌تایی‌ش‌دا، ئایە‌ته‌کانی: (۱۰، ۱۱، ۱۲)، خوا ﷺ چ‌وار ئا‌فرە‌تی له‌ دوو وێ‌نا‌ندا ب‌و ب‌ی‌پ‌روایان و بر‌و‌اداران‌ با‌س‌کردوون، کە دوو ئا‌فرە‌تی یە‌کە‌م بریت‌ین له: هاوسە‌ری لو‌وط و هاوسە‌ری ن‌و‌وح ص‌ل‌ات و س‌ه‌لام‌ی خوا لە‌سەر لو‌وط و ن‌و‌ح ب‌ی، ئە‌و دوو ئا‌فرە‌ته‌ به‌ وێ‌نه‌ ه‌ی‌تر‌اون‌ه‌وه‌ ب‌و ب‌ی‌پ‌روایه‌کان، کە ئە‌ی ب‌ی‌پ‌رواینه! به‌ته‌ما م‌ە‌بن به‌ه‌و‌ی خ‌زمایه‌تی و ن‌زیک‌یه‌وه‌، ه‌ی‌چ قازان‌ج‌یک‌ ب‌کە‌ن، مادام ب‌ی ئیمان بن.

دوو ئافره ته پرواداره كەش كە خوا بۆ ئیماندارانی به وینه هیئانهوه،
یه که میان هاوسه‌ری فیرعه‌ونه، که له فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا ناوی
به ئاسیا هاتوه، (ئاسیای کچی موزاحیم)، دووه‌میشیان مه‌ریه‌می کچی عیم‌رانه،
خوا له هه‌ردووکیان رازی بۆ، ئەمه ئیوه‌پۆکی سوورەتی (التَّحْرِیم)ه.

شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی:

تیمه چوار تاییه‌مه‌ندییمان که‌وتوونه به‌ر چاو، که ئەم سوورەتیان پێ
جیاده‌کریتوه له سوورەته‌کانی دیکه:

۱- ئەو به‌سه‌رهاته خیزانییه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌نیا لهم سوورەته‌دا هاتوه، له
تایه‌ته‌کانی: (۱ -- ۵)و، له هیچ کام له سوورەته‌کانی دیکه‌دا نه‌هاتوه، ئاماژه‌ی پێ نه‌کراوه.

۲- تاکه شوئینیک له قورئاندا ته‌عبیری: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ ه‌ی تیدا
هاتبۆ، ئەم سوورەته‌یه، ئایه‌تی ژماره (۱).

۳- وینه هیئانه‌وه به هه‌ردوو هاوسه‌ری نووح و لوط (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ
بێ‌پروایان، که نیزیکت‌ترین که‌سیان سوودیان پێ ناگه‌یه‌نۆ و، وینه هیئانه‌وه به هاوسه‌ری
فیرعه‌ون و مه‌ریه‌میش بۆ پرواداران، که ئەه‌لی کوفر زیانیان لێ ناده‌ن، ئەو دوو وینه
هیئانه‌وه‌یه‌ش ته‌نیا لهم سوورەته‌دا هاتوون.

هه‌لبه‌ته خوا ﷻ له چه‌ند شوئینیکی دیکه‌دا، باسی ژنه‌که‌ی لوطی کردوه، که
له فه‌وتوان بووه، به‌لام ئیره تاکه شوئنه که تیدا باسی ژنه‌که‌ی نووح (عَلَيْهِ
السَّلَام) بکری و، ئیره‌ش تاکه شوئینیکه که هه‌ردوو ژنی ئەو دوو پیغه‌مبه‌ره پایه
به‌رزه، خیزانه‌که‌ی نووح و لوط به‌ه‌موونه به‌هێژینه‌وه بۆ کافران، که ئەه‌ی
بێ‌پرواینه! به‌ته‌ما مه‌بن به‌ه‌و‌ی خزمایه‌تی و نزیکی و په‌چه‌له‌کی که‌سانیکه‌وه
که بۆ خوا صولحاون و ئیوه‌ لێیان نزیکن، به‌هه‌رمه‌ند بن، ئەگه‌ر بۆ خۆتان
بۆ ئیمان بن.

۴- چەند تەعبیرو وشەیهك تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

۱- ﴿مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ﴾، ﴿تَبْنِغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ﴾، لە ئایەتی یەكەمدا.

۲- ﴿نَحْلَةَ أَيْمَنِكُمْ﴾، كەفارەتی سویندەكان، حەلّ بوونەوهی ئەوهی سویندتان لەسەر خواردو، لە ئایەتی ژمارە دوودا.

۳- ﴿صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، دڵەكانتان لاینداو، كە وەك دواپی باس دەكەین، مەبەست هەردوو هاوسەری بەرپرسی پێغەمبەری خوا ﷺ دایكمان حەفصەو دایكمان عائیشەن (خوا لییان رازی بێ).

۴- ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾، ئەمەش لە نیۆ هەموو قورئاندا، تەنیا لێرەدا هاتو.

۵- ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾، لە ئایەتی ژمارە (۶)دا، كە لە هەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا هاتو.

۶- ﴿تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾، بگەرێنەوه بۆ لای خوا بە گەرانهوهیەکی ساغ، تەنیا لە ئایەتی ژمارە (۸)ی سوورەتی (التَّحْرِیم)دا هاتو، لە هەموو قورئاندا.

۷- ﴿كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ﴾، ئەو دوو ئافەرەتە لە ژێر نیکاحی دووان (لە بەندە چاکەكانمان)دا بوون، كە مەبەست پێیان نووح و لووطە (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تەنیا لە ئایەتی ژمارە (۱۰)ی سوورەتی (التَّحْرِیم)دا هاتو.

۸- ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَتِينِ﴾، ئەو ئافەرەتە {مەریەم} (خوا لێی رازی بێ)، لە ملکه چان بوو بۆ خوا، مەریەم ئافەرەتە، بەلام خوا ﷺ لە ریزی پیاوانی بۆ خوا ملکه چ دا حیسابی کردو، نەیفەرمو: ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَاتِنَاتِ﴾، كە دواپی حیکمەتەكە ی باس دەكەین، لە ئایەتی ژمارە (۱۲)دا هاتو.

حهوتهم: دابهشکردنی ئایهتهکان بۆ چهند دهرسیك:

كۆی ئهو دوازده (۱۲) ئایهته بهپیی نیوهپۆکیان، بۆ سێ دهرسان دابهش دهکەین:

دهرسی یه کهم: ئایهتهکانی: (۱ - ۵)، که وهك گوتمان باسی ئهو بهسه رهاته خیزانییه دهکهن، له پێغه مبهری خاتهم ﷺ پرویداوه، که بریتی بووه له وهی شتیکی له خۆی قهدهغه کردوه بۆ رازی کردنی یه کیك له هاوسه رانی، دوایی ئهو نهینییهی له لای یه کی دیکه له هاوسه رانی درکاندوهو، گوتوو یهتی: بیپاریزه، که چی نهپاراستوهو، بهو بۆنه وه خوا ﷻ ههم گلهیی ئاراستهی پێغه مبهره کهی ﷺ کردوه، که بۆچی به مه بهستی رازی کردنی هه ندیک له هاوسه ره کانت، شتیکی هه لال له خۆت قهدهغه ده کهی؟ ههم گلهیی و سه رزه نشتی لهو دوو هاوسه ره ی پێغه مبه ره کهی ﷺ کردوه، که ده بی بگه رپنه وه، ههم به گشتیش هه ر هه ی کردوه له هاوسه رانی به ریزی پێغه مبه ره کهی خوا لیان رازی بیته که ئه گه ر بیته و ئاگیان له خۆیان نه بی، نیزی که پێغه مبه ره ی خوا ده سته رداریان بی و، خوای کار به جی ئافره تانی له وان با شتری بۆ بره خسیتی.

دهرسی دووهم: له چوار ئایهتهکانی: (۶ - ۹) پیک دی، لهو چوار ئایهته موباره کهدا خوا دوو جار ان برواداران بانگ دهکات و، جاریك بیپروایان و، جاریکیش پێغه مبه ره ی خاتهم ﷺ.

برواداران، خوا ﷻ کۆمه لیک رینمایی و ئامۆژگاریان دهکات، هی بیپروایانیش بانگکردن و دواندنه که له پۆژی دوایی دایه، خوا ﷻ لیره دا دهیگێرپته وه، که ده فهرموێ: بیپروایه! پۆزش مه هی ننه وه، تازه ئه مپۆ هه ر که سه به پیی ئه وه ی کردوو یه تی سزا ده درێ.

به نسه به ت پێغه مبه ریشه وه ﷻ خوا ﷻ فهرمانی پیده کات که له به رامبه ر کافرو مونا فیه کانه دا زه ر بی و، له دژیان تیی کۆشی، هه ر کامیان به شی وه ی خۆی.

دەرسى سייەم: لە سى ئايەتەکانى: (۱۰ - ۱۲) پىك دى و، خوا ﷻ چوار ئافرهتى بە نموونه هيتاونهوه، دووانيان هاوسەرى لووطن و نووح و بو کافرهکانى بە نموونه هيتاونهوه، کە ئەوەتا ئەو دوو ئافرهتە هەرچەندە هاوسەرى دووان لە پىغەمبەرانى پايەبەرزی خوا بوون، کە لووطن و نووح (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلام ئەو پىغەمبەرانه سووديان پى نەگەياندن، چونکە ئەوانە بەرانبەر بە پىغەمبەرەکانيان ناپاک بوون، ناپاک لە پرووى عەقیدەى و فیکرییەوه، لە پرووى دلسۆزىیەوه بۆيان، ئنجا لەبەر ئەوەى موخەنەت و ناپاک بوون لەگەڵ ئەو دوو پىغەمبەرانه، سووديان پى نەگەياندوون و پرپارى چوونه دۆزەخيان بو درا، دوو ئافرهتیش بە نموونه هيتاونهوه بو پرپواداران، کە وەك چۆن ئيمانى پىغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سوود ناگەيەنئى بە هاوسەرەکانيان مادام بپرپوابن، با هاوسەريشيان بن، بەهەمان شيوەش کوفرى کافرهکان زيان نادات لە ئافرهتانی دیندارو مسوولمانى وەك هاوسەرى فیرەهون، کە مێردەكەى فیرەهون بووه، بەلام کوفرى فیرەهون زيانى لێنەدا، هەر وەك کوفرى قەومەكەى مەریەمیش کە بوختانيان بو کرد، کاتىك خوا ﷻ بە شيوەیهكى یاسادار (خارق العادة) عیسای پى بەخشى، بى ئەوەى هاوسەرگيرى کردبى و هاوسەرى هەبى، بوختانى بو کرا لەلایەن جوولەكەکان و لەلایەن پۆمەکانەوه، ئەوه هیچ زيانى لى نەدا، کەواتە: ئافرهتان ئەگەر بو خوا صولحاو بن، کوفرى کافرانى نيزىکیان، ئەگەر قەوميانن، ئەگەر مێرديانن، ئەگەر هەر کەسيانن، زيانيان لى نادات، هەر وەك چۆن ئافرهتان ئەگەر بو خوا صولحاو نەبن، ئيمان و چاکەى نيزىکیان ئەگەر هاوسەريانن، ئەگەر هەر کەسيانن، سووديان پى ناگەيەنئى.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

ڀاڳياريان جي مھڪھي ماموئيٽا عھلي ٻاڳير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

نه ٺوڙهه ڪوھلڻيٽيھڪان ٽھڪھلڻان
Stay in touch on social media
تنھن مھڪھه غير مواقع الزاميل الانھڪھي

www.alibapir.net

ڪورڊي + عربي + English

عھلي ٻاڳير/ AliBapir

عھلي ٻاڳير/ AliBapir

ڪھڙائي
ڀاڳياريان جي مھڪھي ماموئيٽا عھلي ٻاڳير

QR Code

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پێنج (۵) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۵)، که تییان دا باسی پرووداویکی خیزانیی پیغمبەری خوا ﷺ کراوە و پوخته‌کەشی ئەوە بوو، که پیغمبەری خوا ﷺ بە مەبەستی پازیکردنی یەکیک لە هاوسەرەکانی، بریاری خوگرته‌وه‌ی لە شتیکی رەوا داوە، واتە: شتیکی که بۆی رەوا بوو، وەك دوایی باسی دەکەین، ئنجا ئایا کەنیزەکیک بوو، یاخود خواردنی هەنگوین بوو، بریاری داوە ئەو شتە رەوا یە لە خوێ بگریته‌وه‌و بەلایدا نەچی، بە پەنھانییش قسە ی لە لای یەکیک لە هاوسەرانی کردو، بەلام ئەو ئەو نەینییە ی پیغمبەری خوا ﷺ لە لای داناو، درکاندوویەتی و لێی بلّاو کردۆتەو، خواش ﷺ پیغمبەرەکە ی ﷺ ئاگادار کردۆتەو، ئنجا ئەو هاوسەرەش که پیغمبەری خوا ﷺ گلەیی لیکردو: بۆچی ئەو نەینییەت درکاندو؟ بەسەر سوپرمانەو پرسییو: کێ ئەو ی پێ گوتی؟ پیغمبەریش ﷺ گوتوویەتی: خوای زاناو شارەزا ئاگاداری کردوومەو، ئیدی بەو بۆنە یەو خوای دادگەر پێی ژیاو بوونەو ی پیشانی ئەو دوو هاوسەرە ی پیغمبەرەکە ی ﷺ داوە، بە پیچەوانەو ش: هەرەشەیان لێ دەکات، هەم بە پشتیوانیی لیکردنی خوێ و جیبریل و فریشتەکان و برواداران چاک و، هەم بە تەلاق درانی ئەوان و ئەوانی دیکەش، ئەگەر وەك وان بکەن و، گوپینیان بە ئافرەتانی دیکە ی باشتەر لەوان، ئەمە - وەك پیشتریش باسمان کرد - خوڵسەو پوخته‌ی چەمک و واتای ئەو پێنج ئایەتە موبارەکە یە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَيَّنَ لَكَ مَرْضَاتُ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا؟ قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنْ نُبُوًّا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَكُنْ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ تَنْبَغِي عِيْدَاتٍ سَيَحِبَّنَ ثَيْبَتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خواى به بهزه یى به خشنده، ئه ی پیغه مبه را! بوچی شتیک (له خوٓت) قه دهغه ده که ی، که خوا بو ی رهوا کردوو ی؟ رازی کردنی هاوسه ره کانت ده خوازی؟ خواش لیورده ی به بهزه ییه ﴿١﴾ بیگومان خوا (پیی) کردنه وه وهه لوه شانده وه ی سوینده کانتانی بو دانان و، خواش پشتیوان و سه ره پرشتیارتانه وه، ئه وه زانای کارزانه ﴿٢﴾ (یاد بکه وه!) کاتیك پیغه مبه ره قسه یه کی نه یینی به هه ندیک له هاوسه رانی راگه یاند، ئنجا کاتیك ئه وه (هاوسه ره ی) هه وائی پیدا (و ئاشکرای کرد) و، خواش (پیغه مبه ره ی) له وه ئاگادار کرده وه، (پیغه مبه ریش) به شیکی پیگوت و به شیکی نادیده گرت، (ئه وه هاوسه ره) گوئی: کی هه وائی ته وه ی پیداوی؟ (پیغه مبه ریش) گوئی: خوا ی زانوو شاره زا هه وائی پیداوم ﴿٣﴾ (ئه ی دوو هاوسه ره که ی پیغه مبه را!) ئه گهر بگه رینه وه بو لای خوا (ئه رکتانه، چونکه) به دلنایای دلّه کانتان (له هه ق) لایان داوه وه، ئه گهر دژی وی (پیغه مبه ره ی) پشتگیری یه کدی بکه ن، بیگومان خوا پشتیوانیه تی، جیبریل و پیواانی پرواداری

باش و، فریشته کانیش دواى ئەو، هاوکارو پشتیوانن ﴿٤﴾ ئەگەر (پێغه مبه‌ر) ته‌لاق‌تان بدات، نيزیکه‌ خوا هاوسه‌رانی له‌ ئیوه‌ باشتري‌ بۆ بکاته‌ جێدارتان، (بۆ خوا) ملکه‌ چانی ب‌روادارانی گوێرایه‌ ل‌ان (بۆ پێغه مبه‌ر) ی‌ گه‌راوان (بۆ لای خوا)، خوا په‌رستانی کۆچکه‌ران (له‌) بێوه‌ ژنان و کچان ﴿٥﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(لَمَ): له‌ دوو پیت پێکهاتوه‌، له‌ (ل) و (م)، (لِمَ)، له‌ ئە‌صلدا (لِمَا) بووه‌، یانی: بۆچی؟ به‌لام له‌ به‌ر ئە‌وه‌ی زۆر به‌کارهێنراوه‌، ئە‌لیفه‌که‌ی قرتینراوه‌ و بۆته‌ (لِمَ)، بۆچی؟

(تَحْرِیمُ): واته‌: قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌ی، یان خوۆی ل‌ی ده‌گریه‌وه‌، (الْحَرَامُ: الْمَمْنُوعُ)، هه‌رام: ر‌ی ل‌یگیراو، قه‌ده‌غه‌، که‌ ل‌یره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿لِمَ تَحْرِیمُ﴾، یانی: (لِمَ قَمْتِنَعُ)، بۆچی خوۆت دوور ده‌گری؟ خوۆی ل‌ی ده‌گریه‌وه‌؟ یاخود: (لِمَ تَحْکُمُ بِتَحْرِیمِ ذَٰلِكَ)، بۆچی حوکم ده‌ده‌ی به‌وه‌ی ئە‌و شته‌ قه‌ده‌غه‌یه‌، که‌ دیاره‌ هی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ به‌و مانایه‌ی دووه‌ میان نه‌بووه‌، چونکه‌ پێغه مبه‌ر ﷺ نه‌یفه‌رموه‌: ئە‌و شته‌ قه‌ده‌غه‌یه‌، به‌ل‌کو ئە‌و شته‌ی بۆی په‌وا بووه‌، خوۆی ل‌ی دوورگرتوه‌ و به‌کاری نه‌هێناوه‌، که‌واته‌: ﴿لِمَ تَحْرِیمُ﴾، یانی: (لِمَ قَمْتِنَعُ)، بۆچی خوۆی ل‌ی ده‌گریه‌وه‌؟ ئە‌گه‌رنا ﴿لِمَ تَحْرِیمُ﴾، به‌ مانای: (بۆچی قه‌ده‌غه‌ی ده‌که‌ی) یش هاتوه‌، به‌لام ل‌یره‌دا به‌و مانایه‌ به‌کارنه‌هاتوه‌، چونکه‌ پێغه مبه‌ری خوا ﷺ هیچ شتیکی قه‌ده‌غه‌ نه‌کرد، شتیکی خوا حه‌لالی بکات و ئە‌و ب‌ل‌ی: قه‌ده‌غه‌یه‌، به‌لام شتیکی که‌ خوا بۆی حه‌لال کرد بوو، ئە‌و خوۆی ل‌یگرتوه‌وه‌ و به‌کاری نه‌هێنا، ئە‌وه‌ش شتیکی په‌وايه‌، به‌لام خ‌وای کاربه‌ج‌ی بۆیه‌ ل‌ی‌ی به‌ په‌خنه‌ ده‌گری، چونکه‌ مه‌به‌ستی ئە‌وه‌ بووه‌، به‌وه‌ یه‌کیک له‌ هاوسه‌ره‌کانی پ‌ازیی بکات، ئە‌گه‌رنا به‌ د‌نیایی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ندێ شت که‌ په‌وا بووه‌، خوۆی

لئى دوور گرتوه، وهك جيڳاو ريڳاي خوشگوزهرانانهو، زور خوشي و له ززه تي ديكه ي دنيا، كه توانيويشيه تي هه يبن، له سهر ئه وهش هاوسه راني (خوا لييان رازي بي)، وهك له ته فسيري سوورپه تي ئه حزابدا باسما ن كرد، كه له كو مه كييان ليكردوه و گوتوويانه: ده بي نه فقه مان بو زياد بكه ي، به لام پيځه مبهري خوا ﷺ تاماده نه بووه، مل بدات بو داواكاري ئه وان، خواش ﷺ لهو باره وه فهرماني به پيځه مبهره كه ي ﷺ كردوه، كه خيزانه كاني سهر پشك بكات: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ (۲۸) ﴿الْحَزَاب﴾، ئه ي پيځه مبهره! به هاوسه ره كانت بفهرموو: ئه گهر ژياني دنياو جواني دنيا تان ده وي، وهرن به به له باري ده ستان لئى بكه مه وهو، سه رو دياري و خه لاتان بده مي.

كه واته: ده بي بزاني كه لي ره دا خوا ﷺ ره خنه ي له پيځه مبهره كه ي ﷺ گرتوه له بهر ئه وه بووه كه بو رازي كرتي دلئى يه كيك له هاوسه ره كاني بووه، ويستوويه تي ئه و كاره بكات.

(تَحَلَّةٌ): (أَصْلُ الْحَلِّ: حَلَّ الْعُقْدَةِ وَعَنْ حَلِّ الْعُقْدَةِ اسْتَعِيرَ قَوْلُهُمْ: حَلَّ الشَّيْءِ حَلَالًا)، (حَلَّ) له ئه صلدا كردنه وه ي گرييه، ئنجا له كردنه وه ي گريدا ئه و قسه يه يان خوا زراوه ته وه، كه گوتوويانه: (حَلَّ الشَّيْءِ حَلَالًا)، ئه و شته حه لال بوو، ره و بوو، ياني: گري قه ده غه بووني ليكراوه ته وه، كه واته: (تَحَلَّةٌ) له بنه رت دا (تَحَلَّةٌ) يه، ياني: ئه و شته ي ده بيته هو ي ره و كردنه وه ي ئه وه ي قه ده غه كراوه و خو ي لئى دوور گيراوه.

(وَأَظْهَرُهُ): (أَي: أَطْلَعُهُ)، ئاگاداري كرده وه، وهك خوا ده فهرمو ي: ﴿فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۲۹) ﴿الْجَن﴾، (أَي: لَا يُطْلِعُ)، خوا هيچ كهس له نه يني و په نهاني خو ي ئاگادار ناكاته وه، ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾ (۳۰) ﴿الْجَن﴾، مه گهر يه كيك له پيځه مبهره ان كه خوا ﷺ په سندی كرد بي، ئاگاداري بكاته وه له هه ندي شتي په نهان و نديار.

(عَرَفَ بَعْضَهُ): یانی: (وَصَفَ بَعْضَهُ وَذَكَرَهُ)، هەندیک لەو نەیینیەیی بەیغەمبەری خوا ﷺ لە لای ئەو هاوسەرەیی دایناو و ئەو ئاfrتە درکاندبووی، بەیغەمبەری خوا ﷺ هەندیک لەو نەیینیەیی باسکرد، وەسفی کرد، ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، هەندیکیشی وازلێهێنا، ئەو هاوسەرەیی ئەو هیشی هەر درکاند بوو، بەلام بەیغەمبەری خوا ﷺ ئەوی بە چاو دانەدایەو.

(صَغَتْ قُلُوبُكُمَا): (الصَّغُو: المِيلُ، صَغَيْتُ الْإِنَاءَ وَأَصْغَيْتُهُ)، (صَغُو): بە مانای مەیل خوار کردنەو دە، دەگوترێ: (صَغَيْتُ الْإِنَاءَ وَأَصْغَيْتُهُ)، قاپەكەم لار کردەو، هەم (صَغَيْتُ) ی بۆ بە کاردی، بە سیانی (ثلاثي) هەم بە چواری (رُباعي) ش، (أَصْغَيْتُهُ)، لارم کردەو، کەواتە: ﴿صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، دڵە کانتان لایانداو، نەیفەرموو: (صَغَتْ قُلُوبُكُمَا)، لەبەر ئەو هە عەرەب پێیان باش نەبوو دوو دووانە (مُثْنِي) لە یەك وشەدا بێنن، (قُلْبًا) لە گەل (كُمَا)، هەردووکیان بۆ (مُثْنِي) ن، پێیان قورس بوو، بۆیە (قلب) ی كۆ کردۆتەو، ئەگەرنا دوو دڵن، بەلام بەو ئیعتیارەیی لە یەك بەو لاو بە كۆ (جمع) لە قەلەم دەدری، بۆیە فەرموویەتی: ﴿صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، دڵە کانتان واتە: دلی هەردوو هاوسەرە بەرێزەكەیی بەیغەمبەری خوا ﷺ لایداو لە راستیی، كە مەبەست حەفصەو عایشەن (خوا لێیان پازێ بێ).

(قُنُوتٍ): (القُنُوتُ: لُزُومٌ لَطَاعَةٍ مَعَ الْخُضُوعِ)، (قُنُوت) بریتیه: لە فەرمانبەریی لە گەل ملکه چیی و بە قسە کردن و نەرمیی و، ئاسان بە دەستەو هاتن.

(سَاحٍ): (سَائِحَاتٍ): هەم بە (صَائِمَاتٍ) مانای لێکدراوەتەو، واتە: پۆژوگران، هەم بە مانای كۆچكەرەن (مُهَاجِرَاتٍ) لێکدراوەتەو، (السَّائِحُ: المَاءُ الدَّائِمُ جَرِيئُهُ فِي سَاحَةٍ، يُقَالُ سَاحَ فُلَانٌ، أَي: مَرَّ مَرَّ السَّائِحِ): (سَائِح): بەو ئاو دەگوترێ كە بە بەردەوامیی بە مەیدانیكدا دەپوا، دەگوترێ: (سَاحَ فُلَانٌ)، واتە: وەك چوون ئاوی خێرا دەپوا، ئاوا پۆشت، (سَائِح) لەو هەو هاتو، لە ئەصلاً (سَائِح) واتە: ئاوێك كە بەردەوام دەپوا.

بہ لَام (سَائِح) بہ کوردیی دہ بیته گہریدہ کہ سَیِّک کہ سہ فہر دہ کات، تَنجَا لہ بہر
 تہوہی بابای بہ پُژوو بہر دہوام دہ بی لہ سہر نہ خواردن و نہ خواردنہوہ، و ہک
 چُون تَاو دہ پروا بہر دہوام دہ بی، بُوہ لہو پووہوہ (سَائِحَات) بہ مانای (صَائِمَات)
 دی، دہ شگونجی (سَائِحَات) مہ بہ ست پی کُچکہ ران بی، و ہک خوا دہ فہرموی:
 ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ ... ﴿٢﴾ التَّوْبَةِ﴾، یانی: بہ زہویدا برُون کُچ بکہن.

ہوی ہاتنہ خوارہوہی ثابہ تہ کان

۱- ہوی ہاتنہ خوارہوہی چوار ثابہ تی یہ کہم: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبٰنٰغٰی
 مَرَضَاتٍ أَرْوٰجُكَ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اٰیْمٰنِكُمْ وَاللّٰهُ مَوْلٰكُمْ وَهُوَ الْعَلِيْمُ
 الْحَكِيْمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسْرَ النَّبِيُّ اِلٰی بَعْضِ اَرْوٰجِهِ حَدِيْثًا فَلَمَّا نَبَاَتْ بِهٖ وَاظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ
 وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْبَاٰكَ هٰذَا قَالَ نَبَاَنِی الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿٣﴾ اِنْ نُّوْبًا
 اِلٰی اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمُ اِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰهُ وَجَبْرِیْلُ وَصَلِیْحُ الْمُؤْمِنِيْنَ
 وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظٰهِرٌ ﴿٤﴾﴾، لہو بارہوہ تہو سَی گپردراوہیہ دینین:

ا- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَشْرَبُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ،
 وَيَمْكُثُ عِنْدَهَا، فَوَاطَيْتُ أَنَا وَحَفْصَةُ عَلَيَّ، أَيْتُنَا دَخَلَ عَلَيْهَا فَلْتَقُلْ لَهُ: أَكَلْتَ مَغَافِرَ، إِنِّي أَجِدُ
 مِنْكَ رِيحَ مَغَافِرَ، قَالَ: لَا، وَلَكِنِّي كُنْتُ أَشْرَبُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ، فَلَنْ أَعُوْدَ لَهُ،
 وَقَدْ حَلَفْتُ، لَا تُخْبِرِي بِذَلِكَ أَحَدًا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٩١٢، ٥٢٦٧، ٦٦٩١، وَمُسْلِمٌ: ١٤٧٤).

واتہ: دایکمان عائشہ (خوا لئی رازی بی) دہ لی: پیغہ مہری خوا ﷺ عادی
 وابوو ہہنگوینی لہ لای زہینہ بی کچی جہ حش^(۱) دہ خوار دہوہو، ماوہیہک لای
 دہمایہوہ، من و حہفصہ ریک کہوتین، کہ پیغہ مہر ﷺ ہات بو لای ہہر
 کامیکمان با پیی بلئی: ثابا مہ غافیرت خوار دہوہ؟ (مہ غافیر جوہر گیایہ کہ

(۱) کہ ہاوسہری پیغہ مہری خوا ﷺ و کچہ پووریشی بووہ.

بۆنیکى ناخوۆشى ههیه)، من بوۆى مه غافیرت لێده کهم، (ههلبه ته ئه و بوۆنه یان لى نه کردوه، به لام بوۆ ئه وه ی ههنگوین خوار دنه وه که ی له لای زهینه ب پى تهرك بکه ن، وایان گوته، ئنجا ده لێن: که هات بوۆ لای هه ر کامیکمان وامان پیگوت)، ئه ویش فهرمووی: نه خیر مه غایرم نه خوار دوه، به لام ههنگوینم له لای زهینه بی کچی جه حش (هاوسه ره که ی خوۆ) خوار دۆته وه، به لام له مه ودوا جار یکی دیکه (مادام ئه و بوۆنه بدات) بوۆ ناگه ر پمه وه (ناخۆمه وه)، سویندیشم خوار دوه، به لام هه و آل به که س مه ده.

ئنجا به پیتی ریوایه ته کان دیاره حه فسه بووه، پیتی گوته، به لام حه فسه دوایی هه و آلی داوه به عایشه له بهر ئه وه ی پیکه وه زۆر پێک بوون، هه رچه ند ه پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: با ئه و قسه یه ته نیا له لای خوۆت بی، به لام ئه و در کاندوویه تی بوۆ عایشه خوا لێیان پازی بی.

ب- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَتْ لَهُ أَمَةٌ يَطُوهَا، فَلَمْ تَزَلْ بِهِ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ حَتَّى حَرَّمَهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ (۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ مَحَلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۲) { (أُخْرَجَ النَّسَائِي فِي سَنَنِهِ، قَالَ الْأَلْبَانِي: صَحِيحُ الْإِسْنَاد).

واته: ئه نه س ﷺ، ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ که نیه کیکی هه بوو له گه لیدا جووت ده بوو (ده چوو له لای)، به لام عایشه و حه فسه زۆر خه ریک بوون، (دیاره پرته و بوۆله یان له سه ر کردوه) و هه و لێیان له گه لدا تا کو له سه ر خوۆ قه ده غه کرد، (که جار یکی دیکه نه چیت له لای)، له و باره وه خوا ﷺ ئه م ئایه ته ی دابه زاند. که واته: ئه وه ی پیتی باسی ههنگوین خوار دن بوو و ئه میان که نیه کیکه، که نیه که که ش له ریوایه ته کانی دیکه دا هاته، که ماریه ی قییطی بووه، واته: دایکی ئیبراهیمی کوپی پیغه مبه ری خوا ﷺ.

ج- {عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِحَفْصَةَ: «لَا تُخْبِرِي أَحَدًا، وَإِنَّ أُمَّ إِبْرَاهِيمَ عَلَيَّ حَرَامٌ»، فَقَالَتْ: أَتُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ؟ قَالَ: «فَوَاللَّهِ لَا أَقْرِبُهَا»، قَالَ: فَلَمْ يَقْرَبْهَا حَتَّى أَخْبَرَتْ عَائِشَةَ. قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (أَخْرَجَهُ الْهَيْثَمُ بْنُ كَلْبٍ فِي مُسْنَدِهِ ج: ٤، ٤١٢، والضياء المقدسي في الأحاديث المختارة: ١٨٩، وقال: إسناده صحيح).

واته: عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەگێڕێتەو، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ بە حەفصە ی فەرموو: هەوالب بە کەس مەدە دایکی ئیبراھیمم لە خووم قەدەغە کردو، (واته: ناچمە لای، دایکی ئیبراھیم ناوی ماریە بوو، (ماریە ی قیبطی)، کە پاشای میسر بە دیاریی بووی نارد بوو)، ئەویش پێی دەلێ: ئایا شتێک کە خوا بووی پەوا کردووی لە خووتی قەدەغە دەکە؟ ئەویش (پێغەمبەر) ﷺ دەفەرموو: سوێند بە خوا نیزیکی ناکەومەو، ئیدی نیزیکی نەکەوتەو، دوایی حەفصە هەوالبیدا بە عایشە (واته: ئەو نەپنییە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە لای داناوو لە لای عایشە درکاندی)، ئیدی لەو بارەو خوا ﷻ ئەو ئایەتانە ی ناردنە خوار، بوو ئەوێش کە ماریە ی بوو پەوا بیتەو، چونکە سوێندی خوارد بوو، یاخود: تاکو هەنگوینەکە ی لای زەینەبی کچی جەحشی بوو پەوا بیتەو، خوای بە بەزەیی ئەوێش دابەزاند: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، واته: بێگومان خوا ﷻ هەلۆەشاندنەو ی سوێندەکانتان ی بوو ئێو دابەزاندو خوا سەرپەرشتیاری ئێوێهەو بەس ئەو زانای کاربەجییە.

۲- هۆی هاتنە خوارەو ی ئایەتی: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يَبْدُلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطٍ تَنَبَّتٍ عِدَاتٍ سَيِّحَاتٍ وَأَبْكَارًا﴾ ، لەو بارەو بەسەرھاتیکی تۆزێک درێژ هەیه، بەلام بە باشی دەزانم دەقەکە ی بە عەرەبیی بێنم و دواییش بە کوردیی مانای دەکەین، لەبەر ئەوێش وێرایی تیشک خستە سەر چەمک و واتای ئەو ئایەتە موبارەکە، کە لە نێوان زانایاندا قسەو باسی زۆری لەسەر کراو، هەندێک چەمک و واتای دیکەش و، هەندێک مەبەستی دیکەش دەگێتە خوێ، ئەمەش دەقی ئەو گێڕدراوێه:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه، قَالَ: لَمَّا اعْتَزَلَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ نِسَاءَهُ، قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا النَّاسُ يَنْكُتُونَ بِالْحَصَى وَيَقُولُونَ: طَلَّقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نِسَاءَهُ «وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يُؤْمَرَ بِالْحِجَابِ» فَقَالَ عُمَرُ: فَقُلْتُ لَأَعْلَمَنَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ، قَالَ فَدَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ فَقُلْتُ: يَا بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ! أَقَدْ بَلَغَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تُؤْذِيَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! فَقَالَتْ: مَا لِي وَمَا لَكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! عَلَيْكَ بِعَيْتِكَ! قَالَ فَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ، فَقُلْتُ لَهَا: يَا حَفْصَةُ! أَقَدْ بَلَغَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تُؤْذِيَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَا يُحِبُّكَ، وَلَوْلَا أَنَا لَطَلَّقَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. فَبَكَتْ أَشَدَّ الْبُكَاءِ، فَقُلْتُ لَهَا: أَيْنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ? قَالَتْ: هُوَ فِي خِرَازِنِهِ فِي الْمَشْرِبَةِ، فَدَخَلْتُ فَإِذَا أَنَا بِرَبَاحٍ غُلَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَاعِدًا عَلَى أَسْكَفَةِ الْمَشْرِبَةِ مُدَلِّ رِجْلَيْهِ عَلَى نَقِيرٍ مِنْ خَشَبٍ، وَهُوَ جَذَعٌ يَرْقَى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَيَنْحَدِرُ. فَتَادَيْتُ: يَا رَبَّاحُ، اسْتَأْذِنْ لِي عِنْدَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَتَنَظَرَ رَبَّاحٌ إِلَى الْغُرْفَةِ، ثُمَّ نَظَرَ إِلَيَّ، فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا. ثُمَّ قُلْتُ: يَا رَبَّاحُ! اسْتَأْذِنْ لِي عِنْدَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَتَنَظَرَ رَبَّاحٌ إِلَى الْغُرْفَةِ ثُمَّ نَظَرَ إِلَيَّ، فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا. ثُمَّ رَفَعْتُ صَوْتِي فَقُلْتُ: يَا رَبَّاحُ! اسْتَأْذِنْ لِي عِنْدَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَإِنِّي أَظُنُّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ظَنَّ أَنَّي جِئْتُ مِنْ أَجْلِ حَفْصَةَ، وَاللَّهِ لَئِنْ أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِضَرْبِ عُنُقِهَا لِأُضْرِبَنَّ عُنُقَهَا، وَرَفَعْتُ صَوْتِي فَأَوْمَأَ إِلَيَّ أَنْ ارْقَهُ، فَدَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ عَلَى حَصِيرٍ، فَجَلَسْتُ فَأَدْنَيْ عَلَيْهِ إِزَارَهُ وَلَيْسَ عَلَيْهِ غَيْرُهُ، وَإِذَا الْحَصِيرُ قَدْ أَثَّرَ فِي جَنْبِهِ، فَتَنَظَرْتُ بِبَصَرِي فِي خِرَازِنَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَإِذَا أَنَا بِقَبْضَةٍ مِنْ شَعِيرٍ نَحْوِ الصَّاعِ، وَمِثْلَهَا قَرِظًا فِي نَاحِيَةِ الْغُرْفَةِ، وَإِذَا أَفِيقٌ مُعَلَّقٌ «قَالَ» فَابْتَدَرْتُ عَيْنَيَّ. قَالَ: (مَا يُبْكِيكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ)? قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، وَمَا لِي لَا أَبْكِي وَهَذَا الْحَصِيرُ قَدْ أَثَّرَ فِي جَنْبِكَ، وَهَذِهِ خِرَازِنُكَ لَا أَرَى فِيهَا إِلَّا مَا أَرَى! وَذَلِكَ قَيْصَرٌ وَكَسْرَى فِي الثَّمَارِ وَالْأَنْهَارِ وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَصَفْوَتُهُ، وَهَذِهِ خِرَازِنُكَ! فَقَالَ: (يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! أَلَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَنَا الْآخِرَةُ وَلَهُمُ الدُّنْيَا) قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: وَدَخَلْتُ عَلَيْهِ حِينَ دَخَلْتُ وَأَنَا أَرَى فِي وَجْهِهِ الْغَضَبَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا يَشُقُّ عَلَيْكَ مِنْ شَأْنِ النِّسَاءِ، فَإِنْ كُنْتُ طَلَقْتُهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مَعَكَ

وَمَلَأْنِيكَ وَجْرِيْلَ وَمِيكَائِيْلَ، وَأَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَالْمُؤْمِنُونَ مَعَكَ. وَقَلَمًا تَكَلَّمْتُ «وَأَحْمَدُ
 اللَّهُ» بِكَلَامٍ إِلَّا رَجَوْتُ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يُصَدِّقُ قَوْلِي الَّذِي أَقُولُ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ
 الْآيَةُ، آيَةُ التَّخْوِیْرِ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ
 قَنِيْنَاتٍ يَتَّبِعْنِ عِدَّتِ سَيِّحَتٍ نَّيْبَتٍ وَأَبْكَارًا ۝﴾ التحريم، وَكَانَتْ عَائِشَةُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ
 وَحَفْصَةُ تَظَاهَرَانِ عَلَى سَائِرِ نِسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَطَلَّقْتُهُنَّ؟
 قَالَ: (لا). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ وَالْمُسْلِمُونَ يَنْكُثُونَ بِالْحَصَى
 يَقُولُونَ: طَلَّقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نِسَاءَهُ، أَفَأَنْزِلُ فَأُخْبِرُهُمْ أَنَّكَ لَمْ تَطْلُقْهُنَّ؟ قَالَ: (نَعَمْ
 إِنْ شِئْتَ)، فَلَمْ أَزَلْ أَحْدُثُهُ حَتَّى تَحَسَّرَ الْعَصَبُ عَنْ وَجْهِهِ، وَحَتَّى كَشَرَ فَضْحَكَ، وَكَانَ
 مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ ثَغْرًا. ثُمَّ نَزَلَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ وَنَزَلْتُ، فَنَزَلْتُ أَتَشَبَّثُ بِالْجِدْعِ، وَنَزَلَ
 رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَأَمَّا يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا يَمْسُهُ بِيَدِهِ. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّمَا
 كُنْتُ فِي الْغُرْفَةِ تِسْعًا وَعَشْرِينَ. قَالَ: (إِنَّ الشَّهْرَ يَكُونُ تِسْعًا وَعَشْرِينَ) فَقُمْتُ عَلَى
 بَابِ الْمَسْجِدِ فَتَأَدَيْتُ بِأَعْلَى صَوْتِي: لَمْ يُطَلِّقْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نِسَاءَهُ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ
 الْآيَةُ: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى
 أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ
 الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝﴾ النساء، فَكُنْتُ أَنَا اسْتَنْبَطْتُ ذَلِكَ الْأَمْرَ، وَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ
 التَّخْوِیْرِ { (أَخْرَجَهُ: مُسْلِم: ١٤٧٩).

واته: عەبدوللای کوری عەباس ﷺ دەگێڕێتەوه، دەلی: عومەری کوری
 خەتتاب (خوا لێی پازی بێ) بووی باسم کردم، دواي ئەوهی پێخەمبەری خوا
 ﷺ گۆشەگیر بوو لە هاوسەرەکانی (واته: هاموشۆی نەکردن ماوهی مانگیك)،
 چوومه مزگەوت، خەلك بە دەنكە چەو لە عەرزیاڤهوه دەژەنی، (وهك چۆن
 كەسیك دالغە لی دەدات، یان مەراقیكي هەیه، داروچكەیهك لە زەوییهوه
 دەژەنی، بەلام ئەوان دەنكە چەویان بەكارهیناوه)، دەیانگوت: پێخەمبەری
 خوا ﷺ هاوسەرەکانی تەلاق داوان، ئەویش بەرلەوهی فەرمانیان پێ بکری و
 بکەونه پشتی پەردە، عومەر (خوا لێی پازی بێ)، دەلی: گوتم: دەبی ئەمپرو

ئەو شتە بزانم، (ئایا پیغمبەری خوا ﷺ ھاوسەرەکانی تەلاق داوون یان نا)، چوومە لای عائیشە گوتم: ئەی کچی ئەبوو بەکر! ئایا حال و پایە ی تۆ گەشتە ئەوێ پیغمبەری خوا ئازار بدە؟ عائیشەش گوتی: تۆ حەقی منت چییە، ئەی کوری خەتەب! بچۆ کەم و کوری خۆت چارەسەر بکە، (واتە: کچەکە ی خۆت کە حەفصە یە نامۆزگاریی بکە)، دەلی: چوومە لای حەفصە (حەفصە ی کچی عومەر) گوتم: ئەی حەفصە! ئایا حال و پیگە ی تۆ گەشتە ئەو کە پیغمبەری خوا ئازار بدە؟ بە خوا من دەزانم پیغمبەری خوا تۆی خوشناوی، (رقی لی ھەلساوە، بۆیە وای گوتو)، ئەگەر من نەبوومایە پیغمبەری خوا دەستبەردارت دەبوو، تەلاقی دەدای، ئەویش زۆر گریا، پیمگوت ئایا پیغمبەری خوا ﷺ لە کوئی؟ گوتی: ئەو لە شوینە یە، لەو بانیزە یەدا کە کەل و پەلی تیدا دادەنێن، دەلی: چوومە ژوور، تەماشام کرد، رەباح غولامی پیغمبەری خوا ﷺ کە بەردەستیکی بوو، دانیشتبوو لەسەر شیاپانە ی دەرگای شوینی ئاو لی خواردنەو کە، لاقی شۆر کردبوونەو بەسەر تەختە یە کدا، تەختە کەش بریتی بوو لە قەدە دار خورمایە کە پیغمبەری خوا ﷺ پیتیدا سەر دەکەوت، وە ک پەیزەو پیتیدا دەھاتە خوار، (دیارە شوینە کە بەرز بوو)، منیش بانگم کرد رەباح! لە لای خۆتەو مۆلەتم لە پیغمبەری خوا ﷺ بۆ وەر بگرە، رەباح تەماشای ژوورە کە ی کرد، کە پیغمبەری خوا ی تیدا بوو ﷺ، دوایی تەماشای منی کردو هیچی نەگوت، (دیارە تەماشای ژوورە کە ی کردو و پیغمبەری خوا ﷺ موافیق نەبوو)، دوایی دووبارەم کردووە گوتم: رەباح! لە لای خۆتەو مۆلەتم بۆ لە پیغمبەری خوا ﷺ وەر بگرە، دووبارە رەباح تەماشای ژوورە کە ی کردووەو تەماشای منیشی کردو هیچی نەگوت، (ئەوانە ئەدەبیان چەند بەرز بوو! پتویستی بەو نەکردو بلی ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ! ئایا عومەر بی؟ ئەویش بفەرموی: نەخیر، ھەر بە ئامازە لی ک حالی بوون، ئەدەبی بەرزی ئیسلام ئاوا یە، پتویست ناکات ھەموو شتێک بە دەنگ و قسە بی، ھەر تەماشای

پېغەمبەرى خواى ﷺ کردو، پېغەمبەرى خواش گوڤى له دهنگه کەى بووه،
 نه گەر پتى باش بووايه ئىشاره تىكى ده کرد با بى)، ئنجا دهنگم بهرز کرده ووه
 گوتم: ئهى ره باح! له لای خوته ووه مؤله تم بو له پېغەمبەرى خوا ﷺ وهر بگره،
 چونکه پيم وايه پېغەمبەرى خوا ﷺ گومانى وايه من له بهر حه فسه هاتووم
 (حه فسهى کچم)، سوڤند به خوا نه گەر پېغەمبەرى خوا فەرمانم پتى بکات له
 گەردنى ده ده م، (نهك بهرگريى لى بکهم)، (دووباره ره باح تهماشای پېغەمبەرى
 خواى ﷺ کرده ووه پېغەمبەرىش ئاماژهى بو کرده بابى، ئه مه نه هاتوه، به لام
 سياقه که ده يگه يه نى)، يه کسه ر ئاماژهى بو کردم (واته: ره باح)، سه رکه وه،
 به داره که دا سه رکه وتم، چوومه لای پېغەمبەرى خوا ﷺ له سه ر حه سيريک پراکشا
 بوو، پاليدابووه، منيش دانيشتم، پېغەمبەرى خوا ﷺ کراسه کەى که توژيک
 له سه ر لاقى لاچوو بوو، به سه ر لاقى دادايه ووه به س ئه وه شى له بهر دابوو،
 تهماشام کرد حه سيره که شوڤنکهى له سه ر که له کەى (ته نيشتى) دروستکردبوو،
 ئنجا چاوم گيړا به عه مباره کەى پېغەمبەردا ﷺ، (خزانة) ئه و شوڤنه يه شتى
 تيدا هه لده گرن)، ته نيا بره جوڤه کم دى ده ورى ربه يه ك ده بوو، هه روه ها به
 نه ندازهى ئه وه ش قه ره زم بينى، ((قَرَضَ) ئه وده يه که پيستی پتى ده باغ ده که ن)،
 هه روه ها مه شکه يه ك، کونده يه کيشم بينى هه لواسرابوو، (دياره ئاو يان
 شله مه نييه كى تيدا بووه)، ئيدى يه کسه ر چاوم فرميسكى پيداهاتن، پېغەمبەرى
 خواش ﷺ فەرمووى: چ شتيك ده تگريه نى ئهى كوپرى خه تتاب؟! گوتم: ئهى
 پېغەمبەرى خوا! بوچى نه گريم؟ حه سير شوڤنکهى له سه ر جه ستهى تو کرده،
 (هيچت نيه له سه رى راخهى)، ئه وه ش عه مباره که ته هه ر ئه وهى تيدا ده بينم،
 که ده بينم، که چى قه يصه ر (پادشای رۆم) و کيسرا (پادشای فارس) له نيو
 ميوه و رووبارو جوگه و جو بار دان، تو ش پېغەمبەرو هه لېزاردهى خواى، (ئه وه ش
 که ل و په ل و شمه که کانتن)؟! فەرمووى: ئهى كوپرى خه تتاب! ئه دى نازانى که
 رۆژى دوايى، مه نزلگای کو تايى، بو ئيمه يه و ئه وانيش دنيايان هه يه! گوتم: با،

ئىنجا كاتى لىي چوومە ژوورۇ، پىڭخەمبەرى خوا ﷺ توورەيى بە دەم و چاوهو
 ديار بوو (پەستىي و بىزارىي)، منىش گوتىم: ئەي پىڭخەمبەرى خوا! لە بارەي
 ئافرەتانهو، بۆچى دلت نارهەت دەبى؟ ئەگەر تەلاقت داون، خوا لەگەلتەو،
 فرىشتەكانى و جىرىل و مىكائىل و من و ئەبوو بەكرىش و پروادارانىش لەگەلتىن،
 (عومەر دەلى: ستايش بۆ خوا كەم وا هەبوو قسەيەك بكەم، مەگەر ئومىدم
 كردوہ خوا ﷺ قسەكەي من بەپاست دابنى و پشتگىرىي قسەكەم بكات،
 ئىدى كە من ئەوہم گوت، خواي پەرورەدگارىش ئايەتى سەرپشكردنى بۆ
 پىڭخەمبەرەكەي دابەزاندى، كە دەفەرموى: {نيزيكە، ئەگەر (پىڭخەمبەر ﷺ) تەلاقتان
 بدات، پەرورەدگارى ئافرەتاني لە ئىوہ باشتري بۆ پرەخسىنى، ملكەچ و پروادار،
 گوپرايەل و زۆر گەپراوہ بۆ لاي خوا، خوا پەرست و پۆژووگر، (ياخود كۆچكەر)،
 و لە بىوہژنان و لە كچان}.

عائىشەي كچى ئەبوو بەكرو حەفصە كچى عومەر پىكەوہ پشتى يەكديان
 دەگرت لە بەرانبەر هاوسەرەكانى دىكەي پىڭخەمبەرى خوادا ﷺ (وہك عادەتى
 ھەوييان)، منىش گوتىم ئەي پىڭخەمبەرى خوا! ئايا هاوسەرەكانت تەلاقت داون؟
 فەرمووى: نەخىر، گوتىم: ئەي پىڭخەمبەرى خوا ﷺ! كاتىك من ھاتمە مزگەوت
 مسولمانان بە چەوو لە عەرزىانەوہ دەژەنى، (وہك دالغە لىدان و مەپاق خواردن
 دەستيان بە دەنكە چەواندا دەھىنا، يان دەنكە چەويان لە زەوى وەردەدا)،
 دەيانگوت: پىڭخەمبەرى خوا ﷺ هاوسەرەكانى تەلاق داون، ئايا دابەزم ھەواليان
 پى بدەم كە تۆ تەلاقت نەداون، (بۆ ئەوہي دلخۆش بن)؟ فەرمووى: بەلى،
 ئەگەر پىتخۆشە، ئىدى وردە وردە من ھەر قسەم لەگەلتا كرد، ھەتا توورەيى
 لە دەم و چاويدا نەما، بەلكو وابوو كە ددانى دەرکەوتن و پىكەنى و، لە ھەموو
 كەسەش زارو ددانى جوانتر بوون كە پىدەكەنى، دوايى پىڭخەمبەرى خوا ﷺ
 دابەزى منىش دابەزىم، من لە دابەزىنەكەدا دەستم بە دارەكە دەگرت، بەلام
 پىڭخەمبەرى خوا ﷺ وہك لەسەر عەرزى پروا (پىويستى بەوہ نەبوو دەست

بە دارەكە بگرتی، پیڭەمبەری خوا ﷺ زۆر قایم و مەحكەم بوووە وەك بابایەكی
 وەرزشوان بوووە، خوای کارزان جەستەیه‌كی ساغ و بەهێزی پێداووە، خوشی
 ئاگای لە ساغ و سەلامەتیی خۆی بووە، گوتم: ئەي پیڭەمبەری خوا ﷺ! تۆ
 بیست و نۆ (۲۹) پۆژ لە ژوورەكەدا بووی، {واتە: (۲۹) پۆژە كە سویندت لە
 ھاوسەرانت خواردووە، مانگیك نەیاندوینى، ئیستا بووئەتە (۲۹) پۆژ و نەبۆتە
 (۳۰)}، فەرموو: مانگی (۲۹) ییش هەیه (و (۳۰) ییش هەیه، واتە: مانگی
 قەمەریی، مانگی عەرەبیی)، منیش لە دەرگای مزگەوتەووە راوہستام، بە دەنگی
 ھەرە بەرزەم ھاوارم کرد گوتم: پیڭەمبەری خوا ﷺ ھاوسەرەكانی تەلاق نەداون
 و، لەو بارەوہ ئەو ئایەتەي سوورەتی (النساء)، ئایەتی ژمارە (۸۳) دابەزی، كە
 دەفەرموی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ
 وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
 لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء، ۸۳) (كاتێك كە ھەواییكان لە بارەي
 ھێمنیی و ئاسایش یان ترسەوہ بو دئی، خەلكەكە یەكسەر بلاوی دەكەنەوہ،
 بەلام ئەگەر گیرابایانەوہ بو لای پیڭەمبەر ﷺ و بو لای مشوور خووران و
 كار بە دەستانێك كە توانای ھەلھێنجانیان ھەیه، دەیانزانی، ئەگەر بەخششی خواش
 نەبووایە لەسەر ئێوہ، جگە لە كەمێكتان ھەمووتان شوین شەیتان دەكەوتن)،
 عومەر خوا لێی پازی بئی دەلێ: من ئەو كەسە بووم كە ھەلم ھینجا (كە
 ئەو ھەوالەم بیست، چووم ساغم كەردووە لە لای پیڭەمبەری خوا ﷺ ئایا
 راستە ھاوسەرەكانی تەلاق داون یان نا، ساغم كەردووە نەك یەكسەر ھەوالەكە
 بلاوبكەمەوہ)، خوای بەرزو مەزنیش عَزَّ وَجَلَّ ئایەتی سەرپشككردنی دابەزانەد.
 وەك گوتم: ئەم گیراوەیە ویپرای ئەوہی تیشكمان بو دەخاتە سەر چەمك و
 واتای ئەو ئایەتە موبارەكە، ئایەتی ژمارە (۵)، كۆمەلێك شتی دیکەشی تێدا بوون،
 كە بەرچاو پروونی باشمان پێدەدەن.

مانای گشتیی نایه تەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوايه،
ئەویش مەبەستی پێ ئەوهیه:

- ۱ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ۳ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خواى پەروەردگار دەکەم.
- ۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

ئنجـا خوا ﷻ پـروو دەکاتە پێغەمبەرەکەى ﷺ و دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾، ئەى پێغەمبەر! بۆچی شتێک کە خوا بۆی هەڵال کردووی،
لە خوێ قەدەغە دەکەى؟ وەك دواى باسێ دەکەین، قەدەغە کردن لێرەدا
مەبەست ئەو نیه کە پێغەمبەری خوا ﷻ بـفەرموێ: فلان شتە قەدەغەیه،
چونکە بـیگومان بە هەڵال دانان و بە هەرام دانان، تایبەتە بە خواى بەرزى
مەزنهوهو، تەنانەت بۆ پێغەمبەریش ﷺ جـیـی نـههـیشتـوه، بەلکـو مەبەست لە:
﴿لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾، یانی: (لِمَ مَتَنَعَ عَمَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ؟)، شتێک کە خوا بۆی
پـهـوا کردوه، بۆچی خوێ لى دەگریهوه، بۆچی وازی لى دەهێنى و دەستبەرداری
دەبی؟ ﴿تَبْنِی مَرْضَاتَ أَرْوَحِكَ﴾، رازیبیکردنی هاوسەرەکانت دەخوازی؟ بۆیه خوێ
لە شتێک دەگریهوه کە خوا بۆی پـهـوا کردووی؟ ئنجـا خواردنێ هەنگوینه، یان
چوونه لای ماریهێ قیبطیه، کە کەنیزه کەکیهتی، گرنگ ئەوهیه خوا کە شتێکی

بۆ تۆرپەوا کردو، خوۆی لى مه گرهوه، به مه بهستى ئه وهى هاوسه ره کانت
پرازیى بکهى، ﴿وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ خواش لیورددهی به بهزه ییه.

﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَنِكُمْ﴾، به دنیایی خوا حلال کردند و هی سویند
له سهر خوراوه کانتانی، یا خود: هه لوه شاننده و هی سوینده کانتانی بو داناون،
لیره دا: ﴿فَرَضَ﴾، به مانای (شرع) یه، خوا بو داناون، ﴿تَحِلَّةَ أَيْمَنِكُمْ﴾،
﴿تَحِلَّةَ﴾، له ته سلدا (تحللة) یه، به لام دوو لامه کان پیکه وه ده غم کراون، واته:
هه لوه شاننده وه، نه گهر سویندیکت له سهر کردن یان نه کردنی شتیک خوار دو،
ویستت نه وهی سویندی له سهر خوراوه (سویند له سهر خوراوه که) له سهری
به رده وام نه بی، یا خود سوینده که ت هه لبو وه شینیه وه، ده بی که فاره تیک بدهی،
﴿وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾، خواش سه رپه رشتیارتانه، که ده فهرموئ: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ﴾،
یانی: پیشتر، چونکه که فاره تی سویند له سوورپه تی (المائدة) دا هاتوه، سوورپه تی
مائیده ش پیش سوورپه تی (التحریم) دابه زیوه، که له ویدا ده فهرموئ: ﴿لَا
يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَنِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْهُ إِطْعَامُ
عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرُهُ أَيْمَنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَنَكُمْ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (٨٩) ﴿المائدة﴾، مه به ست پیی نه وه یه که خوا پیشتر
نه وهی بو دابه زاندوون که که فاره تی سویندی تیدا یه و نه مه یه: ﴿فَكَفَرْتُمْهُ
إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، خوا

۱- یان خواردن دان به ده نه دار، له خواردنڅي میانجیې که ده بدهن به مال و مندالې خوتان.

ب۔ یاخود پۆشاک بۆ کرینیان، ئەگەر پارچە یەکیش بێ.

ج- یاخود ئازاد کردنی کوئیلەیهك، دوایی دەفەرموی: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ هەر كەسێك ئەوێ دەست نەكەوت، هەر كام لەوانەو توانای نەبوو، با سێ

پۆژان به پۆژوو بێ، ﴿ذَلِكَ كَفَرَةٌ أَيَمَنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾، ئا ئهوه مایه ی سڕینهوه ی سۆینده کانتانه، ههر کاتیک سۆیندتان خوارد، ﴿وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ﴾، خواش سه ره رشتیاری ئیوه یه وه، ههر ئه ویش زانی کار به جییه، یانی: هه موو شتیک ده زانی و کاره کانی هه موویان له شوینی خۆیاندان.

ئنجأ خوا ﷺ ئه وه رووداوه ده گیریته وه که چۆن چۆنی بووه؟ ﴿وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾، یاد بکه نه وه (ههر که سیك که ده شی بۆ ئه وه ی بدویندریی، یاد بکه وه) کاتیک پیغه مبه ر ﷺ قسه یه کی درکانه به نه یینی له لای هه ندیک له هاوسه ره کانی، واته: قسه یه کی نه یینی له لای هه ندیک له هاوسه ره کانی دانا، یاخود: به چه قسه ی له گه ل هه ندیک له هاوسه ره کانی کرد، ﴿فَلَمَّا بَيَّنَّاتُ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، کاتیک ئه وه هاوسه ره که پیغه مبه ر ﷺ به چه قسه یه کی بۆ کرد بوو، هه وائی پیداو ئاشکرای کرد، ﴿وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، خواش پیغه مبه ری ﷺ ئاگادار کرده وه له درکانه ی ئه وه نه یینی له لای دانا بوو، ﴿عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، پیغه مبه ر ﷺ هه ندیک له و قسانه ی کرد بوونی بۆ ئه وه ئافره ته، هه ندیک له نه یینی که که درکانه بوو، پیگوته وه، پیی ناساند، ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، چاوپۆشیی له هه ندیکی کرد، وه ک گوتراوه: (ما استقصی کریم قَطُّ)، ئینسانی به ریز هه رگیز له گه ل خه لکدا نایگه ینیته ئه وه په ری، ئه ویش هه موو شتیک به چاودا نه دایه وه، تا کو ته ریق نه بیته وه، ﴿فَلَمَّا بَيَّنَّاهُ بِهِ﴾، کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ هه وائی پیدأ که ئه وه شته ت درکانه وه، ﴿قَالَتْ مَنْ أَبْأَكَ هَذَا﴾، ئه وه هاوسه ره ی پیغه مبه ر ﷺ به سه رسو پرمانه وه به پیغه مبه ری خوی گوت: کئ هه وائی پیدای؟ دیاره حه فسه بووه هه وائی داوه به عائشه وه، حه فسه ویستوو یه تی بزانی ئایا عائشه نه یینی که ی لئ درکانه وه؟ ﴿قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ﴾، (پیغه مبه ر ﷺ) فه رموو ی: ئه وه که سه هه وائی پیدام که ئه و په ری زانیاری هیه وه، ئه و په ری شاره زایی هیه، واته: ئه و په ری زانی شاره زا که خوایه، ئه وه هه واله ی پیدام.

وہك له هوئی هاتنهوه خوارهوه كهیدا باسماں كرد: دوو گپراوه لهو بارهوه ههن:

یه كه م: كه پیڅه مبهري خوا ﷺ قسه یه كي په نهانی له لای یه كيك له هاوسه رانی كردوه، قسه په نهانه كه ئهوه بووه كه پیڅه مبهري ﷺ له لای زهینه بی كچی جه حش هه نگوینی خواردوه، عائیشه و حه فسه ش پیکكه وتوون بو ئهوه ی ئه وه نگوین خواردنه وه یه ی لای زهینه بی پی تهرك بکهن، پیمان ناخوش بووه له لای وی هه نگوین بخواته وه، ئنجا پیکكه وتوون كه هات بو لای هر کامیکیان پی بلئ: ئایا مه غافیرت خواردوه؟ مه غافیرش جوړه گیایه كه بوئیک ناخوشی هه یه، به لام ده شخوری، ئایا مه غافیرت خواردوه، بوئی مه غافیرت لی دی؟ ئه و بوئشی لی نه هاتوه، ته نیا بو ئهوه ی پیڅه مبهري ﷺ وا حالیی بکهن، كه تو بوئیک ناخوش لی دی، ئیدی كه چووه بو لای حه فسه، گوتوویه تی: ئایا مه غافیرت خواردوه، ئه ی پیڅه مبهري خوا ﷺ؟، فهرموویه تی: نه خیر، به لام له لای زهینه بی كچی جه حش هه نگوینم خواردو ته وه و له مه و دواش ناخو موه وه، مادام ئه و بوئهی لی بی، نه یزانیوه كه به فیل وایان كردوه، بو ئهوه ی هه نگوین خواردنه وه كه ی پی تهرك بکهن، دواپی سویندیشی خواردوه، كه من جاریکی دیکه ئه و هه نگوینه له لای وی ناخو موه وه، مادام ئه و بوئهم لی بی، فهرمووشیه تی: ئه ی حه فسه! با ههر له لای خو ت بئ و مه یدرکینه ئهم قسه یه، كه چی ئه و چووه بو عائیشه ی باسكردوه، پیڅه مبهريش ﷺ وازی له هه نگوین خواردنه وه كه هی ناوه، كه شتیکی حه لال و رها بووه، خواش ﷺ به و بوئنه وه ئه و ئایه تانه ی دابه زاندوون.

دووه م: ئهوه یه كه پیڅه مبهري خوا ﷺ کاتی خوئی پادشای میسر کچی کی بو ناردوه به ناوی ماریه، كه دواپی نازناوه كه ی ئاوا رویشته و: (هاریة القبطیة) چونكه قییتی بووه و خه لکی میسر بووه یانی: ماریه ی میسری، كه به دیاری بو پیڅه مبهري خوا ﷺ ناردوه، ئه و کاته وا عاده تی دنیا و ابووه، ثافره ت وپرای ئهوه ی كه به هاوسه رگیری هاوسه رگیریان له گه ل کراوه، وهك كه نيزه کیش رها بووه، پیاو له گه ل كه نيزه کی خویدا جووت بئ، ئنجا پیڅه مبهري خوا ﷺ وهك له گپراوه یه کدا هاتوه، روژیک له مالی حه فسه دا، كه حه فسه ده چی بو لای بابی، بو لای عومه ری کوری خه تتاب (خوا لیان رازی بی)، پیڅه مبهري ﷺ

بانگی ماریه ده کات و لهوێ له گه لیدا جووت ده بێ، هه فسه ش ده گه پێته وه و پێی ده زانی،
 دوایی زۆر توو پر ده بێ و ده لێ: چۆن له مائی من و، له ژووری من و، له نۆره ی من
 دا؟! بێگومان پێغه مبه ریش ﷺ بۆی ره و ا بووه، به لام ده فهرموێ: خۆت نا ره هه ت مه که،
 جاریکی دیکه نا چمه وه لای ئه و ئافره ته، سویندیشی بۆ ده خوات که جاریکی دیکه نا چیته وه
 لای، بۆ ئه وه ی دلی پازی بکات، هه فسه ش ده لێ: ئه ی پێغه مبه ری خوا! ئایا شتی که
 هه لاله چۆن له خۆتی قه ده غه ده که ی؟ ده فهرموێ: سویندم خوار دوه و جاریکی دیکه
 له گه لی دا جووت نا مه وه، به لام پێی ده لێ: هه و الله که با ههر له لای خۆت بێ، که چی
 هه فسه ده چێ به عائیشه ی راده گه یه نێ، که پێکه وه زۆر دۆست و تیکه ل بوون، ههر دوو
 که په کانی دوو وه زیره که ی پێغه مبه ری خوا ﷺ ته بوو به کرو عومه ر خوا لیان پازی بێ،
 ئنجا به و بۆنه وه خوای پهروه ردار ئه و ئایه ته ی دابه زاندوه.

هوێ هاتنه خواره وه که ش ههر کامێکیان بێ، چ هه نگوین خوار دنه وه که بووبێ، یا خود
 جووت بوون له گه ل که نیزه که که ی دا، ههر دوو کیان ره و ا بوون.

ئنجا خوا ده فهرموێ: ﴿إِنْ نُبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، ته گه ر ههر دوو کتان
 بگه پێنه وه بۆ لای خوا، واته: هه فسه و عائیشه (خوا لیان پازی بێ)، بێگومان
 دلتان لایداوه، له رپیی راست لایداوه، که بۆ ئه وه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ ته و
 هه نگوینه له لای زه ینه ی کچی جه حش نه خواته وه، هه لساون له به ینی خۆتاندا
 له سه ر ته وه رپیکه و توون و شتیکی نا راستان گوتوه، پێغه مبه ریشان ﷺ ته زیه ت
 داوه، ناچار تان کردوه سویندتان بۆ بخوات، ئنجا چ به هوێ هه نگوینه که وه
 بێ، چ به هوێ ماریه وه بووبێ (خوا لێی پازی بێ)، ماریه ش دوایی پێغه مبه ری
 خوا ﷺ کورپکی لێی بووه، به ناوی ئیبرا هیم، به لام دوایی ئیبرا هیمیش وه ک
 کوره کانی دیکه ی به گچکه یی کوچی دوایی کردوه، (خوا لیان پازی بێ).

بۆیه خوا ده فهرموێ: ته گه ر بگه پێنه وه بۆ لای خوا، ته وه له جیی خۆیه تی،
 ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، چونکه دله کاتان لاینداوه، پێشتریش گوتمان: له جیاتی

بفهرموئ: (قَلْبًا كَمَا) فەرمووئەتی: ﴿قُلُوبُكُمَا﴾ چونكە عەرەب پێیان خوۆش نیه دوو دووانە (مُتْنَى) لە یەك وشەدا بێنن، (كُما) ھەر موئەننايەو (قَلْبَا) ش موئەننايەو، دوو (مُتْنَى) ش قورسن، بۆیە لە حاڵی وادا كاتێك شتێك دووان بووبی، كۆیان كردۆتەو، ﴿قُلُوبُكُمَا﴾، دلەكانتان، دلەكانیش ھەر دووان، ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾، ئەگەر لە دژی پێغەمبەریش ﷺ پشتی یەكدی بگرن، واتە: ھەر لەسەر ئەو كەین و بەینە ی دەرهاویشتە ی ھەویدارییەو، دەبێتە ھۆی ئازاردانی دلی پێغەمبەری خوا ﷺ بەردەوام بن، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾، بە دنیایی خوا پشتیوانیەتی، (ھە ی پێغەمبەرەكە ی ﷺ) ھەروەھا جیبریلیل و پروادارە چاكەكانیش و فریشتەكانیش دوا ی ئەو، ھەر پشتیوانی پێغەمبەرن ﷺ، ئنجا وەك دوا یی لە مەسەلە گرنگەكاندا باس دەكەین، جیئ سەر سوڕمانە كە خوا ﷺ لە بەرامبەر دوو ئافرەتدا دەفهرموئ: خوا پشتیوانیەتی و، جیبریل پشتیوانیەتی و پیاو بە پروادارە چاكەكان پشتیوانی و، فریشتەكانیش لە دوا ی وان، پشتیوان و، ھاوکاری پێغەمبەرن ﷺ، ھیکمەتی ئەو چییە، كە خوا ﷺ ھەم خوۆ و ھەم فریشتەكان و جیبریل و پیاوانی پرواداری چاك باس دەكات، لە بەرامبەر دوو ئافرەتی بپھێزدا؟!

زانایان لەو بارەو زۆریان قسە كردو، دوا یی لەو بارەو ڕای خوۆم دەلێم، لە مەسەلە گرنگەكاندا، كورتەكەشی ئەو یە: پێم وایە ئەو زیاتر دواندنێ لایەنی عاطیفیی ئەو دوو ئافرەتە یە، ئەو دوو ھاوسەرە بەرپزە ی پێغەمبەری خوا ﷺ ھەفصەو عائیشە، ئافرەتیش كائینێكە خوا وای خوڵقاندو، ھەست و سۆزی بە ھێزترەو، خواش ﷺ وێستوو یەتی لەو دەرگایەو بیاندوین، كە ئایا ئیو دوا یی دەتوانن بەرھەلستی خواو جیبرائیل و پیاوانی پرواداری چاك و فریشتەكان ھەموویان بكەن؟ ئەوانە ھەموویان لە پشت پێغەمبەرن ﷺ پشتی دەگرن، ھاوکار و سەرپەرشتیاری، كەواتە: كاریکی وامەكەن پێغەمبەری خوا ﷺ تووڕەو نەرەھەت بكەن و، سەرەنجام لە گەل خوا ی پەرەردگار و جیبریل و پیاوانی پروادارو فریشتەكاندا ڕووبەروو ببنەو!!

له کوټایی دا خوا ده فەرموئ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُدْلِلَهُٗٓ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ ۖ﴾
نیزیکە ئەگەر ئەو (پێغه مبه‌ری خوا) تە لاقتان بدات، پەروەردگاری هاوسەرانیکی
باشتر لە ئێوەی بۆ پرەخسێنێ.

ئنجە وەك دوایی باسی دەکەین: شیعەکان لێرەدا ئەم ئایەتەیان کردۆتە بیانووی
ئەوی بڵێن: ئەو هاوسەرانی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ شایستە ی وی نەبوون، ئەوەتا
خوا دە فەرموئ: نیزیکە ئەگەر تە لاقتان بدات، پەروەردگاری ئافرەتانی لە ئێوە
باشتری بۆ پرەخسێنێ، واتە: ئەوانە باش نەبوون! بەلام لە راستیدا ئەوە بەس لە
پشت پەردە ی رەشەو تە ماشا کردنی هاوسەرانی بەرزی پێغه مبه‌ره ﷺ بە تاییەت
حەفصە و عائیشە (خوا لێیان رازی بێ)، وەك دوایی ئێمە لەو بارەو کورتە باسیك
لە بارە ی پێگە و کە سایەتی بەرزی هاوسەرانی بەرزی پێغه مبه‌ری خوا دەکەین
ﷺ، لێرەدا بە لێ خوا ی کارزان ئاوا ی دواندوون، لە سەر کەم و کوپی و لادان و
لا سارییەك، بە لام ئایا بەس ئەم ئایەتە لە بارە ی هاوسەرانی بەرزی پێغه مبه‌ره وە
هاتو، تاكو ئەوە ی لێ هە لێنجری کە ئەوانە باش نەبوون و خوا فەرموویەتی:
ژنانی باشتەر بۆ دەرە خسێنێ؟ کە خوا نە شی فەرمووە: ئێوە باش نین، فەرموویەتی:
هێ باشتەر لە ئێوە، کە دوایی حیکمەتی ئەو تەعبیرەش لەو کورتە باسەدا، لە
مەسە لە گرنگەکاندا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر، ئنجە ئایا ئەو هاوسەرانی خوا
بۆ پێغه مبه‌ریان دەرە خسێنێ ﷺ، ئەگەر دەست بەرداری هاوسەرەکانی بێ، چۆن؟

۲۰۱: ﴿مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ﴾، واتە: بۆ خوا ملکە چن و، پر وادارن.

(مُسلم) کە سێك کە بۆ خوا ملکە چەو بێ فەرمانی خوا ناکات.

(مؤمن) بە راستدانه‌ر، خوا بە راست دەزانێ و ئەهلی ئیمانە، واتە: هاوسەرانیك
هەم ئەهلی ئیسلام بن، هەم ئەهلی ئیمان بن.

۳: ﴿قَانِتَاتٍ﴾ (قانتات) لە (قنوت) وە هاتو، (قنوت) یش واتە: گوێرا یه‌لی و ملکە چیه‌ك
لە گە ل نەرمی و میهرەبانی دا.

۴: ﴿تَبَّتْ﴾، بەردەوام بۆ لای خوا گەراوه.

۵: ﴿عِدَّتْ﴾، بەردەوام خواپەرست.

۶: ﴿سَجَّتْ﴾، کۆچکەران، یاخود: پۆژوو گران.

۸ و ۷: ﴿تَبَّتْ وَأُتَكَرَّا﴾، بیوژنان و کچان، هەموو هاوسەرائی پیغەمبەری خوا ﷺ بیوژن بوون، جگە لە عایشە.

ئەمەش ترساندنێ خواى کاربەجییە بۆ هاوسەر بەرپێزەکانی پیغەمبەری خوا ﷺ کە ئەگەر بێت و جارێکی دیکە ئەو جوړە پەفتارانە دووبارە بکەنەو، لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ و ناچاری بکەن، شتی پەوا لە خۆی قەدەغە بکات و سویندیشان بۆ بخوات، نزیکە خوا مۆلەتی بدات دەست لە ئێوە هەلبەگرتی و، پیشتان وانەبێ کە پیغەمبەری خوا ﷺ لەسەر ئێوە پەکی کەوتو، خواى بالادەست هاوسەرائی لە ئێوە باشتی بۆ دەپەخسێنێ، یانی: ئێوە باشن، بەلام ئەگەر لەسەر ئەو پەفتارانە بەردەوام بن، مانای وایە ئافەرەتانێکی دیکە کە دەیانپەخسێنێ، لە ئێوە باشت دەبن، چونکە ئەو پەفتارەى ئێوەیان تیدا نابێ، بەلام ئەگەر دەست لەو پەفتارە هەلبگرن، دیارە حالەتی باشتییهکەیان لە خۆیاندا دەپاریزن.

ئەمە کورتەیهك لە مانای گشتیی ئەو پێنج ئایەتە موبارەکە، بۆیە زۆر نەچووینە ئێوە وردەکارییهکانەو، هەولماندا چەمک و واتای ئایەتەکان بە پوختیی و بە ڕوونیی بگەیەنین، بەلام بە دڵنیایی هەندێ وردەکاریی دیکە هەن، کە ئێمە هەم لە مەسەلە گرنگەکاندا باسیان دەکەین، هەم لە کورتە باسیکی تایبەتییش دا، کە لە بارەى پێگەو پایەى بەرزى پێزو حورمەتى هاوسەرائی پیغەمبەری خوا ﷺ دەیکەین، دەیانخەینە ڕوو.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پەخەنگرتنی خوا ﷻ لە پیڤەمبەرەكەى ﷺ كە بە مەبەستى پازىكردنى هاوسەرانى، شتێك كە خوا بۆى پەوا كردووە، لە خۆى قەدەغەى كردووە، ئنجا دانانى كە ففارەتى سۆیندو باسى بە نەینى و چپە باسكردنى پیڤەمبەر ﷺ قسەیهك بۆ یەكێك لە هاوسەرانى و، دركاندنى ئەو نەینىیەو سەرزەنشتكردنى خوا، بۆ ئەو دوو هاوسەرەو ئامۆژگاریكردنیان بە گەرانەو، ترساندنیان بەو، كە خواو جیبریل و پیاوانى چاكى برودار و فریشتەكان، پشتیوانى پیڤەمبەرن ﷺ، ئەگەر لە دژى پشتگیری یەكدى بكەن بۆ ئازاردانى، بە پالەرى هەویدارى و غەیرەى هەویدارىیەو:

خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَنِّيَ مَرْصَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ (١) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ (٢) وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ۝ (٣) إِنْ تُنُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝ (٤)﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە سازدە برکەدا:

(١)- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾، ئەى پیڤەمبەر ﷺ! بۆچی شتێك كە خوا بۆى حەلال كردووی، قەدەغەى دەكەى؟ پیشتیش گوتمان: ﴿لِمَ تُحَرِّمُ﴾، بۆچی

قەدەغەى دەكەى؟ (الْمَقْصُودُ بِهِ الْإِمْتِنَاعُ عَمَّا هُوَ حَلَالٌ لَهُ وَحِرْمَانُ نَفْسِهِ مِنْهُ)، مەبەست خۆگرتنەوہیە لە شتێك كە بۆى حەلالەو خۆ بیبەش كردنیەتی لێ.

كە دەفەرموێ: ﴿لِمَ تَحْرِمُ﴾، پێشتریش گوتوو مانە: ﴿لِمَ﴾، لە دوو پیتان پێكھاتو: (ل) و (ما)، بەلام لەبەر ئەوہی زۆر بەكارھێنراو، (لما) ئەلیفەكەى قرتینراو و بۆتە: ﴿لِمَ﴾، واتە: بۆچی؟ لێرەدا ئەو پرسیاركردنە بە مانای لابردن (نفي)ە، واتە: هیچ شتێك پاساوی ئەوہ نیە شتێك كە خوا بۆى پەوا كردووی، لە خۆتی قەدەغە بكەى.

ئەمەش ئەوہ دەگەینەنێ كە پێغەمبەرى خوا ﷺ لەو كارەیدا كۆشش (اجتھاد) ى كردوہ بۆ پازىكردنى ھاوسەرەكانى، بەلام خواى كاربەجێ كۆششكردنەكەى لى ھەلۆھەشاندۆتەوہ، كە دروست و پەوا نیە شتێك لە خۆت بگریەوہ، كە خوا بۆى پەوا كردووی بە مەبەستى پازىكردنى ھاوسەرانت، واتە: پیاو دەبێ ھەلۆبەدات ژنى خۆى پازى بكات، بەلام نابێ بگاتە ئەو ئەندازەى شتێك خوا بۆى پەوا كردوہ لە خۆى بگریتەوہ! بە دۇنیاىیش مەبەست لە: ﴿تَحْرِمُ﴾، ئەوہ نیە كە پێغەمبەر ﷺ فەرموویبێتى: فلان شت قەدەغەو حەرامە، بەلكو مەبەست ئەوہیە كە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: بەلای ئەو شتەدا ناچم و لە خۆمى دەگرمەوہو لێى بەھرەمەند نابم.

۲- ﴿تَبْنِیْ مَرْضَاتِ اَزْوَاجِكَ﴾، پەزنامەندى ھاوسەرەكانت دەخوازى، ئەم پرستەى لە پرووى پزنامىیەوہ، شوینەكەى (نَصَب)ە، واتە: (مُبْتَغِیاً مَرْضَاتِ اَزْوَاجِكَ)، بەو كارەت كە ھەندىك شت، خوا بۆى حەلال كردووی، لە خۆتی دەگریەوہ، ھاندەرت بریتىە لە پازىكردنى ھاوسەرانت، واتە: ﴿تَبْنِیْ﴾، دەبێتە (حَال)، لە راناوى ﴿تَحْرِمُ﴾.

۳- ﴿وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾، خواش لێبوردەى بە بەزەییە، ئەمەش خۆشكردن و ئاوپەرژین كردنى ئەو دواندنەو، ئەو پەخنە گرتەى خواىە لە پێغەمبەرەكەى ﷺ، كە ھەر چەندە واشت كردبێ، بەلام خوا ﷻ لەگەڵ تۆ لێبوردەىو، بەبەزىیشە، ئەم تەعبیرەش شیوہى

ئەو تەعبیرەى سوورەتى (التوبة) دەكات، كە خوا ﷻ پەخەمبەر گرت لە بارەى مۆلتدانى بۆ هەندىك لە دڵنەخۆش و موناڤىقەكان كە لەگەلى نەچوون بۆ جەنگى تەبووك، كە دەفەرموى: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ...﴾ (٤٣) التوبة، خوا لیت ببوورئ، چاوپۆشیت لئ بكات، بۆچى مۆلتت دان؟ واتە: نەدەبوو مۆلتت دابانایە، لەگەلتدا نەيەن، ﴿حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكِ الْالَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ﴾ (٤٣) التوبة، تاكو ئەوانەى راست دەكەن، بۆت پروون ببووبانەو، درۆزنەكانىشت زانىيانایە.

كە خوا دەفەرموى: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ﴾، ئەى پەخەمبەر ﷺ! لە شوینی دیکەش دا هاتو: ﴿يَتَأْتِيَهَا الرَّسُولُ...﴾ (٤١) المائدة، ئەى پەوانە کراو! ئەمە لئى وەرەدەگیرئ، كە ئەم فەرمانە تايەتە بە پەخەمبەرەو ﷺ و لە جوړى ئەو فەرمانانەيە، كە تايەتن بە خۆيەو، لە جوړى ئەو فەرمانانەيە كە فەرمانى پئى بكرئ رايانگەيەنئ بە خەلكى دیکە، بەو واتايەى: تايەتە بە خۆيەو، وەك پەخەمبەرى خوا ﷻ نەك وەك پەوانەكراوئ كە ئەو پەيامە بگەيەنئ بە خەلك، چونكە ئەو كارئكى كەسىي و خيزانيى بوو.

٤- ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾، بە دليايى خوا هەلۆهشەنەوئ سویندەكانتانى بۆ داناون، (تَحِلَّةٌ أَصْلُهَا تَحَلَّلٌ، فَأُذْغِمْتُ، وَهِيَ مِنْ مَصَادِرِ التَّفْعِيلِ كَالْتَوْصِيَةِ وَالتَّسْمِيَةِ، فَكَأَنَّ الْيَمِينَ عَقْدٌ، وَالْكَفَّارَةُ حُلٌّ، لِأَنَّهَا تُحُلُّ لِلْحَالِفِ مَا حَرَّمَهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ)، وشەى ﴿تَحِلَّةٌ﴾، لە بنچينەدا (تَحِلَّةٌ) يە، بەلام دوو لامەكان تێكدا جۆش دراوون و، ﴿تَحِلَّةٌ﴾، لە چاوگەكانى (تفعيل) ه، وەك (تَوْصِيَةٍ) و (تَسْمِيَةٍ)، (وَصَّى، يُوصِي، تَوْصِيَةً، سَمَّى يُسَمِّي، تَسْمِيَةً، أَحَلَّ، يُحِلُّ، تَحِلَّةٌ)، وەك سویندەكە مەبەستىك بئ و، كە ففارهتەكەى بریتى بئ لە هەلۆهشەندەوئ، چونكە دواى كە ففارهتەكە، باباى سویند خۆر ئەوئ لە خۆى قەدەغە كردو، بۆى پەوا دەبیتەو.

(المقاتل): كە يەكێكە لە زانايانى تابيعين ئەم پرستەيەى ئاوا مانا كردو: (المعنى: قَدْ بَيَّنَّ اللَّهُ كَفَّارَةَ أَيْمَانِكُمْ فِي سُورَةِ الْمَائِدَةِ)، مانايەكەى ئەوئەيە كە خوا

سپرانەو (کفارة)ی سوینده کانتانی بو پروون کردوونهوه له سوورهتی (المائدة)دا،
 پيشتريش ئايەتە موبارە کە کە ی سوورهتی (المائدة)مان خویندهوه، که دهفه رموی:
 ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّرتُهُ
 إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ
 يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (المائدة: ۸۸)

واتايە کەشی بە کورتیی ئاوايه:

خوا لیتان ناگری بە سویندی سەر زارەکی، بەلام لیتان دەگری بەو
 سویندانی دلتان لەسەریان چەسپاندوون، سپینەوێ ئەو سویندانش بریتیە
 لە: خواردندان بە دە (۱۰) نەدار لە خواردنیکی میانجیی که دەر خواردی مأل و
 خیزانتانی دەدەن، یان پۆشاک بو کردیان (بو دە (۱۰) نەدار)، یان ئازاد کردنی
 کۆیلە یەك، هەر کەسیك وە دەستی نەكەوت، (هیچ کام لەو سیانە یان توانای
 ماددی نەبوو)، سی پۆژان بە پۆژوو دەبی، ئەو سپینەوێ سویندە کانتانە،
 هەر کاتی سویندتان خوارد (ئنجایستتان ئەو شتە سویندتان لەسەری
 خواردو، دووبارە بگەڕینەو سەری، بو وینە: سویندت خواردو: سەلام لە
 فلانکەس ناکەم، یان سویندت خواردو: ناچمە مأل فلانکەس، یان سویندت
 خواردو: فلان شتە ناخۆم، بەلام دوايي پيويست دەکات بیخوی، یان پيويست
 دەکات ئەو سەردانانە بکە، کە ففارەت بدەو بگەڕیو سەر شتە کە ی خۆت،
 وەك لە سوورهتی مائیدەدا کورتە باسیکمان لە بارە سویندەو کردووە لێرە
 ناچینە نیو وردە کارییەکان)، دوايي خوا دەفه رموی: ﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾،
 سویندە کانیشتان پاریزن، واتە: لە خووە سویند مەخوون و، زور سویندان
 مەخوون، کە سویندیشان خوارد، مەگەر ئەو شتە سویندی لەسەر خوراو،
 سویند لەسەر خوراو (مُقَسَّم عَلَيْهِ)کە، جی بە جی کردنی فەرزیان پەسند
 بی، ئەگەرنا مادام سویندتان خوارد، سویندە کەتان بەرنە سەرو بیپاریزن.

یه کیکی دیکه له زانایان له باره ی چه مکی ئه و ئایه ته موباره که وه، که ده فەرموئ: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾، ده لئ: (أَمَرَ اللَّهُ نَبِيَّهٖ ﷺ أَنْ يُكْفِّرَ يَمِينَهُ وَيَرْاجِعَ وَلِيدَتَهُ، فَأَعْتَقَ رَقَبَةً)، خوا ﷺ فەرمانی به پیغه مبه ره که ی ﷺ کرد، که ففاره تی سوینده که ی بدات و بگه ریته وه بو لای که نیه که که ی، بو یه کو یله یه کی ئازاد کرد، تا کو ماریه ی بو ره وای بیته وه، چونکه سویندی خوار دبوو به لایدا نه چیتته وه، ئه وه ئه گهر هو ی هاتنه خواره وه که ی ئه وه بوو بئ، ئه گهر ههنگوین خواردنه وه که ش بوو بئ، کو یله یه کی ئازاد کرد وه که ففاره تی داوه، به پیی پای ئه و زانیه.

(الطبري) یش له و باره وه ئه م ده قه دئئ: (عَنْ مَسْرُوقٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: أُلِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَحَرَّمَ، فَعُتِبَ فِي التَّحْرِيمِ وَأُمِرَ بِالْكَفَّارَةِ فِي الْيَمِينِ)، (جامع البيان: ۳۴۴۷۵) مه سړوو ق که یه کیکه له زانایانی شوینکه و تووان ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ ئیلای کرد وه، (سویندی خوارد نه چیتته لای ئه و که نیه که ی) و شتیکی له خو ی قه ده غه کرد، ئنجا له و باره وه لومه ی کرا، (بوچی له خو ی قه ده غه کرد وه؟) و فەرمانیشی پیکرا که ففاره تی سویند بدات.

(۵) - ﴿وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾، خوا سه ره رشتیاری ئیوه یه، واته: سه ره رشتیار و دو ست و نیزیکی ئیوه یه، به تایبه تی هی پیغه مبه ره که ی ﷺ.

(۶) - ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، هه ر خواش زانای کارزانه، واته: زانیه به هه موو شتیکی و کارزانه له هه ر فەرمانیشتیکی و هه ر هو کمیکیدا.

ئنجا ئایا پیغه مبه ری خوا ﷺ که ففاره تی سوینده که ی داوه، یان نا؟ (الرَّجَاُ) که یه کیکه له زانایان گو توو یه تی:

(وَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَحَرِّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ، قُلْتُ: وَهَذَا هُوَ الْحَقُّ أَنْ تَحْرِيمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَا يَنْعَقِدُ وَلَا يُلْزَمُ صَاحِبُهُ، فَالتَّحْلِيلُ وَالتَّحْرِيمُ هُوَ إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ لَا إِلَى غَيْرِهِ، وَمَعَانِيَتُهُ لِنَبِيِّهِ ﷺ فِي هَذِهِ السُّورَةِ أَتْلُغُ دَلِيلًا عَلَى ذَلِكَ، وَاخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ هَلْ مُجَرَّدُ

التَّحْرِیمِ یَمِینٌ یُوجِبُ الْکُفَّارَةَ أَمْ لَا؟ وَفِي ذَلِكَ خِلَافٌ، وَلَيْسَ فِي الْآيَةِ مَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ یَمِینٌ، لِأَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ عَاتَبَهُ عَلَى تَحْرِیمِ مَا أَحَلَّهُ لَهُ، وَقَدْ وَرَدَ فِي الْقِصَّةِ الَّتِي ذَهَبَ أَكْثَرُ الْمُفْسِّرِينَ إِلَى أَنَّهَا سَبَبُ نُزُولِ الْآيَةِ، أَنَّهُ حَرَّمَ أَوَّلًا ثُمَّ حَلَفَ ثَانِيًا^(۱).

واته: هیچ کەس بو ی نیه شتیک کە خوا حەڵالی کردووە، قەدەغە ی بکات، گوتم: {یانی: (الشوکانی)}، هەر ئەوێش راستە، چونکە قەدەغە کردنی شتیک کە خوا حەڵالی کردووە، هەر دانامەزێ و خاوەنەکە ی پێوێ پابەند ناکرێ، چونکە بە حەڵال دانان و بە حەرام دانان، تەنیا هی خوا ﷻ و مافی کەسی دیکە نیه، لەم سوورەتەشدا کە خوا لۆمە ی پێغەمبەرەکە ی دەکات ﷺ باشتەین بە لگە هەیه لەو بارەو، کە هیچکەس بو ی نیه شتیک کە خوا حەڵالی کردووە، قەدەغە ی بکات، ئنجا زانیان لەو بارەو لە راجیایی دان، کە ئایا تەنیا بە قەدەغە دانانی شتیک بە سویند دادەنرێ و، کە ففارەتی بو پێویست دەبێ، یان نا؟ بە لām لە ئایەتە کەدا هیچ بە لگە یە ک نیه لە سەر ئەوێ لە خو قەدەغە کردنی شتیک، سویندە، چونکە خوا ﷻ لە سەر ئەو لۆمە ی کردووە کە خوا شتیک بو حەڵال کردووە و ئەو خو ی لێ گرتۆتەو، {واته: لە خو ی قەدەغە کردووە} و لەو بە سەر هاتەشدا کە زۆربە ی پوونکەرەوێ قورئان گووتوو یانە: هۆ ی هاتنە خواری ئایەتە کە یە، هاتووە کە پێغەمبەری خوا ﷻ شتە کە ی لە خو ی قەدەغە کردووە، دواییش سویندی خواردووە (کەواته: خودی لە خو قەدەغە کردنە کە سویند نەبوو، بە لکو سویندە کە ی دوایی خواردووە، ئەگەر کە ففارەتی دابی، ﴿نَحْلَهُ أَيْمَنُكُمْ﴾، لەبەر سویندە کە بوو، نە ک لەبەر خودی لە خو قەدەغە کردنە کە).

هەلبەتە منیش هەر ئەو رایەم پێ پەسندە، کە خودی لە خو قەدەغە کردنی شتیک، بە سویند دانانرێ، بە لām پێغەمبەری خوا ﷻ وێرای لە خو قەدەغە کردن، وە ک لە هۆ ی هاتنە خواری کەندا باسما ن کرد، سویندیشی خوارد کە

جاریکی دیکه ئەو هه‌نگوینه نه‌خواته‌وه له لای زه‌ینه‌ی کچی جه‌حش، یان جاریکی دیکه نه‌چێته‌وه لای ماریه‌ی قیبطی خوا لێی رازی بێ.

ئنجا خوا ﷺ باسی ئەوه ده‌کات که چۆن پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له خۆ قه‌ده‌غه کردنی هه‌نگوین خواردنه‌وه له لای زه‌ینه‌ی کچی جه‌حشی یان به لای ماریه‌ی قیبطی دا نه‌چوونی، در‌کاندوه، بۆ یه‌کیک له هاوسه‌رانی و به‌چه‌به‌یه‌کیک له هاوسه‌رانی گوتوه، که‌چی ئەو لێی ئاشکرا کردوه:

(۷) - ﴿وَإِذْ أَسَرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾، یاد بکه‌وه کاتیک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌یه‌کی نه‌ینیی بۆ یه‌کیک له هاوسه‌رانی در‌کاند، که ده‌فه‌رموی: ﴿بَعْضٌ﴾ (هه‌ندی‌ک) مه‌به‌ستی پێ یه‌کیکه، یانی: قسه‌یه‌کی نه‌ینیی له لای یه‌کیک له هاوسه‌رانی در‌کاند، قسه‌یه‌کی نه‌ینیی پی‌گوت، وشه‌ی ﴿أَسَرَ﴾، (مُشْتَقٌّ مِنَ السَّرِّ وَالْهَمَزَةُ لِلْجَعْلِ، أَي: جَعَلَهُ ذَا سِرٍّ، أَسَرَ فِي نَفْسِهِ أَي: كَتَمَ سِرَّهُ)، که‌واته: ﴿أَسَرَ﴾، داتا‌شراوه له وشه‌ی (سَرَّ)، واته: نه‌ینیی، هه‌مزه‌که‌ش بۆ گێرانه، (أَسَرَهُ: أَي جَعَلَهُ ذَا سِرٍّ)، واته: کردی به‌خاوه‌ن نه‌ینیی، واته: قسه‌یه‌کی نه‌ینیی بۆ یه‌کیک له هاوسه‌رانی کرد، دیاره‌ پێشی فه‌رمووه: ته‌نیا له لای تۆیه‌و مه‌یدر‌کینه، (أَسَرَ: أَي أَخْبَرَ بِمَا يُرَادُ كِتْمَانُهُ عَنْ غَيْرِ الْمُخْبَرِ)، ﴿أَسَرَ﴾، یانی: هه‌والێکی دا که ده‌ویستری‌ بشار‌در‌یته‌وه له جگه‌ له ئەو که‌سه‌ی هه‌واله‌که‌ی پێدراوه.

(۸) - ﴿فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ﴾، کاتیک هه‌والی پێدا، ئەو هاوسه‌ره‌ی هه‌واله‌که‌ی پێدرا بوو، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ینیه‌که‌ی له لا دانا‌بوو به‌چه‌، ﴿فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ﴾، به‌ر‌کاره‌که‌ی قرتیتراوه، یانی: (فَلَمَّا نَبَأَتْ حَفْصَةُ عَائِشَةَ بِهِ)، دوا‌ی ئەوه‌ی حه‌فصه‌ هه‌واله‌که‌ی به‌ عائیشه‌دا، خوا لێیان رازی بێ، به‌لام به‌ر‌کار (مَفْعُولٌ بِهِ) یه‌که‌ قرتیتراوه، ﴿فَلَمَّا نَبَأَتْ﴾ (ت) ه‌که‌ راناوێکی تیدا شیر‌دراوه‌یه، ﴿نَبَأَتْ﴾، کارو بکه‌ر (فعل و فاعل) ه‌، (فاعِلُهُ ضَمِيرٌ مُسْتَتَرٌ تَقْدِيرُهَا هِيَ)، بکه‌ره‌که‌ی راناوێکی شیر‌دراوه‌یه به‌ (هي) مه‌زه‌ننه‌ ده‌کری و بۆ حه‌فصه‌ ده‌چێته‌وه (خوا لێی رازی بێ)، به‌پێی هۆی هاتنه‌وه‌ خواره‌وه‌کان، به‌لام به‌ر‌کاره‌که‌ی یانی: (نَبَأَتْ عَائِشَةُ) هه‌واله‌که‌ی به‌ عائیشه‌دا، یان (نَبَأَتْهَا بِهِ) هه‌واله‌که‌ی پێدا، یانی: به‌یه‌کیکی دیکه‌ی سی‌یه‌م که‌ بریتی بووه له عائیشه (خوا لێی رازی بێ).

(۹) ﴿وَإِظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، خواش ﷺ ئەوی (پێغه مبه‌ری ﷺ) لێ ئاگادار کردوه، ﴿وَإِظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾، (أَيَّ أَطْلَعَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ)، خوا پێغه مبه‌ری ﷺ لێ ئاگادار کردوه، دیسان (أَظْهَرَ) (هه‌که راناوه و بۆ پێغه مبه‌ری خوا ﷺ ده‌چیته‌وه، وشه‌ی (أَظْهَرَ: مُسْتَقًى مِنَ الظُّهُورِ)، (ظهور) واته: زالبوون، واته: وایکرد پێغه مبه‌ر ئەو هه‌واڵه بزانی.

(۱۰) - ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، تهویش هه‌ندیکی ناساندو وازیشی له هه‌ندیکی هیئا، وشهی ﴿عَرَفَ﴾، به زۆریی وایان خویندۆتهوهو هه‌ندیکیان به (عَرَفَ) شیان خویندۆتهوه، (عَرَفَ) یانی: زانی، به‌لام ﴿عَرَفَ﴾، واته: ناسандی، یانی: ئەو هه‌والهی ئاشکرای کردبوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ندیکی بو باسکرد بو حەفصه، ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، چاوپوشییی له هه‌ندیکی کرد، پرووی له هه‌ندیکی وه‌رگیرا، لیڤه‌دا ﴿عَرَفَ﴾: (المفعول الأولِ لِعَرَّفَ مَحْذُوفٌ أَيْ عَرَفَهَا بَعْضُهُ)، به‌رکاری یه‌که‌می (عَرَفَ) قرتێتراهو، واته: هه‌ندیک له هه‌واله‌که‌ی پێ گوته‌وهو پێی ناساند، ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ﴾، له‌وه‌ی خوا ﷻ به پیغه‌مبه‌ری ﷺ فهرموو بوو، (أَيَّ مَا أَطْلَعَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌شیک له‌وه‌ی خوا لی ناگادار کردبووه به حەفصه‌ی گوته‌وه، که نه‌پینییه‌که‌ی له لا دانابوو، ﴿وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ﴾، وازیشی له هه‌ندیکی هیئا، وه‌ک پێشتیریش گوتمان: زانایان گوتوو یانه: (مَا اسْتَقَصَى كَرِيمٌ قَطًّا)، مروؤفی به‌پرێز هه‌رگیز له مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکدا، نیگه‌یه‌نیته ئە‌وه‌په‌ری، هه‌موو شتی‌ک ناڵی و، هه‌موو شتی‌ک ناکات و تتیدا ده‌هێلتته‌وه.

۱۱- ﴿فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ﴾، کانتیک (پیغمبره ری خوا ﷺ) ههوالی پێدا (که نهینیه که ی وی ئاشکرا کردوه)، (آی: نَبَّأَ النَّبِيُّ حَفْصَةَ بِإِفْشَاءِ سِرِّهِ)، یانی: دوا ی ئه وه ی پیغمبر ﷺ ههوالی دا به حه فسه، به بلاو کردنه وه ی ئه وه نهینیه ی داوا ی لی کردبو وه یدرکینتی.

١٢- ﴿قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا﴾ (ئەو ئافەرەتە) گوتی: کێ ئەو ھەواڵە ی بەتۆدا؟ زانا یان گوتوو یانە: ئەو تەعبیرە ئەو دەگە یەنێ کە حەفصە زۆر متمانە ی بە عایشە بوو (خوا لیان رازی بێ)، کە نھینی وی ناد رکیتی، بۆ یە پپی سەیر بوو: من پیم نەگوتوی و عایشە ش ناید رکیتی، ئەدی کێ ھەواڵە کە ی پیدای؟ بەسەر سورمانەو وایگوتو، سەر سورمانە کە ش لێرە دا راستە قینە ی، بە مانای سەر سورمان و پر سيارە.

(۱۳) - ﴿قَالَ نَبَأُنِيَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، فەرمووی: زانای شارەزا هەوالەکە ی پێدام، یانی: پێغمەبەری خوا ﷺ فەرمووی، زانای شارەزا، کە خوا ی بەرزە، هەوالەکە ی پێدام.

زۆربە ی زانیان هەر بە ﴿عَرَفَ﴾ یان خویندۆتەو، بەلام (الکسائی) کە یەکیکە لە قورئان خوینەکان، بە (عَرَفَ) ی خویندۆتەو، (عَرَفَ بَعْضَهُ)، ئنجا (الطبری) دەلی: (عَرَفَ لِحَفْصَةَ بَعْضَ ذَلِكَ الْفِعْلِ الَّذِي فَعَلْتَهُ مِنْ إِفْشَائِهَا سَرَّهُ، وَقَدْ اسْتَكْتَمَهَا إِيَّاهُ، أَي: غَضِبَ مِنْ ذَلِكَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَجَازَاهَا عَلَيْهِ؛ مِنْ قَوْلِ الْقَائِلِ لِمَنْ أَسَاءَ إِلَيْهِ: لَأَعْرِفَنَّ لَكَ يَا فَلَانُ مَا فَعَلْتَ، مَعْنَى: لَأَجَازِيَنَّكَ عَلَيْهِ).

ئەگەر بە (عَرَفَ) بخویندریتەو (عَرَفَ بَعْضَهُ) واتە: پێغمەبەری خوا ﷺ ئەو کردووەیە حەفصە ئەنجامی داو و کە بریتی بوو لە درکەندنی نەینیی وی، لە حالیکدا پێی فەرموو بوو: ئەو نەینییە مەدرکیتە، پێغمەبەری خوا ﷺ لێی تووڕە بوو و لەسەر ئەو سەرزنەشتی کرد، چونکە لە زمانی عەرەبییدا بۆ کەسێک خراپە ی لەگەڵ کەسێک کردبێ، دەلی: (لَأَعْرِفَنَّ لَكَ يَا فَلَانُ مَا فَعَلْتَ)، ئەو ی لەگەڵ مەندە کردو بۆ دەناسم، بۆت دەزانم، واتە: لەسەری سزات دەدەم و بۆت قەرەبوو دەکەمەو.

لە کوردیش دا دەگوتری: (بۆت لە ئێو دوو نانی گەرمدا هەلدەگرم).

ئنجا خوا ﷻ بە هەردوو هاوسەرە بەرپێزەکە ی پێغمەبەری خوا ﷺ (حَفْصَةَ وَعَائِشَةَ) دەفەرموی:

(۱۴) - ﴿إِنْ نَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، ئەگەر بگەرێنەو بۆ لای خوا بە دنیایی دڵە کانتان لایاندو، یانی: ئەگەر بگەرێنەو بۆ لای خوا، جێی خۆیت، چونکە دلتان لایداو، لە ئەنجامی ئەو دا کە پێکەو کەین و بەینتان کردو، بە هاندەری غەپرە ی هەویداری و تێتانبەراندو، واتانکردو پێغمەبەری خوا ﷺ ئەو شتە پەوا یە لە خۆی قەدەغە بکات، کە خواردنەو ی هەنگوینە لە لای زەینەبی کچی جەحش، یاخود چوونە لای ماریە ی قیبطیە، خوا لێیان پازی بێ، کە حەلالی بوو.

دەشگونجی: مانای پرستەیی: ﴿فَقَدْ صَعَتَ قُلُوبُكُمَا﴾، ئاوا بئی: (أَي: مَالَتْ إِلَى التَّوْبَةِ)، دلە کانتان بۆ گەرانهوه بۆ لای خوا مهیلیان کردوهو ئیستا کاتیهتی.

ئەگەر مانای یەکه میان بئی واتە: ئەگەر بگەرێنەوه بۆ لای خوا، شتێک لە ئێوه روویداوه، ھۆکاری ئەو بئی بگەرێنەوه بۆ لای خوا، ئەگەر مانای دووھمیشیان بئی، یانی: ئەگەر بگەرێنەوه بۆ لای خوا، ئیستا دلەتان نەرم بووھو لایداوه بۆ گەرانهوه بۆ لای خواو کاتیهتی.

(۱۵)- ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾، بەلام ئەگەر پشتی یەکدی بگرن لە دژی وی (واتە: لە دژی پیغەمبەری خوا ﷺ)، (التَّظَاهَرُ: التَّعَاوُدُ وَالتَّعَاوُنُ)، (تَظَاهَر) پشتی یەکدی گرتن و ھاوکاری یەکدی کردنە، وشە: ﴿تَظَاهَرَا﴾، وپرای ﴿تَظَاهَرَا﴾، بە دوو جووری دیکەش خویندراو تەوھ: یەکهەم: (تَتَظَاهَرَا)، دووھم: (تَظَاهَرَا)، ھەر سێک خویندەوھەکانیش بە یەک واتان، واتە: پشتی یەکدی بگرن و ھاوکاری یەکدی بن، لە دژی پیغەمبەری خوا ﷺ ھەڵبەتە بەو واتایەنا کہ دوژمنی، بەلکو بەو واتایە کہ پشتی یەکدی بگرن کہ پیغەمبەر ﷺ بە ھۆی ھەنگوین خواردنەوھەکەوھ لە لای زەینەبێ کچی جەحش، زیاتر دلی بە لای زەینەبدا نەچێ، یان بەھۆی ئەوھوھ کہ دەچێتە لای ماریە ی قبیطی، ئەوان مونا فیسێکی دیکەشیان بۆ پەیدانەبئی و لە کۆلیان بێتەوھ، ھەتا لە ھەندیک پریوایە تاندا ھاتوھ: ھەفصە کہ نھینیە کہ بە عایشە دەلی، دەلی: عایشە! ئەوھ ماریە ی قبیطیم لە کۆل کردیەوھ، پیغەمبەری خوا ﷺ سویندی خواردوھ جاریکی دیکە بەلایدا نەچێ!

ئنجاکە سێک زیاتر لەو ئایە تانە تیدەگات، کہ ئەزموونی چەند ژنی ھەبئی، بەلام کہ سێک ئەو ئەزموونە ی نەبئی، پئی سەیرەو وادەزانێ کہ ئەو ھاوسەرانە دژی پیغەمبەری خوا ﷺ بوون، وەك شیعیەکان^(۱) کہ ھەر لە پشت پەردە ی پەشەوھ تەماشادەکن، وەك دواییش باس دەکەم، وایانزانیوھ کہ خوا دەفەرموی: ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾، ئەگەر لە دژی وی پشتی یەکدی

(۱) شیعیە دوازدهوی (الشيعة الإثنا عشرية)، زۆربە ی ھەرە زۆریان.

بگرن، حەفصەو عائیشە ئیشیان ھەر ئەوہ بوو، کە دژی پێغەمبەری خوا ﷺ بن! نەخێر، بەلکو لەبەر خۆشویستنی زێدەیان بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ پێان خۆشبوو، پێغەمبەر بەس ئەوانی ھەبێ، ئنجا کە ھەنگوینی لە لای زەینەبی کچی جەحش خواردۆتەو، مەترسی ئەوہیان ھەبوو، وەك گوتراو: عائیشە (خوا لێی رازی بێ) بە حەفصە ی گوت: حەفصە! بۆم چاودێری بکە، پێغەمبەری خوا ﷺ لە ژوورە کە ی زەینەبی کچی جەحش دا پێی دەچێ و نۆرەشی نیە، چی دەکات؟ گوتراویشە: عائیشە کە نێزەکیکی راسپارد، بزانی چی دەکات؟ ئەویش گوتی: پێغەمبەری خوا ﷺ لەوێ ھەنگوین دەخواتەو، وایانزانیوہ لەگەڵیدا جووت دەبێ و نۆرە ی خۆشی نیە! بە نسبەت ماریە ی قیبطیەوہش، ئەگەر ھۆی دا بە زینە کە ئەوہ بووبێ، دەشگونجێ لە یەك کاتدا ھەردووکیان بووبن، حەفصەو عائیشە خوا خوایان بووہ پێغەمبەری خوا ﷺ یەکیك لە ھاوسەرەکانی لەبەر چاوی بکەوێ و لێیان کەم بێتەو، ئنجا ئەوہش ھەستی ئافرەتەو ھەستی ھەویداریەو ئافرەتان بە گشتی وان، ئنجا مادام ھاوسەرانی پێغەمبەری خوا وابووبن، مانای وایە ئەوہ شتیکی سرووشتیە لە ئافرەتاندان، پێویست ناکات گومانی خراب بە خێزانەکانی پێغەمبەر ﷺ ببەین، یاخود بێژە قورئانییە کە زیاد لەو مانایە ی ھەڵیدەگرێ، بێخەینە سەر، لەبەر ئەوہ ی گومانی خراب بە ھاوسەرانی بەرێزی پێغەمبەری خوا ﷺ دەبەین، چونکە ھەرچی دایکانی برواداران کردوویانە، لەبەر زێدە خۆشەوێستیان بووہ بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ.

(ئنجا خوا ﷻ دەفەرموێ: ئەگەر پشتی یەکیدیش بگرن لە دژی پێغەمبەری خوا ﷺ بە شیوەیەك دلی ئازار بدەن)

(۱۶) - ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلٰٓئِكَةَ بَعْدَ ذٰلِكَ ظٰهِيْرٌ﴾، بە دنیایی خوا سەرپەرشتیارو دوستیەتی و، جیبریلیل و پیاوہ بروادارە چاکەکانیش و، لە دوای وانیش فریشتەکانیش ھاوکارو پشتگیری.

که ده فەرموێ: ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُۤ اَعَدَّ ذٰلِكَ ظٰهِرًاۙ﴾، وشەى (المَلٰٓئِكَةُ) دەبێتە نیهاد، (ظَهِير) یش دەبێتە گوزارە، (المَلٰٓئِكَةُ) ش بۆ کۆیەو کۆى (مَلَك) ه، (ظَهِير) یش بۆیە بەو پێژگەیه هاتو، چونکە لە زانیاریی نەحوودا ئوو چەسپاو، کە پێژگەکانى وەك: (ضَرِيع و صَبُور و ظَهِير)، (تَاك و دووان و کۆ) یان پێ وەسف دەکړن.

چوار سەرنجى گرنگ

تێمە لێرەدا بۆ زیاتر تیشك خستنه سەر چه مَك و واتای ئهو چوار ئایه ته موبارەكە، چوار سەرنج دەخەینه روو، هەلبەتە دوايش پاش ئه وهى مه سه لهى دووهم ده خهينه روو، كه ئایه تی پینجهم ده گرێته خوێ، کورتە باسه كه ده كهین:

سەرنجى یه كه م:

زانایان له باره ی حوكمى له سه رخو قه ده غه كردنه وهى كه سیك بۆ شتیك، راجیایان زۆره، ئایا په وایه، په وایه؟ حوكمى چۆنه؟ (القرطبي) لهو باره وه هه ژده (۱۸) رای هیئان^(۱) و، (إبن عاشور)^(۲) یش له چوار (۴) رادا، ئهو هه ژده (۱۸) رایانه ی (القرطبي) هیئان، پوخت و کورتی کردوونه وه، گوتوویه تی: ئهو پوخته ی ئهو هه ژده (۱۸) رایه وه، زیاتر پێیان تیده چێ و ئەمانه ش چوار رایه کەن:

۱- بابای قه ده غه كه ر هیهی ناکه ویتە سەر، قه ده غه کراوه كه ژن بیت، یاخود خوار دێك بیت، واتە: كه سیك ده لیت: فلان شتم لئ قه ده غه بئ، ئهو به س قسه یه كه، قسه یه كى هه لیه کردوویه تی، به لام هیهی ناکه ویتە سەر، نه كه ففاره تی سویندو نه هیه.

(۱) الجامع الأحكام القرآن، ج ۲۸، ص: ۱۴۰ - ۱۴۲.

(۲) التحرير والتنوير، ج ۲۸، ص: ۳۴۸ - ۳۴۹.

۲- بابای قەدەغە کەر پۆیستە کە ففارەتی سویند بدات، چونکە هەر خودی قەدەغە کردنە کە بە رای هەندیک لەو زانایانە، بە سویند لە قەلەم دەدری، بەلام ئیمە پێشتر گوتمان: ئەو رایە هیچ بەلگەیەکی لەسەر نیە، کە خودی قەدەغە کردن بە تەنیا، سویند بێ.

۳- لە جگە لە ژندا، بابای قەدەغە کەر هیچی ناکەوێتە سەر، بەلام ئەگەر قەدەغە کراوە کە ژن بێ، ئەو کاتە ئەو ژنە یان گواستۆتەو یان نە یگواستۆتەو، ئەگەر گواستبێتەو، گوتراو: وەك تەلّاقی سێ بە سییەو، ئەمەش رای مالیکە، بەلام ئەگەر نە یگواستبێتەو، بە پێی نیه تە کە ی مامەلە ی لە گەلدا دە کری، ئەگەر نیه تی تە لّاقدان بێ، تە لّاقەو، ئەگەر نیه تی تە لّاقدان نە بێ، هیچ نیە، هەندیکیش گوتوو یانە: لە هەردوو حالاندا واتە: ئافەرە تە کە ی چ گواستبێتەو، چ نە یگواستبێتەو، مادام بلی: لیم قەدەغە ی، ئەو هەر بۆی بە تە لّاق حیسبەو بە سێ تە لّاق بۆی دادە نری، هەندیکیش کە شافعیان لە نیودایە گوتوو یانە: ئەگەر نیه تی تە لّاقی هینابی، ئەو بە پێی نیه تە کە ی تی و بۆی بە تە لّاق حیسابە، بەلام تە نیا یە ک تە لّاقی رە جعی بۆ حیسابە، واتە: ئەگەر نیه تی تە لّاقیشی هینابی، یە ک تە لّاقی دە کە وێ.

۴- هەندیکیش کە ئەبوو حەنیفە یان لە نیو دایە، رە حمە تی خوا لە هەموو زانایان بێ، گوتوو یانە: ئەگەر مە بەستی ظیهار بێ، بە پێی نیه تە کە ی تی و، ئەگەر نیه تیشی تە لّاق بێ، بە یە ک تە لّاقی جیا کەرەو (بائن) بۆی حیسابە، مەگەر نیه تی سێ تە لّاقانی هینابی، ئەو کاتە هەر سیکانی دە کە ون، ئەگەر نیه تی هیچیشی نە هینابی، ئەو بۆی بە سویند دادە نری و کە ففارەتی لە سەرە، ئەو پوختە ی رای زانایانە، کە من رای یە کە مم لە هەمووان پێ راستەر، کە بابای قەدەغە کەر (محرّم) هیچی ناکەوێتە سەر، قەدەغە کراوە کە، ژن بێ، یان خواردن بێ، یان هەر شتیک بێ، بەلام بە دلنایای کە سیک لە خووە بلی: فلان شتە لیم حەرّام بێ و قەدەغە یە، قسە یە کی هەلە ی کردو، ئەدی هی پێغە مەری خوا ﷺ بۆچی خوا باسی سویند دە کات و دە فەر موی: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾؟، باسمان کرد کە پێغە مەری خوا ﷺ وێرای لە خو قەدەغە کردن سویندیشی خوارد بوو، کە ففارە تە کە بۆ سویندە کە ی بوو، بەلام لە خو قەدەغە کردنە کە، قەدەغە کردن تە نیا

به دهست خواجهو، هه لال کردن و هه رام کردن ته نیا مافی خوی پهره دگاره و کهسی دیکه بۆی نیه، ته نانهت پیغه مبه ریش ﷺ، بۆیه که سیک که ده لئ: ئه و شته م لئ قه ده غه و هه رام بئ، ئه وه هه ر قسه یه کی هه له یه ده یکتا، بۆیه ش خوا ﷺ له سه ر ئه وه لۆمه ی پیغه مبه ره که ی ﷺ کرد وه و ره خنه ی لیگرت وه، که بۆچی ئه و قسه یه ت کرد وه؟!

سه رنجی دو وه م:

که ده فه رموی: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ به دنیایی دله کانتان لایاندا وه، بیگومان مه به ست پێیان هه فسه و عایشه یه، خوا لێیان رازی بئ^(۱)، که پیشتر به سه رهاته که مان هینا، که واته: مه به ست له: ﴿قُلُوبُكُمَا﴾ دله کانتان، دلی هه ردوو هاوسه ری به ریزو خاوه ن پێگه ی به رزی پیغه مبه ری خواجه، خوا لێیان رازی بئ: هه فسه ی کچی عومه ری کوری خه تتاب و، عایشه ی کچی ئه بوو به کری صیددیق، پیشتریش گوتمان که ده فه رموی: ﴿قُلُوبُكُمَا﴾ له بهر ئه وه بووه که عه ره ب عاده تیان وایه، ئه گه ر دوو شتیان باس کردن، هه ردووکیان دووان (مُتْنَى) بوون، هه ردووکیان به دووان (مُتْنَى) ناهینن و یه کیان ده که نه کو (جمع)، بۆیه خوا ﷺ فه رموویه تی: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ له جیاتی ئه وه ی به فه رموی: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، دوو دله کانتان لایاندا وه، له عه ره ببیدا ئه وه قورسه له سه ر زمان، بۆیه فه رموویه تی: ﴿قُلُوبُكُمَا﴾ دله کانتان لایندا، ئاشکرا شه مه به ست له دله کان هه ر ئه و دوو دله ن و، له زمانی عه ره ببیدا دروسته دووش به کو به یترین.

سه رنجی سییه م:

ئایا حیکمه تی ئه وه چیه که خوا ﷺ خوی و جیبریل و فریشته کان و پیاوه بروداره چاکه کانی، هه موو پیکه وه کو کردوونه وه، له به رانه ر ئه و دوو ئافره ته دا، خوا لێیان رازی بئ؟ زانایان دوو واتایان بۆ هیناون له ته فسیره کاند، به لام من رایه کی دیکه ی سییه م هه یه:

(۱) صحیح البخاری: ۵۱۹۱، و صحیح مسلم: ۱۴۷۹.

أ- مەبەست تەنیا ئەو دوو ھاسەرە نین، بەلکو مەبەست ئەوێهە کە ھەر کەسێک دژی پیڤەمبەری خوا ﷺ بێ و ئازاری بدات و ناپەحەتی بکات، با بزانی کە لەگەڵ کیدا تەرەفە، کچی لەبەرانبەر دایە، خوا ﷻ و جیبریل سەرۆکی فریشتەکان و، فریشتەکان و پیاوانی پرواداری چاک.

ب- رایەکی دیکە زانیان ئەوێهە کە مەبەست لەمە، دەرخستن و ئاشکرا کردنی پیڤەمبەری بەرزێ پیڤەمبەر ﷺ لە لای خوا بێ، کە خوا ئەوێندە پیڤەمبەری خۆی خۆشدەوێ، ھەر کەسێک لە بەرانبەری دا بوەستی، خۆی و جیبریل و فریشتەکانی و پیاوانی صالحی پرواداریش، ھەموویان یەك بەرەن و لە بەرانبەریدان.

ج- بەندەش رایەکی دیکە سێھەم ھەبە، کە لە مانا گشتییە کەش دا ئاماژەم پێدا، بە دنیایی ئەو دوو مانایە دیکەش ھەر دەگونجێن، بەلام پێم وایە رایەکی دیکە سێھەم یان ھۆکاریکی دیکە سێھەم ھەبە، بۆ کوکردنەوێ ئەوانە ھەموویان لە بەرەبە کدا، لە بەرانبەر دوو ئافەرە تاندا، ئەویش ئەوێهە کە ئافەرەت (ئافەرەتان بە گشتی) سۆزو بەزەیی تێیاندا بەھێزترە لە عەقڵ و مەنطیق، ئەوێش حەقیقەتێکە زانست و میژوو و واقع دەیلێن، لێرەش خوا ﷻ ئەگەر ھەر فەرمووبای: ئەی ھاسەرانی پیڤەمبەر ﷺ! لاساری مەکەن، ناپەحەتی مەکەن و ئازاری مەدەن، ئەوێ شتێک بوو، بەلام کە دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ تَطْهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ﴾، ئەگەر ھۆکاریکی یە کدی بکەن لە دژی، بە دنیایی خوا سەرپەرشتیاریەتی و ﴿وَجِبْرِيلُ﴾، جیبریلیش بەھەمان شێوە سەرپەرشتیاریەتی و ﴿وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، پیاو پروادارە چاکەکانیش پشتیوانی پیڤەمبەرن ﷺ ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظٰهِرٌ﴾، فریشتەکانیش دوا ئەوێ ھۆکارو پشتیوانن بۆ پیڤەمبەری خوا ﷻ، ئەمە بێگومان کاریگەری لەسەر عاطیفە و ھەست و سۆزی ئافەرەتەکان زیاتر ھەبە، کە بێر بکەنەوێ: چۆن دەبێ من شتێک بکەم، کە پیڤەمبەری خوا ﷻ پێی ناخۆش بێ و، سەرەنجام خوا لێم تووڕە بێ و، جیبریل و فریشتەکان و پیاوانی پرواداری چاک؟ کەواتە: حیکمەتی کو کرانەوێ خوا بێ وێنە و جیبریل و فریشتەکان و پیاوانی پروادار، ئەوێهە کە باسما کرد.

سەرئەجی چوارەم:

ئەو قسە نەئینییهی پێغەمبەری خوا ﷺ لە لای حەفصەیی کردووە، بەپێی
بەسەرھاتەکان:

أ- نەخواردنەوێی هەنگوینەکەیی زەینەب بوو، کە لە هەندێک پێوایە تانیشتا دەڵێ:
هەنگوینەکەیی لە لای حەفصە خواردووە، هەندێکیش دەڵێن: لە لای سەودە خواردوویەتی.
ب- یاخود بریتی بوو لە بە لای ماریەیی قیبطیی دا نەچوون و لەگەڵدا جووت نەبوونی،
لە حالیکدا کە هەم هەنگوینیش پەوایەو حەلāl، هەم ئەو ئافەرەتەش ماریەیی قیبطیی
(خوا لێی پازی بێ)، ئەویش حەلāl پێغەمبەری خوا بوو، خۆی پەروەردگاریش
پێی ناخۆش بوو دڵ پازیکردنی پێغەمبەری خوا ﷺ بۆ هاوسەرانی، بگاتە سنووریک،
شتێک کە خوا بۆی پەوا کردووە، لە خۆی قەدەغەیی بکات.

مەسەلە ی دووهم و کوۆتایی:

هۆشداریی خوا بۆ هاوسەرائی بەرپرسی پیغەمبەری خوا ﷺ کە ئەگەر لەسەر ئازاردانی پیغەمبەری خواو سەغڵەت کردنی بەردەوام بن و، تەلّاقیان بدات، خوا هاوسەرائی لە ئێوە چاکتری بۆ دەرهەستی، کە ملکەچ و برۆادار و فەرمانبەر و تۆبەکار و خواپەرست و کوۆچەر بن، لە یێوەژنان و لە کچان:

خوا دەفرموێ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنْ مُسْلِمًا مَّا تَبَيَّنَ قَيْنَتِ تَبَيَّنَ عِدَاتٍ سَخِيحَةٍ ثَيِّبَةٍ وَابْنًا كَارًا﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە بە پێزە، لە هەشت بەرگەدا:

١- ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنْ﴾، نزیكە ئەگەر تەلّاقان بدات، پەرورەدگاری هاوسەرائی لە ئێوە چاکتری بۆ بکاتە جێدارتان (لە جیاتی ئێوە بۆی بپەرسێت)، ﴿عَسَىٰ﴾ بە مانای: نزیكە، لەوانەیه، پەنگە، ﴿أَنْ يُبْدِلَهُ﴾ خۆیندرارویشەتەوه: (أَنْ يُبْدِلَهُ)، بۆی بگۆڕی، پێشتر لە هۆی هاتە خوارەوه کەیدا، لە زمانی عومەری کوپی خەتەبەوه (خوا لێی رازی بێ) هێنمان، لێرەش ئەم دەقە دێنین:

إِعْنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: اجْتَمَعَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نِسَاؤُهُ فِي الْغَيْرَةِ، فَقُلْتُ لَهُنَّ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنْ﴾، قَالَ: فَنَزَلَ كَذَلِكَ {جامع البيان: ٣٤٥١٨}.

واتە: ئەنەسی کوپی مالیک دەلی: عومەری کوپی خەتەب (خوا لێیان رازی بێ)، گوێ: (عومەر بۆ ئەنەسی کوپی مالیک باس کردو، خوا لە هەردووکیان رازی بێ)، هاوسەرائی پیغەمبەری خوا ﷺ لە دژی وی لە مەسەلە ی هەویدارییدا {غەپەرە} واتە: هەستی هەویداریی، گەلە کۆمەکیان کرد، منیش پێمگوتن: نزیكە ئەگەر پیغەمبەر ئێوە تەلّاقیات، پەرورەدگاری هاوسەرائی لە ئێوە باشتی بۆ بپەرسێت، دوایی خوا ﷺ هەر بەو شیوەیه ئەو ئایەتە ی دابەزاند.

ئىنجا خىۋاي پەرۋەردىگار بە شەش سىفەتان ئىھو ئافرىقە تانە باس دەكات، ئىھوش
ھۆشدارىيە بۆ ھاسەرانى بەرپىزى پىغەمبەرى ﷺ كە ئىھو ھەولبەدن
خاۋەنى ئىھو شەش سىفەتانە بن، بۆ ئىھو پىغەمبەر ﷺ ناچار نەبى، ئىگەر
بىزى بىكەن دەستبەردارى ئىھو بى و پەرۋەردىگارى ھاسەرانىك بەپى ئىھو
سىفەتانە بۆ ۋى پرەخسىنى:

(۲) - ﴿مُسْلِمَاتٍ﴾، ملکہ چ بن (بۆ خوا).

(۳) - ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾، پرواداربىن (بە خوا بە پىغەمبەرەكەى ﷺ).

(۴) - ﴿قَانِتَاتٍ﴾، گوپرايەل بن (بۆ خوا بۆ پىغەمبەرەكەى ﷺ، يان بۆ پىغەمبەر).

(۵) - ﴿تَبَتَاتٍ﴾، گەراۋە بن (بۆ شىتەك كە خوا پىخوشە بۆ ئىھوان، كە برىتە لە
فەرمانبەريان بۆ پىغەمبەرى ﷺ، و، ۋاز لە شىتەك بىنن كە خوا پى ناخوشە بۆ
ئىھوان، كە برىتە لە ئازاردانى پىغەمبەرى ﷺ).

(۶) - ﴿عِدَاتٍ﴾، خواپەرست بن.

(۷) - ﴿سَيَحَمَتٍ﴾، پۆژوۋگر بن، كۆچكەر بن.

(۸) - ﴿ثَبَتَاتٍ وَأَنْكَارًا﴾، لە بىۋەژنان بن و لە كچانىش بن.

(القرطبي) دەلى: (ئىب) واتە: بىۋەژن، دەلى: (وَقِيلَ: إِمَّا سُمِّيتِ الثَّيْبُ ثَيِّبًا،
لِأَنَّهَا رَاجِعَةٌ إِلَى زَوْجِهَا إِنْ أَقَامَ مَعَهَا، أَوْ إِلَى غَيْرِهِ إِنْ فَارَقَهَا. وَقِيلَ: لِأَنَّهَا ثَابِتٌ إِلَى
بَيْتِ آبَوَيْهَا، وَهَذَا أَصَحُّ، لِأَنَّهُ لَيْسَ كُلُّ ثَيِّبٍ تَعُودُ إِلَى زَوْجٍ، وَأَمَّا الْبِكْرُ فَهِيَ الْعَذْرَاءُ،
سُمِّيتْ بِكْرًا لِأَنَّهَا عَلَى أَوَّلِ حَالَتِهَا الَّتِي خُلِقَتْ بِهَا).

قورتوۋىيى شىكردنەھى ئىھو دەكات بۆچى بىۋەژن پى دەگوترى: (ئىب) و
كچىش پى دەگوترى: (بىكەر)؟ دەلى: بىۋەژن بۆيە پى دەگوترى: (ئىب) چۈنكە
دەگەرپىتەھە بۆ لای مىردەكەى، ئىگەر لەگەلىدا بەردەوام بى، ياخود ئىگەر

مێردەكەى لێى جیا بۆوه، دەچى بۆ لای، مێردىكى دى، هەندىكيش گوتوو يانە لەبەر ئەوه دواى ئەوهى مێردەكەى دەستى لى هەلگرت، دەچىتەوه بۆ لای باب و دايكى و، ئەوهش راسترە، چونكە مەرج نیه هەر ئافرهتێك كە مێردى دەستى لى هەلگرت، بچى مێردىكى ديكە بكاتەوه، {هەيه دەچىتەوه لای مالى بابى} بەلام كچ (بكر) بۆيه پى دەگوترى: (بكر)، چونكە هەر لەسەر ئەو حالەتەيه كە خوا لەسەرى خولقاندوه.

(واتە: دەستكارى نەكراوه، چونكە (بُكَرَة) واتە: بەيانى و سەرەتای كات، واتە ئەو ئافرهتە لەسەرەتاوه خوا چۆنى خولقاندوه، هەر بەو شێوهيه ماوهتەوه).

کورتە باسیک لەبارە

پێگە بەرزى ھاوسەرانی پێغمەبەرى خواوە

بەرێزان!

ئەم کورتە باسەمان لە بارەى پێگەى بەرزى ھاوسەرانی پێغمەبەرى خواوە ﷺ خوا لیان رازی بێ و، بەرپەرچدانەوهى هەندیک گومان و تۆمەتى شیعەى دوازدەیی (الشَّيْعَةُ الْإِثْنَا عَشَرِيَّة) یە، پالنەرم بوو پیشکەشکردنى ئەم کورتە باسە لە بارەى دایکانى پروادارانەوه (أُمَّهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ)، ھاوسەرە بەرێزو دلسۆزەکانى پێغمەبەرى کۆتایى موحەممەد ﷺ (خوا لیان رازی بێ)، ئەوهیە کە هەندیک لە تەفسیرەکانى شیعە، شیعەى دوازدە ئیمامی^(۱)، قسەى زۆر بێ جێ و ناشایستیان

(۱) مسوڵمانان زانایانى پەسەنى ئیسلام بە پێشەواى خۆیان دەزانن و، پێشەوايانى مسوڵمانان نە لە دوازدەدا کورت هەلاتوون، نە لە بیست داو، نە لە سى داو، ئەو بیروکەیه بیروکەیه کى ئەفسانەییە، کەسیک لە ئیو هەموو زانایانى ئیسلامدا دوازدەیان لى جیا بکاتەوهو بلى: ئەوانە پێشەوامان، ئەدى ئەوانى دیکە کى و چى؟ لە حالیک دا هەمووشیان وەك یەك پێشەواى مسوڵمانان، ئنجا هەیانە پێشەوایه تیبەکەى زیاتر تیدا بەرجەستە بووهو هەیانە کەمتر، هەیانە باشتەر کارى بە زانیاریه کەى کردوهو هەیانە کەمتر، ئەوه شتیکی رێژەییە، بەلام گرنک ئەوهیە هەموو زانایانى ئیسلام و، هەموو ئەوانەى کە بەرێی پێغمەبەرى خوادا ﷺ پۆیون، بە جینشینان و میراتگرانى پێغمەبەرى خاتم ﷺ دادەنرین، لە لای ئەهلى ئیسلام، بە مەرچیک عەقل و هوشى سەلیم بەکاربێتن و، پابەند بن بە ئایەتەکانى قورئان و، دەقەکانى سوننەتى پێغمەبەرەوه ﷺ:

أ- عەقل و هوشى سەلیم دەلن: ئەو شتانەو ئەو کەسانەى وەك یەکن، پێویستە مامەلەى وەك یەکیان لە گەلدا بکری (التَّسْوِيَةُ بَيْنَ الْمُتَمَاثِلِينَ)، یە کسانکردنى شتە وەك یەکەکان.

ب- دەقەکانى قورئانیش بەبى جیاوازیی باسى زانایانى ئیسلام دەکەن: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۱۱) المجادلة، خوا ئەوانەتان کە پروایان هیناوه بەرزیان دەکاتەوهو، ئەوانەى کە زانیاریان پێدراوه چەندان پلە.

ج- پێغه مبه‌ری خواش ﷺ باسی زانیان ده‌کات به‌ گشتی و ده‌فه‌رموی: {إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ} (أخرجه أحمد: ۲۱۷۶۳، وأبو داود: ۳۶۴۱، والترمذي: ۲۶۸۲)، زانیان میراتگرا‌نی پێغه‌مبه‌رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پێغه‌مبه‌ری خاتهم‌ه‌ه‌ندیکی لی جیانه‌کردوونه‌وه‌. که‌واته‌: هه‌م عه‌قلی سه‌لیم، هه‌م قورئانی هه‌کیم، هه‌م سوننه‌ت و پ‌یازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانان پ‌ی ده‌که‌ن و پا‌به‌ندمان ده‌که‌ن، که‌ به‌ یه‌ک چاو ته‌ماشای زانیان و پ‌یشه‌وایی ئیسلام بکه‌ین، نه‌ک هه‌ندیکیان لی جیا بکه‌ینه‌وه‌و گو‌لب‌زیریان تیدا بکه‌ین، به‌بی پ‌یوه‌ریکی راسته‌قینه‌، ئه‌گه‌ر پ‌یوه‌ریک هه‌بی، ئه‌وه‌ جیا‌یه‌، بۆ و‌ینه‌: چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتی خۆی له‌ دوا‌ی پێغه‌مبه‌ری خاتهم‌ه‌ه‌ندی ﷺ هه‌موو هاوه‌لان (خوا‌لییان رازی بی) یان زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان پ‌یکه‌وتوون، که‌ ئه‌بوو به‌کر خوا‌لیی رازی بی ئه‌و پ‌یشه‌وایه‌و ئه‌و زانیه‌و ئه‌و حوکم‌پانه‌ بی، که‌ له‌ جیا‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاروباری ئۆممه‌ت به‌پ‌یوه‌به‌ری، له‌ دوا‌ی ئه‌بوو به‌کریش، به‌لی ئه‌بوو به‌کر پ‌یشنیا‌ری کرد، به‌لام ئه‌وه‌ مسو‌لمانان و هاوه‌لان بوون که‌ پ‌یشنیا‌ره‌که‌ی ئه‌بوو به‌کر یان خوا‌لیی رازی بی په‌سند کردو، عومه‌ریان خوا‌لیی رازی بی کرده‌ دووه‌مین ج‌ینشینی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، وه‌ک ئیننو ته‌یمییه‌ ده‌لی: عومه‌ر بوو به‌ خه‌لیفه‌و حوکم‌پانی مسو‌لمانان دوا‌ی ئه‌وه‌ی هاوه‌لان (خوا‌لییان رازی بی) له‌سه‌ری کۆک و ته‌با بوون، ئه‌گه‌رنا کاره‌که‌ی ئه‌بوو به‌کر (خوا‌لیی رازی بی)، ته‌نیا پ‌یشنیا‌ر بوو، ئه‌بوو به‌کریش (خوا‌لیی رازی بی)، له‌وه‌ باش‌تر له‌ دین تیگه‌یشتوه‌ ده‌زان‌ی: مادام خۆی مسو‌لمانان دایان‌ناوه‌، هی دوا‌ی خۆیشی هه‌ر ده‌بی مسو‌لمانان داینین، به‌لام پ‌یشنیا‌ریکی کردو، له‌ دوا‌ی ئه‌بوو به‌کر، عومه‌ر (خوا‌لییان رازی بی) بوو به‌ حوکم‌پان و ج‌ینشینی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، له‌ دوا‌ی عومه‌ریش مسو‌لمانان له‌ ن‌یوان عه‌لی و عوسماندا خوا‌له‌ هه‌ردووکیان رازی بی، چه‌ند رۆژیک خه‌ریک بوون، سه‌ره‌نجام زۆرینه‌یان پ‌ایان له‌سه‌ر عوسمان بوو، ئنجا له‌ نۆره‌ی چواره‌مدا عه‌لییان هه‌لب‌ژارد، خوا‌له‌ هه‌ر چواریان رازی بی. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پ‌یوه‌ریکی به‌و شی‌وه‌یه‌مان هه‌بی که‌ هاوه‌لانی به‌پ‌یزی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوا ده‌فه‌رموی: لییان رازییم و رازیشیان ده‌که‌م و، خوا‌شاه‌یدیان بۆ ده‌دات، که‌ د‌لسۆزی و پاکیی و چاکییان له‌ د‌لدا هه‌بووه‌، به‌ تاییه‌تی ئه‌و هه‌زارو چوار سه‌د (۱۴۰۰) که‌سه‌ی که‌ له‌ ژ‌یر سی‌به‌ری (شجرة الرضوان) دا په‌یمانیا‌ن به‌ پێغه‌مبه‌ردا ﷺ که‌ خوا ده‌فه‌رموی: **لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا** (الف‌تح، ۱۸) واته‌: به‌ د‌لنیا‌یی خوا رازی بوو له‌وانه‌ی له‌ ژ‌یر دره‌خته‌که‌دا په‌یمانیا‌ن له‌گه‌ل تۆدا به‌ست، زانی چیا‌ن له‌ د‌لدا‌یه‌، ئارامیی و ئو‌غ‌زنی پ‌ژانده‌ سه‌ر د‌لیان و، پاداشتی‌شی دانه‌وه‌ به‌ سه‌رکه‌وتن‌یکی ن‌یزی‌ک.

بەرانبەر بە ھاوسەرائی بەرپۆزی پێغمبەر بە گشتی و (عائشة وحفصة) بە تاییەت کردوون.

ئەنجا لە تەفسیرەکانی شیعەکاندا، دوویانم لێ بە نموونە هێناونەوه:

- أ- هەندێک قسەم لە تەفسیری (المیزان) ی (محمد حسین الطباطبائي)، وەرگرتوون.
- ب- هەر وەها تەفسیری (نمونه) کە هی کۆمەڵیک لە زانایانی شیعەیه لە ژێر چاودێری

کەواتە: خوا زانیوەتی چی لە دڵی ئەو (١٤٠٠) ھاوڵەدایە، (خوا لێیان پازی بێ)، کە هەر چوار جێنشینەکی پێغمبەریان ﷺ تێدا بوون (عوسمان خوا لێی پازی بێ لەو کاتە نوێنەری پێغمبەری خوا بوو بۆ لای قورەیش و پێغمبەری خوا دەستی خۆی خستە ئێو دەستەکی دیکە و فەرمووی: ئەمەش لە جیاتی عوسمان! وەک لە (صحيح البخاري و صحيح مسلم) دا هاتووە، هەموو ئەوانی دیکە یەکی یەکی مسوڵمانیان تێدا بوون، وەک (ئەبوو عوبەیدە جەرراخ و، تەلحەو، زوبەیر، سەعدی کوری ئەبی وەققاص و، سەعیدی کوری عاص و، عەبدوڕەحمانی کوری عەوف و سەعدی کوری موعاذ و، سەعدی کوری عوبادە) و هەموو ئەو ھاوڵانە دیکە (خوا لێیان پازی بێ)، ئەوانەکی (شیعە دوازدەیی) هیچ حیسابیان بۆ ناکەن، بەلکە دەشیان بوغزێن، ئەوانە هەموویان لە ژێر ئەو درەختەدا بوون، کە خوا دەفەرموێ: لێیان پازیم، چونکە خوا زانی چیمان لە دڵدا هەیە، بۆیە ئارامی و ئۆخژنی پێزانە سەر دڵیان و، پاداشتی دانەوه بە سەرکەوتنێکی نێزیک.

ئەنجا ئەگەر پێوهرێکی ئاوامان لەبەر دەستدا هەبێ، کە خوا و دەفەرموێ، بە نسیبەت ھاوڵانەوه بە گشتی، بە تاییەتی ئەو هەزارو چوار سەد (١٤٠٠) کەسە، بە نسیبەت چوار جێنشینەکی پێغمبەرەوه ﷺ کە ئەو ئەو هەزارو چوار سەد کەسە، زۆربەیی هەرە زۆریان هەلیان بۆاردوون، ئەو لەسەر ئەو بناغە جیاکارییەکی بکری و بگوترێ: چوار خەلیفە راشیدەکان خوا لێیان پازی بێ، وایێدەچی لەوانی دیکە باشتەرن، لەبەر ئەوەی هەموو ئەوانە دیکە، ئەو چوارەیان هەلبۆاردوون بۆ جێنشینایەتی پێغمبەری خوا ﷺ، یان بگوترێ: ئەو هەزارو چوار سەد کەسە، لە کۆی ھاوڵانی دیکە لە پێشتەرن، لەبەر ئەوەی خوا پەنھانزان ئەو ئایەتە لەسەر ناردوونە خوار، ئەو پێی تێدەچێ، بەلام کەسێک لە خۆراو لە گۆترەو لەسەر بناغە دەمارگیری و، بە چاویکردنی حوکمی بنەمالەیی و میراتی پادشایەکانی رۆم و فارس، هەندێک لە زانایان بە بیانووی ئەوەی ئەوانە لە وەچەو بنەمالە پێغمبەرن ﷺ جیاپان بکە یەوه، لە راستیییدا ئەو شتیکە خوا هیچ بەلگەیەکی لەسەر نەاردۆتە خوار.

(ناصر مکارم شیرازی) دا، چەند قسە یە کەم لێ وەرگرتوون، کە هەر کامیان قسە ی ناشایست و بێ جێیان لە بارە ی هاوسەرانی بەرپرسی پێغەمبەرەو هە (ﷺ) بە گشتی و، بە تاییەتی هەردوو هاوسەری بەرپرزو خۆشەویستیەو هە: حەفصەو عائیشە، کردوون، بۆیە بە چاکم زانی لەو بارەو هەندیک راستی بەخەمە پروو، لە چوار بەرگەداو، لە دوو توپی ئەم کورتە باسەدا:

بەرگە یە کەم: پێگە ی بەرزو ناوازی دایکانی برواداران، هاوسەرانی بەرپرسی پێغەمبەری خوا (ﷺ) بە گشتی:

۱- لە سوورەتی (الأحزاب) ئایەتی ژمارە (۶) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ (۶) الأحزاب، پێغەمبەر (ﷺ) بۆ برواداران پیاو لە خۆیان لە پیشترە و، هاوسەرەکانیشی دایکانیان.

هاوسەرەکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) دایکانی پیاوانی برواداران، بە لکو هەندیک لە زانایان گوتوو یانە: هاوسەرەکانی بەرپرسی پێغەمبەری خوا (ﷺ) دایکانی پیاوو ئافەرەتەکانی مسوڵمانان.

۲- هەر لە سوورەتی (الأحزاب)، لە ئایەتەکانی: (۳۰ - ۳۴) دا، با تەماشای بکەین خوا چۆن راستەوخۆ هاوسەرانی بەرپرسی پێغەمبەرە کە ی (ﷺ) دەدوێتی، خوا لە سەر ووی حەوت ئاسمانەو هە بەمجۆرە ئەو هاوسەرە بەرپرزانی پێغەمبەری کوتایی (ﷺ) دەدوێتی: ﴿يَسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ (۳۰) ﴿وَمَن يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا﴾ (۳۱) ﴿يَسَاءَ النَّبِيِّ لَسَنًا كَأَمْدٍ مِنَ الْمَسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ (۳۲) ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (۳۳) ﴿وَأذْكُرَنَّ مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ (۳۴) الأحزاب،

لێره دا به کورتیی ئهو ئایه ته موباره کانه مانا ده کهین، خوا ده فهرموئ: ئه ی ئافره تانی پێغه مبه ر! (واته: ئه ی هاوسه رانی پێغه مبه ر ﷺ!) هه ر کامێک له ئیوه کرده وه یه کی نا قو لای ئاشکرا، (یاخود ئاشکرا که ر) ته نجام بدا^(۱)، (پێغه مبه ری خوا ئازار بدات و نا ره حه ت بکات)، سزای بۆ دوو قات ده کرێته وه و، ئه وه ش له سه ر خوا ئاسانه، هه ر کامیش له ئیوه گو پرایه ل بێ بۆ خوا و بۆ پێغه مبه ره که ی و، کرده وه ی باشیش بکات، دوو جا ران پا دا شتی ده دهینه وه و، بژیویکی پر ریزو حورمه ت (یاخود بژیویکی زۆر باش و په سند) یشمان بۆ ئاماده کرده، ئه ی ئافره تانی پێغه مبه ر! ئیوه ئه گه ر پارێز بکه ن، (پارێز له خوا بکه ن)، وه ک ه یچ کام له ئافره تان نین، (پێگه یه کی زۆر به رزو نا وه زه تان هه یه، هاوسه رانی به رپرسی پێغه مبه رن ﷺ)، بۆیه قسه ی نه رم و ناسک مه که ن، (قسه ی به نازه وه مه که ن)، که سه ره نجام که سی ک که دلێ نه خو شیی تیدا یه ته ماعتان تی بکات و، قسه یه کی په سند بکه ن و، له ماله کانی خو تانی ش دا نیشته جی بن و، وه ک پا زانده وه ی سه رده می نه فامیی خو تان مه را زیننه وه، (یاخود وه ک خو پروو تکر د نه وه ی سه رده می نه فامیی خو تان پروو ت مه که نه وه، واته: به زۆری له مال دا بن و، که چوونه ده ریش به شیوه یه ک بچه ده ر، وه ک ئافره تانی رۆژگاری نه فامیی مه که ن، چ له پرووی خو پا زانده وه و، چ له پرووی ده رخس تنی جوانییه کانی خو تانه وه)، نوێژ به رپا بکه ن و زه کات بده ن و فه رمان به ریی خوا و پێغه مبه ره که ی بکه ن، به دلنیا یی ئه ی (ئافره ته) خا وه نه کانی مال (ی پێغه مبه ر ﷺ!) خوا ته نیا ده یه وئ پی سی تان لی لابه رئ، (پی سی گونا هو لادان و تاوان) و به پا ککر د نه وه ی چا ک پا کتان بکاته وه، یاد ی ئه و ئایه تانه و ئه و

(۱) پێشتریش گوتوو مانه: ﴿بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ﴾، ته نیا له سی ئایه تدا ها توه له فو ر ئاندا: ۱- له سوور هتی (النساء) دا، ۲- لێره له سوور هتی (الأحزاب) دا، ۳- له سوور هتی (الطلاق) دا، که ئیمه هه م له ته فسیری سوور هتی سوور هتی (النساء) و، هه م له ته فسیری سوور هتی (الأحزاب) و، هه م له ته فسیری سوور هتی (الطلاق) یشدا، قسه مان لێ کرد که مه به ست له: ﴿بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ﴾، ئازاردانی ژنه بۆ مێردی، چونکه وشه ی (فاحِشَة) ئه گه ر به ته نیا بێ، به مانای داوین پی سییه و به مانای نێریازییه و، به مانای لادانی جینسییه، به لام که قهیدی ﴿مُبَيَّنَةٍ﴾، یان (مُبَيَّنَة) ه ی ده خرێته سه ر، واته: ئه وه که ئه و ئافره ته به جو ریک له گه ل مێر دیدا مامه له بکات، ئازاری بدات و نا ره حه ت و بیزاری بکات.

حیکمەتەش بکەنەووە کە لە مالهەکاندا دەخوێننەووە، (بیر خۆتانان بەپێننەووە)، بە دنیایی خوا پەنھانکاری شارەزایە.

ئنجایمە لە تەفسیری سوورەتی ئەحزابدا بە تەفصیل لە بارە ی ئەو ئایەتەکاندا قسەمان کردووە، لەوێشدا بەرپەرچی قسە ی شیعەکانمان داوەتەووە کە دەڵێن: لێرەدا کە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾، ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾، ئە ی خواوەنانی مال (أهل البيت)، خوا دەیهوێ پێسیتان لێ لابەرێ و بە پاککردنەووە پاکتان بکاتەووە، لەوێ پرووتمان کردۆتەووە کە بە دنیایی لەم ئایەتەکاندا هەموویاندا، پروو دواندن لە هاوسەرانی بەرپەری پێغەمبەر ﷺ، وشە ی ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾، یەش، لە دوو شوێن لە قورئاندا هاتووە، لە سوورەتی (الأحزاب) و لە سوورەتی (هود) داو، لە هەردووکیاندا مەبەست پێی ژن و هاوسەرە، هە ی (الأحزاب) ئاشکرایە (یا نساء النبی)، لە سوورەتی (هود) ییشدا فریشتەکان هاوسەری ئیبراھیم (سارا خاتوون) دەدوین: ﴿قَالُوا أَنْعَجِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ...﴾ (۷۳) ھود، وشە ی ﴿أَهْلَ الْبێتِ﴾، یانی: ژن و هاوسەر و خێزان، لە قورئاندا تەنیا لەو دوو شوێنەدا هاتووە، لە هەردوو شوێنەکاندا پروو دواندن لە هاوسەری پیاو، لێرە: هاوسەرانی پێغەمبەری خاتەم ﷺ، لەوێش: هاوسەری ئیبراھیم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئنجایمە ئەگەر دوا ی دەقیکی سوننەت هەبێ ئەوانە ی دیکەش بخوێنە نێو چەمکی ئەم ئایەتەووە، وەك علی و فاتیمە و حەسەن و حوسەین خوا لێیان رازی بێ، بەلکو هەندێک لە زانیان دەڵێن: خزمانی دیکە ی پێغەمبەریش ﷺ، بەلام بێگومان مەبەستی ئەسڵی و سەرەکی لەم تەعبیرە، هاوسەرانی بەرپەری پێغەمبەری خوان ﷺ.

بەلێ خوا ﷻ ئاوا هاوسەرانی بەرپەری پێغەمبەرە کە ی ﷺ دەدوین و، ئەووە پایە و پێگە ی بەرزیانە، ھەروەھا لە سوورەتی (النور) ییش لە ئایەتی (۲۶) دا، کە تاییەت لە بارە ی دایکمان عائیشەووە یە (خوا لێی رازی بێ)، بەلام واتاو

چەمکە کە ی ھاوسەرەکانی دیکە ی پیڤەمبەریش دەگریتهوه، کە لە بەسەرھاتی بوختان کران بۆ دایکمان عائیشەدا (خوا لێی رازی بێ)، خوا ﷺ شازدە (۱۶) ئایەتی ناردنە خوار، ئایەتەکانی: (۱۱ - ۲۶)، لە ئایەتی (۲۶) ەم و کۆتایی دا کە شازدە یەمین ئایەتە، بە نەسبەت کۆی ئەو ئایەتەوێ کە لە بارە ی بەسەرھاتی بوختان (إفک) بۆ کرانی دایکمان عائیشەو ە هاتنە خوار، لە ئایەتی کۆتایی دا دەفەر موی: ﴿الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (النور، واتە: ئافەرەتانی پیس بۆ پیاوانی پیسن و، پیاوانی پیسیش بۆ ئافەرەتانی پیسن، ئافەرەتانی پاک بۆ پیاوانی پاکن و، پیاوانی پاکیش بۆ ئافەرەتانی پاکن، ئەوانە دوورن لەو ە ی (دڵنەخۆشەکان و بوختانچییەکان) دەلێن، لیبوردنێک و بژیویکی ئەوپەری باشیان ە ە یە، یاخود: ئەوپەری پر ریزو حورمەتیان ە یە، (لە لای خوا ﷺ) کە بە تاییەت عائیشە دەگریتهوه خوا لێی رازی بێ و، لەگەڵیشدا ئەو پیاو ە ی لەگەڵ ئەودا بوختانی پێ کرا (صەفوانی کورپی موعەتتیلی سە ە میی)، بەلام بیگومان چەمکە کە ی ە موو ھاوسەرە بەریزەکانی دیکە ی پیڤەمبەری خوا ﷺ دەگریتهوه، ە رو ە ها تیکرای ئافەرەتان و پیاوانی پاک و چاک.

کەواتە: ئاوا خوا ﷺ باسی پیگەو پایە ی بەرز و ناوازی ھاوسەرانی بەریزی پیڤەمبەر ﷺ دەکات.

برگە ی دوو ە م: ئایا ئایەتەکانی سوورەتی (التحریم) مانای خرابیی ھاوسەرانی بەریزی پیڤەمبەر ﷺ دەگە یە نن؟

کە وە ک گوتم: شیعی ە ی دوازدە ئیمامیی کە بەداخەو ە لە پشت پەر دە ی رەشەو ە تەماشای ھاو ە لان بە گشتی و، بە تاییەت ھاوسەرانی بەریزی پیڤەمبەری خوا ﷺ و لە نیویشیانداو بە تاییەتتر: حەفصەو عائیشە (خوا لێیان رازی بێ) دەکەن، وایان لێ خویندۆتەو ە، وە ک دوا یی باسی دەکەین، ئنجا با

ته ماشا بکهین: (ابن عجیبة) له ته فسیره کهی خویدا^(۱)، له (النسفی) یه وه نه قل ده کات و ده لی: (کَيْفَ يَكُونُ الْمُبْدَلَاتُ خَيْرًا مِنْهُنَّ، وَلَمْ يَكُنْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ نِسَاءً خَيْرٌ مِنْ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ؟ نَقُولُ: إِذَا طَلَّقَهُنَّ الرَّسُولُ لِعِصْيَانِهِنَّ لَهُ، وَإِذَا لِهِنَّ إِيَّاهُ، لَمْ يَتَّقِينَ عَلَى تِلْكَ الصِّفَةِ، وَكَانَ غَيْرُهُنَّ مِنَ الْمُؤَصِّفَاتِ بِهَذِهِ الْأَوْصَافِ مَعَ الطَّاعَةِ لِلرَّسُولِ اللَّهِ، خَيْرًا مِنْهُنَّ).

که خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ﴾ په نکه نه گهر نهو (پیغمبر ﷺ) ته لاقان بدات، په روه ردگاری هاوسه رانی له تیوه باشتی بو بگوړی، بیانکاته جیداری تیوه، (النسفی) ده لی: نه گهر گوت: چوڼ ده بی نهو ثافره تانه ی ده بڼه جیدارو پی گوړدراوی هاوسه رانی پیغمبر ﷺ {واته: هاوسه ره کان لایچن و بگوړدرین به وانه}، چوڼ به دیله کانیان له وانه باشتی ده بن، له حالیکدا که له سهر پرووی زهوی باشتی له دایکانی پرواداران له نیو ثافره تاندا نه بووه؟ ده لی: نه گهر پیغمبره ی خوا ﷺ ته لاقی دابانایه، چونکه سهر پیچیان لی کردوه و تازاریان داوه (و له سهر تازاردانه که ی به رده وام بووبانایه)، نهو کاته له سهر نهو سیفه ته نه دهمان و، نهو کاته نهو ثافره تانه ی خاوه نی نهو سیفه تانه، که خوا ﷺ خستوونیه پروو: ﴿مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ فَنَنْتِ تَبَيَّنَ عَيْدَاتٍ سَيَحْتَبِ﴾، نهو کاته نهو ثافره تانه ی رازیندراوه ده بوون بهو سیفه تانه، باشتی ده بوون له دایکانی پروادارانیک که پیغمبره ی خوا ﷺ ده سته رداریان ده بوو و وازی لی ده هیتان.

نهمه مانایه کی ریڅ و راست و مه عقوول، نجا هه رچه نده (النسفی) پرووی نه کردو ته وه، که بوچی ده لی: له سهر پرووی زهوی هیچ ثافره تانی که له دایکانی پرواداران باشتی نه بوون؟ چونکه به پیی ثایه قی (۲۶) ی سووره قی (النور)، خوا ده فهرموی: ﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾، که واته: نهو هاوسه رانه

دیاره (طَبَّیَات) بوون، بویه خوا ﷺ قسمه تی ئه وانی خستوته لای ئه و پیاوه، ههره (طَبَّیْب) و پاك و چاكه، كه پیغه مبهری خوایه ﷺ.

به لام ئه گهر وهك شیعه ده لێن: پیس و زیانبه خش بوونایه، به دنیایی خوای کاربه جی بواری نه ده دا ئه و ئافره تانه بیته ژیر نیکاحی پیغه مبهره که ی ﷺ و بینه هاوسه ری.

ههر له باره ی چه مکی ئه و ئایه ته موباره که وه که ناگونجی بکریته به لگه له سه ر تانه دان له هاوسه رانی به پریزی پیغه مبهری خوا ﷺ واته: ئایه تی ژماره پینجی سووره تی (التحریم) که ده فهرموئ: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُٓۤ اِنْ طَلَّقَکَۤ اَنْ یُّدِلَّۤ اَزَوْجًا حَمِیْرًا مِّنْکَۤ﴾، یه کیکی دیکه له روونکه ره وانی قورئان (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ده لئ:

(فَلَمَّا سَمِعَنَّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُنَّ) هَذَا التَّخْوِیْفَ وَالتَّأْدِیْبَ، بَادَرْنَ إِلَى رِضَا رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ، فَكَانَ هَذَا الْوَصْفُ مُنْطَبِقًا عَلَیْهِنَّ، فَصِرْنَ أَفْضَلَ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِیْنَ، وَفِي هَذَا دَلِیْلٌ عَلَىٰ أَنَّ اللّٰهَ لَا یَخْتَارُ لِرَسُولِهِ ﷺ إِلَّا أَكْمَلَ الْأَحْوَالِ وَأَعْلَى الْأُمُورِ، فَلَمَّا اخْتَارَ اللّٰهُ لِرَسُولِهِ بَقَاءَ نِسَائِهِ الْمَذْكُورَاتِ مَعَهُ، دَلَّ عَلَىٰ أَنَّهُنَّ خَيْرُ النِّسَاءِ وَأَكْمَلُهُنَّ، وَاتَّه: کاتیک هاوسه رانی به پریزی پیغه مبهری خوا ﷺ ئه و ترساندنه و ته مبی کردنه یان بیست، یه کسه ر ده ست و بردیان کرد بو رازیکردنی پیغه مبهری خوا ﷺ و ئه و وه سفه [که خوا ده فهرموئ: ﴿مُسْلِمَتٍ مُّؤْمِنَتٍ قَنِتٍ تَتَّبِعِ عِبْدَتٍ سَیِّئَةٍ﴾، ئه گهر پیغه مبهری خوا ﷺ ده ستبه ردارتان بی، خوا هاوسه رانیکی ئاوی بو دهره خسیتی]، به سه ریان دا چه سپا و بوون به باشترین ئافره تانی پرواداران، ئه مهش به لگه یه له سه ر ئه وه که خوا ﷺ باشترین و ته واترین حال نه بی و به رزترین کار نه بی بو پیغه مبهره که ی ﷺ هه لئا بژی.

(۱) تیسیر الکریم المنان فی تفسیر کلام الرحمن: ص (۸۷۳، ۸۷۴).

مادام خوا مانەوێ هەوسەرەکانی، ئەو هەوسەرەکانی باسیان کراون، بۆ
پێغەمبەرە کە هەڵبژاردبێ و بپاری دابێ میننەوێ لە خەمەتیدا، ئەو بە لێکە
لەسەر ئەوێ ئەو هەوسەرەکانی باشتەری ئافەرەتانی و تەواوترینیان، ئەمەش
شتێکی زۆر مەنتیقی و مانا لێکدانەوێ کە پێک و راستە، خوا پاداشتیان بداتەوێ.

**بەرگە ی سێهەم: کەواتە: قسە ی قریۆک و پەر قینەو بوغزی نووسەرە شیعە
ئیمامییەکان، هیچ بنەمایەکی زانستی و شەریعی و عەقڵی نیە.**

ئەجا با تەماشای قسەکانی ئەو دوو تەفسیرە بکەین:

یە کەم: (محمد حسین الطباطبائی) کە شیعە خۆی بە حەکیم و فەیلەسووف و، تەفسیرە کە
(المیزان) بە موعتەبەرترین تەفسیری خۆیان دادەنێ و بە زمانی عەرەبی نووسراوە^(۱)،
ئەوا ئەم ئایەتە بە لاپڕیدا دەبات و مانای لێ دەداتەوێ، کە سەر بکێشێ بۆ ئەکە لە پشت
پەردە ی پەشەوێ، تەماشای کردنی هەوسەرانی بە پێزی پێغەمبەری خوا ﷺ، بە لێک زۆر بە
گوناھبار و خراپە کاریش دایانبنی! دەلی:

(وَالصَّغُو: الْمَيْلُ، وَالْمُرَادُ بِهِ الْمَيْلُ إِلَى الْبَاطِلِ وَالْخُرُوجُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ، وَقَدْ كَانَ مَا
كَانَ مِنْهُمْ مَنْ إِذْنَاهِ وَالْتِّظَاهِرِ عَلَيْهِ مِنَ الْكِبَائِرِ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ
اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ ٥٧ وَالْأَحْزَابِ، ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ٦١ التَّوْبَةِ)، واتە: (صغو) بە مانای مەیلە (ئەوێ راستە لە
پرووی زمانەوانییەوێ)، بە لێک مەبەست لێرەدا مەبەست پێی لادانە بەرەو ناھەق
و دەرچوونە لە راستە پێ، ئەوێش کە لەو دووانە پروویدا [ناویان ناھێنی،
واتە: (حەفصەو عایشە)، خوا لێیان پازی بێ]، لە ئازاردانی (پێغەمبەر ﷺ) و
پشتی یە کەدی گرتن بۆ ئازاردانی، لە گوناھە گەورەکان بوو، خۆی بەرزیش
فەرموویەتی: ئەوانە ی ئازاری خواو پێغەمبەری خوا دەدەن، خوا لە دنیاو
دواپۆژدا نەفرینی لێکردوون، سزاو ئازاریکی پێسواکەری بۆ داناون، ھەرۆھە
خوا فەرموویەتی: ئەوانە ی ئازاری پێغەمبەری خوا دەدەن، سزاو ئازاریکی بە

ئېشىيان بۇ ھەيە. واتە: ھەفصەو عائىشە خوا لىيان رازى بى، ۋەبەر ھەرەشەى
ئەو دوو ئايەتە دەكەون!!

ئاي چەند بى ئەدەبىيەكى گەورەيەو، چەند بى حورمەتتەكى مەزنە
بەرانبەر بە ھاسەرانىك كە خوا ﷺ بۇ پىغەمبەرەكەى ﷺ ھەلىيژاردوون،
ھەر لەبەر ئەوۋى بە پېشپركەى زۆر خۇشەويستيان بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ،
تەگبىرىكىان كىردوۋە كە ھەۋىيەكىان لە كۆل بېتەوۋە، ياخود پىغەمبەر ﷺ لەلای
ئەو ھەۋىيەكىان نەمىننېتەوۋە، كە زەينەبى كچى جەحشەو لە لای ۋى ھەنگوینى
خواردۆتەوۋە، يان ماریەى قىبطى (خوا لىي رازى بى)، ۋەك ھەۋىيەك لە كۆلىان
بېتەوۋە، ھاسەرەكەيان زياتر روو لە وان بىكات، ھەموو ئەوۋى ھەفصەو
عائىشە كىردوۋىانە (خوا لىيان رازى بى)، بە پالئەرى زىدە خۇشويستيان بووۋە
بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ، ۋە لەبەر زۆر رىق ھەلسانىان نەبوۋە لىي ۋە نەيانوۋىستەو
ئازارى بدەن، بەلام ناراستەوخۇ شتەكە بۆتە ھۆى ئازاردانى پىغەمبەر ﷺ، نەك
ئەوان مەبەستيان بوۋىي، كەچى ئەو بىنئ ئەوۋى لى ھەلھىنجى كە ۋەبەر
لەنەتقى خوا كەوتوون ۋە خوا ئازارى رىسواكەرى بۇ داناون ۋە، ئازارى بە ئىشى
بۇ داناون!! بەراستى ئەوۋە جگە لە بى ئىنصافىي ۋە دېرەشىي ۋە، جگە لە
ناحالىي بوون لە قورئان ۋە لە سوننەتقى پىغەمبەرى خوا ﷺ، ۋە جگە لە دوور
كەوتنەوۋە لە عەقلى ۋە رەۋشە بەرزەكانى مەسۇلمانان، ھىچى دىكە نىە.

ئەو ئايەتانەش كە ئەو بە بەلگەى ھىئانۋنەوۋە، چە ئەوۋى (الأحزاب) ۋە، چە ئەوۋى
(التوبة)، لە بارەى مونافىقەكانەوۋە ھاتوونە خوارو، ھىچ پەيوەندىيان ھەر بە
مەسۇلمانىشەوۋە نىە، چە جاي ھاسەرانى پاك ۋە چاكى پىغەمبەرى خوا ﷺ!!

ھەلبەتە دواى ئەوۋەش كە خوا ﷺ لە سوۋرەتقى (النور) دا راپىدەگەيەنى كە
ئافرەتە پاكەكان بۇ پىاۋە پاكەكانن ۋە پىاۋە پاكەكەكان بۇ ئافرەتە پاكەكانن،
ئاشكراشە كە ئەو ئافرەتە پاك ۋە چاكانە ھاسەرەى پىغەمبەرى خوا ﷺ بوون،
كەواتە: ھىچ دەرفەت بۇ گومانى بەدو قسەى بى نەزاكەت بەرانبەريان

نەماوە! خواش ﷺ ھەرەشە ی لێکردوون لە ئەو ئافرەتانە، کە ئەگەر بەردەوام بن لەسەر ئازاردانی پێغەمبەرە کە ی ﷺ کە وەك گوتم: ئازاردانە کە ناپراستەوخۆ بوو، نەك پراستەوخۆ و، ئەوان کاریکیان کردووە بۆتە ھۆی ئەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ دڵی ئازار بەدری، نەك مەبەستیان بووبی ئازاری بەدن، بەلکە قەزیە کە موناڤەسە بوو لە خۆشەویستی پێغەمبەردا ﷺ و نزیکیی زیاتر لێیەو، کەچی کەسیک بێتی ئەو بەکات بەھانەو دەستەچیلە ی ئەو، کە دایکانی برواداران، وەبەر نەفرینی خوا بخات و پێی وابی ئازاری پرسیواکەرو بە ئیشیان بۆ ھەیەو، ئەو ھەموو ئایەتانە ی دیکە نادیدە بگرێ، ئەوانە ی سوورەتی ئەحزاب کە خۆبندماننەو، ئەوێ سوورەتی نوور و، ئەوانە ی ئیرەش (التحریم)، ئەو شتیکی زۆر ناماقوول و بێ جێیە! سەربارەش خوا فەرموویەتی: ئەگەر تەلاقان بدات، خوا ھاوسەران ی دیکە ی بەو جۆرە ی بۆ دەپرەخسێتی و دەیانکاتە جێدارتان، نەك لە ھەموو حالان دا!!

دووھەم: ئیستاش با قسە ی تەفسیریکی دیکەشیان سەرنج بەدەین، ھی شیعە ی دوازدەیی، کە تەفسیری (مۆنە) یە^(۱) بە فارسی، دەلی:

(از مجموع ین ھیە بَرَمی آید کە بعض از ھمسران پیامبر، نەتھا آورا باسْخنان خود ناراحت میکردند، بلکه مسئلە ی رازداری، کە از ھمترین شرائط یك ھمسر بە وفا آست، در آنها نبود).

واتە: لە کۆی ئەم ئایەتە وەردەگیرێ کە ھەندیک لە ھاوسەران ی پێغەمبەر ﷺ نەك ھەر بە قسەکانی خۆیان، ئەویان ناپرەحەت دەکرد، بەلکە مەسەلە ی پاراستنی نھینی، کە لە گرنگترین مەرجەکانی ھاوسەریکی بە وەفایە، ئەو سیفەتەشیان تێدا نەبوو!!

یېگومان ئەو ەش بى ئەدەبىيەكى زۆر ناقولايە و، دەئیم:

أ- ئەوانە يان دەبى كۆيلەى ژنەكانيان بن.

ب- يان دەبى نەزانن پياويك كە زياتر لە ھاوسەرپكى ھەبى، ئەو ھاوسەرانە پىكەو ە مونافەسەو پىشپركيان دەبى و، ھەستى ھەويدياريان دەبى و، غەپرەيان دەبى، لە ئەنجامى ئەو ەش دا كە ھەر كامىكيان دەيەوي لە مېردەكەى نزيكتر بى، دەيەوي ئەوى ديكە دووربكەويئەو ەو، دەمەقالتى دەبى و قسەو قال دەبى، ئنجا ئەوانە واپيدەچى يان كۆيلەى ژنەكانيان بن و، ژنەكانيان چبيان پى بلين، وابكەن و وايان كردبى، يان لە عەقل و مەنطيق و عيلم و واقع زۆر خويان دوور خستۆتەو ە! ھاوسەرانى بەرپىزى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە قسەيەكيان كردو ەو، پىغەمبەرى خوا دلى پى ناپرەحت بوو ە، مەبەستيان ئەو ەبوو ە پىغەمبەرى خوا ئازار بەدن، بەلكو ئافرەت عاتيفە و ھەست و سۆزى ھەيەو ھەستى ھەويديارىتتى ھەيە، بۆيەش پىغەمبەرى خوا ﷺ زۆر لەگەليان چاوپوشىيكارو لىبور دەو مېھرەبان بوو ە، چونكە زانيويەتى لە خو ەويستى ئەودا وادەكەن، نەك رقيان لى ھەلبستى، ئنجا ئەگەر پىغەمبەرى خوا ﷺ زانيباى يەكيك لە ھاوسەرانى لەگەليدا پاك نيەو موخەننەتە، كەس دەستى نەگرتبوو، وازى لى دەھيئا.

بۆيە ئەمەش جگە لە داخى دلى خو ەرشتن، بە ھەردوو دايكانى بەرپىزمان: ەفصەو عائشە (خوا لىيان پازى بى)، كە كچى ھەردوو ەزيرەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ و، ھەردوو ھاو ە زۆر نزيك و دلسۆزەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ، ئەبوو بەكرو عومەر بوون، جگە لە رق ھەلسان لە بابيان و لە خو ەشيان، ھىچى ديكەى لى ناخويندريتەو ە.

بەرگەى چوارەم و کۆتایى: ئەو جوۆرە قسانە بى پىزىن بە ھاوسەرانى
پىغەمبەرى خوا ﷺ و دلنەخۆشییە بەرانبەریان و، بى ئەدەبییە بەرانبەر پىغەمبەرى
خوا ﷺ و، حالى نەبوونیشە لە سرووشتى ژيان و سرووشتى ئافرەتانیشت:

ئىنا من ئەوہى لى دەخوینمەوہ، کە چەند پالنەرێک لە پشت ئەو قسانەوہ ھەن:

۱- لە بیانوو بوون لە ھاوہلان و ھاوسەرانى پىغەمبەرى خوا ﷺ و رق و بوغز
بەرامبەریان، بە تايەت: ھەفصەو عائیشە (خوا لىيان رازى بى) و بايان عومەرو ئەبوو
بەکر، بۆيەش ھەفصەم پيش عائیشە خست، چونکە نەپنییە کە کە پىغەمبەر ﷺ دایناوہ،
بەپى ھەردوو رىوايەتەکە، ئەگەر خواردنى ھەنگوین بووہ لە لای زەینەب، پيش
ھەفصە پى گوتوہ: بۆنى مەغفیرت لى دى، بە ریککەوتن لە گەل دایکمان عائیشە داو،
ئەگەر جووت بوون بووہ لە گەل ماریەى قىبطى دا، لە ژوورە کەى ھەفصە دا بووہ، ئەو
نەپنییە کەى لە لا داندراوہ لە لایەن پىغەمبەرەوہ ﷺ و، ئەو درکاندوویەتى بۆ دایکمان
عائیشە ﷺ (خوا لىيان رازى بى).

۲- ئایا دواى ھەرمایشتى خوا ﷺ کە دەفەرموئى: ﴿يَنْسَاءُ اَلنَّبِىَّ لَسْتُ كَاَحَدٍ مِّنَ
النِّسَاءِ اِنْ اَنْقَيْتَنَ﴾، ئەى ئافرەتانى پىغەمبەر ﷺ! ئیوہ وەك ھىچ کام لە ئافرەتان نین
ئەگەر پارێزکار بن، ئایا نەدەبوو واز لە بى پىزى بەرانبەریان بەپىزى؟ مادام گوئى لە
ھەرمایشتى خوا بگىرى کە خوا دەفەرموئى: ئیوہ وەك ھىچ کام لە ئافرەتان نین، ﴿اِنْ
اَنْقَيْتَنَ﴾، ئەگەر ئەھلى تەقوا بن، بىگومانیش ھەفصەو عائیشە (خوا لىيان رازى بى)
کە سىرەو ژيانەکیان دەخویننەوہ، دەزانین چەندە ئەھلى تەقوا بوون:

أ- بەنسبەت ھەفصەوہ دەلین: موصحف ئەو موصحفەى ئیستا لەبەر دەستى ئیمە
دایە، لە مالى ھەفصە دا بووہ خوا لىيان رازى بى، دواى ئەوہى بە پيشنیاری عومەر
لە سەردەمى ئەبوو بەکر دا (خوا لىيان رازى بى)، لە دوو توپی موصحفە فیکدا ھەموو
قورئان کۆ کرایەوہ، لە لای عومەر بوو، دواى لە لای ھەفصەى کچی داینا، ھەفصەش
ھەموو قورئانى لەبەر بووہ.

ب- بەنسبەت عائىشەو دەلىين: عائىشەش ھەموو قورئانى لەبەر بوو، عائىشە (خو) لىي رازى بى، ئەو شازدە (۱۶) ئايەتەي سوورەتى نوورى بەسن، تاكو قىامەت مايەي شانازىنى و، ھەزار قسەو قالى بوغزاوييانەي شىعە فلسىكى قەلب ناھىتى، لە بەرانبەر (۱۶) ئايەتى خوای بەرزو مەزندا، كە كۆتايىيەكەيان ئەوہيە خو دەفەرموى: **﴿أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾** النور، ئەوانە دوورن لەوہي ئەو (دلىنەخۆش)انە دەلىين و، لىيوردينىك و بزيويكى ئەوپەرى باش و پىر پىزو حورمەتيان بۆ ھەيە، ئنجا بىگومان ھەرچى ئەو ھاسەرە بەرپزانە کردوويانە، وەك پىشتىش گوتمان، ھەرچەندە ھەلەش بووبى، بەلام ھەر لەبەر زىدە خۆشەويستىيان بۆ پىغەمبەرى خو **ﷺ** بوو، نەك وەك شىعە گومانىيان پى دەبەن، رقيان لە پىغەمبەرى خو **ﷺ** بووبى و ويستىيان ئازارى بدەن! شتى ئاوا ھەر ناگونجى، پىغەمبەرىك **ﷺ** كە خو وەحىي بۆ دەنيرى و، خوای پەرورەدگار ئاگادارى دى و دەروونى ھەموو مروۋقەكانە، ئەگەر زانىبايە ئەو ھاسەرانەي بە كەلكى نايەن، دەيفەرموو: دەستيان لى بەردە.

۳- ئايا ھاوەلان و ھاسەرانى پىغەمبەرى خو **ﷺ** ھىندە بە خراپ زانين، وپراي تىكگيران لەگەل قورئاندا، ناراستەوخۆش تانەدان نيە لە عەقل و ھۆشيارىي پىغەمبەر **ﷺ**؟ با، لەراستىيدا ئەو گومانى خراپ بردنە بە خودى پىغەمبەرىش **ﷺ**، پىغەمبەرى خو وپراي ئەوہي كە بۆ خۆى خاوەنى گەرەتەين عەقل بوو، بىگومان ھەموو پىغەمبەران لە پوژگارى خوياندا، لە ھەموو خەلكى پوژگارى خويان عاقلتر بوون و بلىمەت بوون، وپراي ئەوہي كە پىغەمبەر **ﷺ** وەحىي خواشى بۆ ھاتو، ئنجا كەسىك ھاسەرەكانى ھىندە بە خراپ دابىتى، لە حالىكدا ئەويش لە لاي خۆى بيانھيلىتەو، ئايا ئەوہي تانەدان نيە لە عەقل و ھۆشى پىغەمبەرىش؟ بىگومان با.

۴- كۆتا قسەشم ئەوہيە: ھەموو ئەوہي ئەو دوو نووسەرە شىعەيە کردوويانە بە بنەما بۆ ئەو گومانى خراپ پىردن و دلپەشەي، بەرانبەر بە ھەردوو ھاسەرى بەرپزو دلسۆزى پىغەمبەرى خو **ﷺ**: عائىشەو حەفصە، ئەوہيە كە لە ئايەتى ژمارە (۵)ى سوورەتى (التحریم)دا، خو دەفەرموى: **﴿عَسَىٰ رَبُّهُٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبَدِّلَهُٓ أَرْوَجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ﴾**.

بەلام دەڵێن: بە دلنایی ئەو ھەر ھەشە کردنە بە تەلاقدان، تەنیا بۆ ترساندن و تەمبێ کردن بوو، ئەگەر ئەنجامگیری خراپی لێ بکری، وەك ئەو ھەوایە ئەنجامگیری خراپ لەو ئایەتە موبارە کە بکری، کە خوا ﷻ بە پیغەمبەری کۆتایی ﷺ دەفەرموی: ﴿لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبُطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (٦٥) الزمر، واتە: ئەگەر ھاوبەش دابنێی بۆ (خوا)، کردەو ھەت ھەلدەو ھەشیتەو ھە لە زیانباران دەبی، ئنجا ئایا کە خوا مەرجی داناو، بۆ پیغەمبەرە کە: ئەگەر ھاوبەش دابنێی بۆ خوا، کردەو ھەت ھەلدەو ھەشیتەو ھە بە دلنایی لە ھەرە زیانباران دەبی، ئایا دەگونجی بگوتری: لەبەر ئەو ھەوای خوا وای پێ فەرموو، کەواتە: وایە؟ نەخیر، بێگومان ئەو کوفەرە.

لێرەش کە خوا دەفەرموی: ﴿عَمَى رَبِّهٖ اِنْ طَلَقَنَّ اَنْ يُبْدِلَهٗ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ﴾، رەنگە ئەگەر تەلاقتان بدات پەرورەدگاری ھاوسەرانی لە ئیو ھاشتری بۆ پرەخسینی، بەلام ئایا تەلاقی داو؟ نەخیر، کەواتە: ھاوسەرانی لەوان ھاشتری بۆ نەرەخساندوون و، ھەر ئەوان ھاشترین ھاوسەرەکانی بوون، بە بەلگە ھەو ھەو کە خوا ھیشتنیو ھە لە ژێر نیکاحی پیغەمبەردا ﷺ، بە ھاوسەری بەرپزی پیغەمبەر ھیشتنیو ھە، کەواتە: ئەو سیفەتانە ھەو ھەو فەرموی: لەو ئافەرەتانەدا دەبن کە جیگۆرکەیان پیدەکات لەگەڵ ئیو ھەو، ئیو ھەیان پێ دەگۆرێ و دەیانھینیتە شوینی ئیو، کە بریتین لە: ﴿مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنَاطٍ تَبَتَّ عِدَاتٍ سَخَّحَتْ ثِيَابَهُنَّ وَأَنْكَرًا﴾، دیارە ئەو ھەشت سیفەتە، لە ھاوسەرە بەرپزەکانی پیغەمبەری خاتەمدا ﷺ بوون، بۆ ھەش خوا ﷻ ئەوانی لانەبردو، کە ئەو ئافەرەتە گریمانکراوانە ھینیتە شوینیان، بەلکو ھەر خۆیان ھیشتونو ھە، چونکە ھەر خۆیان خواونی ئەو سیفەتانە بوون، کە پەسندی خوا پەرورەدگارن.

ھەر کە سێک عەقل و ئینصافی ھەبیت، دوا ئیو ھەم کورتە باسە ھەندە، پیم وایە کە جاریکی دیکە مانای ھەلە لەو ئایەتە موبارەکانە ناگری و، دەشزانێ

هەموو ئەوانەى بى ئىزى و بى ئەدەبىي بەرانبەر بە ھاوسەرانی بەرپىزى
پىغمبەرى خوا ﷺ دەكەن، بە تايەت عائىشەو حەفصە (خوا لىيان پازى بى)،
بە دلىايى جگە لە دەرخستى بوغزو كىن و، جگە لە داخى دلى خو پى
رشتن، هىچ شتىكى دىكەيان بە دەستەوہ نىه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

راگەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له تۆرە كۆمەنلارە تىپەكان ئەكەلتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English • عربي • كوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

كەزالي

راگەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

Telegram WhatsApp Phone

راگەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

دەرسی دووەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە چوار (۴) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۶ - ۹)، که تێیاندا چوار جوهر بانگکردن هەن:

۱- خوا بانگی برواداران کردووە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، که خۆیان و خێزانیان لە ئاگری دۆزەخ بپارێزن: ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾.

۲- خوا بانگی بێپروایانی کردووە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، هەلبەتە لە دواڕۆژدا که پۆزش و بیانو مەهیننەو، بیانوو مەهیننەو، چونکە بی سوودەو بە پێی کردەووە که تان سزا دەدرێن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْزِدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

۳- خوا بانگی برواداران دەکات که بە گەپانەووەیەکی ساغ بۆ لای خوا بگەرێنەووە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾.

۴- خوا بانگی پێغەمبەر ﷺ دەکات، که دژی بێپروا و دەغەلەکان تێیکۆشێ و لەسەریان زبرو توند بێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ ① ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْزِدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ② ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ③ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمُ جَهَنَّمُ وَفِيهَا الْمَصِيرُ﴾ ④.

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ئەى ئەوانەى بروتان هیناوه! خۆتان و خیزانتان لە ئاگرێک بپاریزن کە سووتەمهنبیهکەى خەلک و بەرده، فریشتانیکی (دۆزهخەوانی) بە سەرەوهن، زەر و زەبەلاح و توندو تیژن، هەر فەرمانیکی خوا پێیان بکات، سەرپێچی لى ناکەن و، هەرچی فەرمانیان پى بکرى دەیکەن ﴿٦﴾ ئەى ئەوانەى بپروا بوون (لە دنیادا)! ئەمپرو (کە پوژی قیامەتە)، پۆزش و بیانوو مەهیننەوه، بێگومان هەر بەپێى ئەوه سزا دەدرین کە (کاتی خوێ) دەتانکرد ﴿٧﴾ ئەى ئەوانەى بروتان هیناوه! بە گەرانهوهیهکی راست و ساغ بگەرێنەوه بۆ لای خوا، نیزیکی پەرورددگارتان خراپهکانتان لى بسپرێتەوهو، بتانخاتە باخانیکیهوه جوگه و رووباریان بەبەردا دەپۆن، لە پوژیکدا کە پیغەمبەر و ئەو پروادارانەى لەگەڵیدان، خوا زەبوونیان ناکات، پرووناکییهکەیان بە خیرایی لە پیشیانەوه دەپوات و، بە دەستی راستیشیانەوهیه دەلین: پەرورددگارمان! پرووناکییهکەمانمان بۆ تەواو بکەو لیمان ببوورە، بێگومان تۆ لەسەر هەموو شتێک بە توانای ﴿٨﴾ ئەى پیغەمبەر! دژی بپروا و دەغەلەکان تێیکۆشەو لەسەریان بە زەبرو زەنگ بە، جیى حەوانەوهیان ئاگرەو خراپترین سەرەنجامیشە ﴿٩﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(قَوًّا): بپاریزن، (الْوَقَايَةُ: حِفْظُ الشَّيْءِ عَمَّا يُؤْذِيهِ وَ يَضُرُّهُ)، (وَقَايَةً) بریتیه له پاراستنی شتیک له‌وه‌ی ئازاری بدات و زیانی پێ بگه‌یه‌نی.

(وَقُودُهَا): (الْوَقُودُ: يُقَالُ لِلْحَطَبِ الْمَجْعُولِ بِالْوُقُودِ، وَلَمَّا يَحْصُلُ مِنَ اللَّهَبِ)، (وَقُود) سووته‌مه‌نی، ئەو داره‌یه که داندراوه بۆ سووتاندن، (وَقُود) واته: سووتاندن، (وَقُود) واته: سووته‌مه‌نی، هه‌روه‌ها ئەو بلیسه‌یه‌ی لێشی په‌یداده‌بێ، له کاتی سووتاندن دا به‌وه‌ش ده‌گوتری، وه‌ك (وَضُوء) ئەو ئاوه‌یه که ده‌ستنوێژی پێ ده‌گیری، به‌لام (وَضُوء) واته: ده‌ستنوێژ گرتن، (وَقُود) واته: سووتاندن، به‌لام (وَقُود) ئەو شته‌ی ده‌سووتێتری.

(غِلَظٌ): (جَمْعُ غَلِظَ، مِنَ الْغِلْظَةِ، وَالْغِلْظَةُ ضِدُّ الرِّقَّةِ، غِلْظَةٌ وَغِلْظَةٌ، وَأَصْلُهُ أَنْ يُسْتَعْمَلَ فِي الْأَجْسَامِ لَكِنْ قَدْ يُسْتَعَارُ لِلْمَعَانِي كَالْكَبِيرِ وَالْكَثِيرِ)، وشه‌ی (غِلَظ) کۆی (غَلِظَ ه)، (غَلِظَ) یش له (غِلْظَة) هوه هاتوه، که دژی (رِقَّة) یه، (رِقَّة) واته: ته‌نکی و نه‌رمیی، (غِلْظَة) واته: نه‌ستووری و زبری، هه‌م (غِلْظَة) به‌کاردی، هه‌م (غِلْظَة)، له ئەصلدا وشه‌ی (غِلْظَة) یان (غِلْظَة) بۆ ته‌نه‌کان به‌کاردی، بۆ شتی به‌ره‌هه‌ست، به‌لام جاری وا هه‌یه ده‌شخوازێته‌وه بۆ ماناو مه‌به‌سته‌کان، وه‌ك وشه‌ی (کَبِير) و (کَثِير)، (کَبِير) واته: گه‌وره، (کَثِير) واته: زۆر، دیسان ته‌وانیش بۆ شتی به‌ره‌هه‌ست و ماددیین، به‌لام جاری واش هه‌یه بۆ شتی مه‌عنه‌ویش به‌کارده‌هێنن.

(شِدَادٌ): (جَمْعُ شَدِيدٍ مِنَ الشَّدَّةِ، وَالشَّدَّةُ مِنَ الشَّدِّ، وَهُوَ الْعَقْدُ الْقَوِيُّ، وَتُسْتَعْمَلُ الشَّدَّةُ فِي الْعَقْدِ وَالْبَدَنِ وَفِي النَّفْسِ)، (شِدَاد) کۆی (شَدِيد) ه، (شَدِيد) یش له (شَدَّة) وه، ته‌ویش له: (شَد) هوه که گرێدانێکی به‌هێژه، (شَدَّة) ش واته:

توندى، بەكاردەھىتى بۇ گىيەك كە گرى بدرى و، بۇ جەستەيەك كە بەھىز بى، ھەروھە بۇ ھىزەكانى نەفسىش، دەگوتىرى: ەقلىكى بەھىزى ھەيە، صەبرىكى بەھىزى ھەيە.

(لَا تَعْدِرُوا): واته: پۆزش مه هیڤنهوه، داواى لیبوردن مه کهن، (العذر: تَحَرِّي الإنسانِ مَا يَحْوَ بِهِ دُئُوبُهُ)، (عذر) بریتیه: له خهفتانی مروڤ له وهی گونا هه کانی خو ی بـی بـسـپـرـیـته وه، به کوردیی ده لـیـین: پۆزش هی تانه وه، داواى لیبوردن کردن، عوزر هتانه وهش، ههر به کار ده هتـری.

(نَصُوحًا): (النُّصْحُ: تَحَرَّى فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ فِيهِ صَلَاحٌ صَاحِبِهِ)، (نُصْح): بریتیه له گهړان و خهفتان بؤ کرده و یهك و قسه یهك، كه چاكی هاو له كه ی تیدابئ، واته: ئه و كه سه ی (نُصْح) ه كه ی ئاراسته ده كړئ.

(لَا يَحْزَى): زەبوون و سەرشۆر ناکات، (حَزِيَ الرَّجُلُ: لَحِقَهُ انْكِسَارٌ)، (حَزِيَ الرَّجُلُ)، واتە: ئەو پیاوێ تەریق بوونەوهو خەجەڵەتیی یۆه نووسا.

(وَأَغْلَظُ عَلَيْهِمْ): پیشتر باسی وشه‌ی (غَلِیْظُ) مان کرد، واته: له‌سهریان زبرو توندو سهخت به.

مانای گشتیی ئایه تهکان

به پڕۆزان!

خوایا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾** جارێکیش پوو له بیروایان دهکات، ئه ویش به نازناوی ناسراو و زانراوی خۆیان دهیانداوین: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾** ههروهها له ئایهتی چوارهم و کوتهایی دا، پوو له پیغه مبه ره که ی **﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾** و **﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ﴾** به: **﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾** دهیداوین.

سه ره تا خوایا پوو له ئیمانداران دهکات و دهفرموو: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾** ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه! خۆتان و خیزانتان له ئاگرێک بپاریزن، که سووته مه نییه که ی خه لک و به رده، خه لک و به رد واته: ئه و ئاگره به چی ده ئایسێ و چی بو ی ده بیته سووته مه نیی؟ خه لک (مروقه کان)، پاشان به ردیش، دیاره ئه و خه لکانه ده بنه سووته مه نیی دۆزهخ، که دلیان وه ک به رد بووه، به لکو له به ردیش ره قتر بووه، له ئاستی خواو یادی خوادا، بۆیه له گه ل به رداندا ده بنه سووته مه نیی بو دۆزهخ، واته: هه ر خۆشیان به و سووته مه نییه ده سووتین، که هه ر خۆیان، یانی: جهسته ی خۆشیان ده بیته مایه ی بلیسه دارکردنی ئاگری دۆزهخ، دیاره خوایا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾** که ده فرموو: ئه ی پروادارینه! خۆتان و خیزانتان له ئاگرێک بپاریزن که سووته مه نییه که ی خه لکه و به رده، واته: خۆشتان و خیزانیشتان (اهل) به پله ی یه که م به ژن ده گو ترێ، له به ر ئه وه ی ئه و که سه ی له ماله وه یه زیاتر ژنه، به لام (اهل) و پرای ژن، مندا له کانیش ده گرێته وه و، هه موو ئه وانه ش که له چوار چی وه ی مالد له گه ل مروقه دا ده ژین، ده یانگرێته وه، به لام (اهل) به پله ی یه که م بو

هاوسەر بەکار دێ، وهك پێشتریش باسمان کرد، ئنجا خو پاراستن و پاراستنی مال و خێزان له ئاگری دۆزهخ، که سووته مه نیه که ی خه لک و به ردن، به وه ده بی خو یان لهو شتانه بپاریزن، که مایه ی سزاو جه زه به ی خوان، واته: پابه ند بن به شه ریه ته وه، ئه گه ر به پێی شه ریه ته دا برۆن، پێتان نا که وێته دۆزهخ، ئه گه ر له دنیا دا به پاکیی و چاکیی بژین، به هو ی پابه ندیی به شه ریه ته راست و دروست و پاک و چاکي خوا ی پهروه ردگا ره وه، هه ر که سیك له دنیا دا به راسته پێی خوا دا برۆا، له پوژی دوایی دا ناخلیسکی ته ئیو ئاگری دۆزهخ.

ئنجا ئه و ئاگری دۆزه خه ش که سووته مه نیه که ی خه لکه و به رده: ﴿عَلَيْهَا مَلَكَةٌ غَلاظٌ شِدَادٌ﴾، فریشتانیکی به سه ره وهن، مه به ست پێیان دۆزه خه وانه کانن، ئه وانه ی سه ره پهرشتی دۆزه خ ده کهن، که دوو سیفه تیان لی هه لده دا: ﴿غَلاظٌ شِدَادٌ﴾، ﴿غَلاظٌ﴾، کو ی (غَلیظ) ه، ﴿شِدَادٌ﴾ یش کو ی (شَدید) ه، واته: له پرووی واته: له پرووی جه سته وه زۆر زه به لاح و به هیزن، ﴿شِدَادٌ﴾، واته: له پرووی مه عنه ویه وه زۆر توو په و توندو تیژن، که واته: ئه و فریشتانه ی خوا ﷻ ئازاردان و سزادانی دۆزه خیانی پی سپاردوون، یه که م: زۆر به هیزو زه به لاحن، دووهم: زۆر دل په ق و سه خت و بی به زه یین، ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾، هه رچی خوا فه رمانیان پی بکات، سه ره پێچی لی نا کهن، ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾، هه ر شتیکی ش فه رمانیان پی بکری، ئه نجامی ده دن، وهك خو ی جی به جیی ده کهن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْدِرُوا الْيَوْمَ﴾، ئه ی ئه وانه ی بی پروا بوون (له دنیا دا)! ئه مپرو پوژش مه هی نه وه، ئه م پرووی دواندنه لی ره دا له کافران، له پوژی دوایی دایه، هی بر واداران لی ره ش و له ئایه ته که ی دوایی ش، ههروه ها هی پیغه مبه ریش ﷻ له دنیا دایه، به لام هی بی پروایان ئه و دواندنه له پوژی دوایی دایه، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئه ی ئه وانه ی بی پروا بوون! واته: له دنیا دا، ﴿لَا تَعْدِرُوا الْيَوْمَ﴾، ئه مپرو پوژش مه هی نه وه، ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به دل نیایی ته نیا به پێی ئه وه ی کردووتانه سزا ده درین، پر به پیستی کرده وه خراپه کافی

خۆتان سزا دەدرێن، کهواته: ئێستا پۆزش هێنانهوهو داوای لێبوردن کردن، دادتان نادات و به کهڵکتان نایهت.

ههلبهته خوا ﷻ بۆیه ئهو دیمهن و مهشهدهی قیامهت دینێ بۆ ئێره، واته: ئه ی بێپروایهکانی که ئێستا ئهم قورئانه دهبیستن! ئهگهر ئێستا بپروا نههینن و له خۆتان وریا نهبن، سبهینێ که قیامهت دێ، پۆژی دوایی دێ، ههرچهنده پۆزش بهیننهوه، ئاواتان پێ دهگوترێ، پێتان دهگوترێ: ئهمپۆ پۆزش مههیننهوه، چونکه ههر بهپێی ئهوهی کردووتانه، سزا دهدرێن، کهواته: ئه ی بێپروایهکان! ئێستا به خهمی خۆتانوه بن و، مشووری خۆتان بخۆن و، ئاگاتان له خۆتان بێ، ژيانه دنیاویهکهتان چۆن دهگوزهرێن!

ئنجا بۆ جاری سییهم خوا ﷻ بانگیان دهکات، که بانگکردنی دووهمه بۆ پرواداران لهم سوورپهتدا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾، ئه ی ئهوانه ی پرواتان هیناوه! واته: به ههموو ئهو شتانهی پێویسته پروایان پێ بهینرێ، به گهرانهوهیهکی راست و ساغ بۆ لای خوا بگهڕێنهوه، ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾، نیزیکه پهروهردگارتان خراپهکانتان لێ بسرێتهوه، (به هۆی گهرانهوهیهکی راست و ساغهوه)، ﴿وَيَدْخُلْكُمْ جَنَّتِ بَحْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، دوا ی ئهوهی خراپهکانی لێ سرپینهوهو پاک و چاک بوون، خاوین بوونهوه، ئنجا بتانخاته ئێو باخانیکهوه که پروباریان بهبهردا دهپۆن، پرووبارو جۆگه، بهبهرده رتهکانیادا دهپۆن، ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾، له پۆژیکدا که خوا ﷻ پێغهمبهر ﷺ زه‌بوون و شه‌رمه‌زار ناکات، پروادارانیش که له خزمه‌تی دان، زه‌بوون و شه‌رمه‌زاریان ناکات، لێره‌دا خوا ﷻ وشه‌ی (خیزی)، زیاتر بۆ پرواداران به‌کاره‌یناوه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پرواداران له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا ﷻ بوون، بۆیه پێشی باسی پێغه‌مبه‌ر ده‌کات، ئه‌گه‌رنا ئه‌و جو‌ره‌ ته‌عبیره‌ خوا ﷻ بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷻ به‌کاری ناهینێ، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ له‌وه‌ دووره‌ ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی هه‌بێ توشی ئه‌و حاله‌ته‌

ببی، بەلام پرواداران ئەگەر لە خۆیان وریا نەبن، ئەگەری ئەوێ هەیه تووشی شەرمەزاری و عەیداری و پەسواپی بن، ﴿تُؤْهِمُ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْمَنُهُمْ﴾، پرووناکییەکیان واتە: هە پێغەمبەری خوا ﷺ بە پلە یە کەم و، هە پروادارانیش کە لە خەزەتی دان، پرووناکییەکیان بە خێرای لە پێشیانەو دەروا، لە پێش دەستەکانیانەو، بە دەستی راستیشیانەو، پێشتریش لە تەفسیری سوورەتی (الحديد) دا، کە تەغیریکی شیوەی ئەو هاتو، باسمان کرد، کە هەندێ لە زانیان دەلێن: پرووناکییەکی پێشیان، لە نێو چاوانیانەو، ئەو نێو چاوانە کێنووشیان پێ بردو، پرووناکییەکی لەوێ دەردەچێ، پرووناکییەکی دەستی راستیشیان: ﴿وَيَأْمَنُهُمْ﴾، پەنجە ی شایە تمانیان، گرنگ ئەو یە لای پێشەو لە راست لە قورئاندا، هەمیشە بە لای موبارەك و بو چاکی بە کارهاتوون، بە پێچەوانە ی لای چەپ و پشتەو، هە بیروایەکان یان لە پشتەو نامەکیان دەدرێتەو، نامە ی کردەوکانیان، یاخود بە لای چەپدا، بەلام هە پرواداران بە لای راستاو لە پێشەو، ئنجا خوا دەفرموی: پرووناکییەکیان بە خێرای دەروا لە پێشیانەو بە دەستی راستیشیانەو، ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا ثَوْرًا﴾، دەپاریتەو دەلێن: پەرورەدگارمان! پرووناکییەکی مامان بو تەواو بکە، ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾، لیتمان ببوو، ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دنیایی تو لەسەر هەموو شتێک بە توانای.

ئنجا خوا ﷻ لە جاری چوارەم و کۆتایی لەم چوار ئایەتە موبارەکەدا، پێغەمبەری خاتەم دەدوێت ﷺ دوو جارێان پرواداران دواندوون و، جارێک بیروایان و، ئەم جارەش پێغەمبەری خاتەم ﷺ: ﴿بَتَأْيِبَا النَّبِيِّ﴾، ئە ی پێغەمبەر! ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾، ئەو پەری تیکۆشان بکە لە دژی بیروایەکان و مونا فیک و دەغەلەکان، ﴿وَأَغْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾، زبرو رەق و پتەویش بە لەسەریان، ﴿وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسُ الْمَصِيرِ﴾، جێی حەوانەو هشیان دۆزەخەو ئەوێ خراپترین سەرەنجامیشە (کە مروقی بچیت) بیگومان تیکۆشانی پێغەمبەری خوا ﷻ لە دژی کافران بە شیوازی خۆیان و، لە دژی مونا فیکەکانیش بە شیوازی خۆیان.

کافره کان له دژیان تێکۆشه له ڤووی فیکرییهوه، به بانگهوازو ڤوونکردنهوهی ئیمان و راستییه کانی ئیسلام و، به ڤه ڤه چدانهوهی بیروکه ڤووجه کانی ئههلی کوفر.

بهلام له ڤووی بهرهنگاریی و ڤووبه ڤوو بوونهوهو، له کاتی سهنگر له یه کدی گرتندا، ئهوه دیاره به چهك و هیژ له گهڵ بیپروایه کاندای ڤووبه ڤوو بهوه، بهلام بو مونافیقه کان، تهنیا ڤووبه ڤوو بوونهوهی فیکریی و مهعنهویی و ڤاگه یاندینی هیه، به ڤوونکردنهوهی راستییه کان و په رده هه لمانین له سهر ناخی موخه ننه تانه یان و، سه رزه نشت کردنیان و، ئامۆژگاریی کردنیان و، به ڤه ڤه چدانهوهی ڤووپاگه ننده کانیان، ﴿وَأَغْطَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ زبریش به له سه ریان، یانی ههم له سهر کافره کان زبر به، به هه ر دوو شیوه کانی ڤووبه ڤوو بوونهوه، ههم له سهر مونافیقه کانیش بهو شیوه یه ی باس مان کرد، قسه ی زبرو توندو سه لمینه ره وهو سه رزه نشتکارانه یان و له گه لدا بکه، به لکو واز یین له نیفاق، یا خود بو ئه وهی مسو لمانان لیان تووشی زیان نه بن، ﴿وَمَا وَنَهُمُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ هه ر کامیک له بیپروایه کان و دهغه ل و مونافیقه کانیش، شوینی حه وان هه یان شوینی که بو ی ده گه ری نه وهو تیدا ده حه وی ترینه وه، دۆزه خه، ﴿وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ یانی: (وَجَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ)، دۆزه خیش خراپترین شوینه که خه لکی بو ده چی، ﴿الْمَصِيرُ﴾ یانی: (مَا يُصَارُ إِلَيْهِ)، ئه و شوینه ی خه لک بو ی ده چی و بو ی ده گه ری نه وه، ئه وی (دۆزه خ) خراپترین شوینه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

فەرمانکردن بە پرواداران کە خۆیان و خیزانیان لە ئاگری دۆزەخ، کە سووتە مەنبە کەی خەلک و بەرده و، فریشتانی بە هیزو توندو تیژی بە سەرەوهن، بپاریزن:

خوادە فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (٦)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

(١)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەی ئەو کەسانە ی پرواتان هێناوه! واتە: پرواتان هێناوه بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە پروایان پێ بهێنرێ.

(٢)- ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾، خۆتان و خیزانتان لە ئاگری بپاریزن، ﴿قُوا﴾، کارو بکەر (فعل و فاعل) ه، ﴿أَنْفُسَكُمْ﴾، بەرکاری یە کەمیەتی و ﴿وَأَهْلِيكُمْ﴾، دەگیردرێتەوه بۆ سەر ﴿أَنْفُسَكُمْ﴾ و، ﴿نَارًا﴾، دەبێتە بەرکاری دووهم، خۆتان و خیزانتان بپاریزن لە ئاگری (ناراً) بە نەزانراو (نكرة) هاتو، واتە: ئاگری کە ناناسرێ و وەسف ناکرێ، ئاگری کە وەسف کردن دەورە ی نادات، (لَا يُحِيطُ بِهِ وَصْفٌ)، ئاگریکی زۆر زەبەلاح و بێرەزا.

(٣)- ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾، سووتە مەنبە کە ی خەلکەو بەرده، پێشتریش گوتمان: (الْوَقُودُ: مَا يُجَعَلُ لِلْقُودِ)، (وَقُود) ئەو یە کە بۆ سووتاندن دادەنرێ، هەروەک (وَضُوءٌ: مَا يُجَعَلُ لِلْضُوءِ)، (وَضُوء) ئەو ئاوه ی دەستنیژی پێ دەگیرێ، ئەو یە کە بۆ دەستنیژ گرتن

دادەنری، ئاگری دۆزەخ سووتە مەنبە کە ی بریتە لە خەلک و بەرد، ئایا لێرەدا بۆچی خوا ﷻ خەلک و بەردی پێکەوه هێناون؟ دەلێین: بەرد ھموونە ی ئەو دروستکراوانە یە کە بۆ تێمە زانراون و، زۆر رەق و سەخت، وەک خوای پەروەردگار لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿فَهِیَ کَالْحِجَارِۃِ اَوْ اَشَدُّ قَسَوَۃً...﴾ (۷۶) البقرة، ئەو دلانە وەک بەرد یاخود سەختیان توندتریشە، ئنجا خەلکی کیش کە خاوەنی خۆی نەناسی و خاوەنی خۆی نەپەرستنی و، گوئی بۆ پەيامی خوا نەگرتی و، بە دواي پێغەمبەری خوا نەکەوتی ﷺ، بە دلنایای ئەوانەش دلایان وەک بەردە، بەلکو لە بەردیش رەقتەر، وەک خوا دەفەرموی: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُکُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِکَ فَهِیَ کَالْحِجَارِۃِ اَوْ اَشَدُّ قَسَوَۃً وَّ اِنَّ مِّنَ الْحِجَارِۃِ لَمَّا یَنْفَجِّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ وَّ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا یَشَقُّ فِیْخُرْجُ مِنْهُ الْاَمَّاءُ وَّ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا یَحِیْطُ مِنْ خَشِیَةِ اللّٰهِ وَّمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ (۷۶) البقرة، دواي خوا بەلگە دیتتەووە لەسەر ئەوێ کە دلی ئێوە (ئەو جوولە کەکان) رەق بوو وەک بەرد، بەلکو لە بەردیش رەقتەر، دەفەرموی: ﴿وَّ اِنَّ مِّنَ الْحِجَارِۃِ لَمَّا یَنْفَجِّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ...﴾ (۷۶) البقرة، بەردی وا ھەییە پروبارو کانی و سەرچاوەی لی دەردەقوئن، وەک سەرچاوەی زەلم و زۆر سەرچاوەی دیکە، کە لە شاخیکی رەق دیتە دەری، ﴿وَّ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا یَشَقُّ فِیْخُرْجُ مِنْهُ الْاَمَّاءُ...﴾ (۷۶) البقرة، ھەر وەھا ھەیانە لەت دەبی و دەقلیشی و ئاوی لی دیتە دەری، ﴿وَّ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا یَحِیْطُ مِنْ خَشِیَةِ اللّٰهِ...﴾ (۷۶) البقرة، بەردیش ھەییە لە سام و ترسی خوا دەکەوێتە خوار.

ئەوێش بەلگەییە لەسەر ئەوێ کە دەگونجی دلی مروۆف لە بەرد رەقتەر بی، نە لە ترسی خوا بکەوتی و، نە ئۆزقالتیک ئیمانی لی بچوۆری و، نە کانی و سەرچاوەی ئیمانی لی ھەلبقولی!

۴- ﴿عَلِیْهَا مَلٰٓئِکَۃٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ﴾، ئەو ئاگرە فریشتانیکی زەبەلاح و زبرو بە ھیزی بەسەرەوێ و سەرپەرشتیی دەکەن، ﴿غِلَاطٌ﴾، کۆی (غلیظ)ە، ﴿شِدَادٌ﴾، کۆی (شدید)ە، واتە: زۆر زەبەلاح و بەھیزن لە پرووی جەستەووە، لە پرووی مەعنەویشەووە توندو تیژو بی بەزەیین، (غِلَاطُ الْجَسَامِ شِدَادُ الْقُلُوْبِ)، دەشگونجی بگوتری: (غِلَاطُ الْقُلُوْبِ شِدَادُ الْجَسَامِ)، دل زبری جەستە بەھیزن.

هەر کام له (غلیظ) و (شدید) له قورئان دا، بۆ شتی ماددی و بهر ههست و بۆ شتی مهعنهویش به کارهێنراون، وهك:

۱- ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ...﴾، آل عمران (۱۵۹).

۲- ﴿وَمَنْ وَرَّاهُ عَذَابُ غَلِيظٍ﴾ (۱۷)، إبراهيم.

۳- ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ (۱۲)، البروج.

۴- ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ (۵)، النجم.

بۆیه لێرهش دهگونجی هەر کامیان چه مەك و واتایه كی مهعنهوی یان بهر ههست و ماددی یان لێ بگیری، بهلام زیاتر وایده چێ (غلیظ) بۆ حاله قی مهعنهوی و، (شدید) بۆ حاله قی ماددی و بهر ههست بێ.

شایانی باسیشه:

فریشته دۆزه خهوانه كان له قورئان دا به (زبانية) و (خزنة) ناوهێنراون: ﴿سَدَّعُ الزَّانِيَةَ﴾ (۱۸)، العلق (۱۸)، ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا...﴾ (۷۱)، الزمر.

۵- ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾، هه رچی خوا فهرمانیان پێ دهكات، سه رپێچی لێ ناکهن، زانایانی رێزمانزان دوو واتایان بۆ لێکداونهوه:

أ- (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ أَمْرَهُ) واته: سه رپێچی فهرمانی خوا ناکهن.

ب- (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ الَّذِي أَمَرَهُمْ بِهِ)، سه رپێچی له خوا ناکهن، له وه دا كه فهرمانیان پێ بکات، هه ردوو واتایه كهش لێك نزیکن، واته: فهرمانی خوا سه رپێچی لێ ناکهن، یاخود: سه رپێچی له خوا ناکهن، بۆ هه ر شتێك كه فهرمانیان پێ بکات.

ج- به لكو واتایه كی دیکه ی سێیه میشی ههیه: (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ فِي أَمْرِهِ)، واته: له فهرمانی کردنیدا سه رپێچی له خوا ناکهن.

(۶) - ﴿وَفَعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾، ھەرچى فەرمانيان پى بىرى ئىنجامى دەدەن، واتە: لە كاتى خۇيداۋ، لە شۇنى خۇيداۋ، بە ئىندازەى خۇى و، بە چۆنىيەتتى خۇى، ھەرچى پىيان بىگوتى، جىيەجى دەكەن، ئەۋەى پىشى تەنیا ئەۋە دەگەيەننى كە سەرىپچى لە فەرمانى خوا ناكەن، بەلام ئەمەيان ئەۋە دەگەيەننى كە چۆنيان پى دەگوتى و، بە چ چۆنىيەتتىك و، لە چ كاتىك و لە چ شۇنىكىداۋ، بە چ ئىندازەيەك، بەۋ شۇيە جىيەجى دەكەن.

يىگومان خۇ و مال و خىزان پاراستن لە ئاگرى دۆزەخىش، بەۋە دەبى كە مەۋق ھەر لە سەرەتاۋە كاتىك كە دەيەۋى خىزان پىكەۋە بى، چاۋ بىگوتى بۇ ئافرىتىك كە لەگەيدا ھاۋكارو دەستبارگر بى، بۇ ئەۋەى ھەم ئافرىتەكە خۇى و، ھەم ئەۋە چەيەى لىيان پەيدادەبى، ھەرۋەھا ھەردوۋىيان پىاۋەكە و ئافرىتەكەش پىكەۋە، ھاۋكارو دەستبارگرى يەكدى بن، كە ۋەچەكەيان چاك پەرۋەردە بىكەن، يەكەمىن ھۆكارى خۇو خىزان پاراستن لە ئاگرى دۆزەخ، ئەۋەيە كە مەۋق لە بناغەى دانانى خىزاندا وريا بى، ئىنجا ھەمىشەش چاۋى لەسەر ژن و مىندالەكانى بى و ئاگى لىيان بى، دىسۆزانەۋ بە پەرۋشانەۋ بە رەھمانە، پەرۋەردەيان بىكەت، ئاگى لىيان بى، توۋشى لادان و تاۋان نەبن، چۈنكە وپراى ئەۋەى پىاۋە پابەند كراۋە، دەبى مال و خىزانەكەى بىيەننى و نەفەقەيان بىكىشى و بىۋىيان بۇ دابىن بىكەت، پۇشاكىيان بۇ دابىن بىكەت، جىگاۋ رىگىيان بۇ دابىن بىكەت، لە پىش ئەۋەشدا مەۋزەمە كە لە ۋەى مەنەۋىي و رەۋشەت و رەفتارەۋە، ئاگى لىيان بى، لاندەن، نەك تەنیا خەمەتى جەستەيان بىكەت، بەلام عەقلى و دىيان پىشت گوى بىخات و، سەرەنجام توۋشى لادان و تاۋان بىن، ئەۋىش لىيان توۋشى عەبىدارىي و گوناھبارىي بى، خۇشيان زاىە بىن و، ئەۋىش توۋشى گوناھو تاۋان بى، بە ھۆى كەمتەرخەمىيەۋە لە بەرانبەريان دا.

مەسەلەى دووهم:

دواندى بېيروايان لە قىامەتدا، كە ئىستا پۆزىش مەھىننەووە ئىرە شوینی سزایە
بۆ ئیووە، پۆزىش ھىنانەووە و بیانو ھىنانەووە، ھىچ دادىكتان نادات.

خو دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْدِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتە لە دوو بركەدا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْدِرُوا الْيَوْمَ﴾، ئەى ئەوانەى بېيروا بوون! (لە دنياىدا)،
ئەمرو پۆزىش مەھىننەووە.

ئەمرو واتە: لە روژى قىامەتدا، لە روژى دواىى دا، لە كاتىكدا ئەوھىيان پى
دەگوترى، كە فرى دەدرىنە ئىو ئاگرى دۆزەخەووە، بۆ ئەوھى ناوئىدو تەما براو
بن و، خاتر جەم بن و دەستى لى وەبن سەربەدن، تازە ئىو تىرە شوئنتانە.

٢- ﴿إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بە دلىيى ئىو تەنيا سزای ئەو دەدرىنەووە كە
دەتانكرد، يانى: كەدەووە خراپەكانتان بە ئىرە گەياندن، وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ
لە فەرمايشتىكدا دەفەرموى: {حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ}، (أُخْرَجَ
مسلم: ۲۸۲۳) واتە: بەھەشت بە نارەھەتییەكان دەورە دراووە، ئاگرى دۆزەخ بە
ئارەزووھەكان تەنراو.

كەواتە: كەسێك بە دواى ئارەزووھەكان بكەوى (ئارەزووھە ناشەرعییەكان)
و پەرژىنى ئارەزووكان بېرى و ھەر بە دوايان بكەوى، دەچىتە ئىو دۆزەخ
و، كەسێكىش بىھوى بەرەو بەھەشت بچى، دەبى نارەھەتییەكان تەھەممول
بكات و ئەركەكان جى بەجى بكات، نارەھەتییەكان بەو واتايە كە ھەندىك لە
ئەركە شەرعییەكان جارى وایە مروڤ پىيانەووە ماندوو دەبى، بەلام بە دلىيى
لەگەل عەینى ماندوو بوونىشدا، گەورەترین چىژى پى دەبەخشن.

بۆ وێنە: ئیستا ئیمە لە مانگی موبارەکی پەمەزان داین، زۆربەى خەڵکی پەنگە وەك شتیکی مەترسییلێکراو بۆ پەمەزان پروانن، بەلام بیگومان ئەگەر خەڵك تیبگات، پۆژوو گرتنی پەمەزان و هەر تاعەتییکی دیکە كە مەرۆف ئەنجامی دەدات، گەورەترین چێژ و خوشیی مەعنەویی پێ دەگەیهنێ، بەلێ تۆزێك جەستەى ماندوو دەبێ و ئیش و ئازاری دەبێ، هەروەها لە جەنگ و جیهاد و، كۆچ كردن و، مال و حال بەجێ هێشتن داو، لە فەرمان بە چاكەو نەهێ لە خراپە كردن و، لەسەر خوا قسە پێ گوێران و، ناپەهەتكران دا، ئازارو ناپەهەتیی و ئیش و ژان دەبن، بەلام لەپراستییدا چێژە مەعنەوییەكەى جێبەجێ كردنی ئەركە شەریعەكان و دینداریی بۆ خوا كردن، زۆر زۆر زیاترە لە ئازارە جەستەیی و ماددی و پڕۆلەتییهكان.

لێرەش دا كە دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئەمە زۆر بە پروونی ئەو دەگەیهنێ، كە هەم بەهەشتییەكان خوا كردهوهكانیانى كردوونە هۆكار بۆ چوونیان بۆ بەهەشت و، هەم دۆزەخییەكانیش خوا كردهوه خراپەكانیانى كە پێش هەموویان بپروایه، یان نیفاق و هاوبەش بۆ خوا دانانە، كردوونە هۆكار بۆ چوونە دۆزەخیان، كەواتە: هەندێك كەس هەندێك فەرماشتی پیغەمبەرى خوا ﷺ كە لە سیاقێكى دیکەداو بۆ مەبەستیكى دیکە فەرموونی، دەیانكەنە بەلگە لەسەر ئەوێ خوا چى بۆ مەرۆف بپار بدات هەر ئەوێه، ئەگەر خوا ﷻ بۆی نووسیی بچیتە بەهەشت، دەچیتە بەهەشت و، ئەگەر بۆی نووسیی بچیتە دۆزەخ، دەچیتە دۆزەخ، هێنانەوێ ئەو جوړە فەرماشتانە بۆ پاساودانەوێ ئەو كە تازە خوا ﷻ چى نووسیوه، هەروایه! زۆر هەلەیهو، لەپراستییدا وەك جارى دیکەش گوتوویمان: ئەو شوێن رچەى ئییلیس كەوتنە، چونكە ئەو تەوا خوا ﷻ لە چەندان ئایەت دا دەفەرموی: ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة، (تَعْمَلُونَ)، (يَكْسِبُونَ)، (تَكْسِبُونَ)، سزاو پاداشتی ئەوێه كە كردوویانە، كردووتانە، وەدەستیان هێناوه، وەدەستتان هێناوه.

ئىنجا ئەو ھەش كە خۇاى پەنھانزان دەزانى كى دەچىتە دۆزەخ، يان كى دەچىتە بەھەشت، بە ھىچ جورىك جەبرو زورلىكران ناگەيەنى، چونكە خوا زانيويەتى كى بە ويستی خوۋى ئيمان دىنى و كردهوہى چاك دەكات و دەچىتە بەھەشت، كىش بە ويستی خوۋى كافر دەبى و خراپە دەكات و، دەچىتە دۆزەخ؟ واتە: ويستی خۇاى پەروەردگارو زانيارى خوا بە دواى ويستی مروۋقەكان دەكەوى، خوا لە ئەزەلدا بەس ئەو ھەندەى نەزانيوہ كە تو دەچىە بەھەشت، بەلكو زانيويشەتى كە ئيمان دىنى و كردهوہى چاك دەكەى، بۆيە دەچىە بەھەشت، ئەوۋى دىكەش: كافر دەبى و خراپە دەكات، بۆيە دەچىتە دۆزەخ.

مەسەلە ی سێهەم:

فەرمانکردن بە برواداران کە بە گەڕانەوهیەکی راست و ساغ بۆ لای خوا بگەڕێنەوه، تاكو خراپەکانیان لێ بسپێتەوهو، بیانخاتە باخە هەمیشە سەوزو ئاودارەکانەوه، لە پوژیکدا کە برواداران لەبەر پۆشنایی ئیماناندا بەرهو بەهەشت دەچن:

خو! دەفەرموێ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُبَوِّأُ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّفْسَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ، نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (٨)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە هەشت برگەدا:

١- ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُبَوِّأُ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾، ئەو ئەوانەو برواتان هیناوه! بگەڕێنەوه بۆ لای خوا، بە گەڕانەوهیەکی راست و ساغ، وشەو ﴿نَّصُوحًا﴾، خوێنراویشەتەوه: (نُصُوحًا)، واتە: بگەڕێنەوه بۆ لای پەرورەدگارتان بە گەڕانەوهیەکی ساغی راست، چونکە (نُصُوح)، یان (نُصُوح)، یانی: خاوەن (نُصَح)، (نُصَح)یش بە مانای ساغیی و پاکیی دی، (النُّصْح: الإِخْلَاصُ فِي الْعَمَلِ وَالْقَوْلِ)، (نُصَح): بریتیه لە ساغکردنەوهی قسەو کردەوه، بۆ خوا، ساغی بکەیهوهو خۆتەو پێوه نەهێلێ، دەگووترێ: (عَسَلُ نَاصِحٌ، إِذَا خَلَصَ مِنْ شَمْعِهِ)، هەنگوینێک کە ڕەشان و میوی پێوه نەمیێ، پێی دەگووترێ: (عَسَلُ نَاصِحٌ).

شایانی باسە: تێمە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتەکانی: (١٧ و ١٨)دا، باسیکمان لە بارەو تەوبەوهو کردوهو، کتیی: (گەڕانەوه بۆ لای خوا)ش کە تا ئێستا شەش جارن چاپ کراوەتەوه، بە تەفصیل لەویدا

باسی گەرانەوێ بەۆ لای خواو بە تاییەت تەوێە ی نەسوو حمان کردو، بەلام لیڕەش یەك دوو قسە ی زانیان دینی:

(إِبْنُ عَبَّيْنَةَ) لَه تەفسیرەكە ی خو ی دا^(۱) دەلی: (تَوْبَةُ الْعَامَّةِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَتَوْبَةُ الْخَاصَّةِ مِنَ الْعُيُوبِ، وَتَوْبَةُ خَاصَّةِ الْخَاصَّةِ مِنَ الْغِيْبَةِ عَنْ حَضْرَةِ عَلَامِ الْعُيُوبِ، فَهَؤُلَاءِ أَشَدَّ النَّاسِ افْتِقَاراً إِلَى التَّوْبَةِ؛ إِذْ لَا بُدَّ لِلْعَبْدِ مِنْ سَهْوٍ وَسِنَةٍ حَتَّى يَجُولَ بِقَلْبِهِ فِي الْأَكْوَانِ، أَوْ يَمِيلَ عَنِ الْإِعْتِدَالِ، فَيَجِبُ فِي حَقِّهِمُ الْإِسْتِغْفَارُ مِنْهَا).

واتە: گەرانەوێ خەلك بە گشتی لە گوناحانە، بەلام گەرانەوێ خەلكی تاییەت لە عەیب و كەم و كۆرییانەو، گەرانەوێ خەلكی تاییەت تاییەت لە بیئاگا بوونە لە خوا ی زانی نەئینیەكان، بۆیە ئەو جوړە ی سیەمیان لە هەموو كەس زیاتر پێویستییان بە گەرانەوێ هەیە، چونكە مەرووف هەر چوون بێ، تووشی بێ ئاگاییەك و خافلانیك هەر دەبێ، لە كاتیكدا دلی بەئێو دروستكراوێكاندا دی و دەچێ، (واتە: بە فێك پێیانەوێ مەشغوول دەبێ)، یاخود كاتیك لە پێی راست توژیك لا دەدات، بۆیە ئەوانە زیاتر پێویستییان بە داوای لیئوردن كردن هەیە!

قسەكە ی زۆر جوانە، هیچكەس بە قەدەر پێغەمبەری خاتەم ﷺ داوای لیئوردنی لە خوا نەكردو، لە یەك مەجلیسدا جاری وا هەبووێ حەفتا جار، سەد جار داوای لیئوردنی لە خوا كردو، فەرمووێەتی: {إِنَّهُ لِيَعْنَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٧٨٨١، وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ: ٣٦٤، وَمُسْلِمٌ: ٢٧٠٢، وَأَبُو دَاوُدَ: ١٥١٥، وَابْنُ حَبَانَ: ٩٣١)، واتە: تەمێك بەسەر دلمدا دی، تاكو من جاری وا هەیە لە پوژیكدا سەد جار داوای لیئوردن لە خوا دەكەم.

بەلكو جاری وابووێ لە مەجلیسیكدا حەفتا جار سەد جار داوای لیئوردنی لە خوا كردو، چونكە ئێنسان تاكو لە خوا نزیکتر بێ، باشتەر دەزانی پێگەو پایە ی خوا چەندە بەرزە! بۆیە هەرچی دەيكات هەر بە كەم و كۆریی

(۱) البحر المديد في تفسير كتاب الله المجدد: ج ۹، ص ۸۷.

ده زانی، ئەگەر خەڵك له گوناحان داوای لیبوردن له خوا دهكات، ئەوانەى زۆر له خوا نزیکن، بۆ تاعەتیان داوای لیبوردن له خوا دهکەن، پێغەمبەرى خوا ﷺ که سهلامى نوێژى دهدايهوه، سى جارێان دهيفهرموو: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)، داوای لیبوردن له خوا دهکەم، یانی: خوايه ئەو تاعەتەى ئەنجامم دا لایهقى تۆ نیه، بهلام من هەر ئەوهندهم له توانادا ههیه.

زانایهکی دیکه هەر که (ابن عجبیه) له سهراچاوهی پێشوو لێی دهخوایتهوه، دهلێ: (التَّوْبَةُ النَّصُوحُ، قَالَ الْقُرْطُبِيُّ: يَجْمَعُهَا أَرْبَعَةٌ: الإِسْتِغْفَارُ بِاللِّسَانِ، وَالْإِقْلَاعُ بِالْأَبْدَانِ، وَتَرْكُ الْعَوْدِ بِالْجَنَانِ، وَمُهَاجَرَةُ سَيِّئِ الْخُلُقِ)، واته: تهوبهى نهصوح، گهراڤانهوهی راست، قوربهظی گوتووویهتی: چوار شت کۆی دهکهنهوهو دهبی چوار سیفهتی تێداین:

یه کهم: به زمان داوای لیبوردن بکات.

دووهم: به جهسته واز له گوناھو خراپهکان بێت.

سییهم: به دلێش بریار بدات جاریکی دیکه نهگهڕێتهوه سهریان.

چوارهم: وازیشت له دۆست و رهفیه خراپهکانی بێت.

(۲) - ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾، نیزیکه (ئەگەر تهوبه‌ی راست و ساغ بکه‌ن)، په‌روه‌رگارتان خراپه‌كانتان لێ ب‌سپێته‌وه، (عَسَىٰ: مُسْتَعْمَلٌ لِوَعْدٍ صَادِرٍ عَنِ الْمُتَفَضِّلِ)، ﴿عَسَىٰ﴾ به‌کارده‌هێنرێ بۆ وه‌عدێك كه‌ ده‌رچوو‌بێ له‌ كه‌سێكی چا‌كه‌كاره‌وه، ئنجا كێ له‌ خوا ﷻ چا‌كه‌كارتره‌؟ بۆیه‌ زانایان گوتوو‌یان: (عَسَىٰ مِنَ اللَّهِ وَاجِبَةٌ)، خوا كه‌ ده‌فهرمو‌ی: (عَسَىٰ) و (لَعَلَّ) ئەو شته‌ی (لَعَلَّ) و (عَسَىٰ) له‌گه‌ڵدايه، خوا له‌سه‌ر خۆی پێو‌یستی کردوه.

(۳) - ﴿وَيَذْخَلْكُمْ جَنَّتِ بَحْرِيٍّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، بشتانخاته‌ نیو باخانیكه‌وه كه‌ پرووباریان به‌ژێردا ده‌پۆن، واته: هه‌تا پاك نه‌بنه‌وه به‌ كه‌لكی ئەو شوینه چا‌كه‌

نايەن، بەهەشت خەلکی پیس و پۆخەلێ بە کەلک نایەت، دەبێ پاک و چاک بێ، ئنجا بە کەلکی بەهەشت دێی، بەهۆی تەوبەیی راست و ساغەوێش مرووف پاک دەبێتەو، ئنجا شایستەیی ئەو دەبێ خوا بیخاتە نێو باخانیکەوێ کە رووباریان بە ژێردا دەروۆن، واتە: هەمیشە تەر و سەوزن.

(۴) - ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾، ئەو روژەیی خوا ﷺ پێخەمبەر ﷺ شەرمەزارو زەبوون ناکات، ئەوانەش کە بروایان هێناوێ لەگەڵیدا، (لایخزی) شەرمەزار ناکات، لە راستییدا زیاتر بۆ ئەوانە دەچێتەو، کە لە خزمەت پێخەمبەری خوا ﷺ دان، ﴿يَوْمَ﴾ (ظرف) ه بۆ (يَدْخِلُكُمْ) واتە: لە روژیکدا دەتانخاتە نێو ئەو باخانەو، خوا ﷺ بروادارانیک کە لە خزمەت پێخەمبەر ﷺ دان، زەبوون و شەرمەزاریان ناکات.

(۵) - ﴿نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَاْمَنِهِمْ﴾، رووناکییەکیان بە خێرای لەپێشیانەوێ بەدەستی راستیشیانەوێ دەروا، بەرپێیان بۆ رووشن دەکاتەو، (سَعَى النُّور: امتدادُهُ وَانْتِشَارُهُ بِسُرْعَةٍ، شَبَّهَ بِاشْتِدَادِ مَشْيِ الْمَاشِي)، کە دەفەرموێ: ﴿نُورُهُمْ يَسْعَى﴾، خێرای رویشتنی، رووناکیی بریتییە لە درێژ بوونەوێ و بڵاوبوونەوێ بەخێرای، چوێناوێ بە رویشتنی کەسێکەوێ کە بە خێرای دەروا.

(۶) - ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا﴾، دەلێن: پەروەردگارمان! رووناکییەکیەمانمان بۆ تەواو بکە، واتە: ئەو رووناکییەمان بۆ بەردەوام بکە، تاكو دەگەینە مەنزل، تاكو دەگەینە بەهەشت، چونکە ئەوان لەو کاتەدا بەرەو بەهەشت دەروۆن، وەك لە تەفسیری سوورەتی (الحديد) دا، باسمان کرد^(۱).

(۷) - ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾، لیتمان ببوورە، واتە: ئەو لیبوردنەیی لێت بوردین، با بەردەوام بێ، چاوپۆشیی و لیبوردنی تۆمان بەردەوام پێویستە.

(۸) - ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دلنایی تۆ لەسەر هەموو شتێک بە توانای.

(۱) لە تەفسیری ئەو نایەتەدا: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانُكَ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (الحديد).

مه سه له ی چواره م:

فه رمانکردن به پیغه مبه ر ﷺ که به و په یری توانایه وه له دژی بی پروایان و دهغه له کان تیکۆشی و، زبرو توند بی له سهریان و، جیگه ی حه وانده وه شیان ناگره:

خوا ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّتِيُّ جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنْفِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١﴾

شیگردنه وه ی ئەم ئایه ته، له سئ برگه دا:

(١)- ﴿يَتَأْتِيهَا النَّتِيُّ جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنْفِقِينَ﴾، ئە ی پیغه مبه ر ﷺ! تیکۆشه به و په یری تیکۆشان له دژی بی پروایه کان و مونا فیک و دهغه له کان، واته: هه ر کامیکیان به شیوازی خۆی، وه ک پیشتەر گوتمان.

(٢)- ﴿وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾، زبریش به له سهریان، (الْغِلْظَةُ: حَقِيقَتُهَا صَلَابَةُ الشَّيْءِ، وَهِيَ مُسْتَعَارَةٌ فِي الْمَعَامَلَةِ بِالشَّدَّةِ)، (غِلْظَةٌ): بریتیه له شتیکی پته وو رهق و زبر، به لام لیره دا خوازاوه ته وه بو هه لئس و کهوتی توند، له دژی بی پروایه کان، چ له پرووی مه عنه و ییه وه: له کاتی شه ره قسه و وتووێژ و پروونکردنه وه ی راستیه کان و پووچه لکردنه وه ی هه له کانی ئەوان دا، چ له پرووی ماددییه وه: به ره نگاری و سه نگه ر له یه کدی گرتن، بو مونا فیکه کانیش هه ر مه به ست پتی پرووبه پروو بوونه وه ی مه عنه و یی و ئەده بیی و فیکری و کۆمه لایه تییه، ئەگه ر نا مونا فیکه کان جه نگیان له دژ نه کراوه و جه نگیان له دژ نا کرئ، ﴿وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾، مه به ست زبرییه بو هه ر کامیکیان به شیوه ی خۆی و له قه ده ر خۆی.

(٣)- ﴿وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾، جیگه ی حه وانده وه شیان دۆزه خه و، خراپترین سه ره نجامیش ئەو ییه.

(مَأْوَى) یانی: جیگا و رینگا، (مَفْعَلٌ مِنْ أَوْى إِذَا رَجَعَ)، (مَأْوَى): (مفعول) له (أَوْى) وه، یانی: (رَجَعَ) گه رایه وه، (مَأْوَى) ئەو شوینه یه که مروؤف بو ی ده گه رپێته وه، واته: شوینیێک که ئەوان بو ی ده گه رپێنه وه و تیدا ده حه وینه وه و پشو و ده دن، ته نیا ناگری دۆزه خه.

(القرطبي)، بۆ شیکردنەووە روونکردنەووەی چەمکی ئەو ئایەتە موبارەکە دەلێ: (أَمَرَ اللَّهُ نَبِيَّهٖ أَنْ يُجَاهِدَ الْكُفَّارَ بِالسَّيْفِ وَالْمَوَاعِظِ الْحَسَنَةِ وَالِدُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ، وَيُجَاهِدَ الْمُنَافِقِينَ بِالْغِلْظَةِ وَإِقَامَةِ الْحُجَّةِ، وَأَنْ يُعَرِّفَهُمْ أَحْوَالَهُمْ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنَّ لَهُمْ نُورَ لَهُمْ يَجُوزُونَ بِهِ الصُّرَاطَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ)، واتە: خوا فەرمانی بە پیغەمبەرەکە کردووە ﷺ کە لە دژی بیروایەکان تییکووشی، بە شمشیر و بە ئامۆژگارییە باشەکان و بانگکردنیشیان بۆ لای خوا^(۱).

فەرمانیشی کردووە بە پیغەمبەر ﷺ کە لە دژی موناфіقهکان بجەنگی و لەسەریان زبر بێ، بەووە کە بەلگەیان لەسەر تەواو بکات و حال و بالی خۆیانیان لە پۆژی دوایی دا پیشان بدات و پێ بناسی، هەروەها لە پۆژی دوایی دا رووناکییەکیان نابێ، پردی سەر پستی دۆزەخ [کە (صراط)ی پێ دەلێن]، پێی بپرن، لەگەڵ بروادارانداو، بپەرنەووە بچنە بەهەشت.

واتە: بۆ موناфіقهکان بە شیوازی خۆیان و بۆ بیروایەکانیش بە شیوازی خۆیان، لە حالەتیک دا کە بەهێز روو بەروو نابنەووە، بانگەوازی و تیگەیانندنەو ئامۆژگاریی کردنەو بەرپەرچدانەووەی بیروکە پووچەکانیانەو، خستنه رووی راستییەکانی ئیسلامە، لە حالیکدا کە سەنگەریش لە ئیسلام و مسوڵمانان بگرن، بیگومان کەس لە شەر شەکرێ نەبەخشیتهووە، ئیسلام لە بەرانبەر هیژدا هیژ بەکار دینێ و، لە بەرانبەر فیکردا فیکر بەکار دینێ و، بۆ هەر کەسەو هەر حالە، وەلام و شیوازی پر بە پێست و گونجاوی خوێ بەکار دینێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) دەبوایە پێشی (المواعظ الحسنة والدعاء إلى الله)ی پێش خستبایە، چونکە دوای ئەووە بە دەم ئامۆژگاریی چاک و بە دەم بانگەوازیەووە نەهاتن و، سەنگەریان گرت لە دژی ئیسلام و مسوڵمانان، ئنجا ئیسلام هیژیان لە دژ بەکار دینێ.

دەرسى سۆيەم

پاڳه پانڊني مهڪتبي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له نوره ځمعه اريزيه يه ځان له ځمکي تان
Stay in touch on social media
ننن معكم غير مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

پاڳه پانڊني مهڪتبي ماموستا علي بابير

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

کينالي

پاڳه پانڊني مهڪتبي ماموستا علي بابير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سێ ئایەتەکانی کۆتایی سورەتی (التَّحْرِيم) (١٠ و ١١ و ١٢) دەگریته خۆی، تیاندا دوو وێنە هێرانووه به چوار ئافرهتان:

أ- بۆ کۆمه‌لی بېروایان: ئافره‌تی نووح و ئافره‌تی لوط، که جگه له ئیمان و کرداری باشی خۆیان، هه‌یج شتیکی دیکه‌یان فریا ناکه‌وی، ئافره‌ت ته‌گه‌ر هاوسه‌ری باشتین که‌شیش بێت، که پێخه‌مبه‌ره (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مادام ئیمانی نه‌بی و کرده‌وه‌ی باشی نه‌بی، هاوسه‌ریتی بۆ باشتین پیاو و باشتین که‌س، به‌ که‌لکی نایه‌ت، مادام خۆی بێ ئیمان بێ و ده‌ست خالی بێ له کرده‌وه‌ی چاک.

ب- بۆ کۆمه‌لی پروادارانیش: ئافره‌ته‌که‌ی فیرعه‌ون و مه‌ریه‌می کچی عیمران (خوا لێیان رازی بێ)، که بېروایی و خراپه‌ی نیزیکانیان مادام خۆیان پاک و باش بن، هه‌یج زیانیان لێ نادات، واته: ئافره‌ت ته‌گه‌ر بۆ خۆی خاوه‌ن ئیمان و کرده‌وه‌ی باش بوو، ته‌گه‌ر هاوسه‌ری خراپترین پیاویش بێ، وه‌ک فیرعه‌ون، هاوسه‌ریتی ته‌و بۆ خراپترین پیاو، زیانی لێ نادات، هه‌روه‌ها ئافره‌تێک که پاک و چاک بێ، با له نێو خه‌لک و کۆمه‌لگایه‌کی زۆر خراپ و بوختانچی و داخ له‌ دڵ و زمان شردا بێ، وه‌ک جووله‌که‌کانی کاتی خۆی و پۆمانه‌کان، که مه‌ریه‌م خوا لێی رازی بێ له نێواندا بوو، بوختانیان پێ کرد، به‌لام هه‌یج زیانی لێ نه‌دا.

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۝١٠ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝١١﴾

وَمَرِّمِ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْإِسْلَامِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِنِينَ ﴿١٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{خوا ئافەرەتی نووح و ئافەرەتی لووطی بۆ ئەوانە ی بێ پروا بوون، بە وێنە هێنانەوه، (کە جگە لە ئیمان و کردەوهی باش دادی مروۆف نادات)، ئەو دوو ژنە لە ژێر (نیکاحی) دوو بەندە ی چاک لە بەندە کائماندا بوون، کەچی لە گەڵیاندا بێ بەلێن و پەیمان شکێن بوون، ئنجا ئەو دوو (بەندە چاکە) نووح و لووط لە بەرانبەر سزای خوادا، تۆزیکیش سوودی یان پێ نە گەیاندن و (پێیان) گوترا: ئێوەش وێرایی چوووە ئێوان، بچنە ئێو ئاگر (ی دۆزەخەوه) ﴿١٠﴾ هەروەها خوا ئافەرەتی فیرعەونی بە وێنە هێناوە تەوه بۆ ئەوانە ی پروایان هێناوه، کاتێک گوێ: پەروەردگارم! لە لای خۆت لە بەهەشتدا، مایکم بۆ بنیات بنی و، لە فیرعەون و کردەوه کە ی قوتارم بکەو، لە کۆمەڵی ستهمکاران پزگارم بکە ﴿١١﴾ (دیسان) مەریه می کچی عیمپرانیش (وێنە یه بۆ پرواداران)، ئەو (ئافەرەت) ه ی داوینی خۆی پاراست، ئنجا ئێمەش لە گیانی بە تاییهت دروستکراوی خۆمان فوومان بە بەردا کرد (بۆ بە دیهێنای عیسای کورپی) و وشەکانی پەروەردگاری و کتێبه کانی بە راست دانان و، لە (بۆ خوا) ملکه چان بوو ﴿١٢﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا): واته: خوا وێنه‌یه‌کی هه‌ینایه‌وه، (ضَرَبَ الْمَثَلَ هُوَ مِنْ ضَرَبِ الدَّرَاهِمِ، وَهُوَ ذِكْرُ شَيْءٍ أَكْثَرُهُ يَظْهَرُ فِي غَيْرِهِ، وَالْمَثَلُ: الشَّبَهُ وَالْوَصْفُ)، (ضَرَبَ الْمَثَلَ) وه‌ك: (ضَرَبَ الدَّرَاهِمِ) له جووری سكه لی‌درنه‌و، بریتیه له باسکردنی شتی‌ك كه شوێنه‌واره‌كه‌ی له جگه له خۆیدا ده‌ركه‌وتوه، (مَثَل) به مانای (شَبَه)ه، یانی: به مانای وه‌سفیش هاتوه، وه‌ك: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى...﴾ (٦٠) النحل، واته: وه‌سفی هه‌ره به‌رز بوو خوايه.

(فَخَانَتْهُمَا): خیانه‌تیان پێ‌کردن، ناپاکیان له‌گه‌ڵ کردن، (الْخِيَانَةُ: مُخَالَفَةُ الْحَقِّ بِنَقْضِ الْعَهْدِ فِي السَّرِّ)، خیانه‌ت بریتیه له پێچه‌وانه‌ی هه‌ق بوون، به‌هۆی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی په‌یمان به په‌نهانی، دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، كه موخه‌نه‌تی و ناپاکی ژنی نووح سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر نووح بـی و، ژنه‌كه‌ی لووط سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر لووط بـی، ئه‌وه نه‌بووه، كه به باری لادانی جینسی دا بـی، به‌لكو بـی‌پروایان بووه به نووح و به لووط، هه‌روه‌ها دژی ئه‌وان جوولانه‌وه‌یان بووه، له‌گه‌ڵ هه‌وای خه‌لك و ده‌ورو به‌ردا پو‌ششتیان بووه.

(فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا): له به‌ران به‌ر (سزای) خوادا، هه‌یج سوودیان پـی نه‌گه‌یاندن، ده‌گوتری: (أَغْنَى عَنْهُ كَذَا، أَي: كَفَاهُ)، واته: سوودی پێ‌گه‌یاند و بو‌ی به‌س بوو، به‌رگری‌کاری بوو، یاخود به‌ر په‌رچه‌ره‌وه‌ی زیانی‌ك بوو لی‌ی.

(أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا): داوینی خۆی پاراست، (حَصَان، أَي: عَفِيفَةٌ)، ئافره‌تی‌کی پاك، (أَحْصَنَتْ، وَحَصَنَتْ: أَي صَانَتْ وَحَفِظَتْ)، واته: پاراستی، یانی: خۆی پاراستوه، خوای کار به‌جـی بو‌یه ئه‌م وشه‌یه زۆر بوو مه‌ریه‌م به‌کار دێتی، چونکه ئیستاشی

له گەڵدابی، جووله که کان مه‌پیه‌م به‌وه تاوانبار ده‌که‌ن، که داوین پیسی کردوه، عیسا‌ش به بیژوو و زۆل داده‌نین! بۆیه خوا ﷻ بۆ مه‌پیه‌م (خوا لێی رازی بێ)، ئەم وشە‌ی پاکیه زۆر به‌کار دێنی، که زۆر خۆی پاراستوه، ئە‌صله‌ن مه‌پیه‌م هاوسه‌رگه‌ری هه‌ر نه‌کردوه، نه به‌هه‌لایی و نه به‌هه‌رامی، هه‌یچ پیاویک ده‌ستی پێ نه‌که‌وتوه، به‌لام خوا ﷻ وه‌ک یاسادریک و موعجیزه‌یه‌ک عیسا‌ی به‌ بێ باب له مه‌پیه‌م په‌یدا کردوه، وه‌ک به‌سه‌رهاته‌که‌یمان له ته‌فسیری سوورەتی مه‌پیه‌مدا به‌ ته‌فصیل باس‌کردوه.

(فَرَجَهَا): (الْفَرْجُ: الشَّقُّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، مَا بَيْنَ الرَّجْلَيْنِ، وَكُنِيَ بِهِ عَنِ السُّوءَةِ)، (فَرْج): واته: که‌لێنی نیوان دوو شتان، درزو که‌لێن، به‌ نیوان دوو لاقه‌کانی مرو‌فیش ده‌گوتری، به‌ کینایه‌ش بۆ ئەندامی زاو‌زی مرو‌ف به‌کار ده‌یه‌نری. (فَنَفَخْنَا فِيهِ): واته: فوومان پێ‌یدا کرد، (النَّفْخُ: نَفْخُ الرِّيحِ فِي شَيْءٍ)، (نَفْخ): بریتیه له‌وه‌ی با به‌ شتێکدا بکه‌ی.

(الْقُنُوتِ): (الْقُنُوتُ: لُزُومُ الطَّاعَةِ مَعَ الْخُضُوعِ)، (قُنُوت): بریتیه له‌ فه‌رمانبه‌ری له‌ گه‌ڵ ملکه‌چی و زه‌بوونی پێ‌شانداندا، (بۆ خوای به‌رزی مه‌زن).

مانای گشتیی ئایەتەکان

له کۆتایی سوورەتی (التحریم) دا، که وهك گوتمان: تهوه ره سه ره کیه که ی ده ستپیکشیه تی باسی پرووداویکی خیزانی پیغمبه ری خوا ﷺ بوو له گه ل دووان له هاوسه ره کانی دا، ئنجا به و بۆنه وه خوا ﷺ فه رمانی کرد به برواداران، خویان و مال و خیزانیان له ئاگریك بپاریزن، که سووته مه نبیه که ی خه لکه و به رده، پاشان دیمه نیکي پوژی دوا یی هینایه به ر چاو و کافره کانی له ویدا دواندن، یانی: ئه و دواندنه ی له پوژی دوا یی دا، خوا کافره کان پی ده دویتن، له قورئاندا باسی کردوه، که له وی پیمان ده فهرمو ی: (لیره عوزرو پوزش مه هیننه وه، چونکه ته نیا به پیی کرده وه که ی خوتان سزا ده درین)، دوا یی جاریکی دیکه خوا پرووی له برواداران کردو فه رمانی پیکردن که به گه رانه وه یه کی راست و ساغ بو لای خوا بگه رینه وه، تا کو گونا هو خراپه کانیان لی بسپرتنه وه، شایسته ی چوونه به هه شت بن، له خزمه ت پیغمبه ری خوا ﷺ دا، دوا ییش خوا ی میهره بان پیغمبه ری پشه وای ﷺ بانگ کردو، فه رمانی پیکرد که له دژی کافره کان و ده غه ل و مونا فیه کان ئه و په ری تیکو شان بکات، هه ر کامیان به شیوازی خوی.

ئنجا له کۆتایی ئه م سوورته دا خوا ﷺ وینه ی به چوار ئافره تان هینا وه ته وه، دووانیان خوا کردوونی به ئه و نه و وینه بو بیروایان، که بیروایان بزانی چ ئافره تان، چ پیاوان، به تایبه تی ئافره تانی بیروا، چونکه سوورته ته که زیاتر سوورته تیکي خیزانییه، با بزانی ئه گه ر بیت و خویان خاوه ن ئیمان و کرداری باش نه بن، ئه وه هه رچه نده هاوسه ره کانیان زور زور باش بن، هیچ سوودیان پی ناگه یه نن، هه لبه ته ئه مه هو شدار ییدانی شه به گشتی به کو ی ئافره تان، که به ته مای ئه وه تینه که ون و، له خویان با یی نه بن و پشتینی لی نه که نه وه، که هاوسه ره کانیان پیاوی باشن، به تاییه تییش بو هو شدار ییدانه به

ھاوسەرائی بەرپرسی پێغەمبەری خوا ﷺ کە زیاتر لە خۆیان وریا بن و، چونکە
 مێردیان پێغەمبەری خاتەمە موحەممەد ﷺ سەروەری پێغەمبەران و، باشترین
 ئێنسان و پاکترین و چاکترین بەندە ی خۆی میهرەبان، تەنیا بەو پشتینی لێ
 نەکەنەو، بێگومان ئەگەر بۆ خۆیان لە خو وریا نەبن و، خواوەنی ئیمان و
 کردەوێهەکی باش و پاک و پوخت نەبن، ھاوسەر بوونیان بۆ پێغەمبەری خاتەم
 ﷺ دادیان نادات، خوا دەفەرموێ: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٍ نُّوحٍ
 وَأَمْرَاتٍ لُّوطٍ﴾. خوا وێنە ی هێنایەو بە ئێوانە ی بێپروا بوون، وێنە کە ی بە کۆ
 هێنایەو؟ بە ئافەرەتە کە ی نووح و ئافەرەتە کە ی لوط، جێی سەرئەجە کە لێرە
 خوا ﷺ نەیفەرموو: (زَوْجَةُ نُوحٍ وَزَوْجَةُ لُوطٍ)، (یان (زَوْجِ نُوحٍ وَزَوْجِ لُوطٍ)
 چونکە وشە ی (زَوْج) لە زمانی عەرەبییدا، هەم بۆ ئافەرەت بە کاردی، هەم بۆ
 پیاو، بە پێچەوانە ی ئەوێهە کە لە بارە ی ھاوسەرائی بەرپرسی پێغەمبەروە
 خوا لێیان رازی بێ، کە دوو جارێ خۆی زاناز شارەزا ئەو وشە ی (زَوْج) ی بۆ
 ئەوان بە کارهێناو، کە دەفەرموێ: ﴿تَبَنَّى مَرْصَاتٍ أَزْوَاجَ﴾، دواییش دەفەرموێ:
 ﴿وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾. چونکە ئافەرەت کاتیەک بە جووت و
 ھاوسەر (زَوْج) ی پیاو دادەنرێ، کە ھاوکۆف و ھاوتای بێ، ھاوسەرائی بەرپرسی
 پێغەمبەری خوا ﷺ لە پرووی ئیمان و کرداری باشەو، ھاوتای پێغەمبەری خوا
 ﷺ بوون و لەگەڵی گونجاو بوون، لێی دەوێشانەو و شایستە ی بوون، چونکە
 جووتی هەر شتێک ئەوێهە کە وەک ئەو بێ، بە لە هەموو پروویە کێشەو
 نەبێ، بە لām لە چەند لایەنێکی بنەرەتیییدا، وەک ئەو بێ، ھاوسەرائی بەرپرسی
 پێغەمبەریش خوا لێیان رازی بێ، لە ئیمان و کرداری باش و پابەندی بە
 شەریعەتدا، «بۆ ئەوان کەم و زۆر و بە شێوێهەکی پێژەیی» ھاوکۆف و ھاوتای
 پێغەمبەری خوا ﷺ بوون، بۆیە وشە ی (زَوْج) ی بۆ بە کارهێناو، هەروەها بۆ
 ئادەمیش: ﴿يَتَّكِدُمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ...﴾ (البقرة، ۳۵) ئە ی ئادەم! خۆت
 و ھاوسەرە کەت، خۆت و جووتە کەت لە باخە کەدا، لە بەهەشتیدا نیشته جێ

بن، به لām لیره بۆ هەردووک هاوسەرەکی نووح و لووط (عليهما السلام) «که ئەوه کەمتر له تەفسیرەکاندا بینومە ئاماژە ی پێ کرابێ» هەر دەفەرموی: ﴿أَمْرَاتُ نُوحٍ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ﴾. واتە: ئافەرەتەکی نووح و ئافەرەتەکی لووط، نەیفەرموو: (زَوْجِ نُوحٍ وَزَوْجِ لُوطٍ)، واتە: هاوسەری نووح و هاوسەری لووط، چونکە هاوسەرو جووت و هاوتایان نەبوون، بەلکو له پوو ی ئیمانەوه لێیان جیا بوون و، له پوو ی کرداری باشەوه لێیان جیا بوون، هەروەها که هاوکاریی میژدەکانیان نەکردوه، لێیان جیا بوون، بۆیه خوای کاربەجێ هەر وشە ی ئافەرەتی بۆ بەکارهێناون، یانی: بەس ئافەرەت بوون و مێینه بوون، بە لām جووت و هاو کووف و شایستە ی هاوسەرەکانیان نەبوون، بە لām ئیستا له شەریعەتی ئیمەدا، ئافەرەتی کافر هاو کووف نیە بۆ پیاوی پر وادارو پێی ناشی، ئەوهش لەو شتانیە که جیاوازیی بەرنامەکان (اختلاف الشرائع)، دەخوای، که خوا دەفەرموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...﴾ (٤٨) المائدة، بۆ هەر کامێک له ئیوه بەرنامە یه ک و میتۆدێکمان داناوه، تەنانەت له شەریعەتی ئیسلامیشدا، تا کو صولحی خودەیییه که خوای دادگەر ئەو ئایەتە ی ناردە خوار له سوورەتی (الممتحنة) دا، که دەفەرموی: ﴿وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ...﴾ (١٠) الممتحنة، دەست بە گریبەستی نیکاحی ئافەرەتانی بیرواوه مەگرن، پێش ئەوهش خوا دەفەرموی: ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ...﴾ (١٠) الممتحنة، نە ژنە (پر وادارە) کان بۆ میژدە (کافرە) کان رەوان و، نە ئەوانیش بۆ ژنەکان رەوان، هەر بۆیهش عومەر (خوا لێی رازی بێ)، دوو هاوسەری هەبوون له مەککە له گەلی نەها ت بوون و هەر له مەککە بەجێ ما بوون، هەر هاوسەریشی بوون، ئیدی که ئەو ئایەتە هاتە خوار، عومەر دەستبەرداری ئەو دوو ژنە ی بوو.

﴿كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ﴾. ئەو دوو ئافەرەتە (هی نووح و لووط عليهما السلام) له ژێر دوو بەندە ی چاک له بەندە کائماندا بوون، واتە: له ژێر نیکاحی ئەواندا بوون، له ژێر سەرپرشتیی ئەواندا بوون، ﴿فَخَانَتَاهُمَا﴾.

کەچی ناپاکیان لەگەڵ کردن، ناپاکیی دینی، نەك ناپاکیی جینسی و ڕەوشتی، چونکە خوا ﷻ پێغەمبەرای سەڵات و سەلامی خویان لەسەر بێ، لەو پاراستووە کە نەسەب و ڕەچەڵەکیان کەم و کووڕیی و عەیب و شوورەیی تێدا بێ، ئەو دوو ژنەش، ئەو دوو ئافرەتەش کە هاوسەری نووح و هاوسەری لووط (عليهما السلام) بوون، بە پێی عورفی کۆمەڵگای خۆیان شتیکی ناشیرین و شوورەیی نەبوو، کە بێروا بن، بەلام بێگومان لە عورفی هەموو کۆمەڵگایەکاندا بێ نامووسیی و لادانی جینسی و زینا کردن، شتیکی عەیبەو شوورەیی بوو، بۆیە خوای تاك و پاك پێغەمبەرای خۆی لەو پاراستووە، بەلام ئەوان شانازیان بەووە کردووە، کە لەسەر دینی قەومەکەیی خۆیان و، پروایان بە پێغەمبەرای خۆیان نەهێناوە، کەواتە: ﴿فَخَانَتْهُمَا﴾. واتە: ناپاکیان لەگەڵدا کردوون لە ڕووی ئیمانییەو، لە ڕووی دینییەو، لەو ڕووەو -- وەك دوايي لە مەسەلە گرنگەکانیشدا باس دەکەین - کە قسەیی ناشایستیان بە هاوسەرەکانیان گوتووە، بۆ وێنە گوتراو: خێزانەکەیی نووح بە خەڵکی دەگوت: نووح شیت بوو، هەر وەها خێزانەکەیی لووط سیخوڕیی لەسەر مێردەکەیی دەکرد، کە ئەگەر میوانیان هاتبایە کاریکی وای دەکرد، خەڵکەکە پێی بزانن بۆ ئەوێ بێن، نێربازی لەگەڵ میوانەکانیدا بکەن، خیانەتەکیان ئەو بوو، ﴿فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾. ئەو دوو بەندە چاکەیی خوا، کە نووح و لووط سەڵات و سەلامی خویان لەسەر بێ، لە بەرانبەر خوادا، لە بەرانبەر سزای خوادا، هیچ سوودیان پێ نەگەیاندن، ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾. پێشیان گوترا: لەگەڵ ئەوانەدا کە دەچنە دۆزەخەو، تێوەش بچنە نێوی، واتە: بەو دوو ئافرەتە تانە گوترا: بچنە نێو ئاگری دۆزەخەو.

بە نەسبەت بێروایانەو، خوا ئەو دوو ئافرەتەیی بە وێنە هێناوەو، کەواتە: خەڵکینە! دلێ خۆتان بەو خۆش مەکەن، کە: فلانکەس خزمە، ئنجا ئەگەر پێغەمبەرێکە سەڵات و سەلامی خویان لەسەر بێ، ئەگەر زاناو پێشەوایەکە،

ئەگەر بۇ خوا صولخاويكە، بە تەمای خزمایەتیی و پرچەلەك تيمەكەون، ئەوەتا ژنەكەي نووح و ژنەكەي لىووط سەلات و سەلامى خوا لەسەر ئەو دوو پيغەمبەرە پاىە بەرزە بى، ئەو دوو پيغەمبەرە پاىە بەرزەش سووديان پى نەگەباندن، چونكە موخەننەت و ناپاك و نارىك بوون لەگەل ھاوسەرەكانياندا.

ئىنجا خوا عزوجل دوو ويٽنەى دىكە دىٴننٴتەوۋە بە دوو ئافرەتى دىكە، بۆ
 برۋاداران: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا اَمْرَاتٍ فِرْعَوْنَ﴾، ھەرۋەھا خوا
 ويٽنەىھەكى ھيٴنایەوۋە بۆ ئەوانەى برۋايان ھيٴناوۋە، ويٽنەى بە كى ھيٴنایەوۋە؟
 ﴿اَمْرَاتٍ فِرْعَوْنَ﴾، ئافرەتەكەى فيرەن، ئەۋيشى ديسان بە ھاوسەر (زۋج)
 ناو نەھيٴناوۋە، چونكە بە دٴنيایى ژنەكەى فيرەن كە ئيماندار بووۋە (ئاسيائى
 كچى موزاحيم) ھاۋكوۋى فيرەن نەبووۋە، لەبەر ئەۋەى ئەو ئيماندار بووۋە
 فيرەن كافر بووۋە، ئەو ئافرەتە چاكەكار بووۋە فيرەن خراپەكار بووۋە،
 ھاۋكوۋى يەكدى نەبوون، بۆيە خوا ئەۋيشى بە جوون (زۋج) ناو نەھيٴناوۋە،
 چونكە ھاۋكوۋى و جووت نەبوون، خوا بۆچى و لە چى دا بە ويٽنەى
 ھيٴنایەوۋە؟ ﴿اِذْ قَالَتْ رَبِّ اَبْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ﴾، كاتىك گوتى: پەرۋەردگارم!
 لەلاى خۆت مالىكەم لە بەھەشتدا بۆ بنيات بنى، ﴿وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾،
 قوتارىشم بكة لە فيرەن و كردهۋەى فيرەن، لەو ھەموو دەستدرىژى و
 ستەم و خراپەيەو، لەو سۆغرەو بىگارەى كە بە بەنى ئيسرايلى دەکرد، لەو
 ھەموو لاف لىدانەى پەرۋەردگاريتى و پەرستراويتى كە لافى لىدەدا، لەو
 ھىپاريزە، ﴿وَنَجِّنِي مِّنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، لە كۆمەلى ستەمكارانىش، دەرېازم
 بكة، دارو دەستەى فيرەن و ئەو كۆمەلگايە بوون كە فيرەن بىيان دەپەرست،
 كۆيلايەتيان بۆ دەکردو، لەبەر دەستىدا بوون، لەوانەش ھىپاريزەو رزگارم بكة.

ههروه‌ها خوا وێنەى هێناوه‌تەوه به ئافره‌تێكى دىكه، ئه‌ویش هه‌ر بۆ
بروا‌داران: ﴿وَمِمَّنْ ابْنَتْ عِمْرَانُ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾، هه‌روه‌ها مه‌رپه‌مى كچى
عیمران (خوا به وێنەى هێناوه‌هه‌)، كه داوینى خو‌ی پاراست، ﴿فَفَقَحْنَا

فِيهِ مِنْ رُوحِنَا ﴿١﴾، ئىمەش لە ڕووحى خۆمان فوومان پىدا کرد، (فوومان بە یەخەى کراسەكەیدا کرد)، لە، واتە: ڕووحىك كە بە تايبەتى دروستمان کرد بوو، بەشیوەى فوو لە ڕى جییریلەووە عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بە بەر جەستەى مەریەمماندا کرد، لە یەخەیهووە فوووەكەى پىدا کراوە، ﴿وَصَدَقْتَ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ﴾ (مەریەم) فەرمايشتەكانى پەروەردگارى بە راست دانان، ﴿وَكُتِبَ﴾ هەرۆهەا كۆتیب و پەيامەكانى خواش بە راست دانان، ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَنِينِ﴾ ئەویش (مەریەم) لە زۆر بۆ خوا ملكەچان و كپووزاوان بوو، لە ناخەووە (بۆ خوا) لە تەسلىم بووان بوو.

كەواتە: وەك چۆن ئىمانى پىاووە باشەكان ئەگەر پىغەمبەرىش بن، سوود ناگەيەنئى بە ئافەرەتانى بئى ئىمان، بە هەمان شىووە: كوفرى پىاووە خراپەكانىش زيان نادات لە ئافەرەتانى خاوەن ئىمانى، وەك ئافەرەتەكەى فیرەهون، هەرۆهەا وەك مەریەمى كچى عیمپران، بە نەسبەت ئافەرەتى فیرەهونەووە: كوفرى فیرەهون و ملهوپرى فیرەهون و دارو دەستەكەى، زىانى نەبوو بۆى نەبوو، بە هەمان شىووەش بە نەسبەت مەریەمى كچى عیمپرانیشەووە: گەلى جوولەكە بوختانیان بۆ كردو، بوختانیان بە كۆپەكەشى دەکرد، كە عیسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دەیانگوت: بیژوو، زۆلە، چونكە بابى نەبوو، دەیانگوت: مەریەم زینای كردو، ئەو خەلكە بوختان چیه زانیان پى نەگەیاندا، ئەو تا خوا ﷺ ناوی مەریەمى لە هەموو دنیاى بەرز كردووە، ئەو بوختان و درۆو دەلەسەیهش زىانى پى نەگەیاندا، چونكە مەرووف ئەگەر لەزاتى خۆیدا پاك و چاك بوو، لەپشت پەردەى رەشەووە تەماشاكردن و بوختان بۆ كردنى ناحەزانى، زىانى پى ناگەيەنئى، چ جوولەكەكان، چ ڕۆمانەكان، كە دیارە دوايش عیسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) خواى دەرووكەرەووە لە دەستى ئەوان دەربازى كردو، بە كلاًو ڕۆژنەدا بەرزى كردووەو، بردى بۆ ئاسمان بە ڕووح و جەستەووەو بە زیندوو، هەرچەندە جوولەكەكان ئیستاش وا دەزانن كە بە دەسیسەى ئەوان و ڕۆمانەكان، عیسا

له سێداره داوه، نه صرانییه کانیش هه ر لێیان تیکچوهو، به لام ئهم راستیه له قورئاندا پروونکراوه تهوه، که عیسا علیه السلام وهك خوا له سوورەتی (النساء) دا فەرموویهتی: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (١٥٧)، نه کوشتیان و نه هه لیشیانواسی، به لکو وینه ی عیسایان بو برایه سهر یه کیکی دیکه، یانی: ئهویان له جیی عیسا له سێداره دا، که یه هووزای ئه سخه ریوتیه، یا خود که سیکی دیکه بووه، له وانیه له گه ل عیسادا بوون، ئنجا چ له بهر ئه وه ی خیانه تی پی کردوه، خوای دادگهر بهو شیویه سزای داوه، چ وهك له هه ندیک ریوایه تاندا هاتوه -- که پیشتر باسمان کرد^(١) - فیداکاریی کردبی و به عیسا (عَلَيْهِ السَّلَام) ی گوته ی: ئه ی پیغمبه ری خوا! با من له جیاتی تو له سێداره بدریم و بکوژیم و، خو ی کردبیته به لا گیره وه ی عیسا (عَلَيْهِ السَّلَام).

(١) له تەفسیری سوورەتی (الحديد)دا.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

وێنە هێنانەوێ خوا ﷻ بۆ بێپروایان کە: پەيوەندی نیزیکی و خزمایەتی، دادیان نادات لە بەرانبەر سزای خواداو، وێنە هێنانەوێ خوا بۆ بێپروایان بە هەردوو ژنەکە ی نووح و لووط (عليهما السلام) کە لە ئەنجامی پەیمان شکستیان لە گەڵیاندا، سزایار بوون و مێردەکانیان کە دووان لە هەرە بەندە چاکەکانی خوا بوون، سوودیاری پێ نەگەیاندن:

خوا دەفەر موی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ ۚ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە پێنج بڕگەدا:

(۱)- ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ﴾، خوا ﷻ وێنە یەکی بۆ ئەوانە ی بێپروان، هێنایەوێ، بە ئافەرەتەکە ی نووح و ئافەرەتەکە ی لووط، ﴿ضَرَبَ اللَّهُ﴾، کارو بکەر (فعل و فاعل)ن، واتە: خوا هێنایەوێ، ﴿مَثَلًا﴾، بەرکاری دووهمە و پێشکەوتوێ ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بۆ ئەوانە ی بێپروا بوون.

﴿امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ﴾، ئەمانە بەرکاری یەكەمن و دواکەوتوون، واتە: (ضَرَبَ) اللّهُ امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا، بەلام بۆچی ﴿مَثَلًا﴾، پێشخراوێ؟ چونکە ئەوێ زیاتر گەنگە، وێنە هێناوێ کە گەنگتر، وێنە پێ هێناوێ کەش، هەردوو ژنەکە ی نووح و لووط بوون، ئەمەش دەگونجی بیرخستەوێ و ئامۆژگاریی بێ، بە تاییەت بۆ هاوسەرائی بەرپرسی پێغەمبەری خوا ﷻ چونکە بەهۆی ئەوێ لە خۆبایی

نەبن، که هاوسەری پیڤه مەبەری کۆتایین (هاوسەری پیڤه مەبەر موخە مەدن ﷺ) هەر وەها بە گشتیش ئامۆزگارییە بۆ ئافەرەتان و بۆ پیاوانیش، که بەهۆی نیزیکی لە خەڵکی چاکەوێ بوغرا مەبن، لە خۆتان بایی نەبن، دەبێ لە زاتی خۆتاندا باش بن، ئەگەرنا نیزیکیان لە چاکان دادتان نادان، یەکیەک لە زانیان لە بارە (ضَرْبُ الْمَثَل) هەوێ گوتووین: (ضَرْبُ الْمَثَل) (وێنە هێنانەوێ) بریتیە لە وێنە هێنانەوێی ھالەتێکی سەیر، که ھالی شتێکی دیکە وەک ئەوێ لە سەیرییدا پێ دەناسی، واتە: لێرەدا خوا ﷻ بۆ ھالی ئەو بێپروایانەو، ئەوێ که ھیچکەس سوود بە ھیچکەس ناگەیەنێ، ئەو وێنە یەوێ ھێناوە، بە ھەردوو ژنەکەوێ نووح و لووط ھەلات و ھەلامی خوا لەسەر نووح و لووط بێ.

۲- ﴿كَانَتْ تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ﴾، ئەو دوو ئافەرەتە لە ژێر دوو لە بەندە چاکەکاھان دابوون، واتە: لە ژێر نیکاحی ئەوانداو لە ژێر سەرپەرشتیاریی ئەواندا بوون.

۳- ﴿فَخَانَتْهُمَا﴾، کەچی ناپاکیان پێ کردن، لەگەڵیاندا موخەنەت بوون، واتە: خیانت لە ڕووی کوفرو شیرکەوێ، لە ڕووی دژایەتیکردنی ھاوسەرەکانیانەو، (الطبري) لە (ابن عباس) هەو، خوا لە خۆی و بایی ڕازی بێ، دەلی: {ذُكِرَ أَنَّ خِيَانَةَ امْرَأَةِ نُوحٍ زَوْجِهَا، أَنَّهَا كَانَتْ كَافِرَةً، وَكَانَتْ تَقُولُ لِلنَّاسِ: إِنَّهُ مَجْنُونٌ، وَأَنَّ خِيَانَةَ امْرَأَةِ لُوطٍ، أَنَّ لُوطًا كَانَ يُسِرُّ الضَّيْفَ، وَتَدُلُّ عَلَيْهِ} (جامع البيان: ۳۴۵۵۴)، واتە: باسکراوێ: ناپاکیی ژنەکەوێ نووح لەگەڵ مێردەکەیدا ئەوێ بوو کە بێپروا بوو، (ئافەرەتەکەوێ بێپروا بوو)، بە خەڵکی شێتەوێ: نووح شێتەوێ! ناپاکیی ژنەکەوێ لووطیش ئەوێ بوو، کە لووط بە پەنھانیی میوانی دەبردنە مالی، بەلام ژنەکەوێ خەڵکی لە میوانەکان ئاگادار دەکردەوێ.

ئەو گەلەوێ لووطیش عادیان وابوو ھەر کاتێ کە سێکی غەریب و میوان ھاتیئە نیو شارو ئاوەدانییەکیانەو، ھەولیان داوێ دەستدریژیی سێکسیی بکەنە سەر.

٤- ﴿فَلَمْ يُغْنِهَا عَنْهَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، ئەو دوو (پێغەمبەر)ە (پایە بەرزە نووح و لووط ڤەلەت و سەلامی خۆیان لەسەر بۆ)، لە بەرانبەر (سزای) خوادا هیچ سوودیان پێ نەگەیاندن.

تەنیا لە سۆنگە ی ئەووەی ئەو دوو ئافەتە ھاوسەریان بوون، هیچ سوودیان پێ نەگەیاندن.

٥- ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾، گوتراش: لەگەڵ چوووە نێوان، تێوەش بچنە نێو (ئاگرەو).

ئەوێان لە باسی قیامەتدا خۆی دادگەر ھێناویەتە پێش، یاخود باسی قۆناغی بەرزەخە، کە ئیستاتەوان تێیدان، ئنجا ئەگەر مەبەست قۆناغی بەرزەخ بۆ، دۆی ئەووەی مردوون، ئەوێان پێگوتراو، مەوۆف کە مرد پوووە کە ی بۆ بەهەشتە یان دۆزەخە، یاخود ھەر باسی قیامەتەو خۆی پەنھانزان ھێناویەتە پێش، ھەلبەتە زانایان بۆ وێنە: ئیبنو عەبباس رضی اللہ عنہ ھەر وہا زانایانی دیکەش ھەموویان گوتوویانە: (قَدْ وَقَعَ الْإِجْمَاعُ عَلَى أَنَّهُ مَا زَلَّتِ امْرَأَةُ نَبِيِّ قَطُّ)، یە کەدەنگی زانایان لەسەر ئەوێە کە ھەرگیز ھاوسەری ھیچ پێغەمبەرێک داوئینیسی و زینای نەکردو، چونکە ئەو:

أ- لە لایە کەو: شتیکی نەنگ و شوورەییە، بۆ کە سایەتی ئەو پێغەمبەرانە (علیھم السلام)، بە پێی عورف و باوی ھەموو کۆمەلگایەکان، بەلام کوفر شتیکی شوورەیی و عەیبە نەبوو، بەلکو ئەو کاتە پروا ھێنان، شتیکی نامۆ و غەریب و سەیر بوو و جێی رەخنە بوو، بەلام زینا و داوئینیسی، ھەمیشە شتیکی شوورەیی و عەیب بوو، خۆی پەرورەدگاریش پێغەمبەرائی خۆی لە لەکەو پەلە پاراستوون.

ب- لە لایە کە دیکەشەو: بۆ متمانەیی دەھاتە دی بە وەچە (نسل)ی پێغەمبەران!

مه سه له ی دووهم:

وینە هینانه وهی خوا بۆ برواداران، که بیروایی نیزیکانیان زیانیان لێ نادات:

١- به هاوسهری فیرعهون، که له خوا پارایه وه، له لای خۆی کۆشکیکی له بهههشتدا بۆ بنیات بۆی و، له فیرعهون و کردهوه کانی و، کۆمه لگا سته مکاره که ی دربازی بکات.

٢- به مه ریه می کچی عیمران که خۆی پاک پراگرت و خواش پرووحی عیسیای به فووێک به بهردا کردو، ئافره تیکی بروادارو له ملکه چان بوو بۆ خوا.

خوا ده فهرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝١١ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَانِنِينَ ۝١٢﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چهوت برگه دا:

(١)- ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ﴾ ههروه ها خوا وینەیه کی هینایه وه بۆ ئەوانه ی بروایان هیناوه، به ئافره ته که ی فیرعهون، یانی: (وَضَرَبَ اللَّهُ امْرَأَةً فِرْعَوْنَ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا)، وه ک پێشتریش گوتمان: وشه ی (مَثَلًا) به رکاری دووهمی پێشخراو (مَفْعُولٌ بِهِ الثَّانِي الْمَقْدَم) ه، بۆیه ش پێشخراوه، له سۆنگه ی ئەوه وه که زیاتر گرنگه و جیی بایه خه و بناغه خودی وینە که یه، به لام ئایا وینە که بریتی بوو له کێ؟ له ئافره ته که ی فیرعهون، که خوا ﷻ هه م بۆ ژنه که ی نوح، هه م بۆ ژنه که ی لووط، هه م بۆ ژنه که ی فیرعهون، وشه ی (امْرَأَةً) ی به کارهیناوه، واته: ئافره ت و، وشه ی هاوسهر (زوج) ی به کار نه هیناوه، چونکه نه هاوسهری نوح و لووط جووت و شایسته و

هاوتای ئەو میژدە پاك و چاكانەیان بوون، كە دووان لە پیڤه‌مبەرائی پایه به‌رزى خوان (عليهما الصلاة والسلام)، ديسان ژنه‌كه‌ی فیرعه‌ونیش كە ئاسیای كچی موزاحیمه‌، كە خاوه‌نی ئیمان و كرداری باش بوو، ئەویش هاوكووفی فیرعه‌ون نه‌بوو، كە لە بی‌پروایی و خراپه‌كاریی و مله‌وپیدا ژماره‌ی پێوانه‌یی شكاند بوو، مانای ئەم ئایه‌ته‌ موباره‌كه‌ش ئاوايه‌: خوا حالى ژنه‌كه‌ی فیرعه‌ونی به‌ وینه‌ هینایه‌وه‌ بۆ حالى پرواداران، تاكو هانیان بدات لە سه‌ر خۆپاگرایى لە فه‌رمانبه‌ریی و ده‌ست گرتن به‌ دینه‌وه‌و، خۆپاگرایى لە ناره‌حه‌تی و سه‌ختیان دا.

ٺاڻا ڙنه ڪهي فيرعهون (ٺافره ته ڪهي فيرعهون) چي ڳوٺ؟:

(۲) - ﴿إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ (تېۋەش ئەو ھالەت و پاراڭدەيەي بکەن، بە جېي سەر مەشق و تەماشە کردنتان، ئەي ئافرەتەکان!) کاتت گوتی: پەرۋەردگارم! بۆم بنیات بنی لە لای ھۆت مائیک لە بەھەشتدا، (عِنْدَكَ) لە لای ھۆت، بانی: (بَيْتًا قَرِيبًا مِنْكَ)، مائیک لە نزیك ھۆتەوہ.

ئەمەيان بە چەند واتايەك لىكداوۋەتەوۋە:

۱- (أَي: قَرِيباً مِنْ رَحْمَتِكَ)، لَهُ نِزْيِكٌ بِهِ زَهْيٌ خَوْتَهُ وَه.

۲- (قريباً مَنكَ)، نيزيك له خۆته وه، وهك بو تو شايسته يه.

۳- (فِي مَكَانٍ لَا يُتَصَرَّفُ فِيهِ إِلَّا بِإِذْنِكَ)، له شوینیکدا که هیچکس دهستی نه گه یه نیتی مه گهر به مؤله تی تو.

وهك عهړېب گوتوو يانه: (الْجَارُ قَبْلَ الدَّارِ)، دراوسې بهر له مال، ټه وېش
گوتوو يه ټي: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾، له نيزيک تو، له لاي خوټ،
ننجا باسي مالي کردوهو دوايي باسي بهه شتي کردوه، هه روه ها لهو باره وه
گوتراوه: (الرَّفِيقُ ثُمَّ الطَّرِيقُ)، پيشي هاوډل، ننجا ړي، کي له گه لي به ړي هدا
ده رواټ؟

(٣)- ﴿وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ، وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، دەر بازیشم بکه له فیرعهون و کرداره که ی و، پزگاریشم بکه له کۆمه لێ سته مکاران، که قیبطیه کان بوون، خه لکی میصر به گشتیی و دارو دهسته ی فیرعهون و ئالی فیرعهون (واته: شوینکه وتووانی) به تایبته، که لیره ده فهرموئ: ﴿وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾، (أَي نَجِّنِي مِنْ ذَاتِهِ وَمَا يُظْهِرُهُ مِنَ الشَّرِّ)، ههم له خودی خوئ و، ههم لهو خراپه یه ی لئی دهرده چئ، له پئی کرده وه کانیه وه، دهر بازو قوتارم بکه و هپاریزه.

ئهمه وینه یه کهم بو پرواداران.

ئنجا خوا وینه ی دووهم دینیتته وه:

(٤)- ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾، ههروه ها (خوا وینه ی هینایه وه بو پرواداران) به مه پریه می کچی عیمران، که داوینی خوئ پاراست، واته: خوئ پاراست له ههر شتیک که ناشه رعیی بی، له ههر شتیک خوا پئی ناخوش بی، وه ک پیشتریش گوتمان: ئهم ته عبیره بویه بو مه پریه به تایبته، زور به کارهاتوه، چونکه ئیستاشی له گه لدابی جگه له مسولمانان و نه صپرائیه کان، جووله که و بی پروایه کانی دیکه هه موویان، گومانی خراپ به مه پریه ده بن، گوایه زینای کردوه و، عیساس له بهر ئه وه ی بابی دیار نیه، گوتوو یانه: زۆله و بیژوو یه و مه پریه به هوئ زیناو داوینپسییه وه، ئه و مندالهی وه سک که وتوه، هه لبه ته ئه وان نکوولی له وه ده که ن که خوا ﷺ به تایبته عیسا ی به و شیوه یه خو لقاند بی.

(٥)- ﴿فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾، (دوا ی ئه وه ی مه پریه خوئ پاک و چاک راگرت)، ئیمه ش له و پرووحه ی خو مان (که به تایبته خو لقاند بوومان که پرووحی عیسا یه)، فوومان پیدا کرد، واته: جیبریل فووی به یه خه ی کراسه کهیدا کردو، پرووحی عیسا ی چووه بهر، یانی: به یه خه ی کراسه کهیدا پرووحه که ی عیسا چووه ئیو مندالدانی و، مه پریه پئی تۆلدار بوو.

(٦)- ﴿وَصَدَقْتَ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا﴾، مه پریه فهرمایشته کانی پهروه ردگاری و کتیه کانی پهروه ردگاریشی به راست دانان.

یه کهم وشه که مہریم بہرستی دانا، تہو وشہیہ بوو کہ عیسای پښ دروست بوو، چونکہ خوای پەرور دگار ناوی لہ عیسا ناوہ (وَكَلِمَةً مِنْهُ) وشہیہ کی پەرور دگار بوو، عیسا بہ وشہی راستہ وخوئی پەرور دگار دروست بوو، بہ فرمائی تہ کوینی راستہ وخوئی، نہک مہریم لہ گہل پیاو یکدا جووت بووبی.

(۷) - ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَنَيْنِ﴾، مہریمیش لہ زور بو خوا ملکہ چان بوو، ﴿مِنَ الْقَنَيْنِ﴾، یانی: (الْقَوْمُ الْمُطِيعِينَ لِرَبِّهِمْ)، تہو کوہمل و خہلکہی زور ملکہ چن بو پەرور دگاریان، تہویش لہوان بوو، یاخود: (رَهْطُهَا وَعَشِيرَتُهَا الَّذِينَ كَانَتْ مِنْهُمْ)، تہو خزم و قہومہی مہریمیش یہ کیلک بوو لہوان، کہ بنہمالہ کہی ہہموویان ہہر لہ بابیہوہ کہ عیمرانہو، لہ دایکیہوہ، زور ساغ و پاک و پاریزکار بوون.

کوٹای تہم دہرسہ شمان بہم دوو فرمایشتہی پیغہمبہری خوا ﷺ دینین:

۱- {أَفْضَلُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ: حَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ، وَفَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ، وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَأَسِيَّةُ بِنْتُ مُزَاحِمٍ امْرَأَةٌ فِرْعَوْنُ}، (أخرجه أحمد: ۲۹۰۳، والحاكم: ۳۸۳۶، وقال: صحيح الإسناد، وعبد بن حميد: ۵۹۷، والنسائي في الكبرى: ۸۳۶۴، وأبو يعلى: ۲۷۲۲، وابن حبان: ۷۰۱۰، وقال الحافظ في الفتح: إسناده صحيح)، واتہ: باشتینى ثافره تانی بہہہشت خہدیجہی کچی خوہیلیدہو، فاتیمہی کچی موہمہمہدہو، مہریمہی کچی عیمرانہو، ناسیای کچی موزاحیمہ، ثافره تہکہی فیرعہون.

۲- {كَمَلٌ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا أَسِيَّةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ، وَمَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَإِنَّ فَضْلَ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ، كَفَضْلِ الثُّرَيِّدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ}، (أخرجه البخاري: ۳۴۱۱، ومسلم: ۱۴۸۶)، واتہ: زور کہس لہ پیاوان تیرو تہواو بوون، بہلام لہ ثافره تان تہوہی زور تیرو تہواو بووبی، تہنیا ناسیہ ثافره تہکہی فیرعہون و، مہریمہی کچی عیمران و، خہدیجہی کچی خوہیلیدہو، چاکی عائیشہش بہسہر ثافره تانی دیکہدا، وہک چاکی و ئیمتیازی تشریب و تیگوشین (الثريد) ہ، (کہ جوریکہ لہ خوار دنی نایاب بہ نسبت عہرہ بانہوہ)، بہسہر جورہ خوار دنہکانی دیکہدا.

خوا به لوتف و کەرەمی خووی یارمەتیمان بدات، هەمیشە پیاوێ چاکەکان و ئافەرەتە چاکەکان، بکەینە سەر مەشق لە ژیاڵماندا، هەمیشە مشووری ئیمان و کرداری باش بخوین و، دڵنیابین لەوەی هیچکەس بە مەلەێ کەس ناپەرێتەو، دڵنیابین لەوێ ئەگەر خواوەنی ئیمان و کرداری باش نەبین، هیچ شتێکی دیکەمان بە کەلک نایەت، بەلام کەسێ خواوەن ئیمان و کرداری باش بێ، ئەو کاتە لە نیزیکی چاکانیش بەهرەمەند دەبێ، لە دنیاو لە دواڕۆژیشدا، لە تێکاو شەفاعەتی پێغەمبەریش ﷺ و زانیان و شەهیدانیش بەهرەمەند دەبێ،

لێرەدا کووتایی بە ئەم دەرسەمان دینین و، کووتایی بە تەفسیری سوورەتی (التحریم)یش دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نوره كومه لايه نيمگان له كسانان
Stay in touch on social media
 تښ مخكه غږ موزايي نيوال انجمناني

ډاگه ياداندي مهكته بي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

get it on Google Play

Download on the App Store

www.alibapir.net

English + عربي + گوردی

كه تاني

ډاگه ياداندي مهكته بي ماموستا علي بابير

ډاگه ياداندي مهكته بي ماموستا علي بابير

تہ فسیری سوورہ تی

اَلْمَلِكِ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (٢٥)ی ڕەمەزانی/ سالی (١٤٤١)ی کۆچی، بەرانبەر: (٢٠٢٠/٥/١٨) ی زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (المُلْك)، سەرەتاش دینە سەر خستە پرووی پێناسە و نێوەڕۆکی (سُورَةُ الْمُلْكِ) و، لە حەوت (٧) بڕگەدا، پێناسەی ئەم سوورەتە موبارە کە دەکەین:

پێناسەی سوورەتی (الملک) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە بەلای کەمەوێ هەشت (٨) ناوی هەن:

ناوی یەکەم: ناوی باوتری ئەم سوورەتە بریتیە لە: (سُورَةُ الْمُلْكِ)، بەلام چەند ناویکی دیکەشی هەن، ڕەنگە لە هەندیک شوێنان، هەندیک لەو ناوانە ی باسیان دەکەم، باوتریش بن لە ناوی (سُورَةُ الْمُلْكِ).

ناوی دووەم: یەکێکی دیکە لە ناوەکانی بریتیە لە: ﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ کە ئەمە ناویکە، پێغەمبەری خوا ﷺ بۆ ئەم سوورەتە ی بەکارهێناوە، وەك لەم دوو دەقەوێ دیارە:

١- پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {سُورَةُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هِيَ إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً، خَاصَّتْ عَنْ صَاحِبِهَا حَتَّى أَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ، وَهِيَ سُورَةُ تَبَارَكَ}، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: ٣٦٥٤، وَالضِّيَاءُ: ١٧٣٨، وَقَالَ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الطَّبْرَانِيُّ فِي الصَّغِيرِ: ٤٩٠، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ: «ج٧، ص١٢٧»: رَجَالَهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ).

واتە: سوورەتیک لە قورئاندا ھەیە، تەنھا سی (۳۰) ئایەتە، دەمەقائى و بەرگری کردووە لە خواوەنەکەى، (واتە: لە کەسێک ئەو سوورەتەى لەبەر کردووە، تێیگەشتووەو کاری پیکردووە)، تاكو خواوەنەکەى خستۆتە بەهەشت، ئەویش بریتىە لە سوورەتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ۝۱﴾.

۲- پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتی: {مِنَ الْقُرْآنِ سُورَةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً، شَفَعْتُ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِيَ: تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ} (أخرجه أبو داود: ۱۴۰۰، والترمذي: ۲۸۹۱، والنسائي: ۶۳۳، وفي الكبرى: ۱۰۵۶۶، ۱۱۶۱۲، وابن ماجه: ۳۷۸۶).

واتە: سوورەتیک لە قورئاندا ھەیە، سی (۳۰) ئایەتە، تکای کرد بۆ پیاویک ھەتا لایى بوردرا (خوا لایى خوێبوو)، ئەویش سوورەتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ۝۱﴾.

ناوی سییەم: (سُورَةُ تَبَارَكَ).

ناوی چوارەم: (الواقية)، پارێزەر.

ناوی پێنجەم: (المنجية)، دەربازکەر.

ناوی شەشەم: (المانعة)، بەرگری لێکەر، بەرگریکار لە خواوەنەکەى.

ناوی حەوتەم: (المجادلة)، مشتومپرکار لەسەر خواوەنەکەى.

ناوی ھەشتەم: (المناعة)، زۆر پێگريکار لە خواوەنەکەى کە سزا بدرى.

ھەلبەتە ئەو ھەموو ناوانەش، نیشانەى زۆر گەرمی و، بایەخى ئەم سوورەتە موبارەكەمان بۆ دەردەخەن.

دووهم: کات و شوێنى دابەزینی:

بە یەكەدەنگی زانیان ئەم سوورەتە مەككەییە، ھەرچەندە رایەكى ریزپەر گوتوویەتی: مەدینەییەو، رایەكى دیکەش گوتوویەتی: سى ئایەتى مەدینەیین، وەك

(السيوطي) له کتیبه ناوداره کهی (الإتقان) دا هیئاویه تی، به لām هیچ به لگه یه کیان له سهر نیهو، ئایه ته کانی ئەم سوورپه ته هه موویان وهك ئالقه کانی زنجیرێك، یه کدییان به ستۆته وهو، پیده چی هه مووشی پیکه وه دابه زیبی.

هه لبه ته ئەو سوورپه تانهش که چهند ئایه تیکیان له مه دینه دابه زیون و، چهند ئایه تیک له مه ککه، بۆ وینه: سوورپه تی (المزمل)، ئایه ته کانیان هه میشه وهك ئالقه کانی زنجیر یه کدی ده به ستنه وه، به لām قورئانی مه ککه یی سروشتیکی هه یه و، قورئانی مه دینه ییش سروشتیکی جیاوازو تایهت به خو ی هه یه.

سێیه م: ژماره ی ئایه ته کانی:

ژماره ی ئایه ته کانی ئەم سوورپه ته موباره که سی (٣٠) یه، پێغه مبه ری خوا ﷺ بۆ خو ی فهرموویه تی: {مَا هِيَ إِلَّا ثَلَاثُونَ آيَةً}، به لām (أَهْلُ الْحِجَاز)، ژماره ی ئایه ته کانیان به (٣١) دانه و، بۆ ئەوهش که پێغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ته نیا سی (٣٠) ئایه ته، گو توویانه: له و ژمارانه دا دوو سێیه ک که م یان زیاده ناخو یتیته وه.

چواره م: ریزه بندی له موصحف و له هاتنه خواردا:

له موصحف دا ئەم سوورپه ته موباره که ژماره که ی (٦٧) ه، له سوورپه تی (الفتاحه) وه، که دی ئه مه (٦٧) ه مین، سوورپه ته، له دابه زینیشدا (٧٦) ه مین، سوورپه ته پیش (الحاقه) و، دوا ی سوورپه تی (المؤمنون)، دابه زیوه.

ره نکه زانای دیکه ش هه بی بلی: له پیش (٧٦) ه وه یه، یاخود له دوا ی (٧٦) وه یه، به لām ئەمه رای جابیری کوپی زه ییده، که زۆر له پروونکه ره وانی قورئان پشتیان به رایه که ی ئەو به ستوه.

پێنجەم: نێوەرۆکی:

نێوەرۆکی ئەم سوورپەتە، هەمان نێوەرۆکی قورئانی مەككەییەو دەتوانین بڵێین: کۆی ئەو سی (۳۰) ئایەتە، دەربارەی دوو بابەتی هەرە گەورەو گرنگن:

۱- بابەتی خواناسیی و، خستنه پرووی نیشانهکانی پەرورەدگارێتی و بەدیھێنەراییەتی و خواوەندارێتی و سیفەت بەرزیی و، بێ وێنەیی خوا، چاکەو نێعمەتەکانی لە ژیاڵی مەرۆفدا.

۲- پۆژی دوايي و پاداشت و سزای خوا، کە لە بەهەشت و دۆزەخدا، بەرجەستەن و سەرەنجامی شوومی بێپروایان و، ئاکامی خێری پرواداران.

کە دوايي تیشك دەخەینە سەر هەریەك لەو دوو بابەتە، لەمیانێ پروونکردنەوێ واتاو چەمکی ئایەتە موبارەكەکاندا.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

من دوو تاییەتمەندیی گرنگی ئەم سوورپەتەم کەوتووئە بەر چاو:

۱- پێم وایە ئەم سوورپەتە لە قەبارەیی خۆیدا، تاکە سوورپەتێکە کە تەنیا باسی خواناسیی و، چاکەو نیشانهکانی خوا، پۆژی دوايي تێدا کراوە، باسی هیچ کام لە تەنیا پەرستنی خوا (توحید الله فی عبادتە)و، باسی فریشتەکان و، کتیبەکانی خوا، پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نەکراوە، جگە لە وشەیی (نذیر)، کە تێیدا هاتوێ، یانی: ترسێنەر و ڕیاکەرەوێ، ئەگەرنا باسی ئەوانەیی هیچ کام تێدا نەکراوە، بۆیە پێم وایە ئەم سوورپەتە تاکە سوورپەتێکە تاییەتکراوە، بە باسی خواناسیی و چاکەو نیشانهکانی خوا پۆژی دواييەوێ.

۲- چەند تەعبیر و وشەیک تەنیا لەم سوورپەتەدا هاتوون:

۱- ﴿ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ ۚ ﴾، خوا مردن و ژیاڵی هێناوئە دی.

۲- ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾ ۲، له دروستکراوی خواي به به زه ییدا، نارپکی و کهم و کورپی نابینی.

۳- ﴿ثُمَّ أُنْجِجَ أَبْصَرُ كَرْنَيْنِ﴾ ۳، دواپی دوو جارن چاو بگپرده، که مبهست پی جار له دواي جاره.

۴- ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ ۴، چاوت ده گه پرته وه بو لات به دهرکراوی و، له حالیکدا که زور ماندوویه، له بهر ته وهی هیچی ده ستگیر نه بووه، له دیتنه وهی کهم و کورپی له دروستکراوی خواي به به زه ییدا.

۵- ﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ ۵، خه ریکه له داخ و رقان پارچه پارچه ببی و لیك بیتنه وه.

۶- ﴿فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ۶، ئنجا دووری بو هاوه لانی کلپهی دوزه خ.

۷- ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾ ۷، خوا تهو که سهیه که زهوی بو رام و دهسته مو کردوون.

۸- ﴿فَأْمْسُوا فِي مَنَاكِهَا﴾ ۸، بهلا شان قهد و پاله کان و که لین و بو شاییه کانیدا برؤن.

۹- ﴿صَلَفَتْ وَ يَقْضَنَّ﴾ ۹، که باسی بالنده کان ده کات، واته: بالیان ریک راگرتوه و ده شیهینه وه یه ک.

۱۰- ﴿بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ ۱۰، به لکو تهوان به رده وام بوون له سنوور شکاندن و له سلهمینه وه دا، یان له ملهورپی و دوور کهوتنه وه له په یامی خوا دا.

۱۱- ﴿أَفَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ ۱۱، ئایا که سیک که له په و پروو له سهر دهم و چاوی دهر و، ری پراستگرتووتره، یان که سیک که به قیت و قنجیی و به ریک و راستیی دهر و؟!.

۱۲- ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ۱۲، کاتیک بینیان، دهم و چاوی تهوانه ی بیرو بوون، خراپ بوو، واته: تلخ و ناشیرین بوو، دهم و چاویان تیک چوو و پرویان گرژو مون و ناهه مووار بوو.

۱۳- ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾، ئەگەر ئاۋەكەتان پۆچوو، واتە: ئاۋەكەتان بەزەۋیدا چووۋە خوارو پەنھان بوو، ون بوو، (غَوْرًا)، چاۋگە بە مانای: (غائراً) ونبوو.

حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیك:

شایانی باسە: دواى سەرنجدان و تێوەپامانی زۆرى ئایەتەکانى ئەم سوورپەتە، پام ھاتە سەر ئەو ھەمووی بکەینە یەك دەرس، چونکە ئایەتەکانى ۱۰ وەك ئالقەکانى زنجیریکی مەحکەم، پیکەو ھەبەستەن و، ھەمووشیان لە سوورگەى ئەو دوو بابەتەدا دەسوورپنەو، ئەو دوو بابەتەش ئایەتەکانیان بەسەردا دابەش نەکراون، نەك بۆ وینە: بابەتی یەكەمیان کە باسى خواناسی و خستەنە پرووی نیشانەکانى خواو نەعمەتەکانى خوايە، لە پێشەو ھەبى و، بابەتەكەى دیکە لە دواو ھەبى، بەلکە ئەو دوو بابەتە پیکەو ھەبى ئاویتە کراون، بۆیەش کۆى ئەو سى (۳۰) ئایەتە موبارەكەى، کە ئەم سوورپەتە موبارەكەیان لى پیک دى، ھەموویانمان کردنە یەك دەرس.

پروونکردنەو ھى چەمك و واتای گشتی ئەم سوورپەتە لە دە (۱۰) بڕگەدا:

با سەرھەتا پروونکردنەو ھى تێوەپۆك و واتای ئایەتەکانى ئەم سوورپەتە، بکەینە پێشەستى چوونە تێوەفسیرکردن و پروونکردنەو ھى:

۱- لە پینچ ئایەتى سەرھەتای ئەم سوورپەتەدا، ئایەتەکانى: (۱ - ۵)، سەرھەتا باسى مەزنی و بەرزى و بەردەوامى پێزو بەرەكەتى خواى بى وینە، کراو: ﴿تَبَرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئنجا باسى ھیکمەتى ھێنانە دى خوا ﷻ بۆ مەرگ و ژيان، کە تاقیکردنەو ھى مەوفا، کراو: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾، دواتر باسى دروستکرانى ئاسمانە ھەوت چینەکان و پازێترانەو ھى ئاسمانى نەزیکتریان لە تێمەو، بە ئەستێران و، نەبوون و نەدیتراى ھىچ کەم و کورپەك لە دروستکراوى خوا، کراو: ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ

مِنْ تَقَوَّتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ أَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾، ئەمە لە پێنج ئایەتی یەكەمدا.

۲- ئنجا لە شەش ئایەتی دواتردا، ئایەتەکانی: (۶ - ۱۱)، سەرەنجامی شوومی بێپروایان لە پوژی دوایی داو، پۆل پۆل خراپانە نێو دۆزەخی رق لی هەلساویان و، سەرەنشتکرانیان کە بۆچی گوێیان بۆ ترسینەرانی خوا نەگرت، وریاکەرەوانێک کە خوا ناردبوونی ؟ ئنجا دان بە هەلەو تاوانی خۆدا هێنانیان و، دووری لە بەزەیی خوا لە بۆ بریاردانیان، خراوەتە ڕوو: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾ (۶) إِذَا الْقُورُ فِيهَا سَعَوْا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَسَوْفَ لَا نَصْحِبُ السَّعِيرِ ﴿١١﴾.

۳- ئنجا لە ئایەتەکانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴)دا، باسی لیبوردن و پاداشتی گەورەیی خوا بۆ خواناسانی دڵ پر سام و هەببەتی خواو، ڕاگەیانندی ئەو راستییە کە بۆ خوای پەنھانزانی شارەزا، چپەو قسەیی بەرز یەكسانن، کراو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ (۱۲) وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾.

۴- ئنجا لە ئایەتی (۱۵)دا، ئاماژە کراوە بە ڕام و دەستەمۆ کرانی زەوی و ملیکەچکرانی بۆ تێدا ژیانی مروڤان: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (۱۵).

۵- ئنجا لە سێ ئایەتەکانی: (۱۶ و ۱۷ و ۱۸)دا، باسی هەپەرشە لیکردن و ترس وەبەرانی بێپروایان، بە بەلای زەمینیی و ئاسمانیی و، سەرئنج ڕاکیشانیان بۆ میژووی گەلانی

فهوتوا، کراوه: ﴿ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ (۱۶) أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿۱۷﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۱۸﴾

۶- دوايي جاريكي ديكه سهرنجراكيشان بو دياردهي فريني بالندان له ثايه تي (۱۹)
دا: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَوَاتٍ وَيَقْضِيْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾ (۱۹)

۷- ئنجا کردنی سی پرسیاری سهرزه نشتکارانه له بیپروایه کان، له باره ی دهسته پاچه یی و بیتواناییان، له بهرانبهر سزای خواداو، گرته وه ی بژیوو، یه کسان نه بوونی بابای له سهر روو و چهنگان رویشوو و، بابای به قیت و قنجیی رویشوو، له ثايه ته کانی: (۲۰ و ۲۱ و ۲۲) دا: ﴿أَمِنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ (۲۰) ﴿أَمِنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ، بَل لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ (۲۱) ﴿أَمِنَ يَمْشِي مَكِبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمِنَ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (۲۲)

۸- ئنجا جاريكي ديكه سهرنجراكيشانی مروقه کان بو پیدانی هیزه کانی: بیستن و دیتن و ده رککردن: گوئی و چاوه کان و عه قله کان و، دروستکردن و بلاوکردنه ویان به زه ویدا، له ثايه ته کانی: (۲۳ و ۲۴) دا: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (۲۳) ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۲۴)

۹- وه لامدانه وه ی پرسیاره زور دووباره کراوه که یان: که ی کاتی زیندوو کرانه وه دی؟ به وه که زانیاریه که ی ته نیا له لای خوايه ﷻ، ئنجا کت و پر هیئانه پیشی دیمه نی هاتنی قیامهت و تیکچوونی رووی بیپروایان و رهش و تلخ بوونی، له ثايه ته کانی: (۲۵ و ۲۶ و ۲۷) دا: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۲۵) ﴿قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (۲۶) ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾ (۲۷)

۱۰- له کو تایشدا راگه یاندنی سی راستی مه زن، له ثايه ته کانی: (۲۸ و ۲۹ و ۳۰) دا، که بریتین له وه ی:

یہ: خوا ﷺ بہ پیغمبرہ کہی ﷺ دہ فہرموی: بلی: ئایا ئہ گہر خوا من و ئہ وانہی
 لہ گہل مندان، فہوتاندینی و مراندینی، یا خود بہ زہیی لہ گہلماندا نواندو سہری خستین،
 ئایا کی بیبروایان لہ سزاو ئازاریکی بہ ئیش دہرباز دہکات؟ واتہ: خہونی خراپمان پیوہ
 مہ بینن، کہ سہرمان بہ فہ تارہت بچی، چونکہ ئہ گہر بشرۆین، ئیوہ لہ سزا ہر دہرباز
 نابن!.

دو: خوا ﷺ بہ پیغمبرہ کہی ﷺ دہ فہرموی: بلی: ئہو خوای بہ بہ زہییہ ئیمہ
 بروامان پیی ہیئو پشتمان ہر بہو بہ ستوہ، بہ دنیایی لہ مہودواش زور چاک دہزانن،
 کی لہ گومپراییہ کی ئاشکرا دایہ.

سی: لہ کوئییشدا دہ فہرموی: پییان بلی: ئہ گہر ئاوہ کہتان پوچوو و بہ زہویدا چووہ
 خوار، ئایا بیجگہ لہ خوا ﷺ کی توانای ئہوہی ہہیہ ئاوی شیرین و زولال و پویشتووتان
 بو بیئنی؟!

له ئۆره كۆمپلایهنتیهكان لهكەلتانین
Stay in touch on social media
لەن ئێكەم عیر فوایغ التواصل الاجتماعی

راگه‌رباندنی مه‌كته‌به‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

AliBapir/عەل بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

راگه‌رباندنی مه‌كته‌به‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

عه‌ل بابیر/ AliBapir

كه‌تای

راگه‌رباندنی مه‌كته‌به‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

Google Play

App Store

QR codes for Google Play, App Store, and social media.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پیناسه ی نهم دهرسه

پیشتریش گوتمان: نهم دهرسه مان کوی سی (۳۰) نایه ته که ی سووړه تی (الملک) ده گریته خو ی و، پیشتریش له (پیشده ستی) یه ک تارادده یه ک تیشکمان خسته سر نیوړو ک و چه مک و واتای سی (۳۰) نایه ته به پیزه که ی نهم سووړه ته، بویه لیړه دا پیویست به دوو باره کړنه وه ناکات:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱) الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿۲﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿۳﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿۴﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿۵﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ﴿۶﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿۷﴾ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿۸﴾ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿۹﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿۱۰﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسَحَقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿۱۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۱۲﴾ وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۳﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۴﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿۱۵﴾ أَمْ أَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْصِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿۱۶﴾ أَمْ أَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ

نَذِيرٍ ۝١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝١٨ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝١٩ أَمَنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝٢٠ أَمَنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَل لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝٢١ أَمَنَ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٢٢ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝٢٣ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝٢٤ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٢٥ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝٢٦ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتَتْ وَجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ۝٢٧ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٢٨ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَن هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٢٩ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ ۝٣٠

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خواى به به زه یى به خشنده. به رزو به ریزو شکوداره ئه و که سه ی
 حوکمرانیى ره های (دنیاو دواړوژى) به ده ده ستهو، ئه و له سهر هه موو شتیک
 توانایه ۱} ئه و که سه ی مردن و ژبانى هیتاونه دى، تاكو تاقيتان بکاته وه
 کامه تان کرده وه ی چاکتره و، ئه و زالى لیورده یه ۲} ئه و که سه ی هه و
 ئاسمانى چین چینی دروستکردوون، له دروستکراوى (خواى) به به زه یى
 دا، ناریکى نابینى، چاو بگيره ئایا هیچ درزو که لیئان ده بینى؟ ۳} دواى
 جار له دواى جار چاو بگيره (و ئاسمانان بپشکنه، بو دوزینه وه ی ناریکى)،
 سه ره نجام چاوت به ده رکراوى ده گه ریته وه لات (بى ئه وه ی هیچی ده ستگیر
 بى)، له حالیکدا شه که ت بووه ۴} به دلنیايش ئاسمانى نزیکتر (له زه وى)

مان به چرایان رازاندۆتهوهو، بۆ بلیسه بارانی شهیتانه کانش (له پارچه کان) و (وێرای ئه وهش) ئازاری بلیسه داریشمان بۆ داناون (له رۆژی دوایی دا) ﴿۵﴾ بۆ ئه وانهش که به پهروهردگاریان بپروان، ئازاری دۆزهخ ههیهو، خراپترین سه ره نجامیشه ﴿۶﴾ کاتیک تیفرپی ده درین به کۆلین و قۆلپ دانه وه گره و لرفه ی ده بیستن ﴿۷﴾ نزیکه له پهستیان بپچرپی (و پارچه پارچه بپی)، هه ر کات کۆمه لیک (له بپروایان) ی فریدرانه نیو، (فریشته) دۆزهخه وانه کان لیان پرسین: ئایا ترسینه رو وریاکه ره وه تان بۆ نه هات؟ ﴿۸﴾ گوتیان: با، بپگومان ترسینه رو ئاگادارکه ره وه مان بۆ هات، که چی به درۆمان داناو گوتمان: خوا هیچ شتیکی دانه به زاندوهو، ئیوه جگه له گومراییه کی گه وره، له هیچ شتیکی دیکه دا نین ﴿۹﴾ (بپروا دۆزهخییه کان) گوتیشیان: ئه گه ر (کاتی خوئی) ئیمه بیستمان یان فامیامان (ئیستا) له نیو هاوه لانی کلپه (ی ئاگری دۆزهخ) دا نه ده بووین ﴿۱۰﴾ دانیان به گوناهیان داهینا، ئنجا دووری (له به زه یی خوا) بۆ هاوه لانی کلپه (ی ئاگری دۆزهخ) ﴿۱۱﴾ مسۆگه ر ئه وانه ی به په نهانی سام له پهروهردگاریان ده کهن، لیوردنیک (ی ناوازه) و پاداشتیکی گه وره یان هه یه ﴿۱۲﴾ قسه تان په نهان بکه ن یان ئاشکرای بکه ن (یه کسانه)، چونکه بپگومان ئه و (خوا) به (نیازو خولیایه کانی) هاوه لی سینه کان زانیه ﴿۱۳﴾ ئایا ئه و که سه ی (مرۆقی هیناوه ته دی و) دروستیکردوه (هه موو شتیکی له باره وه) نازانی ﴿۱۴﴾ له حالیکدا ئه و په نهانزانی شاره زاشه؟ ﴿۱۵﴾ (خوا) ئه و که سه یه زه وی بۆ ده سته مو کردوون، ئنجا به قه د پال و لاشانه کانی دا بپروون و له بژیوی، وی بخوون و (دوای زیندوو کرانه وهش) بلاوکرانه وه ته نیا بۆ لای ویه ﴿۱۶﴾ ئایا له و (خوابه ی) له ئاسمانه دلنیا که به زه ویتاندا رۆچوینن، ئنجا یه کسه ر (زه وی) گێژ بخوات؟ یان ئایا له و که سه ی له ئاسمانه دلنیا بوون که (بایه کی) چه و پامالتان بنیژته سه ر؟ ئنجا چاک ده زانن (ئاکامی) ترساندم چۆنه! ﴿۱۷﴾ به دلنیا ییش ئه وانه ی پیش وانیش به درۆیان دانا (په یامی خوا)، ئنجا ئایا (سزادان و) نکوولییکردنم (له

به درؤ دانانيان) چؤن بوو؟ ﴿١٨﴾ ئايا ته ماشاي بالندان (مه لان) يان نه كرده، له سهر وويانه وه پانرا خهرن (بوؤ باله كانيان) و ويكيان ده هيننه وه (باله كانيان ليك ده دهن) و جگه له (خوای) به به زه يی (به هه واوه) نايانگري! بيگومان ئه و بينه ري هه موو شتيكه ﴿١٩﴾ يان ئايا كييه ئه و كه سه ي سوپا تانه، جگه له (خوای) به به زه يی، سهرتان ده خات! بيپروايان ته نيا له له خو بایي بوون دان ﴿٢٠﴾ يان ئايا ئه و كه سه كييه، ئه گهر ئه و (خوا) بژيوه كه ي بگريته وه، بژيوتان ده دات! به لكو (بيپروايان) له سهر كي شي و سلهمينه وه دا سهره خهريان كرد ﴿٢١﴾ ئايا كه سيك كه له سهر پرووي سهر به ره و خوار ده پروات، راسترؤ تره، يان كه سيك كه به قيت و قنجي به پريه كي راست دا ده پروات؟ ﴿٢٢﴾ بلئ (خوا) ئه و كه سه يه ئيوه ي پيگه يانده وه، بيستن و چاوه كان و عه قله كانی بوؤ ره خساندوون، به كه ميي سوپاسگوزاري بوؤ خوا ده كه ن ﴿٢٣﴾ بلئ (خوا) ئه و كه سه يه ئيوه ي به زه ويدا بلاو كر دؤ ته وه، به س بوؤ لای ويش كؤده كرينه وه ﴿٢٤﴾ (بيپروايه كان) ده شلئين: (هاتنه دي) ئه و به ئينه (به ئيني زيندو وكرانه وه) كه يه، ئه گهر ئيوه له راستان؟ ﴿٢٥﴾ بلئ: زانباري (ئه و به ئينه) ته نيا له لای خوايه و، من ته نيا ترسي نه ريكي ئاشكرام ﴿٢٦﴾ ئنجا (كاتيك به ئينه كه هات و) له نيزيكه وه ديتيان ئه وانه ي بيپروا بوون، پرويان خراپ (و گرژ) بوو و (پييان) گوترا: ئه مه بوو كه كاتي خو ي ئيوه داواتان ده كرد (و په له تان بوو بي) ﴿٢٧﴾ بلئ: ئايا پيم بلين: ئه گهر خوا خوم و ئه وانه ي له گه لمدان، فه وتان ديني يان به زه يی پيمان دا هات، ئايا كي بيپروايان له ئازاريكي به ئيش رزگار ده كات؟ ﴿٢٨﴾ بلئ: ئه و (خوا) به به زه ييه و پروامان پي هيناو، پشتمان ته نيا به و به ستوه و، ئيوه ش له مه و دوا ده زانن كييه ئه و كه سه ي له گومرا ييه كي پروون دايه! ﴿٢٩﴾ بلئ: پيم بلين ئه گهر ئاوه كه تان رؤ چوو (به زه ويدا)، ئايا كي ئاويكي ره وانتان بوؤ ديني؟ ﴿٣٠﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(تَبَارَكَ): (أَصْلُ الْبَرَكِ: صَدْرُ الْبَعِيرِ، بَرَكَ الْبَعِيرُ: أُلْقِيَ بَرْكُهُ، وَاعْتَبِرَ مِنْهُ مَعْنَى اللُّزُومِ، وَالْبَرَكَةُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ، وَتَبَارَكَ: تَنْبِيْهُ عَلَى مَا يُفِيضُهُ عَلَيْنَا مِنْ نِعَمِهِ)، (تَبَارَكَ)، له (بَرَكَ) هوه هاتوه، (بَرَكَ) يش، به سینگی حوشر ده گوتری، چونکه حوشر که یه خ ده بی، پيشی سینگی داده دات، (أُلْقِيَ بَرْكُهُ)، واته: سینگی دادا، ئنجا له بهر ئه وهی حوشر کاتیک یه خ ده بی، سینگی ده نیته سهر زهوی و، به ویوه ده چه سپی و ده می نیته وه، له وه وه مانای په یوه ست بوون وهر گیراوه، (الْبَرَكَةُ): بریتیه له چه سپانی خپرو چاکه ی خوایی له شتیکدا، که ده فهرمو: (تَبَارَكَ): ئه مه ئاگادار کردنه وهیه بو ئه و چاکه و نيعمه ته ماددی و مه عنه و بیانه ی خوا به سهرمانیان دا ده ریژی.

(طَبَاقًا): (الْمُطَابَقَةُ: أَنْ تَجْعَلَ شَيْئًا فَوْقَ آخَرَ بِقَدَرِهِ، طَبَاقًا: بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ، مُطَابَقَةً): ئه وهیه شتیک له سهر شتیک دابینی به ئه ندازه ی خو، (طَبَاقًا)، واته: هه ندیکی له سهر هه ندیک، چین له سهر چین.

(تَفَوُّتٌ): (التَّفَاوُتُ: الْإِخْتِلَافُ فِي الْأَوْصَافِ: ﴿مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ﴾، أَي: لَيْسَ فِيهَا مَا يَخْرُجُ عَنْ مُقْتَضَى الْحِكْمَةِ، وَشَيْءٌ (تَفَاوُتٌ): به مانای جیاوازییه له وه سفه کاند، که ده فهرمو: ﴿مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ﴾، له دروستکراوی (خوای) به به زه ییدا، ته فاوت نابینی، یانی: شتیک نابینی که له حکمه ت بچیته ده، واته: نارپیکی نابینی و، بی یاسایی و بی سیستمی نابینی.

(فُطُورٌ): (أَصْلُ الْفَطْرِ: الشَّقُّ طَوْلًا)، (فُطُورٌ): بریتیه له وهی شتیک به باری در یزیدا بقلیشینی، قلیشاندن، (فُطُورٌ: لِإِخْتِلَالِ وَالْوَهْيِ فِيهِ)، (فُطُورٌ): بریتیه له نارپیکی و بی هیزیی له شتیکدا.

(كَرَّيْنِ): (الْكَرْ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالذَّاتِ أَوْ بِالْفِعْلِ، وَجَمْعُهُ كُرُّورٌ، (كَرَّ): بریتیه له گه رانه وه و باده نه وه بۆ شتیک، به خود، یان به کردار، واته: خودی ئه و شته بگپر دریته وه بۆ ئه وئ، یا خود کرده وه که ی بگپر دریته وه (كَرَّ)، به (كَرُّور)، کو ده کریته وه.

(خَاسِئًا): (خَسَأَ الْبَصَرُ: انْقَبَضَ عَنْ مَهَانَةٍ)، (خَسَأَ الْبَصَرُ)، چاوه که هاته وه یه ک، به زه بوونی، به هیچ له ده ست نه هاتوویی.

(حَسِيرٌ): (الْحَسِرُ: كَشَفُ الْمَلْبَسِ عَمَّا عَلَيْهِ، وَالْحَاسِرُ وَالْمَحْسُورُ: الْمَعْيَا لَانْكَشَافِ قَوَاهُ، وَحَاسِرٌ: حَسَرَ بِنَفْسِهِ قَوَاهُ، وَمَحْسُورٌ: التَّعَبُ حَسْرَةً)، (حَسِرَ): بریتیه له لابر دنی پۆشاکیک له سه ر ئه وه ی دایپۆشیوه، (بۆ وینه: حَسَرَ عَنْ ذِرَاعِهِ)، واته: قوئی هه لمالی، پۆشاکه که ی له سه ر باسکی لادا، (حَاسِرٌ وَمَحْسُورٌ)، هه ردووکیان به مانای ماندوو بوون و ماندوو بوو، دین، له به ر ئه وه ی بابای ماندوو بوو هیزه کانی نه ماون، (حَاسِرٌ)، که سیکه خوئی هیزه کانی خوئی نه هیشتبین و خوئی ماندوو کردبی، به لام (مَحْسُورٌ)، که سیکه، ماندوو بوون هیزی نه هیشتبی.

(مَصَابِيحُ): (مَصَابِيحُ: جَمْعُ مِصْبَاحٍ، وَهُوَ السِّرَاجُ، وَالْمِصْبَاحُ: مَقَرُّ السِّرَاجِ، وَالْمَصَابِيحُ: أَعْلَامُ الْكَوَاكِبِ)، (مَصَابِيحُ)، کوئی (مِصْبَاحٌ)، به مانای چرا، (مِصْبَاحُ)، بریتیه له نشینگه ی چرایه که، واته: ئه و شوقه ی هه یه، (مَصَابِيحُ)، به ئه ستیره ناوداره کانیش ده گوتری.

(رُجُومًا): (جَمْعُ رَجْمٍ: مَا يُرْجَمُ بِهِ مِنْ حِجَارَةٍ وَغَيْرِهَا)، (رُجُومٌ)، کوئی (رَجْمٌ) ه، یانی: پیدادراو، ده شگونجی کوئی (رَجْمٌ) بی، واته: پیدادان یانی: چاوگ بی، شتیک که به شتیک داده درئ، له به ردو جگه له به ردیش، که لی ره دا مه به ست پیی ئه و پارچه نه یزه ک و بلیسانه ن، که له ئه ستیره و خرۆکه کان جیاده نه وه.

(السَّعِيرُ): (النَّارُ، لَهَبُ النَّارِ، حَبَا سَعِيرُ النَّارِ)، (سَعِيرٌ)، به مانای ناگر دئی و، به مانای بلیسہی ناگریش دئی، ده گوتری: (حَبَا سَعِيرُ النَّارِ)، بلیسہی ناگرہ کہ خہفہ بوو، یاخود کوژایہ وه.

(شَهِيْقًا): (الشَّهِيْقُ: جَذْبُ الْهَوَاءِ إِلَى الصَّدْرِ، وَتَرَدُّدُ النَّفْسِ بِحَيْثُ يُسْمَعُ، وَالصَّوْتُ الشَّدِيدُ)، (شَهِيْقٌ): به چہند واتیہک هاتوه، یه کهم: ههوا خستنه نیو سییه کان، پیچه وانہی (زَفِيرٌ)، که بریتیه له ههوا دهر کردن له سییه کان، کهواته: (شَهِيْقٌ): هه ناسه هه لمزینہ، به لام (زَفِيرٌ): هه ناسه دانہ وهیہ، ههروه ها (شَهِيْقٌ): به مانای هه ناسه دانیک دئی که بناسری و، به مانای دهنگیکی به هیزیش دئی.

(تَقْوَرٌ): ده کولی، یاخود به قولپ دیتہ دهری، (فَارَ الْمَاءُ يَفْوَرُ فَوْرًا وَفَوْرَانًا: خَرَجَ مِنَ الْأَرْضِ وَجَرَى مُتَدَفِّقًا فَهُوَ فَوَّارٌ)، ثاوه که دهر چوو، دهر ده چئی، دهر چوون، (فَوْرًا وَفَوْرَانًا)، هه ردوویان چاوگن، ثاوه که له زهوی دهر چوو و رویشته به هه لقولینہ وه، (فَوَّارٌ)، دهر قولیوو به هیز.

(تَمَيِّزٌ): به: (مَيِّزٌ) و (مَيَّازٌ)، شوینراوه ته وه، (تَقَطَّعَ)، خهریکه لیك بیته وه و بپچری.

(الْغَيْظُ): (الْغَيْظُ: شِدَّةُ الْغَضَبِ)، (غَيْظٌ): بریتیه له توورہیی توند و سهخت.

(فَسْحًا): دووری، (السَّحْقُ: تَفْتِيْتُ الشَّيْءَ)، (سَحَقٌ): بریتیه له هارینی شتیك و پارچه پارچه کردنی، ده گوتری: (أَسْحَقَهُ اللَّهُ: أَي: جَعَلَهُ سَحِيْقًا وَسَحَقَهُ: جَعَلَهُ مُفْتَقًا)، (أَسْحَقَهُ اللَّهُ)، واته: خوا بیكات به (سَحِيْقٌ)، (سَحِيْقٌ) یش، واته: هار دراو، یاخود دوور خراوه.

(ذُلُّوْا): (ذُلُّوْا: مِنَ الذَّلِّ، ذُلُّوْلٌ: لَيْسَ بِصَعْبَةٍ)، (ذِلٌّ) ههیه و (ذُلٌّ) ههیه، (ذُلٌّ)، واته: بی دهسته لاتی و دماوی و گهر دنکه چیی، به لام (ذِلٌّ)، بو ئاژه ل به کار دئی واته: دهسته مویی، (ذُلُّوْا)، واته: ئاژه لیک دهسته مو، که ده فهرموی: خوا زهوی

(ذَلُول) کردوه، واته: وهك چوَن نازده لَيْك چه مووش نيه و به له باري پشت ده باته ژير بارو، بار ده كړي، ياخود خاوه نه كه ي سوار ي ده بي و ده چي ته سهر پшти، زه وييش به هه مان شيوه يه.

(مَنَازِبُ): (المَنَازِبُ: جَمْعُ مَنَكِبٍ، مُجْتَمَعُ مَا بَيْنَ الْعَضْدِ وَالْكَتِفِ)، (مَنَازِبُ)، كَوِي (مَنَكِبُ) ه، (مَنَكِبُ) يش، نهو شويته يه كه قول و شان پي كه وه ده به ستيته وه، باسك و شان، كه واته: (فَأَمْسُوا فِي مَنَازِبِهَا)، ياني: به لا شان هه كاني زه ويده برؤن.

(يَخْصِفُ بِكُمْ الْأَرْضَ): واته: به زه ويته اندا به ريته خوار، يان زه ويته ان له ژيردا رؤب چوي ني، (خَسَفَهُ اللَّهُ وَخَسَفَ هُوَ، أَي: ذَهَبَ وَغَابَ)، (خَسَفَهُ اللَّهُ)، واته: خوا به زه ويده برديه خوار، به لام (خَسَفَ هُوَ)، خوي به زه ويده چووه خوار، كه واته: (خَسَفَ)، هه به (لازم) هاته، هه به (متعدّي)، (خَسَفَهُ اللَّهُ)، به ركار خوازه، خوا به زه وي دا برديه خوار، به لام (خَسَفَ هُوَ)، نه مه (لازم) ه، واته: به ركاري ناوي، خوي به زه ويده چووه خوار (أَي: ذَهَبَ وَغَابَ)، واته: رويشت و ون بوو.

(تَمُورُ): (الْمَوْزُ: الْجَرِيانُ السَّرِيعُ، وَالْمَوْزُ: التُّرَابُ الْمُتَرَدِّدُ بِه الرِّيحُ، وَنَاقَةٌ تَمُورُ فِي سَيْرِهَا فَهِيَ مَوَارَةٌ)، (مَوْزُ): به رويشتني خيرا ده گوتري، هه روه ها (مَوْزُ): بهو گله ده گوتري كه با ده يهيني و ده يبا، ده گوتري: (وَ نَاقَةٌ تَمُورُ فِي سَيْرِهَا فَهِيَ مَوَارَةٌ)، حوشتر يك كه له رويشتنه كه يدا بيت و بچي و بسوورپي ته وه، (فَهِيَ مَوَارَةٌ)، نهو زور ده سوورپي ته وه، ياخود زور ديت و ده چي.

(حَاصِبًا): (الْحَاصِبُ: مَكَانٌ حَاصِبٌ: أَي دُو حَصَبَاءَ، وَالْحَاصِبُ: الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ تَحْمِلُ التُّرَابَ وَالْحَصَبَاءَ)، ده گوتري: (مَكَانٌ حَاصِبٌ)، واته: (حَصَبَاءُ ي، لِيَه حَصَبَاءُ) يش، واته: چه و ورده به رد، هه روه ها (حَاصِبُ)، به ماناي بايه كي به هي زيش دي، كه گل و چه و له گه ل خوي راده مالي.

(نَذِيرُ): (إِنْذَارٌ، مُنْذِرٌ، نَذِيرٌ)، هه به ماناي ترساندن دي، به چاوگ، هه به ماناي (مُنْذِرُ) يش دي واته: ترسيته رو ناگادار كه ره وه.

(نَكِيرُ): (إِنْكَارُ)، (نَكِيرُ)، به مانای نكوو لیلی کردن و، به مانای سزایه ك دئی بیته هوی تهوهی تهو كهسهی سزا دهدری، بگه ریتهوه لهو خراپهیهی دهیكات.

(صَفَّاتٍ): (صَفَّ الطَّيْرِ فِي السَّمَاءِ: بَسَطَتْ أَجْنِحَتَهَا فِي طَيْرَانِهَا فَلَمْ تُحَرِّكْهَا)، (صَفَّاتٍ)، واته: بالی خویمان پانراخستوه، چونكه (صَفَّ الطَّيْرِ فِي السَّمَاءِ)، واته: بالندهكان باله کانیان له ئاسمان پان راخستوه نه یانجوو لاندوه، بالنده كه دهفری دوو حالهتی هه: یان باله کانی لیک دهدات، ته گهر بیهوی بهرز بیتهوه، یان به خیرایی پروات، جاری واشه باله کانی ریک دهکات و، راده گری و به ههواوه دهوهستی، ئنجا تهوه پیی دهگوتری: (صَفَّاتٍ)، واته: بالندهکان بالیان پانراخستوه و راوهستان.

(وَقَبِضَ): (أَي: يُضَيِّقُ، يَضْمَنُ)، (يَقْبِضُ أَي: يُضَيِّقُ)، واته: باله کانیان تهنگ دهکهنهوهو دیننهوه یهك، (قَبْضُهُ أَي: ضَيْقُهُ، وَبَسَطُهُ أَي: وَسْعُهُ)، تهنگی کردهوه (بَسَطُهُ)، فراوانی کرد، (يَقْبِضُ)، واته: باله کانیان دیننهوه یهك، ئنجا بویه خوا ﷻ به کو هیناویهتی چونكه بو کوی بالندهکانه.

(عُرُورٍ): (عَرَّ يَغُرُّ غَرَارَةً وَغَرَّةً: جَهَلَ الْأُمُورَ، وَعَقَلَ عَنْهَا فَهُوَ غَرٌّ، وَعَرَّ فَلَانًا يَغُرُّ غَرًّا وَغُرُورًا: خَدَعَهُ وَأَطْمَعَهُ بِالْبَاطِلِ)، (عُرُورٍ)، واته: له خوایی بوون یان هه لئه تان، دهگوتری: (عَرَّ يَغُرُّ غَرَارَةً وَغَرَّةً)، واته: هه لئه تان و فریوی خوارد (جَهَلَ الْأُمُورَ وَعَقَلَ عَنْهَا)، ئاگاداری کاره کان نه بوو و لییان بیتاگا بوو، (فَهُوَ غَرٌّ)، تهو هه لئه تان و، فریو خواردوویه، (عَرَّ فَلَانًا يَغُرُّ غَرًّا وَغُرُورًا)، واته: فلانه کهسی هه لئه تاندو فیلی لیکردو به شتیکی پووچ ئومیدهواری کرد، که بوونی نیه.

(لَجَّ): (لَجَّ فِي الْأَمْرِ يَلِجُ لَجَاجًا وَلَجَاجَةً، أَي: لَازَمَهُ وَأَبَى أَنْ يَنْصَرِفَ عَنْهُ)، (لَجَّ فِي الْأَمْرِ)، واته: مکوور بوو له سهه کاره که، (يَلِجُ لَجَاجًا وَلَجَاجَةً)، ههم (لَجَاجًا)، ههم (لَجَاجَةً)، ههر دوو کیان چاوگن واته: پییهوه په یوهست بوو، ئاماده نه بوو دهستی لی هه لگیری.

(عُتُوْ): (عَتَى يَعْتُوْا عُتُوًّا وَعِتِيًّا: عَتَى أَي: اسْتَكْبَرَ وَجَاوَزَ الْحَدَّ)، واتە: خووی به زلگرت و له سنوور دەرچوو، (فَهُوَ عَاتٍ)، ئەو له سنوور دەرچووی خو بە زلگره، (وَالْجَمْعُ عُتَاةٌ)، به (عُتَاةٌ)، کو دەکرێتهوه، واتە: له سنوور دەرچووان. کهواتە: (عَتَى يَعْتُوْا عُتُوًّا وَعِتِيًّا)، واتە: له سنوور دەرچوو، یان خووی به زلگرت، به له سنوور دەرچوون و خو بە زلگرتن و، بکەرەکهی (عَاتٍ)یە، که که به (عُتَاةٌ)، واتە: له سنوور دەرچووان، یان خو بە زلگران، یان سنوور شکێنان، کو دەکرێتهوه.

(وَنُفُورٍ): (نَفَرَ مِنَ الشَّيْءِ نُفُورًا وَنِيفَارًا: فَزِعَ وَانْقَبَضَ غَيْرَ رَاضٍ عَنْهُ)، (نَفَرَ مِنَ الشَّيْءِ نُفُورًا وَنِيفَارًا)، واتە: له شتەکه سەلمیەوهو لێی دوورکەوتەوه، واتە: لێی داچەکی و خووی لێ دوورگرت و لێی پازیی نەبوو.

(مُكْبَأً عَلَى وَجْهِهِ): واتە: لەسەر دەم و چاوی، لەپەوروو کەوتو، (أَكْبَّ عَلَى الشَّيْءِ: أَقْبَلَ عَلَيْهِ وَشَغَلَ بِهِ)، (أَكْبَّ عَلَى الشَّيْءِ)، واتە: سەرقالی ئەو شتە بوو و پرووی تێکرد، بەلام (أَكْبَّ عَلَى وَجْهِهِ: انْقَلَبَ)، واتە: بەسەر دەم و چاویدا هەلگەپایەوه، (إِنْكَبَّ)، دیسان ئەویش بە مانای کەوتن بەسەر دەم و چاودا، یاخود هەلگەپانەوه لە سەر دەم و چاو و بە پشتەوهدا، بو هەردووکیان بەکاردی.

(سَوِيًّا): (السَّوِيُّ: الْمُسْتَوِي الْمُعْتَدِل، لَا إِفْرَاطَ فِيهِ وَلَا تَفَرُّيطَ)، (سَوِيًّا) و (مُسْتَوِي)، واتە: هاوسەنگ، که نه زیده پۆیی تێدابێ نه که متهرخەمی.

(ذَرَأْتُمْ): (أَي: خَلَقْتُمْ، أَوْ كَثَرْتُمْ أَوْ نَشَرْتُمْ)، (ذَرَأَ)، به سێ واتایان هاتو:

أ- ئێوهی وه دیهیناوه.

ب- یاخود ئێوهی زۆر کردوه.

ج- ئێوهی بلاوکردۆتهوه.

(زُلْفَةُ): (الزُّلْفُ: الْقُرْبَةُ، وَالْمَنْزَلَةُ، وَالزُّلْفَى: الْقُرْبَى وَالْمَنْزَلَةُ)، (زُلْف وَزُلْفَى)،
هەردووکیان بە مانای نزیکی و پێگەی نزیکی دین.

(سَيِّئَتِ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا): ئەوانەى بێپروان دەم و چاویان گۆرا، خراپ بوو، (سَاءَ يَسُوءُ سَوَاءً وَسَوَاءً: لِحَقِّهِ مَا يَشِينُهُ وَيُقْبَحُهُ، وَنُسِبَ ذَلِكَ إِلَى الْوَجْهِ، حَيْثُ إِنَّهُ يَبْدُو فِي الْوَجْهِ أَثَرُ السُّرُورِ وَالْغَمِّ)، (سَيِّئَتِ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا)، واتە: ئەوانەى بێپروان دەم و چاویان تێکچوو، خراپ بوو، واتە: حالەتییکی بەسەرھات کە ناشیرین و دزیوی بکات، بۆیەش پالێراوەتە لای ڕوو، چونکە لەسەر ڕووی مەرۆف، ھەم شوێنەواری دڵخۆشیی و، ھەم شوێنەواری خەم و دلتەنگیی، دەردەکەوێ.

(تَدْعُونَ): (تَطْلُبُونَ)، داوا دەکەن.

(يُحْجَرُ): (أَجَارَهُ: حَمَاهُ وَأَنْقَذَهُ)، (يُجِيرُ)، دەپاریزی، چونکە (أَجَارَهُ: حَمَاهُ وَأَنْقَذَهُ)، پاراستی و دەربازی کرد.

(غَوْرًا): (غَارَ الْمَاءِ يُغُورُ غَوْرًا، أَي: ذَهَبَ فِي الْأَرْضِ وَسَقَلَ فِيهَا)، ئاوەکە بە زەویدا چوووە خوار واتە: تێیدا ون بوو و شوێر بۆوە بە ناخی زەویدا.

(مَعِينٍ): (الْمَاءُ الْمَعِينُ)، ئاوێک بە چاو ببینێ، یاخود ئاوێکی پەوان کە بپروا، (مَعْنِ الْمَاءِ: سَهْلٌ وَسَالٌ فَهُوَ مَعِينٌ وَالْجَمْعُ: مَعْنٍ)، (مَعْنِ الْمَاءِ)، واتە: ئاوەکە ئاسان بوو و ڕۆیشت (فَهُوَ مَعِينٌ)، ئاوەکە پەوانەو دەپروا، (مَعِينٍ) بە (مَعْنٍ)، واتە: ئاوە ڕۆیشتوووەکان، یاخود: ئاوە پەوانەکان، کۆ دەکرێتەو.

مانای گشتیی نایه تہکان

خوای سَلَامٌ دہ فہرموی: (سَلَامٌ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)

بہ ناوی خواہی بہ بہ زہیی بہ خشنده، واتہ:

دہ سٹی کردنم بہ ناوی خواہی، تہوہش مہ بہستی پی تہوہیہ:

۱ - تہم کارہ تہنیا بو خوا دہ کہم.

۲ -- تہم کارہ بہ پی شہرعی خواہی دادوہر و کارزان دہ کہم.

۳ -- تہم کارہ بہ توانو یارمہتی خواہی مہرہ بان دہ کہم.

۴ - تہم کارہ بو ہیئانہ دی رہ زامہندی خوا تہ نجام دہ دہم.

﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، دوو سوورہت لہ قورئاندا بہم وشہیہ دہستیان پی کردوہ، وہک دہست پی کردن تہ گہرنا لہ نیو قہ دیدا زیاتر ہاتوہ، بہ لام سوورہتی (الفرقان)، تہم سوورہتی (الملک)، بہ (تَبَارَكَ)، دہستیان پی کردوہ، سوورہتی (الفرقان)، جگہ لہ سہرہ تایہ کہی، دوو جاریش لہ نیوہ راستہ کہیدا، وشہی (تَبَارَكَ) ہاتوہ: أ- ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ ۱۰، ب- ﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ ۱۱.

وشہی (تَبَارَكَ)، وہک لہ سہرہ تای تہفسیری سوورہتی (الفرقان) یشدا باسمان کردوہ.

زانایان ئاویان لیک داوہ تہوہ: (أَيُّ تَعَاظَمَ وَتَعَالَى وَكَثُرَ خَيْرُهُ)، واتہ: خوا بہرزہو مہزنہو خیرو بہرہ کہت و پیزی زورہو بہردہوامہ، ﴿الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾، تہو زاتہی حوکمرانیی و بالآ دہستی لہ دنیاو دواروژدا، تہنیا بہ دہستی ویہ، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، تہویش لہ سہر ہموو شتیک بہ توانایہ.

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، ئەو كەسەى مردن و ژيانى
 هیناونه دى، تاكو تاقیتان بکاتهوه، کامه تان کردهوهى باشته، ئیمه دوایى
 له تهفسیرکردنى ئەم سوورپهته موباره كەدا، وپرای مهسه له گرنگه كان چەند
 (كورتە باسیك) یش دهخینه پروو، بویه لیره دا به خیرایى به مانا گشتیه كیدا
 دهروین، كهواته: حیکمهت له دروستكرانى مروڤدا، تاقیکردنه وهیه تی به کردهوه
 به کردهوهى باش، وشهى کردهوه (عمل) یش، هم به کردهوهى دل و، هم به
 تهعبیرو دهبرپىنى زمان و، هم به جموجوولی ئەندامه كانیش دهگوتری، ﴿وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾، ئەو زور بالا دهسته و زوریش لیپوردهیه.

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾، ئەو زاتهى كهوت ئاسمانى به چين لهسه
 چینیى دروستكردوون، (طباق)، واته: (مُتَطَابِقَةً)، چين لهسه چين، ﴿مَا تَرَىٰ
 فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ﴾، له دروستكراوى (خواى)
 به بهزهى دا نارپكىى نابینى، چاو بگپره بزانه هیچ نارپكىى و كهلپن و درز
 دهبینى!

﴿ثُمَّ أَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَيْنٍ﴾، دوایى چاو بگپره دوو جارن، زانایان دهلپن: (كَرَيْنٍ)،
 لیره دا مه بهست ته نیا دوو جار نیه، بهلكو واته: جار له دوای جار چاو بگپره،
 ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾، چاوت به دهركراوى دهگهپتهوه بولات،
 واته: هیچى دهستگیر نه بووه، ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾، له حالپكیشدا كه زور شه كهت
 و ماندوو بووه.

﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾، به دلنایى ئاسمانى نزیکترمان به چرایان
 رازاندوتهوه، كه مه بهست پپیان ئەستیره كانه، ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾، ئەو
 ئەستیرانه مان کردوون، به مایهى بهرد بارانکردن و بلیسه بارانکردنى شهیتانه كان،
 ئنجا ئایا ئەستیره كان به تهواوى و به خپرى به شهیتانه كاندا داده درپن؟ به
 دلنایى نهخیر، بهلكو مه بهست ئەو پارچانه كه لییان دهبنهوه، كه نه یزهك و

بليسه كانن و، له ئهستيرهو خرۆكه كان جيا دهبنهوهو، دینه نيو مهودای هیزی راکیشانی زهوی و بهرگه ههواى زهوی و، بهو شیویه دینه بهرچاوی ئیمه، شهیتانه کانیان پى تیر باران دهکړین.

﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾، سزای کلهی دۆزه خیشمان بو شهیتانه کان ئاماده کردوه. ﴿وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ﴾، بو ئهوانهش که بیروان به پهروردداریان، سزاو ئازاری دۆزه هیهو، خراپترین سهره نجامیش ئهوییه.

﴿إِذَا الْفَوْأُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا﴾، کاتیک تییفری دهرین، گوئیان له گرهو لرفه ی دهی، گوئیان له هه ناسه هه لکیشانی دهی، ﴿وَهِيَ تَفُورُ﴾، له حالیکدا که دهکولئ و دهجوئی، ﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾، (ئهو دۆزه خه) خهریکه له رق و داخ و خهفتهان (له بهرانبهر کافرهکاندا)، لیک بیتهوهو پارچه پارچه بی، یهکیک دهلی: خهریکه له خهفتهی فلانکس دهچریم، یان خهریکم دهقلیشیم. ﴿كُلَّمَا أَلْفَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾، ههر کاتیک (دۆزه خه) کومه لیک تییفری دهرین دۆزه خهوانه کان، ئهوانه ی سهرپهرشتی دۆزه خه دهکهن، لییان دهپرسن: ئایا ترسینهرو وریاکه رهوه تان بو نه هات؟

﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ﴾، گوئیان: با به دلیایی ترسینهرو وریاکه رهوه مان بو هات، که چی ئیمه به درۆمان داناو، گوتمان: خوا هیچ شتیکی دانه به زاندوه، ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾، ئیه (ئه ی ترسینهرو وریا که رهوه کان!) ته نیا له گومراییه کی گه وره دان.

﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾، گوئیان: ئه گهر بیستمان، یا خود فانیمان، یانی: هیزی بیستمان به هره مان لی وهرگرتبایه و له خه لکی دیکه مان بیستبایه، یان خۆمان هیزی عه قل و هو شی خۆمانان به کارهینابایه، ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، ئیستا له نيو هاوه لانی کله ی دۆزه خه دا نه ده بووین.

﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، دانیان به گوناہی خویندا هینا،
نجا دوری بۆ هاوه لانی کلپه ی دۆزه خ.

ئەوان به و شیوه یه، به لام ئایا ئەوانه ی سام و هه یه قی خواو، شهرم و
ریزو حورمه قی خویان له دلدا هه بووه، چۆن؟.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾، به دلنایی ئەوانه ی
به په نامه کی به رامبه ر به په روه رگاریان سام و هه یه تیان هه یه، لیبوردنکی
تایهت و پاداشتیکی گه رهیان بۆ هه یه.

﴿وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، قسه که تان به په نهانی
بکه، یا خود به به رزی بکه، واته: به چه قسه بکه، یا خود دهنگی
پی هه ئین و به رزبکه نهوه، یه کسانه بۆ خوا، ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، خوا
نه که هه قسه ی به رزو به چه ده زانی و ده بیستی، به لکو ئەو زانی به
هاوه لی سینه کان (ذات)، به مانای (صاحبه) یه، که به مانای (هاوه ل) ه، شتی که
هه میسه له گه ل شتی دایه، نه ئینییه کان و خولیایه کانیش له بهر ئەوه ی هه میسه
له نیو دل و سینه کان دان، خوا ﷻ به خاوه و هاوه لی سینه کانی داناون.

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، ئایا که سی که دروستی کردوه، نازانی
(به دروستکاری خوی زانا نه)؟، ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، له حالیکدا ئەو زور
په نهانزانی شاره زایه؟ به دلنایی با.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾، (خوا) ئەو که سه یه زهوی بۆ ده سته مو
کردوون، وه که چۆن ولایت ده سته مو ده بی و، رام ده بی، به ئاسانی دیته
ژیربارو مامه له ی له گه لدا ده کری، خوا ﷻ زهوی بۆ ئاوا لی کردوون، که وه که
دوایی باسی ده که ی و، چهند جاریک باسمان کردوه، زهوی چهند جوړه
سوورانه وه یه کی هه و، له گه ل ئەوه شدا زور ده سته مو یه، ﴿فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا﴾،
نجا بۆ کارو کاسبی به قه د پاله کانی و لاشانه کانی دا برۆن، ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾،

له بژیوی ویش بخوون، ﴿وَالَيْهِ الشُّورُ﴾، (با له بیرتان نه چی) گه پانه وهش بهس بو لای ویه، بزانی چوون ده چنه وه خزمهت خوا.

﴿أَمَنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾، ئایا دلنیان له وهی له سه رییه، واته: خوا ﷻ له سه ره وهی دروستکراوه کانی خویهتی، نهك له نیو ئاسماندا بی به لکو له سه ره وهیه، چونکه (السَّمَاءِ)، یانی: سه ری (فوق)، تهو پهروه دگاره ی له له سه ره وهی دروستکراوه کانی خویهتی، ئایا لئی دلنیان و ئەمینن، ﴿أَن يَخْشِفَ بِكُمْ الْأَرْضُ﴾، که بهزه ویدا بتاباته خوار، ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾، له حالیکدا که گیژ ده خوات و خول ده خوات، یان دیت و ده چی؟

﴿أَمْ أَمَنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، یان ئایا دلنیا بوون لهو که سه ی له سه رییه، بایه کی چهو رامالکه رو گل و خو لپرامالکه رتان بو بنیری، ﴿فَسَتَعْمَوْنَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾، ئنجا تهو کاته ده زانی ترساندن و وریا کردنه وهی من چونه!

﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾، به دلنیا یی تهوانه ی پیش تهوانیش به درو یان دانا، پیغه مبه رانیان به درو دانا، په یامی خویان به درو دانا، پروژی سزاو پاداشتیان به درو دانا، ﴿فَكَيفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾، ئنجا ئایا نکولییکردن و ره خنه گرتنی من (لئیان و دوا یی سزادانم بو یان) چوون بوو! واته: وابوو که هه ر نایه ته وه صفکردن.

ئنجا دوا ی ته وهی سه رنجی را کیشان بو میژوو، جار یکی دیکه سه رنجیان راده کیشیته وه بو گه ردوون: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَبَقِصْنَ﴾، ئایا نه یان پروانیوه ته وه بالندان، (الطَّيْرِ)، کو ی (طائر)، واته: مه له کان، ئایا سه رنجی مه ل و بالنده کانیان نه داوه، له سه روویانه وه (صَفَّتٍ)، بالیان پانرا خستوون، (وَبَقِصْنَ)، هه ره ها بالیان دیننه وه یهك، ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ﴾، جگه له (خوای) به بهزه یی کهس نایانگری به هه واوه، به لام خوا ﷻ سیستمی بو

داناون، هه‌وای وا دروستکردوه، بالنده بتوانی پیدای بفری و بشتوانی مینیتته‌وه به هه‌واوه‌و، بالنده‌شی وا خولقاندوه، که ئیسقانه‌کانی سووکن و بوشایان تیدایه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که زۆر پته‌ون، وه‌ک له ته‌فسیری سوورپه‌تی (النحل)دا، باسیکی تاییه‌مان له باره‌ی بالنده‌وه کرد، جوړه‌کانی بالنده‌و پیکهاته‌ی بالنده‌و تاییه‌مه‌ندییه‌کانی.

﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾ به دنیایی خوا بینهری هه‌موو شتیکه، بالنده‌شی وا خولقاندوه، بتوانی بفری و به هه‌واوه مینیتته‌وه، وه‌ک چۆن ماسیی و ژیاندارانی ده‌ریاشی وا خولقاندوون، بتوانن به ئیو ئاودا برۆن و تیشیدا بژین و بگوزهرینن. ئنجا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَصْرُكُم مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾، یان ئایا کییه ئه‌وه‌ی بۆتان ده‌بنه سه‌ربازو سوپا، که جگه له (خوای) به به‌زه‌یی سه‌رتان بخهن، واته: جگه له خوا کئ بۆتان ده‌بیته سوپاو سه‌رباز، سه‌رتان بخات و پشتتان بگری؟ ﴿إِنَّ الْكُفْرَونَ إِلَّا فِي عُرْوٍ﴾^(۱)، بیپروایه‌کان ته‌نیا له هه‌لخه‌له‌تاویی و له خۆبایی بوون و فریو خواردن دان.

﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقُهُ﴾، یان ئایا کییه ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و (خوا) بژیوه‌که‌ی بگریته‌وه، بژیوتان بدات؟ یانی: تیکرای بژیوه‌کان: هه‌واو، ئاوو، تیشکی خۆرو، سه‌رجه‌م ئه‌و بژیوانه‌ی له زه‌وی په‌یدا ده‌بن، کییه ئه‌وانه‌تان بۆ دابین بکات و بژیوتان بدات، ئه‌گه‌ر خوا بژیوتان نه‌دات؟! بئگومان که‌س، ﴿بَلْ لَّجُؤًا فِي عُرْوٍ وَنُفُورٍ﴾، به‌لکو ئه‌وانه به‌رده‌وام بوون له سنوور شکینیی و سه‌له‌مینه‌وه‌دا، (لجاجة، ولجاجة)، یانی: مکوورپی و سوورپی له‌سه‌ر شتیک، به‌لکو ئه‌وانه له سنوور شکینیی و له سه‌له‌مینه‌وه‌دا، هه‌ر به‌رده‌وام و مکوورن.

ئنجا خوا ﴿عَلَّامٌ﴾ دوو وینه‌مان ده‌خاته به‌ر چاو، بۆ بابای بیپروای هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رو، بۆ بابای خواناسی پروادار، بیپروایه‌که وه‌ک که‌سیکه له‌په‌و پروو

(۱) (إِنْ) لابه‌ره (نافیه)یه، به مانای (ما)ی لابه‌ره.

له سهر دهم و چاوی پروا، پروا داره که ش که سیکه به قیت و قنجیی و ریځ و راستیی پروا، خوا ده فهرموئ: ﴿أَفَنْ يَمْشِيَ مُكْبَأً عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِيَ سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، ئایا که سیځ که له سهر پرووی له پهو پروو که وتوووه، له سهر دهم و چاوی ده پروات، چاکتر به پښه ده زانئ و، پښی راستگرتووتره، یاخود که سیځ که به پښه کی راست داو، به قیت و قنجیی ده پروات؟! وه لامه که ی دیاره.

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ﴾، (ئهی موحه ممد ﷺ!) پیان بلئ: ئهو (خوا ﷻ) ئهو زاته یه که ټیوه ی پښه یانده، (إنشاء) پښه یاندنی پله پله یه، له بهر ټیوه ی ټیمه له مندالدانی دایکماندا، له (نُطْقَةٍ) وه، بو (عَلَقَةٍ) و بو (مُضْغَةٍ)، پښ به پښ پښه گین، دواپی ورده ورده هه راش و گه وره ده بین، یانی: خوا ﷻ ټیوه ی پښ گه یانده به پښه یاندنی به پله پله، ﴿وَجَعَلْ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾، بیستن و چاوه کان و عه قلله کانیشی بو په خساندوون، ﴿فَلَيْلًا مَا تَشْكُرُونَ﴾، به که میی سوپاسگوزاریی ده که ن، یاخود ته نانه ت که میش سوپاسگوزاریی بو خوا ته نجام ناده ن.

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، بلئ: ئهو (خوا) ئهو زاته یه، که ټیوه ی له زه ویدا بلاوکردو ته وه، یان پښه یانده، ﴿وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، ته نیا بو لای ویش کو ده کرښه وه و خر ده کرښه وه.

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، (بیپروایه کان) ده لئین: ئهو به لئینه که نگییه، (کاتی هاتنی ئهم به لئینه که نگییه)، ته گهر ټیوه له راستان؟ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، بلئ: زانیاریی ئه وه ته نیا له لای خوا یه، زانیاریی کاتی هاتنی پروژی دواپی، ته نیا له لای خوا یه، پروژی دواپی چ مه به ست قوناغی یه که م بئ، که ناخیر زه مان و تیځ چوونی ئهم دنیاو گه ردوونه یه، چ مه به ست قوناغی دووهم بئ، که قیامه ت و هه لسانه وه و زیندو کرانه وه و ئاماده سازییه بو لپرسینه وه و سزاو پاداشت، زانیاریی هه بوون به کاتی هاتنی ئهو به لئینه، ته نیا له لای خوا یه، ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾، من ته نیا وریا که ره وه و ترسینه ریځی پروون و ناشکرام، یاخود پروون که ره وه و ناشکرا که رم.

ئنجاً خوا ﷻ یه کسەر ده یانگوازیته وه بو قیامهت: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾، کاتیک له نیزیکه وه به لینه که یان بین، واته: به نزیکه راوه یی هاتنه دی به لینه که یان دی، یاخود: سزای خویان له نیزیکه وه بین، ﴿سَيِّئَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئهوانه ی بیپروان، پرویان خراپ بوو، واته: پرویان تیکچوو و گرژو مؤن و رهش و تال بوو، ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾، گوتراش: ئا ئه مه بوو که زور داواتان ده کردو په له تان لی ده کرد.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا﴾، (ئه ی موحه ممه د ﷻ!) پێیان بفهرموو: بلی: ئایا ده بین، هه وائلم پێدهن، ئه گهر خوا من و ئهوانه ی له گه لم دان، فه وتان دنی و ئیمه ی مراند، ﴿أَوْ رَحِمَنَا﴾، یان به زه یی له گه لدا نواندین و، ئیمه ی سه رخست، له هه ردووک حالاندا:

﴿فَمَنْ يُخِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ئایا کئ بیپروایان له ئازاریکی به ئیش ده ربازو قوتار ده کات، واته: ئیمه چ خوا هانباته وه، وه ک ئیوه خهونی خراپمان پێوه ده بین، چ خوا به زه یی پێماندا بیته وه و سه رمان بخات، له هه ردوو حالاندا، ئیوه سزای به ئیش هه ر چاوه پێتانه، ئنجاً ئایا کئ ده ربازتان ده کات و کئ په ناتان ده دات؟!

که واته: گره و له سه ر ئه وه مه که ن، که ئیمه له به ین بچین و سه رمان به فه تاره ت بچئ، چونکه ئیمه سه ربکهوین، یان سه رمان به فه تاره ت بچئ، سزای سه خت و به ئیش هه ر چاوه پێی ئیوه یه، ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾، بلی: ئه و (خوای) به به زه ییه، پرومان پێی هیئاو پشتمان ته نیا به و به ستوه، ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، به دلناییی ئیوه ش ده زانن کتیه له گومراییه کی ئاشکرا دایه.

له کو تایی دا خوا ده فهرموئ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾، بلی: پیم بلین، هه وائلم پئ بدهن، ئایا ده بین ئه گهر ئاوه که تان پوچوو به زه ویداو

ونبوو، ﴿فَن يَأْتِكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ﴾، كى ئاويكى پرهوانتان بو دىنى، يان ئاويك كه له سه رچاوه دهرده قولتى و جو و جو بارى لى هه لده به سترين، كى ئه و ئاوه تان بو دىنى، ئاويكى شيرين و زولال؟ بىگومان بيجگه له خوا ﷺ ئه و نازو نيعمه تانه به هيچ كه س دابين ناكريين.

له نړه څومره لويه نيمګان له ټکالان
Stay in touch on social media
 نن مخکې پر موخه نوازل ټولګان

ډاګه باندني مخکته بي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/عالي بابير

کښلای

ډاګه باندني مخکته بي ماموستا علي بابير

www.alibapir.net
 English - عربي - ګوردی

ډاګه باندني مخکته بي ماموستا علي بابير

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

پراگه یاندنی بهرزیی و به پیزی و بهرده وامیی خیر و بهر که تی خواو، هه موو شت به ده ست بوونی له دنیاو دواپوژداو، په خساندنی خوا مهرگ و ژیان بو تاقیکردنه وه، که ئایا کی کرده وهی باشته؟ دروستکردنی ههوت چینه ئاسمان و، نه بوونی هیچ ناپیکیه که له دروستکراوی خوادا ﷻ، ویرای پشکنین و سوڤراخکردنی زور بو دۆزینه وهی که م و کورپی و، پازیندرا نه وهی ئاسمانی نیزیکتر له زهوی به ئهستییه چرا ئاسایه کان و، بلیسه بارانکردنی شهیتانه کانیش به پارچه کانی ئه و ئهستییه و خرۆکانه:

خوا ده فهرموئ: ﴿تَبْرَكَ الَّذِي يَدْرِى الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (١) الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْتُكُمْ اَحْسَنَ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُوْرُ ۝ (٢) الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَّا تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ۝ (٣) ثُمَّ اَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيْرٌ ۝ (٤) وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيْحٍ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيْطٰنِ ۝ (٥) وَاعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ۝﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له سیژده برگه دا:

(١)- ﴿تَبْرَكَ الَّذِي يَدْرِى الْمَلِكُ﴾، بهرزو خواهن پیزی بهرده وامه ئه و که سه ی هوکمپانی ته نیا هی ویه، پیشتیش گوتمان: (تَبْرَكَ)، له (بَرَك) وه هاتوه، (بَرَك) یش به مانای سینگى حوشر دى، حوشر که یه خ ده بى، سینگ دادده داته سه ر زهوی و به زهوییه وه ده نووسى، هه ندیکیش ده لىن: (تبارک) له (بُرکَة) وه هاتوه، (بُرکَة) ش، گوماویکه ئاوه که ی تیدا داوه ستاوه، ئنجا (تبارک) چ له (برک) وه هاتى، که سینگى حوشره و به

زەویەو دەنووسی و دەچەسپێ، چ لە (بُرکە) وە هاتبێ، کە ئاوە کە ی تیدا پادەو دەستی، (بُرکە)، بریتیه لە چەسپاندنی خێرو فەیزو بەخششی خوا لە شتیکدا، کەواتە: ﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾، واتە: بەرزەو خاوێن پێزی بەردەوامە، ﴿الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾، ئەو کەسە ی حوکمرانیی و بالادەستی تەنیا بە دەست ئەو، (الطبري) ئەم رستە موبارە کە ئاوا تەفسیر دەکات: (بِيَدِهِ مُلْكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسُلْطَانُهُمَا، نَافِذٌ فِيهِمَا أَمْرُهُ وَقَضَاؤُهُ)، واتە: حوکمرانیی دنیاو دواوژو بالادەستی تێیاندا، تەنیا بە دەست خاویەو، فەرمانی خواو بریاری خوا لە دنیاو دواوژدا جێبەجێ بووێ.

(۲) - ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئەویش لەسەر هەموو شتیک توانایە.

(۳) - ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، (خوا) ئەو کەسە یە کە مردن و ژیانی هێناونە دی، تاکو تاقیتان بکاتەو، کامەتان کردەوێ باشتر، (الطبري) ئاوا ئەم رستە موبارە کە شی دەکاتەو، دەلی: (فَأَمَّا مَنْ شَاءَ وَمَا شَاءَ، وَأَحْيَا مَنْ أَرَادَ وَمَا أَرَادَ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ، لِيَخْتَبِرَكُمْ فَيَنْظُرَ: أَيُّكُمْ لَهُ أَهْلُ النَّاسِ أَطْوَعُ، وَإِلَى طَلَبِ رِضَاهُ أَسْرَعُ)، واتە: خوا ﷻ دەمریتێ ئەو کەسە ی بیهوێ و هەر شتیک کە بیهوێ و، دەژیهنێ هەر کەسێ بیهوێ و، هەر شتیک بیهوێ، تاکو تاقیتان بکاتەو، تەماشای بکات: کامەتان ئەو خەلکینە! بۆی فەرمانبەرترن و، بۆ داواکردنی رەزامەندییە کە ی خێراترن.

(۴) - ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾، ئەویش بالادەستی لیبوردەیه، واتە: بالادەست و زالە بۆ کەسێ کە لە فەرمانی دەرچێ بۆ سزادانی و، زۆریش لیبوردەیه بۆ کەسێ کە بەر فەرمانی بێ و گوێرایەل بێ، خوا ﷻ بە لیبوردن و چاوپۆشی و بەزەیی خوێ مامەلە ی لەگەڵدا دەکات.

لێرەدا کە خوا دەفەرموێ: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ (۲)، پسپۆرانی زمان گوتووینانە: (التَّعْرِيفُ فِي: ﴿الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾، تَعْرِيفُ الْجِنْسِ، وَفِي الْكَلَامِ تَقْدِيرٌ: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ (۲) لَتَحْيُوا فَيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا، وَمُوتُوا فَتُجْزَوْا عَلَى حَسَبِ تِلْكَ الْبُلُوَى)، (أل) ی سەر ﴿الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾، بۆ ناساندنە، ناساندنە کەش

بۆ جینسه، واته: خوا ﷺ ههم مردنی هیناوه ته دی، ههم ژیان، تاكو بژیین و خوا تاقیتان بکاتهوه، کامه تان کرده وه که ی باشتهوه، دوایی مەرن و خوا به پیتی ئەو تاقیکردنه وه یه داوتانه، سزاو پاداشتتانه بداته وه.

زانایان هه ندیکیان ئاوا پیناسه ی ژیانان کردوه: (الْحَيَاةُ: قُوَّةٌ تَتَّبَعُ اعْتِدَالَ الْمِزَاجِ النَّوَغِيِّ لِتَقْيِضِ مِنْهَا سَائِرِ الْقُوَى)، واته: ژیان هیزیکه شوین هاوسه نگی میزاج و سرووشت ده کهوئ، (هی هه ر شتیک: مروقه، ئازده له، هه رچی هه یه)، تاكو به هوئ ئەو ریکی و هاوسه نگی میزاجه وه هه موو هیزه کانی دیکه، لهوئوه په دابن، بۆ وینه: دیتن و بیستن و خواردن و خواردنه وه تا کو تایی، (وَالْمَوْتُ: كَيْفِيَّةٌ عَدَمِيَّةٌ، هُوَ عَدَمُ الْحَيَاةِ عَمَّا شَأْنُهُ أَنْ يُوصَفَ بِالْحَيَاةِ أَوْ الْمَوْتِ، أَي: زَوَالِ الْحَيَاةِ عَنِ الْحَيِّ)، مردن چۆنه تیه کی نه بوویه، که بریتیه له نه بوونی ژیان، بۆ شتیک که بگونجی به ژیان یان مردن وه سف بکری، واته: مردن بریتیه له لاچوونی ژیان له زیندوویه ک.

ئجاکه ده فهرموئ: خوا ژیان و مردنی هیناونه دی، واته: زیندوویی دروستکردوه، ژیانداری دروستکردوه ژیانی پیداوه، که ده فهرموئ: مردنی دروستکردوه، واته: هوکاره کانی مردنیشی ره خساندوون، ئەگه رنا مردن نه بوویه که، دروستکردن پییه وه په یوه ست نابی.

هه لبه ته یه کیک له زانایان واده لئ، که هه ر ئەو رایه ش زیاتر له عه قل و فامی ئیمه وه نیزیکه و تیه وه ده چی.

هه ندیکیش گوتوویانه: مردن دروستکراویکی خوایه، لهو باره وه ش فهرماشتیکی پیغه مبه ری خوا ﷺ به نمونه دینه وه، که خوای پهروه ردگار له رۆژی دوایدا مردن له سه ر شیوه ی به رانییک ده خو لقیئنی و ئەو به رانه له پیش چاوی دۆزه خییان و به هه شتیان سه رده پردرئ و ده گوترئ: ئەی به هه شتییه کان! ئەوه ژیانی هه میشه ییتانه و مردن کو تایی هات، مردن نه ماو، ئەی دۆزه خییه کان!

ئېۋەش بۆ ھەمىشە لە دۆزەخدا و مردن نەما^(۱)، بەلام زاناينى دىكە دەلّين: ئەو تەعبىرىكى رەمزيە بۆ گەياندى ئەو پەيامە، كە بەھەشتيان و دۆزەخيان ھەر كاميان لە شوئى خوياندا، بۆ ھەمىشە ژيانىكى بەردەوام و نەپساوہ يان دەبى مردنيان بەسەر دانايە.

دواى ئەوہى خوا ﷻ خۆى وەسفکرد بە خىرو پاىەى بەرزىى بەردەوام و بەخشىنى بەردەوام و، بەوہى ھوكمپانى رەھاي دىناو دواړۆژەو، لەسەر ھەموو شتّى بە توانايەو، دواى ئەوہى خۆى وەسف کرد، بەوہى مردن و ژيانى رەخساندوون، تاكو مروّفەكان تاقى بکاتەوہ كاميان کردەوہى باشتەر؟ ئنجا خۆى وەسفکرد بەوہى خواوہنى ئەو پەرى زالىى و بالادەستى و ئەو پەرى لىبوردنە، ئنجا لەسەر پىناسەکردن و وەسفکردنى خۆى بەردەوام دەبى و دەفەرموى:

٥- ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾، (خوا ﷻ) ئەو كەسەيە ھوت ئاسمانى لەسەر يەكى ھىوانە دى، (طَبَاق)، دەلّين: (طَبَقًا فَوْقَ طَبَقٍ)، (طَبَاق)، كۆى (طَبَق)ە، واتە: چين، (طَبَاق)يش يانى: چين لەسەر چين، يانى: (بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ)، ھەندىكى لەسەر ھەندىكى، ئەمەش ئەو دەگەيەنئى كە ئاسمانەكان لەسەر يەكن، ھەتا ھەندىك لە زاناين دەلّين: ھەك چۆن توپكى پىواز ھەر كامىكيان دەورى ئەوى دىكەى داوہ، چينەكانى ئاسمانەكانىش بەو شىوہيەن.

(۱) (يُؤْتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحَ، فَيَنَادِي مُنَادٍ، يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَسْرُبُونَ وَيَنْظُرُونَ فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا فَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَوْهُ، ثُمَّ يَنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ فَيَسْرُبُونَ وَيَنْظُرُونَ فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا فَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَوْهُ، فَيَذْبَحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ، فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ، فَلَا مَوْتَ ثُمَّ قَرَأَ (وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ، وَهُؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ، أَهْلَ الدُّنْيَا، وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) { أخرجه البخاري: ٤٤٥٣.

(٦) ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾ له دروستکراوی (خوای) به بهزه پیدا نارپکی نابی، (تَفَاوُت)، خویراویشه ته وه: (تَفَوُّت)، (تَفَاوُت وَتَفَوُّت) یش، ههردووکیان به مانای نارپکی و کهم و کورپی: (الِخْتِلَافُ وَالنَّقْصُ)ن، یانی: پیکه وه نه گونجان و بی یاسایی نابینی له دروستکراوی خوای به بهزه پیدا.

(٧) ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ﴾ جار له دواي جار چاو بگپره (به دروستکراوی خوای به بهزه پیدا)، ئایا هیچ کهلین و درز دهینی؟ (الْفُطْرُ: الشَّقُّ طَوَّلاً وَ، الْفُطُور: الْوَهْنُ، وَالْفُطُور: الصَّدُوعُ وَالشَّقُّوقُ)، (فُطْر)، بریتیه له لهت بوون و قلیشان به باری دریزیدا، (قوماشیک ده قلیشین، داریک به ردیک ده قلیشین به باری دریزیدا)، ههروهها (فُطُور)، به مانای بیهیزیش دی و، (فُطُور). به مانای درزو کهلین و لهت بوونیش دی، که به دلنایی هه مووی مه به ست پی ته وه یه: نارپکی و بی یاسایی نابینی له دروستکراوی خوای به بهزه پیدا.

یانی: ئەم گهردوونه وهك دیواریک وایه، که ریک و تۆکمه وه ته واهوه درزو کهلینی تیدا نابینی، شه قبوونی تیدا نابینی.

که ده فهرمو: ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ﴾ یانی: (كَرِّرِ النَّظَرَ وَالتَّأَمَّلِ وَأَدِمِ الْمُلَاحَظَةَ هَلْ تَجِدُ نَقْصًا فِي خَلْقِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ؟!)، واته: چاو بگپره و رامینه و با سه رنجی بهرده وامت ببی، ئایا هیچ نارپکی له دروستکراوی خوای به بهزه پیدا دهینی؟!

(٨) ﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ﴾، دواي دوو جاری دیکه چاو بگپره، دوو که رهتی دیکه، که رهتی کوردی پهنگه له (کَرَّةً)، عه ره بییه وه هاتبی، (كَرَّتَيْنِ أَيْ: رَجَعَتَيْنِ أُخْرَيْنِ ابْتِغَاءَ الْخَلَلِ وَالْفَسَادِ وَالْعَبَثِ، وَالْمُرَادُ بِالتَّنْبِيَةِ: التَّكْرِيرُ كَمَا فِي لَبِّكَ وَسَعْدِكَ)، که ده فهرمو: ﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ﴾، دواي دوو جاری دیکه چاو بگپره، (واته: چاو به دروستکراوه کانی خوادا بگپری)، به مه بهستی دۆزینه وهی کهم و کورپی و نارپکی و عهیب و پووچی له دروستکراوی خوادا، به لام مه بهستی له دوو جار، دوو باره کردنه وه یه و مه رج نیه ته نیا

دوو بى، سى بى، چوار بى، دە بى، وهك له زمانى عەرەبىیدا تەعبیریکیان ههیه دهلى: (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)، (لَبَّيْكَ أَي: لَكَ تَلْبِيَةٌ بَعْدَ تَلْبِيَةٍ، وَسَعْدَيْكَ أَي: لَكَ إِسْعَادٌ بَعْدَ إِسْعَادٍ)، واته: جار له دواى جار من له خزمەت تۆدام، (لَبَّيْكَ)، واته: بەدەنگتەوه هاتم و له خزمەت دام، (سَعْدَيْكَ)، واته: ئامادەم بۆ بەختەوه رکردنى تۆ و جیبه جیگردنى فەرمانى تۆ، تاكو تۆ بەختەوه ر بى، كهواته: (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)، هەرچەندە واته: دوو تەلبیه و دوو ئیسعاد، بەلام عەرەب كه به کاریان هیتاون، مەبەستیان ئەوه بووه: بەردەوام له خزمەت دام و ئامادەم بۆ بەختەوه رکردنى تۆ، نهك ته نیا دوو جاران.

كهواته لیڤه: ﴿ثُمَّ أَتِجَ الْبَصَرَ كَرْنَيْنِ﴾ واته: جار له دواى جار، یانی: چەندان جار چاو بگێرە و ورد بەوه كه كهەم و کورپی بدۆزیهوه له دروستکراوى خواى به بهزهیدا، بەلام ئایا سەرەنجام چۆن دەبى؟

۹- ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا﴾ چاوت بەدەرکراوی و دامایی دهگەریتەوه بۆ لات.

۱۰- ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ (أَي: وَهُوَ مُعِيٌّ كَالْ)، له حالیکدا كه ماندوو و شهكەت بووه، چاوت زۆر گەراوه و سەرنجى داوه كه كهەم و کورپیەك بدۆزیتەوه له دروستکراوى خواى به بهزهیدا، بەلام چاوت به دەرکراوی و دامایی و به دەست خالی گەراوه تەوه بۆ لات، له حالیکیشدا كه زۆریش ماندوو بووه، یانی: زۆر هەولێ داوه و زۆر خۆی ماندوو کردوه، كهەم و کورپیەك بدۆزیتەوه، بەلام هیچی بۆ نه دۆزراوه تەوه، ئنجا وهك دواى له کورته باسیکدا باس دهکەین، له راستییدا ئەمه ئیعجازیكى زانستى زۆر گەورەى تێدايه، چونكه خوا ﷻ دهفەرموی: دروستکراوى خواى به بهزهی هەرچەندە زۆر سەرنج بەدى و چاو بگێرى و سۆراخ و پشکنین بکەى، كهەم و کورپی تێدا نابینی.

۱۱- ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾ به دنیایى ئاسمانى نزیكترمان به چرایان پازاندۆتەوه، (مَصْبِيح)، کۆى (مَصْبَاح)، یانی: چرا، لیڤه خوا ﷻ ئەستێرهکانى چواندوون به چرایانهوه، (دُنْيَا)، (مُؤَنَّث)، (الْأَدْنَى)، یانی: (أَقْرَب)، نزیكتر، بەلام بۆ

مَیْنَه (مُؤنَّث) یه، (دُنْیَا) بۆ (مُؤنَّث) و (أَدْنَى)، بۆ (مُدَّگَر) ه، یانی: ئاسمانیک که له ئیوه
نزیکتره (له خه لکی سهر زه وییه وه، نزیکتره) به چرایان رازاندوو مانه ته وه.

(١٢) - ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾، ئەو (ئەستیرا) نەمان گێراون بە بەردی بەرد باران
پێکران بۆ شەیتانەکان، (رُجُومٌ: جَمْعُ رَجَمٍ، وَهُوَ فِي الْأَصْلِ مَصْدَرٌ أُطْلِقَ عَلَى الْمَفْعُولِ،
أَي: الْمَرْجُوم بِهِ)، (رُجُوم)، کوێ (رَجَم) ه، که له ئەصلدا چاوگه، یانی: بەرد بارانکردن
و تیر بارانکردن، بەلام بەکارهێنراوه بۆ بەرکار، واته: ئەو شتە ی بەرد بارانی دەکری،
که واته: (رَجَم)، یانی: پێ بەرد بارانکراو، بۆ شەیتانەکان، ئنجا ئایا ئەستیرەکان بە خری
بە شەیتانەکاندا دادهدرین؟ بە دنیایی نەخیر، (أَي: جَعَلْنَا شُهَبًا وَأَجْزَاءَهَا الْمُتَفَصِّلَةَ
عَنْهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ)، واته: بلیسهکان و پارچهکانی، (که نەیزه کیان پێ دەلێن و) لیان
جیاده بنه وه (له ئەستیره و خرۆکهکان)، بهوانه شەیتانەکان تیر باران و بەرد باران
دەکهین، بۆ ئەوهی گوێ نەگرن له قسهی فریشتان و، نەچن بۆ سهری و مه علومات
نەهینن، هی فریشتهکان بۆ فالچییهکان، که دوا یی خه لک هه لخه له تینن.

(١٣) - ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ﴾، {ویرای ئەوهی ئاوا بهو پارچه ئەستیرانه، ئەو
شەیتانە دەر دەکهین و سزایان دەدهین}، له دواڕۆژیشدا ئازارو سزای کلپه ی
دۆزه خمان بۆیان داناوه.

شایانی باسه: که ده فهرموێ: ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ﴾، (الْبَصَرُ)، که (أل) ی ناساندنی
له سهره، (أل) له جیاتی پالوه لادراو (مُضَاف إِلَيْهِ) ه، یانی: (يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ بَصْرُكَ)،
چاوی تۆ چاوت ده گه رپته وه بۆ لات به دەرکراوی و داماو یی، ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾،
له حالیکدا زۆریش ماندوو و شه کهت بووه، به لام هیچ عه یب و که م و کوپیی
له دروستکراوی خوا ی به به زه ییدا نه دۆزیونه وه.

کورته باسیک له پینچ سهرنج دا

به پړان!

ئهم کورته باسه له باره ی زیاتر پروونکردنه وهی چه مک و واتای ئه و پینچ
تایه ته موباره که وهیه که مه سه له ی یه که میان لی پیک دی:

١- ئامانج و حکمه تی مردن و ژیان، تاقیکردنه وهیه و، مردنیش له بهر دهرخستنی
بالاده ستی خوا ﷺ پیشخراوه، خوا زور به پروونی لیره دا ده فرموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَنْتُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُوْرُ﴾ (٢) واته: (خوا ﷺ) ئه و
که سه یه که مردن و ژیانی هیئانه دی، تا کو تاقیتان بکاته وه، کامه تان کرده وهی باشره و
ئه و بالا ده ستی لیبوره ده، که واته: ئیمه له و سه ر زه وییه داندراوین بو تاقیکردنه وه،
ئهم راستیه و پرای تیره له سووره تی (هود) یشدا، هاتوه: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَنْتُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا
﴾ (٧) هه روه ها له سووره تی (الكهف) یشدا، هاتوه: ﴿اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِينَةً
لِّمَا لِنَبْلُوَهُمْ اَنْتُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (٧) ئهم سئ ته عبیره له هه ر سئ سووره ته کانی:
(هود و كهف) و (ملك) یش دا هاتوون، راستیه كه له هه موو قورئاندا یه ك جاریش بی،
هه ر ته واوه، به لام بیگومان راستیه كه له سئ شویندا بی، زیاتر جی بایه خه، که واته:
ئیمه بو تاقیکردنه وه له م سه ر زه وییه داندراوین، ئایا بوچی خوا ﷺ مردنی پیشخستوه؟
له سونگه ی ئه وه وه که مردن زیاتر بالاده ستی خوا ده گه یه نی، چونکه هه موومان له
مردن ده ترسیین و، هیچ دروستکراویك هه ز به له بهین چوون ناکات و هه ز به بوون
و ژیان ده کات، بویه خوا مردنی پیشخستوه، واته: بزائن که ئیوه هی خوتان نین و
په روه ردگارو خاوه نیکتان هه یه، ئه وه تا ده تا مری نی بی ئه وه ی بتانه و ی و، ئه وه نده ی
بیه و ی ده تا نژیه نی، به لام حکمه تی ژیانده که تان بو ئیوه، ئه ی مروف و جند! ئه وه یه
که تاقیتان بکاته وه، له م ژیا نه کاتییه ی دنیا دا.

۲- **حەوت ئاسمانەکان و سنووریان نازانین،** که خوا دەفەرموی: **﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾**، ئەو زاتەى حەوت ئاسمانى لەسەر یەکى چين چینی خولقاندوون، نازانین وەك زۆر جارى دیکەش گوتوو مانە ئەو حەوت ئاسمانانە سنوورەکیان کۆیە؟ ئەوەندە دەزانین که خوا دەفەرموی: ئاسمانى نیزیکترمان بە چرایان پازاندۆتەو، مانای وایە هەرچی ئەستێرەیهو کههکەشانە، هەمووی لە سنوورى ئاسمانى یەکهمدایە، بەلام ئایا سنوورى ئاسمانى یەکهەم لە کوێ کۆتایى دى؟ نازانین، تاكو ئیستا زانست بەو نەگەیشتو، ئنجا ئاسمانەکانى دیکەش که لەسەر ئاسمانى یەکهەمەون: ئاسمانەکانى دووهم و سییەم و چوارەم و پینجەم و شەشەم و حەوتەم، ئەگەر هى یەکهەم نەزانین سنوورەکەى تا کۆیەو وردهکارییهکانى نەزانین، ئەوانى دیکە چاکتر نازانین، شایانى باسیشە: ئیمە لە هەر کام لە تەفسیری سوورپەتەکانى: (فصلت) و (الرحمن)دا، هەروەها کاتى خوێ لە تەفسیری سوورپەتى (الأعراف)یشداو، لە تەفسیری سوورپەتى (الأنعام)یشداو، لە تەفسیری سوورپەتى (یونس)یشدا، لە بارەى گەردوونەو، لە بارەى حەوت ئاسمانەکانەو، قسەمان کردو، بەلام بە تایبەت لە تەفسیری سوورپەتى (فصلت)و، لە تەفسیری سوورپەتى (الرحمن)دا، لەو بارەو ئەوێ که زانیومانە بە پێویستمان زانیو و مرووف لەم رۆژگارەدا پێى گەیشتو، خستوو مانەتە روو، واتە: تەفسیری ئەو سوورپەتانەى که باسى حەوت ئاسمانەکان و گەردوونمان تیدا کردوون، ئەگەر بە پێى ریزبەندى موصحف بیانلین: لە تەفسیری سوورپەتەکانى: (الأنعام) و (الأعراف) و (یونس) و (فصلت)و، دوا جار سوورپەتى (الرحمن)دا، لەو بارەو قسەمان کردو.

۳- ئەم ئايەتانهى سوورەتى (المالك) و، ئايەتەكەى سوورەتى (النمل)، كه دەفەرموى:

﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَفْنَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (۸۸) هەر وها ئايەتەكەى سوورەتى (السجدة)، كه دەفەرموى:

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ (۷) ديسان سوورەتى (الأعلى)، كه خوا تئيدا دەفەرموى:

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (۱) ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى﴾ (۲) هەموو ئەو ئايەتە موبارەكانە، وەك ئەمۇنە، ئىعجازىكى زانستى مەزىيان تئىدايە، چونكە لە هەموو ئەو ئايەتانهدا، خوا ﷻ زۆر بە روون و راشكاوي پيمان رادەگەيەنئ، كه دروستكراوهكانى

خۆی بهوپه‌ری ورده‌کاری و پێک و پێکی دروستکردوون و، بهوپه‌ری باشی دروستکراوه‌کانی خۆی هێناونه دی و، ده‌فه‌رموئ: نارپێکی له دروستکراوی خوادا نیهو، ئه‌وپه‌ری یاساداری و سیستماتیکی و ورده‌کاری هیه، خوا ئاوی فه‌رمووه، ئنجا که ته‌ماشای واقعی‌ش ده‌که‌ین، هه‌روایه، که‌واته: هه‌موو ئه‌و ئایه‌ته موباره‌کانه، ئی‌عجازی‌کی زانستی‌یان تێدا‌یه، زانست دوا‌ی ئه‌وه زۆر به‌ره‌و پێشه‌وه چووه، ئنجا بۆی ده‌رکه‌وتوه، که هه‌رچی خوا خولقاندوویه‌تی، به‌باشترین شیوه خولقاندوویه‌تی، وه‌ک له سوورپه‌تی (النمل) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (٨٨) واته: دروستکراوی خوا که هه‌موو شتی‌کی به‌وردکاری په‌خساندوه، (إتقان)، واته: ورده‌کاری و پێک و پێکی، بۆ هه‌له‌یی و بۆ که‌م و کوپی، هه‌روه‌ها له ئایه‌تی (٧) ی سوورپه‌تی (السجدة) دا فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (٧) (خوا) هه‌رچی دروستیکردوه، به‌باشترین شیوه دروستیکردوه، هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی سوورپه‌تی (الأعلى)، که ده‌فه‌رموون: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (١) ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى﴾ (٢) ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ (٣) واته: ناوی په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزت به‌پاک بگره، ئه‌و زاته‌ی هه‌موو شتی‌کی هێناوته دی، ئنجا پێکی‌خستوه (و چاک کردوه و تێرو ته‌واوی کردوه)، هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌ندازه‌گیری بۆ هه‌موو شتی‌ک کردوه و پێنمایی کردوه و خستوویه‌ته سه‌ر پێی راست.

لێره‌ش که خوا ده‌فه‌رموئ: هه‌رچه‌نده زۆر سه‌رنج بده‌ی و چاو بگێرێ و وردبیه‌وه، نارپێکی و بۆ یاسایی له دروستکراوی خوا‌ی به‌به‌زه‌ییدا نابینی، ئه‌وه‌ی خواش فه‌رموویه‌تی، له‌سه‌دا سه‌د (١٠٠/١٠٠) وایه: مروّف ته‌ماشای جه‌سته‌ی خۆی ده‌کات، ته‌ماشای ئاسمانه‌کان ده‌کات، ته‌ماشای زه‌وی ده‌کات، ته‌ماشای به‌رگه هه‌وا ده‌کات، ته‌ماشای به‌رگه ئاوی ده‌کات، ته‌ماشای جیهانی پروه‌ک و شیناورد ده‌کات، ته‌ماشای عاله‌می ژیا‌نداران و زینده‌وه‌ران ده‌کات، هه‌رچی ته‌ماشای ده‌کات، هه‌مووی به‌وپه‌ری پێک و پێکی و ورده‌کاری هێندراوه‌ته دی و، خوا ﷻ هه‌ر شتی‌کی خولقاندوویه‌تی به‌باشترین شیوه

خوڵقاندوو یهتی، بۆ وینه: له زینده وهران دوو پشکی به جوړیک دروستکردوه که باشتین شیوهیه، به لای دوو پشک به زهره، ههروهها مار بۆ ئیمه به زهره، که مه رج نیه ته نیا زیان و زهریشیان هه بی، سوودیشیان لای وهرده گیرئ، به لام بۆ دوو پشک و مار، بهو شیوهیهی خوا خوڵقاندوونی، باشتین شیوهیه، ههروهها بۆ ئاژه لان و، بۆ کوێ زینده وهران و، بۆ گهر دوون و خوړ و زهوی و مانگ و... هتد.

٤- بهرد بارانکردنی شهیتانه کان، به پارچه کانی ئهستیرهو خرۆکه کانه، نهك خودی خویان، که ده فهرموئ: ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ﴾، واته: کردوو مانن، (ئهو ئهستیره خرۆکه مان کردوون) به چاوگ بۆ لیه بهرد بارانکردن و بلیسه بارانکردنی شهیتانه کان، نهك خودی ئهستیرهو خرۆکه کان خویان، ئیستا دهر کهوتوه که ئهو پارچانهی له خرۆکهو ئهستیره کان ده بنهوه، ئهستیره کان له ئه نجامی ئهوه دا که ده ته قنهوه، پارچه یان لای ده بنهوه، ههروهها خرۆکه کان له ئه نجامی خوڵانهوهو سووران دا، پارچه یان لای ده بنهوه، ئهو پارچانهش که دینه نیو مهودای هیزی کیشکردنی زهوی و بهرگه ههواي زهوییهوه، ئهوانه که وهك بلیسه ئاگر دهر ده کهون بۆ ئیمهوه، جاری واش ههیه به قهبارهی جوړاو جوړ ده کهونه سهر زهوی، که ئیمه له ههر کام له ته فسیری سووره ته کانی: (الحجر و الشعراء و الصافات) دا، لهو بارهوه قسه مان کردوه، که چۆن شهیتانه کان به هوئی ئهو بلیسانه وهو، له لایه ن فریشته کانی شهوه - وهك دوايی له ته فسیری سووره تی (الجن) یشدا، جاریکی دیکه پیی ده گهینهوه - تیر باران و بهرد باران ده کرین، بۆ ئهوهی گوئی نه گرن له قسهی فریشتان و، زانیاریی و ههوالی ئاسمان له فریشته کانهوه نه دزن و، نه یهینن بۆ کاهین و فالچییه کان.

٥- ههر کام له مردن و ژیان، پێویستن، له م باره وهش به چاکم زانی که له بهر پۆشنایی بهرگی دوازدده می ته فسیری (الجواهر فی تفسیر القرآن) ی (جوهری طنطاوی) دا^(١)، چهند سهرنجیکی خیرا بدهم له دیاردهی ژیان و مردن، که ههر دووکیان پێویستن و

خوای زاناو کارزان که داینون، له بهر ئه وهیه که مرۆف و ژيانداران، پتووستیان به ههردووکیان ههیه، ههم به ژيان، ههم به مردن، لیره دا کورتهی قسه کانی وی دینم:

بیگومان حالهتی مردن و ژيان، له نێو ژيانداران و له نێو ڕووهکاندا، ههروهها ههر ئهو دووانهش ژيان و مردنیا به سهر دا دی، ئنجا خوا ﷻ ههم ڕووهك، ههم ژياندارانی یه كجار زۆر كردهوون، تاكو ئهو زۆرییه قهره بووی مردنه كیان بۆ بکاتهوه، ههروهها مردنیشی بۆ داناون، بۆ ئه وهی ئهو مردنه جار جار سهر زهوییانی لێ پاك بکاتهوه، ئه گهرنا به دنیایی سهر زهوی هه مووی داده گیرا به ژيانداران و ڕووهکان، ئه گهر هاتباو مردن و حالهتی له بهین چوونیان نه بووایه، ئیمه لهو بارهوه دوازه (۱۲) کورته سهرنج ده دهین:

۱- تۆوی دارخورما، ههروهها تۆوی گه مه شامیی، ئهو دووانه، تۆوه کیان هینده زۆره، ئه گهر هاتباو ههر چی تۆوی دارخورمایه، ههر چی تۆوی گه مه شامیی، هه مووی ڕووبایه، هه موو سهر زهوی داده پۆشی و، بواری جموجۆل بۆ هیچ شتیکی دیکه نه ده مایه وه.

۲- ماسیی، ئهو گه رایهی له نێو خۆیدا هه لێ گرتوه، که به عه ره بیی (بطروخ) ی پێ ده لێن، هینده زۆره، ئه گهر هاتباو ئهو گه رای ماسیی، هه مووی بووبایه ماسیی، یانی: دهر فەتی بۆ ره خسابایه، نه مردبایه، ده ریا هه مووی ده بوو به ماسیی، یهك پارچه ماسیی، چونکه ههر مێینه یه کی ماسی له سالتیدا، دوو ملیۆن گه راو هیلکه داده نێ، ئنجا ئه گهر ئهو گه رایانه هه موویان بووبانه ماسیی، له ماوهی سالتیدا تیکرای ده ریا هه مووی ده بوو به ماسیی.

۳- ههر کام مێشوولهو کیچ، که دوو جوړه زینده وهری زانراون، ئه گهر هاتباو له بهین نه چووبانایه، به سه رماو به گه رماو ته مه نی کورت و، مابانه وه، ههر کامێك له وانه، هه موو سهر زهوی داده پۆشی.

۴- زانیهك به ناوی (ولاس)، ده لێ: جوړه گیایهك ههیه، هه موو سالتێك هه و ته سه دو په نجا هه زار (۷۵۰ ۰۰۰) ده نکه تۆویی لێ په یاد ده بێ، ئنجا ئه گهر ههر یهك پنجه گیا، لهو جوړه گیایه سێ سالان به رده وام بووایه نه مردبایه، هه موو سهر زهوی داده پۆشی.

۵- ھەندىك لە زىندەوەرە وردەكان، كە مىكرۆب و بەكتېريان پى دەلّين، ئەگەر ھاتباو پىنچ پوژان لەسەر يەك بەردەوام بوونايەو، نەمردباناىەو، لەسەر زاووزى بەردەوام بوونايە، ئوقيانووسەكانيان بە قوولايى يەك ميل واتە: (۱۶۰۹)م دادەپوۆشى.

۶- مىكرۆبى نەخۆشىي كۆلّيرا كە ھەر بىست (۲۰) خولەكك، دوو چەندان دەبىتەو، ئەگەر يەك پوژى بەسەردا پرواو لەسەر ئەو حالّ (منوال)ە، بەردەوام بى، لە ماوہى يەك پوژدا، كىشەكەى دەبى بە (۷۳۶۶)تەن و، ژمارەى ئەو مىكرۆبى كۆلّيراىە دەبى بە ژمارەيەك كە ژمارە يەك دابىيى و بىست و يەك (۲۱)، سڧرى لە پىشەوہ بى (۱،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰).

۷- فيل كە لە ھەموو ژيانداران كەمتر و سستتر زاووزى دەكات، لە بىست (۲۰) سالددا يەك بە چكەى دەبى، يەكك لە زاناىان حىسابى كردوہ ئەگەر ھاتبا ھەر جووتە فيلّك كە بە (۲۰) سالد يەككيان دەبى، بەردەوام بوونايە، بۆ ماوہى (۷۵۰) سالد، نۆزدە مليوّن (۱۹،۰۰۰،۰۰۰) بە چكە فيليان دەبوو، واتە: ئەگەر ھەموويان گەورە بوونايەو زاووزيان كردبايە، ئەوئەندە دەبوون، بەلام دەمرن و ھىندە بەردەوام نابن.

۸- كوللە جارى وا ھەيە بەسەر كشتوكالى خەلكدا دى و ھىچ شتىك ناھيّلّ، خوا ﷻ واى داناو، تەمەنيان كورتەو ھەر كات زۆريش بوون، ھەندىكيان ھەندىكيان دەخۆن، چونكە ئەگەر بىت و ھەر بەردەوام بن و بژين، ھەرچى شينا وردە لەسەر زەوى ناھيّلّ.

۹- مەحار، كە قۇزاخەو گويچكە شەيتانى پى دەلّين، لە سالىك دا شەست مليوّن (۶۰،۰۰۰،۰۰۰) ھىلكە دادەنى، ئنجا ئەگەر ھاتباو ھەموويان مابانەوہو بۆ ماوہى سالىك، دوو سالد، بەردەوام بوونايە، قەبارەكەى لە گۆى زەوى گەورەترو دەبوو.

۱۰- مېش كە ژيانى ئينسان تىكدەداو ھەر مېينەيەكى مېش، پىنچ تاكو شەش جار زاووزى دەكات و، ھەموو جارى (۱۲۰ - ۱۵۰) گەرا دادەنى، ئەگەر ھەموويان ژياباناىە، بە دلّيايى سەر زەوى تىكرا دەبوو بە مېش، ئەگەر گريمان ھەر مېشك بۆ ماوہى مانگيك ژيابايە، بەلام مېش تەمەنى چەند پوژيكە.

۱۱- ھەندىك لە ژيانداران لەسەر ھەندىكيان دەژين، بۆيە ئەگەر يەككيان كە خۆراكى ئەوھى دىكەيە، نەما، يانی: خۆراكەكەى نەما، ئەوھى دىكەش نامىنى، بۆ وینە: مارەكان لە ھەندىك لە ولاتاندا لەسەر جرج و مشك دەژين، بۆيە ئەگەر جرج و مشكەكان نەمان، مارەكانىش دەمرن، چونكە خۆراكیان نامىنى، ديسان ئەگەر پشیلە ھەبن و مشك و جرجەكان بخۆن، ديسان خۆراكى مارەكان نامىنى و، مارەكانىش لە بەین دەچن، كە ئەوھش جورىكە لە ھاوسەنگىي، كە خوا ﷻ لە نىوان ژياندارەكاندا ھىناويەتە دى.

۱۲- مىكرۆبى نەخۆشىي مەلاريا، تەنيا لە رېي مىشوولەو نەقل دەبى، مىشوولەى (ئەنوفلس)، ئنجا ئەگەر ئەو جورە مىشوولەيە نەبوو، نەخۆشىي مەلارياش كە مىكرۆبەكەى لە رېي ئەوھو بەلاودەبىتەو، ئەويش بلاو نابىتەو، بۆيە وەختىك ئەو مىشوولەيە، دەرمانىكى بۆ بەكاردەھىترى كە نەھىلدري، مانای وایە رىگا دەگىرى لە بلاو بوونەوھى ئەو نەخۆشىيەش.

كەواتە: ھەم ژيان و ھەم مردن، خواى كاربەجى پەرورەدگار بە ھاوسەنگىي دايان، ھۆكارەكانى ژيانى زۆر كردوون و ھۆكارەكانى مردنىش و، ئەو ھاوسەنگىيەش لە نىوان ژيان و مردندا، كە خوا ﷻ دايانە بە سىستىمىكى زۆر وردەو، بەھۆى ئەوھوھش ژيانى مرووف دەگونجى لەسەر زەوى بەردەوام بى.

مەسەلە ی دووهم:

بیبروایان سزای دۆزهخ چاوه‌پێانهو، کاتیک فری دەدرێنه نیوی، گرهو لرفه‌ی ده‌بیستن و ده‌کۆلی و، نیزیکه له توورپه‌یی و په‌ستییان به‌رانبه‌ریان، بپچرێ و لیک بیته‌وه، هه‌ر کات پۆلیک له بیبروایان خرا نه‌ نیوی، دۆزه‌خه‌وانه‌کان لێیان ده‌پرسن: ئایا ترسینه‌رو وریاکه‌ره‌وه‌تان بۆ نه‌هات له‌لایه‌ن خواوه؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: بای، ئنجا دانیشی پێدا دی‌نن، که ئه‌گه‌ر بیستبایان و فامبایان، به‌و ده‌رده‌ نه‌ده‌چوون:

خوا ده‌فهرموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾ ٦ ﴿إِذَا الْقُؤُوبُهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ﴾ ٧ ﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ ٨ ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ٩ ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ١٠ ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ١١ ﴿

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌تانه، له چواره‌ برگه‌دا:

١- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾، ئه‌وانه‌ی بیبروایان به‌ په‌روه‌ردگاریان، ئازاری دۆزه‌خ و خراپترین چاره‌نووسیان بۆ هه‌یه.

(ل) ی سه‌ر ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾، (لَا تَمْلِكُ) ه، واته: ئه‌وانه‌ ده‌بنه‌ خواوه‌نی ئازارو سزای دۆزه‌خ، ئازارو سزای دۆزه‌خیش خراپترین شوینه، خه‌لکی بۆ لا بگه‌رێته‌وه، (المَصِيرُ): ئه‌و شوینه‌ی خه‌لک بۆی ده‌چێ، یان ئه‌و کاته‌ی خه‌لک تێیدا کۆده‌بنه‌وه‌و بۆی ده‌چن.

که ده‌فهرموێ: ئه‌وانه‌ی بیبروان به‌ په‌روه‌ردگاریان ئازارو سزای دۆزه‌خیان بۆ هه‌یه‌و خراپترین سه‌ره‌نجامه، واته: بیبروان له‌ جند و له‌ مرو‌ف، وه‌ک له‌ ئایه‌ته‌کانی دیکه‌دا هاته‌وه.

ئىنجا بزانين حال و بارودۇخيان چۆنە! كە دەچن بەرەو دۆزەخ:

۲- ﴿إِذَا الْقَوَايِمُ سَمِعُوا مَا شَهِقًا﴾ كاتىك فرى دەدرىنە تىي، تىيىفرى دەدرىن، گويىستى (شَهِق) دەبن، لە لايەن دۆزەخەو، (شَهِق)، (إِذْ خَالَ النَّفْسِ إِلَى الصَّدْرِ وَالزَّفِيرُ إِخْرَاجُهُ)، (شَهِق): برىتيە لە هەناسە هەلمزىن، (زَفِير) یش برىتيە لە هەناسە دانەو، كاتىك تىيىفرى دەدرىن، گرهو لرفەو هاشەو لووشەى دى، چونكە (شَهِق): برىتيە لە هەناسە هەلمزىن، كاتىك تىيىفرى دەدرىن، هەليان دەلووشى، (لَهَا) لە: ﴿سَمِعُوا مَا﴾ دا، (فِي مَحَلِّ نَصْبٍ عَلَى الْحَالِ)، يانى: لە حالىكدا، (كَأَنَّمَا لَهَا)، ئەو هەناسە هەلمزىن (شَهِق)ە، ھى دۆزەخە.

۳- ﴿وَهِيَ تَفُورُ﴾ لە حالىك دا قولپە دەدات و دەكوئى، ئەمىش ديسان (فِي مَحَلِّ نَصْبٍ عَلَى الْحَالِ): (أَي: وَالْحَالُ أَنَّهَا تَغْلِي وَتَضْطَرِبُ)، لە حالىكدا كە قولپ دەداو دەكوئى و دىت و دەچى، چاوكى (تَفُور) یش (فُور) و (فُورَان)ە.

۴- ﴿تَكَادُ تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾، نيزىكە لە پەستى و توورەيان لىكبىتەو، يانى: (تَكَادُ تَتَقَطَّعُ وَيَنْفَصِلُ بَعْضُهَا عَنْ بَعْضٍ)، خەرىكە دەپچرى و هەندىكى لە هەندىكى جىيادەبىتەو، (الْغَيْظُ: أَشَدُّ الْغَضَبِ)، (الْغَيْظُ)، ئەوپەرى توورەيى و پەستى و رق لى هەلسانە، وشەى (تَمِيزُ)، بە دوو جوورى دىكەش خوئندراو تەو: (تَمِيزُ) و (تَمَازُ)، ھەر سىكيان واتايان لىك نزيكە، واتە: لە داخ و خەفەت و زۆر پەستى و قەلسىيان، خەرىكە لىك بىتەو، لە ھەموو زمانەكاندا ئەو تەعبىرە ھەيە، بۆ وئە: لە كوردىيدا دەلى: فلانكەس خەرىكە لە داخ و خەفەتان بپچرى، خەرىكە لىك بىتەو، خەرىكە شەق دەبات، يەك دەلى: خەرىكە شەق دەبەم.

۵- ﴿كُلَّمَا أَلِيقَ فِيهَا فَوْجٌ﴾، ھەر كاتىك پۆلىك (لە بىپروايان) خرانە تىي، تىيىفرىدرا.

(كُلَّمَا)، لە دوو وشە پىكەتەو: (كُلَّ) و (مَا)، واتە: (فِي كُلِّ وَقْتٍ إِلقاء فَوْجٍ، سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا: ﴿كُلَّمَا أَلِيقَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾)، لە ھەر كاتى تىيىفرىدانى كۆمەلىكدا بۆ نىوى، دۆزەخەوانەكان يان سەرپەرشتيارانى دۆزەخ لىيان دەپرسن، لەو كۆمەلە خەلكە.

له رستهى پيشيدا كه ده فهرموئى: ﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْطِ﴾، زانايان ده لين: له پرووى رهوانبزييه وه، ليره دا دوزه خ چويناوه به كه سيكى زور تووړه و زور رق هه لساو، كه هه ر شتيك رقى هه لساندوه و په ست و تووړه ي كردوه، تو له ي لى بستينى.

ننجا هه ر كاتيك كوومه ليك تيفري دران:

(٦)- ﴿سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾ دوزه خهوانه كان لبيان پرسين، واته: سه رپه رشتياريه كانى دوزه خ، چونكه (خزنة)، كوى (خازن) ه، ياني: كوكره وه، (وَأَصْلُ الْخَازِنِ: الَّذِي يَخْزُنُ شَيْئًا، أَي: يَحْفَظُهُ فِي مَكَانٍ حَصِينٍ)، وشه ي (خازن)، به ماناي كوكره وه دى، نه و كه سه ي شتيك له شوينيك كو ده كاته وه و ده پياړيزى، خواى كار به جى ليره دا وشه ي (خزنة) ي به كارهيئاوه و له شوينى ديكه دا، وشه ي: (الرَّبَائِيَّةُ) ي به كارهيئاوه، له سووړه قى (العلق) دا، كه ده فهرموئى: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ، ١٧ سَدْعُ الرَّبَائِيَّةِ ١٨﴾، ياني: با نه و خه لكى كوړو مه جليسه كه ي خوى بانگ بكات كه هاوكارى بن، نيمه ش (الرَّبَائِيَّةُ)، بانگ ده كه ين (رَبَائِيَّةُ) ش ناوونيشانى نهوانه يه كه سه رپه رشتي دوزه خ و سزادانى بيپروايان و خراپه كاران ده كه ن، له دوزه خدا، نهوانه ش ژماره يان زور زوره، به لام به رپرس و سه رپه رشتياريان نوزده ن، وه ك خوا ده فهرموئى: نهوانه ي دوزه خ سه رپه رشتي دوزه خ ده كه ن نوزده ن: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ٢٠﴾، المذثر، ننجا دوزه خهوانه كان لبيان ده پرسن.

(٧)- ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾، ائمه پرسيار كړدنيكه بو سه رزه نشكردن و په شيمان كړدنه وه و سه ركونه كړد، ثايا ترسيته رو ورياكه ره وه تان بو نه هات؟ وشه ي (نَذِيرٌ)، ليره دا به ماناي (مُنْذِرٌ)، چونكه وشه ي (نَذِيرٌ)، ده شگونجى به ماناي (إِنْذَارٌ) بى و، چاوگ بى، به لام ليره دا ناوى بكه ر (اسْمُ فَاعِلٍ) ه، به ماناي (مُنْذِرٌ) ه، ثايا ترسيته رو ورياكه ره وه تان بو نه هات، ثايا كه س نه هات ناگادارتان بكاته وه و بتانترسيئى؟.

(٨)- ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾، گوتمان: با، به دلنبايى ورياكه ره وه و ترسيته رمان (له لايه ن خواى په روهر دگار وه) بو هات.

(بَلَى: يُفِيدُ نَقِضُ النَّفْيِ فِي الْإِسْتِفْهَامِ، فَجُمْلَةٌ: ﴿قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾، تَأْكِيدٌ، ﴿قَالُوا بَلَى﴾، گوتیان با، وشه ی (بَلَى)، مانای پیچهوانه ی ئه وه ده گه یه نئی که لابراوه، ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾، ئایا ترسینه رتان بۆ نه هاتوه؟ گوتراوه: (بَلَى)، ئه مه هه لوه شانده وه ی لابردن (نفي) هکه یه، واته: با، به پیچهوانه وه ترسینه رو وریاکه ره وه مان بۆ هات، بۆیه دوایی که ده فهرمو ی: ﴿قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾، ئه مه بۆ جه ختکرده وه زیاتر تۆخ کردنه وه ی مانای (بَلَى) یه، ئه گه رنا ههر فهرمووبای: (بَلَى)، با، بۆمان هات، ته واو بوو، به لām جه ختی ده کاته وه: ﴿قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾، به دلنایای ترسینه رو وریاکه ره وه مان بۆ هات.

٩- ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾، که چی ئیمه به درۆمان داناو گومان: خوا هیچ شتیکی دانه به زاندوه، (فَكَذَّبْنَا)، یانی: (فَكَذَّبْنَا)، لیره دا وهك له قورئاندا به زۆری وایه، به رکاره که ی قرتیتراوه، له بهر ئه وه ی ده زانری (فَكَذَّبْنَا)، یانی: (فَكَذَّبْنَا) أَوْ (فَكَذَّبْنَا النَّذِيرُ)، ئیمه ئه ومان به درۆ دانا، یاخود: ترسینه رو وریاکه ره وه که مان به درۆ دانا، ﴿وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾، گومان: خوا هیچ شتیکی دانه به زاندوه، (مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ): أَي مَا نَزَّلَ اللَّهُ شَيْئًا مِنَ التَّنْزِيلِ، واته: خوا هیچ شتیکی له قورئان دانه به زاندوه، ئه ی بابای ترسینه رو وریاکه ره وه! تۆ له خۆته وه قسه ده که ی، قسه ی گیرفانی خۆته ده ری دینی.

١٠- ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾، ئیوه ته نیا له گومراییه کی گه وره دان، یانی: ههر کۆمه لێك له بیبروایان به ترسینه ره که ی خۆیانان گوتوه: خوا هیچی دانه به زاندوه تۆ ههر له خۆته وه قسه ده که ی، که واته: هه موو کافره دۆزه خیه کان، به کۆی ترسینه رو وریاکه ره وه کانیاں «که پیغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)» گوتوه: ﴿إِنْ أَنْتُمْ﴾، یانی: (مَا أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ)، چونکه (نزیر) به تāk هاتوه، به لām ههر کۆمه لێك به پیغه مبه ره که ی خۆیان گوتوه: خوا هیچی دانه به زاندوه، که واته: به کۆ پیاں گوتوون: ئیوه ئه ی ترسینه رو وریاکه ره وه کان، له گومراییه کی گه وره دان، لیره دا وشه ی (کَبِيرٍ) کراوه به سیفته بۆ (ضَلَالٍ)، ههر چه نده وشه ی (کَبِيرٍ)، واته: گه وره بۆ شتی جهسته یی و به رهسته که ده بینری، به لām لیره دا که به کاره ی تراوه، یانی: زۆر به هیزو ئه وپه ری

توندو سهخت، واته: ئیوه له گومپراییه کی زۆر بههیز و سهخت و پتهو دان، یانی: ئه گهر گومپراییه که تان جیسم بووایه، که له شیکێ زۆر گهوره ی ده بوو، ئه و گومپراییه ی ئیوه تێیدان، زۆر زه به لاج و بێره زایه.

(١١)- ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾، {ئهوانه ی له دۆزه خدان، سزادراوه کان}، گوتهشیان: ئه گهر کاتی خو ی بیستبامان یان فامیبامان.

(١٢)- ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، ئیستا له ئیو هاوه لانی کلپه (ی دۆزهخ) دا نه ده بووین.

که ده لێن: ﴿لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾، مه به ستیان پێی بیستتیکه که مروف لێی به هره مه ند بێ، ئه گهر نا بێگومان گو یان هه بووه و، قسه یان بیستوه و، عه قل و هوشیکیشیان هه بووه به کاری بێن، به لام ئه گهر ئه و بیستنه، نه بێته هوی ئه وه ی تۆ په یامی خوا بیستی، ئه و په یامی خوایه ی باسی حیکمه تی بوونی تۆ ده کات و، بووناسی راسته قینه ت بۆ باس ده کات و لیت حال یی ده کات: تۆ له کو یوه هاتووی و، بۆچی هاتووی و، ده بێ چۆن بژی و، بۆ کو ی ده چی؟ ئه گهر ئه وه نه بیستی که له لایه ن خاوه نی خۆ ته وه بۆت ئیرا وه و، تر سێ نه رو وریاکه ره وه ی بۆ ناردووی و ئه و راستییانه، ئه گهر له ویان وه ری نه گری و، گو ی پانه دیری بۆ په یامی خوا، هه ره ها تێ نه گه ی و عه قل ی خۆت به کار نه هی نی، یانی: نه له خه لکی دیکه بیستی و، نه عه قل و هوشی خۆشت به کاری نی، به دل نیایی سه ره نه جامت خراپ ده بێ، واته: ئیمه ئه گهر له خه لکی دیکه مان بیستبایه، یان خۆمان بیرمان کردبایه وه و، هوشمان دابایه ئه و په یامه ی خوا، یان ئه گهر خۆشان هوشمان نه دابایه په یامی خوا، له که سانیک که له و په یامه تیکه یشتوون، گو یمان بۆ گرتبایه، ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، ئیستا له ئیو هاوه لانی کلپه ی دۆزه خدا نه ده بووین.

(١٣)- ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ﴾، ئنجا دانیان به گونا هه که یان دا هی نا، (ف)، به (فاء الفصیحه)، ناو ده بری (لأنها تُفصح عما قبلها)، چونکه هی پیش خو ی ده گه یه نی، واته: سه ره نه جام

ئېمە عەقلى خۇمان بەکار نەھىناو، گویشمان نەگرت، ئەو وریاکەرەو ھەشەش کە خوا بوى ناردبووین، ئەویشمان بە درۆ داناو گوتمان: خوا هیچی دانەبەزاندو، ئیدی سەرەنجام بەو دەرەدە چووین کە ئیستا بەدەستیهو دەنالیتین.

(۱۴) - ﴿فَسُحَقَّ لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، ئنجا دووری بو ھاوہلانی کلپەى دۆزەخ، (وَالسُّحَقُ: اسْمٌ مَّضَرٍّ مَعْنَاهُ الْبُعْدُ، وَهُوَ هُنَا نَائِبٌ عَنِ الْإِسْحَاقِ، لِأَنَّهُ دُعَاءٌ بِالْإِبْعَادِ، فَهُوَ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ نَائِبٌ عَنِ فِعْلِهِ، أَيِ أَسْحَقَهُمُ اللَّهُ إِسْحَاقًا)، (سُحَقٌ)، ناوی چاوگە، بە مانای دووری، بەلام لیژەدا وشەى (سُحَقٌ)، کە ناوی چاوگە لە شوینی (إِسْحَاقُ)، دانیشتووە پارانەو ھە بو دوورخستەو ھەو، بەرکاری پەھایە و لە جێی کردارەکە یەتی، یانی: (أَسْحَقَهُمُ اللَّهُ إِسْحَاقًا)، خوا ﷻ دووریان بخاتەو ھە (یان دووری خستەو ھە)، بە دوورخستەو ھە، یانی: دووری لە خواو ھە دوورخستەو ھە بو ھاوہلانی کلپەى دۆزەخ.

بێگومانیش ئەم پستە قورئانییە، ئەم ئایەتە موبارەکە، ھەلدەگرێ زۆر قسەى لەسەر بکری: دۆزەخییەکان دان بەو ھەدا دین، کە نە بیستووینەو نە فامیوانە، مرووف یان دەبێ خووی عەقل و ھۆشیک ھەبێ، بە کاری بینێ بو لیتیکە یشتنی پەيامی خوا، یان دەبێ گوێ پادیری بو کەسانیک کە لە پەيامی خوا تیکە یشتوون.

بە واتایەکی دیکە مرووف یان دەبێ بو خووی بە ڕیپە بزانی، یان دەبێ گوێ بو کەسانێ بگری کە بە ڕیپە دەزانن، وەك خواى پەرەردگار دەفەرموێ: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل، ٤٣)، لە زانیان بپرسن، لە خواو ھەنانی زانست بپرسن، ئەگەر نازانن، یان دەبێ بو خۆت بزانی، یان دەبێ لە کەسیک کە زانیە پرسیار بکەى، بەلام خوشت نەزانی و لە زانیانیش نەپرسی، بە دنیایی لە نەفامی و بێئاگایی و نەزانییدا دەمینیەو ھە.

مه سه له ی سێیه م:

ئهوانه ی به په نامه کی و نادیار ی له پهروهردگاریان سامکردوون، لیبوردن و پاداشتی گه وره یان ههیه، خواش قسه ی چه و بهرز، وهک یهک ده بیستی و، ناشگونجی به دیهینه ری په نهانزانی شارهزا، هه موو شتیک نه زانی:

خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ (١٢) وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (١٣) أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (١٤).

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پینج برگه دا:

١- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ به دلنای ی ئهوانه ی سام و ههیه تیان ههیه، به رانبه ر به پهروهردگاریان به په نامه کی، لیبوردن و کرئ و پاداشتی گه وره یان ههیه، دوا ی ئه وه ی خوا ﷻ باسی بیروایانی نه فام و نه بیستی کرد، ئنجا باسی پرواداران دهکات، به لام زور به کورتیی پیناسه یان دهکات و، ده فهرموئ: به دلنای ی ئهوانه ی سامیان ههیه به رامبه ر به پهروهردگاریان، (الْخَشْيَةُ: الْخَوْفُ الْمَشُوبُ بِالْتَعْظِيمِ)، (خَشْيَةُ) ترسیکی تیکه له به مهزن گرتن، بویه من وشه ی (خَشْيَةُ) م، به مانای سام و ههیه ت به کاره ی ناوه، سام له پهروهردگاریان، ههیه تیان به رانبه ر به پهروهردگاریان ههیه، که ده شفهرموئ: (بِالْغَيْبِ)، به په نامه کی، یه کیک له زانیان ده لئ: (بِالْغَيْبِ: حَالٌ مِنَ الْفَاعِلِ أَوْ مِنَ الْمَفْعُولِ)، یانی: (بالغیب) حاله له بکه ر یان به رکار: أ- (خَاشِينَ رَبَّهُمْ وَهُمْ غَائِبُونَ عَنْهُ)، سامیان ههیه به رانبه ر به پهروهردگاریان له حالیکدا که نادیارن له پهروهردگاریان، واته: له حاله قی په نامه کی دان.

ب- (خَاشِينَ مِنْ رَبِّهِمْ وَهُوَ غَائِبٌ عَنْهُمْ)، سام و ههیه تیان به رانبه ر پهروهردگاریان ههیه، له حالیکدا که پهروهردگاریان نادیاره، له په نامه کیدایه و نایبین.

یه که م: واته: خو یان له شوئینکن که که س نایانینئ، که چی سام و ههیه تیان به رامبه ر به پهروهردگاریان ههیه.

دووهم: پهروهردگاريان هه چهنده ناشيبن، سام و ههيهت و ترسيان بهرامبهري ههيه، وهك له فهرمايشتيكي پيځه مبهري خوا ﷺ دا هاتوه، ده فهرموئ: {سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ} (أخرجه البخاري: ١٤٢٣، ومسلم: ١٠٣١)، ههوته ميان: {وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ}، پياويك له شويينيكي چوډا يادي خوا دهكات و، چاوهكاني فرميسكيان پيدا دي، كه كه سيش ناييبن، ههروهها خواي بهرزي مهزن بو، تيمهي نه هلي دنيا، به چاوي سهر ناييبن و، له حاله قې په نامه كي و نادياربي دايه.

ده شگونجې (بِالْغَيْبِ)، وپراي نهو دوو واتايه، دوو واتاي ديكه شي هه بن و سهرجه مده بنه چوار مانا:

١- واتاي يه كه ميان: له حاليكدا كه ناديارن، له پهروهردگاريان يان: خويان له شويينيكي په نامه كي و نا ديارو په نهان.

٢- ماناي دووهم: ياخود له حاليكدا كه پهروهردگاريان لتيان په نهان.

٣- ماناي سييه ميان: ساميان بهرانبهر به پهروهردگاريان ههيه، له حاليكدا كه سزاو تازاري پهروهردگاريان نابين و، سزاو تازاره كه لتيان په نهان.

٤- ماناي چواره ميشيان: به دل له پهروهردگاريان ده ترسي، چونكه دل و دهرووني مروف په نهان، واته: به په نهان و ديوي نه ديتراو و نه بينرايان، سام و ههيه تيان بهرانبهر به پهروهردگاريان ههيه، نهك به پوالهت و جهسته.

﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا كَبِيرًا﴾، مادام وشهي (كبير) كراوه به ټاوه ټاو (وصف) بو (أَجْرًا)، پاداشتيكي گهوره، كه واته: وه سفه كه ديتوه بو (مَغْفِرَةً) ش، يان: (مَغْفِرَةً كَبِيرَةً)، ليوردنيكي گهوره، يان (مَغْفِرَةً عَظِيمَةً وَأَجْرًا كَبِيرًا)، ليوردنيكي مهزن و پاداشتيكي گهوره، وهك پيشترش گوتمان: ليره دا وشهي (كبير)، كه له نه صلدا سيفه ته بو ته نه كان، بو جهسته كان، خوا ﷺ به كاري هيناوه بو زوري و مهزني و باشي و په سندي، كه ده فهرموئ: (كبير)، واته: پاداشتيكي گهوره و كه نه دازه كه ي نازانري.

تجا خوا به گشتی مروّقه کان ده دویتن:

٢- ﴿وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ﴾، قسه که تان په نهان بکهن، یا خود ده نگی پې بهرز بکه نه وه، (یه کسانه)، (ظَاهِرُهُ: الْأَمْرُ بِالْإِسْرَارِ وَالْإِجْهَارِ، وَمَعْنَاهُ: لَيْسَتْوَ عِنْدَكُمْ إِسْرَارُكُمْ وَإِجْهَارُكُمْ، فَإِنَّهُ فِي عِلْمِ اللَّهِ سَوَاءٌ)، ﴿وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ﴾، روا له ته که ی فه رمان کړدنه به قسه ی په نهان و قسه ی ده نگی بهرز، به لام مانایه که ی نه وه یه: با له لاتان یه کسان بې، قسه ی په نهان و چپه تان، له گه ل قسه ی ده نگی بهرز تان، چونکه له زانیاری و له پیزانینی خوادا یه کسانن.

٣- ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، (خوا نه ک ههر قسه ی چپه و قسه ی ده نگی بهرز ده بیستی به لکو)، به دلنایای زانیای به هاو ه لې سینه کان، (ذَاتِ)، به مانای (صَاحِبَةُ) دې، (صُدُورِ) یش، کو ی (صَدْر)، واته: سینه کان، تجا که لیره ده فهرمو ی: ﴿عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾:

أ- (علیم)، پړژگه ی (الْفَعِيل) ه.

ب- (صُدُورِ) یش، که (أَلِ) ی ناساندنی له سهره و، مانای ټیکړاو هه مه گیر (إِسْتِغْرَاقِ) ده گه یه نن.

ج- ههروه ها وه سفکردنی نیازو خولیاو مه به سته کان، به وه که هاو ه لې سینه کانن، هه مووی زور زیده پړوی ټیدایه، بو ته وه که خوا ﷻ هیچی لې په نهان نابې، وه ک جاری دیکه ش گوتو ومانه: خوا ﷻ نه ټینییه کان و خولیاو بیرو فیکره کان که له عه قل و هو شه کان دان، به (ذَاتِ الصُّدُورِ) ناوی بردوون واته: (صَاحِبَةُ الصُّدُورِ)، هاو ه لې سینه کان، چونکه له سینه کان جیانابنه وه، دیسان (صَاحِبِ)، به مانای خاوه نیش دې، وه ک بووبنه خاوه نی سینه کان، یان هه میسه هاو ه لې سینه کانن و لیان جیانابنه وه، له جیاتی بفهرمو ی: ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِالتَّوَايَا﴾، یان (بِخَفَايَا الْقُلُوبِ)، فهرموویه تی: ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، له بهر نه وه ی ته و خولیاو نیازو مه به ستانه، هینده له سینه کاندای نشته جی بوون، بوونه ته هاو ه ل و هاو ده میان و لیان جیانابنه وه.

ئنجا دوايى خوا ﷻ به لگه دینته وه، له سهر ئه وهى هيچ شتیک له خوا په نهان نابى، ده فهرموئ:

٤- ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾، ئايا كه سيك كه دروستكراوه كاني دروستكردوون، نازاني؟ بيگومان با، به هه موو شتيكيان زانايه.

٥- ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، له حالیکدا ئه و زور په نهانزاني زور شاره زايه.

که ده فهرموئ: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾، مانايه كه ي سى ته گهري هه ن:

١- وشه ي (مَنْ)، يان بکه ر (فاعل) ي (يَعْلَمُ) يه، ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾، ئايا ئه و زاته ي هيناويه ته دى، زانا نيه؟.

٢- ده شگونجى (مَنْ)، ليره دا بهرکار (مفعول به) بى، يانى: (أَلَا يَعْلَمُ اللَّهُ مَنْ خَلَقَهُ)، ئايا خوا ﷻ ئه وهى دروستيکړدوه، نيازاني؟.

٣- ياخود: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾، ئايا ئه و زاته ي دروستيکړدوه، شته دروستكراوه كاني خوئ نازاني؟.

ليرده دا خوا ﷻ نكوولئى له وه كړدوه كه له حالیکدا به ديپنه رى شته كانه، به شته كان شاره زانې، ياخود له حالیکدا كه شته كان به ديپنه راوى خوان و، خوا وه ديپنه ريان، شاره زاو ئاشنا نه بى، ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ له حالیکدا ئه و (لَطِيف) ه، (اللَّطِيفُ: الْعَالِمُ بِدَقَائِقِ الْأَشْيَاءِ)، (لَطِيف)، ئه و كه سه يه شته ورده كان بزاني، به لام وشه ي (اللَّطِيف)، ته گه ر به په نهانزان و په نهانكار ليك بدرېته وه باشتره، واته: ئه و زاته ي شته په نهاننه كان ده زاني و، كاره كانيشى به په نهاني ده كات، (خَبِير)، (الْعَالِمُ بِحَقَائِقِ الْأَشْيَاءِ)، زانا به چييه قى شته كان و ئاگاداريان، به لام وشه ي (خَبِير)، زياتر بو هه لسوكه وتى مروقه كان و ورده كارييه كاني كرده وه كانيان به كارد هينري، واته: سيفه قى زانياري (علم) ي خوا په يوه ست ده بى به شته كانه وه، به لام سيفه قى شاره زايى (خَبِير) ي خوا، په يوه ست ده بى به شه خصه كان وهه لسوكه وته كانيانه وه، به زوريى له و سياقانه دا خوا ﷻ باسى سيفه قى (خَبِير)، ده كات.

مه سه له ی چواره م:

خوایا (ﷺ) زهوی بو جندو مروقان رام و دهسته مو کردوهو، به که یفی خوایان به لاشان و قهه پاله کانیدا دین و دهچن و، لئی به هرهمه ند دهبن، ناشبی دلنیا بن که خوی بهرز به زهویاندا پوچوین و، ئه و زهوییه له بنیاندا گیر بخوات و، سه ره نجام پوچین، یان بایه کی رامالکهری چه وو زیخیان بنیرته سهر، با سهرنجی میژووش بدهن، دهزانن خوا (ﷺ) چوون سزای به درو دانه رانی پیشووی داوه، ئه وانه ی پیغه مبه رانی خوایان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، په یامه کانی خویان به درو داناون:

خوایا ده فهرمو: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (١٥) ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ (١٦) أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ (١٧) وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (١٨) ﴿١٨﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه ته نه، له ده برگه دا:

(١) - ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾ (باس هر باسی خوی بهرزه)، ئه و (خوایا (ﷺ))، ئه و که سه یه که زهوی بو ئیوه به دهسته مو گیراوه، (ذلول)، له وشه ی، (ذَلَّ يَذِلُّ ذَلًّا) هوه، هاتوه، (الذلول: المنقاد الذي يذل لك ولا يستعصب عليك)، (ذلول): بریتیه له و ناژه له ی بو تو دهسته مو دهبن و لیت چه مووش و یاخی نابن و، به ئاسانی دیته ژیربار، به کوردیی مانای (ذلول) ده بیته وه به دهسته مو رامکرا و، پیچه وانه که ی بریتیه له: (صعب) و (شموس)، یانی: جه نه گرو یاخیبوو، وشه ی (ذلول)، هه م بو ئیرینه و هه م بو مینه ش به کاردی، ئه گه رنا وشه ی (أرض): له پرووی ریزمانی عه ره بی، هوه مینه ی مه جازیه، به لام وشه ی (ذلول)، بو می و نیر، به کاردی.

(۲) - ﴿فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا﴾، ئنجا بە قەدپال و لاشانەکانی دا برۆن، (مَنَاكِب)، کۆی (مَنَكِب)ە، واتە: شان، ۱- هەندێ لە زانیان ئاویان لیکداوەتەو: (فَامْشُوا فِي جَوَانِبِهَا)، بە تەنیشتەکانی دا برۆن. ۲- هەندێکیان گوتووینە: (فِي اطْرَافِهَا)، بە لایەکانی دا، ۳- هەندێکیان گوتووینە: بەشیو دۆلەکانی دا برۆن.

(۳) - ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾، لە بژیوی وی (خوای پەرورەدگار) یش بخۆن، (مَنَكِب): (مُلْتَقَى الْكَتِفِ مَعَ الْعَصَدِ)، ئەو شوینەى شان لەگەڵ قوڵدا پیکەو دەبەستیتەو، یانی: (سەرشان) کە لای مل و گەردن لەگەڵ قوڵدا پیکەو دەبەستیتەو، بۆیە بایەك کە لەلایەكەو بێ و، لەلایەكی دیکەو نەیت، پیتی دەگوتری: (الرَّيْحُ النَّكْبَاءِ)، واتە: بایەك کە لە لاشانیکەو لە لایەكەو دی.

کە خوا دەفرموێ: ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾ پاناو کە بۆ خوای پەرورەدگار دەچیتەو، کە پێشتر هاتو، ﴿هُوَ الَّذِي﴾، خوا ﷻ ئەو کەسە کە زەوی بۆ دەستەمۆ کردوون، ئنجا ئیو بە لاشان و بە قەدپالەکانی زەویدا برۆن، ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾، واتە: کارو کاسبیی بکەن، بازرگانیی بکەن، کشتوکال بکەن، ئازەنداریی بکەن، بە هەموو شیوێکانی بەهرەمەند بوون، لە زەوی بەهرە وەر بگرن و سەرەنجام لە بژیوی خوا بخۆن.

(۴) - ﴿وَالَيْهِ النُّشُورُ﴾، گەرانهوش تەنیا بۆ لای ئەو، یانی: (إِلَى اللَّهِ تَعَالَى النُّشُورُ)، گەرانهوش تەنیا بۆ لای خوای بەرزە، واتە: لە گەرەمەى پۆشتنتان و جموجۆلتان بە زەویدا، بۆ داواکردنی بژیوی خوای بژیودەر، بە هوێ کارو کاسبییەو، لە بیرتان نەچێ کە هەر بۆ لای خواش ﷻ بڵاودەکرێنەو دەگەرێنەو.

لێرەدا کە خوا ﷻ زەوی چواندو بە وڵاخیی دەستەمۆ پامکراوەو، وەك جاری دیکەش گوتوویمان: ئەم وێچواندنە، یەكجار پڕ بە پیستە، چونکە وڵاخ جموجۆلی هەیهو دیت و دەچێ، بەلام کە دەستەمۆ و پامکراو و ملکەچ بێ، بارەكەى ناخات، ئەمەش ئەو دەگەیهنێ کە زەویش جموجۆلی هەیه، بەلام

له گەڵ ئەوه شدا ملکه چ و رامکراو دهسته مۆیهو، ئەوهی له سه ر پشتیه تی فری نادات و نا یخاته خوار، وه ك چۆن و لاخی دهسته مۆ، باری سه ر پشتی ناخاته خوار، پێشتریش گوتوو مانه:

١- زهوی به دهوری خۆیدا خولانه وهیه کی ههیه، به خیرایی سی (٣٠) کم له خوله کیکدا، که له سه عاتیک دا ده کاته: $60 \times 30 = 1800$ کلم.

٢- ههروه ها سووپانه وهیه کی به دهوری خۆردا، به خیرایی سی (٣٠) کم له چرکه یه کدا ههیه، یانی: شه ست (٦٠) هینده ی خولانه وهی به دهوری خۆیدا خیرا تر، به دهوری خۆردا ده سووپرێته وه.

٣- سووپانه وهیه کی دیکه شی ههیه له گەڵ خۆردا، واته: خۆرو کۆمه له که ی به دهوری خرۆکه ی راوه ستاو (الکوکب الجائی) دا.

٤- ههروه ها له گەڵ خرۆکه ی هه لئیش تووشدا، جاریکی دیکه سووپانه یه کی دیکه ههیه، به نیو چه قی که هکه شاندا.

٥- دیسان له گەڵ که هکه شانی شدا، جاریکی دیکه هه مووی سووپانه وهیه کی دیکه ی ههیه، که هه ر خوا ده زانی چه قه که ی کو ییه، به مسوگه ریی زهوی ئەو پینچ سووپانه وهیه ی هه ن، که چی ئیمه ش ناخاته خوار، بۆیه خوا ﷻ ته شبیه ی کردوه به و لاخه وه و، به راوردی کردوه له گەڵ و لاخی کی دهسته مۆدا.

دوایی خوا ده فهرموی:

(٥)- ﴿أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ﴾، ئایا ئیوه دنیایو بن ترس بوون، لهو زاته ی له سه ره وهیه، که به زهویتاندا رۆبه ریته خوار.

(٦)- ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾، له حالیکدا که دیت و ده چی و گێژ ده خوات؟!.

(٧)- ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، یان ئایا ئیوه دنیابوون لهو زاته ی له ئاسمانه (له سه رییه)، بایه ك که ورده به ردی تیدان، (یاخود ورده به ردان

پادەمالی و زیخ و چەو پادەمالی (بئیریتە سەرتان؟! دەشگونجی (حَاصِب)، بە مانای هەوریك بێ کە وردە بەردان لەگەڵ خۆی دیئێ، یان هەوریك کە وردە بەردی تێدان، بەسەرتاندا بباریئێ، ئایا لەو دُنیاوون ئەو هەتان بئیریتە سەر؟!

ئەگەر ئەو هەتان بئیریتە سەر، چ بە زەوێتاندا پۆبەری و پۆبچوئیتە خوار، چ بایەکی وایان هەوریکی وایان تان بئیریتە سەر:

(۸) - ﴿فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ﴾، ئەو کاتە دەزانن ترساندنێ من و وریاکردنەوهی من چۆنە!

(۹) - ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، بە دُنیاوی ئەوانە پێش ئەوانیش بە درۆیان دانا، چیان بە درۆ دانا؟ خۆی تاك و پاك باسی نەکردووە چیان بە درۆ دانا، لەبەر ئەوهی دیارە، یانی: (كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ رُسُلُهُمْ)، پێغەمبەرانی خۆیان بە درۆ دانا، یان: (إِنذَارَاتِ رَبِّهِمْ، أَوْ رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ)، وریا کردنەوهکانیان، پەيامهکانی پەروەردگاریان بە درۆ دانان.

کە دەفەرموێ: ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانە پێش ئەوان، واتە: کۆمەلگا بێروایەکان، گەلی نووح کە نووح عليه السلام پێغەمبەریان بوو، گەلی عاد کە پێغەمبەرەکیان هوود بوو، گەلی ئەموود کە پێغەمبەرەکیان صالح بوو، گەلی مەدیەن کە پێغەمبەرەکیان شوعەیب بوو، گەلی لوط کە پێغەمبەرەکیان لوط بوو، سەلامی خوا لەسەر هەموویان بێ، هەروەها ئەوانی دیکەش هەموویان دەگریتهوه، لێرە هەر بە کورتیی باسی کردوون و لە شوێنەکانی دیکە، خۆی بەرزو مەزن بە درێژی باسی ئەو گەلانی کردووە.

(۱۰) - ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ﴾، ئنجا ئایا نکووییکردنی من چۆن بوو؟ (نَكِيرٌ، یانی: (إِنْكَار)، ئایا نکووییکردنی من لێیان چۆن بوو، واتە: پەخنەگرتنی من، دواي ئەو خواش عليه السلام پەخنە لە شتێک هەبێ و نکوویی لێ بکات، بە دُنیاوی سزادانیشی بەدوادا دی، بەلام لێرەدا باسی سزایەکی نەکردووە، هەر دەفەرموێ: نکوویی کردنی من و پەخنەگرتنی

من چۆن بوو؟ یانی: به شیوه یه كه بوو هه ر باس ناكړی، هیښده زه به لاج و بیړه زابوو، كه وه سفكردن دهوړی نادات (لَا يُحِيطُ بِهِ الْوَصْفُ).

ئهو پرسیار كړدنه ش بو هه ره شه لیكردن و به مه زن پیشاندانه (لِلتَّهْدِيدِ وَالتَّعْظِيمِ).

شایانی باسه: له باره ی ئهم دوو ټایه ته موباره كه وه: ﴿ءَاٰمَنُكُمْ مِّنْ فِی السَّمَآءِ اَنْ یَّخْصِفَ بِكُمْ الْاَرْضَ فَاِذَا هِیَ تَمُورٌ﴾ (١٦) اَمْ اَمِنُكُمْ مِّنْ فِی السَّمَآءِ اَنْ یُرْسِلَ عَلَیْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمَوْنَ كَیْفَ نَذِیْرٌ (١٧) زانایان زوړیان قسه كړدوه، بو وینه:

١- هه ندیكیان گوتوویانه: ئه مانه له ټایه ته موته شایبه ه كانن، واته: چهند مانایه كی ویکچووین هه ن و لهو ټایه تانه ن كه ده بی چۆن هاتوون، ئاوا بیانخویننه وه و له مانایه كه یان نه كوښنه وه، له بهر ئه وه ی له سهرووی عه قل و ئیدراکی ټیمه یه، كه به ته واوی مانایه كه یان بزاین، وهك له سه ره تایی ته فسیری سووړه تی (آل عمران) دا، به ته فصیل باسی ټایه ته موته شایبه و ټایه ته موحه كه مه كاښان كړد: ﴿هُوَ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلَیْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ ءَاٰیٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخْرٰی مُتَشٰبِهٰتٌ﴾ (٧) واته: ئهو (خوا) ئهو زاته یه كه كتیبی دابه زاندوته سه ر تو، ټایه تی موحه كه ماتی ټیدان (واته: مانا پوښن)، ئه وان بناغه ی كتیب و قورټانن، هه ندیك ټایه تی دیکه شی ټیدا هه ن، مانای ویکچووین هه ن، واته: زیاتر له مانایه كیان هه یه و، مانایه كانیان پوښ نین، بو ټیمه و مانان، یان بو هه موو كه س پوښ نین، به هه ر حال لهو باره وه قسه مان كړدوه، ئنجا هه ندی له زانایان گوتوویانه: لیړه دا: ﴿مَّنْ فِی السَّمَآءِ﴾ له ټایه ته موته شایبه ه كانه و، پیڅه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: {اٰمِنُوْا مُتَشٰبِهٰه} (اخرجه مسلم: ٣٨١)، واته: پړوا بیتن به ټایه ته موته شایبه ه كانی قورټان، ئهو ټایه تانه ی زیاتر له واتایه كه هه لده گرن، یان چهند واتایه كی ویکچووین هه ن، مانایه كی ریك و پوښیان نیه، كه یه كسه ر بلایی ئه وه مانایه كه یه تی.

٢- هه ندیكیان گوتوویانه: ﴿ءَاٰمَنُكُمْ مِّنْ فِی السَّمَآءِ﴾، واته: (اٰمُرُهُ فِی السَّمَآءِ)، فهرمانه كه ی له ئاسمانه.

۳- هه‌ندیکیان گوتووێانه: ﴿مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾، مه‌به‌ست پێی جیبریل، جیبریل له‌ ئاسمانه‌، له‌و باره‌وه‌ زۆریان قسه‌ کردوون.

(البیهقی) له‌ کتیی (الإعتقاد) دا^(۱)، هیناویه‌تی: (قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: كُلُّ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ فِي كِتَابِهِ، فَتَفْسِيرُهُ: قِرَاءَتُهُ وَالسُّكُوتُ عَنْهُ)، هه‌موو ئه‌وه‌ی خوا‌ی به‌رز له‌ کتیه‌که‌ی خۆیدا خۆی پێ وه‌سف کردوه‌، لیکدانه‌وه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ بخوێنرێته‌وه‌و لێی بێده‌نگ بی.

ئه‌وه‌ش پرای ئه‌وه‌، به‌لام له‌ راستیدا ئه‌و پرایه‌ بۆ هه‌موو ئایه‌ته‌کانی قورئان که‌ باسی خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن، گونجاو نیه‌ و، ئه‌و گوتووێه‌تی: وا سه‌لامه‌تتره‌.

۴- منیش پێم وایه‌ که‌ ئه‌مه‌ پێویست ناکات، نه‌ بگوترێ: ئایه‌تی موته‌شابه‌هه‌و، نه‌ ته‌ئویلێش بکری، به‌وه‌ که‌ مه‌به‌ست پێی جیبریل، چونکه‌ په‌وته‌که‌ مه‌به‌ست پێی خوا‌ی په‌روه‌ردگار، به‌لام ده‌لێم: به‌داخه‌وه‌ زۆریک له‌ زانایان وشه‌ی (سَمَاء) یان، ته‌نیا به‌ مانای ئه‌و مه‌خلووقه‌ به‌کاره‌یناوه‌، که‌ خوا‌ی بالا ده‌ست له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (۷) الرحمن، واته‌: ئاسمانی به‌رز کردوته‌وه‌و ته‌رازووی داناوه‌، - که‌ گوتوویمان: (سَمَاء) به‌ تاك بێ، یان به‌ کو (سَمَوات)، یان به‌: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، مه‌به‌ست پێی کو‌ی ئه‌و دروستکراوانه‌یه‌ که‌ خوا خولقاندوونی، که‌ ئیستا زاراوه‌ی بوونه‌وه‌ر یان گه‌ردوون (کون) ی بۆ به‌کارده‌هێنرێ -- به‌لام وشه‌ی (سَمَاء)، وێرایی ئه‌و مه‌خلووقه‌ که‌ ده‌زانین سنوورداره‌، واتایه‌کی دیکه‌شی هه‌یه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ (فَوْق)، سه‌ره‌وه‌، که‌واته‌: ئه‌گه‌ر بلیین: ﴿ءَأَمْنُم مِّن فِي السَّمَاءِ﴾، ئایا دلنیا له‌وه‌ی له‌سه‌رییه‌، له‌ سه‌ره‌وه‌ی دروستکراوه‌کانی خۆیه‌تی، چونکه‌ زانایان ده‌لێن: (اللَّهُ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَائِنٌ عَنِ خَلْقِهِ)، خوا له‌سه‌ر عه‌رشێ خۆیه‌تی (به‌و شیوه‌یه‌ی بۆ خوا شایسته‌یه‌) و دووره‌، یاخود له‌ ده‌ره‌وه‌ی دروستکراوه‌کانی خۆیه‌تی، خوا‌ی بێ وێنه‌ له‌ سنووری دروستکراوه‌کانی دانیه‌، که‌ زۆریک له‌وانه‌ی ئیددیعا‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن، به‌ دوا‌ی (۱) ج ۱، ص: ۱۱۸.

سەله‌فی صالح کەوتوون، ئیستاش وا حالیین کە دەگوتری: خۆی تاک لە ئاسمانە، واتە: ئاسمان دەوری خۆی داوێ!! بەلام بە دنیایی خۆی بێ وێنە، لەو بەرزو مەزنتەرە لە نێو بازنەیی دروستکراوەکانی دابێ، خوا لە دەرەوێ بازنەیی دروستکراوەکانی، بۆیە کات بەسەر خوادا تێناپەرێ و، خۆی بێ هاوێ بە شوێن تەعبیری لێ ناکرێ، کەواتە: ﴿ءَامِنُكُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ﴾، یانی: ئایا دنیان لەو زاتەیی لەسەرەوێ، یانی: (سماء) لێرەدا بە مانای دروستکراوەکان و ئەو ئاسمانە مەخلووقە نێ کە خوا دروستیکردووە، بەلکو بە مانای لای سەری، یانی: ئەو زاتەیی لەسەرەوێ دروستکراوەکانی خۆی، بە هەموو مانای سەری، کە بۆ خوا ﷻ شایستەییە و گونجاو.

مه سه له ی پینجه م:

بهس خوا ﷺ بالندان له هه وادا راده گری، که به بال پانراوایی و بال لیکدراوایی دهفرن، هیچ که سیش جگه له خوی به به زهیی نایته سوپاو دهسته لات بو بیروایه کان، که سهریان بخات، ههروه ها نه گهر خوا بژیوه که ی خوی بگریته وه، مروقه کان به گشتی بژیوده ریان نابی و، بابای له په و پروو رویشتوو (له سه رده م و چاو رویشتوو)، له گه ل بابای به ریکی رویشتوو، له سه رپی راست و به قیت و قنجی، یه کسان نین، که یه که میان وینه ی بیروایه وه، دووهمیشیان وینه ی پرواداره، به لام بیروایان بوغراو سه رکیش و سه میوه وهن له هه ق:

خوا ده فره موئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًى وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝١١ أَمَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝١٢ أَمَنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ، بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝١٣ أَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝١٤﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

١- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ﴾ {ئیره دا پرسیار کردن، بو نکوولیی لیکردنه}، ئایا سه رنجی بالندانان نه داوه له سه روویانه وه! واته: وهك چوڻ خوا ﷺ زهوی دهسته مو کردوه بو مرووف و جند، که له سه ری بین و بچن، به هه مان شیوه هه واشی دهسته مو کردوه بو بالندان، که تیدا بفرن و بین و بچن، ههروهك ئاویشی دهسته مو ملکچه کردوه بو ژيانداره ئاوییه کان، لهویدا مه له بکه ن و بین و بچن، ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ پرسیارکردنه که بو نکوولیی لیکردنه، چونکه ئه وانه وهك که سیك دانراون، که نکوولی بکات، ئه گهرنا نکوولییان نه کردوه، وه نه بی ته ماشای بالندانان نه کرد بی، بینویان و ته ماشایان کردوون، به لام له بهر ئه وهی هیچ ده رس و په ندیکیان وه رنه گرتوه، له فرینی بالندان به

نیو هه وادا، بیریان نه کردۆته وه که خوا ﷻ چۆن سیستمی بۆ داناون و، به رێک و پێکی ئه و بالندهی خولقاندوون، به شیوهیه ک که بتوانن به هه وادا بفرن، له بهر ئه وهی بیریان لی نه کردۆته وه و تیوهی را نه ماون، وه ک هه ر ته ماشایان نه کرد بێ وایه.

ئنجا ئه و بالندهش خوا وه صفیان ده کات:

(٢)- ﴿صَفَّيْتُ وَيَقْبِضَنَّ﴾، بالیان پان پراخستوه و بالیشیان دیننه وه یه ک، (صَافَات: بَاسِطَاتٍ أَجْنَحَتَهُنَّ فِي الْجَوِّ عِنْدَ طَيْرَانِهَا، وَيَقْبِضَنَّ أَيْ: يَضْرِبْنَ بِهَا جُذُوبَهُنَّ)، جاری وایه باله کانیان له هه وادا پان راده خه ن، (وَيَقْبِضَنَّ)، جاری واش هه یه باله کانیان له ته نیشته کانیان ده ده ن و ده یانهیننه وه یه ک، (صَافَات) کۆی (صَافَّة) یه، واته: ریز بوو، یاخود: پان پراخستوو، (وَيَقْبِضَنَّ) ش به کرداری هیناوه، چونکه بال پان پراخستنه که، حاله تیکی وه ستاوی هه یه، به لام بال لیکدانه که، حاله تی جوولای هه یه، ئه می به کردار (فعل) هیناوه و، ئه ویشی به ناو (اسم) هیناوه.

(٣)- ﴿مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ﴾، ته نیا (خوای) به به زه یی ده یانگری، هه لبه ته مه به ست له گرتنی خوا ی به به زه یی، بۆیان، ئه وه یه که خوا ﷻ ئه و بالندهی به شیوهیه ک خولقاندوون بتوانن بفرن: ئیسقانه کانیان بۆشایی تیدایه، په ره کانیان زۆر به هیزن، ههروه ها چۆنیه تی فرین، خوا ﷻ فیری کردوون، چۆن بفرن و بال لیکبده ن، که واته: گرتنی خوا بۆیان یانی: خوا به شیوهیه ک دروستیکردوون و، هه واشی به شیوهیه ک لیکردوه، که بتوانن پیندا بفرن، ئه گه رنا ئه وه نیه خوا ﷻ یه ک به یه ک بچی، ده ستی به هه ر بالندهیه که وه بێ.

(٤) - ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾، به دنیایی خوا بینه‌ری هه‌موو شتیکه، (القرطبي) ده‌لئ: قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ النَّحَّاسُ: يُقَالُ لِلطَّائِرِ إِذَا بَسَطَ جَنَاحَيْهِ: صَافٌّ، وَإِذَا صَمَّهَمَا فَأَصَابًا جَنْبُهُ: قَابِضٌ، لِأَنَّهُ يَقْبِضُهُمَا، نه‌بوو جه‌عفه‌ری نه‌ححاس گوتوو‌یه‌تی: بالنده نه‌گه‌ر باله‌کانی لیک بکاته‌وه، پئی ده‌گوترئ: (صَافٌّ)، واته: بال لیک‌کردوو‌وه، بال پانرا‌خستوو، به‌لام نه‌گه‌ر باله‌کانی لیک بدات له دوو ته‌نیشته‌کانی خوئی بدات، پئی ده‌گوترئ: (قَابِضٌ)، واته: بال پیکه‌وه نووسینه‌ر، لی‌رده‌دا خوا ﷺ به شیوه‌ی دریژه پیدان (إِطْنَابٌ)، باسی بالندانی کردوه، به‌لام له سووره‌تی (النحل) دا، که پیشتر هینامان، له‌وئ به کورتیی هیناویه‌تی، که ده‌فهرموئ: ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (٧٨)، واته: ئایا سهرنجی بالندانان نه‌داوه که ده‌سته‌موو مل پیکه‌چکراون له هه‌وای سهرئ، ته‌نیا خوا ده‌یانگرئ، له‌وه‌دا نیشانه هه‌ن بو پرواداران، بوچی له‌وئ ئاوا به کورتیی هاتوه؟

له سووره‌تی (النحل) دا، که پیش ته‌م سووره‌تی (الملک)، دابه‌زیوه، له‌وئ خوا به کورتیی ئاگاداری کردوو‌نه‌وه و له باره‌ی بالنده‌وه، سهرنجی پراکیشاون، ئنجا که باش به‌هرمه‌ند نه‌بوون و په‌ندیان وه‌رنه‌گرتوه، خوا ﷺ له‌م سووره‌ته‌دا دریژه‌ی بو پیداون و، وردتر له‌و باره‌وه بویان دواوه.

تیمه له‌به‌ر رۆشنایی ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (النحل) دا، کورته باسی‌کمان له باره‌ی بالنده‌وه کردوه، کورته باسی‌کی باشمان کردوه: بالنده‌کان چه‌ند جوړن و پیکه‌ته‌ی بالنده‌و، چۆنیه‌تی فرین و تا دوایی.

شایانی باسه: ته‌م ئایه‌ته‌ی ئیره، له‌گه‌ل ته‌وه‌ی سووره‌تی (النحل) دا، چوار جیاوازیان هه‌ن:

١- له‌ه‌ی ئیره‌دا، خوا ده‌فهرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ﴾ (٧٩)، به‌لام له‌ه‌ی سووره‌تی (النحل) ده‌فهرموئ: ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ﴾ (٧٨).

۲- لیرہ دا خوا دہ فہرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ ﴿۱۹﴾﴾، بہ لَام له سوورہتی (النحل) دا دہ فہرموی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ ﴿۷۸﴾﴾، بہ لَام لیرہ باسی ﴿مُسَخَّرَاتٍ﴾، ناکات، تہ نیا دہ فہرموی: ﴿فَوْقَهُمْ صَفَقَتٍ وَيَقِضْنَ ﴿۱۹﴾﴾، لہ سہروویانہوہن، بالیان پان رادہ خہن و بالیشیان لیک دہ دہن.

۳- له سوورہتی (النحل) دا دہ فہرموی: ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ﴿۷۸﴾﴾، بہ لَام لیرہ دہ فہرموی: ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ﴿۱۹﴾﴾.

۴- لہوی دہ فہرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۷۸﴾﴾، بہ لَام لیرہ دہ فہرموی: ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿۱۹﴾﴾، تہو چوار جیاوازیہیان ہہن.

تہجا خوا ﴿﴾ دیتہ سہر باسیکی دیکہو دہ فہرموی:

۵- ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ﴿۱۹﴾﴾، یان ٹایا کین تہوانہی دہ بنہ سہرباز بۆ ٹیوہو، جگہ له (خوای) بہ بہ بہ زہیی سہرتان دہ خہن؟ واتہ: تہ گہر خوا سہرتان نہ خات، کین تہوانہی له جیاتی خوا، یان جگہ له خوا سہرتان دہ خہن؟ لیرہ شدا دیسان پرسیار کردن بۆ نکوولییلکردنہ، واتہ: کہس بۆتان نابیتہ سہربازو سوپا، پشتتان بگری.

۶- ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿۱۹﴾﴾، بیپروایہکان تہ نیا له له خوہایی بووندان.

کہ دہ فہرموی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي ﴿۱۹﴾﴾، ٹامانجی تہم تہعبیرہ: (تَحْقِیرٌ لِّهَا بِحَيْثُ لَا تُعْرَفُ)، تہمہ بہ کہم دانانہو بی بایہخ تہماشاکردنہ، یانی: ہہر نہناسراون و نازانری کین! پرسیارکردنہ کەش بۆ نکوولییلکردن و دہستہ پاچہ پیشاندانی تہوانہ.

(الْغُرُورُ: ظَنُّ النَّفْسِ وَفُتُوحِ أَمْرِ نَافِعٍ لِّهَا مَخَائِلِ تَتَوَهَّمُهَا)، (غُرُورُ): بریتہ لہوہی مروٹ گومان بہری بہوہی ہہندی شت بوی بہ سوود دہ بن، ہہر بہ وہہم و خہیال پیی وابی تہو شتانہ ہہن و، له واقعدا بوونیان نہبی.

(٧) - ﴿أَمِنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ﴾، يان کييه تهو کهسهی بژیوتان ده دات، ته گهر خوا بژیوه که هی خوئی بگریته وه؟ بژیوی خوا ﷻ پیش هه موو شتی، تیشکی خوړه، ئنجا هه وایه، ئنجا ناوه، ئنجا ته ویه که له زهوی پهیدا ده بی، ته وه وهک بژیوی ماددی و، بژیوه مه عنه و ییه کانیش، وه حیی خوای په روه ردگار وه، ئیلهام و خورپه ی فریشته کانه که خوا ده یخاته دلی پرواداران وه وه، عه قل و هو ش و هه سته وه ره کانن، یانی: ته گهر خوا بژیوی ماددی و مه عنه و ییتان لی بگریته وه، کی بژیوتان ده دات؟!.

(٨) - ﴿بَلْ لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾، به لکو ته وان مکوور بوون له سنوور به زانندن و، سه ریچی کردن و، له سلهمینه له هه قدا، (الْعُتُوُّ: مُجَاوَزَةُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ، وَالتَّكَبُّرِ وَالطُّغْيَانِ)، (عتو) به دوو شیوه مانا کراوه:

أ- سنوور به زانندن له سه ریچییدا.

ب- خو به زلگری و یاخیبوون.

(وَالنُّفُورُ: هُوَ الْإِسْمَارُ مِنَ الشَّيْءِ وَالْهُرُوبُ مِنْهُ)، (نُفُور)، بریتیه له بیزاری به رانه بر به شتی و راکردن لی و لیدوور که و تنه وهی، به کوردی ته گهر بلین: (نُفُور)، واته: سلهمینه وه، مانایه که ی ریک دیته وه، (لَجُوا)، (الْجُجُجُ وَاللَّجُ: الْإِسْتِدَادُ فِي النَّزَاعِ وَالْخِصَامِ)، (لُجَجُ و لَجُ)، هه ردو و کیان به مانای سه ختی له نا کوکی و دوژ منایه تی و دوو به ره کییدان.

دوایی خوا ده فهرموئی:

(٩) - ﴿أَمِنْ يَمْشِي مَكْبًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى﴾، ئایا که سیك له په وروو له سه ر دهم و چاوی ده پروات، راسته ری بووه.

(١٠) - ﴿أَمِنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، یاخود که سیك که به قیت و قنجی و، به ریکی ده پروات له سه ر رییه کی راست؟ واته: ئایا که سیك که به رییه کی راست دا ده پروا به قیت و قنجی و، به ریک وه ستاوی، باشر ده توانی به رییه دا پروات، یان که سیك که له په وروو که و تنه وه له سه ر دهم و چاوی ده پروات؟ (وَأَهْدَى مُسْتَقًّ مِنْ الْهُدَى، وَهُوَ

اسْمُ تَفْضِيلٍ مَسْلُوبٍ الْمُفَاضَلَةِ، لِأَنَّ الَّذِي يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ لَا شَيْءَ عِنْدَهُ مِنَ الْإِهْتِدَاءِ)،
 وشهى (أَهْدَى)، ههراچهنده له (هَدَى) وه، داتاشراوهو ناوی ههلبژاردن (اسْمُ تَفْضِيلِ) ه،
 بهلام لیرهدا بهرانبهره که ی نادیده گیراوه، چونکه کهسیک که لهپه و پروو دهپروت، هیچ
 بهپری زانین و پری راستگرتنی نیه، تاكو ئهوهی بهقیت و قنجیی دهپروت، بهسهر ئهودا
 ههلبژپردری، واته: بیگومان ئهوه کهسهی بهقیت و قنجیی به پرییه کی راستدا دهپروت،
 ئا ئهوه پری راستی گرتوهو به پرییه دهزانئ و، ئهوهی دیکه سهرگردانه، خواش سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
 لیرهدا وینه دینیتتهوه به بابایه کی لهپه و پروو پویشتوو، که لهسهر دهم و چاو و، لهسهر
 چهنگان پروات، که ئهوه وینهیه که بو مروقی بیپروا، بهلام ئهوهی دیکه که به قیت
 و قنجیی لهسهر پرییه کی راست دهپروت، وینهیه بو مروقی پروادار، مروقی پروادار
 تهماشای ئاسمانئ دهکات و بهر پیی خوئی دهبینئ، بهم لاو لادا دهپروانئ، بهلام کهسیک
 که سهری بهرهو خوارهو لهسهر دهم و چاوی دهپروت، وهك ئاژهلیک، به دلنیایی بابای
 وانه دهتوانئ سهر بهرهو ئاسمان ههلبپری و، نه چاکیش بهو لاو لادا دهپروانئ.

رأگه یاندنی مهکتبهی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR Codes

له تۆره کۆمهڵهیهتییهکان نهکهڵانین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

AliBapir

کەتەلەبی
رأگه یاندنی مهکتبهی ماموستا عهلی بابیر

QR Codes

رأگه یاندنی مهکتبهی ماموستا عهلی بابیر

مه سه له ی شه شه م:

بهس خوا ﷺ بیستن و چاوو عهقله کانی ره خساندوون بۆ مروّقان، بهلام مروّف کهم وایه سوپاسگوزاری بکات بۆ خوا، ههر خواش مروّقی به زه ویدا بلاو کردوونه وهو، ههر ئه ویش کۆیان ده کاته وه، بیپروایانیش له کاتی هاتنی به ئینی قیامهت ده پرسن؟ بهلام زانیاری هاتنی کاتی قیامهت، بهس له لای خویه وه، پیغه مبهری خوا ﷺ ئه رکی ته نیا ترساندن و وریا کردنه وه وه، کاتیکیش بیپروایان له نزیکه وه هاتنی ئه وه به ئینه ده بینن، که قیامهت، پرویان تیکده چی و پیمان ده گوتری: ئه مه بوو که په له تان ده کردو داواتان ده کرد:

خوا ده فهرموی: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (٢٣) ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (٢٤) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٢٥) ﴿قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (٢٦) ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾ (٢٧) ﴿

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له ده برگه دا:

١- ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ﴾، بلی: ئه وه (خوا ﷺ) که سیکه ئیوه ی پیگه یاندوه، (إنشاء) ههم به مانای پهیدا کردن دی و، ههم به مانای پیگه یاندنی په په دی، بهلام مانای دووه میان راستره، بگره راسته، یانی: خوا ﷺ ئیوه ی پیگه یاندوه.

لیرده دا خوا ﷺ دوا ی ئه وه ی له ئایه ته کانی پیشوودا، پیشی سهرنجی پراکیشان بۆ ئه وه که ده گونجی زه وییان له بندا، پۆ به ریته خوار، دوا یی سهرنجی پراکیشان بۆ ئه وه که ده گونجی بایه کی به ردو چه و رامالکه ریان بۆ بنیری، ئنجا سهرنجی پراکیشان بۆ میژوو، دوا یی سهرنجی پراکیشان بۆ بالندان، دواتر سهرنجی پراکیشان بۆ دهسته پاچه ییان له به رانبهر دهسته لاتی خوادا، که ئایا کی ده بیته سوپاو

هیزیان؟ دوایی سهرنجی راکیشان بۆ ئهوه که ئهگهر خوا ﷻ بژیویان لى بگریتهوه، کى بژیویان ده دات؟ ئنجا سهرنجی راکیشان بۆ ئهوه که مروڤیک که به پى خوادا ده پوات، وهک که سیکه به پیه کی راست و به قیت و قنجی برپا، به لام مروڤی بیروا، وهک بابایهک وایه که له په وروو له سهر چنگان ده پوا، ئنجا خوای زاناو توانا جارێکی دیکه، سهرنجیان راده کیشی بۆ دروستکران و پینگه یه نرانی خوایان و به ههرمه ندرانیان له هیزه کانی: بیستن و دیتن و عهقل و هوش، تاکو خوای میهره بان له هه موو ده رگایانه وهو له سهرجه م ده روازانه وه هیدایه تیان به ریته نیو عهقل و دلوه وهو، چاکه کانی خوایان بخاته بهر چاو.

(٢) - ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ ههروهها (خوا) بیستن و چاوه کان و عهقله کانیشی بۆ ره خساندوون، (السَّمْع) چاوکه، یانی: حالهقی بیستنی بۆ ره خساندوون، (أَبْصَرَ) کوێ (بَصَر) ه، یانی: خوا چاوه کانی بۆ ره خساندوون، (الْأَفْئِدَةُ) ش کوێ (فؤاد) ه، که زۆر له زانیان به (قُلُوب) یان لیک داوه ته وه، به لام وهک زۆر جار گوته و مه: (الْأَفْئِدَةُ)، کوێ (فؤاد) ه و به مانای عهقله، واته: زهین و هوش، که دل چهقی ویستن و نه ویستنه، به لام عهقل چهقی ده رکردن و زانیته، بۆیه ش خوا ﷻ له هه موو قورئاندا زهم و مه دحی (فؤاد و افئیده) ی نه کردوه، به لام زهم و مه دحی دلێ کردوه، دل چهقی ویستن و نه ویستنه و ئه گهر چاکه ی بوێ، مه دح ده کری و، خراپه ی بوێ، زهم ده کری، به لام عهقل چهقی زانی و ده رککردنه، ده رککردن له زاتی خویدا، نه چاکه و نه خراپه، به لکو دوایی ئه و شته ی ده رکت کردوه، هه لو یستت له به رانه بری دا چۆن ده بی، ئه وه په یوه ندیی به دلوه هه یه، به هه ردووک دیوی ئه ری نی و نه ری نی دا.

(٣) - ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ به که می سوپاسگوزاری ده کهن، وشه ی (قَلِيل)، (صَفَّةٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ) ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾، سیفه تیکی چوینراوه به کرداره وه، ده شگونجی (مَا) لابه ره (نافیه) ب، یانی: که می ش سوپاسگوزاری نا کهن، به لام هی یه که میان راستره، به که می سوپاسگوزاری ده کهن، چونکه که میکیان هه ره هه بوون، دوایی ئیمان بینن، یاخود که میک له بیروایه کان که ئیمانیشان نه هی ناوه، چاکه کانیان هه ره له خوا زانیون.

(٤) ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، بَلَى: ئەو (خوایا) كەسێكە ئێوەی لە زەویدا
 بـلاوکردۆتەوه، یان لە زەویدا زۆر كردوه، (ذَرَأَ)، أ- بە مانای دروستکردن (خَلَقَ) و، ب-
 بە مانای زۆرکردن (تکثیر) و، ج- بە مانای بـلاوکردنەوه (نَشَرَ) دى و، مانای بـلاوکردنەوه و
 زۆرکردن، زیاتر دەگەیهنێ.

(٥) ﴿وَالَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، هەر بۆ لای ئەویش کۆ دەکرێنەوه و خپ دەکرێنەوه، كە (الْجَارُ
 الْمَجْرُور) پێشخراوه، یانی: (تُحْشَرُونَ إِلَيْهِ)، مانای کورتته‌لێنان دەگرێتەوه، تەنیا بۆ لای
 خوا کۆ دەکرێنەوه.

(٦) ﴿وَقَالُوا مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، دەشڵێن: ئەو بەلێنه كەنگێیه! ئەگەر لە
 راستان! واتە: ئەو كاتەى بۆ هاتنى پڕۆژى دواى دانراوه، كەنگێیه، ئەگەر لە راستان،
 وشەى (الْوَعْدُ) ییش، (مَصْدَرٌ مِّمَّغْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ: الْمَوْعُودُ)، واتە: ئەو بەلێن پێدراوه
 كەنگێیه، ئەگەر لە راستان، لێره‌دا پرووی بـیاوه‌ریه‌كه‌یان دواندنیان لە پێغه‌مبەرى
 خوا ﷺ و پروادارانە.

(٧) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، بَلَى: زانیاری تەنیا لە لای خوایه، وشەى (الْعِلْمُ)، كە
 (أَل) ی ناساندنى لەسەرە، بۆ (عه‌د)ه، واتە: زانیارییه‌كه، زانیاری لە بارەى ئەو بابەتەوه،
 تەنیا لە لای خواى به‌رزى مه‌زنه‌.

(٨) ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، من تەنیا وریاکەرەوه و ترسێنەریكى پروونکەرەوه‌م، یاخود:
 پروون و ئاشکرام، چونکە وه‌ك زۆر جار گوتوو‌مانه: وشەى (مُبِينٌ)، ئەگەر لە (أَبَانَ)
 ى، (قَاصِرٌ وَلازِمٌ) هوه بى، واتە: پروون و ئاشکرا، بەلام ئەگەر لە (أَبَانَ) ى، تێپەڕێنەرە
 (مُتَعَدٍّ) یه‌وه بى، یانی: پروونکەرەوه‌.

ئنجایه‌كسەر خوا ﷻ لێره‌وه ده‌یانگوازێتەوه بۆ قیامەت:

(٩) ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَ وُجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئنجا كاتێك بـینیان واتە: ئەو
 بەلێنه‌یان بینى، ئەوانه‌ى بـیروان پروویان خراپ بوو، تێكچوو، (زُلْفَةً)، یانی: به‌ نـیزیکى
 (الزُّلْفَةُ: اسْمٌ مَصْدَرٍ زَلَفَ إِذَا قَرَّبَ، وَهُوَ مِنْ بَابٍ تَعَبَ، أَي رَأَوْهُ شَدِيدَ الْقُرْبِ مِنْهُمْ)،

(زُلْفَةً): ناوی چاوگه له (زَلَفَ) وه، یانی: (قَرَبَ)، نیزیك بووه، واته: له نیزیكه وه دیتیان ئەو به لێن پیدراوه، كه پوژی دواویه، ﴿سَيِّئَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، (سَيِّئَتْ)، به بكه ر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِل) هاتوه، ئەوانه ی بیروان پرویان خراب بوو، تیکچوو، (فَلَمَّا)، (لَمَّا: لِلتَّوَقُّيْتِ، أَي سَيِّئَتْ وَجُوهُهُمْ بِرُؤْيَتِهِمُ الْوَعْدَ)، واته: دهم و چاویان تیکچوو، گوڤاو رهش و تلخ بوو، له کاتیکدا به لێنه که یان بین، (سَيِّئَتْ)، به (سَيِّئَتْ) یش، خوینراوه ته وه.

۱۰- ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾، گو تراش: ئا ئەوه بوو كه ئیوه پێشتر داواتان ده كرد، (تَدْعُونَ)، خوینراویشه ته وه: (تَدْعُونَ)، (تَدْعُونَ)، یانی: (تَطَالِبُونَ)، داواتان ده كرد، به لām (تَدْعُونَ)، یانی: بانگتان ده كرد بۆتان بـ.

كه ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ﴾، (ف) ی (فَلَمَّا)، (فَصِيحَةً لِأَنَّهَا افْتَضَتْ جُمْلَةً مَحْدُوفَةً تَقْدِيرُهَا: فَحَلَّ بِهِمُ الْوَعْدُ، فَلَمَّا رَأَوْهُ إلخ، أَي رَأَوْا الْمَوْعُودَ بِهِ)، (ف) پروونكه ره وه یه چونكه رسته یه کی قرتینراوی خواستوه و زهنه که ی: به لێنه که به سه ریاندا هاته دی، کاتیک بینیان ئەوانه ی بیروا بوون، دهم و چاویان تیک چوو و، رهش و تلخ بوو، شله ژان، یانی به لێندراوه که یان دی، (سَيِّئَتْ)، (وَسَيِّئَتْ بُنْيَ لِلنَّائِبِ، أَي سَاءَ وَجُوهُهُمْ ذَلِكَ الْوَعْدُ مَعْنَى الْمَوْعُودِ)، ئەو به لێنه دهم و چاوی تیکدان، به لām بۆیه به بکه ر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِل) هاتوه، چونکه یانی ئەو به لێنه ی هاتوه، كه قیامه ته دهم و چاوی تیکداون، ئەگه ر به (تَدْعُونَ)، بخوینرێته وه، (مُضَارِعُ ادَّعَى: أَي طَلَبَ بِالْحَاحِ وَضُمَّنَ تَدْعُونَ)، مَعْنَى تُكْذِّبُونَ بِسَبَبِ (ب)، كه ده فهرموئ: ﴿هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾، مادام (تَدْعُونَ) به (ب)، به رکاری خواستوه، مانای (تُكْذِّبُونَ) یشی خراوه ته نیو، واته: ئەوه بوو كه زۆر داواتان ده كرد بـ و، به درۆشتان داده نا، ئیستاش فهرموون له گه لیدا پرووبه پروون.

شایانی باسه: ئیمه دواپی چهند کورته باسیك له بواړی چهند زانیارییه ك له باره ی بیستن و دیتن و عه قله وه ده که ین، له کو تایی ته فسیر کردنی ئایه ته کاند.

مەسەلەى حەوتەم:

بىپرواىەكان ھەردەم خۆزگەيان بە فەوتانى پىغەمبەر موحەممەد ﷺ دەخواست، خواش پى دەفەرموى: بلى: ئەگەر خوا خۆم و شۆنكە وتوانىشم بفعوتىنى، كى ئىوھى بىپروا لە ئازارى بە ئىش قوتار دەكات؟ بروادارانش بروايان بە خواى مېھرەبانەو، پشتيان بە وقايمەو ناحەزانىش لەمەودوا حالىى دەبن، كە لە گومرايى پروون دا بوون و، ئەگەر خوا ئاوى شيرين و زولالىش بە زەويدا بەریتە خوار، ھىچكەس ئاوىكى زولال و پەوانيان بو ناهيىنى:

خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَهُ مِنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُحْيِرِ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝٢٨ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝٢٩ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ۝٣٠﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە حەوت برگەدا:

لە كۆتاييدا خوا ﷻ لەبەر ئەوھى كە بىپرواىەكان ھەميشە خەونيان بەوھوھ دەبينى، كە موحەممەد ﷺ لە كۆليان بىتەوھو ھەرى و كۆتايى بە ھەموو شتىك بى، خوا ﷻ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى:

(١)- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَهُ مِنْ مَعِيَ﴾، پىيان بلى: ئايا دەبينن [ياخود ھەوالم پى بدەن، يان ئايا دەزانن] ئەگەر خوا ﷻ خۆم و ئەوانەى لەگەلمدان، فەوتاندنى و لە بەينى بردين، (وہك ئىوھ پىتان خۆشەو ھەز دەكەن).

(٢)- ﴿أَوْ رَحِمَنَا﴾، ياخود بەزەيى لەگەلمان بەكارھيىنا، بەوھى دوامان بخات و جارى نەماھريىنى، ياخود ئەگەر ئىمەى فەوتاند، لىمان خۆشبى و بەزەيى پىمان دابى، ياخود بەزەيى بە ئىمەدا ھاتەوھو ئىمەى سەرخست.

(٣)- ﴿فَمَنْ يُجِرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾، (له ههموو حالاندا) كى بپروایان له نازاریكى به تیش پهنا ده دات و ده پاریزی؟ لیږه دا كه ده فرموئ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾، بلى: ئایا ده زانن نه گهر خوا من و نه وانه ی له گهل مندا فهوتاندىنى، بوچی وشه ی (هلاک) ی به کارهیناوه بو مردن؟ وه لامه كه ی نه وه یه: نه وه له گهلدا رویشتنی زاراوه و وشه کانی نه وانه، گوتوو یانه: به هیلاک بچى، یان به هیلاک ده چى، چونکه هه ندیک له زانایان ده لاین: مردن ههر مردنه، به لام (هلاک)، مردنیکى خراپه، كه نه وان وایان چاوه رى کردوه، پیغه مبه رى خوا ﷺ به مردنیکى خراپه مری، نجا به پپی عه قلی نه وان و به پپی وشه کانی نه وان، ته عبیره كه ی هیناوه، به لام له ههموو حالاندا: ئایا كى بپروایان له نازاریكى به تیش ده رباز ده كات؟ لیږه دا له جیاتی بفرموئ: (فَمَنْ يُجِرُكُمْ)، چونکه پروو دواندن له كافر هكانه، فرموو یه تی: ﴿فَمَنْ يُجِرُ الْكَافِرِينَ﴾، كه نه مه پپی ده گوتری: (وَضَعُ الْمُطَهَّرَ مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ)، دانانی وشه ی ئاشكرا له جیى وشه ی راناو یان وشه ی شیردراوه.

(يُجِرُ): (أَجَارَهُ يُجِيرُهُ: أَي: حَمَاهُ يَحْمِيهِ)، په نای دا، په نای ده دات، بویشه فرموو یه تی: ﴿الْكَافِرِينَ﴾، بو نه وه ی بیانناسینى كه ئایا ئیوه ی بپروا، كى په ناتان ده دات له نازاریكى به تیش؟.

(٤)- ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾، بلى: نه و (خوا) به به زه ییه، پروامان به و هیناوه و پشتمان بهس به و بهستوه، (إِيْمَانٌ وَ تَوَكُّلٌ)، دوو شتى پیکه وه په یوه ستن و، ههر كه سى ئیمانی به خوا بوو، پشتیشی پى ده بهستى.

(٥)- ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، له مه و دوا بو تان ده رده كه وى، كتیبه له گومراییه كى ئاشكرا دایه، خویندراویشه ته وه: (فَسَيَعْلَمُونَ)، نجا نه گهر (فَسَتَعْلَمُونَ) بى، واته: ههر له سه ر دواندى كافر هكان به رده وامه، ئیوه له مه و دوا ده زانن كى له گومراییه كى پروو دایه، به لام نه گهر (فَسَيَعْلَمُونَ) بى، نه وه ئاوردانه وه یه له دواندى نه وان و نادیده گرتیان: له مه و دوا ده زانن و لیان گه رى!.

(۶) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾، بَلَى: ئایا دەبینن، دەزانن، هه‌والم پێ بدەن، ئەگەر ئاوێکەتان پوچوو، (غَوْرًا)، بە مانای چاوگە، بەلام ئاوێکە پێ وەصفکراوە، لەبەر زێدەرۆیی کردن، یانی: (أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا)، واتە: (ذَاهِبًا، غَائِبًا)، بە زەویدا چووێ خوار ونبوو، پەنھان بوو.

(۷) ﴿فَن يَأْتِيَكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ﴾، ئایا کێ ئاوێکی پەوانتان بۆ دێنێ؟ وشە (مَعِينٍ)، بە چەند جوړیک مانا کراوە:

أ- ئیبنو عەباس گوتووێهێ: (مَاءٌ مَّعِينٌ أَيْ: مَاءٌ عَذْبٌ)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۳۶۶۱۹) ئاوێکی شیرین و زوڵال.

ب- سەعیدی کورێ جوبەیر گوتووێهێ: (مَاءٌ مَّعِينٌ: أَيْ مَاءٌ ظَاهِرٌ)، (أَخْرَجَهُ: الطَّبْرِي: ۳۶۶۲۰)، ئاوێکی بەرچاوو بینراو.

ج- قەتادەش (مَاءٌ مَّعِينٌ) ی، بە: (المَاءُ الْمَعِينُ: الْجَارِي)، (أَخْرَجَهُ: الطَّبْرِي: ۳۶۶۲۱) ئاوێکی بیندراوی پەوان، لێک داوێهێ.

هەندیک لە تەفسیرەکان لێرەدا شتێکیان هێناوە، بۆ وێنە: (البحر المديد في تفسیر کتاب الله المجید)^(۱)، دەلێ: (قُرِئَتِ الْآيَةُ عِنْدَ مُلْحَدٍ، فَقَالَ: نَأْتِي بِالْمِعْوِلِ وَالْفُؤُوسِ، فَذَهَبَتْ عَيْنَاهُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ وَعِمِي، وَقِيلَ: إِنَّهُ مُحَمَّدٌ بْنُ زَكْرِيَّا الْمُتَطَبِّبِ، أَغَاذَنَا اللَّهُ مِنْ سُوءِ الْأَدَبِ مَعَ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى)، واتە: ئەم ئایەتە لە لای مولحیدیک خویندراوێهێ، ئەویش گوتووێهێ: (نَأْتِي بِالْمِعْوِلِ وَالْفُؤُوسِ)، ﴿فَن يَأْتِيَكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ﴾، گوتووێهێ: پاچ و بیلان دێنێ [سەرئەنجام: ئاوێکە بە پاچ و بە بیل و خاکەنازان دێتەوه] ئیدی هەر ئەو شەوێ ئاوی چاوانی پوشتوێهێ کوێر بوون، گوتراوێ: ئەو کەسێ ئەو قسەیهێ کردوێ موحمەدی کورێ زەکەریای خۆ بە پزیشکران بوو، خوا پەنامان بدات لە ئەدەبی خراپ لەگەڵ کتیبی خواو فەرمایشتی خواي بەرزى بالادەستدا.

لیره دا کۆتایی به ته فیسیری سوورته ئی (الملک) دینین، به لام سئی (کورت به باس)، که چهند زانیارییه که ده گرنه خۆیان له باره ی بیستن و دیتن و عه قله وه، ده خهینه پروو، له باره ی بیستنه وه یازده ورده زانیارییمان ره چاو کردوون و، له باره ی دیتنه وه شه ش ورده زانیاریی و، له باره ی عه قلیشه وه پینج و، هه موویان ده بن به بیست و دوو (۲۲)^(۱).

کورت به باسیک له باره ی هه ندیک ورده کاریی (بیستن)ه وه

تیمه لیره دا نامانه وئی باسی کۆته ندامی گوئی و بیستن (جهاز السمع والأذن) بکهین، که نه وه کتییکی سه ره به خۆی ده وئی، وه که له مه وسووعه ی: (تیمان و ئیلحاد) دا، به ته فصیل له وه باره وه قسه مان کردوه، به لام ته نیا هه ندیک ورده زانیاریی ده خهینه پروو:

۱- بیستن له وردترین ههسته وه ره کانی مروقه وه، هه تا ئیستا نه زانراوه چۆن مروقی ده توانی ئاوازیکی خویش له گه ل ده نگه ده نگ و ده نگیک ناخۆش دا، لیک جیا بکاته وه، هه ردوو کیشیان هه ر ده نگن، به لام ده نگیک که ئاوازی هه یه، وه که ده نگی مۆسیقا، یان جریوه ی چۆله که یه که، یاخود خویندن بولبولیک، یان قاسپه ی که ویک و، قووقه ی که له شیریک، یان گمه ی کۆتریک، له گه ل هه راو زه ناو ده نگیک ناخۆش و بیزار که ر، بیستن لیکیان جیا ده کاته وه، که هه مووشیان هه ر شه پۆلی ده نگین و نه و نیوه نده ی هه ردوو ک جوړه ده نگه کانی پیدای دین، هه ر هه وایه.

۲- نه گه ر هه و نه بووایه، به هه یچ جوړیک ده نگ نه ده بوو، هه ر بۆیه ش نه وانه ی ده چنه سه ر مانگ، یاخود له سوورگه (قدار) دا به ده وری زه ویدا ده سوورپینه وه وه له مه ودا ی

(۱) تیمه نه م کورت به باسانه هه موویان به پوخته یی، به لام به دارشته وه ی خۆمان له ته فیسیره که ی (د. محمد راتب النابلسی، ج ۱۰، ص ۲۱ و ۲۲ و ۲۳)، هیناومانن.

کیشکردنی زهوی ده چنه دهر، له ویدا به لاسلی پیکه وه قسه ده کهن، چونکه هه وای لی نیه، تا کو هه وای ده نگه کیهان نه قل بکات، ئنجا ئه گهر هه وای نه بی، ده نگ نابی، نه ک ههر بینین نابی، به بی هه وای ده نگیش ههر نابی، ئیمه کاتیک قسه ده کیهن، وه ک چون به ردیک که فریده دهیه نیو ئاویکه وه، شه پۆلان ده دات، شه پۆلیک دوا یی شه پۆلیکی دیکه و... هتد، شه پۆله کانی ده نگیش به هه مان شیوه، که ده نگ به رز ده بیته وه، به ئه ندازه ی ده نگ به رز کردنه وه که، هه وایه کهش شه پۆله کان ده دات و، شه پۆله کانی هه وای ئه وه ده نگه ده گیه ن به گو یی بیسه ر.

۳- له چاکه کانی خوا له سه ر ئیمه ئه وه یه، که ئه وه شه پۆله ده نگیه، دوا ی ئه وه ورده ورده خامۆش ده بیته وه، ئه گهر وانه بو وایه و ههر چی ده نگه هه رما بایه، له هه وادا و، هه مووی به ر گو یی مرو ف که وتبایه، ئه و کاته له ههر شو یینیکی دنیا، به لکو له ههر شو یینیکی گه ردو وندا ده نگیک هه بو وایه، ده هاته نیو گو یی ئینسانه وه: ده نگه هه وره تری شقه یه و برو و سکه یه ک له و په ری دنیا، له و سه ری دنیا ده نگه ته قینه وه یه ک، ده نگه هه وره نه پر ده یه ک، هه مو و ئه وانه، ئه گهر ده نگه کان ورده ورده خامۆش نه بو و نایه و، هی و اش نه بو و نایه وه و هه مو و یان هاتبانه نیو گو یی ئینسان، ئینسان یه کجار بیزار و ناره حه ت ده بو و.

۴- به شی بیزاو و ده ره وه ی کو ئه ندایه گو یی، پێی ده گو تر ی: سه یوان، وه ک چه تر ی گو ییه و ده نگه که کو ده کاته وه، ئنجا ئه ویش ده بینین قو رت و پێچ و لاری و تیدا هه یه، ماده ده ی گو ییش واته: سه یوانی گو یی، نه گو شتی ته و او وه نه ئیسقانی شه، به لکو ماده ده ی کرۆژ کرۆژه یه، که ئه گهر ئیسق بو وایه، ده نگه که به ره قی، ده بیسترا و، ئه گهر گو شت بو وایه، ده نگه که ی ده مراند، به لام کر کر اگه یه و له نیوان ئیسقان و گو شتدایه.

۵- دوا ی ئه وه ی سه یوانی گو یی، چه تر ی گو یی، ئه وه ده نگه کو ده کاته وه، ئنجا ورده ورده، به نیو جو گه له ی گو ییدا ده بیات و ده چی به په رده ی گو یی ده که و یی، که ئه ویش سی ئیسقانه کانی گو یی پێیه وه به سترا و، که چه کوش و سندان و ئاو زینگن، ئنجا په رده ی گو یی که له رییه وه، به هو ی هه وایه که وه، ئه و ئیسقانه ش ده له رنه وه و له ئه نجامی ئه وه دا، بیستن دروست ده بی.

۶- ئەو سى ئىسقانانى گوئى، ئەو دەنگەى دىتە ئىويان، هەتا بىست (۲۰) ھىندەى خوئى لى دەكەن، ئەگەر دەنگەكە كپ بى، هەتا بىست ھىندەى گەورە دەكەن، يانى: ئەگەر بچووك و نزم و كەم بى، بەپىچەوانەشەو: ئەگەر زۆر بەرز بى، هەتا بىست ھىندە دەگونجى كپ بكرىتەو، مەرج نىە يەكسەر بگاتە بىسەرەكە، بەلكو بە پىي ئەوہى دەنگەكە پىويستە چەند گەورە بكرى، ياخود ئەگەر گەورە بى، چەند كپ بكرىتەو، چونكە ئەگەر ھەر بە كپى بى، نابىستى و دەبى گەورە بكرى، ئەگەر زۆرىش بە گەورەى بى، ماىەى جاپزبوونە، بۆيە لە رپى ئەو سى ئىسقانانەو: چەكوش و سندان و ئاوزىنگ، دەنگەكە دەستكارى دەكرى، كە لە نىو ئامپىرەكانى مروؤدا^(۱)، ھىچ شتىكى وانىە، كە بۆ خوئى ئەو دەنگە دەستكارى بكات، نزمى بكاتەو، ياخود بەرزى بكاتەو.

۷- دواى ئەو دەنگە بە پىچاو پىچەكانى گوئدا دەروات، كە چل ھەزار (۴۰،۰۰۰) پىچاو پىچى بىستنى تىدا ھەيە، ھەندىكىان دەنگەكە گەورە دەكەن و، ھەندىكىان نزمى دەكەنەو، بەپىي پىويستى، ئنجا ئەوانەش ھەموويان پەيوەستن بە دەمارەكانى بىستەو، ھەتا دەنگەكە لە رپى ئەو جوؤگەلانەو، دەگاتە نىو گوئى نىوہو (الأذن الداخلية).

۸- ئنجا تاكو ئىستا زانىارى دەستە پاچەيە وەك پىشتىش گوترا كە چۆن جىاوازى دەكرى بە دەنگىكە كە دەنگىكى خوئەو، مروؤ پىخوئە گوئى بۆ رادىرى و، دەنگىكە كە جاپزكەرو بىزاركەرە، چۆن ئەو دوو دەنگە لىك جىادەكرىتەو؟!.

۹- دواى گوئى نىوہو (الأذن الداخلية)، ئەو دەنگە دەگوازىتەو بۆ مىشك و مىشك لى تىدەگات، ئەو دەنگە چىيەو ماناى چىيە؟!.

۱۰- جىي سەرسوورمانە كە لە نىو گوئدا، لە نىو كوئەندامى بىستن دا، شوئىك ھەيە، دەنگەكانى تىدا دەپارىزرىن، بۆ وئە: كەسكە تاشناتە، دەنگەكەى پارىزاوہ لە كوئەندامى بىستندا، كە ئەگەر لە تارىكىشدا گوئى لە دەنگى بى، يەكسەر

(۱) واتە: ئەوانەى دەستكردى مروؤن.

دەنگەكەى دەناسییەووە كێیە، یان ئەگەر دەنگی پشیلەیهك، یان وششەى ماریك، یاخود دەنگی سیسرکەیهك، لەبەر ئەوەى ئەو دەنگە لەویدا پارێزراوە، ئەگەر دەنگەكان نەپارێزراوانایە، ئەو كاتە نەتەتوانی خواوەنى دەنگەكان، یان سەرچاوەى دەنگەكان لە یەك جیا بكەیهووە.

۱۱- بۆچی خوا ﷻ دوو گوێی بۆ مرۆف داناون؟ لەبەر ئەوەى ئەگەر ئینسان تەنیا یەك گوێ هەبووایە، ئەو لایەى دەنگەكەى لێوەدی، سەرچاوەى دەنگەكەى نەدەزانی، بەلام بەهۆى ئەوەوە كە مرۆف دوو گوێی هەن، لە هەردوو گوێیەكانەووە دەنگەكە وەردەگیرى و، ئەگەر چركەیهك بكەیه (۱۶۲۰) بەش، ئەو دەنگە لە ماوەى كەمتر لەوەشدا، ئەو مرۆفە هەست دەكات بە سەرچاوەى دەنگەكە، بەلام ئەگەر تەنیا یەك گوێ بووایە، ئەو نەدەكرا، بەلام لەبەر ئەوەى لە دوو لایانەووە دەنگەكە دی، دەزانرى ئەو دەنگە ئایا لە پشتهووەیه، لە پێشهووەیه، لە كام لاوێیه؟ بەهۆى ئەوەوە كە لە دوو رێو دەنگەكە دەبیسترى، ئەو شە حیکمەتییكى ئەوێیه كە مرۆف دوو گوێی هەن، حیکمەتییكى دیکەش ئەوێیه ئەگەر بیستنى گوێیەكیشى لەدەستدا، ئەوێیه دیکەیان بپێنى.

کورتە باسیک دەربارە ی وردەکاریی بینین

پیشتریش باسمانکرد، که تيمه ليرەدا نامانەوی باسی کوئەندامی چاوو
چۆنیەتی دیتن و، پیکهاتە ی چاو بکەین، که ئەو وردەکاریی زۆری هەیهو،
پێویستی بە شوینیکی تایبەت دەکات، بەلام تەنیا چەند زانیارییەك، دەخەینەرۆو:

۱- یەکیك له پیکهاتەکانی چاو بریتیە لە بیلبلە (قرنية)، که پەردەیهکی پروونە، پزیشکەکان
ناویان لێناو: کیفی سەخاوەتمەند (الغلاف الثَّيْل)، بۆچی؟ چونکە ئەو پەردە پروونە،
وردە دەمارەکانی خوینی تێدا نین، بۆ ئەوێ پروون بێ، بەلام ئایا خانەکانی بیلبلە
(قرنية) چۆن خۆراکیان بۆ دەچێ؟ ئەگەر خانەکانی وەك خانەکانی دیکە ی جەستە
بوونایە، دەبوایە بە دەمارەکانی خوینەو پەیوەست بن و لە رێی ئەو دەمارانەو
خواردنیان بۆ بچێ، بەلام ئەو کاتەش دەبوایە لە پشت تۆرێکی دەمارانەو شتەکان
بینی، بۆیە دیتنەکە لێل دەبوو، یاخود هەر نەدەگونجا، یاخود پروون نە دەبوو، بۆیە
خوای ﷻ خانەکانی ئەو ئەندامە ی چاو که بیلبلە (قرنية) ی پێ دەلێن، ئەو پەردە
پروونە ی وا لیکردو، که هەر خانەیهك خواردن دەدات بە خانەیهك و لێشیهو بۆ
تەنیشتهکە ی دەستە خوشکەکە ی دەگوازێتەو، بۆ ئەوێ پێویست بەو نەکات لە
رێی دەمارەکانی خوینەو، خواردنیان بۆ بچێ، بەلکو هەموویان بە تەنیشتهکە ی کەوون
و خواردن دەچێ بۆ ئەو و، ئەو دەیدات بە ئەو، ئەو دەیدا بە ئەو، بەو شیوێ بە
تەنیشتهکە ی کەوون، وەك چۆن خشتەکانی دیواریك یەکدی مەحکەم دەکەن و، پێویست
ناکات شتیکی دیکە لە نێوانیاندا هەبێ، ئەوانیش بە هەمان شیوێ.

۲- پیکهاتەریکی دیکە ی چاومان هەیه، پێی دەگوترێ: گلینە (القزحية)، ئنجا لە (قزحية) دا،
عەدەسە ی چاو هەیه، که پزیشکەکان تێیدا سەرسامن، چونکە عەدەسە ی چاو لە چاودا
چەسپاوو لە شوینی خوێتی، بەلام لەگەڵ دیتنی شتەکاندا دەسوورێ، ئەو گلینەیه:

(۱) لە مەوسوعە ی: (دەرەشاهە یی ئیمان و پوێنە یی ئیلخاد) دا بە بەدریژایی لە بارە یهوه دواين.

أ- لەگەل دىتىنى شتەكاندا بەو لادا دەسوورپى و بەولادا دەسوورپى.

ب- بەپپى ئەندازەى ئەو تىشك و پرووناكىيەى ھەيە، رەفتار دەكات، رەفتارىكى ئۆتوماتىكى، ئەگەر شتەكە تاريك بى، زياتر دەكرىتەوہ بۆ ئەوہى پرووناكىى زياترى بچىتەتى و باشتىر بىنى، بەلام ئەگەر زۆر پۆشن بى، بە شىوہىەكى ئۆتوماتىكىى چاۋ دىتەوہ يەك، ئەھا ئەگەر ئىنسان شتىكى زۆر پرووناك دەبىنى، چاۋى دىتەوہىەك، ئەگەر شتىكى تاريكىش بى، چاۋت زياتر دەكەيەوہ، ئەوہش ھەموۋى بەبى ئەوہى تۆ بىرى لىكەيەوہ، ئەو جوۋلەيە لە گلىنە (قزحیة) دا پروو دەدات، بە شىوہىەكى ئۆتوماتىكىى، خواى پەرۋەردگار واى رىكخستەوہ.

بۆ وىنە: ئىمە يارىى تۆپى پى دەبىنىن، يان يارىى تىنس دەبىنىن، ئەو تۆپە لەبەر دەستى يان پى يارىزانەكاندا دى و دەچى، چ تۆپى پى و، چ بالەو، چ تىنس لەسەر مىز كە دەكرى، ئەو تۆپە دىت و دەچى و، ئەو چاۋە شوئى دەكەۋى، بى ئەوہى تۆ بىرى لى بكەيەوہ، يانى: بە شىوہىەكى ئۆتوماتىكىى جوۋل جوۋلەيەكى خودى و لە خۆيەوہ.

۳- پىكھىنەرىكى دىكەى چاۋ ھەيە، كە برىتە لە تۆرى چاۋ (شبكة)، ئەو تۆرى چاۋە، لە دە (۱۰) چىن پىكھاتوہ، بەس چىنى كۆتايان لە (۱۳۰) مىيۇن خانەى خرىلەو درىژكۆلە. (المحروطة والطولية) پىكھاتوہ، ئنجا ئەو خانە بازنىي و درىژكۆلە، ھەموۋيان پەيوەست دەبنەوہ بە تۆپەلە دەمارىكى چاۋى، كە ژمارەيان نۆ سەد ھەزار (۹۰۰،۰۰۰) دانەيە، ئەوئىش پەيوەست دەبىتەوہ بە مىشك، تاكو مىشك ئەو وىنەيەى دەكەۋىتە بەرچاۋى بىخوئىتەوہ، واتە: تۆرى چاۋ لە دە چىن پىك دى، بەس چىنى كۆتايان لە (۱۳۰) مىيۇن خانەى درىژكۆلەو مەيلەو خرى پىك دى، كە ئەوانىش پەيوەستىن بە نۆ سەد ھەزار رىشالى دەمارەوہ، ئنجا ئەوئىش ۋەك كىللىك پەيوەست دەبىتەوہ بە مىشك و. ئەو وىنەلە رىي ئەو دەمارانەوہ دەگەن بە مىشك و، مىشك تىي دەگات: ئەو وىنەيە وىنەى چىيە، چۆنە، قەبارەى، رەنگى، ھەتا دوايى!.

۴- ئىمە شەكان كە دەيىن، يەكەم: بە قەبارەى خۇيان دەيانىن، دووهم: بە رەنگى خۇيان دەيانىن، سىيەم: لە بارى ئاسايى خۇياندا دەيانىن، بۇ ويئە: شىك ئەگەر پىك وەستا بى، تۆ بە پىكى دەيىنى و قەبارەكەشى چەندە، ئاوا دەيىنى، ھەرۈەھا درىژىيەكەى چەندە، پانىيەكەى چەندە، ئەستورىيەكەى چەندە، بەو رەنگەى خۇى لەسەريەتى دەيىنى، ئەگەر سەوزە، ئەگەر شىنە، ئەگەر سىيە، ئەگەر رەشە، ئەگەر تىكەلە، ئىجا لە بارى ئاسايى خۇيدا دەيىنى، يانى: ئەگەر تۆزى لار بوويئەو، دەزانى لار بۆتەو، ئەگەر چەمايئەو دەزانى چەماو تەو، بۇ ويئە: مروڤ تەماشاي ھەزار كەس بكات، يەك مليون كەس بكات، ھەر كامپىكان بە رەنگى خۇى دەيىنى و، بە قەبارەى خۇى دەيىنى و، لە دۆخى وەستانى ئاسايى خۇيدا دەيىنى، چونكە خوا ﷺ شەكەى بۇ ئاسان كىروين، بۇيە ئىمە دەلىن: ئەو شىكى زۆر سادەيە، بەلام بىگومان ھىچ كامپرايەك نىە لە دىادا، بتوانى بەو شىوہيە بى، بەلام خوا ﷺ واى بۇ رەخساندووين، كە بە بى ئەوہى ئەرك بكىشىن، ھەموو شەكان وەك خۇيان و لە دۆخى خۇيانداو، بە رەنگى خۇيان و بە قەبارەى خۇيان و بە ئەندازەى خۇيان، بە ژمارەى خۇيان، ئەگەر لىيان وردىيەو، دەيانىن.

۵- چاو دەتوانى جىاوازي لە نىوان پلەكانى رەنگدا بكات، بۇ يەك رەنگ دەتوانى جىاوازي بكات لە نىوان ھەشتسەد ھەزار (۸۰۰،۰۰۰) پلەى رەنگ دا، واتە: ھەر لە رەنگى سەوز ھەشتسەد ھەزار، پلە، دەتوانى لىك بكاتەو، ھەرۈەھا بۇ شىن و رەش و مۆرو سوورو بۇ ھەموو رەنگەكان (۸۰۰) ھەزار پلە، بە رەنگىكى زۆر وردو، بە قەبارەى زۆر وردو بەشىوہى خۇى، ھەلبەتە ئەوہش دەگەرپىتەو بۇ ئەندازەى ساغىي چاوو مەوداى ئەو شەتى دەيىنى.

۶- شەشەمىن زانىبارى و كۆتايى لە بارەى چاووہە كە دەمانەو بىخەينەروو، ئەوہيە: خوا ﷺ وەك چۆن دوو گويى بۇ مروڤ رەخساندوون، بۇ ئەوہى سەرچاوہى دەنگەكە بزانى، كە ئەگەر ھەر يەك گويى بووايە، نەيدەتوانى ئىنسان دەتوانى ئەزموونى بكات، گويىيەكت بگرە، ئەو دەنگانەى دىن، سەرچاوہەكان نازانى ھەر دەنگەو دى، بەلام

بههوى ئهوهوه كه دوو گوئين و ئهه جيهازهه له نيو ميشك دا ههيه، كه (١٦٢٠/١) چركهيه كدا بهراورد دهكات له نيوان دوو دهنگه كاني كه به دوو گوئيه كان دهبيسترين، يهكسهه دهزاني سههراوهه ئهه دهنگه له كوئيه، ئنجا بو چاويش به ههمان شيهه، ئهگهه مروفت بهس يهه چاوهه هههوايه، شتهه كاني زياتر به يهه لا دهبيني، ياخود به يهه پرووبهه دهبيني، بهلام ئيستا له بهه ئهوهه دوو چاون، ههم دريژي دهبيني، ههم پاني دهبيني و، ههم قوولاي دهبيني، چونكه ههه كاميان ويتهه كه ديني، ئنجا بههوى ئهه نيوانه يانهوه كه به هههردوو كيان دهبينين، قوولاي و ئهستووراي شتهه كان دهبيني، ئينسان دهتواني ئههزمووني بكات: دهست بهه سههراويكت و تهماشاي شتيك بكه به جوركي دهبيني، دواي دهست بهه سههراوهكهه ديكهه و، تهماشاي ههمان شت بكه، لهه لاهوتر دهبيني، به لاي كههوهه ههشت نو ده سانتيميان بهينه، ئنجا ئهه بهينه بههوى ديتني دوو چاوهه كانهوه، ناميني و ريكه دهبيني، ئهگهه نا تو چاويكت دابهه، به چاويكت تهماشاي بكه، بو ويته: تهماشاي ئهه قهلهمه دهكهه لهلايهه دهبيني، دواي به چاوهكهه ديكهه لهلايهه ديكهه دهبيني و، بهولادا دهچي، بهلام كه بهههردوو كيان دهبيني، ريكه له دوخي ئاساي وهستاوي خويدا دهبيني، واته: ئهگهه مروفت دوو چاوهه نهههونايه، زور به زهحمهه دهيتواني دهزوويهه به دههزييهكهوه بكات، بههشتي شتهه كان له دوخي ئاساي خوياندا بييني.

کورتہ باسیک دہربارہی عقل و میثک

ئجنا دینہ سہر خستنه پرووی هه ندیک ورده زانیاری، که پینج ورده زانیاری، له بارهی عقل و میثکه وه، هه لبه ته عقل بریتیه له فام و هوش و بیر کردنه وه، هه موو ئه و پڕۆسانه ی دیکه، وه هه لگرتنی زانیارییه کان و، پاراستیان و، شیکردنه وه ی شته کان و، گه رانه وه بۆ رابردوو و، پیشبینی کردنی داهاتوو، ئه وانه هه موویان کاره کانی عقل و، ئه وه ی تا کو ئیستا زانست بۆی دهرکه وتوه، ئه ویه که ئه وانه هه موویان په یوه ندیان به میثکه وه هیه، یانی: دماغ که له نیو که لله ی سهر دایه، که ئه وه ش شتیکی دیکه ی زۆر حه کیمانه ی خوای په روه ردگاره، خوا ﷻ ئه ندامه کانی مرۆف هه تا هه ستیارترو گرنگترو بایه خدارترو پیوستتر بن، له شوینی مه حکمه تر دایناون، وه هه دهبینین: عقلی خستوته نیو که لله ی سهر وه، که ئیسقانه کانی زۆر مه حکمه من و، زۆر که س واده زانی که لله ی سهر هه مووی یه ک پارچه و یه ک ئیسقانه، به لام وانیه و چهندان پارچه ئیسقانه و به یه که وه په یوه ست کراون، بۆ ئه وه ی ئه گه ر یه کیکیان زیانی هینا، ئه وه ی دیکه هه مووی درزنه با، وه ک گۆزه یه ک که ده شکئ هه مووی ده شکئ، یان شووشه یه ک که ده شکئ هه مووی ده شکئ، به لکو که لله ی سهر چهند پارچه ئیسکیکه و، به هه موویان که لله ی سهر پیک دینن و، زۆریش مه حکمه و خوای کارزان میثکی له ویدا داناوه، هه روه ها دل و جه رگ و سییه کانی خستوونه نیو قه فزه ی سینگه وه، هه روه ها چاوی خستوته نیو چالی چاوه وه، که ئیسقانیکه هه موومان که لله سهری مرۆفی مردوومان بینیه، چالی چاو ئیسقانیکه کۆل دراوه، چاو خراوه ته ئه وئ، هه روه ها گوئ، شوینه که ی زۆر مه حکمه و له نیو که لله ی سهر دایه.

۱- یه که مین زانیاری له باره ی میثکه وه، ئه وه یه که خوا ﷻ خستویه ته مه حکمه ترین شوینی جهسته وه، که که لله ی سهره.

٢- زانیارییه کی دیکه ئه وهیه که له میشکدا سه دو چل ملیار (١٤٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) خانه ههیه، پێیان ده گوتری: خانه پالده ره وهه کان (الخلاية الإستنادية)، که تا کو ئیستا زانستی پزیشکگه ریی و توپکاری ئه رکی ئه وه سه دو چل (١٤٠) ملیار، خانه یه ی باش بو دهر نه که وتوه، واته: میشک تا کو ئیستا خو ی نه ناسیوه، په ی به هه موو نه یه یه کانی خو ی نه بر دوه، به لام ئیمه به عه قل و میشک ده زانی و، بیر ده که یه وهه، زانیارییه کان له ویدا کو ده که یه وهه، شتمان به بیر دیته وهه، پشبینی ده که یه ی و، شی ده که یه وهه... هتد.

٣- زانیارییه کی دیکه ئه وهیه که له ئیو میشکدا چوار ده (١٤) ملیار خانه هه، پێیان ده گوتری: خانه توپکارییه کان (الخلاية القشرية)، که خه یال کردن و، وینا کردن و، دادوه ریی کردن و، زانیاری هه لگرتن و، شیکردنه وهه و بیر کردنه وهه، ئه وانه هه موویان په یوه ندیان به و (١٤) ملیار خانه یه وهه هه یه، ئینسان ئه گه ر بیر بکاته وهه: ئه گه ر گریمان ئه و (١٤) ملیار خانه یه ش، که زانیاری هه لگرتیان تیدایه، وه که خانه کانی دیکه ی جهسته مردبانی وه نو یبو وانه وهه، مرو ف هه ر به یه یه یه، هه رچی زانیاری هه یه تی، هه مووی فو رمات ده بو وه، وه که کو مپیو ته ر، دوا یی ده بو وایه دووباره هه مووی فیر بیته وه! بو وینه: بابایه کی پزیشک که چه ندان سال خو یندوو یه تی، تا کو پسپو ریی له بواری کدا په یدا کردوه، ئه گه ر ئه و چوار ده ملیار خانانه ی میشک، که یه کیک له کاره کانیان ئه وهیه هه رچی زانیارییه، ئه وان هه لیده گرن، ئه گه ر هاتبا و خانه کانی میشکیش وه که خانه کانی دیکه ی جهسته نو یبو وانه وهه و مردبان و، هی دیکه یان هاتبا یه وه جی، ده بو وایه به رده وام مرو ف خه ریکی ئه وه بو وایه زانیارییه کانی دووباره بکاته وهه، به لام ئه و خانانه ی میشک خوا ﷺ وای خو لقاندوون، گو رانیان به سه ردا نایه ت و نامرن، وه که خانه کانی جهسته، به لکو چه سپاون و هه ر کامیکیان مردیش، هه یچ نایه ته وه جی و کو تایی پی دی، هه روه ها خوا وای خو لقاندوون، ئه گه ر هه ندیکیان مردن، هه ندیکیان کاری یه کدی ده که ن و هه ول ده ده ن ئه و که لینه پر بکه نه وهه و قه ره بووی بکه نه وهه.

جاريكى دىكەش دەئىن: ئەگەر ھاتباو ئەو (۱۴) مىليار خانەيەش ۋەك خانەكانى دىكەي جەستە مردباناىە، كە ھەرچى كارى بىر كىردنەۋەو زانىارىي ھەلگىرتن و دادوھىرى كىردن و پىشېينىي كىردن و ...ھتە، پەيۋەندىي بەۋانەۋە ھەيە، دەۋۋاىە پزىشك، ئەندازىار، پارىزەر، بازىرگان، جووتىار، قوتابى و مامۇستا، ھەموو ئەۋانە بەردەۋام خەرىكبان، زانىارىيەكانى خۇيان فېر بېنەۋەو دووبارەيان بىكەنەۋە، كە ژيان بەو شىۋەيە ھەر نەدەچۈۋە سەر، بەلكو دەۋۋاىە ھەر كاتىك كەسك دەھات بۆلات، دووبارە بلىي: ئەرى جەنابت كى بووى، ئەگەر نىزىكىتىن كەسىشت بى، چونكە زانىارىيەكە سىراۋەتەۋەو پۇشستە!! بەلام خوا ﷺ ۋاي خولقاندوون، ئەو خانانەي مىشك، كە نامرن و زانىارىيەكانىش لە نىۋياندا پارىزراون.

۴- زانىارىيەكى دىكە لە بارەي مىشكەۋە ئەۋەيە، كە ئەگەر مروققىك دەۋرى شەست (۶۰) سالى بۇي، لەو ماۋەيەدا ھۆشدان (ذاكرە)ى كە زانىارىي تىدا كۆ دەكرىتەۋە دەتۋانى حەفتا (۷۰) مىليار زانىارىي و ويئە لە خۇيدا كۆ بىكاتەۋە، زانىارىي و ويئە بە بىستەۋەو، ويئە دىتن و، ويئەي بۇنكىردن و، ويئەي قەبارە، لە ھالىكدا كە ئەو ھۆشدان (ذاكرە)يە، بە قەدەر دەنكە نىسكىكە، كەچى دەتۋانى (۷۰) مىليار زانىارىي و ويئە -- كە مەبەستمان بەس ويئەگىرتن نى، بەلكو تام و بۇن و پەنگ و قەبارەو دەنگ و ھەموو ئەۋانە - حەفتا مىليار دانە لە خۇيدا كۆ بىكاتەۋە، لە ماۋەي شەست (۶۰) سالى تەمەنى مروققدا.

۵- زانىارىيەكى دىكەش، كە زۆر زۆر گىرگە، ئەۋەيە كە لە نىۋ مىشكدا، ئەو زانىارىيانە لە سى شۋىناندا ھەلدەگىرىن، واتە: لە ھۆشدان (ذاكرە)دا:

۱- شۋىنكىيان كە بە ئاسانىي دەستى دەگاتى بە ئاسانىي دىتەۋە يادى.

۲- شۋىنكىيان مام ناۋەندىيە.

۳- شۋىنكىيشان دوورە، بۇ ويئە: ناۋى مىندالەكانت و ئىشەكەت و پىسپۇرىيەكەت لە كارەكەتدا، ھەموو ئەو شتانەي پۇژانە ئىشت پىيانە، ھۆشدان (ذاكرە)، ئەو زانىارىيانە

له نيزيكترين شویندا دادهن، که به ئاسانی دهستت بیانگاتی، بهلام زانیارییه کانی دیکه که به پهله پئویست نین، بو وینه: ژماره تهلهفونیک، ناوی شوینیک، یان زانیاریی له باره ی که سیکهوه، که زوو پئویستیت پئی نیه، ئهوه له نیوهراستدا دادهنری و، ئهوانهش که کهم وا ههیه کارت پپیان بئ، میشک له شوینیک دا ههلیاندهگری که دووره دهستهو لچهپه، چونکه کهمتر ئیشت پپیان دهبن.

۶- زانیارییه کی دیکه له باره ی میشکهوه ئهوهیه، که به ئەندازه ی ئهوه ی مروؤف گرنگی به شتیک دهات، شتیکی له لاگرنگ و بایه خداره، ئهوه شته ی ئاسانتر دیتتهوه یاد، یاخود باشت له میشکیدا پارێزراوه، یانی: شتیک ههتا بهلاتهوه گرنگتر بئ و، زیاتر جیی بایه خ بئ، میشک باشت ههلیاندهگری و چاکتر دهپارێزی، بویه جاری وایه که سیک که قسهیه کی لامسه رلایی دهکات، یان شتیکی، دهبیستی بهلاتهوه گرنگ نیه، یان پیت خوش نیهو ههزی لی ناکه ی، زوو له بیرت دهچیتتهوه، بهلام شتیک که زور جیی مه بهست و بایه خت بئ و خوشت بوئ، بو وینه: که سیکت زور خوشبوئ، یان ههوالیک که بهلاتهوه جیی بایه خه، میشک باشت دهپارێزی، واته: ئەندازه ی گرنگییدانی تو به شتیک، میشک واداردهکات هوشدان (ذاکره) واداردهکات، ئهوه زانیارییه باشت پارێزی، ئنجا ئهگەر وینه ی که سیکه، ئهگەر دهنگیه تی، ئهگەر تایه تمه ندیه کیه تی، یان زانیارییه که وههوالیکه، هه میشه ئەندازه و پله ی بایه خدان و گرنگییدانی مروؤف به شته کان، میشک واداردهکات، که ئهوه شتانه باشت پارێزی و، دوا یی ئاسانتر به دهستیانهوه بدات و بیانیه ئیتتهوه پپیش.

ئهمانه چهند ورده زانیارییه ک بوون له باره ی ههر کام له کوئهندامی بیستن و دوو گوئییه کان و، کوئهندامی دیتن و، ههر دوو چاوه کان و، کوئهندامی میشک، که وهک گوتمان: میشک بریتیه له چهق و ئامپازی عهقل و هوش و بیرکردنه وه و، هه موو ئهوه پرۆسانه ی په یوه ندییان به عهقل و هوشه وه ههیه.

لیره دا کوئای ی بهم دهرسه مان دینین و، بهم دهرسه ش کوئای ی به کو ی تەفسیری سوورەتی (الملک)، دینین.

له خوای په روهر دگار ده پارینه وه: که به لوتف و که په می بى سنووری
 خوۍ یارمه تیمان بدات، هه رچی زیاتر بیر بکهینه وه و رامین و وردینه وه،
 له هه ردوو کتیبی بینراو و بیستراوی خوۍ، کتیبه بینراوه که ی که گه ردوونه، به
 خوشمانه وه، کتیبه بیستراوه که شی که قورئانه، بیگومان ئیمه هه تا له کتیبی
 بینراوی خوا زیاتر رامین، له گه ردوون دروستکراوه کانی خوا، باشت ده زانین
 خوا چی دروستکرده وه، چوئی دروستکرده؟ هه روها تا کو زیاتر سه رنجی
 کتیبی بیستراوی خوای په روهر دگاریش بدهین، که قورئانه، زیاتر ده زانین خوا
 ﷻ چی فهرمووه، چوئی فهرمووه؟ هیچ گومانیش له وه دا نیه، که هه تا زانیاری
 زیاتر په رده له سه ر نه نییه کانی کتیبی بینراوی خوا هه لدا ته وه، زیاتر که شف
 بن، راستی و تیرو ته واوی کتیبی بیستراوی خوا، فهرماشتی خوا، زیاتر
 ده رده که وی، هه رو هک ئایه ته که ی سوورته (فصلت)، که پیشتر ته فسیرمان کرد،
 ده فهرمو: ﴿سُرِّيهِمْ ءَايَتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اُولَٰئِكَ يَكْفُرُ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۵۳﴾ ﴿سُرِّيهِمْ﴾، له مه ودا پیشانیان
 ده دهین، چیان پیشان ده دهین؟ ﴿ءَايَتِنَا﴾، نیشانه کامان ﴿فِي الْاَفَاقِ﴾، له
 ئاسویه کاند واته: له گه ردوون و له دور به ریاند ﴿وَفِي اَنْفُسِهِمْ﴾ هه روها له
 خوشیاند ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ﴾، ﴿حَتَّىٰ﴾، لیره دا:

أ- ده گونجی بو گه یشتن به ئامانج (لبلوغ الغایة) بى، واته: تا کو سه ره نجام بویان
 ده رکه وی، که هه قه.

ب- ده شگونجی ﴿حَتَّىٰ﴾، لیره دا به مانای: (کی) بى، (کی) یبیین لهم تا کو بویان ده رکه وی
 که هه قه، چی هه قه؟ یانی: تا کو بویان ده رکه وی که قورئان هه قه، هه تا نیشانه کانی خوا
 له ئاسویه کان و له خودی خوشماندا زیاتر ده رکه ون، راستی و ته واوی ته و قورئانه
 پتر ده رده که وی، قورئان هه ندیک ئاماژه ی تیدا هه ن، به خوشمان و به ده ورو به ریشمان،
 زیاتر و چاکتر راستی کتیبی خوامان بو ده رده که وی، یا خود: تا کو هه قانیه تی خوای
 بهرز، په روهر دگاریه تی و، به دیهینه ریٹی و، ته نیا خاوه ندریٹی و، ته نیا په رستراویٹی

خوامان زیاتر بۆ دهرکهوئ، دوایی خوا دهفهرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، ئایا بهس نیه بۆ پهروهردگارت، که ئاگاداری ههموو شتیکهو چاودیږه بهسهر ههموو شتیکهوه، خوايهك که چاودیږه بهسهر ههموو شتیکهوه، ئاگاداری ههموو شتیکه، ئه و خوايه ئه و فهرمايشتهی فهرمووه، کهواته: ئه و فهرمايشتهی خوا، ئاماژهی به ههر شتیك له شتهکانی که خوا دروستیکردوون، کردبئ، پړيک وهك خوی که ههیه، ئاوا ئاماژهی کردوه، بۆیه تاكو پهرده زیاتر لهسهر دروستکراوهکانی خوا ههلبدریتهوه، ههقانییهت و راستیی و تیرو تهواویی فهرمايشتی خوا، زیاتر دهردهکهوئ، ههروهها ههتا به دروستکراوهکانی خوا ئاشناتر بین، به بهدیهنهرو پهیداکهرو داهینهرو رهخسینهری ئه و شتانهش، که خوا بالادهسته، ئاشناترو زانتر دهبین.

خوا زیاتر تهوفیقمان بدات که له ههردوو کتییی قورئان و گهردوون، زیاتر شارهزا بین و بهر چاو پروون بین، تاكو ههم بزاین خوا ﷻ چی دروستکردوه، چوئ دروستکردوه؟! ههم بشزاین خوا ﷻ چی فهرمووه و چوئ فهرمووه؟!..

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہفسیری سوورہتی

الْقَلَمِ

پاڼه یانډنی مهکنه بی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads

له ټوږه کومه لاره نه پوهکان له که لکان
"Stay in touch on social media"
ننن بهکم غیر مواقع الزامیل اجتماعی

www.alibapir.net

English + عربي + کوردی

پاڼه یانډنی مهکنه بی ماموستا عهلی بابیر

عہل بابیر/ AliBapir

عہل بابیر/ AliBapir

کەتالی

پاڼه یانډنی مهکنه بی ماموستا عهلی بابیر

QR codes for social media and contact

دەستپىك

مسولمانانى بەرپىزو خوشەويست!

ئەمىرۇ كە (۲۹) رەمەزانى سالى (۱۴۴۱) كۆچىيە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۵/۲۲) ي
زاينى، لە شارى ھەولير، خوا پشتيوانمان بى، دەست دەكەين بە تەفسىر كىردى
سوورەتى (القلم)، سەرەتا پىناسەو نىوہ پۆكى ئەم سوورەتە موبارەكە لە ھەوت
(۷) بىرگەدا دەخەينە پروو:

پىناسەى سوورەتى (القلم) و بابەتەكانى

يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە باوترىن ناوى بىرىتە لە (سورة القلم)، بەلام دوو ناوى
دىكەشى بۆ بەكارھىنراون:

يەكەم: سوورەتى (ن وَالْقَلَم).

دووەم: سوورەتى نوون (ن).

دووەم: شويىنى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە لە شارى مەككە دابەزىوہ، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايان بە
سوورەتتىكى مەدينەيان داناوہ، بەلام زۆربەى ھەرە زۆرى نىزىك بە يەك دەنگى
بۆچوونيان وايە مەككەيە، لە سەرەتاي قورئانى مەككەيىشدا دابەزىوہ، ۋەك
دواتر بۆمان دەرەكەوئى لە كاتى تەفسىرى ئايەتەكاندا.

سۈبھە: ژمارەى ئایەتەکانى:

ژمارەى ئایەتەکانى پەنجاو دوو (۵۲) ئایەتە، کەس نە یگوتو پەنجاو یە کە
(۵۱)، یان پەنجاو سۈبھە (۵۳)، یان کەمتر یان زیاتر.

چوارەم: ریزبەندیى لە موصحف و لە دابەزیندا:

ریزبەندیى ئەم سوورپەتە موبارە کە لە دابەزیندا، بە گوێرەى قسەى جابیری
کۆرپى زەید، ژمارە دوویەو لە دواى سوورپەتە (العلق) دابەزیو، دواى (المزمل)
ئنج (المُدَّثِّر)، یانى: یە کەمین سوورپەتیک کە دابەزیو، پێنج ئایەتە سەرەتای
سوورپەتە (العلق) ن، دواى ئەم سوورپەتە دابەزیو، ئنجا سوورپەتە (المزمل)،
ئنج سوورپەتە (المُدَّثِّر)، بەلام بەپێى بۆچوونى عایشە دایکى برواداران خوا
لێى رازى بێ و، جابیری کۆرپى عەبدوللا خواى بە بەزەیی لە خوێ و بابى
رازی بێ، پێش ئێوە پێنج ئایەتە سەرەتای (العلق) لە ئەشکەوتى حیرادا بۆ
سەر دلى موبارە کى پێغەمبەر ﷺ دابەزیون، کە بە سەرھاتە کەى لە صەحیحى
بوخارییدا هاتو، کە جیریى ﷺ سى جارێ پێغەمبەرى خاتەم بە خوێو
دەگوشتى و پێى دەلێ: بخوینە، ئەویش دەفەرموێ: خویندەوار نیم، جارى
سۈبھە یان چوارەم پێى دەلێ: بخوینە، ئەویش دەفەرموێ: چى بخوینم؟
دەفەرموێ: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣﴾
﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥﴾، دواى سوورپەتە (المزمل) دابەزیو،
دواى ماوہیە کە لە وەستانى وەحیی، ئنجا من ئەو بۆچوونەى عایشەو جابیری
کۆرپى عەبدوللا زیاتر بە دلە، وەك عایشە خوا لێى رازى بێ لەو بارەو
لە صەحیحى بوخارییدا هاتو کە گوتوویەتى: ﴿إِنَّ أَوَّلَ مَا أُنْزِلَ سُورَةٌ: ﴿أَقْرَأْ﴾
﴿بِاسْمِ رَبِّكَ ۝١﴾، ثُمَّ قَتَرَ الْوَحْيُ ثُمَّ نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ، لە قورئان یە کەمین
سوورپەتیک کە دابەزى سوورپەتە (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ) بوو، دواى ئەو وەحیی
وەستا، ئنجا سوورپەتە (المُدَّثِّر) دابەزى.

جاییری کوری عه بدولّا (خوا له خوئی و بابی پازی بی) گوتوویه تی: اَنّ
سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ نَزَلَتْ بَعْدَ قُرْآنِ الْوَحْيِ.

سوورہ تی (المدثر) دوی دابرانی وه حی -- ئایا چہند پوژیک بووه، چہند
ههفته یه ک بووه - دابه زیوه.

به لام وا پیده چی و وای تیده گم له دوی ئایه ته کانی سه ره تای سوورہ تی
(العلق) سوورہ تی (المزمل) دابه زیبی، که خوی زاناو توانا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا
الْمُزْمِلُ ۝۱ قُمْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۲ نِصْفَهُ ۚ أَوْ أَنْقِصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝۳ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَبُّنَا أَنْ تُرِيدَ ۝۴﴾
﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝۵﴾ (المزمل، ئنجا دوی سوورہ تی (المدثر) دابه زیبی،
چونکه له سوورہ تی (المدثر) دا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝۱ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝۲﴾ (المدثر،
ئهی ئه و که سهی خوّت له نوینه وه پیچاوه! هه لسه و خه لک بترسینه و ئاگاداریان
بکه ره وه، به لام سوورہ تی (المزمل) ته نیا فرمان کرده به پیغه مبهری خوا ﷺ،
وهک خودی خوئی، له پرووی شه و نوژو په رستشی زیاترو قورئان خویندنه وه،
که په یوه ندیی خوئی زیاتر له گه لّ خوا دا مه حکم بکات، دوی له قوناغیکی
دیکه دا سوورہ تی (المدثر) دابه زیوه.

ههروه ها پیم وایه ئه م سوورہ ته ماوه یه ک دواتر دابه زیبی، نهک وهک جاییری
کوری زهید ده لی: دووهمین سوورہ تی بی، من پیم وایه ماوه یه کی پیچوو
تا کو دابه زیوه، (المزمل) و (المدثر) هاتوون، په نگه سوورہ تی دیکه ش دابه زین،
ده گونجی ئه م سوورہ ته به پیی نیوه پوکه که ی که ته ماشای ده که یین، کانتیک بو
پیغه مبهری خوا ﷺ دابه زیبی، که خوئی و هاوه لانی گه یشتنه قوناغیکی سهخت
و دژوار، هه ووه ها سوورہ تی (العلق) یش، هه رچهنده پینج ئایه ته که ی سه ره تای
یه که مین ئایه تیکن دابه زینه سه ر دلی پیغه مبهری خوا ﷺ به لام ئایه ته کانی
دوی، ئه گه ر سه رنجیان بده یین: ده زانین دواتر دابه زیون، ئه مه ش ده فی کوئی
ئایه ته کانی ئه و سوورہ ته یه: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲﴾

أَفَرَأَىٰ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٢﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٣﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٤﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ﴿٥﴾
 ٦ أَن رَّاهُ اسْتَغْفَرَ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾
 أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾
 كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ
 الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا نُطِيعُكَ وَأَسْجُدُ وَاقْتَرِبُ ﴿١٩﴾ ﴿العلق﴾

هەر دیاره ئه‌و ئایه‌تانه‌ی دوایی سووره‌تی (العلق): (٦ - ١٩)، کاتیک دابه‌زیون که پیغه‌مبهری خوا ﷺ که‌وتۆته‌ نیو بگره‌و به‌رده، له‌گه‌ل ئه‌هلی کوفرداو، که‌وتۆته‌ حاله‌تی هه‌ره‌شه‌ لیکرانه‌وه‌و، به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی له‌ سپهری ئیبنو هیشامیش دا هاتوه.

بۆیه‌ من پێم وایه‌ هه‌ر کام له‌ سووره‌ته‌کانی (المزمل) و (المدرثر) به‌ دوای یه‌کدا پێش سووره‌تی (القلم) دابه‌زیون، وه‌ک له‌ سپهری ئیبنو هیشام و، له‌ سه‌حیحی بوخاریشدا هاتوه.

که‌واته‌: ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ده‌یڵین، مه‌رج نیه‌ به‌ ره‌های و هه‌ر بگه‌ری، ئه‌وانیش ئه‌گه‌ر شتیکیان له‌ پیغه‌مبهری خوا ﷺ بیستبێ، ئه‌گه‌رنا که‌وتۆته‌ سه‌ر تیه‌وه‌رامانی خۆیان و، هه‌لسه‌نگاندنی خۆیان، که‌ ئایا ئه‌و سووره‌ته‌ ده‌گونجی که‌ی دابه‌زیبێ، کامیان پێش کامیان بێ و، کامیان دوای کامیان بێ؟ هه‌ر بۆیه‌ش ریزکردنی سووره‌ته‌کانی قورئان به‌ پێی ریزه‌بنیدی دابه‌زینیان نیه‌، به‌لکو به‌ هه‌ندی‌ک ئیعتیباری دیکه‌یه‌، یه‌کی‌ک له‌ ئیعتیباره‌کان بریتیه‌ له‌ قه‌باره‌ی سووره‌ته‌که‌، سووره‌تی (الفاتحه) دیاره‌ که‌ وه‌ک سه‌ردیرو پیرستی قورئان وایه‌، بۆیه‌ له‌ پێشه‌وه‌یه‌، دوای وی له‌ رووی قه‌باره‌وه‌ سووره‌تی (البقره) یان داناوه‌، که‌ له‌ هه‌موویان گه‌وره‌تره‌، هه‌لبه‌ته‌ دوایی سووره‌تی (النساء) له‌ (آل عمران) گه‌وره‌تره‌، به‌لام (آل عمران) پێشخراوه‌، چونکه‌ ده‌گونجی له‌ رووی ریزه‌بنیدی دابه‌زینه‌وه‌، پێش (النساء) که‌وتبێ، ئنجا (النساء) و (المائدة)، ئنجا سووره‌ته‌

مەككىيەكانى: (الأنعام) و (الأعراف) لە پرووی قەبارەو ە گەورەترن، يانى: ریزکردنى سوورەتەكان لە موصحفەدا زیاتر، تەماشای قەبارەیان کراوە، ئەگەرنا تەماشای ریزبەندیی دابەزینیان بکردایە، دەبوایە سوورەتەكانى: (البقرة، آل عمران، النساء، المائدة) کەوتبانه دواتر.

پێنجەم: نۆهه‌ڕۆکی:

ئەم سوورەتە بە گشتی هەمان نۆهه‌ڕۆک و سرووشتی قورئانی مەككىيە هەیه، دەتوانین بڵێین: پەنجاو دوو (۵۲) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە بۆ سێ تەوهر دابەش بوون:

تەوهری یەكەم: ئایەتەكانى: (۱ - ۱۶)، باسی پێغەمبەرایەتیى موحەممەد ﷺ و، پووجه‌ل‌کردنەو‌ه‌ی تۆمەتی ناحەزانى، كە بە شیت و سەرگەردانیان داناو، لە میانى ئەمەشدا باسی بابایەكى مله‌و‌ر لە كافره‌كان کراوە، كە نۆ سیفەتی زۆر خراپى لى هەل‌دراون، ئایەتەكانى خوای بە ئەفسانەى پیشینان داناون و خواش هەره‌شەى نیشانە لەسەر لووت دانانى لى دەكات: ﴿سَنَسِفُهُ عَلَى الْخَرْطُومِ ۝۱۶﴾.

تەوهری دووهم: ئایەتەكانى: (۱۷ - ۳۳)، كە دەكاتە حەق‌دە (۱۷) ئایەت و، باسی بەسەر‌هاتى خاوه‌نانى باخەكەیه، كە چۆن ویستووینە بەر لەو‌ه‌ی هەژاران و نەداران پى بزائن، بەر‌هەمى باخەكەیان بچنن و بپرن، بەلام كاتىك ئەوان لە شیرینی خەو دابوون، خوا ﷻ بەلایەكى بۆ باخەكەیان ناردو، بەلایەكى وێرانكەرو، باخەكە بۆتە زەوییەكى پرووتەنى سووتماك و هەرچى بەرومیو‌ه‌ی هەبوو، سووتاو‌ه‌و بوو‌تە قەرە‌برووت، ئەوانیش دوایى پەشیمان بونەو‌ه‌و، ئومێدیان خواستو‌ه‌ كە خوای كاربەجى باشتەر لە باخەكەیانیان پى بدات.

تەوهری سێیەم: ئایەتەكانى: (۳۴ - ۵۲)، ئەو نۆزده (۱۹) ئایەتە، چەند مەسەلەیه‌كى جو‌راو جو‌رى تێدان، بەلام لە بازنەى باسى پۆژى دوايیدا، كە بپروایان، رەنجەپۆ

دەبن و، لە کۆتاییشدا ئامۆزگاریی خوا بۆ پیغەمبەر ﷺ که خۆراگر بێ، لە هەلۆیستی پەلەکردن و کەم تەحەممولانەدا وەك یونووس عَلَيْهِ السَّلَام نەبێ: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ (۴۸)، دوايش جاريكى ديكه خواى بەرز لەم ئایەتەدا گەراوەتەووە بۆ سەر ئەسلى مەبەست، که سوورەتەكە پێى دەست پێکرد، که دژایەتى كافرەكانە بۆ قورئان و، بۆ پیغەمبەرى خواش ﷺ.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

تیمە هەشت تاییەتمەندییمان لێ خستووونەتە روو:

تاییەتمەندیی یەكەم: تەنیا لەم سوورەتەدا خوا ﷻ سویندی خواردووە بە قەلەم و بەوێ پێى دەنووسى، سویند لەسەر خوراوەكەش (المقسم علیه) ئەوێیە که موخەممەد ﷺ شیت نیە، وەك ناحەزانى گوتووینە، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۱ - ۲) ی سەرەتادا هاتووە.

تاییەتمەندیی دووهم: تەنیا لەم سوورەتەدا پیغەمبەرى خوا موخەممەد ﷺ پێناسەکراوە بەوێ: بێگومان تۆ لەسەر پەوشتیکی مەزنى، وەك دەفەرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۱).

تاییەتمەندیی سێهەم: تەنیا لەم سوورەتەدا یەكێك لە ناحەزانى پیغەمبەرى خوا ﷻ بە نۆ (۹) سیفەتى خراپ وەسف کراوە بە دواى یەكدا، لە ئایەتەکانی: (۱۰ - ۱۳).

تاییەتمەندیی چوارەم: بەسەرھاتی ھاوەلانى باخەكە (أصحاب الجنة) تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە، لە ئایەتەکانی: (۱۷ - ۳۳) دا.

تاییەتمەندیی پێنجەم: تەعبیری: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، ئەو پۆژەى لاق وەدەردەخرى (یان لوولاق وەدەردەخرى)، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە لە

ئایەتى ژمارە (۴۲)دا، كە زانايان مشت و مړى زۆريان لەسەرى بوو: ئایا ئەمە مەبەست پێى سىفەتێكى خوايە، ياخود تەعبیرێكە عەرەب بەكارىيان هێناوه بۆ كاتى تەنگانەو سەغڵەتیی؟ دوایى باسى دەكەین.

تایبەتمەندیى شەشەم: تەعبیری: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ (۴۸)، وەك هاوەڵى نەهەنگەكە مەبە، كە مەبەست یونوسە (علیه السلام) تەنیا لەم سوورەتەدا هاتو، لە ئایەتى ژمارە (۴۸) دا.

تایبەتمەندیى حەوتەم: تەعبیری: ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ (۵۱)،

تەنیا لەم سوورەتەدا هاتو، لە ئایەتى ژمارە (۵۱)دا، واتە: ئەوانەى بێپروان خەرىكن بە چاوەكانیان بتهلیسكێنن (ياخود بتفەوتێنن)، كاتێك كە گوێبیستی قورئان دەبن.

تایبەتمەندیى هەشتەم: چەند وشەیهك تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتوون:

یهكەم: ﴿الْمَفْتُونُ﴾ (۶) بە مانای جادوو لێكراو، ياخود شیت، یان دەست لێ وەشێراو.

دووهم: ﴿هَمَّازٍ﴾ (۱۱) عەیب لە خەلكگر، ئنجا چ لە پاشەملە، چ بەرەو ڕوو، زانايان لەوهدا راجیایان هەیه.

سێیهم: ﴿مَشَاءَ بَنِيْمٍ﴾ (۱۱) واتە: دووزمان، یان دووڕوو، یان قسەهێنەر و قسەبەر، (نَمِيمٌ: مَنْ نَمَّ لَكَ، نَمَّ عَلَيْكَ)، (نَمِيمٌ): قسە هێنان و بردن، (مَشَاءَ بَنِيْمٍ) واتە: ئەو كەسەى قسە دەهێنێ و دەبات.

چوارەم: ﴿زَنِيمٍ﴾ (۱۳) واتە: نارەسەن، ياخود: خاوەن زەنەم، واتە: شتێك كە پێیدا شۆڕ بووبێتەوه، وەك ئەوێ بەلای گوێی مەردا شۆڕ دەبێتەوه.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى الْفُرْقٰنِ (۱۶) واتە: نىشانە لەسەر لووتى دادەنن، (الخرطوم) بە مانای لووتى فیلە، بەلام لیڤەدا دەگونجی ئەو کەسە لووتى مەیلەو درێژ بووبی، واتە: ئەو لووتە درێژەى، وەك هى فیلە، نىشانەى لەسەر دادەنن، دەشگونجی ئەمە هەر تەعبیریکی مەجازى بى، وەك یەكێك بە یەكێك دەلى: دواى داغت دەكەم، مەرج نیه داغى بکات، یانى زەبریكت لی دەدەم.

شەشەم: كَالصَّرِيمِ (۲۰) واتە: باغى بردراو و چندراو، میوهکەى لی کرابیتەوه، هەندیکش گوتووینە: وەك بەرە بەیان، هەندیک گوتووینە: وەك شەو.

حەوتەم: صَرْمِ (۲۲) باغەکە، بپرەرانى میوهکەى.

هەشتەم: حَرَرٍ (۲۵) بە مانای چینی باغ، یان بە مانای توورەبوون دى.

نۆیەم: زَعِيمٍ (۴۰) بە مانای کەفیل و ئوبالدەر دى.

دەیهەم: مَكْطُومٍ (۴۸) واتە: کەسێک زۆر دلى پر خەفەت و داخەو، خەفەت و داخەکەى لە نێو دلى خۆیدا قەتیس کردووە، گرتووینەتى تاكو دەرئەچى.

حەوتەم: دابەشکردنى ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

تیمە بە پى تەوهر و نێوهرۆكى ئایەتەکان دابەشمان کردووە بۆ سى دەرس:

دەرسى یەكەم: ئایەتەکانى: (۱ - ۱۶)، کە نێوهرۆکەکیان بریتىە لە جەختکردنەوه لەسەر پێغەمبەراییەتى موحەممەد ﷺ و بەرپرچدانەوهى پرپاگەندەى ناحەزانى و، هۆشدارى دان بە پێغەمبەر ﷺ کە بەقسەى ناحەزانى نەکات و، نەکەوێتە ژێر کاریگەرییان، وەسفکردنى بەشێک لە ناحەزانى پێغەمبەرى خوا ﷺ بە نو (۹) سىفەتى زۆر خراپ.

دەرسى دووهم: ئایەتەکانى: (۱۷ - ۳۳)، باسى خاوەنانى باخەکەیه، کۆمەلە خەلکیک بوون باخیکیان هەبوو دواى بەسەرھاتەکیان دینن کە بریاران

داوہ حاصەلەت و میوہو بەرھەمی باخەکیان بچن، بەر لەوہی ھەزار و نەدارەکان بەسەریان وەرین، سەرەنجام ناردنی خوا ﷻ بۆ بەلایەکی دەوہردەر لە کاتیکدا ئەوان لە شیرینی خەو دابوون و، سزا درانیان و لە بەین چوونی باخەکیان، باخەکیان وەك دەشتیکی سوورو سەقەتالە، یاخود پەریزێك کە ھیچی لێ نەماییت، یاخود سووتماتیک شوینێك کە سووتاوہ ئاوی لێھاتوہو، پەشیمان بوونەوہیان و، داواکردنیان لە خوا ﷻ کە لە باخەکیان باشتیان پێ بدات.

دەرسی سییەم: ئایەتەکانی کۆتایی (۳۴ - ۵۲) پیکھاتوہ، باسی سەرەنجامی خیری پارێزکاران و، یەکسان نەبوونی مسوڵمانان لەگەڵ تاوانباراندا و، پووجەلکردنەوہی قسە ییپروایەکان لەو بارەوہو، سەرەنجامی شوومی چاوہریکەریان ھی ییپروایان و، ئامۆژگاریکردنی خوا بۆ پیغەمبەرەکی ﷺ کە خۆراگرو پشوو درێژ بێ و وەك یونوس نەبێ کە لە ھەلۆیستیکی دا پەلە ی کرد و تەنگە پریسکە بوو، بۆیە خوا لە زاری نەھەنگدا بەندی کرد، وەك سزادانیك، بەلام دوا ی ئەوہ گەپایەوہ بۆ لای خوا ی پەرورەدگارو، پاکیی بۆ خوا دەربری و، دانی بە ھەلە ی خۆی داھینا، خوا ﷻ دەرویی خیری لێ کردەوہو.

ھەرۆھەا دەرخستنی ئەوپەری رق و کینە ی ییپروایانی ناحەزی پیغەمبەری خوا ﷺ بەرانبەری، کە تەنانەت خەریکن بە نیگای چاوہکانیان ھەلیخلیسکینن، یاخود ئەوہندە بە رقەوہ تەماشای دەکەن، دەیانەوێ ھەر بە چاوہکانیان بیفەوتینن، یاخود بیخلسکینن و تووشی ئازارو ناپرەحەتی بکەن.

له نۆره كومه لايهتيهك له كه تانين
Stay in touch on social media
 تهن مهك مه موانع النوايل الجتماعي

ف

ډاگه ياندي مهكته ي ماموستا علي بابير

www.alibabir.net
 English - عربي - گۆردی

ف

علي بابير/ AliBabir

archive.org/details/@alibabir

PDF

علي بابير/ AliBabir

كه تانين
 ډاگه ياندي مهكته ي ماموستا علي بابير

تلگرام

واتس اپ

فون

AliBabir

GET IT ON Google Play

Download on the App Store

ډاگه ياندي مهكته ي ماموستا علي بابير

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شازدە (۱۶) ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (القلم) پىك دى،
لەو شازدە (۱۶) ئايەتەدا، خوا ﷻ نۆ (۹) بابەتى گەرەو گرنگى پەيوەست بە
پېغەمبەرايەتى موحەممەد ﷺ و پەيامەكەيەو، دەخاتەرۆو:

بابەتى يەكەم: لە ئايەتەكانى: يەك و دوو (۱ - ۲) دا، خوا ﷻ سوپىد دەخوات
بە قەلەم و بەوہى پىى دەنووسن، كە ئەى موحەممەد ﷺ! تۆ بە ھۆى
چاكەى پەرورەدگار تەوہ شىت نى، چونكە كافەرەكان ھىچ پەخنەو گلەيى و
تېيىنيەكان لەسەر موحەممەد ﷺ نەبوو، ھەتا نەيفەرموو: من پېغەمبەرم،
ئىنجا بەھۆى پېغەمبەراتىيەكەوہ تۆمەتى، شىتتى و جادووگەريى و فالچىيەتى
و شاعىرييان دەدايە پال، بۆيە خواى بى ھاوتا دەفەرموى: تۆ بەھۆى چاكەى
پەرورەدگار تەوہ «كە پلەى پېغەمبەرايەتتىيە» شىت نى، ئەمەش يەككە لە
واتايەكانى ئەو ئايەتە.

بابەتى دووہم: كە لە ئايەتى ژمارە سى (۳) دا ھاوتە، خواى بى وئە بە
پېغەمبەرى خاتەم رادەگەيەنئ: تۆ پاداشتىكى بى كۆتايى و نەبراوہت ھەيە، كە
بە دلىيى مەبەست پىى پاداشتى رۆژى دوايە، ھەرچەندە لە دنياشدا خواى
بەخشەر پېغەمبەرى خاتەمى پاداشت كەردوہ، پاداشتى داوہ تەوہو سەرى
خستوہ، ئەو پەيامەى پىيدا ناردوہ بۆى چەسپاندوہ، بەلام پاداشتى نەبراوہ،
دەبى ھەر لە ژيانىكى نەبراوہدا بى كە رۆژى دوايە.

بابەتى سىيەم: كە لە ئايەتى ژمارە (۴) دا ھاوتە، راگەياندى ئەو راستىيە
مەزنەيە كە پېغەمبەرى خاتەم (عليه الصلاة والسلام) لەسەر پەوشت و ئاكارىكى
يەكجار مەزن و بەرزە: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

بابەتی چوارەم: که له ئایەتەکانی: پینج و شەش (۵ و ۶) دا هاتو، ئەوەیە که خۆی زاناو توانا بەلێن بە پێغمەمبەرەکی دەدات: ﴿فَسَبِّحْ وَبُصِّرْ ۝۵﴾ بایئیکم **الْمَفْتُونُ ۝۶** ﴿تَوْش دهبینی و ئەوانیش دەبینن، کامەتان جادوو لیکراو، کامەتان سەرگەردان و سەر لێشیواو و شیتە؟! وشە (المفتون) بە هەموو ئەو واتایانە هاتو.

بابەتی پینجەم: که له ئایەتی ژمارە حەوت (۷) دا هاتو، پراگەیانندی ئەو راستییە که تەنیا خوا ﷻ دەزانێ کێ له پێی ئەو لایداو، بەس ئەویش زانایە بە پێ راستگرتووان: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝۷﴾.

بابەتی شەشەم: که له ئایەتەکانی: هەشت و نو (۸ و ۹) دا هاتو، ئەوەیە که خوا ﷻ له پێغمەمبەری خۆی ﷺ قەدەغە دەکات، بە قسە ی بێپروا بە درۆ دانەرەکانی پەيامی خواو کتییی خواو دیداری خوا بکات، که ئەگەر پێغمەمبەر ﷺ نەرمکیشیی بکات، ئەوان ئامادەن نەرمکیشیی بکەن، چونکە کەسیک که لەسەر ناھەق و باتیلە، زۆر دەربەست نیە، دەستیشی لێ هەلبگرێ، یاخود واز لە هەندیکێ بهێنێ، بەلام ئەھلی ھەق ئامادەنین دەستبەرداری تۆزقالتیک لە ھەقەکی خۆیان بن، بە پێککەوتن و ھەقی نیوہ چل پازی نین و، بە: (أنصاف الحلول) پێککەوتن لەویدا که له نێو قەدێ، بگەنە یە کدی، پازی نین.

بابەتی حەوتەم: که له ئایەتەکانی: دە تا کو چوار دە (۱۰ - ۱۴) دا هاتو، وەسفکردنی هەندیک لە ناحەزانی پێغمەمبەری خوا ﷻ بە نو (۹) سیفەتی زۆر خراب: ﴿وَلَا تُطْع كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ۝۱۰ هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنِيمٍ ۝۱۱ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝۱۲ عَتَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ۝۱۳﴾ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝۱۴.

سیفەتی یە کەم و دووھەم: ﴿وَلَا تُطْع كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ﴾، بەقسە ی ھەر زۆر سویند خۆریکی سووک و بێ بایەخ مەکە.

سیفەتی سێھەم: ﴿هَمَّازٍ﴾، عەبێگرو پەخنەگر لە خەلک، یاخود شکێنەری خەلک لە پاشەملە یاخود بەرھەو پروو.

سېفەتى چۈرەم: ﴿مَشَاءَ بَنِيمٍ﴾، دوو زمانىي دەكات، قسە لە نىوان خەلكى دا دىنى و دەيات.

سېفەتى پىنجەم: ﴿مَنَاعَ لِّخَيْرٍ﴾، خىرو چاكە لە خەلك دەگرىتەووە و زۆر دەست دەگرىتەووە، لەوێ خىرو چاكە تووشى خەلك بكات، ئنجا ئەمە دەگونجى مەبەست خىرى ماددىي بى، واتە: مالى و سامان لە خەلك دەگرىتەووە و ھاوکارىيان ناكات، دەشگونجى (خىر) مەبەست پىي چاكەي مەعنەويى بى، واتە: زۆر پىگرە لە خەلك كە تووشى خىرو چاكەي مەعنەويى بى، كە رووكردە ئىسلامە.

سېفەتى شەشەم: ﴿مُعْتَدٍ﴾، تىپەرپنەرە، سنووربەزىنە، بۆ مافى ئەوانى دىكە پىشلىكەرە.

سېفەتى حەوتەم: ﴿أَشِيمٍ﴾، زۆر گوناھكارە.

سېفەتى ھەشتەم: ﴿عَتَلٍ﴾، چەند واتايەكيان بۆ ھىوان: بۆ وىنە: دلپەق، زۆرخۆر، واتە: ھەم بە ھەندىك سېفەتى مەعنەويى خراپيان مانا كردووە، ھەم بە ھەندىك سېفەتى بەرھەستى خراپ.

سېفەتى نۆيەم: ﴿زَنِيمٍ﴾، واتە: ناپەسەن، ياخود كەسكە كە زەنەمەي ھەيە، وەك چۆن مەر پارچە گوشتىك بە لای گوپیدا بەربۆتەووە، ئەو كەسەش ديارە ئەو نىشانەيەي ھەبوو، دەشگونجى (زەنیم): سېفەتتىكى مەعنەويى بى، واتە: ناپەسەن، پەسەن نىھو نانەجىيە، ئنجا ئايا ئەو كەسكە ديارىيكرائو بوو، يان چەند كەسكە ديارىيكرائو بوون؟ دوايى باسى دەكەين، مەرچ نىھ تەنيا يەك كەسى ديارىيكرائو بووبى، چونكە لەو بارەووە كە ئايا مەبەست پىي ئەبوو جەھلە، يان وەلىدى كورى موغپرەيە، يان نەزرى كورى حارىسە؟ خواي بەرز دەرى نەخستو، بۆيە دەگونجى بەسەر زياتر لە كەسكەدا - ھەر كەسكە خواھنى ئەو سېفەتانە بى - بچەسپى.

ئىنجا خىۋاي پەرۋەردگار باسى ئەوۋە دەكات: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾ واتە: بەھۆى ئەوۋەوۋە كە خاۋەنى مال و سامان و خاۋەنى كوران و قەرەبالغىيە، بە قسەى مەكەو فەرمانبەرىيى بۆ مەكە، ئىنجا ئەو كەسە عادەتى وابوۋە: ﴿إِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِ ءَايَتُنَا قَالْكَ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ۱۵ ﴿﴾

كاتىك ئايەتەكانى ئىمەى بەسەردا بخوئندىنەوۋە دەلى: ئەفسانەى پىشېنانه، لە كۆتايى دا خىۋاي دادگەر دەفەرموئى: ﴿سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ﴾ ۱۶ ﴿﴾

ئىمە نىشانە لەسەر لووتى دادەنئىن، ئەمەش ھەم دەگونجى مەبەست پىي رواللەتى واتايەكەى بى، ۋەك باۋەو گوتراۋە: لووتى بە برىن بچى، ھەندىك دەلئىن: لە جەنگى بەدردا شمشىر بەر لووتى كەوتوۋە، دەشگونجى مەبەست پىي مانا مەنەۋىيەكەى بى، ۋەك يەكك بە يەكك دەلى: داغت دەكەم، يان گوئىت دەبىرم، بىگومان مەبەست پىي مانا رواللەتتەكەى نىە واتە: زەبرىكت لى دەدەم و توۋشى تازارىكت دەكەم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿بِتَّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ ۱ ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ ۲ ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ ۳ ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ۴ ﴿فَسَتَبْصُرُ وَيُصِيرُونَ﴾ ۵ ﴿بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ﴾ ۶ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ ۷ ﴿فَلَا تُطِيعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾ ۸ ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ﴾ ۹ ﴿وَلَا تُطِيعِ كُلَّ حَلَّافٍ مِّمَّهِنَّ﴾ ۱۰ ﴿هَمَّا زَمْشَاءَ بَنِيمٍ﴾ ۱۱ ﴿مَنَاعَ الْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَشِيمٍ﴾ ۱۲ ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ﴾ ۱۳ ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾ ۱۴ ﴿إِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِ ءَايَتُنَا قَالْكَ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ۱۵ ﴿سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ﴾ ۱۶ ﴿﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، نوون، سویند به قهلهم و به وهی دهینووسن ۱} تو (ئه ی موحه ممهد ﷺ!) به هوئی چاکه ی پهروه ردگار ته وه (که پیغه مبه رایه تییه) شیت نی ۲ بیگومان پاداشتیکی نه پراوه شت هیه له پوژی دوایی دا ۳ به راستی تو له سهر په وش و ئاکاریکی مه زنی ۴ له مه وودوا توش ده بینی و ئه وانیش ده بینن شیتی و (سهر گهر دانی) له کامتان دایه! ۵ به دلنایی پهروه ردگار خوی زاناره به و که سه ی له پئی ئه و ون بووه (و لایداوه) ۶ ئه ویش به پئی راستگرتووان زاناره ۷ ئنجا (ئه ی موحه ممهد ﷺ!) به قسه ی به درو دانهران مه که (گوپرایه لیان مه که) ۸ هه زیان کرد نه رمکیشی بکه ی و ئه وانیش نه رمکیشی بکه ن ۹ ههروه ها گوپرایه لی ههر زور سویند خوړیکی سووکه له (و ریسوا) مه به ۱۰ زور غه یبه تکه ری قسه هینه رو بهر ۱۱ زور ده ستگره وه له خیر و چاکه ۱۲ سنوور شکینی گونا حبار، زبرو ناقوللو، دوا ی ئه وه ش ناره سه ن ۱۳ (به قسه ی مه که) له سۆنگه ی ئه وه وه که خاوه نی سامان و کورانه ۱۴ کاتیک ئایه ته کامانی به سه ردا خوینرانه وه، گوتی: ئه فسانه کانی پیشینه ۱۵ له مه وودوا سهر لووتی نیشانه دار ده که یین ۱۶}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عَبْرَ مَمْنُونٍ): (أَي: غَيْرَ مَعْدُودٍ، أَوْ بِغَيْرِ حِسَابٍ، أَوْ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَنْقُوصٍ)،
(عَبْرَ مَمْنُونٍ): به چهند ته عبیریک وانا کراوه: نه ژمیږدراو، به بئ ژماردن، بئ
کوټایی و بئ ټه وهی کهم و کورتیی تیدا هه بئ، وشه ی (مَمْنُون) له ټه صلدا له
وشه ی (مَنْ) هاتوه، به مانای (قَطْع) برین، که واته: (عَبْرَ مَمْنُون)، واته: (غَيْرَ
مَقْطُوعٍ)، یاخود نه ژمیږدراو و حساب نه کراوه (بِغَيْرِ حِسَابٍ).

(خُلِقَ): (الْخَلْقُ وَالْخُلُقُ: فِي الْأَصْلِ وَاحِدٌ كَالشَّرْبِ وَالشَّرْبِ، وَالصَّرْمِ وَالصَّرْمِ،
لَكِنْ خَصَّ الْخَلْقُ بِالْأَشْكَالِ، وَالصُّورِ الْمُدْرَكَةِ بِالْبَصَرِ، وَخَصَّ الْخُلُقُ بِالْقَوَى
وَالسَّجَايَا الْمُدْرَكَةِ بِالْبَصِيرَةِ)، وشه ی (خُلُقٌ وَخُلُقٌ) له ریشه دا یه کن، وهك (شَرْب
وَشَرْب) که هه ردووکیان به مانای خواردنه وه دین، (صَرْمٌ وَصَرْمٌ) هه ردووکیان
به مانای برین یان چین دین، به لام وشه ی (خُلُقٌ) تاییه ت کراوه به و وینه و
دیمه نانه وه که به چاو ده بیزین، وشه ی (خُلُقٌ) یش تاییه ت کراوه به و هیزو
ناکارانه وه که به چاو عه قل هه ستیان پئ ده کری، واته: شتی مه عنه وین.

که واته: (خُلُقٌ) واته: ئاکار و رهوشتیک که به عه قل و فیکر له مروقتا
ده بیزین، هه روهك له فه رمایشتی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتوه، که ته ماشای
ئاوینه ی کردوه فه رموویه تی: {اللَّهُمَّ كَمَا أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي} (أَخْرَجَهُ
ابن حبان: ۹۵۹، قال شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح بشاهده)، ټه ی خوایه!
وهك چوښ شیوه و دیمه نت جوان کردووم، رهوشت و ئاکاریشم جوان و په سهند
بکه.

(الْمَفْتُونُ): سه رگه ردان، یان سه رگه ردانکراو، یان جادوو لیکراو، (الْفِتْنَةُ:
كَقَوْلِكَ لَيْسَ لَهُ مَعْقُولٌ، أَي: عَقْلٌ)، (فتنة) وهك ټه و قسه یه ته: (لَيْسَ لَهُ
مَعْقُولٌ)، (مَعْقُولٌ): مه به ست پی عه قله، واته: عه قلی نیه، (مَيْسُور) یش یانی:

ئاسانكراو، كە بە مانای (يُسْر) دى، واتە: ئاسانىي و، (مَعْسُور) بە مانای (عُسْر) دى واتە: زەحمەتلى، لىرەشدا (مَفْتُون) بە مانای (فِتْنَة) دى، كە دەفەرموى: ﴿يَايَكُمْ الْمَفْتُونُ﴾، كامتان فیتەن، يان كامتات سەرگەردانىي و سەرلەيشىوايى، ياخود شىتتى و نەفامىي تىدايە.

(تُذْهِنُ): (الإِذْهَانُ مِثْلُ التَّذْهِينِ، أَذْهَنَهُ أَذْهَنَ يَذْهِنُ، ذَهْنٌ يَذْهَنُ، الْمُذْهَنُ مَا يُجْعَلُ فِيهِ الذُّهْنُ)، (إِذْهَان) وهك (تذهين) ه- له مانادا- (أَذْهَنَ يَذْهَنُ) (ذَهْنٌ يَذْهَنُ) وهك يهكن، (مُذْهَنٌ) شتىكه چهور بكرى، ياخود پۆنى تى بدرى، (لَكِنْ جَعَلَ عِبَارَةً عَنِ الْمُدَارَاةِ)، به لام دوايى به مانای مودارا و ساچاندن و هەلکردن، دى.

چونكه ئەگەر بويسترى شتىك نەرم بکریتهوه، چهور دەکرى و پۆنى لى دەدرى، پىست كە وشك دەبیتەوه، يان هەر شتىكى دىكه بۆ ئەوهى نەرم بىتەوه، پۆنى تى دەدەن، واتە: بىپروايەكان خۆزگە دەخوازن كە تۆ نەرمكىشىي بکەى و لەگەلئاندا گونجاو بى، بچىه سەر پى ئهوان، ئەوانىش بە هەمان شىوه لەگەل تۆدا گونجاو دەبن و دینه سەر پى تۆ، ئەوان بە ئاسانىي دەستبەردارى باتیلەكەى خۆى دەبن، ئەگەر تۆ تۆزىك دەستبەردارى بە شىك لە هەقەكەى خۆتى.

(حَلَّافٍ): زۆر سویند خۆر، (يَعْنِي مَكْتَبَارٍ مِنَ الْحَلِفِ، وَشَيْءٌ مُّحْلِفٌ، أَيُّ: يَحْمِلُ الْإِنْسَانَ عَلَى الْحَلِفِ)، (حَلَّافٍ) زۆر سویند خۆر، ئنجا دەگوترى: (شَيْءٌ مُّحْلِفٌ) شتىكى سویند بە مرووف خۆر يانى: مرووف ناچار بکات زۆر سویندى لەسەر بخوات.

(مَهِينٍ): (الْمَهَانَةُ: الضُّعْفُ وَالذُّلُّ)، (مَهَانَةٌ): بە مانای كەم بايەخ و سووك دى، چونكه وشەى (مَهَانَةٌ) بە مانای بى ھیزی و زەبوونىي دى، كەواتە: (مَهِينٍ) ئەو كەسەيە بى ھیزی و زەبوونىي تووش بووه.

(هَمَزُ): (الْهَمَزُ كَالْعَصْرِ، هَمَزْتُ الشَّيْءَ فِي كَفِّي، وَهَمَزْتُ الْإِنْسَانَ: اغْتِيَابُهُ)، (همز) وهك گوشين وایه، (همز) یش مانایه که ی له وه وه نیزیکه، شتیک له دهستی خوټدا، رابگوووشی و تیکیشکیټی، ده گوتری: (هَمَزْتُ الشَّيْءَ فِي كَفِّي) شته که م له دهستی خوټدا گوووشی، یان وردم کرد، که ده گوتری: (هَمَزَ فَلَانٌ فَلَانًا) فلانکه س غه بیه تی فلانکه سی کردو پاشمله شکاندی، هه نديکیش گوتوو یانه: (هَمَزُ) بریتیه له وه ی که پاشمله بی، به لام (لَمَز) ئه وه یه به ره و پروو بی، به لام واپی ده چی به پیی ئه وه ی خوا ﷺ له ئایه تی (۱۱) ی سوورپه تی (الْحُجَرَات) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، پروو به پروو عیب له یه کدی مه گرن، دیسان خوی دادگهر ده فهرموئ: ﴿وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةً﴾ ① الهمزة، له سه ر کیشی (فَعْلَةٌ) یه که بو زیده پرووییه، واته: سزای سهخت بو ههر که سی که پاشمله به خراپه باسی خه لک ده کات و، ده یه وئ بیان شکیټی، پروو به پروووش تانه یان لی ده دات و ده یه وئ بیان شکیټی.

(مَشَاءَ نَمِيمٍ): زور قسه هی نه ر و به ره، (النَّمَمُ: إِظْهَارُ الْحَدِيثِ بِالْوِشَايَةِ وَأَصْلُ النَّمَمَةِ: الْهُمُسُ وَالْحَرَكَةُ الْخَفِيفَةُ)، وشه ی (نَمَمَ): بریتیه له ده رختنی قسه به شیوه ی گواستننه وه ی بو که سی کی دیکه بو نیوان تیکدان، وشه ی (نَمَمَةٌ): به قسه ی چپه ده گوتری، هه روه ها به جووله یه کی سوو کیش ده گوتری، که واته: وشه ی (نَمَام) وهک پیغهم بهر ﷺ ده فهرموئ: {لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمُ: ۳۰۳، عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، (نَمَام): که سی که قسه ی که سی که بو که سی کی دیکه ده بات، بو ئه وه ی نیوانیان تیکبدات، بویه گوتراوه: (مَنْ نَمَّ لَكَ، نَمَّ عَلَيْكَ)، ههر که سی که قسه ی خه لک بو تو بیټی، هی تو ش بو خه لکی ده بات، ئنجا (مَشَاءَ) له (مَشِي) وه هاتوه، واته: که سی که زور قسه ی خه لک دیتی و ده بات.

(مُعْتَدٍ): (الْإِعْتِدَاءُ مَجَاوِزَةُ الْحَدِّ، (إِعْتِدَاءٌ): سنوور شکاندن و تیپه پاندن لهو سنووره ی دیارییکراوه، ئنجا به شهرع دیارییکرابی، یان به عه قل، یان به عورف.

(أَثِمَ): لەسەر کیشی (فَعِيل) ه، وهك: عەزیز و پەحیم، بۆ زیدپۆییە لە (أَثِمَ) دا، (أَثِمَ) بە مانای گوناھبار دى، (أَثِمَ) یانی: زۆر گوناھبار، وهك (رَاحِم) واتە: بە بەزەیی، بەلام (رَحِيم) واتە: زۆر بە بەزەیی، (الْإِثْمُ وَالْأَثَامُ اسْمٌ لِلْأَفْعَالِ الْمُبْطِنَةِ عَنِ الثَّوَابِ)، وشەى (الْإِثْمُ، وَالْأَثَامُ) ناوێ بۆ ئەو کردەوانەى مرووف لە پاداشت دوا دەخەن، واتە: گوناھ و تاوان.

(عُتِلَ): (الْعُتْلُ: الْأَخْذُ مَجَامِحِ الشَّيْءِ وَجَرُّهُ بِقَهْرٍ كَعَتْرِ الْبَعِيرِ، وَالْعُتْلُ: الْأَكُولُ الْمَتَوَعُ الَّذِي يَعْتِلُ الشَّيْءَ عَتْلًا)، (عُتِلَ): بریتىە لەوہى شتێك بەزۆر ھەمووی بگری و رایکیشی، وهك چۆن حوشتەر پادە کیشری، وشەى (الْعُتْلُ) ھەم بە مانای بابایەکی زۆرخۆرو، ھەم بە مانای کەسیك کە تەنیا بۆ خۆی خواردن قورخ دەکات، زۆر خۆرەو نایدات بە کەس، (عُتِلَ) بە کەسیك دەگوتری کە سیفەتی جەستەیی خراپی ھەبى و، وێرای وی، بە مانای کەسیكیش دى، کە لە پرووی مەعنەوویەو سیفەتی خراپی ھەبى، وهك زبیری و رەقی.

(زَنِيمَ): (الزَّيْمُ وَالْمُزْنَمُ: الزَّائِدُ فِي الْقَوْمِ وَلَيْسَ مِنْهُمْ، تَشْبِيهًا بِالزَّنْمَتَيْنِ مِنَ الشَّاةِ وَهُمَا الْمُتَدَلِّيَتَانِ مِنْ أُذُنَيْهَا وَمِنْ الْحَلْقِ)، (زَنِيمَ و مُزْنَمَ) واتە: کەسیك کە لە کۆمەلە خەلکیك زیادەو، لەوان نیە، بەلام خۆی بەوانەو پەيوەست کردو، کە لێرەدا چوینراو بەو دوو پارچە گوشتە زیادەى بەلای گوێی مەردا دینە خواری، یان جاری وایە بەلای قورگیدا، دینە خوار.

ھەندیک لە ئاژەلان گوشتی زیادەیان دیتە خواری، ئنجا کەسیكیش کە لە عەشیرەتیک یان نەتەوہیەك نیە، بەلام خۆی خستۆتە نیو ئەوانەو ئەوہی پى دەگوتری.

(سَنَسِمُهُ): (الْوَسْمُ: التَّائِيرُ وَسِمَةُ الْأَثَرِ، وَسَمْتُ الشَّيْءِ وَسَمًا أَيْ: أَثَرْتُ فِيهِ بِسِمَةٍ، وَوَسَمْتُ): بە مانای شوین دانانە لەسەر شتێك، (سِمَةٌ) بە مانای شوینەوارە، (وَسَمْتُ الشَّيْءِ وَسَمًا) شوینکەم لەسەر ئەو شتە داناو، شوینەوارم لەسەر بەجیھشت.

(الْخُرُطُومُ): (أَنْفُ الْفِيلِ قَسَمِي أَنْفُهُ خُرُطُومًا اسْتِقْبَاحًا لَهُ)، (خرطوم): له ئەسلدا لووتی فیله، که ئیمه پئی دهئین: لووت، بهلام له ئەسلدا ئەوهی خورتوومه بۆ فیل، وهك زار وایه و شتی پئ دهخوات، بۆیهش لووتی ئەو كهسه خوای زاناو شارەزا زەمی کردوه، به خورتووم ناوبراوه، بۆ دزیو پیشاندانی، یان ئەو كهسه كهسیك بووه لووتی درێژ بووه، دهشگونجی مه بهست ئەوه بی كه ئیمه نیشانه له سەر لووتی دادهئین، بهلام له جیاتی (أَنْف) خوای بهرز وشە (خُرُطُوم) بۆ به کارهیناوه، له بهر ئەوهی پهنگه له پرووی قهبارهو کهله شهوه، وهك فیلێك گهوره بووبی.

کهواته که دهفرموئ: (سَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ): (أَيُّ نَلْزَمُهُ عَارًا لَا يَنْمَجِي عَنْهُ)، ئیمه به پهندیکی ده بهین، یاخود زه بریکی لی ده دهین، هه رگیز ئەو زه بهری له بیر نه چیته وهو، ئەو شوینه واره له سهری لانه چی.

له نۆزه كۆمهله ئه بيهكان له كهلانين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/ AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

كه نالی

دكه باندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

AliBapir

QR Code

QR Code

QR Code

دكه باندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

به ریژان!

سئ ریوایه تم هیئان و بو هوئی هاتنه خوارى ئەم دوو نایه ته موباره که ی خوا
تییاندا ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَاْفٍ مِّمَّهِنَّ﴾ ﴿۱۰﴾ هَمَّازِ مَشَاءِ بِنَعِیمِ ﴿۱۱﴾ ﴿الْقَلَمِ﴾.

۱- ریوایه تی یه که م: {عَنْ أَبِي عَثْمَانَ النَّهْدِيِّ قَالَ: قَالَ مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ لَمَّا بَايَعَ النَّاسَ
لِيزِيدَ: سُنَّةُ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: إِنَّهَا لَيْسَتْ بِسُنَّةِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ،
وَلَكِنَّهَا سُنَّةُ هِرَقْلَ، فَقَالَ مَرْوَانُ: هَذَا الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدِيهِ أَفٍ لَّكُمَا﴾ ﴿۱۷﴾
﴿قَالَ: فَسَمِعَتْ ذَلِكَ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: إِنَّهَا لَمْ تَنْزِلْ فِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ،
وَلَكِنْ نَزَلَ فِي أَبِيكَ: ﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَاْفٍ مِّمَّهِنَّ﴾ ﴿۱۰﴾ هَمَّازِ مَشَاءِ بِنَعِیمِ ﴿۱۱﴾} (أَخْرَجَهُ الدَّر
الْمُنْثُورُ: ج ۱، ص ۲۴۶، ونسبه لابن مردويه، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳ ص ۴۵۳).

واته: ئەبوو عوسمانى نه هیدی گپراویه ته وه، ده لئ: کاتیک خه لک به یعه تی دا
به یه زیدی کوپی موعاویه، (دیاره به زه برو زۆر)، مهروانی کوپی حه که م که
والی موعاویه بوو، له سه ر مه دینه، گوئی: ئەو به یعه ت دانە ی خه لک به یه زید،
ههروه ک ریبازه که ی ئەبوو به کر و عومه ر وایه، {وه ک چۆن ئەبوو به کر (خوا لئی
رازی بئ)، پیشناری کرد عومه ر له دوا ی خوئی جینشینى مسولمانان بئ، ئەگەر
مسولمانان پێیان چاک بئ، خه لکیش پیشناره که یان پئ چاک بوو، به لام موعاویه
به زۆر به یعه تی بو یه زیدی کوپی وه رگرت، ئنجا مهروانی کوپی حه که م که
خزمی موعاویه بووه، گوئی: ئەو رهفتاره ی موعاویه ش ههروه ک رهفتاره که ی
ئەبوو به کر وایه که عومه ری پیشنار کرد، موعاویه ش ئەوه تا پیشنار ده کات
یه زیدی کوپی خه لیفه بئ^(۱)، ئنجا عه بدور په حمانی کوپی ئەبوو به کر (خوا له

(۱) کورده واریی عۆمان ده لئین: (قیاسی که شکئ له مه شکئ)، ئەبوو به کر و عومه ر له کوئ

خووی و بابی رازی بی) لهووی بوو، گوتی: ئەووە رێبازی ئەبوو بەکر و عومەر نیە، بەلکو رێبازی هێرەقلە، {و حوکمی میراتی و بنەمالەییە، مەروانی کوپی حەکەم گوتی: ئەووەبوو کە ئەو ئایەتە ی لە بارەووە هاتە خوار {واتە: عەبدوڕەحمانی کوپی ئەبوو بەکر، کە لە سووڕەتی (الأحقاف) دا دەفەرموی: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدِيهِ أَفِ لَكُمْ أَتَعْدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَبِكَ ءَامِنِ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (١٧) ۱۷}.

ئەو کەسە ی بە باب و دایکی گوت، ئۆف بو ئیو! ئایا بەلێنم پێ دەدەن زیندوو بێمەووە، چەندان سەدەش لە پێش مندا رابردوون، ئەووە هەر ئەفسانە ی پیشینانە {واتە: من زیندوو نا مەووە}.

{گوتی: ئەم ئایەتە لە بارە ی عەبدوڕەحمانی کوپی ئەبوو بەکر دابەزی، هەبەتە مەروانی کوپی حەکەم راستی نە کردووە، عایشەش خوا لێی رازی بی، گوێی لێ دەبی و دەلی: ئەم ئایەتە لە بارە ی عەبدوڕەحمانەووە نە هاتۆتە خوار، بەلام لە بارە ی بابتەووە ئەم ئایەتە هاتۆتە خوار: ﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلِّ حَلَا فِي مَهِينٍ﴾ (١٠) هَمَانِ مَشَاءَ بَنِي مُؤَدَّةٍ {القلم. (واتە: لە بارە ی حەکەمی کوپی عاصووە هاتۆتە خوارەووە، کە دەکاتە بابی مەروان).

۲- رێوایەتی دووهم: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ} : ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمٌ﴾ (١٣) ۱۳} قَالَ: «رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ لَهُ زَنْمَةٌ مِثْلُ زَنْمَةِ الشَّاةِ» {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: (٤٩١٧)}

{خوا لێیان رازی بی) و موعاویە و یەزیدی کوپی لە کوێ؟ کە ئەبوو بەکر تەنیا پیشنیار بوو کردی، لە نەخۆشیی مەرگیدا نامە یەکی نووسیوو هە رکات مردم، ئەگەر خەلک پێیان چاک بوو لە دوای من عومەرم پێ باشە، جێنشینی مسوڵمانان بی، کە ئەگەر ئەبوو بەکریش پیشنیاری نە کردبایە هەر ئەویان پێ چاک بوو و بەیعتیان پێ دەدا، بەلام موعاویە بەزۆر یەزیدی کوپی وەک حوکمران بەسەر موڵماناندا چەسپاند!!

واته: له ئیبنو عه عباسه وه ﴿﴾ گێردراوه ته وه، ده باره ی ئه م ئایه ته: ﴿عَتَلْ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ﴾ ﴿۱۳﴾، گو توویه تی: پیاوی که له قوره ی ش گوشتیکی زیاده ی هه بوو، وه ک گوشتی زیاده ی مه ر، {که به لای گویدا به رده بیته وه}.

له کورده واریی خو ماندا ده لێن: مه ری گو ی گو ار، واته: گوشتیکی زیاده به لای گویدا به ملاو به ولایدا دێته خوار.

۳- ریوایه تی سییه م: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ} قَالَ: نَزَلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ: ﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلِافٍ مِّمَّهِنَ﴾ ﴿۱۰﴾ هَمَّازٌ مَشَاءٌ بِنَمِيمٍ ﴿۱۱﴾، فَلَمْ نَعْرِفْهُ حَتَّى نَزَلَ عَلَيْهِ بَعْدَ ذَلِكَ: زَنِيمٌ، فَعَرَفْنَاهُ لَهُ زَنَمَةً كَزَنَمَةِ الشَّاةِ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ۲۹ ص ۱۷، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ۳ ص ۴۵۴، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمُنْثُورِ ج ۸ ص ۱۴۸، وَزَادَ نَسْبَتَهُ لِابْنِ مَرْدَوَيْهِ}.

واته: عه بدوللای کوری عه عباس ﴿﴾ له باره ی ئه م فه رمایشته ی خوا وه که ده فه رمو ی: ﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلِافٍ مِّمَّهِنَ﴾ ﴿۱۰﴾ هَمَّازٌ مَشَاءٌ بِنَمِيمٍ ﴿۱۱﴾، ده لێ: نه مانده زانی مه به ست پێی کییه، تا کو دوای ئه وه ش دابه زیه سه ر پێغه مبه ری خوا ﴿﴾ که ده فه رمو ی: ﴿عَتَلْ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ﴾ ﴿۱۳﴾، واته: له دوای ئه م سیفه ته خراپانه، زه نیمیشه، ئه و کاته ناسیمان مه به ست پێی کییه، پیاوی که بوو گوشتیکی زیاده ی هه بوو، وه ک گوشتی زیاده، که به لای گو ی مه ردا دێته خوار، ئنجا زانیمان که ئه م ئایه تانه مه به ست پێی ئه ون.

هه لبه ته ئه مه یه کی که له واتا کانیه تی، هه ندیکیش له زانیان وه ک باسی ده که ین ده لێن: (زَنِيمٌ) واته: نا په سه ن، یا خود له گه ل هوزیک نه بی و خو ی خسته بیته گه ل ئه وان.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوا
بە بەزەیی بەخشنە، واتە: دەستپێکردن بە ناوی خوا، ئەوەش مەبەستی
ئەوەیە:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خواي تاک و پاک دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەری خواي کارزان دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خواي پەروەردگار دەکەم.
- ۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەرەزەماندیی خواي بۆ هاوێڵ ئەنجام دەدەم.

﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ نوون، {نوون پیتیکە لە بیست و هەشت پیتەکی
کە زمانی عەرەبییان لێ پێکهاوە}، سوێند بە قەڵەم و بەوەی دەینووسن
واتە: خەڵک دێرەکان دەنووسن، (سَطْر) بە مانای ریزکردنی شتیکەو بە مانای
دێریش دی، لەبەر ئەوەی وشەکان ریز دەکری بە تەنیشتی یەکەو، دێرەکانیش
بە پێنووس دەنووسری، واتە: سوێند بە پێنووس و بەو دێرانەی بە پێنووس
دەیاننووسن، خەڵک دەیاننووسن.

هەلبەتە ئەم سوورەتە کۆتا سوورەتە، کە بە پیتە پچر پچرەکان دەست پێ
دەکات و لە هەموو قورئاندا، بیست و نۆ (۲۹) سوورەت، بەو پیتانە دەست
پێ دەکەن، دوو سوورەتیان مەدینەیین کە بریتین لە: (البقرة وآل عمران)
هەردووکیان بە (ألم) دەست پێ دەکەن و، بیست و حەوت سوورەتەکی
دیكە هەموویان مەککەیین، کە ئێمە لە سەرەتای سوورەتی (یونس) دا کورتە
باسیکی تارا ددەیه ک تێرو تەسەلمان لە بارەي ئەو سوورەتانەو کردو، کە بەو
پیتانە دەست پێ دەکەن، هەندێکیان بە یەک پیت دەست پێ دەکەن، کە سێ

سوورەتن: (ص، ق، ن) و، ھەندیکیان بە دوو پیت دەست پێدەکەن کە ئەوان زۆرن، بۆ نموونە: (طس، یس، طه، حم)، (حم) ھەوتیان ھەر لە ریزی یەکن و، ھەندیکیان بە سێ پیتان دەست پێدەکەن وەک: (الر، طسم، الم) و، ھەندیکیان بە چوار پیتان دەست پێ دەکەن وەک: (المص، المر) و، ھەندیکیان بە پێنج پیت دەست پێ دەکەن کە دوو سوورەتن: یەکیکیان سوورەتی مەریمە (کهيعص)، ئەوی دووھەمیان سوورەتی شورا (حم. عسق)، ھەروەھا لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء) دا، جاریکی دیکە قسەمان لەو بارەووە کردۆتەو، پرووتترین واتاش بۆ ئەو پیتانە، ئەوێە کە خوا ﷻ دەیهوێ بە مەزەکان بفرموی: ئەو فرمایشتەو ئەم قورئانە ی بۆم دا بە زانددوون کە سەد و چوار دە سوورەتە، شەش ھەزار و دوو سەد و سی و شەش (۶۲۳۶) ئایەتەو، ھەفتا و ھەوت ھەزار و چوار سەد و نەو دە (۷۷۴۳۹) و شەھ، سێسەد و بیست و یەك ھەزار سەد و ھەشتا (۳۲۱۱۸۰) پیتە، ئەم قورئانە ھەر لەو پیت و دەنگانە پێك دێ، کە ئێوە پێیان دەنووسن و پێیان دەدوین، ئنجا بەو بزانن کە ئەم فرمایشتە بێژەرە کە ی خوای بەرزی مەزنە، کە ئێوەش ئەو پیت و دەنگانە تان لەبەر دەستدا ھەن، بەلام خوا ئەم فرمایشتە ی خوێ لێ پێکھێناون، کە چی ئێوە قسە ی ئاسایان پێ دەکەن، کەواتە: بزانن کە ئەم فرمایشتە نە موحەممەد ﷺ خوێ گوتوو یەتی و، نە ھیچ کەسێکیش فیری کردووە، نە ھەلشیبەستووە، بەلکو خوا لە پێی جیبریلەو بەو دا بە زانددووە، کەواتە: ھەمان ئەو کەرەستە ی ئەو فرمایشتە ی لێ پێکھاتووە، کە پیت و دەنگەکانن لەبەر دەستی ئێوەشدا ھەن، بەلام ئێوە ناتوانن نەك قورئانیک ی ئاوا بێنن، بەلکو دە (۱۰) سوورەتی وایینن، بگرە تەنانەت سوورەتیکیش بێنن.

ئنجا خوا کە دەفرموی: سویند بە پینووس و بەو ی دەینووسن، ئەمە سویندە کە یە، ئایا سویند لەسەر خوراو (مقسم علیه) کە چیە؟ ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾، تۆ بەھوێ چاکە ی پەرورە دگارتەووە (ئە ی موحەممەد ﷺ!)

شەيت نى، بۆيەش خوا وا دەفەرموۋى، چۈنكى كافرەكان تۆمەتتىكىان زۆر بۆ
 پىغەمبەرى خوا ﷺ دووبارە دەكردەو، كە دەيانگوت: شەيتە، چۈنكى شەيتكى
 دەفەرمو، پىغەوانەى عورف و عادەت و نەرىت و كلتور و فەرھەنگ و
 ھەموو شەيتكى ئەوان بو، دەيانگوت: ئەو شەيتە، ھەلبەتە گەورە گەورەكان و
 بېرىار بەدەستەكانيان زانىوانە، موھەممەد ﷺ لە عقل و ئەدەب و زىرەكى و
 بلىمەتتەو پىچراو، بەلام بۆيە و ايان دەگوت، تاكو خەلكە پەش و پروتەكەيان
 ھەلخەلەتتەن و چاوپىچكىان بخەنە سەرچاوان، نە دەكرا بلىن: ھىچ كەس لە
 موھەممەد ﷺ عاقلتر و تىگەشتووتر نەبوو، ھىچ كەس لەو ئەدەب بەرزتر و
 راستگوتر نەبوو، كەواتە: تىستەكە دەلى پىغەمبەرم ﷺ، وەك چۆن پىشتەر ھەر
 راستى دەكرد، تىستاش ھەر راست دەكات، نەدەكرا ئاوا بلىن، بەلكو دەبووايە
 بلىن: شەيت بوو و تىكچوو، جارى واش بوو دەيانگوت: كاھىن و فالچىيەو لە
 خۆيەو قسە دەكات، يان شەيتانەكان فېرى دەكەن، جارى واش بوو دەيانگوت:
 جادووگەر، جارى واش بوو دەيانگوت: شاعىر، ئەھا قورئان وەك شىعر دەچى،
 جارى واش بوو دەيانگوت: خەلكى دىكە فېرى كردو، ئەو تۆمەتانە ھەموويان
 بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەلبەستەن، بەلام ئەو ھى زۆر دووبارە كراو تەو،
 تانەدان بوو لە عقلى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەيانگوت: شەيتە، بۆيەش لە چەند
 شوئىنكى دىكەى قورئاندا ئەو تەعبىرەى ئەوان، دووبارە بۆتەو، بۆ وئە،
 ﴿مُعَلِّمٌ مِّمَّنْ مَّجْنُونٌ﴾ (۱۵) الدخان، ئنجا كە لېرەدا خواى بەرزو مەزن دەفەرموۋى: ﴿مَا
 أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾، تۆ بەھوۋى چاكەى پەرورەدگار تەو شەيت نى، واتە: تۆ
 بەھوۋى ئەو ھى خوا ئەو چاكەيەى لەگەل تۆ كردو و كردوۋى بە پىغەمبەر
 ﷺ، بەھوۋى ئەو پىغەمبەراتىيەو، تۆ شەيت نەبوۋى.

ياخود: سوئند بەچاكەى پەرورەدگار تۆ شەيت نى، ھەرورەھا واتاى
 دىكەيشى ھەن، لە مەسەلە گرنگەكاندا شىيان دەكەينەو.

﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا عِزِّ مَمْنُونٍ﴾، به دنیایی تو پاداشتیکی نه بپراوه ت ههیه، پاداشتیکی که کو تایی نایه ت.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾، به دنیایی تو له سه ر په وشتیکی مه زنی، واته: تو خاوه نی په وش ت و ئا کارو ئه ده بیکی زور گه و ره و مه زنی، هه لبه ته وشه ی مه زن بو شتی قه باره دار به کار ده هی نرئ، به لام لی رده دا خوا زرا وه ته وه بو شتی مه عنه ویی، واته: په وش ت و ئا کار یکی به رزو په س ندو جوان، دوا ییش کور ته با سی ک له باره ی په وش ته رزی پیغه مبه ری خا ته مه وه ﷺ ده که ی ن.

﴿فَسَبِّحْهُ وَبِحَمْدِهِ﴾، له مه و دوا تو ش ده بی نی و ئه وانی ش ده بی ن، واته: تو ش ده زانی، ئه وانی ش ده زانن، تو ش بو ت ده رده که وئ و، ئه وانی ش بو یان ده رده که وئ.

﴿بِآيَاتِكُمُ الْمَفْنُونُ﴾، کامتان شی تی و سه رگه ردانی و سه رلی ش یوا ویتان تیدا هه یه، وه ک گو تمان: (المفنون) به مانای فیتنه دار دئ، که لی رده دا یانی: سه رلی ش یوان و سه رگه ردانی و حال خرا پیی له کامتاندا هه یه، له مه و دوا تو ش ده زانی و ده بی نی، ئه وانی ش ده زانن و ده بی ن، ئنجا ئی ستا له راستییدا باش باش زانرا که مو حه ممه د ﷺ ئه و په یامه ی له خوا وه هی نا بو وی، هه ر ئه وه هه قی په هایه، ناحه زو دو ژمنه کانیشی که تانه یان لی ده داو دژایه تی یان ده کرد، ئی ستا ده رکه و توه که ئه وانه سه رگه ردان و سه رلی ش یوا و مال و یران بو ون.

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، به دنیایی په روه ردگاری تو زان ات ره به و که سه ی له پئی وی لای دا وه، سه رگه ردان بو وه له پئی راست لای دا وه، هه روه ها په روه ردگاری شت زان ات ره به پئی راست گرتوو ان، که سانی ک که پئی راست یان گرتوه که خو ت و شو ینکه و توو ان ت.

﴿فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾، ئه م (ف) ه، له پرووی ریزمانی عه ره بییه وه ده گونجی به (الفاء الفصيحة) دابنرئ (لأنها تُفَصِّحُ عما قبلها) واته: مادام په روه ردگارت

زاناتره بهوهى گومپرايهو، بهوهى پىرى راستى گرتوهو، خواى پهروهردگاريش
توى خستوتته سهر ئهو پىيه راستهى خوئى، كهواته: حال كه بهم شيويه،
فهرمانبهرى بهدرؤ دانهران مهكه، واته: گوپرايه لىيان مهكه، ياخود (ف) كه
(فاء تفریع) ه، واته: بىنا له سهر ئهوهى رابرد، تۆ گوپرايه لىى بهدرؤ دانهران و
بىپروايان مهكه.

﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ﴾، ئهوان ههز دهكهن، ئهگهر تۆ نهرمىكىشى
بكهى، ئهوانيش نهرمىكىشى بكهن، ئهگهر تۆ دهستبهردارى ههنديك لهو
ههقه بى، كه خوا پىيدا ناردووى، ئهوانيش ئامادهن دهستبهردارى بهرنامهو
بىرؤكهكانى خوئان بن، واته: ئهگهر تۆ بۆ ئهوان نهرمىكىشى بكهى و لىيان
بچيه پىش، ئهوانيش زۆر له تۆ دىنه پىش، چونكه كهسيك كه له سهر پىرى
باتىله، دهر بهست نيه، ئهگهر ههمووئىشى واز لى يىنى.

﴿وَلَا تَطْعَمْ كُلَّ حَلَاكِ مَهِينٍ﴾، ههروهها گوپرايه ل مهبه بۆ ههموو كهسيكى
سوئند خوئ، كه سووك و چرووك و كهه بايه خه، به زۆريش وايه كهسيك
زۆر سوئندى خواردن، سووكيش دهئى، چونكه دياره متمانهى به قسهكهى
خوئ نيه، بۆيه ئهو وتاريپىژ و بانگهوازكارو ئامۆژگار بىكارانهى زۆر سوئندان
دهخوئ، زۆرم له دل قورسه، چونكه زۆر سوئند خواردن، نيشانهى باوهرو متمانه
بهخونهبوونه، ههنديك له زانايانى ئيمه نه بهراست و نه بهدرؤ سوئنديان ههر
نهخواردوه، ئهوانهش كه زۆر سوئندان دهخوئ، نازانن كه خوا باباى زۆر سوئند
خوئى زهم كردوه له قورئانداو، به سووكى داناوه.

﴿هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ﴾، زۆر غهيبهتكهرو پاشمله باسى خهلككههره، تانه
لئدهريانهو، زۆريش قسه دىنى و دهبات (يَمْشِي بِالْثَمِيمَةِ) واته: قسه هئهر
و بهره و دوو زمانى دهكات، (نَمِيم) له (ثَمِيمَة) هوه هاتوه، واته: قسهى چرپه،
يان جوولهيهكى سووك كه كهتر ههستى پى بكرى.

﴿مَنَاعَ الْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَشِيمٍ﴾، زۆر دەستگرهیه وه له خێرو چاکه، یاخود زۆر پێگره له خێر، (خَيْر) دهگونجی به مانای مأل و سامان بئی، مأل و سامانیك كه دیته دهستی زۆر دهستی پێوه دهگری، ههر ههچی ههئاوهری بۆ خهلك، یاخود (خَيْر) به مانای چاکه ی مهعنهویه واته: زۆر پێگره لهو خێرو بهرهکهتهی كه خوا به پێغه مبهری خاته مدا ﷺ ناردوویه تی كه ئیسلامه، پئی لی دهگری و ناهیلی خهلك پرووی تی بکات و، (مُعْتَدٍ) سنوور شکین و تیپه پێنه ره، (أَشِيمٍ) زۆر گونا حکاره.

﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمٌ﴾، قه لهو و زۆرخوړ و زۆرخوړه وهیه، یاخود: زۆر زبرو قسه رهق و دلپه قه، ئنجا زه نه مه شی هیه، زه نه مه بریتیه لهو زیده گوشته ی به ملاو له ولای گوئی مه ردا دینه خواری، یاخود (زَيْمٌ) ئه وهیه له هۆزیک نیه، به لام خو ی خستۆته نیو ئه وان و په سه ن نیه، به لکو نانه جیب و ناره سه نه.

﴿أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، ههر له بهر ئه وه ی خاوه نی سامان و کوپانه (تو به قسه ی مه که و گوپرایه لی مه به)، یاخود: له ئه نجامی ئه وه دا که خاوه نی سامان و کوپانه.

﴿إِذَا تَنَالَى عَلَيْهِ آيُنُنَا قَالَا أَصْطَرُّ الْأَوَّلِينَ﴾، کانتیک ئایه ته کانی ئیمه ی به سه ردا خویندرانه وه گوئی: ئه مه ئه فسانه ی پێشینانه.

﴿سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ﴾، {خوا ﷺ ده فرموی:} له مه ودوا نیشانه له سه ر لووتی داده ئین، ئه مه ش یان مانا پرواله تیبه که ی مه به سه ته که ده ئین: ئه و که سه ی ئه و ئایه ته ی له باره وه هاتۆته خوار له جهنگی به دردا، زه بریکی شمشیر به ر لووتی که وتوه، واته: نیشانه دار کراوه، یاخود مه به سه ت پئی مانا مهعنهویه که یه تی، وه ک چۆن یه کیک به یه کیک ده لی: داغت ده که م، یان ده لی: زه بریکت لی ده ده م، قه ت له بیرت نه چیته وه، واته: له مه ودوا ئیمه به لاو کاریکی به سه ر دین، بۆی ده بیته نیشانه.

دوایی باس دەکەین، کە ئەم نۆ سیفەتە، خوا ﷻ بۆ کەسیکی دیارییکراو
 فەرموونی، کە زانایانی میژوو هەندیکیان دەڵێن: وەلیدی کوپی موغیرە بوو،
 هەندیکیان دەڵێن: نەزپی کوپی حاریسەو، هەندیکیان دەڵێن: ئەبۆلحەکەمی
 کوپی هیشامە، کە نازناوی ئەبوو جەهلی وەرگرتو، یاخود کەسیکی دیکەیه،
 یان مەبەست پێی جوۆرە کەسیکە ئەو سیفەتانە ی تێدابن، نەوێک کەسیکی
 دیارییکراو، بەلکو جوۆریک لە خەلک، کە من ئەوێ دوو میانم زیاتر بە
 عەقڵەو دەنووسی، چونکە خوا ﷻ لەسەرەتاو دەفەرموی: ﴿وَلَا تُطِعْ كُلَّ

حَلَّافٍ مَّهِينٍ﴾، بەقسە ی هەموو کەسیکی زۆر سویند خوۆی سووک، مەکە،
 کەواتە: مەرچ نیە، یەک کەس بێ و، هەر کەسیک خواوەنی ئەو سیفەتانە
 بێ دەیگرێتەو، با ئەو نۆ سیفەتە بەسەر کەسیکی دیارییکراویش دا زیاتر
 بچەسپن، بەلام هەر کەسیکی دیکەش خواوەنی ئەو سیفەتانە بێ، دەیگرێتەو.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یە کەم:

سویند خواردنی خۆی بەرزى مەزن، بە قەلەم و دێرە پى نووسراوه کانی، که موحه ممه د ﷺ وەك ناحەزانی گوتوو یانه: شیت نیه، پاداشتیکی نه بر او هێ ههیه، له سههر په وش و ئاکاریکی بهرزو مەزنه، له مه و دوا ئه ویش و ناحەزانیشی ده بینن و ده زانن کى شیتی تیدایه، بۆیه نابى به قسه ی به درۆ دانه ران بکات، که ههز ده کەن نه رمکیشی بکات، تا کو ئه وانیش نه رمکیشی بکەن و، ده سته ردارى به رنامه و به رو که کانی خۆیان بن:

خوا ده فرموی: ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝۱ مَا أَنْتَ بِمَجْنُونٍ ۝۲ وَإِنْ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝۳ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝۴ فَسَتَبْصُرُ وَيُبْصِرُونَ ۝۵ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ۝۶ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝۷ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ۝۸ وَدُّوا لَوْ يُدَّهِنُ فَيُدْهِنُونَ ۝۹﴾

شیکردنه و هێ ئه م ئایه تانه، له ده برگه دا:

(۱) - ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾، نوون سویند به قەلەم و به وهی دهینووسن، (ن) نوون یه کیکه لهو بیست و ههشت پیتیه زمانی عه ره بیان لی پیک دی و، قورئانیان لی پیکهاته وه، ئه ی خه لکینه! له بهر دهستی ئیوه ش دا ههن، وهك که ره سته ی خا، به لام ئیوه قسه ی ئاسایان پى ده کەن، خواش ﷺ فه رمایشتیکی پى فه رموون و لی پیکهیناون، که قورئانه و ده سته و سانکه ره، ئیوه له به رانه ریدا ده سته پاچه ن، که نه ك قورئانیکی وا بینن، به لکو ده سوو په تی، به لکو وینه ی سوو په تیکیشی بینن، که واته: بزائن ئه م قورئانه فه رمایشتی خوایه، ﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾، سویند به قەلەم و

بەوہی دەینووسن: (وَمَا يَسْطُرُونَ: يَغْنِي وَالَّذِي يَسْطُرُونَ)، کەواتە: (مَا: مَوْصُولَةٌ): (يَغْنِي: وَالَّذِي يَسْطُرُونَ)، سویند بەوہی دەینووسن، کە مەبەست پێی ئەو دێرانە یە کە بە قەلەم دەنووسرێن، دەشگونجێ (مَا: مَصْدَرِيَّة) بێ بۆ چاوگ بێ، (يَغْنِي وَالْقَلَمَ وَسَطَرَهُمْ)، سویند بە قەلەم و بە نووسینە کەیان، ئنجا ئەمە سویند پێ خوراوە کە یە، قەلەم و ئەو دێرانە ی بە قەلەم دەیاننووسن، ئەمە سویند پێ خوراو (مُقَسَّم بِهِ) هە کە یە. ئایا سویند لەسەر خوراو (مُقَسَّم عَلَيْهِ) هە کە چییە؟.

۲- ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾، (ئە ی موحەممەد ﷺ!) بەھۆی چاکە ی پەروەردگار تەوہ تو شیت نی، ئەمە سی واتایان بۆ لیکداونەوہ:

واتای یە کەم: تو بەھۆی چاکە ی پەروەردگار تەوہ، کە بریت یە لە پیغەمبەراییە تی، شیت نی، واتە: ئە ی موحەممەد ﷺ! تو پیش ئەوہ ی وە حییت بۆ بێ و بکری ی بە پیغەمبەر، کۆمە لگایە کە ی خۆت ئەو پەری متمانە یان بە تو هەبوو، پێیان دەگوتی: ئەمین، راویژ یان بە تو دەکرد، بە بە لگە ی ئەوہ ی کاتیک لێیان بوو بە کیشە، کێ بەردە پەشە کە دابنیتەوہ، دوای کۆبوونەوہ و خەریک بوو ناکۆکی توندیان لەسەر ئەوہ پەیدابێ، هەر کام لە ھۆزە کان دە یگوت: دەبێ تێمە شەپەرە فی دانانی بەردە پەشە کە مان لە شوینی خۆ ی دا، پێ ببری، دوای ئەوہ ی لافاویک لە کەعبە ی دابوو و پروو خاندبووی، کەعبە یان چاک کردبوو وە و گەشتبوونە ئەوہ ی بەردە پەشە کە دابنیتەوہ، دوای ھاتە سەر بریار یک: شوینێکیان دیاری ی کردو گوتیان: هەر کە سیک یە کەم کەس ھات، ئەو دە کەین بە دادوەر، ئنجا دیار بوو موحەممەد ﷺ ھات، ئەوہ ش لە سالی سی و پینجی تەمەنی پیغەمبەردا، واتە: پینج سالی پیش ئەوہ ی بپیتە پیغەمبەر، گوتیان: (جَاءَ الْأَمِين، جَاءَ الْأَمِين)، پیاوہ دەست پاک و چاکە کە ھات و کردیانە دادوەر، پیغەمبەری ش ﷺ فەرمووی: عەبا یە ک بێن، یان پۆشاکێک بێن، بەردە پەشە کە ی لە ئیو دانێن، لە هەر ھۆز ی کیش نوینەر یک با بێ، چمکیکی

پۆشاکە که بگری و بهرزی بکهنهوه، ئنجا منیش خۆم بهرده ره شه که داده نيم،
ئهوانیش هه موویان بهم شیوه دادوه ریه پازیی بوون.

کهواته: ئه ی موحه ممه د ﷺ! تۆ چ گوپانیکت به سه ردا هاته، تۆ هه ر ئه و
پیاوه راستگو و ئه مین و پاک و چاکه بووی، ئایا ئیستا ته نیا به وه ی خوا چاکه ی
له گه ل تۆدا کردو، کردووی به پیغه مبه ر ﷺ، ئایا به هو ی پیغه مبه رایه تییه وه
شیت بووی؟ که پیشت شیت نه بووی، ئایا دوا ی ئه وه ی بوویه پیغه مبه ری خوا
ﷺ و له عه قل و که مال زیاد کردوه و که مت نه کردوه، ئه دی چۆن نه یاره کانت
ئه و تۆمه ته ت ده ده نه پال؟!

واتای دووهم: تۆ به هو ی چاکه ی پهروه ردگار ته وه شیت نی، واته: له
ئه نجامی ئه وه دا که خوا تۆی کردۆته پیغه مبه ری خو ی ﷺ، شیتی له تۆدا
نیه، ئه گه ر هه ر که سیکی دیکه بگونجی شیتی پرووی تی بکات، شیتی پروو
له تۆ ناکات.

واتای سییه م: سویند به چاکه ی پهروه ردگار ت تۆ شیت نی.

(۳) - ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ به دنیایی تۆ پاداشتیکی نه براوت هه یه، (غیر
ممنون) به چه ند واتایه ک هاته:

أ- (غَيْرَ مَمْنُونٍ: أَي غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَقْصُوفٍ)، یانی: پاداشتیکت هه یه نه ده بری و نه
که م و کورتیی تیدایه.

ب- (غَيْرَ مَمْنُونٍ: أَي غَيْرَ مَحْسُوبٍ) بۆت ناژمیرداری، چونکه شتی که م ده ژمیرداری،
به لام شتیک که زۆربی، ده پرسری: چه نده؟ ده گوتری: ناژمیرداری.

ج- (غَيْرَ مَمْنُونٍ: غَيْرَ مُكَدَّرٍ بِالْمَنْ)، تۆ پاداشتیکت هه یه لیل ناگری به هو ی منه ت له سه ر
کردنته وه، من ئه م مانایه م زۆر به دله وه ناووسی، چونکه بیگومان خوا چاکه ی له سه ر
هه موو که س هه یه و، چاکه ی به سه ر پیغه مبه ری خوا وه ش ﷺ له هی هه موو که س

مەزنترە، وەك دەفەرموی: ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (۱۳)، ئىنا ئەگەر خوا منەت بەسەر بەندەى خۆیەو بەكات، بۆ بەندە شانازییە، ئەو مەروڤقەكانن ئەگەر منەت لەسەر یەكدى بكەن، خراپە، بەلام ئیمەى دروستكراو هەر منەتبارى خواى پەرورەدگارو بەدیھێنەرین، لە راستیدا هیچ بەندەى كى خوا بەوہى كە خوا منەتى لەسەر دەكات، بۆى نوقسانى نى، خواى پەرورەدگار لە سوورەتى (الحجرات) دەفەرموی: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱۷)، واتە: عەرەبە خێلەككەكان منەت لەسەر دەكەن (ئەى موحەممەد ﷺ)! كە ئىسلام بوون و بە پەرۆلەت هاتوونە ئىسلامەو، بلى: ئىسلامەتییە كە تانم لەسەر مەكەنە منەت، بە چاوم دامەدەنەو، بەلكو خوا منەتى لەسەر ئیو هەیهو، چاكەى لە چاوى ئیو دا هەیه كە ئیو ى راستە رى كردو بۆ ئیمان، ئەگەر راست بكەن ئیمانداربن.

(۴) - ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾، بە دلىايش تۆ لەسەر پەروشتىكى مەزنى، واتە: پەروشتى بەرز و ئاكارى مەزن، بۆ تۆ وەك و لاخەو وەك چۆن كەسێك دەچێتە سەر پشتى و لاخێك بە كەیفى خۆى پى دەچى بۆ ئەملاولو دەیهێنێ و دەیات، پەروشتى بەرزو ئاكارى پەسەندیش لەبەر دەستى تۆدا وایە، وەك چۆن مێوێك یان قورێك لە دەستى كەسێكدایەو، بە كەیفى خۆى شتى لى دروست دەكات، پەروشتى جوانیش لەبەر دەستى تۆدا ئاوايە.

(۵) - ﴿فَسَبِّحْهُ وَبُحْرُونَ﴾، لەمەودوا تۆش بۆت دەردەكەوێ و، ئەوانیش بۆیان دەردەكەوێ، تەبەرى لە زەحاکەو هیناویەتى: (يَعْنِي: تَرَى وَيَرُونَ)، (آخرجه الطبري: ۳۴۶۶۲) یانى: تۆش دەبینى و ئەوانیش دەبینن، ئەسلى واتایەكەى ئاوايە، بەلام جارى واش هەیه بینن بە مانای زانینە^(۱)، لیرەش دا هەردوو واتایەكەى لەگەڵدا دەگونجین، چونكە لە داهاوودا هەم پێغەمبەرى خاتەم ﷺ سەرەنجامى خۆى بینى و، هەم سەرەنجامى ئەوانیشى بینى و، هەم بە چاوى سەر واقعەكەى بینى و هەم

(۱) زانایان بۆ ئەو دەلێن: (الرُّؤْيَةُ ههنا قَلْبِيَّةٌ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةٌ)، واتە: بینن لیرەدا دەروونیەو چاویى نیه.

به عهقل و دلّیش زانی، ههروهها ئهوانیش، یه کێک له زانایانیش ده‌لّی: (ضَمَنَ تَبَصَّرَ وَيُبْصِرُونَ مَعْنَى: تَوْقِنَ وَيُوقِنُونَ بِسَبَبِ التَّعْدِيَةِ بِالْبَاءِ أَي: فَسَتَعْلَمُ يَقِينًا) واته: (تَبَصَّرَ وَيُبْصِرُونَ) مانای (تَوْقِنَ وَيُوقِنُونَ) ی خراوه ته ئیو، له بهر ئهوهی بهرکاری خواستوه بههوی پیتی (ب)هوه.

(٦) - ﴿بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ﴾ {لهمه و دوا تۆش ده زانی و ئهوانیش ده زانن، تۆش ده بینن ئهوانیش ده بینن، تۆش دلّیا ده بی ئهوانیش دلّیا ده بن}، کامه تان شیّتی تیدایه، (ب) ش له وشه ی (بِأَيِّكُمْ) دا، ده گونجی به مانای (فِي) بّی، (أَي: فِي أَيِّكُمْ) کامتان شیّتی و سه رگهردانیی تیدایه، یاخود (بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ: أَي فِي أَيِّ الْفَرِيقَيْنِ الْمَجْنُونِ) واته: هه له خه له تیزاو، شیّتکراو، له ئیو ئیوه دایه (تۆ و شوینکه و تئوانت)، یاخود کافره کان شیّتیان تیدایه؟ یاخود (الْمَفْتُونُ بِمَعْنَى: جُنُون) واته: ئایا شیّتی له تۆدا ههیه، یاخود له واندا ههیه؟.

(الطبري) ده‌لّی: (الْمَفْتُونُ: الْفُتُونُ بِمَعْنَى: الْمَصْدَرُ)، (مفتون) به مانای چاوگه، واته: سه رگهردانیی و شیّتی له ئیوه دا ههیه، یاخود له ئیو ئهواندا ههیه؟.

خاوه‌نی: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)^(١)، ده‌لّی: ئهم تهعبیره (بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ) دوو ته گه‌ری هه‌ن:

یه که م: (بَاء زَائِدَةٌ، أَي: أَيُّكُمْ الْمَفْتُونُ)، (ب) زیادکراوه بو جه ختکردنهوه، واته: تۆش ده بینن و ئهوانیش ده بینن، تۆش دلّیا ده بی و ئهوانیش دلّیا ده بن له داهاتوودا، کامتان سه‌رلێشیواو و شیّت و سه‌رگهردانن.

دووهم: (بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ: أَي بِأَيِّكُمْ الْفِتْنَةُ، فَالْمَفْتُونُ مَصْدَرٌ مِثْلُ مَعْقُولٍ وَعَقْلٍ)، (مفتون) به مانای فیتنه دی، واته: سه‌رگهردانیی و سه‌رلێشیواویی، کهواته: (مَفْتُونٍ) لێره دا چاوگه وهك (مَعْقُول) واته: عهقل.

(۷) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، به دلیلی پەروەردگارت خۆی زاناترە، کێ لە پێی ئەو لایداوەو سەرگەردان بوووەو هەر خۆیشی زاناترە بە پێی راستگرتووان، (يَعْنِي: السَّالِكِينَ طَرِيقَ الْهُدَى)، ئەوانەى پێی راستیان گرتووە.

(۸) ﴿فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾، {(ف) بۆ (تَفْرِيع)}

ئنجای بێنا لەسەر ئەوەى پابەرد، فەرمانبەریی بە درۆ دانەرانی مەكە، (الطَّاعَةُ: قَبُولُ مَا يَنْبَغِي عَمَلُهُ وَوَقُوعُ تَطْعٍ فِي حَيْزِ النَّهْيِ يَفْتَضِي النَّهْيَ عَنِ جِنْسِ الطَّاعَةِ)، (طاعة) بریتیه لە قبوڵ کردنی ئەوەى دەبێ ئەنجام بەدرێ، لێرەدا کە دەفەرموێ: (فَلَا تُطِعْ)، (تَطْعٍ) لە پرستەیه کدا هاتووە کە (لای) لابەرە (ناهیة) ی لە پێشەوهیه، ئەوەش مانای ئەوەیه: هەرچی تێکرای فەرمانبەریی و گوێراپەڵییه بۆ ئەوانی مەكە، بۆ ئەوانەى بە درۆ دانەرن بۆ پەيامی خواو بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ.

(۹) ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ﴾، ئەوانە خۆزگە دەخوازن و حەز دەکەن، تۆ نەرمکێشی بکەى و ئەوانیش نەرمکێشی بکەن، ئەوانە خۆزگە دەخوازن تۆ نەرم بێ لە ئایینەکەتدا، ئەوانیش نەرم دەبن لە ئایین و بەرنامەو پێبازەکانی خۆیاندا.

یان: ئەگەر تۆ دەستبەرداری تۆزێک لەو هەقە ببی، کە پێتە، ئەوانیش بە مەمنوونیی دەستبەرداری ناهەقی و باتیلەکەى خۆیان دەبن.

(تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ: مُشْتَقٌّ مِنَ الْإِدْهَانِ وَهُوَ الْمَلَايَنَةُ وَالْمُصَانَعَةُ، وَحَقِيقَةُ هَذَا الْفِعْلِ أَنْ يُجْعَلَ لِشَيْءٍ دُهْنًا إِمَّا لِتَلِينِهِ أَوْ لِتَلْوِينِهِ، وَمِنْ هَذَايْنِ الْمَعْنَيْنِ تَفَرَّعَتْ مَعَانِي الْإِدْهَانِ، كَمَا أَشَارَ إِلَيْهِ الرَّاغِبُ)، وشەى (إِدْهَان): (تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ) هەردووکیان لە چاوگی (إِدْهَان) هەو هاتوون، (إِدْهَان) یش بریتیه لە نەرمیی و خۆ گونجاندن، چیهتی ئەو کردارەش، ئەوەیه شتێک پۆنی تێکری، یان بۆ نەرمکردنی، یان بۆ پەنگکردنی، ئنجای لەم دوو واتایەوه (لە نەرمکردن و پەنگکردنەوه) هەموو مانایەکانی (إِدْهَان) هاتوون، وەك پراغیی ئەصفەهانیی ئاماژەى بۆ کردووە، (لە کتیبەکەى ناودارەکەى خۆی (مُفْرَدَاتُ أَلْفَاظِ الْقُرْآن) دا.

الیرہدا پیویستیہ پیناسہیہ کی کورتی (مُداریۃ) و (مُداہنۃ) یکہین:

(الْمُدَارَاةُ: تَكُونُ عَلَى حِسَابِ الدُّنْيَا، وَالْمُدَاهَنَةُ: تَكُونُ عَلَى حِسَابِ الدِّينِ).

مودارات لہسەر حیسابی دنیا دەبێ، واتە: تۆ فشار لہ دنیایەکەت دەکەیت
بۆ ئەوێ ئایینت سەلامەت بێ، بەلام موداھەنە لہسەر حیسابی ئایین دەبێ،
فشار لہ ئایینت دەکەیت، بۆ ئەوێ دنیات بۆ دەستەبەر بێ و چاک بێ.

بِوَيْهِ مِنْ تَأْوِيلِ تَنَاسُهِ (الْمُدَارَاةُ وَالْمُدَاهَنَةُ) مَ كَرْدُوهُ وَ گوتووومه: (الْمُدَارَاةُ: أَنْ تَضْغَطَ عَلَى دِينِكَ مِنْ أَجْلِ دِينِكَ، وَالْمُدَاهَنَةُ: أَنْ تَضْغَطَ عَلَى دِينِكَ مِنْ أَجْلِ دُنْيَاكَ).

واته: مودارات (ساچاندن و خوگونجاندن)، ئه وه يه فشار له دنيايه كهت بكه ي، بو ئه وه ي ئايينت سه لامهت بى، به لام موداهه نه به پيچه وانه وه، ئه وه يه كه فشار بىنى بو ئايينه كهت و، ده سته بردارى ئه ندازه يه كه له ئايينه كهت بى، بو ئه وه ي دنياو به رژه وه ندييه دنيايه كانته سه لامهت و پاريزراو بن.

سَيِّدِهِ قِي سُونَهَت لَه كَوْتايِي نَهَم مَه سَه لَه يَه كَه مَه دَا:

به كه م: له باره ی قه له مه وه: {قَالَ عَبْدَةُ بْنُ الصَّامِتِ رضي الله عنه: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ فَقَالَ: اكْتُبْ، فَقَالَ: مَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: الْقَدَرُ، وَمَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى الْأَبَدِ» (أخرجه أبو داود: ٤٧٠٠، والترمذي: ٢١٥٦، ٣٣١٩، وأحمد: ج ٥، ص: ٣١٧، وأبو يعلى: ٢٣٢٩، والطبراني في الأوسط، والبيهقي، وقال الهيثمي في المجمع: رجال أبي يعلى ثقات، وله شاهد مرسل أخرجه الطبري: ٣٤٥٤٠ عن معاوية بن قرة الحديث الحسن، بهذه الشواهد، وصححه الألباني في صحيح سنن أبي داود).

واته: عوبادهی کورپی صامیت ﷺ ده‌لئ: گویم له پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ
 بوو ده‌یفه‌رموو: یه‌که‌مین شتیک که خوا دروستی کرد بریتی بوو له قه‌له‌م،
 ئنجا پیی فهرموو: بنووسه، گوټی: چی بنووسم؟ فهرمووی: قه‌ده‌ر (واته:
 نه‌ندازه‌گیریه‌کانی خوا) و نه‌وه‌ی رابردوو و نه‌وه‌ی ده‌بی هه‌تا هه‌تابه.

دووهم: له باره‌ی ئه‌وه‌وه که خوا ده‌فرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤﴾.

أ- {عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ! أَخْبِرِينِي بِخُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَتْ: كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ، أَمَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ، قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤﴾} (أخرجه مسلم: ٧٤٦، والطبري: ٣٤٦٥٦).

واته: سه‌عدی کوری هیشام ده‌لی: چوومه لای عایشه دایکی پرواداران (خوا لێی رازی بێ) گوتم: ئه‌ی دایکی پرواداران! هه‌والم پێ بده ره‌وشت و ئاکارو هه‌لسوکه‌وتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چۆن بوو؟ گوته‌ی: ره‌وشتی ئه‌و بریتی بوو له‌ قورئان، ئایا قورئان ناخوێنی، فه‌رمایشتی خوای به‌رز: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤﴾، به‌ دنیایی تو له‌سه‌ر ره‌وشتیکی مه‌زنی؟!.

ب- {عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيِّ ﷺ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَيْفَ كَانَ خُلُقُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: «لَمْ يَكُنْ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا وَلَا صَحَابًا فِي الْأَسْوَاقِ، وَلَا يَجْزِي بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ، وَلَكِنْ يَعْفُو وَيَصْفَحُ»} (أخرجه الترمذي: ٢٠١٦، قال أبو عيسى: هذا حديث حسن صحيح).

واته: ئه‌بوو عه‌بدوڵڵای جه‌ده‌لیی ﷺ ده‌لی: پرسیارم له‌ (دایکمان) عایشه (خوا لێی رازی بێ) کرد، ئایا ره‌وشتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چۆن بوو؟ گوته‌ی: پیاویکی قسه‌ ناشیرین نه‌بوو و، له‌ به‌رانبه‌ر قسه‌ی ناشیرینی خه‌لکیشدا قسه‌ی ناشیرینی نه‌ده‌کرد، له‌ بازاردا ده‌نگی به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه (هاوارو ده‌نگه‌ ده‌نگ بکات) و، له‌ به‌رانبه‌ر خراپه‌دا خراپه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو لی‌بوردن و چاوپۆشیی ده‌کرد.

مەسەلەى دووهم:

فەرمانکردن بە پیغەمبەرى خوا ﷺ کە گوێرایەلى ھەر بابایەكى زۆر سویند خۆرى، سووكى، غەییەتكەرى، قسە ھینەر و بەرى، پى له چاكە گرى، سنوور بەزینى، گوناھكارى ملھورى، ناپەسەن نەبى، بەھۆى ھەبوونى سامان و كۆرانیو، كە قورئان بە ئەفسانە دادەنى و، لەمەودواش خوا ﷺ سەرلووتى مۆر دەكات:

خوا دەفرموى: ﴿وَلَا تُطْع كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ﴾ ⑩ ﴿هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بَنَمِيمٍ﴾ ⑪ ﴿مَنَّاعٍ لِلْخِيزِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ﴾ ⑫ ﴿عُتْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ﴾ ⑬ ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾ ⑭ ﴿إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ⑮ ﴿سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ﴾ ⑯

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نو برگەدا:

١- ﴿وَلَا تُطْع كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ﴾ (خوای میهرەبان پیغەمبەرى خاتەم ﷺ دەدوینى و دەفرموى: ھەر وەھا بە قسەى ھەر زۆر سویند خۆریكى سووك مەكە، (حَلَّاف) پێژگەى زیدەپۆییە بۆ (حَالِف)، وەك پیغەمبەر ﷺ دەفرموى: (مَنْ كَانَ حَالِفًا، فَلْيُحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصُمْتُ)، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٦٤٦، وَمُسْلِمٌ: ١٦٤٦) واتە: ھەر كەسێك سویند دەخوات، با سویند بە خوا بخوات، یان بیدەنگ بى، واتە: سویند بە جگە لە خوا نەخوات، وەك خەلك راھاتو، دەلین: بە سەرى تۆ، بە سەرى فلانكەس، بە قەبرى فلانكەس، بە كەعبەى پیرۆز و، بە پیغەمبەر... ھتد، كە ھیچیان سویندیان پى ناخورى و، سویند بە خوا، یان بە یەكێك لە سیفەتەكانى خوای بەرز دەخورى، بۆیەش سویند بە قورئان دەخورى، چونكە قورئان فەرماشتى خواى، بەلام خوا ﷺ بۆ خۆى سویند بە ھەر شتێك دەخوات، وىستى خۆیەتى، خوا بە دیھینەرى ھەموو شتەكانە، سویند بە ھەنجیرو زەیتوون و، بە قەلەم و نووسین و، مانگ و خۆرو ئەستێرەكان و، پروداوێكە قیامەت دەخوات، كە سویندیش دەخوات بە شتەكان، بۆ سەرنج ڕاكێشانی ئیمەیەو، بۆ دەر خستنى گرنگیی ئەو شتانەى.

(حَلَّاف) یش واتە: زۆر سوئند خۆر، كە لیرە خوا ﷻ بە پیغمبەرەكەى ﷺ دەفەر موۆ: فەرمانبەرى ھەر كەسكى زۆر سوئند خۆرى سووك و بیایەخ مەكە، (مَهِين: أَيَّ حَقِير، أَوْ ذُو مَهَانَةٍ، أَوْ الْوَضِيع)، (مَهِين) واتە: سووك، كەم بایەخ، نزم و پەست، عادەتیش وایە كەسك زۆر سوئند بخوات، سووك دەبى، چونكە سوئند خواردن، بریتیه لەوھى كە قسەكەى خۆت پشتراست دەكەیهو بە ھۆى سوئندیکەو، ئنجا ئەگەر متمانەت بە قسەكەى خۆت ھەیه، پئویست ناکات سوئندان بخۆى، لە كاتیکدا كە پئویست بى، بە ھەر حال سوئند خواردنیش ھەیهو، ئیمە لە تەفسىرى سوورەتى (المائدة) دا باسكى تايبەتمان لە بارەى سوئند خواردن و سېرنەو (كفارة) ی سوئندەو خستۆتەر وو، بەلام بە بۆنەو بەبى بۆنە، بە ھۆكارو بەبى ھۆكار، كەسك ھەر سوئندان بخوات، مانای وایە متمانەى بە قسەى خۆى نیە، وەك پشتریش ئاماژەم پێداو: ئەو وتاریژو مەلاو بانگەواز كارانەى بە ناوى ئیسلامەو قسە دەكەن و، زۆر سوئندان دەخۆن، با بزەنن كە زۆر سوئند خواردن دەبیتە ھۆى سووك بوونیان و، مانای وایە تۆ دوئندراوەكانى خۆت، ئەوانەى قسەیان بۆ دەكەى و، قسەكانت دەبیستن، پیت وایە متمانەیان بە تۆ نیە، بۆیە ئەوئندە سوئندیان بۆ دەخۆى! گرنگ ئەوھیه خوا زۆر سوئند خواردنى لەگەڵ سووكییدا پێكەوە باسكردوون! ئەو دوو سیفەت لە نو (۹) سیفەتە خراپەكانى ئەو كەسە.

(۲) - ﴿هَمَّازٌ مَّشَاءٌ يَمْيُمٌ﴾ زۆر شكینەرى قسە ھینەر و بەر، (هَمَّاز) و (مَشَاء) لەسەر ریزگەى زیدەر و بى (صیغە المبالغة) ن، (هَمَّزَةٌ: أَيَّ اغْتَابَةٍ) واتە: پاشملە باسكرد، كەواتە: (هَمَّاز) واتە: زۆر غەیبەت كەر، پاشملە بە خراپە زۆر باسى خەلككەر، (الْهَمَزُ: الْإِغْتِيَابُ)، پاشملە باسى خەلكردن بە خراپە.

ھەندیکیش گوتوو یانە: (هَمَزٌ): بریتیه لە تانە لیدان لە رووبەر وو، بەلام وا پێدەچى (هَمَزٌ) و (هَمَّاز) كەسك بى پاشملە بە خراپ باسى خەلك دەكات.

بەلام (لَمَّاز) كە ئەویش لە (لَامِز) ه كە خوا دەفەرموئ: ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ الحجرات، عەیب لە خۆتان مەگرن، (لَمَز) ئەوەیە كە سێك پوو بە پوو عەیبی لێ بگری، بەلام (هَمَز) ئەوەیە پاشملە بە خراپە باسی بكە، لە سوورەتی (الْهُمَزَة) دا خوای پەرورەدگار كە سێك كە پاشملە باسی خەلكی دەكات، پێشخستوه، چونكە ئەو سیفەتە زیاتر لە خەلكدا هەیه، تاكو پوو بە پوو تانەدان لە خەلك و عەیب گرتن: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ (۱) الهمزة، (هُمَزَةٌ وَلُمَزَةٌ) لەسەر كیشی (فُعْلَةٌ) بۆ زیدەپوویی واتە: سزای سەخت بۆ هەر كە سێك كە پاشملە زۆر باسی خەلك دەكات بە خراپەو، بەرەو پووش زۆر تانەیان لێ دەدات.

(مَشَاء بَنِمِيم: يَغْنِي يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ)، (مَشَاء) یش پێژگە زیدەپوویی (مَاشِي) یە یانی: پوشتوو، (مَشَاء) واتە: زۆر پوشتوو، یانی: زۆر قسە هێنەر بەرە، (نَمِيم) لە (نَمْنَمَة) هەو هاتو، (النَّمْنَمَة: الصَّوْتُ الْخَفِيُّ وَالْحَرَكَةُ الْخَفِيَّةُ)، دەنگێکی كپ و جوولەیه کی بە ئەسپایی، پێغمبەری خواش ﷺ لە بارە قسە هێنان و بردنەو فەرموویەتی: {لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَآءٌ}، (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٦٠٥٦، أَبُو دَاوُد: ٤٨٧١، الترمذی: ٢٠٢٦)، واتە: بابای قسە هێنەر بەر ناچیتە بەهەشت، (مَآء) واتە: كە سێك كە زۆر قسە دێنێ و دەبات، ئەویش هەر پێژگە زیدەپووییە.

كەواتە: (مَشَاء بَنِمِيم) واتە: ئەو كەسە زۆر قسان (قسە خراپ) دێنێ و دەبات لە نێوان خەلكدا، بۆ ئەوەی نێوانیان تێك بدات.

ئەو هەش سیفەتە كانی: سَیْهَم و چوارەم لە نۆیەكان.

٣- ﴿مَنْعَ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أُخِيرَ﴾، زۆر پێگری چاكە دەستدریژکاری گوناھكار، (مَنْع) كە لەسەر پێژگە زیدەپووییە، دوو واتای هەن:

أ- (خَيْر) ئەگەر بە مانای مَال و سامان بێ، واتە: مَال و سامانێك كە لەبەر دەستیدایە زۆر تێیدا چرووكەو، لە دەستی نایەتە دەری و هیچی لێ هەلناوهری.

ب- ئەگەر (خَيْر) بە مانای شتی مەعنەویی بێ، مەبەست پێی ئیسلامەتی، یان ھەر شتێکی دیکەى چاك، واتە: زۆر پێگەرە لە خەلك پووبكەنە شتی چاك كە ئیسلامە، یان بۆ ھەر شتێکی دیکەى چاك، پەرچ و كۆسپە لەبەردەمیاندا، (مَعْتَد: يَعْنِي مَتَجَاوَزُ لِلْحَدِّ) واتە: سنوور بەزێن و سنوور شكێن (أَثِيمٌ) واتە: خاوەن گوناھە، (أَثِيمٌ) دیتەووە سەر (أَثُوم) كە (أَثِيمٌ) لەسەر كیشی (فَعِيل)ە، بەلام بە مانای (فَعُول)ە، (أَثِم) واتە: گوناھكار، بەلام (أَثِيم) واتە: زۆر زۆر گوناھكار، وەك (رَاحِم) یانی: بەبەزەیی، بەلام (رَحِيم) واتە: زۆر زۆر بەبەزەیی، ھەمیشە ئەو كێشانی بۆ زیدەپۆیین.

ئەوانەش سیفەتەكانی: پێنجەم و شەشەم و ھەوتەم.

۴- ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ﴾، زبرو وشك و رەق، دواى ئەوێش: ناپەسەن، (عُتِلَ) زانایان چەند مانایەکیان بۆ لێكدانەووە:

یەكەم: (الْغَلِيظُ الْجَانِي) واتە: بابایەکی زبری وشكى رەق.

دوووەم: (الْأَكُولُ الشَّرُّوبُ الْقَوِيُّ الشَّدِيدُ) واتە: زۆر خۆری زۆر خۆرەووی، زۆر بەھێزو سەخت.

سێیەم: (الْفَاحِشُ السَّيِّءُ الْخُلُقِ) واتە: بابایەکی قسە ناشیرینی رەوشت دزیو.

كەواتە: (عُتِلَ): یان مەبەست پێی سیفەتی جەستەییە، كە زۆر خۆری و زۆر خواردنەوویە و قەلەوییە، یاخود: مەبەست سیفەتی مەعنەوییە كە بریتیە لە قسەى ناپێككەرو، رەوشت دزیو و سیفەت خراب.

(زَنِيمٌ) زانایان زۆر قسەیان لە بارەى زەنیمەووە کردوون:

۱- ھەندێك گوتووین: (الزَّيْمُ: الْمُلْصِقُ بِالْقَوْمِ)، (زَنِيمٌ) كەسێكە لە ھۆزو نەتەوویەك نیه، بەلام خۆی خستۆتە ئێو ئەوان و، خۆی بە ئەوانەووە پەيوەست كردووە.

۲- ھەندێك گوتووین: (الدَّعِي) واتە: كۆری بابی خۆی نیه، زۆلە، بیژووویە (وَلَدَ الزَّيْنِ).

۳- عەبدوﻟﻻی کۆری عەبباس دەﻟﻦ: (زَئِیم: رَجُلٌ مِّنْ قُرَیْشٍ کَانَ لَهُ زَمَةٌ کَزَمَةِ الشَّاةِ) پیاویک بوو لە قورەیشییەکان، زێدە گوشتییکی ھەبوو وەك زێدە گوشتی مەر (کە بەلای گوێیدا دێتە خوار)، کوردەواریی خۆمان دەﻟﻦ: مەری گوێ بە گوارە، واتە: وەك گوارە وایە بەملاولای گوێیدا دێتە خوار، ئەو کابرایەش زێدە گوشتییکی لەوێ ھەبوو، خۆی پەنھانزانی بەوێ وای باسکردو، تاكو بناسری، وەك لە ھۆی ھاتنە خوارەكە دا باسمان کرد، عەبدوﻟﻻی کۆری عەبباس (خو لە خوێ و بابی رازی بێ) گوتوو یەتی: ئەو سیفەتانە ی باسکران نەماندە زانی مەبەست پێیان کێیە، ھەتا خوا فەرمووی: ﴿بَعْدَ ذَلِكَ زَئِیمٌ﴾، ئنجا زانیمان مەبەست پێی فلانکەسە کە زێدە گوشتی لەملاو لەولای ھەبوو.

۴- ھەندیک گوتوو یانە: (زَئِیم: یُعَرَفُ بِالشَّرِّ کَمَا تُعَرَفُ الشَّاةُ بِزَمَتِهَا) کەسیک کە بە خراپە ناسراو وەك چۆن مەر بەھۆی ئەو زێدە گوشتە ی بەلای گوێیدا دێتە خوار (کە زەنەمە ی پێ دەﻟﻦ) دەناسری.

۵- ھەندیک گوتوو یانە: (الَّذِي يُعَرَفُ بِالْأُومِ کَمَا تُعَرَفُ الشَّاةُ بِزَمَتِهَا) واتە: بابایەکی ناپرسەنی نانە جیب کە بە خراپییەکە ی و بێ فەرییەکە ی دەناسری، وەك چۆن مەر بەو زێدە گوشتە ی پێ دەگوتری: زەنەمە، دەناسری.

ئەوانەش سیفەتەکانی: ھەشتەم و نۆیەم.

۵- ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، ھەر لەبەر ئەو ی خواھنی مآل و سامان و خواھنی کۆرانە، ئە ی موخەممەد ﷺ! تۆ نەچی بە قسە ی بکە ی، کە خواھنی مآل و سامان و کۆرانە، بەلام ئەم ھەموو سیفەتە خراپانەشی ھەن، بە قسە ی مەکەو، مەکەو، ژێر کاریگەرییەو.

یاخود: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، پەیوەندیی بە دواو ھە یە، واتە: ھەر بەھۆی ئەو ھەو ھە کە خواھن سامان و کۆران بوو:

(۶) ﴿إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، کاتیک ئایه ته کانی ئیمه ی به سه ردای خویندرانه وه گوتی: ئه وه ئه فسانه ی پیشینه، یانی: به هو ی ئه وه وه که مال و سامانی هه بوو، بوغرا بوو بوو، ئه و ئایه تانه ی ئیمه ی به ئه فسانه ی پیشینه دان. دادنه نان.

کهواته: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، أ- ده گونجی په یوه ست بی به پیشیه وه، واته: به هو ی ئه وه وه که خاوه نی مال و سامانه، خاوه نی کوران و قهره بالغی و خزم و کهسه، ئه وه موو سیفه ته خراپانه شی تیدا هه، تو به قسه ی مه که وه فرمانبهیری مه که.

ب- یاخود: له ئه نجامی ئه وه دا که خاوه نی کوران و مال و سامان و قهره بالغی بوو، کاتیک ئایه ته کانی ئیمه ی به سه ردای خویندرانه وه گوتی: ئه وه ئه فسانه ی پیشینه.

شایانی باسه: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾، به دوو شیوه ی دیکه ش خویندرانه وه: خویندنه وه ی یه که م: (ءان گان ذَا مَالٍ وَبَنِينَ) ئه مه بو پرسیار کردنه: ئایا هه له بهر ئه وه ی خاوه نی سامان و کوران بوو، کاتیک ئایه ته کانی ئیمه ی به سه ردای خویندرانه وه، گوتی: ئه فسانه ی پیشینه؟ یان: ئایا له بهر ئه وه ی خاوه نی سامان و کورانه، تو به قسه ی ده که ی؟.

خویندنه وه ی دووهم: (أَنَّ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ) که ئه مه ش بو پرسیار کردنه واته:

أ- ئایا له بهر ئه وه ی خاوه نی سامان و کورانه، تو به قسه ی ده که ی و فرمانبهیری ده که ی؟.

ب- ئایا له بهر ئه وه ی خاوه نی سامان و کورانه بوغرا بووه، کاتیک ئایه ته کانی ئیمه ی به سه ردای ده خویندرانه وه ده لی: ئه مه ئه فسانه ی پیشینه؟ (أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ: أَبَاطِيلُهُمْ وَتُرَاهَا تَهُم) واته: قسه ی پووچ و هه له ستراوی پیشینه.

(۷) ﴿سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ﴾، (مادام وایه) ئیمه نیشانه له سه ر لووتی دادنه نین، (الْخُرُطُوم) ئه لیف و لامی له سه ره و ئه م (أل): (عَوْضٌ عَنِ الْإِصْفَةِ، يَعْنِي سَنَسِمُهُ عَلَى خُرْطُومِهِ)، نیشانه داری ده که ی له سه ر لووتی، که هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ئه مه مه به ست

پێی دنیا، عەبدوللای کۆری عەبباس گوتووێتی: (وَقَدْ خُطِمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ يَوْمَ بَدْرٍ بِالسَّيْفِ، فَلَمْ يَزَلْ مَخْطُومًا إِلَى أَنْ مَاتَ)، ئەو کەسە ی ئەو ئایەتە لە بارەیدا هاتۆتە خوار لە جەنگی بەدردا، زەبرێک بەر لووتی کەوت، لووتی براو هەتا مرد هەر بەو شێوەیە بوو، بەلام هەندێک لە زانیان گوتووین: (سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ أَيَّ سَنَسِمُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَنْفِهِ سِمَةً يُعْرَفُ بِهَا) لە پۆژی قیامەتدا نیشانەیک لەسەر لووتی دادەنێن کە پێی بناسرێ، (سَنَسِمُهُ) لە: (وَسَمْتُهُ وَسَمًا وَسِمَةً، إِذَا أَثَرَتْ فِيهِ بِسْمَةٍ وَكَيْ)، (سَنَسِمُهُ) لەوێ هاتو: نیشانەدارم کرد، شوێنکەم لەسەر دانا، کاتێک شوێنکە لەسەر شتێک دادەنێ، ئنجا بە سووتاندن یان بە هەر شێوەیەیک لە شێوەکان بێ.

لە کۆتایی ئەم مەسەلەیدا دەڵێن: ئایا ئەو کەسە کەسێکی دیاریکراو بوو، یاخود جووره کەسێکە؟ زانیان دوو بۆ چوونیان هەن:

بۆچوونی یەکەم: هەندێکیان گوتووین: کەسێکی دیاریکراو بوو، ئنجا ئایا ئەو کەسە دیاریکراو کێ بوو؟ ۱- هەندێکیان گوتووین: ئەخەسی کۆری شەریقە بوو، ئێبو جەریری تەبەری دەڵێ: (هُوَ الْأَخْنَسُ بْنُ شَرِيقٍ أَصْلُهُ مِنْ ثَقِيفٍ، وَعِدَادُهُ فِي بَنِي زُهْرَةَ: لِأَنَّهُ التَّحْقُ بِهُمْ حَتَّى كَانَ مِنْهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَلِذَا سُمِّيَ زَيْنًا لِلصُّوقِ بِالْقَوْمِ، وَلَيْسَ مِنْهُمْ)، واتە: ئەو کەسە ئەخەسی کۆری شەریقە، ئەسڵی خۆی خەلکی ھۆزی سەقیفە، بەلام لە ھۆزی بەنوو زوھرەدا سەرژمێر کراو، واتە: بەوانەو پەيوەست بوو، لەسەردەمی نەفامیدا چۆتە گەڵ ئەوان، هەر بۆیەش پێی گوتراو: زەنیم، چونکە بە بەنی زوھرەو پەيوەست بوو لەوانیش نەبوو، لە ھۆزێکی دیکە بوو.

۲- هەندێکیش گوتووین: وەلیدی کۆری موغیرە، (إِدْعَاهُ أَبُوهُ بَعْدَ ثَمَانِيَةِ عَشْرَةِ مِنْ مَوْلِدِهِ وَهَذَا رَأْيُ الْأَكْثَرِ)، مەبەست پێی وەلیدی کۆری موغیرە کە بابی دوا ھەژدان (واتە: ھەژدە مانگان، یان ھەژدە سالان) دوا ھەوێ لە دایک بوو، ئنجا دەعوای کرد، بابی زانراو نەبوو، وەلیدی کۆری موغیرەش گوتووێتی: کۆری من، دیارە زینای لەگەڵ ئافەرەتیکدا کردووە ھەوێ لێ پەیدا بوو، ئەمە رای زۆربە.

۳- ھەندیکیش گوتوویانە: مەبەست پێی ئەبوو جەهلە.

۴- ھەندیکیش گوتوویانە: مەبەست پێی ئەسودەدی کۆری عەبدو یەغووسە.

بۆچوونی دووھەم: لێرەدا خوای زاناو کاربەجێ باسی جوۆرە کەسیک دەکات،
 نەك کەسیکی دیارییکراو، بە بەلگە ی ئەو کە دەفەرموی: ﴿وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ
 مَّهِينٍ﴾ (کُل) ھەر کەسیک، کەواتە: ئەمە کەسیکی دیارییکراو نیە، بەلکو
 ھەر کەسیک خاوەنی ئەو سیفەتانە بێ، دەیگرێتەو.

ئنجارەنگە ئەو سیفەتانە یەکیک لەو چوار کەسە، یان جگە لە ئەوان،
 زیاتر بەسەریدا چەسپیبێ، بەلام مەرج نیە خوا ﷻ مەبەستی پێی کەسیکی
 دیارییکراو بووبێ، ئەگەرنا وشە ی ھەر (کُل) ی لەسەرەتاو نەدەھێنا.

خولاصەو کورتە ی مانای ئەو ئایەتانەش ئەو یە: کە ئەھلی ھەق، موحمەد
 ﷺ سەرمەشقیانە، کە بەجوانترین و بەرزترین پەروشت و ئاکار ناسراو، ئەھلی
 باتیلیش ئەو جوۆرە کەسانە سەرمەشقیان، کە خاوەنی ئەم ھەموو سیفەتە
 ناشیرین و ناقولۆ دزیو و خراپانەن.

کورتە باسیک لە بارەی ڕەوشتبەرزیزی پێغمەبەر ﷺ و. ڕەفتارپەستی نەحەزانییەو

بەرێزان!

تێمە لە ھەوت بڕگەدا ئەم کورتە باسە دەخەینە ڕوو، لە ژێر ڕۆشنایی
 ئایەتی چواری سوورەتی (القلم) دا، کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ
 عَظِيمٍ﴾، بەپراستی تۆ لەسەر ڕەوشتیکی مەزنی (ئەو موحەممەد ﷺ!)،
 دیارە ئەویش بۆ بەرپەرچدانەوێ تۆمەتی بێپروایەکان بوو، کە دەیانگوت:
 موحەممەد ﷺ سەرگەردانە، یان دەیانگوت: جادووی لێکراوە، یان دەیانگوت:
 شیتە، یان جادووگەرە، لەوەلامی ھەموو ئەو تۆمەتانەدا، خوا ﷻ دەفەرموێ:
 ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾، بەپراستی تۆ لەسەر ڕەوشتیکی مەزنی، واتە:
 ئەو ڕەوشت و ئاکارو سیفەت بەرزییە تۆ ئەو موحەممەد ﷺ! بەلگەیە
 لەسەر ئەوێ تۆ پراست و ساغی لەگەڵ خواو خەڵکداو، بەلگەیە لەسەر
 ئەوێ تۆ ڕەوانەکراوی خوا، چونکە ئەگەر بگونجی ھەر شتێکی دیکە بە
 زۆر لە خۆکردن (تکلف) و خۆئەزیەتدان و، بە پراست و خۆپێشاندان، لە خۆدا
 بەئندریتە دی، بەلام ڕەوشتی بەرزو مەزن، بە واتای فراوانی ڕەوشتی بەرزو
 مەزن، کە ھەم خەسلەتە دەروونییە بەرزەکان دەگریتەو، ھەم ئاکارو ڕەفتارە
 بەرزە پراستییەکان دەگریتەو، ھەم لە مامەڵە لەگەڵ خەڵکداو، پێش ئەوێش
 لە مامەڵە لەگەڵ خوادا ﷻ، خۆپرازانەو بە ھەموو ئەو خەسلەت و ئاکارە
 بەرزو جوانە مەعنەویی و پراستییانە پێویست، ھەروەھا خۆ دوورگرتن لە
 ھەموو ئەو شتانە پێچەوانە خەسلەتە پەسەندە مەعنەوییەکان و، ئاکارو
 ڕەوشتە پەسەندە پراستییەکان، ئەو تەنیا بە کەسیک دەکری، کە پەییوەست
 بێ بە خوا پەروردگارەو، بەبێ پەییوەستی بە خواو ﷻ وەک بەندایی

بو خوا کردن، مروّف ناتوانی به هه موو ره وشته بهرزو په سنده دهروونی و
رواله تییه کان پازاوه بی و، له هه موو خه سلّات و ئاکارو ره فتاره دهروونی و
رواله تییه خراپه کان، پاک و بزار کراو بی، که پیغه مبهری خاتهم ﷺ بهو شیویه
بووه.

برگهی یه کهم: پیناسه ره وشت بهرزیی و ره وشت نرمیی:

تیمه له مهو سوووعه ی: (خووره وشتی ئیسلامی له بهر پوشتایی قورئان و
سوننه تدا) به دریزیی باسی سه د و په نجاو پینج (۱۵۵) موفرده ی ره وشتی
بهرزو جوانان کردوه، ههروه ها ئاماژه مان به پیچه وانه کانیاں داوه، دیسان
له کتیی: (ئه ده ب و ره وشته کوومه لایه تییه کان) یش دا هه ره ئاماژه مان بهوه
کردو ته وه، وپرای ئه وان نامیلکه یه کیشمان هه یه به ناوی: (خو و ره وشتی
بهرزو په سند، سه نگی مه حه کی مسو لمانه تییه)، به لام لی ره دا له قه ده ره ئه م
ته فسیره، ئه م کورته باسه ده خه یه نه روو.

یه کیک له روونکه ره وه کانی قورئان که ئینو عه جیه یه له ته فسیره که ی
خویدا^(۱) پیناسه یه کی هیناوه پیم جوان بوو، ئه گه رنا زانایان زور باسی ره وشتی
بهرزو جوانان کردوه، که پیناسه که ی چونه؟ ده لئ:

(حَقِيقَةُ الْخُلُقِ، مَلَكَهٌ لِلنَّفْسِ، تَصُدُّ عَنْهَا الْأَفْعَالُ بِسُهُولَةٍ، مِنْ غَيْرِ فِكْرٍ وَلَا رَوِيَّةٍ،
فَخَرَجَ الصَّبْرُ؛ لِأَنَّهُ بِضَعُوبَةٍ، وَالْفِكْرَةُ؛ لِأَنَّهَا بِرَوِيَّةٍ، ثُمَّ يُنْظَرُ فِي تِلْكَ الْأَفْعَالِ الصَّادِرَةِ
عَنْ تِلْكَ الْمَلَكَهَةِ؛ فَإِنْ كَانَتْ سَيِّئَةً، كَالْغَضَبِ، وَالْعَجَلَةِ، وَالْكِبْرِ، وَالْفُظَاظَةِ، وَالْغِلْظَةِ،
وَالْقَسْوَةِ، وَالْبُخْلِ، وَالْجُبْنِ، وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الْقَبَائِحِ، سُمِّيَ خُلُقًا سَيِّئًا. وَإِنْ كَانَتْ تِلْكَ
الْأَفْعَالُ حَسَنَةً، كَالْعَفْوِ، وَالْحِلْمِ، وَالْجُودِ، وَالصَّبْرِ، وَالرَّحْمَةِ، وَلَيْنِ الْجَانِبِ، وَتَحَمُّلِ
الْأَذَى، سُمِّيَ خُلُقًا حَسَنًا) / واته: حه قیقه تی خووره وشت (چ به باری چاکه دا بی،

(۱) الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ: ج ۸، ص ۱۰۶.

چ بە باری خراپەدا)، حالەتیکە لە دەرووندا کە ڕەفتار و کردە وەکان بە ئاسانی
لێوەی هەڵدەقۆلن، بێ ئەوەی خاوەنەکە ی بیریان لێ بکاتە وەو ڕامیانی، (بۆیە
بە بۆچوونی ئەو) خەسلەتی ئارامیی لە پێناسەی ڕەوشت دەچیتە دەری، چونکە
بەخۆ ئەزیزەتدان مروۆف دەتوانی خۆراگر بێ، هەروەها بیرکردنەوێش لێی
دەچیتە دەری، چونکە ئەویش پێویستی بە تێوەڕامان هەیە، {دەلی: ڕەوشت
ئەوێە بەبێ بیر لێکردنەوێ، خۆ ئەزیزەتدان، یە کسەر لە مروۆفەوێ دەربچێ،
ئەنجا دوایی تەماشای دەکری، ئەو کردەوێ هەلسووکەوت و ڕەفتارانە ی لە مروۆف
دەردەچن، لەو حالەتە دەروونیەوێ دەردەچن، ئەگەر خراپ بن، وەک: توو ڕەیی،
پەلەکردن، خۆبەزلگری، قسە ڕەقی، دڵڕەقی، بێ بەزەیی، چرووکی، ترسنوکی
و، جگە لەوانەش لە ڕەوشتە خراپەکان، ئەو پێی دەگوتری: ڕەوشتی خراپ،
بەلام ئەگەر ئەو کردەوێ ئاکارانە چاک بن، وەک: لێوردن، هێدی و مەندی،
بەخشنەیی، خۆراگری، بەزەیی، نەرم و نیانی، پشو و درێژی، تەحەممولکردنی
ئازاری خەلک، ئەو پێی دەگوتری: ڕەوشتی جوان.

ڕەخنەم لە ئەو پێناسەیی ئەوێە کە ئەو دەلی: ئارامگرتن و بیرکردنەوێ لە
پێناسەی ڕەوشتی جوان دەچنە دەری، دواییش هەر خۆی لە ڕیزی ڕەوشتە
جوانەکاندا، ئارامگرتنیشی هێناوە ئەوێە دژ یەکییە، قسەکەشی راست نیە
کە ئارام گرتن و بیرکردنەوێ، لە بازنە ی ڕەوشتی جوان بچنە دەری، چونکە
ڕەوشتی جوان حالەتیکە ڕیشەکە ی لە دەرووندا یە، بەلام مەرج نیە پێویستی
بە خۆ ئەزیزەتدان و زۆر لە خۆکردن نەبێ، هەروەها پێویستی بە بیر
لێکردنەوێ نەبێ!

ڕەوشت ڕیئە لەو سێفەتە مەعنەویی و، ئاکارە ڕوولەتییانە ی لە مروۆفەوێ
دەردەچن، ئەنجا ئەگەر چاک بن، ئەوێ دەگوتری: ئەو مروۆفە ڕەوشتیکی پەسندو
چاکی هەیە، ئەگەر خراپیش بن، دەگوتری: فلانکەس ڕەوشت و هەلسووکەوت
و ڕەفتاریکی خراپی هەیە.

برگهی دووهم: سه‌رچاوه‌ی ره‌وشتبه‌رزی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ چی بووه؟

بوچی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ، خوا به ره‌وشتی به‌رزو مه‌زن پیناسه‌ی ده‌کات، ره‌وشته به‌رزده‌که‌ی پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ له کو‌یوه هاتوه؟

هه‌ر له‌سه‌رچاوه‌ی پیشوودا^(۱)، له زانایه‌که‌وه به‌ناوی عه‌بدوپرره‌حمان ئه‌لعارف واته: (العارف بالله) عاریف هه‌ر نازناوی بووه، ده‌یهیئنی که گوتوویه‌تی:

(كَانَ عَلَى خُلُقِي عَظِيمٍ؛ لِيُشْرِحَ صَدْرِهِ بِالنُّورِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱) لُشْرَح، وَلِحَدِيثِ شَرْحِ صَدْرِهِ، وَشَقِّهِ وَتَطْهِيرِهِ، وَنَزَعَ حَظَّ الشَّيْطَانِ مِنْهُ، ثُمَّ إِفْرَاقَ الْحِكْمَةِ وَالنُّورِ فِيهِ، حَتَّى مَلِئَ بِذَلِكَ، فَكَانَ شَيْئًا مُحَضًّا لِلَّهِ تَعَالَى، لَا تَعَلُّقَ لَهُ بِغَيْرِهِ، فَنَاسَبَ الْقُرْآنَ، وَصَارَ خُلُقًا لَهُ، مَنْقُوشًا فِيهِ، مِنْ غَيْرِ رَوِيَّةٍ، وَلَا تَكْسَبِ فِي ذَلِكَ، بَلْ طَبِعَ عَلَى ذَلِكَ، وَسَرَى فِيهِ أَمْرُ الْوَحْيِ، وَجَرَى عَلَى مَقْتَضَاهُ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِهِ، وَلِذَلِكَ تَجَدُّ السُّنَّةُ مُشْرَعَةً مِنَ الْقُرْآنِ، وَخَارَجَةً مِنْهُ خُرُوجَ اللَّبَنِ مِنَ الضَّرْعِ، وَالزَّبْدُ مِنَ اللَّبَنِ، فَصَارَ مَتَخَلِّقًا بِالْقُرْآنِ، وَفِي الْحَقِيقَةِ مَتَخَلِّقًا بِخُلُقِ اللَّهِ، وَمَظْهَرٌ أَوْصَافِهِ، وَمَجْلَاةٌ سِرِّهِ وَشَأْنِهِ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾ ۱۰) [الفتح] الآية، وَمَنْ رَأَاهُ فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ، فَعَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا احْتَشَمَتْ وَسَتَرَتْ حَيْثُ عُبِّرَتْ بِالْقُرْآنِ، وَلَمْ تَقُلْ كَانَ خُلُقُهُ خُلُقَ الرَّحْمَنِ).

واته: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ بو‌یه له‌سه‌ر ره‌وشتیکی مه‌زن بوو، چونکه خوا ﷺ سینه‌ی گو‌شاد کردبوو به‌رووناکیی، وه‌ک خ‌وای به‌رز فهرموویه‌تی: ﴿لَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱) لُشْرَح، ئایا سینه‌تمان بو گو‌شاد نه‌کردوو؟ وه‌ک له فهرمووده‌ی پی‌غهمبه‌ردا ﷺ هاتوه له باسی له‌تکردنی سینه‌ی دا و پاک‌کردنه‌وه‌ی و، د‌ارنینی پ‌شک و به‌شی شه‌یتان لی‌ی، د‌وایی پرکردنی له‌حیکمه‌ت و له‌رووناکیی {که ئه‌و ده‌قه‌ی س‌وننه‌ت، هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌که‌یه‌}، هه‌تا

(۱) البَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ: ج ۸، ص ۱۰۷.

پیغمبه‌ری خوا ﷺ سینه و دلی پر بوو بوو له نوور و له حکمهت و، بوو
 بوو به شتیکی ساغ بو خوا ﷺ، په یوه‌ندی به هیچ شتیکی دیکه‌ی جگه
 له خواوه نه‌ما‌بوو، هر بویه‌ی حالته‌که‌ی و‌ابوو له‌گه‌ل قورئاندا پړیک بوو،
 قورئان بوی بوو بوو به ره‌وشت و ئاکارو تیدا بوو بوو به نیگار، به‌بی
 نه‌وه‌ی بیر بکاته‌وه، یاخود خو‌ی نه‌زیه‌ت بدات، به‌لکو خوا ﷺ له‌سر نه‌وه
 سروشتان‌دبووی و، وه‌حیی له‌ دل و ده‌روونی دا ده‌رویش‌ت، بوو بوو به
 خوا‌زراوی سروشته‌که‌ی له‌ هه‌موو حاله‌کانی دا، هر بویه‌ی ریازی پیغمبه‌ریش
 ﷺ له‌ قورئانه‌وه هه‌لقولا‌وه، له‌ویوه‌ی ده‌رچوو، وه‌ک چو‌ن شیر له‌ گوانی
 ئا‌ه‌ل ده‌رده‌چی، یان وه‌ک چو‌ن رو‌ن له‌ نیو شیر دیته‌ی ده‌ری، بویه‌ش نه‌و ﷺ
 رازاوه‌ی بوو بوو به ره‌وشت قورئانی‌ه‌کان و بوو بوو به ده‌رخه‌ری سیفه‌ته‌کانی
 خوا، ده‌روشین‌ده‌وه‌ی نه‌ینیی خوا‌و کاری خوا، وه‌ک له‌ ثایه‌تی ژماره‌ ده‌ (۱۰)
 ی سو‌وره‌تی فته‌ج ده‌رده‌که‌وی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
 أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِيسُوتُهُ أَجْرًا عَظِيمًا
 ۱۰﴾ هه‌ر که‌سیک پیغمبه‌ری خوا‌ی ﷺ بینیا‌یه‌ی نه‌گه‌ر به‌ چاوی عه‌قل و دل
 ته‌ما‌شای کردبا‌یه، خوا‌ی په‌روه‌ردگاری تیدا ده‌بینی، (واته: سیفه‌ته‌کانی خوا‌ی
 تیدا ده‌دیتن)، خوا‌ش زاناته‌ره، بویه‌ش عایشه‌ خوا‌ی لی‌ی رازی بی، جو‌ریک له
 خو‌پاریزی کردوه، کاتیک که‌ پرسیاری لی‌کراوه له‌ باره‌ی ره‌وشتی پیغمبه‌ره‌وه
 ﷺ گو‌توویه‌تی: {كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ الْقُرْآنُ}، ره‌وشتی پیغمبه‌ری خوا‌ قورئان
 بوو، نه‌یگو‌توه: {كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ خُلُقُ الرَّحْمَنِ}، ره‌وشتی پیغمبه‌ری خوا
 ﷺ هه‌مان سیفه‌ته‌کانی خوا‌ی به‌ به‌زه‌یی بوون.

ده‌لیم: ئەم ته‌عبیره‌ش تارا‌ده‌یه‌ک ری‌ی تیده‌چی، به‌لام زانایان بویه‌ی خو‌یان
 له‌وه‌ پاراستوه، چونکه‌ کو‌مه‌لیک له‌ سیفه‌ته‌کانی خوا ﷺ تابه‌تن به‌ خوا‌ی
 په‌روه‌ردگاره‌وه، وه‌ک: به‌دی‌ه‌ینه‌رایه‌تی و، په‌روه‌ردگاریه‌تی و، ته‌نیا په‌رستراویه‌تی
 و، ناو و سیفه‌ته‌کانی که‌ تابه‌تن به‌ خواوه، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی مرو‌ف پی‌ی

ده گوتری: (خُلِقَ) هه لسوکه وتی بهرجه سته ی و ماددییه، به لام خوای بهرز دیاره: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشوری، نه گهرنا نه وه راسته، که خوا ﷺ پیغه مبهری خاته می ﷺ به هه ندیک له سیفه ته کان، که سیفه تی خویشینی، وه سفر کرده وه هک ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۸) التوبة، خوای بی وینهش خاوه نی نهوپه ری په روشی و بهزه ییه، پیغه مبه ریشی ﷺ به وه پیناسه کرده، به لام بیگومان په روشی و بهزه یی پیغه مبه ری خوا ﷺ له قه دهر خوئی و، هی خوای پهروه ردگاریش که بی سنووره و په هایه، نهوانیش به پیی په های و بی سنووری خواو سیفه ته کانی.

برگهی سییه م: بنه مایه کانی رهوشته بهرز ه کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ:

زانایان زوریان لهو باره وه قسه کردوون، (ابن عاشور) له تهفسیره که ی خویدا^(۱) ده لی: (وَاعْلَمَ أَنَّ جَمَاعَ الْخُلُقِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُوَ أَعْلَى الْخُلُقِ الْحَسَنِ، هُوَ التَّائِبِينَ، وَمَعْرِفَةُ الْحَقَائِقِ، وَحِلْمُ النَّفْسِ، وَالْعَدْلُ، وَالصَّبْرُ عَلَى الْمَتَاعِ، وَالْإِعْتِرَافُ لِلْمُحْسِنِ، وَالْتَوَاضُعُ، وَالزُّهْدُ، وَالْعِفَّةُ، وَالْعَفْوُ، وَالْجُودُ، وَالْحَيَاءُ، وَالشَّجَاعَةُ، وَحُسْنُ السَّمْتِ، وَالتَّوَدُّدُ، وَالْوَقَارُ، وَالرَّحْمَةُ، وَحُسْنُ الْمُعَامَلَةِ وَالْمُعَاشَرَةِ. وَالْأَخْلَاقُ كَامِنَةٌ فِي النَّفْسِ وَمَظَاهِرُهَا تَصَرُّفَاتُ صَاحِبِهَا فِي كَلَامِهِ، وَطَلَاقَةِ وَجْهِهِ، وَثَبَاتِهِ، وَحُكْمِهِ، وَحَرَكَتِهِ وَسُكُونِهِ، وَطَعَامِهِ وَشَرَابِهِ، وَتَأْدِيبِ أَهْلِهِ وَمَنْ لِنَظَرِهِ، وَمَا يَتَرْتَّبُ عَلَى ذَلِكَ مِنْ حُرْمَتِهِ عِنْدَ النَّاسِ، وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ وَالسُّمْعَةِ. وَأَمَّا مَظَاهِرُهَا فِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَبِذَلِكَ كُلُّهُ وَفِي سِيَاسَتِهِ أَمَّتِهِ، وَفِيمَا خُصَّ بِهِ مِنْ فَصَاحَةِ كَلَامِهِ وَجَوَامِعِ كَلِمِهِ).

ئیننو عاشور یه کیکه له زانا موخته بهره کانی مانا کانی قورئان ده لی: بزانه: کوکه ره وه ی رهوشتی مه زن، که بریتیه له بهرزترینی رهوشت و ئاکار،

بریتین لەمانە [لەم نۆز دە بنەمایە]، دوایی ھەموو پەوشتە بەرزو جوانەکان دەگەرێنەو ھە بۆ ئەوانە {ئەو لە تەفسیرە کەیدا ژمارە ی بۆ دانەناون}:

یەكەم: دینداریی {بەندایەتی بۆ خوا}.

دووهم: زانیی پاستییەکان.

سێیەم: ئارامیی دل و دەروون.

چوارەم: دادگەری.

پنجەم: خۆراگری لەسەر ماندوویی و ناپەختییەکان.

شەشەم: دان پێداھێنانی چاکە ی چاکەکاران.

حەوتەم: خۆ بەکەمگری.

ھەشتەم: دنیا بەکەمگری.

نۆیەم: خۆ پاکراگرتن.

دە یەم: لێبوردن.

یازدە یەم: سەخواوەت و بەرچاوتیری.

دواز دە یەم: شەرم و شکۆ.

سێز دە یەم: ئازایەتی و بویری.

چواردە یەم: شیوەی جوان {شیوەی دەروونی جوان، شیوەی مەعنەوی جوان، نەك

مەبەست قەد و قیافە و لەش و لار بێ، یانی ھەلسوکەوتی جوان بە گشتیی}.

پاز دە یەم: ھێدی و مەندی و پەلە نەکردن.

شاز دە یەم: ویقار و سەنگینی.

حەقدە یەم: بەزەیی.

ھەژ دە یەم: ھەلسوکەوتی جوان.

نۆز دە یەم: مامەلە ی باش لەگەڵ نزیکان و ئەوانەدا کە زۆر تێکەلن.

{دوایی ده لئی:} دیاره رهو شته بهرزو جوانه کان له دهروونی مروّ قدا شیردراون، به لّام ئه وهی له مروّ قدا ده بینرئ، پروا له ته کانی رهو شتی جوانن، که له قسه کردنی، له پروو خوشیی، له چه سپاوی، له هوکمدانی، له جوو لهی، له راوه ستانی، له خواردن و خواردنه وهی، له راهینانی نزیکانی خویدا، له سهر رهو شتی جوان، ههروه ها ئه وهی له سهر ئه وه بنیات ده نرئ، له وه دا که پیزی له لای خه لک ههیهو، خه لک به چاکه باسی ده کهن و ناوبانگی باشی بو په ی داده بی، به لّام شوینه واره کانی رهو شتی جوان له پیغه مبهری خوادا ﷺ له وانه دا له هه موویان دایه، و پرای ئه وه ش له وه دا که ئوممه ته که ی خو ی سهر په رشتی کردوه، (هه موو که سیش ئه وهی ناکه ویته ده ست که سهر په رشتی خه لک و کو مه لگا بکات)، ههروه ها ئه وه ش که تایبه تکراره به پیغه مبهروه ﷺ له زمان پارویی و، له وشه کو که ره وه کان بو مانای زور [کاتیک فهرمایشتی کردوه].

برگهی چواره م: به نسبت ناحه زانی پیغه مبهری خواوه ﷺ:

پیشت باسمان کرد که خوا ﷺ باسی که سیکی دیارییکراو، یان باسی جو ره که سیك ده کات و، نو سیفه تی خراپی لی هه لده دات:

سیفه تی یه که م و دووهم: ﴿وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ۝۱۰﴾ القلم، (الْحَلَّافُ: يَعْنِي كَثِيرَ الْحَلْفِ بِالْحَقِّ وَالْبَاطِلِ)، که سیك که زور سویند بخوات به هه ق و به ناهه ق، خوا ﷺ ریگری له وه کردوه، وه که له سووره تی (البقرة) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۲۴﴾، خوا ﷺ مه کهن به شتیک هه میسه سویندی پی بخون.

تَنجَا

سیفه تی خراپی دووهم: (مَهِينَ)، له ناحه زانی پیغه مبهردا ﷺ چ که سیکی دیارییکراو بی، چ جو ره که سیك بی، زه ججاج گو توو یه تی: (وَالْمَهِينُ: فَعِيلٌ لِمَنْ

فیه مَهَانَةٌ، (مِهین) لەسەر کیشی (فَعِيل) ه، بە مانای (مَهَانَةٌ) ه، واتە: سووکی و بئ بایەخی، ئنجا (مَهَانَةٌ) بە دوو واتا لیکیانداوەتەو:

واتای یەکەم: (الْقَلَةُ وَالْحَقَارَةُ فِي الرَّأْيِ وَالْتَّمِيزِ) کەسێکە لە عەقڵ و لە لێک جیاکردنەوەی چاکە و خراپەدا کەمی هەی.

واتای دووەم: (الْحَقِيرُ عِنْدَ النَّاسِ) کەسێک لە لای خەڵک سووک و کەم بایەخ ب.

سێفەتی سێهەم: (الْهَمَازُ: الْعِيَابُ الطَّعَانُ فِي غِيَابِ النَّاسِ أَوْ فِي وَجْهِهِمْ) (هَمَاز): بریتییە لە تانە لە خەڵکدەرو، شکی نەری خەڵک چ کاتێک کە نادیارە لێیان و، چ لە حالەتی پرووبەروو بوونەو، پێشتریش، گوتمان زیاتر حالەتی غەیبەت و پاشملە باسکردن دەگریتەو.

سێفەتی چوارەم: (مَشَاءٍ بَنِمِيمٍ: أَيِ يَمُشِي بِالنَّمِيمَةِ لِلْإِفْسَادِ بَيْنَهُمْ)، زۆر قسە دەهێنێ و دەبا بۆ ئەوێ بەینی خەڵکی تێکدات.

سێفەتی پێنجەم: (مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ) (مَنَاعٍ صِغَةً مُبَالَغَةً مَانِعٍ) واتە: زۆر پێگرە لە خەیر، (خَيْرٍ) دەگونجێ بە مانای مأل و سامان بئ واتە: مأل و سامانەکی خۆی زۆر دەست پێوە دەگری و نایەخشی، یاخود (خَيْرٍ) مەبەست پێی چاکەیی مەعنەویی بئ، واتە: زۆر پێگری خەڵکە لەوێ پرووبکەنە خێر و چاکە کە ئیسلامەتی.

سێفەتی شەشەم: (مُعْتَدٍ) واتە: سنوور بەزێن، وەک ئەو کەسە سنوور بۆ لای خەڵک دەبەزێنێ و، سنووری هەق دەبەزێنێ، دەستدریژی دەکاتە سەر مافەکانی ئەوانی دیکە.

سێفەتی حەوتەم: (أَثِيمٍ) واتە: زۆر گوناھکار، صیغەی موبالغەییە لە (أَثَمٍ) واتە: گوناھکار، لە هیچ گوناھیک ناسلەمێتەو و ناپرینگێتەو.

سێفەتی هەشتەم: (عُتْلٌ) بریتییە لە رەوشت دزیو، ئنجا دەگونجێ لە پرووی مەعنەوییەو بئ و، مەبەست پێی بابەییکی توندو تیژی زبری دلپەقی قسە رەق

بئی، دەشگونجی سیفهتی خراپە و سەرزەنشتکردن بئی لە پرووی جەستەییەوهو، مەبەست پێی بەهێزی قەبە و وەرگ زلی زۆرخووری زۆرخۆرەوه بئی.

سیفهتی نۆیەم: (زَنِيم) واتە: کەسیک لە کۆمەڵە خەلکیک نیە و خۆی بەوانەوه پەيوەست کردو، چونکە (زَمَة): زیاده گوشتیکە بەلای گوێی مەردا دیتە خوار، یاخود (زَنِيم): الَّذِي يُعْرِفُ بِالْشَّرِّ وَاللُّؤْمِ كَمَا تُعْرِفُ الشَّاةُ بِزَمَةِ) کەسیک کە بە خراپە و ناپەسەنی و نانهجییی ناسراو، هەروەك چۆن مەریك بەو زێدە گوشتە بەلای گوێیدا بەربۆتەوه، دەناسرێ.

کەواتە: ئەوانە پەوشت و ئاکارە ناپەسندو دزیو قەلب و خراپەکانی ناحەزەکانی پیخەمبەر بوون و، بەس بە بەراوردکردن لە نیتوان پەوشتەکانی پیخەمبەر، پەوشت و هەلسوکهوتە دزیو و ناشیرینەکانی ناحەزەکانی دا، دەزانرێ کێ لەسەر هەقەو کێ لەسەر ناهەقە؟.

برگە ی پینجەم: چەند فەرمايشتيك لەبارە ی رەوشتەوه:

تیمە چوار فەرمايشتان لەو بارەوه دینین، ئەگەرنا فەرمايشت لەو بارەوه زۆر زۆرن، لە شوینانەدا کە پیشتر ئاماژەمان پێیاندا، بە دوور و درێژی لەم بارەوه قسەمان کردو:

فەرمايشتی یەكەم: پیخەمبەری خوا ﷺ دەفرموی: {اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ} (أخرجه أحمد: ۲۱۳۹۲، والترمذي: ۱۹۸۷، وقال: حسن صحيح، والدارمي: ۲۷۹۱، والحاكم: ۱۷۸، وقال: صحيح على شرط الشيخين، ووافقه الذهبي)، واتە: لە هەر حال و شوێنیک بووی، پارێز لە خوا بکەو، بە دواي خراپەدا چاکە بکە، دەیسپێتەوهو، لەگەڵ خەلکدا بە پەوشتی جوان مامەڵە بکە.

فەرمايشتى دووهم: پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: {مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ خُلُقٍ حَسَنٍ، وَإِنَّ اللَّهَ لَيُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْبَذِيءَ} (أخرجه الترمذي: ۲۰۰۲، وغيره، وقال: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ).

واتە: ھېچ شتېك لە تەرازووی بېروادار لە پوژى قیامەتدا، لە پەوشتى جوان قورسترو گرانتر نە، خوای بەرزیش رقی ھەلدەستى لە ھەر كەسێكى قسە ناشیرینی زمان شر.

فەرمايشتى سێھەم: پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: {مَا مِنْ شَيْءٍ يَوْضَعُ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ، وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ بِهِ دَرَجَةً صَاحِبِ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ} (أخرجه: الترمذي: ۲۰۰۳، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي). واتە: ھېچ شتېك كە لە تەرازوودا دادەنرێ لە پەوشتى جوان قورسترو گرانتر نە، ھاوھەلى پەوشتى بەرزو جوان، دەگاتە پلەى كەسێك ھەمیشە شەوانە شەو نوێژ دەكات و، پوژووی سوننەتیش ناپسێنێتەو، واتە: ئەو پوژانەى سوننەتن ھەموویان دەگرێ، ئەو كەسەى پەوشتى بەرزو جوان بێ، با ئەو خواپەرستیانەشى ھێندە نەبن، واتە: شەونوێژكەر نەبێ، یان پوژووگری سوننەت نەبێ بەو جوۆرەى باسكرا، بەلام دەگاتە پلەى ئەو.

فەرمايشتى چوارەم: پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: {إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ وَالْمُتَفَيِّهُونَ}، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ، فَمَا الْمُتَفَيِّهُونَ؟ قَالَ: «الْمُتَكَبِّرُونَ» (أخرجه: الترمذي: ۲۰۱۸، وصححه الألباني في صحيح الترمذي). واتە: بە دڵیایی لە خوێشەویسترتینانتان لە لام و نزیکترینتان لێمەو، لە پرووی دانێشتنەو، لە پوژى دواییدا، ئەوانەتانن كە پەوشتیان جوانترە، بە دڵیایش بوغزاوترینتان لەلام و دوورترینتان لە پرووی پێگەو لێم لە پوژى دواییدا، زۆر بلییان و پێ بە زار قسەكەران (مُتَشَدِّقٌ)،

(كەسەك كە بە كەشخەو دەمارەو قسە دەكات و قسە قەلەو و زل دەكات، بە ئەنقەست نەك هەر دەنگەكەي وابى)، خۆبەز لگرانن، گوتیان: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ! دەزانين زۆر بلييان و كەسانىك كە بە كەشخەو دەمارەو قسە دەكەن، كين، ئايا (متفيقهون) كين؟ فەرموو: ئەوانيش خۆبەز لگرەكانن.

برگەي شەشەم:

لە هەموو قورئاندا، ئەم رەستەيە: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾، تەنیا لەم ئايەتی ژمارە چواری سوورەتی (القلم) دا هاتووە، لە هەموو قورئانیشدا بيبروايەكان و ناحەزەكانى پىغەمبەرى كوئايى ﷺ تەنیا لەم چەند ئايەتەدا، بە نوو خەسلەتی نزم و پەستيان پیتاسە كراون، كەواتە: رەوشتی جوان سەنگى مەحەكە، بوو باباي راست و ساغ لەگەڵ خواو لەگەڵ خەلكداو، رەوشتی خراپيش سەنگى مەحەكە و پيوەرە، بوو ناحەزانی پىغەمبەران (صلى الله عليهم وسلم)، ناحەزانی ئايين و پەيامى خوا، تەماشای رەوشتيان بكە، جارى وایە رەنگە بە روالەت رەوشتی خويان جوان بكەن، بەلام كە دەچيە نيو ناخيانەووە لە ژيانى پەنهانيان ئاگادار دەبى، ئنجا بوو دەر دەكەوئى كە ئەوان زبڵدانى كين پرە لە خەسلەتە نزم و پەستەكانى وەك: خۆبەز لگريى و خۆپەسنديى و دنيا پەرستىيى و ئارەزوو پەرستىيى و بى رەحمىيى، تا كوئايى هەموو ئەو سىفەتە نزم و پەستانە.

پيشتريش ئاماژەم پيدا - پيم وایە - لەسۆنگەي ئەووە لە هەموو قورئاندا تەنیا ليرەدا خوای كارزان باسى جوړە كەسەك دەكات، كە دژ و ناحەزى پىغەمبەرى خوايە ﷺ بە نوو لە سىفەتە قەلب و ناشيرينهكانى، دواي ئەوہى باسى پىغەمبەرەكەي ﷺ دەكات بە رەوشتی مەزن و بەرزو پەسند، بوو ئەوہى ديار بى رەوشتبەرزىي و رەوشت مەزنىي پىغەمبەرى خوا ﷺ بەلگەي راستىيەتى، هەروەك رەوشت دزيويى و ئاكار خراپىي ناحەزانيشى بەلگەيە لەسەر ئەوہى لەسەر ريئەك و بەرنامەيەكى پووچ و خراپن.

برگەى ھەوتەم و كۆتايى:

گۆلبېژى لى ھەشتە بەرزو پەسەندەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ: سى و يەك (۳۱) فەرموودە لى ھەشت بەرگەدا لى بارەى رەوشتەكانى پىغەمبەرەوھ ﷺ لى بەر تىشكى (الشَّمَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ، صفات النبي الجسمية والخلقية، للإمام أبي عيسى محمد بن السورة الترمذي)، كە لى سالى (۲۰۹) ى كۆچى دا لى دايك بووھ لى (۲۷۹) ى كۆچىدا وەفاتى كردوھ، ئىمە تەنيا لىو بوارانەدا كە ديارىيمان كردوون، ئاماژە دەكەين بە ژمارەيەك لى فەرمايشتەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ يان بە دەقەكانى سوننەت كە لى بارەى رەوشت و ئاكارەكانى پىغەمبەرەوھ ھاتوون، لى ھەشت بوارد:

۱- (بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعَطُّرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسېك لى بارەى بۆنى خوشى پىغەمبەرى خوا ﷺ:

ئىمە سى فەرموودە لىو بارەوھ دىنين:

يەكەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ سَكَّةٌ يَتَطَيَّبُ مِنْهَا»} (أخرجه الترمذي في الشَّمَائِلُ: ۲۱۶، و أبو داود: ۴۱۶۲، معنى: سَكَّةٌ نَوْعٌ مِنَ الطَّيِّبِ أَوْ وَعَاءٍ مِنَ الطَّيِّبِ).

واتە: ئەنەسى كۆرى مالېك ﷺ، (كە دە سال خزمەتى پىغەمبەرى كردوھ)، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ سوککەيەكى ھەبوو لىيەوھ بۆنى خوشى لى خوۋى دەدا. سوککە جوړىكە لى بۆنى خوش، ياخود قووتەيەك بووھ، بۆنى خوشى تىكردوھ، پىدەچى مانای دووھمیان راستر بى، كەواتە پىغەمبەرى خوا ﷺ گرنگى داوھ بە خو بۆنخوشکردن.

دووھم: {عَنْ ثُمَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ، وَقَالَ أَنَسُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ»} (أخرجه البخاري: ۲۵۸۲، والترمذي: ۲۷۸۹).

واته: ثومامه ی کوری عه بدوللا ده لئی: ئه نه سی کوری مالیک ﷺ عاده تی و ابوو ئه گهر بۆنی خووشی پی درابایه، بهرپه رچی نه ده دایه وه، {واته: وهری ده گرت}، ئه نه سیش ﷺ گو توو یه تی: پیغه مبه ر ﷺ بۆنی خووشی په تنه ده کرده وه، واته: ئه گهر پیی درابایه وهری ده گرت.

سینیه م: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «طِيبُ الرَّجَالِ مَا ظَهَرَ رِيحُهُ وَخَفِيَ لَوْنُهُ، وَطِيبُ النِّسَاءِ مَا ظَهَرَ لَوْنُهُ وَخَفِيَ رِيحُهُ»} (أخرجه الترمذي: ۲۷۸۷، وقال: هذا حديث حسن، والنسائي: ۵۱۱۷).

واته: ئه بوو هو په یره ﷺ ده لئی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: بۆنی خووشی پیاوان ئه وه یه که بۆنه که ی دیار بی و په نگه که ی شیردر او به بی، به لام بۆنی خووشی ئافره تان، ئه وه یه په نگه که ی دیار بی و بۆنه که ی په نهان بی. هی ئافره تان په نگه که ی دیار بی، وهك قه نه فل و میخهك و خه ناوکه و خه نه و... هتد، هی پیاوانیش ئه وه یه که په نگه که ی دیار نه بی، به لام بۆنه که ی پروا.

۲- (بَابُ كَيْفَ كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسیك ده باره ی فه رمایشتكردن ی پیغه مبه ری خوا ﷺ چۆن بوو؟:

له و باره یه وهش ئه م دوو فه رموو ده یه دینین:

یه که م: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: «مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَسْرُدُ سِرْدَكُمْ هَذَا، وَلَكِنَّهُ كَانَ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ بَيْنَ قَصْلٍ، يَحْفَظُهُ مَنْ جَلَسَ إِلَيْهِ»} (أخرجه الترمذي: ۳۶۳۹، وقال: هذا حديث حسن، وحسنه الألباني).

واته: دایکمان عائشه (خوا لئی رازی بی) گو توو یه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ وهك ئیوه قسه ی ریز نه ده کرد {واته: قسان به دوا ی یه کدا بکات و تیکیان بخات و نه یانپسیئیتته وه}، به لکو قسه یه کی پروونی ده کرد، که سیك له لای دانیشتبایه ده یه توانی قسه کانی له بهر بکات.

دووهم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعِيدُ الْكَلِمَةَ ثَلَاثًا لِيُتَعَقَلَ عَنْهُ»} (أخرجه الترمذي: ۳۶۴۰، وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، قال الألباني: حسن صحيح).

واته: ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ كە قسەيەكى دەکرد، سى جارەن دووبارەى دەکردهو، تاكو لىى بفامرى.

واته: ئەوئەندەى پىويست بکات، پىغەمبەرى خوا قسەى دووبارەى کردۆتەو، ئنجا جارى وابوو دوو کەرەت دووبارەى کردۆتەو، جارى وابوو سى کەرەت دووبارەى کردۆتەو، ئەنەس باسى سى جار دەکات.

۳- (بَابُ مَا جَاءَ فِي ضَحْكِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسىك دەربارەى پىكەنين و زەرەخەنەى پىغەمبەرى خوا ﷺ:

تیمە لەو بارەوئەش سى فەرموودەمان هیناون:

یەكەم: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَكْثَرَ تَبَسُّمًا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ»} (أخرجه: الترمذي: ۳۶۴۱، قال: حسن غريب).

واته: عەبدوللای كۆرى حاریسى كۆرى جەزە ﷺ دەلى: هیچ كەسم نەدیو، لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بە زەرەخەنەتر بووبى و، دەم بە پىكەنینتر بووبى.

دووهم: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «مَا كَانَ ضَحْكَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَّا تَبَسُّمًا» قَالَ أَبُو عِيسَى: «هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ لَيْثِ بْنِ سَعْدٍ»} (أخرجه الترمذي: ۳۶۴۲، وقال: هذا حديث صحيح غريب، وقال الألباني: صحيح).

واته: عەبدوللای كۆرى حاریس ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ پىكەنینەكەى تەنیا زەرەخەنە بوو.

واته: بە قاقا پى نەكەنیو، بەلام جارى واش هەبوو بەدەنگ پىكەنیو، وەك هەندىك لە فەرموودەکاندا دەبینى، بەلام بەزۆرى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە زەرەخەنە پىكەنیو.

سَيِّئِهِم: {عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: «مَا حَجَبَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُنْذُ أَسْلَمْتُ، وَلَا رَأَيْ إِلَّا صَحِيحًا»} (أخرجه البخاري: ٣٦١١، ومسلم: ٢٤٧٥، والترمذي: ٣٨٢٠).

واته: جهریری کوری عهبدوللا رضي الله عنه دهلی: لهو کاتهوهی مسولمان بووم، پیغهمبهری خوا ﷺ هیچ کات منی نه خستوته پشتی پهرده (واته: یه کیك له خانه واده که یان له گه لی تیکه ل بوو)، نه شیبینیوم مه گهر له پروومدا پیکه نیوهو زه رده خه نهی کردوه.

٤- (بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ مِرَاحِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، بَاسِيكَ لَهُ بَارَهُی قَسَهُی خَوْشَكِرْدَن و گَالْتَه کردنی پیغهمبهروه ﷺ:

لهو بارهوه شهش فهرمووده دینین:

یه که م: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهُ: «يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ»، يَعْني مِرَاحَهُ} (أخرجه أحمد: ١٢١٨٥، وأبو داود: ٥٠٠٢، والترمذي: ١٩٩٢، وقال: صحيح غريب، وصححه الألباني).
نه نه سی کوری مالیک دهلی: پیغهمبهری خوا ﷺ پیی فهرمووم: ئهی خاوهنی دوو گوئییه کان! واته: قسهی خوشی له گه ل کردوه.

نه گهرنا هه موو که سیك ههر دوو گوئی ههن، یانی: پیغهمبهری خوا ﷺ که قسهی خوش و سوعبه تیشی کردوه، ههر هه قی فهرمووه وه ک بو خوشی فهرموویه تی.

دووهم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، قَالَ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِيُخَالِطُنَا حَتَّى يَقُولَ لِأَخِي صَغِيرٍ: «يَا أَبَا عَمِيرٍ، مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ؟»، لِأَنَّهُ كَانَ لَهُ نَغِيرٌ يَلْعَبُ بِهِ فَمَاتَ، فَحَزَنَ الْغُلَامُ عَلَيْهِ فَمَارَحَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «يَا أَبَا عَمِيرٍ، مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ؟»} (ومعنى النغير: فرخ العصفور) (أخرجه أحمد: ١٢٢٢٠، والبخاري: ٥٧٧٨، ومسلم: ٢١٥٠، والترمذي: ٣٣٣، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ٣٧٢٠، وابن حبان: ٢٣٠٨).

واته: ئەنەسی کۆری مالیک ﷺ دەلی: پیڤەمبەری خوا ﷺ لەگەڵمان تیکەڵ بوو، هەتا بە باریەکی بچوو کم که ناوی عومەیر بوو دەیفەرموو: ئەی عومەیر نوغەپرەکەت چی لیھات؟ چونکە بەچکە چۆلەکیەکی هەبوو گالتەیی لەگەڵدا دەکرد، دوایی بەچکە چۆلەکیەکی لی مردوو ئەو کۆرەش بچووک بوو و بوی دلتەنگ بوو، ئنجا پیڤەمبەری خوا ﷺ که دەیگەیشتی گالتەیی لەگەڵ دەکردو دەیفەرموو: ئەی عومەیر بەچکە چۆلەکیەکی چی لیھات؟

سینەم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تُدَاعِبُنَا، قَالَ: «إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا»} (أخرجه أحمد: ۸۴۶۲، والترمذي: ۱۹۹۰، وقال: حسن صحيح، والبخاري في الأدب المفرد: ۲۶۵).

واته: ئەبوو ھورەرپرە ﷺ دەلی: ھاوێلان گوتیان: ئەی پیڤەمبەری خوا ﷺ! جاری وایە تۆ گالتەو قسەیی خۆشمان لەگەڵ دەکەیی، فەرمووی: بەلی، بەلام تەنیا ھەق دەلییم، واته: گالتەکردن و قسەکردنەکی شەم لە شیرازەو راست و ھەق ناچیتە دەر.

نەک وەک ھەندیک کەس ھەر بۆ ئەوێ خەڵک بە پیکەنین بینن، شت ھەلدەبەستن یان شتی ناپراست دەلین، یان شتی زۆر زیدەرپۆیی لیکراو، کە ھەموو کەسێک دەزانێ درۆیە، دەلین، حاشای پیڤەمبەری خوا ﷺ.

چوارەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا اسْتَحْمَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «إِنِّي حَامِلُكَ عَلَى وَلَدٍ نَاقَةٍ» فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَصْنَعُ بَوَلَدِ النَّاقَةِ؟ فَقَالَ ﷺ: «وَهَلْ تَلِدُ الْإِبِلَ إِلَّا النُّوقَ»} (أخرجه أحمد: ۱۳۸۴۴، وأبو داود: ۴۹۹۸، والترمذي: ۱۹۹۱، وقال: حسن صحيح غريب، وأبو يعلى: ۳۷۷۶، والضياء: ۱۸۹۹، وقال: إسناده صحيح).

واته: ئەنەسی کۆری مالیک ﷺ دەلی: پیاویک داوای لە پیڤەمبەری خوا ﷺ کرد کە وڵاخیکی سواریی بۆ پرەخسینێ، (داوای لە پیڤەمبەری خوا ﷺ کرد سواری حوشتریکی بکات)، ئەویش ﷺ فەرمووی: سواری بەچکە حوشتریکت

ده كه م، ئه وىش گوتى: ئه ي پىغهمبهرى خوا! چى له به چكه حوشتر بكه م؟
ئو وىش ﷺ فهرمووى: ئايا حوشترانى گهوره ش ههر به چكه ي حوشتر نىن؟

ئهو پياوه وايزانيوه پىغهمبهرى خوا ﷺ حوشترىكى گچكه ي ده داتى
به كه لكى سوارى نه يه ت، به لام پىغهمبهرى خوا ﷺ مه به ستى ئه وه بووه
حوشترىكت ده ده مى كه له حوشتران بووه، با گهوره ش بى ههر به چكه ي
حوشترانه.

يَبْنِجُهُم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ كَانَ اسْمُهُ زَاهِرًا، وَكَانَ يَهْدِي إِلَى
النَّبِيِّ ﷺ هَدِيَّةً مِنَ الْبَادِيَةِ، فَيَجْهَرُ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ زَاهِرًا
بَادِيَّتَنَا وَنَحْنُ حَاضِرُوهُ» وَكَانَ ﷺ يُحِبُّهُ وَكَانَ رَجُلًا دَمِيمًا، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمًا وَهُوَ يَبِيعُ مَتَاعَهُ
فَاحْتَضَنَهُ مِنْ خَلْفِهِ وَهُوَ لَا يَبْصُرُهُ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ أُرْسِلَنِي. فَالْتَفَتَ فَعَرَفَ النَّبِيُّ ﷺ فَجَعَلَ
لَا يَأْلُو مَا أَلْصَقَ ظَهْرَهُ بِصَدْرِ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ عَرَفَهُ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ يَشْتَرِي هَذَا
الْعَبْدَ» فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَا وَاللَّهِ تَجِدُنِي كَاسِدًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَكِنْ عِنْدَ اللَّهِ لَسْتُ
بِكَاسِدٍ» أَوْ قَالَ: «أَنْتَ عِنْدَ اللَّهِ غَالٍ» { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۳۶۶۹، وَابْنُ حَبَانَ: ۵۷۹۰، قَالَ شَعِيبُ
الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ }.

واته: ئه نه سى كورى مالك ﷺ ده لى: پياويك بيا باننشين بوو ناوى زاهير
بوو، ده هات بو لاي پىغهمبهرى خوا ﷺ دياريه كى بو ده هينا، (ئهو شتانه ي
له بيا بان هه ن، ئه گهر شيرىك بووه، ماستىك بووه، سىپه مه نىبه ك بووه، يا خود
جوړه شتىك بووه له به ره مه مى بيا باننشينه كان)، پىغهمبهرىش ﷺ ههر كاتىك
ده ويوست بپروا، شتىكى بو ساز ده كرد، (هه لبه ته باشت له دياريه كه ي خو ي)،
ئنجا پىغهمبهرى خوا ﷺ ده يفهرموو: زاهير بيا باننشيني ئيمه يه وه، ئيمه ش
شارنشيني ئه وين، (ئهو له ويوه شتمان بو ده هينى، ئيمه ش له ويوه شتى پى
ده ده ين)، پىغهمبهر ﷺ ئهو پياوه ي خو شده ويست و پياويكى نابهرچاويش بوو
(جوان نه بووه)، روژىك پىغهمبهر ﷺ هات بو لاي كاتىك كه ل و په له كه ي خو ي

دہ فروشت، پیغہمبہریش ﷺ بہ بی ئے ٹہوہی زاہیر بیبئی، لہ پشتہوہ گرتی (لہ باوہشی گرت)، ٹہویش گوتی: بہرم بدہ، ٹہوہ کیہ؟ پیغہمبہریش ﷺ بہری نہ دا تا کو ماوہیہک، دواپی ئاوریدایہوہ تہ ماشای کرد پیغہمبہرہ ﷺ، ئنجا کہ پیشتہر دہ یگوت: بہرمبدہ، ہر زیاتر پشتی بہ سینیگی پیغہمبہرہوہ ﷺ دہ نووساند، کاتیک کہ ناسپی، پیغہمبہریش ئاوا لہ باوہشی گرتبوو فہرمووی: کی ئہم بہندہیہ دہ کپی؟ [پیغہمبہری خوا ﷺ مہبہستی کویلہ نہبووہ، بہلام وشہی (عبد) بہندہو کویلہش دہ گرتہوہو ہمووشمان بہندہین]، پیاوہکش گوتی: ٹہی پیغہمبہری خوا ﷺ! بہ خوا ٹہ گہر ہمفروشی نرخیکی کہم دہ کہم، (لہ بہر ٹہوہی بہدیمہن نابہرچاو بووہ)، پیغہمبہریش ﷺ فہرمووی: بہلام تو لہ لای خوا نرخت کہمت نیہ، یاخود فہرمووی: تو لہ لای خوا زور گرانی و بہ نرخی.

چونکہ خوای دادگہر تہ ماشای نیوہروکی مروقہکان دہکات، ٹہ گہرنا روا لہ تہکان بو خووی خولقاندوونی و جو راو جو ری خولقاندوون، بہلام ٹہوہی نرخ و بہہا بو مروق پیدادہکات، ٹہوہیہ کہ خووی بہدہستی دینئی، نہک ٹہوہی دہستی تیدانیہ، کہ روا لہت و دیمہن و قیافہکیہتی.

شہ شہ م: {عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ} قَالَ: أَتَتْ عَجُوزٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ، فَقَالَ: «يَا أُمَّ فَلَانِ! إِنَّ الْجَنَّةَ لَا تَدْخُلُهَا عَجُوزٌ» قَالَ: فَوَلَّتْ تَبْكِي، فَقَالَ: «أَخْبِرُوهَا أَنَّهَا لَا تَدْخُلُهَا وَهِيَ عَجُوزٌ» إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنِشَاءً ۚ﴾ (۳۵) فَجَعَلْنَهُنَّ أَتْكَارًا (۳۶) عُرُبًا أَتْرَابًا (۳۷) {الواقعة} (أخرجه الترمذي: ۲۶۰، مرسلًا، وحسنه الألباني).

واتہ: حہسہنی بہ صپرایی ﷺ، دہ لی: پیرہژنیک ہات بو لای پیغہمبہرہ ﷺ، گوتی: ٹہی پیغہمبہری خوا ﷺ! لہ خوا ہپاریوہ ہمخاتہ بہہشت، پیغہمبہریش ﷺ فہرمووی: ٹہی دایکی فلان! (دیارہ کونیہکی زانیوہ)، پیرہژن ناچنہ بہہشت، ئیدی پیرہژنہکش رویشت و دہستی کرد بہ گریان، (پیغہمبہریش

سوعبه تی له گه‌ل کرد)، فه‌رمووی: هه‌والی پی بدهن ئه‌و کاتیک ده‌چێته به‌هه‌شت، پیره‌ژن نیه، چونکه خوای به‌رز ده‌فه‌رمووی: ئیمه ئافره‌تانی به‌هه‌شتمان پینگه‌یاندوون، کردوومانن به‌کچ، می‌ردی خویان خوشده‌وئ و، هاوته‌مه‌نن له‌گه‌ل می‌رده‌کانیاندا.

واته: کاتیک ده‌چێته به‌هه‌شت، ده‌بیته‌وه به‌کچ و ته‌مه‌نیکی که‌می هه‌یه.

۵- (بَابُ مَا جَاءَ فِي تَوَاضُعِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسی ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی خاکیه‌تی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هاتوه:

له‌و باره‌وه‌ش پینج فه‌رموودان هه‌لده‌بژیرین:

فه‌رمووده‌ی یه‌که‌م: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِمَّا أَنَا عَبْدٌ فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ} (أخرجه الطيالسي: ٢٤، والحميدي: ٢٧، وأحمد: ١٥٤، والدارمي: ٢٧٨٤، والبخاري: ٣٢٦١، والترمذي في الشمائل المحمدية: ٣٣١، وأبو يعلى: ١٥٣، وابن حبان: ٦٢٣٩).

واته: ئیبنو عه‌بباس ده‌گیڕێته‌وه له‌ عومه‌ری کوپی خه‌تتا به‌وه ﷺ، گو‌توویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: زی‌ده‌پۆیی مه‌که‌ن له‌ مه‌دحمدا وه‌ک چۆن نه‌ص‌رانییه‌کان له‌ پێهه‌لا‌گوتن و مه‌دح کردنی عی‌سای کوپی مه‌پیه‌مدا تییانه‌په‌راند، من ته‌نیا به‌نده‌م، بلی‌ن: به‌نده‌ی خواو په‌وانه‌کراوی خوا.

واته: وه‌ک نه‌ص‌رانییه‌کان نه‌چن له‌ سنووری به‌ندایه‌تی به‌نه‌ ده‌ری، ئه‌وان گو‌تیان: عی‌سا کوپی خوایه، پاکیی بو‌ خوا.

فه‌رمووده‌ی دووهم: {عَنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ؓ، أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ لَهُ: إِنَّ لِي إِلَيْكَ حَاجَةً، فَقَالَ: «اجْلِسِي فِي أَيِّ طَرِيقِ الْمَدِينَةِ شِئْتَ أَجْلِسِ إِلَيْكَ»} (أخرجه أحمد: ١٢٢١٨، ومسلم: ٢٣٣٦، وأبو داود: ٤٨١٨، وابن حبان: ٤٥٢٧).

واتە: ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەگىرپتەو: ئافرەتتەك ھات بۆلای پىغەمبەر ﷺ پىنگوت: ئىشىكم بە تۆيە، ئەویش ﷺ فەرمووی: لە ھەر رېيەكى مەدینەدا، (لە ھەر کووچەو كۆلانىك) ھەز دەكەى (بۆ تۆ نىكە) دابنىشە، منىش دىم لەگەلت دادەنىشم و کارەكەى خۆتم پى بلى.

فەرموودەى سىيەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُودُ الْمَرِيضَ، وَيَشْهَدُ الْجَنَائِزَ، وَيَرْكَبُ الْحِمَارَ، وَيَجِيبُ دَعْوَةَ الْعَبْدِ، وَكَانَ يَوْمَ بَنِي قُرَيْظَةَ عَلَى حِمَارٍ مَخْطُومٍ بَحْلٍ مِنْ لَيْفٍ وَعَلَيْهِ إِكَافٌ مِنْ لَيْفٍ»} (أخرجه الترمذي: ۳۲، وضعفه، وقال الألباني: ضعيف).

ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ سەردانى نەخوشانى دەکردو، لە بە خاك سپاردنى جەنازادا ئامادە دەبوو، سواری گویدرپژ دەبوو، ئەگەر كۆيلەيەكیش دەعوەتى كردبايە (يان بانگى كردبايە بۆ مالهوەيان) وەلامى دەدرایەو دەچوو بۆلای، لە جەنگى بەنوو قورەيزەدا پىغەمبەرى خوا ﷺ سواری گویدرپژىك بوو بوو، كە رېشمەكەى لە پووشى دارخورما بوو، كورتانىكى لەسەر بوو، كورتانەكەش لە پووشى دارخورما بوو.

واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ كەل و پەلەكانى سادە بوون، مەبەستى پى ئەوئە.

فەرموودەى چوارەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: «لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ»} قَالَ: «وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهَتِهِ لِذَلِكَ»} (أخرجه أحمد: ۱۳۶۴۸، والبخاري في الأدب المفرد: ۹۴۶، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم، والترمذي: ۲۷۵۴، وفي الشامل: ۳۳۵، وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، وصححه الألباني).

واتە: ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەلى: ھىچ كەسەك لە لای ھاوئەلان، لە پىغەمبەرى خوا ﷺ لەلایان خۆشەويستەر نەبوو، بەلام كاتتەك دەيانىنى، يان كە دەھاتە كۆر و مەجلىس، ئەگەر دانىشتبان، ھەلنەدەستان، چونكە دەيانزانى پى ناخۆشە.

واتە: ھاوۋەلەن لەبەر يەكدى ھەلدەستان و ھەرچەندە ھىچ كەسيان لە پىڭھەمبەرى خوا ﷺ لە لا بەرپزىترو خۆشەويستىر نەبوو، بەلام كە زانيوانە پىي ناخۆشە، رەنگە چەند جارەن پىي فەرمووېن: لەبەرم ھەلمەستن، نەوھەك زىدەپروپىيەكى تىدا بكەن، يەككىيان ركووعىشى بۆ بەرى، وەك لە مەحىحى بوخارىيى دا ھاتو، موعازى كورپى جەبەل لە شام گەراپووەو، گوتى: ئەي پىڭھەمبەرى خوا ﷺ! كرنووشت بۆ نەبەين؟ پىڭھەمبەرى خوا ﷺ بە سەرسوورمانووە فەرمووى: بۆچى؟ گوتى: رۆمەكان كرنووش دەبەن بۆ ھوكمپرانەكانيان، بەلام تۆ پىڭھەمبەرى خواي! فەرمووى: نەخىر ئەي موعاز كرنووش بۆ جگە لە خوا نابردى.

بۆيەش ئەو فەرموودانە بە زۆرىي لە ئەنەسى كورپى مالىكەو ھاتوون چونكە گوتوويەتى: من منداللىكى دە سالان بووم، دايكم منى برد بۆ خزمەت پىڭھەمبەرى خوا ﷺ و گوتى: ئەنەس كورپىكى وريايە، با خزمەتت بكات، ئىدى دە سالان لە خزمەتى پىڭھەمبەردا بووم، بۆيە زۆر وردەكارىي ژيانى پىڭھەمبەرى خوا ﷺ زانيو.

فەرموودەي پىنجەم: {عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَتْ: قِيلَ لِعَائِشَةَ: مَاذَا كَانَ يَعْمَلُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: «كَانَ بَشْرًا مِنَ الْبَشَرِ، يَفْلِي ثَوْبَهُ، وَيَحْلُبُ شَأْتَهُ، وَيَخْذُمُ نَفْسَهُ»} (أخرجه أحمد: ۲۶۲۳۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح).

واتە: ەمپەرى كچى ەبدورپرەحمان (وا پى دەچى كچى ەبدورپرەحمانى كورپى ەووف بى ﷺ)، دەلى: بە (دايكمان) عائىشە گوترا: پىڭھەمبەرى خوا ﷺ لە مالىھو ەچى دەكرد؟ ئەويش گوتى: مروقيك بوو وەك مروقهكان، پۆشاكى خوى دەدۆزى {ئەو كاتە ديارە كىچ و ئەسپى ھەبوون}، مەرەكەى خوى دەدۆشى، بۆ خۆشى خزمەتى خوى دەكرد.

واتە: ھەندىك ئىش و كار كە ھى خوى بوون بۆ خوى دەيكردن، وا باشە مروق، تاكو بتوانى كەمتر ئەرك بخاتە سەر خەلكى، ئنجا خىزانە، كورە، كچە، ھەر كەسىك، واباشە خوى وردەكارەكانى خوى بكات.

۶- (بَابُ مَا جَاءَ فِي خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) باسی ئه وهی له باره ی په وستی
پیڅه مبه ری خواوه ﷺ هاتوه:

له و باره وهش نو (۹) ده قان دینین، هر چه نده په نکه هه نديکیان دوو باره بن:

فهرمووده ی یه که م: {عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدٍ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ: دَخَلَ نَفَرٌ عَلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، فَقَالُوا لَهُ: حَدِّثْنَا أَحَادِيثَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَاذَا أُحَدِّثُكُمْ؟ كُنْتُ جَارَهُ «فَكَانَ إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ بَعَثَ إِلَيَّ فَكَتَبْتُهُ لَهُ، فَكُنَّا إِذَا ذَكَرْنَا الدُّنْيَا ذَكَرَهَا مَعَنَا، وَإِذَا ذَكَرْنَا الْآخِرَةَ ذَكَرَهَا مَعَنَا، وَإِذَا ذَكَرْنَا الطَّعَامَ ذَكَرَهُ مَعَنَا، فَكُلُّ هَذَا أُحَدِّثُكُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ»} (أخرجه الترمذي في الشمائل: ۳۴۳، وفيه من هو لين الحديث، وضعفه الألباني).

واته: خاريجه ی کور ی زهیدی کور ی ساییت ﷺ ده لی: چه ند که سیک هاتن
بو لای زهیدی کور ی ساییت ﷺ، گوتیان: له باره ی فهرمايشته کانی پیڅه مبه ره وه
ﷺ قسه مان بو بکه، ئه ویش گوتی: ئنجا چیتان بو باس بکه م! من دراوسی
بووم، کاتیک وه حی داده به زیه سهری، بانگی ده کردم بو م ده نووسی وه، ئه گهر
تیمه باسی دنیا مان کردبایه، ئه ویش له گه لی باس ده کردین و، باسی دواړو ژمان
کردبایه، له گه لی باس ده کردین و باسی خواردن مان کردبایه، له گه لی باس
ده کردین، هه موو ئه وه ی ده یلیم، له باره ی پیڅه مبه ری خواوه ﷺ بو تان باس
ده که م.

فهرمووده ی دوو هه م: {عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ ﷺ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُقْبِلُ بِوَجْهِهِ وَحَدِيثِهِ عَلَى أَشْرَ الْقَوْمِ يَتَأَلَّفُهُمْ بِذَلِكَ، فَكَانَ يُقْبِلُ بِوَجْهِهِ وَحَدِيثِهِ عَلَيَّ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنِّي خَيْرُ الْقَوْمِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ أَبُو بَكْرٍ؟ قَالَ: «أَبُو بَكْرٍ» فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ عُمَرُ؟ فَقَالَ: «عُمَرُ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ عُثْمَانُ؟ قَالَ: «عُثْمَانُ»، فَلَمَّا سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَصَدَّقَنِي فَلَوَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ سَأَلْتُهُ} (أخرجه الترمذي في الشمائل: ۳۴۴، وحسنه الألباني).

واته: عه مری کوری عاص عليه السلام ده لى: پيغه مبهري خوا عليه السلام ته گهر كه سيك خراپترينى خه لكيش بووايه، پرووى تپده كردو فهرمايشتى له گهل ده كرد، بهوه دلى راده گرتن، زوريش پرووى له من ده كردو قسه ي له گهلدا ده كردم، هه تا رۆژيگ گومانم وابرد: من له هه موو خه لك باشترم، رۆژيگ پيگوت: ئه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام! من باشترم يان ئه بوو به كر؟ فهرمووى: ئه بوو به كر، گوتم: ئه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام! من باشترم يان عومه ر؟ فهرمووى: عومه ر، گوتم: ئه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام! من باشترم يان عوسمان؟ فهرمووى: عوسمان، كاتيگ له پيغه مبهري خوام پرسى، ئه ویش به راستي وه لامى دامه وه، هه زم ده كرد ليم نه پرسىبايه.

فهرمووده ي سييه م: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عليه السلام قَالَ: «خَدَمْتُ رَسُولَ اللَّهِ عليه السلام عَشْرَ سِنِينَ فَمَا قَالَ لِي أَفَّ قَطُّ، وَمَا قَالَ لِشَيْءٍ صَنَعْتُهُ لِمَ صَنَعْتُهُ؟ وَلَا لِشَيْءٍ تَرَكْتُهُ لِمَ تَرَكْتُهُ؟ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ عليه السلام مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا، وَلَا مَسَسْتُ خَرًّا قَطُّ، وَلَا حَرِيرًا، قَطُّ، وَلَا شَيْئًا كَانَ أَلَيْنَ مِنْ كَفِّ رَسُولِ اللَّهِ عليه السلام، وَلَا شَمَمْتُ مِسْكَ قَطُّ وَلَا عِطْرًا، كَانَ أَطْيَبَ مِنْ عَرَقِ النَّبِيِّ عليه السلام»} (أخرجه الترمذي: ۲۰۱۵، وفي الشرائع: ۳۴۵، قال: هذا حديث حسن صحيح، وصححه الألباني).

واته: ئه نه سى كورى ماليك عليه السلام ده لى: ده سالان خه مبهري خوا عليه السلام كه سيكى كرد (وهك ميگرد منداليك كه دايكى هيناويه تى، پيغه مبهري خوا عليه السلام كه سيكى ناردوه به دواي كه سيكدا ئيشيكي پيكر دوه، بچو به فلانكه س وابلن، ئه و شتانه ي پيكر دوون)، هه رگيز پيى نه فهرمووم: ئوف (وشه يه كه بو بيزاري ده ربرين)، هه رگيز شتيكم كر دى پيى نه فهرمووم: بوچى كر دووتهو، شتيكم ته گهر واز لى هينابى نه يفهرمووه: بوچى وازت لى هيناوه؟.

[بيگومان ته گهر كاريكى خراپى كر دى، پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تى: مه يكهو، ئه ركىكى چواندبى، ئاگادارى كر دوتهوه، به لام مه به ستى ته وه يه به

توورەیی پئی نەفەر موو، یان بە شیوەیەکی بیزاری، یان بە شیوەیەکی دلی
بەرەنجینی پئی نەفەر موو، بۆ ئەوێ بە هەلە لەم دەقە تێنەگەین!

چونکە عومەری کوری ئەبوو سەلەمە دەلی: من لە خزمەت پیغەمبەردا
بووم نانم دەخوارد، دەستم لە قاپەکی گێرا، پیغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی:
{يَا غُلَامُ، سَمِ اللّٰهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ} ئەی پۆلە! ناوی خوا بێنە
(دیاره ناوی خوای نەهیناوه)، لە پیش خۆتەوه بخۆو بە دەستی راستبخۆ
(دیاره بە دەستی چەپ خواردووێت).

کەواتە: پیغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر شتیکی نارێک لە پیش چاوی کرابی، بە
دلیایی لێی بێدەنگ نەبوو.

دوایی ئەنەس دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ لە هەموو کەس پەوشتی جوانتر
بوو، من هەرگیز دەستم لە هیچ قوماشێک کە ئاوریشمی تیکەڵ بێ و لە هیچ
ئاوریشمێک و لە هیچ شتێک نەداوه، لە دەستی پیغەمبەری خوا ﷺ نەرمتر
بووبی، هەروەها هیچ میسکێک و هیچ عەترێکم بۆن نەکردووە کە لە ئارەقە
پیغەمبەری خوا ﷺ بۆخۆشتر بووبی، [چونکە هەمیشە بۆنی خۆشی لە خۆی
داوه، خۆی لە خواردنی هەموو ئەو شتانە پاراستووە کە بۆن ناخۆشن].

فەرموودەیی چوارەم: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ كَانَ عِنْدَهُ
رَجُلٌ بِهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَكَادُ يُوَاجِهُهُ أَحَدًا بِشَيْءٍ يَكْرَهُهُ، فَلَمَّا
قَامَ قَالَ لِلْقَوْمِ: «لَوْ قُلْتُمْ لَهُ يَدْعُ هَذِهِ الصُّفْرَةَ»} (أخرجه أحمد: ۱۲۵۹۵، تعليق
شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن).

واتە: ئەنەسی کوری مالیک ﷺ لە پیغەمبەری خواوە ﷺ دەگێڕێتەوه کە
پیاویک لە لای بوو، شوێنەواری زەردییەکی پێوەبوو، [یان زەغەرەن بوو،
یان پەنگێکی زەرد بوو لە خۆی داوه، یان جوړە بۆنێکی زەرد بوو، ئەو
بۆنەش کە لە خۆ دەدرێن، ئەگەر پەنگیان دیاربێ، زیاتر هی ئافەرەتانن].

پېغەمبەرىش ﷺ نىك بوو هيچ كه سىك كه شتىكى پى ناخوش بى، رووبه پروو پى نه لى، [ده لىم: هه ندىك كهس نه گەر تىپراپىنىبى، پى نه گوتوه، به لام نه گەر كه سىك تىپراپىنىبى، پىگوتوه، نه وه تا عه مپرى كوپرى عاص لى ده پرسى: من چاكرم، يان نه بوو به كر؟ ده فەرموى: نه بوو به كر، يان نه وهى عومەرى كوپرى نه بوو سه له مه [پېغەمبەرى خوا ﷺ] فەرموويه تى: ئاوا مه خو، ناوى خوا بىنهو به ده ستى راستبوو له پيش خو ته وه بخو، كاتىك هه لسا پېغەمبەر ﷺ به خه لكه كهى فەرموو، ده بووايه پى بلن نهو زەرداييه واز لى بهىن، (واته: رهنگى زەرد له خوى نه دات).

فەرموودهى پىنجەم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: «مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ شَيْئًا قَطُّ إِلَّا أَنْ يَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَا ضَرَبَ خَادِمًا أَوْ امْرَأَةً»} (أخرجه مسلم: ۲۳۲۸، وأبو داود: ۴۷۸۶، وابن ماجه: ۱۹۸۴).

واته: دايكمان عايشه (خوا لى رازى بى) ده لى: پېغەمبەرى خوا ﷺ هەرگىز به ده ستى خو لى هه چ شتىكى نه داوه، مه گەر له پىناوى خوا دا جهنگ بکات و، نه له خزمه تکارىكى داوه، نه له هه چ هاوسه رىكى خویشى داوه.

فەرموودهى شه شه م: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: «مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مُتَصِرًا مِنْ مَظْلَمَةٍ ظَلَمَهَا قَطُّ، مَا لَمْ يُنْتَهَكْ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ تَعَالَى شَيْءٌ، فَإِذَا انْتَهَكَ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ شَيْءٌ كَانَ مِنْ أَشَدِّهِمْ فِي ذَلِكَ غَضَبًا، وَمَا خَيْرٌ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ مَأْتِمًا»} (أخرجه البخاري ۶۴۰۴، ومسلم: ۲۳۲۷).

واته: دايكمان عايشه (خوا لى رازى بى) ده لى: هەرگىز پېغەمبەرى خوا ﷺ نه بىنيوه سه مىكى لى كرابى، توله بستىنیه وه، مادام قه ده غه يه كى خوا نه شكىترابى، به لام كاتىك قه ده غه كانى خوا ده شكىتران، له هه موو كهس زياتر تووره ده بوو، هه روه ها هەرگىز پېغەمبەرى خوا ﷺ سه رپشك نه كراوه له نىوان دوو شتاند، مه گەر كامهى ئاسانه، نه وهى هه لباردوه نه گەر گوناح نه بووبى.

مه بهستی دایکمان عایشه خوا لئی رازی بئی، نه وهیه که پیغمبهری کو تایی
 ﷺ له سه ر خودی خوئی توو ره نه بووه، ههقی خوئی له خه لک نه کردۆتهوه، بۆ
 وینه: یه کیک له هاوه لآن هاتوه قسه یه کی بئی جیی کردوه، عه ره بیکی خیله کی
 هاتوه مامه له یه کی ناشایسته ی کردوه، به شیوه یه کی ناگونجاو بانگی کردوه، یان
 جاریک عه ره بیکی خیله کی عه بایه که ی پراکشاو ملی سوور کردوه، یه کیکی
 دیکه پیی گوت: بینه به شم بده لهو ده سته و ته، نه مائی بابه و نه مائی
 دایکته! پیغمبه ریش ﷺ فه رمووی: راست ده که ی مائی باب و دایکم نیه،
 یانی: پیغمبهری خوا ﷺ له سه ر خوئی له خه لک توو ره نه بووه، ههقی خوئی
 له خه لک نه کردۆتهوه، به لام نه گهر شتیکی ناشه رعی و ناهه قیی کرابی، توو ره
 بووه و ههقی چه سپاندوه، ناهه قیشی پوو چاندۆتهوه.

فه رمووده ی هه و ته م: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى
 رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا عِنْدَهُ، فَقَالَ: «يُنْسُ ابْنُ الْعَشِيرَةِ» أَوْ «أَخُو الْعَشِيرَةِ»، ثُمَّ أَذِنَ
 لَهُ، فَأَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، فَلَمَّا خَرَجَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْتُ مَا قُلْتَ ثُمَّ أَلَنْتَ لَهُ
 الْقَوْلَ؟ فَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ أَوْ وَدَعَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ
 فُحْشِهِ» { (أخرجه البخاري: ۵۷۰۷، ومسلم: ۲۵۹۱، والترمذي: ۱۹۹۶، وقال: حسن
 صحيح).

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بئی)، ده لئی: پیاویک مۆله تی له
 پیغمبهری خوا ﷺ وه رگرت بیته ژووره وه، منیش له لای بووم، له و کاته دا
 فه رمووی: نه وه خراپترین کوپی هۆزه که یه، یان خراپترین برای هۆزه که یه،
 دوایی مۆله تی دا، کاتیکی هات قسه ی نه رمی له گه ل کرد، کاتیکی رویشته،
 گوتم: نه ی پیغمبهری خوا ﷺ! نه وه ت فه رموو که فه رمووت، دوایش قسه ی
 نه رمت له گه لدا کرد؟ فه رمووی: نه ی عایشه! خراپترین که س که سیکه خه لک
 وازی لی بینئ، یان پشتگوئی بخت له بهر خراپییانی.

واته: مه رچ نيه كه من پړزم له هه ر كه سيك گرت، له بهر نه وه بى كه به پړزو چاك بى، به لكو جارى وايه تاكو له خراپيه كه ي سه لامه ت بى، ده گونجى وه ك مودارا پړز له هه نديك كه س بگرى، با شايسته ي پړزيش نه بى.

فه رمووده ي هه شته م: {عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ الْحُسَيْنُ عليه السلام: سَأَلْتُ أَبِي، عَنْ سِيرَةِ النَّبِيِّ عليه السلام فِي جُلْسَانِهِ، فَقَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ عليه السلام دَائِمَ الْبِشْرِ، سَهْلَ الْخُلُقِ، لَيْسَ بِالْجَانِبِ، لَيْسَ بِقَظٍّ وَلَا غَلِيظٍ، وَلَا صَخَابٍ وَلَا فَحَاشٍ، وَلَا عِيَابٍ وَلَا مُشَاحٍ، يَتَغَافَلُ عَمَّا لَا يَشْتَهِي، وَلَا يُؤَيِّسُ مِنْهُ رَاجِيهِ، وَلَا يُخَيِّبُ فِيهِ، قَدْ تَرَكَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلَاثٍ: الْمِرَاءِ، وَالْإِكْثَارِ، وَمَا لَا يَعْنِيهِ، وَتَرَكَ النَّاسَ مِنْ ثَلَاثٍ: كَانَ لَا يَذُمُّ أَحَدًا وَلَا يَعْيِيهِ، وَلَا يَطْلُبُ عَوْرَتَهُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا فِي مَآ رَجَا ثَوَابَهُ، وَإِذَا تَكَلَّمَ أَطْرَقَ جُلْسَاؤُهُ كَأَمَّا عَلَى رُءُوسِهِمُ الطَّيْرُ، فَإِذَا سَكَتَ تَكَلَّمُوا لَا يَتَنَازَعُونَ عِنْدَهُ الْحَدِيثَ، وَمَنْ تَكَلَّمَ عِنْدَهُ أَنْصَتُوا لَهُ حَتَّى يَفْرَغَ، حَدِيثُهُمْ عِنْدَهُ حَدِيثٌ أَوَّلِهِمْ، يَضْحَكُ مِمَّا يَضْحَكُونَ مِنْهُ، وَيَتَعَجَّبُ مِمَّا يَتَعَجَّبُونَ مِنْهُ، وَيَضْرِبُ لِلْغَرِيبِ عَلَى الْجَفْوَةِ فِي مَنْطِقِهِ وَمَسْأَلَتِهِ، حَتَّى إِنْ كَانَ أَصْحَابُهُ لَيَسْتَجْلِبُونَهُمْ وَيَقُولُ: إِذَا رَأَيْتُمْ طَالِبَ حَاجَةٍ يَطْلُبُهَا فَأَرْفِدُوهُ، وَلَا يَقْبَلُ الثَّنَاءَ إِلَّا مِنْ مُكَافِيٍّ، وَلَا يَقْطَعُ عَلَى أَحَدٍ حَدِيثَهُ حَتَّى يَجُوزَ فَيَقْطَعُهُ بِنَهْيٍ أَوْ قِيَامٍ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي الشَّمَائِلِ: ٣٥١، الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٤١٤، حَدِيثٌ ضَعِيفٌ).

واته: هه سه نى كوړى عه لى عليه السلام ده لى: حوسه ين عليه السلام گوتى: له بابم پرسى [واته: له عه لى كوړى ته بى تاليبى پرسيوه] له باره ي هه لسو كه وتى پيغه مبه ره وه عليه السلام له گه ل نه وانه ي له كوړدا له گه ليداده نيشن، عه لى گوتى: پيغه مبه رى خوا عليه السلام هه ميشه پروو خو ش بوو، ره وشى تاسان بوو، نه رم و نيان بوو، قسه ره ق و دلره ق نه بوو، ده نگ به رزكه ره وه و قسه ي ناشيرينكه و ره خنه گر نه بوو، پرووى له خه لك وه رنه ده گيړاو، شتيك كه ثاره زووى لى نه بووايه و به دلى نه بووايه خو ي لى به سه ره وه نه ده برد، (ناديده ي ده گرت)، هه ر كه سيك پيى ئوميده وار بووايه نا ئوميدي نه ده كردو به ده ست به تاليبى به پړى نه ده كرد، (هه ر نه بى قسه يه كى خو شى بو ده كرد، ته گه رنا پيغه مبه ر عليه السلام هه رچى داواى

لەگەڵ خەڵك نەدەکردو، زۆری قسە نەدەکردن و، شتێك كە پێوەی پەيوەست نەبووایە قسەى لە بارەووە نەدەکرد، لە پرووی خەڵكیشەووە وازی لە سێ شتان هیئابوو: زەمى كەسى نەدەکرد، عەیبى لێ نەدەگرت و، بەدوای عەیبى كەس دا نەدەگەراو، هەر كاتێك فەرمايشتى كردبایە تەنیا قسەیهكى دەکرد، كە ئومێدەوار بووایە پاداشتی هەبێ، كاتێك ئەو فەرمايشتى دەکرد ئەوانەى لە خزمەتى دا دانیشتبوون، بێ دەنگ دەبوون، وەك بەلندە لەسەر، سەریان هەلنیشتبێ، كاتێك ئەو بێدەنگ دەبوو، ئنجا ئەوان قسەیان دەکرد، لە لای پێغەمبەر ﷺ شەپەرە قسەیان نەدەکرد، كەسێك لە كوۆرى پێغەمبەردا ﷺ قسەى كردبایە، ئەوانى دیکە هەموویان بێدەنگ دەبوون، تاكو لێ دەبوووە، قسەى هەموویان وەك قسەى یەكەمیان بوو (واتە: هەموویان بە گرنگى پێدان و بایەخ پێدانەووە گویان بۆ قسەى یەكەى دەگرت، لە كوۆرى پێغەمبەردا ﷺ)، پێدەكەنى بەو شتەى ئەوان پێی پێدەكەنین، شتێك ئەوان سەرسامییان پێى دەربریبایە، ئەویش پێى سەرسام دەبوو، بابای نامۆ و نەشارەزا كە دەهات، ئەگەر قسەیهكى كردبایە، یان داوايهكى كردبایە نەگونجاو و زەر بووایە، ئارامى لەسەر دەگرت، تەنانەت هاوێلان خوا لێیان رازی بێ پێیان خۆشبوو خەڵكى عەرەبى خێلەكى یێن [دەیانگوت: ئەوان هەندێك پرسیار لە پێغەمبەرى خوا ﷺ دەكەن و، هەندێك شت دەلێن و هەندێك شت لێ داوا دەكەن، ئێمە پێمان عەیبە. لە خۆیان نەوێشان دۆتەو، ئنجا ئەوان لە ئەنجامى ئەوێدا كە عەرەبە خێلەكییەكان هەندێك شتیان لە پێغەمبەر ﷺ دەپرسی، سوودیان دەبینى و بۆیان دەر دەكەوت،] پێغەمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: ئەگەر كەسێكتان بینى، كارو پێویستییهكى هەبوو بۆى جێبەجێ بكەن، لە كەسى قەبوول نەدەکرد ستایشى بكات، مەگەر كەسێك چاكەیهكى لەگەڵ كردبایە، قسەى كەسى نەدەبێ هەتا خۆى قسەكهى تەواو دەکرد، یاخود كوێرەكە كوێتایی پێدەهات.

فهرموودهی نوښه: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا»} (أخرجه البخاري: ۲۵۸۵، وأبو داود: ۳۵۳۸).

واته: دایکمان عائشه (خوا لئی پازی بن) دهگیرتهوه: که پیغمبر ﷺ دپاریی له خه لک وهرده گرت و، پاداشتی شی له سهر ده دایه وه.

۷- (بَابُ مَا جَاءَ فِي حَيَاءِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسی نه وهی له باره ی شهرم و شکوی پیغمبره ی خواوه ﷺ هاتوه:

لهو باره وهش ته نیا تم دهقه دینین:

فهرموودهی یه که م: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خُدْرِهَا، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ»} (أخرجه البخاري: ۶۱۱۹، ومسلم: ۲۳۲۰).

واته: نه بوو سه عیدی خودری ﷺ ده لی: پیغمبره ی خوا ﷺ له کچی پشت پهرده به شهرم و شکوتر بوو، نه گهر شتیکی پی ناخوش بووایه، له پرویدا ده مانزانی.

واته: مهرج نیه پیغمبره ی خوا ﷺ هه موو شتیکی ده برپیی و هه موو شتیکی فهرمووبی، به لام نه گهر شتیک جی شهرم بووایه، ﷺ پرووی لی لاده داو، که ته ماشای دم و چاوی پیغمبره ی خوا ده کرد ﷺ ده مانزانی نه و شته ی پیخوشه، یان پی ناخوشه.

۸- (بَابُ مَا جَاءَ فِي أَسْمَاءِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، باسی نه وهی له باره ی ناوه کانی پیغمبره ی خواوه ﷺ هاتوه:

لهو باره وهش تم دوو دهقه دینین:

فهرموودهی یه که م: {عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ لِي أَسْمَاءَ أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ

الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ وَالْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ» { (أخرجه مالك: ۱۸۲۳، وأحمد: ۱۶۷۸۰، ومسلم: ۲۳۵۴، والترمذي: ۲۸۴۰، وقال: حسن صحيح، والنسائي في الكبرى: ۱۱۵۹۰، والدارمي: ۲۷۷۵، وابن حبان: ۶۳۱۳).

واته: جوبه یری کوری موتعیم ﷺ ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: من چه ند ناویکم هه ن: من ناوم موحه ممه ده و، ناوم نه حمه ده و، ناوم ماحیه، که خوا کوفر م پی ده سپرته وه و لاده باو، ناوم حاشیره، خه لک به دوا ی مندا کوده کرینه وه و حه شر ده کرین، (پیغه مبهری خوا ﷺ پیشیان ده که وئی فهرما یشت له گه ل خوا دا ده کات، ئنجا خوا ی پهروه ردگار ده ست ده کات به لیپرسینه وه و حیساب و کیتابیان)، ههروه ها ناوم عاقیه، عاقیبیش ته و که سه یه له دوا ی ته و هیچ پیغه مبهریک نایه. واته: پیغه مبهری خوا موحه ممه د ﷺ کوتا پیغه مبهره.

فهرمووده ی دووهم: {عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَقِيتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي بَعْضِ طُرُقِ الْمَدِينَةِ فَقَالَ: «أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا نَبِيُّ الرَّحْمَةِ، وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَأَنَا الْمُقْفَى، وَأَنَا الْحَاشِرُ، وَنَبِيُّ الْمَلَا حِمٍ»} (أخرجه الترمذي في الشمائل: ۳۶۷، وحسنه الألباني).

واته: حوزه یفه ﷺ ده لئ: له هه ندیک له کولانه کانی مه دینه به پیغه مبهره ﷺ گه یشت م، فهرمووی: من موحه ممه د م و، من نه حمه د م و، من پیغه مبهری ره حمه ت م، من پیغه مبهری گه رانه وه و ته و به وه رگرتن م و، من موقه ففام (الْمُقْفَى: الَّذِي قَفَّى آثَارَ مَنْ سَبَقَهُ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ) واته: شوینکه وتوو ی شویننه واری پیغه مبهرانی پیشووم، (وَأَنَا الْحَاشِرُ)، من کۆکه ره که م {واته: له سه ر داوا و تکا کردنی پیغه مبهره ﷺ خوا ی بالا ده ست ده ست ده کات به لیپرسینه وه ی خه لک، له قیامت دا، یا خود: یه که مین که س که زیندوو ده بیته وه له پوژیی دوا ییدا بو کاتی حه شو و حیساب پیغه مبهری کوتاییه}، ههروه ها من پیغه مبهری جهنگ و پرو به پروو بوونه وه کانم (له پیناوی خوا ی پهروه ردگار دا).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له ئۆره كۆمهتار/پهتوييكان لهكهنابان
Stay in touch on social media
بڼن مېكم غېر موانع التواصل الاجتماعي

ډاگه پانډني مهكنه يي ماموستا عهلي بابير

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English + عربي - كوردی

عهلي بابير/ AliBapir

كهتافي
ډاگه پانډني مهكنه يي ماموستا عهلي بابير

ډاگه پانډني مهكنه يي ماموستا عهلي بابير

دەرسی دووەم

پېناسەي ئەم دەرسە

بەرپۆزان!

ئەم دەرسەمان لە ھەقە (۱۷) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱۷ - ۳۳)، ھەمووشیان لە بارەي ھاوہلانی باخە (أَصْحَابُ الْجَنَّةِ) وەن، کە بریاریان داوہ لە کاتی ھەلگرتنەوہي ھاسەلات و بەرھەمی باخەکەیاندا، بە پەنھایی کار بکەن، تاکو بەشی نەداران و ھەژارانى لى نەدەن، خواش ﷺ لە کاتیکدا لە شیرین خەودا بوون، بەلایەکی گشتگیری ناردۆتە سەر باخەکیان و، وەک پەرزێکی سوور و سەقەتالە - پەرزێک کە ھیچی لى نەمايى - ی لپھاتوہ، یان وەک زەوپیەکی سووتماک کە سووتايى، خوای دادگەر لەسەر ئەو نپتە خراپەیان سزای داو و بەلایەکی گەورەي بەسەر ھێنان، بەلام دوایی پەشیمان بوونەوہو، کەوتوونە گلەي و گازاندە لە نپو خوێاندو، راشیان گەیاندوہ کە بۆ لای خوا ئارەزوومەندبن و ئومیدیشیان خواستوہ خوا ﷺ چاکتر لەو باخەي وەک سزا درانیك لیان ستێندراوہتەوہ، پێیان بدات.

﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوْنَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَت كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَا عَلَى حَرٍ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾﴾

مانای دهقا و دهقى نایه تەکان

{ئیمه ئەوان (بېروایان) مان تاقیکردنەوه وهك چۆن خاوه نانی باخه که مان تاقیکردنەوه، کاتیک سویندیان خوارد له کاتی چوونه نیو به یانیدا میوه که یان ده چنن ﴿١٧﴾ هیچیشی لی نابوین (بۆ نه دارانی بهیلنه وه) ﴿١٨﴾ (له نهجامی ئەو بریاره یاندا) (یه کسەر) (باخه که یان) به لایهك (ی گشتگیر) ی له پهروه ردگار ته وه به سهرهات، (دایپۆشی)، له کاتیکدا ئەوان خهوتبوون ﴿١٩﴾ ئیدی (باخه که یان) وهك په ریزیکی سووتماکى لیتهات ﴿٢٠﴾ ئنجا له به یانی (زوو) دا بانگی یه کدیان کرد ﴿٢١﴾ که ئەگەر ئیوه چنهر (و لیکه ره وه) ی (میوه وه بهری باخه که تانن) زوو برۆن بۆ کیلگه وه مه زرایه که تان ﴿٢٢﴾ ئنجا به چه وه پیکه وه دوانی په نهانه وه ده رچوون ﴿٢٣﴾ (به یه کدیان ده گوت): ئەمڕۆ نابى هیچ نه داریک لی تان وه ژوور (باخه که تان) بکه وی ﴿٢٤﴾ ئنجا پۆیشتن (و پێیان وابوو) له سهر پێگرتن و نه هیشتن (ی به هره مه ندبوونی هه ژاران له به رو بوومی باخه که یان) توانا دارن ﴿٢٥﴾ به لام کاتیک بینیان (بۆ ته قه ره برووت) گو تیان: ئیمه ری لی تیکچووین، (ئهمه باخه که ی ئیمه نه) ﴿٢٦﴾ (پاشان که زانیان باخه که یانه وای به سهرهاتوه، گو تیان): به لکو ئیمه زیانبارو بى به شین ﴿٢٧﴾ چاکترینه که یان گو تی: ئەدی پیم نه گو تن ده بووایه (خوا) به پاک بگرن (له وه ی سه ریچی له فه رمانی بکه ن و نه داران بى به ش بکه ن!) ﴿٢٨﴾ گو تیان: پاکى بۆ پهروه ردگار مان، به راستی ئیمه سه تمکار بووین ﴿٢٩﴾ ئنجا به گله یی و گازهنده کردنه وه پرویان له یه کدی کرد ﴿٣٠﴾ (گو تیان): هاوار بۆ ئیمه، بیگومان ئیمه (له خوا) یاخی بووین ﴿٣١﴾ به لکو پهروه ردگار مان له و (باخه) باشرمان بداتى (و بۆمان قه ره بوو بکاته وه) به دنیایی ئیمه به ره و لای (چاکه وه به خششی) پهروه ردگار مان ئاره زوومه ندین ﴿٣٢﴾ ئازارو سزا (یه که مان بۆیان) به م شیویه بوو، ئازاری (مه نزلگای) کو تایی (له وه) گه وه تریشه (بۆ که سانیک نه گه رینه وه) ئەگەر زانیایان ﴿٣٣﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بَلَوْنَهُمْ): واته: تاقیمان کردنه وه، جهرباندمانن، ده گوتری: (بَلَوْتُهُ أَيْ: اخْتَبَرْتُهُ) تاقیم کردنه وه، جهرباندنم (وَسَمِّيَ الْعَمُّ بَلَاءً، لِأَنَّهُ يُبْلِي الْجِسْمَ) خه م و خه فته بویه پی گوتراوه: (بَلَاءً) چونکه جهسته ی مروؤف بیهیز ده کات و ده یتوییتته وه.

(لِصَرْمِهَا): (الصَّرْمُ: الْقَطِيعَةُ) دابران، (وَالصَّرِيمَةُ: قِطْعَةٌ مُنْصَرِمَةٌ مِنَ الرَّمْلِ) (صَرِيم): به شیکه له کۆمیک، گردۆلکه یه کی لم، که دابرایی له باقی مله که، (الْأَشْجَارُ الصَّرِيمَةُ: يَعْنِي الْمَصْرُومَ حَمْلُهَا)، ئه و دره ختانه ی میوه که یان چنراوه، ههروه ها شه و گاریش پی ده گوتری: (صَرِيم).

(وَلَا يَسْتَنْوَنَ): (أَيْ: لَا يَتَرَكُونَ شَيْئًا)، ههچی لی به جی ناهیلن، چونکه (الْإِسْتِنَاءُ) یانی: هه له واردن، که ده فهرموئ: (وَلَا يَسْتَنْوَنَ) یانی: ههچی لی هه لئاویرن بۆ هه ژاران بهیلنه وه، ئه مه ئه سلی واتایه که ی، به لام له زاراوه ی زانایانی ریزمانی عه ره بییدا ده لی: (الْإِسْتِنَاءُ: إِيرَادُ لَفْظٍ يَفْتَضِي رَفْعَ بَعْضِ مَا يُوجِبُهُ عُمُومُ اللَّفْظِ الْمُتَقَدِّمِ)، هه لاواردن له پرووی ریزمانی عه ره بییه وه بریتیه له: هینانی بیژه یه که که خوازیاری ئه وه بی هه ندیک له وه ی بیژه یه که ی پیشتر خواستوو یه تی، هه لیبگری، ده گوتری: (جَاءَ الْقَوْمُ إِلَّا مُحَمَّدٌ) خه لکه که هات جگه له موحه ممه د، واته: موحه ممه د هه لئاویرری له وه ی له گه ل خه لکه که دا هاتبی، ههروه ها (الْإِسْتِنَاءُ) به مانای گوتنی (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ش هاتوه، (وَلَا يَسْتَنْوَنَ) يَعْنِي وَلَا يَقُولُونَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ئه گهر خوا حه ز بکات، ئه گهر خوا بیه وئ.

(طَائِفٌ): (الطَّوْفُ: الْمَشْيُ حَوْلَ الشَّيْءِ، وَطَائِفٌ أَيْ: بَلَاءٌ وَنَائِبَةٌ)، (طوف) بریتیه له به ده وری شتیکدا سووران، ئنجا (طَائِفٌ) یش به به لایه که ده گوتری که ده وری شتیک بدات، واته: ئابلوو قه ی بدات و ههچی جه ب نه داو هه مووی له به ین به ری.

(كَالْضَرِيمِ): (الضَرِيمُ: الْمَقْطُوعُ الثَّمَرُ)، (صَرِيم): باخیک که میوه‌ک‌هی چنرابی و لیکرایت‌ه‌وه، (صَرِيم) به مانای شه‌وگاریش دی و، به مانای ملیش دی، کو ملیک له مله‌ک‌هی دیکه دابرابی.

(يَخْفَنُ): واته: به چپه، یان به په‌نهانی پی‌که‌وه قسه‌یان ده‌کرد، (الْخَفْتُ إِسْرَارُ النَّطْقِ)، (خفت): بریتیه له‌وه‌ی که قسه‌کردن په‌نهان بکری، به کوردی (چپه‌ی پی ده‌لین، هه‌روه‌ها سرکه سرک و فسکه فسکیشی پی ده‌لین.

(حَرَدٌ): (الْحَرَدُ: الْمَنْعُ مِنْ شِدَّةِ الْغَضَبِ)، (فَرَد) ری لیکرتن له کاتی ئه‌وپه‌ری تووره‌بی‌دا، هه‌روه‌ها (حَرَد) به مانای (إِمْتِنَاع) یش دی، یانی: نه‌هیشتن، ده‌گوتری: (حَرَدَ أَيْ غَضَبَ)، بویه (حَرَد) به مانای تووره‌بوونیش دی.

(تُسَبِّحُونَ): (أَيُّ تَحْمَدُونَهُ وَتَشْكُرُونَهُ)، خوا به پاک‌بگرن و سوپاس‌گوزاری بو بکه‌ن، ئنجا به پاک‌گرتی خوا له‌و مه‌قامه‌دا واته: خوا به پاک‌بگرن له‌وه‌ی له فه‌رمانی ده‌رچن و لی‌یاخی بن، هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یانه: وشه‌ی (تَسْبِيح) لیره‌دا به مانای گوتنی: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) یه.

(يَتَلَوْنَهُ): واته: له نیو خو‌ی‌اندا گله‌یی و گازنده‌یان له یه‌ک‌دی ده‌کرد، (الْوَمُّ: عَدْلُ الْإِنْسَانِ بِنِسْبَتِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ)، به کوردی ده‌لین: لومه‌کردن، سه‌رکونه‌کردن، سه‌رزه‌نش‌کردن، وشه‌ی (لَوْم) بریتیه له‌وه‌ی مرو‌ف سه‌رکونه بکری، به‌وه‌ی پال بدریته لای شتیک، که ره‌خنه لی گیراوه.

(يَوَلِّئَانَا): (الْوَيْلُ: الْقُبْحُ، وَيُطْلَقُ عَلَى التَّحَسُّرِ)، واته: ئه‌ی وه‌یله‌ک‌هی ئیمه‌! له کو‌یی وه‌ره، ئنجا (وَيْل) به مانای خه‌م و خه‌فه‌ت و نا‌ره‌حه‌تی و ئازار و مه‌ینه‌تی دی.

(طَغَيْنَ): له (طَغَى) وه‌ه‌ه‌اتوه، (طَاغَيْنَ، طَاغُون) هه‌ردوو‌کیان کو‌ی (طَاغِي)، واته: له سنوور ده‌رچوو، (طَغَى أَيْ: جَاوَزَ الْحَدَّ) له سنوور ده‌رچوو، یان له سه‌ری‌چی‌ی کردندا سنووری به‌زاند.

(رَغْبُونِ): (أَصْلُ الرُّغْبَةِ: السَّعَةُ فِي الشَّيْءِ، وَرَغِبَ فِيهِ: حَرَصَ عَلَيْهِ)، وشەى (رَغْبَةً) لە ئەسڵدا بریتیە لە فراوانیی لە شتیکدا، ئنجا دەگوتری: (رَغِبَ فِيهِ) یانی: سوور بوو لەسەر ئەو شتە، بەلام ئەگەر بگوتری: (رَغِبَ عَنْهُ) واتە: کەیفی پێی نەهات و ئارەزووی لێ نەبوو.

مانای گشتیی ئایەتەکان

مانای گشتیی ئەم حەقە (۱۷) ئایەتە موبارەکە، بەسەرھاتی خواوەنانی باخەکیان گرتۆتە خۆیان، لەم حەقە ئایەتەدا خوا ﷻ بەسەرھاتیک دەگیریتەو، وا پێدەچێ ئەو بەسەرھاتەى ئەو باخە، شتیکى باو بووبی لە نێو ئەو ئەوێ عەرەبدا، کە کاتی خوێ قورئان بوو یەكەمجار لە نێواندا دا بەزیو، ئنجا ئێمە بەر لەوێ بێنە سەر روونکردنەوێ چەمک و واتای گشتیی ئایەتەکان، ئەم دوو گیردراوێ دینین، کە هەردووکیان تەبەری لە تەفسیرەکەى خویدا هێناونى:

یەكەم: {عَنْ عِكْرَمَةَ قَالَ: هُمْ نَاسٌ مِنَ الْحَبَشَةِ كَانَتْ لِأَبِيهِمْ جَنَّةٌ كَانَ يُطْعِمُ الْمَسَاكِينَ مِنْهَا، فَلَمَّا مَاتَ أَبُوهُمْ، قَالَ بَنُوهُ: وَاللَّهِ إِنْ كَانَ أَبُوْنَا لِأَحْمَقَ حِينَ يُطْعِمُ الْمَسَاكِينَ، فَأَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ، وَلَا يَسْتَتْنُونَ، وَلَا يُطْعِمُونَ مَسْكِينًا}، (جامع البيان: ۳۴۷۲۸).

واتە: عیكریمە دەلی: ئەمە باسی كۆمەلە خەلكێكە خەلكى حەبەشە بوون، بابیان باخێكى هەبوو، کە لە بەرھەمى ئەو باخە، (ئایا باخى دارخورما بوو، تری بوو، هەنجیر بوو، میوەکانى دیکە بوو، وێرای ئەوێ باخ بوو، رەنگە دانەوێلەو کشتوكاڵیش بووبی)، یارمەتیی نەداران و هەژارانى لەو باخە داو، بەلام کاتیک خواوەن باخەكە كۆچى دواى کردو، كۆرەکانى گوتووینە:

به خوا باهمان نه فام و كه و دهن بووه، كاتيك لهو باخه ي خو مان خواردنى داوه بهو نه دارانه، ئنجا سوينديان خوارد كه ده بى ئه وان له كاتى پيگه يشتنى ميوه ي باخه كه ياندا، به يانى زوو بچن باخه كه بېرن و هيچى لى هه لئاوئرن (واته: هيچى بو هه ژاران و نه داران نه هيلنه وه)، ئيدى سه ره نجام له سه ر ئه و نيه ته خراپه يان، خوا ئه و به لايه ي به سه ر باخه كه يان هيناوه.

دووهم: {عن سعيد بن جبیر، قال: هي أرض باليمن يقال لها صرّوان من صنعاء على ستة أميال}، (جامع البيان: ٣٤٧٣٤).

واته: سه عىدى كورى جوبه ير، ده لى: ئه و باخه له سه ر زه مينيك بووه له يه مه ن پيى گوتراوه: زه روان، كه شه ش ميل له شارى سه نعاوه دوور بووه.

ميليك هه زار و شه سته د و نو (١٦٠٩) مه تره، واته: ده وري ده (١٠) كيلومه تر له شارى سه نعاوه دوور بووه، هى پياويك بووه يارمه تى هه ژاران و نه دارانى ليداوه، دواى كوچى دواى خو ي كوپه كانى برياريان داوه به شى كه سى لى نه دهن، سه ره نجام خوا ئه و به لايه ي به سه ر باخه كه يان هيناوه، كاتى: كه به ره و باخه كه يان چوون به حيساب بو ئه وه ي ميوه كه ي بچن، ته ماشا ده كه ن، بوته زه وييه كى سوور و سه قه تاله و هيچى لى نه ماوه، بوته په ريژيک، يا خود: بوته زه وييه كى سووتماك.

خواس ﷺ ئاوا ده فه رموى: ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾، ئيمه ئه ومان تا قى كر دۆته وه، واته: بپروايه كانى مه ككه و، ده ورو به رى مه ككه، كو مه لگايه كه ي پيغه مبه رى خوا ﷺ وه ك چو ن خا وه نانى باخه كه مان تا قى كر د نه وه، واته: ئه وانه ش له زله زلان و له خه لكى ساماندارى مه ككه، كه ده و له مه ندمان كر دوون، ئيمكانيه تمان بو پره خساندوون، وه ك چو ن ئه و باخه مان دابوو به خا وه نانى ئه و باخه، به لام ئه وان له به ر ئه وه ي سوپاسگوزارى خويان له سه ر نه كرد، به لكو نيه تى خراپيان هيناوو، كه عاده تى بايان هه لپوه شي ننه وه، كه يارمه تى هه ژاران

و نه دارانی له بهرهممی باخه که دهدا، ئهوان گوتیان: له مه وودوا یارمه تی هیچ هه ژاریک نادهین، بۆیه خوا **سُبْحَانَكَ** سزای دان، واته: ئهی بیروایه کانی مه که که و جگه له مه که که ش، ئیوهش وریا بن! ئهو مأل و سامان و سهروه تهی که خوا بۆی ره خساندوون، به هه ر شۆیه یه که له شۆیه کان که و تبتیه دهستان، به هه ق یان به ناهه ق، گرنه گ ئه وه یه ئاگاتان لێی بێ، بهو مأل و سامان و ده سه لات ه و بهو نيعمه تانه ی خوا پێیداو، تاقی ده کرێنه وه، ئنجا ئه گه ر شوکری خواتان له سه ر نه کرد، وه که گوتراوه: **(الشُّكْرُ سَيَاجُ النِّعَمِ)**، سوپاسگوزاری په رژی نی به خششه کانه و ده یانپاریزی، وه که چۆن باخ ئه گه ر په رژی نی هه بێ، پارێزرا و ده بێ و زه ر نا کرێ، به هه مان شۆیه به خششه کانیش ئه گه ر سوپاسی خویان له سه ر بکرێ، پارێزرا و ده بن و، هه ر به خششه ک شوکری خوات له سه ر نه کرد، مانای وایه خستووته بهر مه ترسیی له بهین چوون.

ئنجا دێته سه ر به سه رهاتی خاوه نانی باخه که: **(إِذْ أَفْسَبُوا لَيْسَ مِنْهَا مُصِيبِينَ)**، یاد بکه وه کاتیک سویندیان خوارد، به یانی زوو ده بێ باخه که بپرن واته: به ره که ی بچن و به ره مه مه که ی هه لگېر نه وه.

(وَلَا يَسْتَنْوَنَ)، سویندیشیان خوارد هیچی لێ هه لئاوێرن و، هیچی لێ به جێ نه هێلن، هه ندیکیش گوتوو یانه: **(وَلَا يَسْتَنْوَنَ)**، یانی: نه شیانگوت: ئه گه ر خوا بیهوێ (إن شاء الله)، به لām مانای یه که میان زیاتر به عه قله وه ده چه سپێ، که مه به ست ئه وه بووه: هیچی لێ به جێ نه هێلن، (یعنی: وَلَا يَتْرُكُونَ مِنْهَا شَيْئًا لِلْمَسَاكِينِ)، هیچی لێ به جێ نه هێلن بۆ هه ژاران و نه داران، وه که عاده تی بابیان، ئهوان لهو خه یالپلاوه دابوون، بپاریان دا که به یانی زوو ده چن، ده یچن، بێ ئه وه ی جارێ هه ژارو نه داره کان بزائن، که ئه وانیش زانیو یانه کاتی چینی ئه و باخه، که یه، دیاره سالانه له کاتی چینی باخه که دا هه ژارو نه داره کان چوون، که ئه وانیش به شی خۆیان هاوکاریی بکرین، کور ه کان گوتوو یانه: به یانی زوو ده چن پێش ئه وه ی خه لک بێدار بێته وه.

ئىنجا كاتىك ئىھوان ئىھو بىر يارەيان دا: ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَافٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمُ نَائِمُونَ﴾
 بەلایەك لە پەرورەدگار تەھو دابەزىە سەرى، لە حالێك دا ئىھوان لە شیرین
 خەودابوون، بەلای خوا بۆ باخەكە ھات، (طَافٌ) بە مانای دەورە دەره، بەلام
 خوازراو تەھو بۆ بەلاو مەینەتیی، چونكە بەلاو مەینەتیش دەورى ئىھو كەسە
 يان ئىھو شتە دەدات، ئابلووقەى دەداو جەبى ناداو، ناھێلێ بەملاولادا بىروات.

﴿فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ﴾ ئىدى ئىھو باخە، وەك چىراوى لىھات، ياخود: وەك
 دەشتىكى لماوى لىھات، ياخود وەك زەویيەكى سووتماكى لىھات، كە شتىكى
 لى سووتىنرابى، دەگوترى: بووبە سووتماك، بوو بە قەرەبرووت، ياخود: وەك
 پارچەيەك لە شەوى تارىكى لىھات، پەرىز كە سووتا، پەش دادەگەرێ، وەك
 چۆن شەو پەشە ئەویش پەش دادەگەرێ.

﴿فَنَادَا مُصْبِحِينَ﴾ بەيانى زوو كاتىك چوونە ئىو بەيانىيەھو، بانگى يەكدييان
 كرد، وا پىدەچى ھەموويان خاوەن ژن و مالى بووبن، بانگى يەكدييان كرد.

﴿أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَرِمِينَ﴾ كە وەرن بچن بۆ لای كىلگەكەتان،
 ئەگەر ئىو چەرو بپەرى باخەكەتان، (حَرْث) لە ئەسلدا بە مانای كىلان دى،
 بەلام دواى خوازراو تەھو بۆ زەویيەك كە بكىلدەرى، واتە: مەزراو كىلگەكەتان
 كە باخەكەى لىيە، ئەگەر ئىو چەرو بپەرى بەرى باخەكەتان بىر يارتان داو،
 بچن، بازوو بپۆين، (غَدَ) يانى: بەيانى زوو دەرچوو بەرەو ئىھو شوینە.

﴿فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ﴾ پۆشتى لە حالێكدە بە چپە قسەيان دەكرد، بۆ
 ئەھوێ خەلك گۆی لى نەبىت، گۆی بىستى ئەھو نەبى كە ئەھو كورانە دەچن
 ئەھو باخەيان دەچن و، بەدوايان بكەون.

﴿أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ بە چپە قسەيان دەكرد: ئەمپۆ نابى يەك
 نەدارىش بىتە لاتان، لىتان بەژوور بكەوى لە باخەكەتان، زوو بىچن بۆ ئەھوێ
 يەك نەدارىش فرىا نەكەوى بى، تاكو ھاوكارى بى.

﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدْرٍ﴾، بە یانی زوو ڕۆیشتن بە تووڕەییەوه، پێیان وابوو تواندارن باخەکیان بچن، بێ ئەوەی کەس پێ بزانێ، یاخود (حەرد) بە مانای تووڕەییە واتە: تووڕەبوون لە کردەوهی بابیان، کە سالاڵە بەشی هەژاران و نەدارانی لە بەرھەمی ئەو باخە داوہ.

﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ﴾، کاتیک باخەکیان بینی، گوتیان: بەراستی ئێمە ڕۆی لێ تیکچووین، ئەم ڕۆی لێ تیکچوونەش دوو واتای هەن:

أ- واتە: ڕۆی باخەکەمان لێ تیکچوووە ئەمە باخی ئێمە نیە، تەماشایان کرد پەڕیزی سوور و سەقەتالە، یاخود تەماشایان کرد زەویەکی سووتماکەو بۆتە قەرەبرووت گوتیان: ئەمە باخەکی ئێمە نیە!

ب- یاخود گوتیان: ئێمە ڕێمان لێ تیکچوووە، لێتیکچوونی مەعنەویی، واتە: ئێمە گومراوین کە ئەو ڕیارە خراپەمان دا، ئەو نیە تە خراپەمان لێ هێناو ئاوا خوا سزای داوین.

﴿بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ﴾، بەلکو ئێمە بێ بەشکراوین، پێشتر گوتیان: ڕێمان لێ تیکچوووە، دوایی کە دڵنیابوون باخەکی خۆیانە، گوتیان: باخەکی خۆمانە، بەلام بێ بەش بووین و زیانبار بووین، یاخود گوتیان: ئێمە گومراین لە ڕووی مەعنەوییەوه، دوایی گوتیان: بە هۆی گومراییەکی مانەوه، ئێمە بێ بەش کراوین، واتە: دەستخەرۆو پەنجەرۆ بووین.

﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ﴾، (أَوْسَطُ) واتە: باشترین، چونکە نێوەندی هەر شتیک باشترینی ئەو شتە، باشترینەکیان ئەوەی لە هەموویان باشتر و عاقلتر و بۆ خوا صولحاوتر بوو گوتی: ئایا پێم نەگوتن: دەبێ خوا بە پاک بگرن، واتە: خوا بە پاک بگرن لەوەی سەرپێچی بکەن؟ خوا فەرموویەتی: لە مأل و سامانتاندا بەشی هەژار و نەداران هەیە، دەبوایە خوا لەوە بەبەرتر بگرن، کە فەرمانەکی بەو شیوەیە پشتگوێ بخەن، پێتان وابێ فیل لەو

هه‌ژار و نه‌دارانه ده‌که‌ن، ئه‌دی نازانن ئه‌و هه‌ژارو نه‌دارانه، خوايه‌کیان هه‌یه له‌سه‌ریان به‌جوابه‌؟!.

﴿قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ وه‌ك گوتراوه: {له‌ دواى بارانان كه‌په‌نه‌ك}، یان وه‌ك عه‌رهب ده‌لێن: (بَعْدَ خَرَابِ بَصْرَةَ)، گوتیان: پاكیى بۆ په‌روه‌ردگارمان به‌راستی ئیمه‌ سته‌مكاربووین، سته‌ممان كرد له‌ خۆشمان و له‌و هه‌ژار و نه‌دارانه‌ش كه‌ ئه‌وانیش به‌هره‌یه‌کیان وه‌رده‌گرت، له‌به‌ر تۆزه به‌هره‌یه‌ك كه‌ هه‌ژار و نه‌داره‌كان له‌ باخه‌كامانیان وه‌رده‌گرت، به‌شى خۆشمان فه‌وتا، وه‌ك پێشینان گوتووین: {نۆ گای خۆی به‌ گایه‌كى خه‌لكیه‌وه له‌ گا گیره‌دا ده‌خنکێنێ}، کاتی خۆی گا گیره‌یان کردوه، ئنجا ه‌ی وا هه‌بووه گایه‌كى له‌ ماله‌ دراوسیه‌كه‌ی وه‌رگرتوه، كه‌ بى‌خاته‌ گه‌ل گایه‌كانى خۆی، كه‌ به‌ ریز گاگیره‌یان پێ بکات، کاتی خۆی ده‌پاسه‌ نه‌بووه و جه‌نجه‌ر نه‌بووه، به‌ گاو ئیستر و ماین و كه‌ر، گاگیره‌یان کردوه، ئه‌و خه‌رمانه‌یان شى‌لاوه، تاكو كاودانه‌كه‌ی لێك جیابێته‌وه، ئنجا ه‌ی وا هه‌بووه گایه‌كى له‌ ماله‌ دراوسیه‌كه‌ی وه‌رگرتوه‌و، ئه‌وه‌نده‌ رقی له‌و ماله‌ دراوسیه‌ بووه، هه‌ر گایه‌كانى ئاو نه‌داون، ه‌ی خۆی نۆ گا بوون، ه‌ی ماله‌ دراوسیه‌كه‌ی گایه‌ك بووه، بۆ ئه‌وه‌ی گای ماله‌ دراوسیه‌كه‌ بخنکێنێ، نۆی خۆیشی خنکاندوون له‌ تینووان، ئنجا کاتێك كه‌سێك له‌به‌ر ئیره‌یى و بوغزو غه‌ره‌ز، زیانیکی گه‌وره له‌ خۆی بدات، به‌هۆی ئه‌وه‌وه كه‌ ده‌یه‌وێ زیانیك له‌ كه‌سێكى دیکه‌ بدات، ده‌لێن: فلانكه‌س نۆ گای خۆی به‌ گایه‌كى خه‌لكه‌وه له‌ گا گیره‌دا ده‌خنکێنێ، ئه‌و خاوه‌نانى باخه‌ش رێك وایان لێ هاتوه‌.

﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَامُؤْنَ﴾ ئنجا هه‌ندێکیان پروویان له‌ هه‌ندێکیان کرد، گله‌یی و گازه‌نده‌یان له‌ یه‌كدی کرد.

﴿قَالُوا يَنْوَلِّنَا إِنَّا كُنَّا طُغْيَانٍ﴾ گوتیان: ئه‌ی سزای سه‌ختمان! یاخود: ئه‌ی هاوار بۆ ئیمه‌، یاخود: ئه‌ی خراپیی بۆ ئیمه‌، به‌راستی ئیمه‌ سنوورشکێن و سنوور به‌زێن بووین.

﴿عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾، نیزیکه پەرورەدگارمان باشتەر لەو باخەمان بۆ بگۆڕی، واتە: لە جیاتی ئەم باخە باخێکی باشتەمان بداتی، بەدنیایی ئێمە هەر بەرەو لای پەرورەدگارمان واتە: بەرەو لای بەخشش و چاکەیی پەرورەدگارمان ئارەزوومەندین.

ئەنجا خوا ﷻ لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَٰعَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئاوابوو سزادانەكە، ئاوايە سزادانی خوا بۆ كەسانێك كە چاویان لە خراپەو تاوان و لادانەو، ئازارو سزای پۆژی دوایی گەورەتریشە، ئەگەر بزانی، كە خوا ﷻ سزادانی بۆ بەندەكانی، كەمێکی لە دنیا دایە، بایی ئەوەندەیی بسلەمنەو لە گوناھان، وەك دەفەرموی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ٤١، الروم، واتە: خراپەو ئاشووب و تێكدان و شكایی و دەریای گرتەو، بە هوێ كردهی دەستی خەلكەو، تاكو بەشێك لە سزای كردهوەكانیان پێ بچێژێ بەلكو بگەرێنەو، دەرھاویشتەیی خراپەكانیان و ستەم و لادانەكانیان كە لە دنیاو وەك سزایەك دێتەو پێیان، ئەو بەشێکی كەمی سزایەكیانەو، سزای گەورە لە پۆژی دواییدا چاوەرێیانە، وەك خوای پەرورەدگار دەفەرموی: ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ٢١، السجدة، واتە: بە دنیایی ئێمە بە سزای نیزیكترو كەمتر سزایان دەدەین، پێش سزای گەورەتر، بەلكو بگەرێنەو.

خوا ﷻ وایكردووە كە هەندێك لە گوناھو تاوانەكان، بە تاییەتی ستەم و ئەوێ پەيوەندیی بە مافی خەلكەو هەيە، هەر لە دنیاو ئەندازەيەك سزا هەبێ، بۆ گوناھو تاوان و ستەم و دەستدریژیەكان، تاكو بپتە سلەماندەو و پرینگاندنەوێك بۆ خەلك لە ستەم و دەستدریژی و خراپە، بەلام بەدنیایی سزای گەورە لە پۆژی دواییدا چاوەرێیانە.

زانایان لێره دا پرسیارێکیان کردووه: ئایا ئەو خواوەنانی باخه، که خوا بهم شیوهیه باخهکهی لێ فەوتاندوون و له کوێتایی دا دهلێن: ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾، تێمه به رهو لای پهروهردگارمان ئارهزوومه ندين، ههروهها دانیان به ستهمی خۆیان داهێناوه، ده بێ خوا ﷻ لێیان خۆش بووبێ و، ئەو چاوه پوانیییهی هه یانبوو له خوا ی به خشه ر، خوا چاوه پوانیییه که ی بۆ جێبه جێ کردب و، باشت ر له باخه که یانی پێدا بنه وه و بۆی قه ره بوو کرد بنه وه؟! چونکه به پێی ئایه ته کان، دیاره ئەوان بر وادار و مسو لمان بوون، هه لبه ته (رووداو هه که پێش ئیسلام بووه، به لām ئەوه بۆ خوا ملکه چ بوون، چونکه ئەوه تا خوا به پاکگرتن له قسه کان یان دا هه یه و، پاشان لۆمه کردنی یه کدی یان هه یه، ئنجا دانیان به هه له ی خۆیان داهێناوه، دوا یی چاوه پوانییان له ره حمه ت و به زه یی خوا هه بووه، که خوا بۆیان قه ره بوو بکاته وه، ئەو هه ست و نه ستانه و، ئەم هه لۆی ستانه ش هه موویان ه ی که سانیکی بر وادار و خواناسن، زانایان له و باره وه رایان جیا یه:

له هه ندێک له هاوه لāن، یان له هه ندێک له زانایانی تابیعین ئەو پرسیاره کراوه، که ئایا سه ره نجامی ئەوانه چۆن بووه، خوا لێیان خۆش بووه؟ ههروهها ئایا خوا بۆی قه ره بوو کردوونه وه؟ دیسان ئایا له رۆژی دوا یی دا خوا ﷻ سزایان نادات، له بهر ئەوه ی دانیان به هه له ی خۆیان داهێناوه؟ ئەو زانایه گو توو یه تی: پرسیارێکی قورست لێ کردم واته: به پێی ئایه ته کان ده ر نا که وێ به کام لایه دایه، خوا ﷻ به نه زانراوی سه ره نجامه که یانی هیش تۆ ته وه، به لām ئەوه ی من تێ ده گه م ئەوه یه که خوا ﷻ له سه ر ئەو نه ته خرا په یان، سزای دا و، چونکه جاری وایه خوا له سه ر نه ته ی خرا پ، مرۆف سزا ده دا، به لām نه ته تێکی خرا پ که خوا نه که ی دلی خۆی له سه ر چه سپان دێ و، به سه ره هاتی خوا وه نانی باخه که ش باشت رین به لگه یه له سه ر ئەوه ی نه ته ی خرا پێش، ئەگه ر مرۆف دلی خۆی له سه ر چه سپان دو بریاری یه کجاره کیی دا که بیکات، خوا مرۆفی له سه ر سزا ده دات، با کرده وه خرا په که شی نه کرد بێ، به لām که کرده وه خرا په که ی نه کرده وه، له بهر ئەوه ی نه ته یان یه وه ده ستی پێ رانه گه یه وه، نه ک کرده وه خرا په که ی نه کرد بێ و لێ په شیمان

بوویتەو، ئەگەر ئێی پەشیمان بوویتەو، فەرماشتی راستی پیغمبەری خوا ﷺ هەیه، کە لە جیاتی ئەو نیەتە خراپەیی لەو کردەو خراپەیی هێناو، مادام ئێی پەشیمان بیتەو، خوا چاکەیهکی بۆ دەنووسی، بەلام کاتێک کردەو خراپەیهی بۆ نەکری، لەبەر ئەوەی بۆی نەکراو و پێی رانەگەیه، ئەو وای پێدەچێ بە گوناخ بۆی دابنری و شایستەیی سزادانیشت بۆ.

ئەمەش بۆچوونی خۆمەو لە تەفسیرەکاندا نەمبینی، کە ئەوان بە هیچ لایاندا یەکلاییان نەکردۆتەو کە: ئایا ئەوانە دوایی خوا لێیان خۆشبوو و چاوپۆشی لێکردوون بە نەبەت پۆژی دواییەو؟ بە نەبەت دنیاوێ: ئایا ئەو چاوپۆشیە لە خۆیان هەبوو، خوا چاوپۆشیەکی بۆ هێناو، دی، یان نا؟ من وای تێدەگەم بە نەبەت پۆژی دواییەو، بە پێی ئایەتەکان وای پێدەچێ خوا لێیان خۆشبوو، چونکە لەسەر نیەتە خراپەکیان خوا سزای داو، کەواتە: سزای خۆیان لە دنیا وەرگرتو، فەرماشتی پیغمبەری هەیه وەک یاسایەکی گشتی، کە خوا هەر کەسێک خراپەیهی بکات لە دنیا و پێی سزای دا، ئەو دەبێتە کەفەر، بەلام ئەگەر پێی سزا نەدرا و خەڵک پێی نەزانی، یاخود دەستەلاتی شەریعی پێی نەزانی، ئەو دەکەوێتە نێوان خۆی و خوا، ئەگەر تەو بە بکات، تەو بە هەموو شتێک دەسپێتەو، ئەگەر تەو بەشی لێ نەکات و نەگەرێتەو، دەگونجێ خوا سزای بدات و دەشگونجێ لێی خۆشی، بەلام ئەوانە لەسەر نیەتە خراپەکیان و بپارە خراپەکیان، خوا سزای داو، کەواتە: ئەوێان لەسەر لاچوو.

هەر وەها ئەوپەری لێووردەیی و بەخشین و کەرەم و بەزەیی و سۆز و پەرۆش لە لای خۆی پەروردگار، ئەوانەش کە دەلێن: ئێمە ستمکار بووین و سنوور بەزێن بووین، دوایی ئومێدیانی وایە کە پەروردگاریان بەباشتر بۆیان قەرەبوو بکاتەو دەلێن: ئێمە بەرەو پەروردگارمان ئارەزوو مەندین، وای پێدەچێ خۆی زۆر بەرزێ مەزن و میهرەبان، ئەو هەموو چاوپۆشی و

پەشیمان بوونەوهیە لێوەرگرتن و، لە ژیانی دنیا شدا بۆی قەرەبوو کردبەوه.

دوایی که خوا دەفەرموێ: ﴿كَذَلِكَ الْعَذَابُ﴾ ئەوه سزادانە بۆ کەساتیک کە لە دنیا دا خراپە دەکەن، ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ سزای مەزلگای کۆتایی گەورەتریشە ئەگەر بزانی، ئەوه مەرج نیە بەس بۆ ئەوان بێ، چونکە هەندیک لە زانیان بۆیە یەکلایان نەکردۆتەوهو هەلیان بریوه، کە لە پۆژی دوایی دا خوا لێیان خۆشبووێت، چونکە دەلێن: خوا فەرمووێت: سزای مەزلگای کۆتایی گەورەتریشە، ئەگەر بزانی، واتە: ئەو سزایە چاوەڕێیان دەکات! بەلام بێگومان لێرەدا خوا وەک بنچینەیهکی گشتیی فەرمووێت، نەک تەنیا بە نسبەت خواوەنانی ئەو باخەوه، واتە: بێگومان سزای خوا لە پۆژی دواییدا گەورەترە لە سزادانی لە دنیا دا، ئەوێ سزادانی ئەسڵییهو، لەوهی کە لە دنیا دا بەندەکان لەسەر هەندیک لە لادان و تاوان، سزا دەدات، زۆر گەورەترە ئەگەر بزانی، ئەمە وەک بنچینەیهکی گشتیی خوا دەیفەرموێ و مەرج نیە بۆ ئەوان بێت، چونکە ئەوان مادام پەشیمان بوونەوهو گەرانەوهو دانیان بە هەلە ی خۆیان داھێنا، خوا لێیان خۆشبووه، وەک چۆن باب و دایکمان ئادەم و حەووا صەلات و سەلامی خۆیان لەسەر بێ، خوا مەدحیان دەکات و دەفەرموێ: ﴿فَلَقَىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَتٍ فَثَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿٣٧﴾ البقرة، واتە: ئادەم چەند وشەیهکی لە پەرورەدگاری وەرگرتن، ئنجا خوا لێخۆشبوو، وشەکانیش ئەوانە بوون: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿٢٣﴾ الأعراف، گوتیان: پەرورەدگارمان! ئێمە ستەممان لە خۆمان کرد، ئەگەر تۆ لێمان نەبووری و بەزەیی پێمان دا نەیت، لە زیانباران دەبین، خۆی بەبەزەیی لێیان خۆشبووه.

کەواتە: بەندە کە دانی بە تاوان و هەلە ی خۆی داھێنا، خۆی میهرەبان لێخۆش دەبێ، کەوابێ: بە نسبەت پۆژی دواییهوه خوا لێیان خۆش بووه، ئەوهش کە دەفەرموێ: سزای قیامەت گەورەتریشە، واتە: سزای خوا لە پۆژی

دوایی دا، گەورەترە لە سزای خوا لە دنیا دا، بەلام مەرج نیە هەر کەسێک
لە دنیا دا خوا سزای دا، لە پۆژی دوایشدا سزای بدا، مادام دوای ئەوێ خوا
سزای داو، پەشیمان بۆتەووەو لە گەڵ خوادا ئاشت بۆتەووەو، چاوەروانیی لە
بەزەیی خوادا هەبوو.

لە نۆرە کۆمەڵایەتیەکان بەگەشتن
Stay in touch on social media
تەن مەحکم عەر موافق التواصل الاجتماعی

www.alibapir.net
English + عربي + کوردی

AliBapir/عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

عەلی بابیر/ AliBapir

AliBapir/عەلی بابیر

www.alibapir.net

English + عربي + کوردی

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English + عربي + کوردی

AliBapir/عەلی بابیر

AliBapir/عەلی بابیر

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

خوای کارزان کۆمه لگای بی پروای پوژگاری پیغه مبهری ﷺ تاقیکردۆته وه، وهك هى هاوه لانی باخه که، که سویندیان خوارد، به یانی زوو به ره که ی بچن و، هیچی لی نه هیلنه وه پۆ نه داران، ئنجا له کاتی که دا ئه وان له شیرین خه و دابوون، خوای دادگهر به لایه کی ناردده سهر باخه که یان و بوو به سوو قهاک و، وهك شهوی تاریک، یاخود په ریزی که که ئه و کشتو کاله ی لی بووه، دروا بیته وه و هه لگیرایی، ئاوی لی هات:

خو ده فهرمو ی: ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ۝١٧ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝١٨ فَأَصْبَحَتِ كَالضَّرِيمِ ۝١٩﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له شهش بر گه دا:

١- ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ به دلنیا ی ئیمه ئه وانمان تاقیکردده وه، جه رباندمان، وهك چۆن هاوه لانی باخه که مان تاقیکردده وه و جه رباندمان، یه کی که له زانیان ئاوا ئه م ئایه ته موباره که مانا ده کات ده لی: (امْتَحَنَاهُمْ أَيُّ أَهْلِ مَكَّةَ وَمَنْ حَوْلَهَا، بِالْأَمْوَالِ وَالْبَنِينَ، كَمَا اخْتَبَرْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ، وَالْجَنَّةِ هِيَ الْبُسْتَانِ)، واته: ئیمه خه لکی مه که، کۆمه لگای پوژگاری پیغه مبهری ﷺ و ده ورو به ریمان تاقیکردنه وه، به مāl و سامان و کوران و قه ره بالغی، وهك چۆن هاوه لانی باخه که مان تاقیکردده وه، (جنة) ش واته: باخی که میوه و کشتو کالی تیدابی و به ره همداری.

فہرماشتیکی پیغہمبہر لہو بارہوہ ہہیہ، کہ پیغہمبہری خوا ﷺ پوژیک لہ بیپروایہ کانی مہککہ توورہ دہبی و دہفہرموی: {اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأَتَكَ عَلَى مُضَرِّ وَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِي يُوسُفَ} (أخرجه البخاري: ۸۰۴، ومسلم: ۲۹۴).

دیارہ پیغہمبہری خوا ﷺ لہ مہدینہ بووہ کہ تہم نزایہی کردوہ لہ بیپروایہ کانی مہککہ، فہرموویہ تی: تہی خوایہ! زہبری خوٹ لہ سہر موزہ پ^(۱) توند بکہو، سالانیک وەك سالانی یوسف {واتہ: پوژگاری یوسفیان} بہ سہر دایینہ، واتہ: سالانی گرانی و قات و قری، بیگومانیش نزای پیغہمبہریان لہ سہر قبوول بووہو زور کہوتوونہ سہغلہ تیہوہ.

ئجا خوا ﷺ بہ سہرہاتہ کہ دہخاتہ پروو، ہی ہاوہلانی باخہ کہ:

(۲) - ﴿إِذْ أَقْسَمُوا لَبَصَرُهَا مَصْبِحِينَ﴾، کاتیک سویندیان خوارد بہیانی زوو دہپرن (میوہ کہی دہچن)، (الطبري) دہ لی: (إِذْ حَلَفُوا لَيَجِدُنَّ ثَمَرَتَهَا حِينَ دُخُولِهِمْ فِي الصَّبَاحِ)، ہاوہلانی تہو باخہ سویندیان خوارد کہ میوہ کہی دہچن، کاتیک دہکہونہ نیو بہیانی، واتہ: بہیانی زوو بہرہ کہی دہپرن.

(۳) - ﴿وَلَا يَسْتَنْوَنَ﴾، ہیچی لی ناہیلنہوہ، (وَلَا يَتَرُكُونَ مِنْهَا شَيْئًا)، ہیچی لی ناہیلنہوہ لہ بہرو میوہ کہی، واتہ: ہیچی لی بہجی ناہیلن بو ہہزارو نہ داران.

واتیہ کی دیکہی: ﴿وَلَا يَسْتَنْوَنَ﴾ نہ شیانگوت: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، بہ لام مانای یہ کہ میان زیاتر دیتہ بہر دل، دہگوتری: (إِسْتِثْنَاءً) واتہ: ہہ لیواردو جیای کردوہ، واتہ: ہیچی لی جیاناکہ نہوہو ہیچی لی ناہیلنہوہ بو ہہزار و نہ داران، وەك عادہ تی بایان کہ پیشت بہ سہرہاتہ کہمان باسکرد، کہ ہاوہلانی تہو باخہ کورانی پیاویک بوون لہ ناوچہ یہک بہ ناوی زہروان کہ شہش میل لہ شاری صہنعای یہ مہنہوہ دوورہ، پیاویک بووہ، باخیکی ہہ بووہ پیاویکی بو خوا صولحاو بووہ، ہہ میشہ لہ کاتی چین و رینی حاصہلاتی باخہ کہدا،

(۱) موزہ پ: م، دووہم ہوژی سہرہ کی عہرہ پ، کہ عہرہ پ (ربیعۃ) و (مضر) بوون.

به‌شی هه‌ژاران و نه‌دارانی لێداوه، دوا‌ی‌ی که با‌بیان نه‌ماوه، کو‌ره‌کان گو‌توو‌یا‌نه: باب‌ی تێمه تا‌کو تێستا که‌ود‌ه‌ن و نه‌قام بو‌وه، که له هه‌ق و مافی خو‌ی، له مو‌لک و ما‌لی خو‌ی به‌شی هه‌ژارو نه‌دارانی لێداوه، تێمه به‌یانی زوو ده‌چین و ده‌یچین، دیاره کاتی چینی بو‌وه‌و، ب‌ریاریاندا که هی‌چ‌یش‌ی لێ نه‌ده‌ن به هه‌ژار و نه‌داران و، کارێک ب‌که‌ن هی‌چ هه‌ژارو نه‌دارێک فریا نه‌که‌و‌ی، لێیان به ژو‌ور با‌خه‌که ب‌که‌و‌ی، بو‌ ئه‌وه‌ی نا‌چارو پ‌روو‌گیری بن، شتیکی ب‌ده‌ن‌ی، ئیدی ئه‌وان ئه‌و ب‌ریاره خ‌راپه‌یان دا‌وه‌و، خواش ﷻ به‌ هو‌ی ئه‌و نه‌ته‌ خ‌راپه‌یا‌نه‌وه، به‌لای به‌سه‌ر با‌خه‌که‌یان هێنا‌وه‌و، با‌خه‌که‌یان له ده‌ست چو‌وه.

(۴) ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَافٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ له پ‌ه‌روه‌رد‌گار‌ته‌وه به‌لایه‌کی ده‌وره‌ده‌ری به‌سه‌ر هات، (طَافٌ: آی ب‌لَاءٌ مُحِيطٌ فَهُوَ صِفَةُ مُوصُوفٍ مَّحْذُوفٍ) که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَافٌ﴾، به‌لایه‌کی ده‌وره‌ده‌رو گه‌مارو‌ده‌ری به‌سه‌رهات، به‌سه‌ر با‌خه‌که‌دا، که‌واته: (ب‌لَاء) سیفه‌تی وه‌سف‌ک‌راو‌یکی ق‌رت‌ت‌ن‌راوه، ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَافٌ مِّن رَّبِّكَ﴾، (يَعْنِي مِّنْ جِهَةٍ رَبِّكَ): له لایه‌ن پ‌ه‌روه‌رد‌گار‌ته‌وه، یانی: به‌لایه‌که‌ خوا‌ی داد‌گه‌ر نار‌دی.

(۵) ﴿وَهُمْ نَاقِمُونَ﴾ له حا‌لێک دا ئه‌وان خه‌وت‌بو‌ون، ئه‌م پ‌سته‌یه له پ‌رووی پ‌یزمانی ع‌ه‌ره‌ب‌یه‌وه له شو‌ئنی حا‌ل دا‌یه، له حا‌لێک‌دا ئه‌وان خه‌وت‌بو‌ون، لێره‌دا پ‌یو‌ست نا‌کات ب‌فه‌رمو‌ی: به‌ شه‌و‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ زو‌ری ع‌اده‌تی خه‌لک وایه، به‌ شه‌و‌ی خه‌وت‌وه، که‌واته: به‌لایه‌که به‌شه‌و‌ی به‌سه‌ریان هات‌وه، ئه‌وان‌یش یان ئی‌واره یان هه‌ر شه‌و‌ی ب‌ریاریان دا‌وه، که به‌یانی زوو ب‌چن با‌خه‌که‌یان ب‌چن، ب‌ئ‌ ئه‌وه‌ی هی‌چ هه‌ژار و نه‌دارێک لێیان به‌ ژو‌ور ب‌که‌و‌ی، ئنجا هه‌ر ئه‌و شه‌وه، دوا‌ی ب‌ریاره‌که‌یان خوا به‌لایه‌کی ده‌وره‌ده‌ر و گه‌مارو‌ده‌ری نار‌دوه بو‌ با‌خه‌که‌یان و با‌خه‌که‌یان فه‌وت‌اوه.

(۶) ﴿فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ﴾، با‌خه‌که‌یان وه‌ک چ‌ن‌راوی لێهات، (الصَّرِيمُ: الْأَرْضُ الْمَحْصُودَ زَرْعُهَا)، کێل‌گه‌یه‌ک زه‌و‌یه‌ک کشتو‌کا‌له‌که‌ی دو‌ورا‌ی‌ته‌وه‌و چ‌ن‌را‌ی، ح‌اصه‌ل‌اته‌که‌ی هه‌ل‌گ‌یرا‌ی و هی‌چی لێ نه‌ما‌ی:

أ- ئەمە ئەسلى واتايەكەيتى.

ب- ھەرۈھەا وشەي (صَريم) بە ماناي شەۋىش ھاتو، واتە: ۋەك شەۋى تاريكى لَيّھات، كە ئەو كاتە ماناي وايە ئەم واتايە خوازراۋەتەو، واتە: چۆن شەۋى تاريك ھىچى لى نايىنى، ئەو باخەي ئەۋانىش ھىچت لى نەدەيىنى.

ج- ياخود: كە سووتاۋە، بە بەلایەكى سووتىنەر بوو، بۆ وئە: ھەۋرە تىشقەيەك لَيّداۋە، بۆيە باخەكە بۆتە سووتماك، ۋەك چۆن شەۋ تاريكە، پەريزى ئەو باخەي ئەۋانىش، تاريك بوو ۋە پەش داگەراۋە.

د- ھەرۈھەا (صَريم) بە ماناي بەيانىش ھاتو، ۋەك چۆن بەياني لە شەۋ جيا دەيىتەۋەۋ دادەپرى واتە: ئەو باخەش ئاۋا داپراۋو لە ميوۋە بەرەكەي خۆي ۋ ھىچى پيوە نەماۋو.

مه سه له ی دووهم:

یه کدی بانگکردنی هاوه لانی باخه که له بهیانی زوودا، که بچن بۆ چینی میوه و به ره می باخه که یان و، پیکه وه چه کردیان که کاریک بکه، هیچ نه داریک نه چیته لایان له کاتی رینی میوه ی باخه که یاندا، بۆ ئه وه ی له به ره مه که یان که م نه بیته وه، ئیدی پوشتن و چوون و پیان و ابو و له سه ر ریگرتن له به ره مه ند بوونی نه داران له باخه که یان، تواندارن:

خوا ده فه رموی: ﴿فَنَادُوا مُصِیْحَیْنَ ۙ﴾ (۲۱) اِنْ اَعْدُوْا عَلٰی حَرْثِکُمْ اِنْ کُنْتُمْ صَرِمَیْنَ ﴿۲۲﴾
فَاَنْطَلَقُوْا وَهُمْ یَخْفَیْنُوْنَ ﴿۲۳﴾ اَنْ لَا یَدْخُلَهَا الْیَوْمَ عَلَیْکُمْ مَّسْکِیْنٌ ﴿۲۴﴾ وَغَدُوْا عَلٰی حَرْثِ قَدْرِیْنَ ﴿۲۵﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پینج برگه دا:

(۱)- ﴿فَنَادُوا مُصِیْحَیْنَ﴾، له کاتیکدا ده چوونه نیو به یانی، بانگی یه کدیان کرد، (فَتَنَادُوا)، (ف: للتفْرِیع عَلٰی (اَقْسَمُوا))، (ف) بۆ لقیکه جیاده بیته وه له وشه ی (اَقْسَمُوا) سویندیان خوارد، ئنجا له ئه نجامی سویند خواردنه که یاندا: ﴿فَنَادُوا مُصِیْحَیْنَ﴾، به یانی یه کدیان بانگکرد که باخه که یان بچن و، به شی هیچ نه داریکی لی نه ده، (یَعْنِیْ فَلَمَّا اَصْبَحُوا تَنَادَوْا لِاِنْجَازِ مَا بَیَّتُوْا عَلَیْهِ اَمْرَهُمْ، وَتَنَادٰی (تَفَاعَلَ) مِّنَ النَّدَاءِ، وَیَفْهَمُ مِنْهُ تَحْرِیضُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)، کاتیک پوژیان کردۆته وه یه کدیان بانگکردوه بۆ ئه نجامدانی ئه وه ی به شه وی بریاریان بۆ داوه، وشه ی (تَنَادٰی) له سه ر کیشی (تَفَاعَلَ) ه، بۆ به شداری و هاوبه شییه له بانگکردندا، لی وهرده گیری که هه ندیکیان هه ندیکیان هاندابی و یه کدیان بانگ کردبی.

(۲)- ﴿اِنْ اَعْدُوْا عَلٰی حَرْثِکُمْ اِنْ کُنْتُمْ صَرِمَیْنَ﴾، {یه کدیان بانگ کرد} که زوو پوون به ره و کیلگه که تان، ئه گه ر ئیوه چنه رو لیکه ره وه ی میوه و به ره می باخه که تان، (الْغَدُوْا: الْخُرُوْجُ وَالْمَغَادَرَةُ لِمَكَانٍ فِیْ غَدْوَةِ النَّهَارِ اٰی اَوَّلِهِ)، (غدو): بریتیه له ده رچوون

و به جیھێشتنی شوێنێک له کاتی به یانی زوودا، (غدوة) ش، واته: به یانییه که ی زوو، (أَنْ) له: (أَنْ اَعْدُوا) دا، (تَفْسِيرِيَّة) بۆ ڕوونکردنهوه یه، یه کدیان بانگ کرد: که زوو ڕۆن بۆ کیلگه که تان، (إِنْ) هه رچه نده (إِنْ الشَّرْطِيَّة) یه، به لām لیره دا مه به ست پێی به مه رج گرتن و هه لواسین (تعلیق) نیه، به لکو مه به ست پێی ئه وه یه: ئه گه ر ده تانه وێ بۆ باخه که تان ڕۆن، زوو ڕۆن، واته: په له بکه ن و سستی مه که ن، (حَرَث) به مانای شه فکردنی زه و ی دی، (حَرَثَ الْأَرْضَ) واته: زه و ییه که ی کیلا، به لām لیره دا مه به ست پێی کیلگه و مه زرایه، له به ر ئه وه ی کیلگه و مه زرا ده کیلدری، دوا ی میوه یه، دارو دره خته، لێی ده ئیژری و، دانه و یله یه یان تووی ته ره کاره، لێی ده چیتری، دوا ی ئه وه ی زه و ییه که ده کیلدری و خوش ده کری.

٣- ﴿فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْخَفُونَ﴾، ئنجا ده رچوون له حالێک دا پیکه وه چه یان ده کرد، به په نهانی قسه یان ده کرد، (إِنْطِلَاقُ): (الْإِنْطِلَاقُ: الْحَرَكَةُ بِسُرْعَةٍ بَعْدَ التَّوَقُّفِ)، شتی و هه ستابی، دوا ی به خیرای ده رچی، پێی ده گوتری: (إِنْطِلَاقُ)، (يَتَخَفَتُونَ: التَّخَافُتُ مِنْ خَفَتَ إِذَا أَسَرَ الْكَلَامَ)، (تَخَافَتُ) له (خَفَتَ الْكَلَامَ) به په نهانی قسه ی کرد، اهاتووه، به کوردی پێی ده لێن: چه، سرکه، فسکه فسک، به په نامه کی پیکه وه قسه کردن، بۆیه ش به چه قسه یان کردوه، تا کو ده رو دراوسێ گو یان لێ نه بی له کاتی ده رچوونیاندا، یان هه ژارو نه داران که به ریه دا ده رۆن، گو یان لێ بی که ئه وه هاوه لانی باخه که ده چن باخه که یان بچن و، به دوا یان بکه ون و شتی که ده ستگیر بکه ن!

٤- ﴿أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾، که ئه مڕۆ هیه نه دارێک له باخه که تان دا لیتان وه ژوور نه که وێ، ئاوا چه یان ده کرد، (أَنْ)، پێی ده لێن: (أَنْ التَّفْسِيرِيَّة) واته: بۆ ڕوونکردنه وه، ئایا چه کردنه که یان بۆچی بوو؟ ڕوونی ده کاته وه که چه کردنه که یان بۆ ئه وه بوو، که به دلنایی نابێ ئه مڕۆ یه نه داریش لیتان وه ژووری باخه که بکه وێ، ته نه نه ت هه ژارو نه دارێکی ش، چ جای وه ک سه رده می بابیان، هه موو هه ژارو نه داره کان بین و هه ر که سه به شی خو ی پێ بدات.

ئىنجا كە دەفەرموى: ﴿أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ ۞ وەك بلىيى رى گرتنە كە ئاراستەى ھەژارو نەدارە كە كراو، بەلام مەبەست پىي ئەو ھىيە: ئىو ھە كاريكى وابكەن، ھىچ ھەژارو نەدارىك فريا نەكەوى بىت، ئەمەش وەك ئەو ھىيە كە لە زمانى ھەپەبىي دەلىي: (لَا أَعْرِفَنَّكَ تَفَعَّلُ كَذَا)، نەتناسم ئەو كارە بكەي، واتە: تۆ ئەو كارە نەكەي، دوايى من بتناسم ئەو كارەت ئەنجام دابى.

كەواتە: كاريكى وا بكەن، ھىچ نەدارىك لىتان وە ژوورى باخەكە نەكەوى لە كاتى چىنىدا، لىرەشدا قەدەغە كەردنەكە پەيوەست كراو بە نەدارەكەو، بۆ زىدەپۆيى كەردن لە پىگرتن لە نەدارەكان، كە لە باخەكەيان بەھرمەند بن، كە لە راستىدا پىگرتنەكە لە ھەژارو نەدارەكان نەبوو، بەلام بۆيە بەوانەو پەيوەست كراو، واتە: كاريكى وا بكەن، ھىندە دووربىنىي بكەن و ھىندە بەزوويى بپۆن و بە گورج و گۆلىي بچن باخەكەتان بچن، وەك پىتان گرتىي لە ھەژارو نەدارەكان كە بىنە ئىو باخەكەتانەو.

٥- ﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَادِرِينَ﴾ ۞، زووش پۆيشتن پىيان وابو توانادارن رى بگرن، ياخود: (حَرْدٌ مِمَّغْنَى: سُرْعَةٍ وَقَصْدٍ قَوِيٍّ) واتە: پۆيشتن بە خىرايى و بە دلدامەزراويەكى تەواو ھە، كە بەشى ھىچ ھەژارو نەدارىكى لى نەدەن، (حَرْد) بە ماناي توورپەيش دى، بەتوورپەي پۆيشتن واتە: توورپەبوون لە كەردەو ھى بابيان كە لە سالانى رابردوودا بەشى ھەژاران و نەدارانى لە بەرھەمى ئەو باخەيان داو، ئىنجا وشەي (حَرْد) كە لىرەدا بەكارھاتو، يەككە لە پووەكانى ئىعجازى قورئان، كە بەس لە فەرمائىشتى خوادا شتى وا دەبىنرئ، ئەگەر خوا فەرمووباي:

أ- (وَعَدُوا عَلَىٰ مَنْعٍ قَادِرِينَ).

ب- (عَلَىٰ غَضَبٍ).

ج- (عَلَىٰ سُرْعَةٍ).

۵- (قَصْدٍ قَوِيٍّ) تەنیا یەکیک لەو واتایانە ی دەگرتەو، بەلام لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرِّ قَدْرَيْنَ﴾، وشە (حُرْد): ۱- بە مانای پێ لێگرتن دێ.

۲- بە مانای توورەیی دێ.

۳- بە مانای نیازو مەبەستیکی مەحکەم دێ لەسەر کردنی شتێک.

۴- بە مانای خێرای کردن دێ، کەواتە: ئیستا مانای ئەم ئایەتە موبارەکە ئاواى لێ دێ: ﴿وَعَدُوا عَلَىٰ حَرِّ قَدْرَيْنَ﴾، (يَعْنِي: انْطَلَقُوا بِسُرْعَةٍ غَاضِبِينَ وَحَازِمِينَ عَلَى الْمَنْعِ)، بە خێرای و بە توورەیی دەرچوون و، دلی خوێان چەسپاند بوو، لەسەر پێ لێگرتنی هەر نەدارێک، کە بێتە نیو باخەکیان و هاوکاری بکەن.

له ئۆرە كۆمەڵایەتیەكان لهكەلتان
Stay in touch on social media
تن مەكەم بێر موانع التواصل الاجتماعي

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

کەلتانی

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

مەسەلە ی سێهەم:

لە کاتی بینینی باخەکه یاندا، سەرەتا پێیان وابوو پێیان لێ ون بوو، ئەو شوێنەوارە هێ باخەکه یان نیە، دوایی که زانیویانە، شوێنەواری باخی ئەوانە، دلێابوون که بێ بەش بوون، ئنجا باشتەرکه یان لۆمە ی کردن، که هەرچەندە پێگوتن: خوا بە پاک بگرن، بەلام بەقسە یان نەکردو، ئنجا دانیان بە ستمی خۆیان داھینا:

خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ۝٢٦ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝٢٧ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۝٢٨ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝٢٩﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ﴾ کاتێک باخەکه یان بین، گوتیان: ئێمە پێ لێ تێکچووین، دەگوترێ: (ضَلَّ الطَّرِيقَ أَي: ضَيَعَهُ وَفَقَدَهُ) واتە: پێگاکە ی ون کرد، زایە ی کرد، هەرۆهە دەگوترێ: (ضَلَّ أَي: فَقَدَ طَرِيقَ الْهُدَى)، پێی راستی ونکرد، (ضَالُّونَ): لێرەدا بە مانای پێ لێ تێکچوونی ڕووالەتییە، واتە: پێی باخەکه مان لێ ونبوو، ئەم باخە هێ ئێمە نیە، بەهەلە هاتووین، یاخود مەبەستیان پێ لێ تێکچوونی مەعنەویی بوو، واتە: ئێمە که بپاریماندا بەشی هەژاران و نەداران لەم باخەمان نەدەین، گومراو سەرگەدارن بووین، پێمان لێ تێکچوو، نەدەبوو ئەو بپارەمان دا بایە.

٢- ﴿بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ بەلکو ئێمە بێبەشکراوین، (حَرِمَ أَي: فَقَدَ نَصِيبَهُ وَحَظَّهُ)، پێشک و بەشەکه ی فەوتە لە دەستی چوو، ئەوەش لەگەڵ هەردوو واتایەکه دا دەگونجێ:

أ- ئەگەر مەبەستیان ئەو بێ پێمان لێ تێکچوو، پێشتر وایان زانیو پێیان لێ تێکچوو ئەو ئەو پەرێزە سوورو سەقەتالە و سووتماکە باخی ئەوان نیە، بەلام دوایی که بۆیان دەرکەوتو نەخێر پێبەشکراستەو باخەکهش هێ ئەوانە، ئنجا گوتووین: ئێمە پێمان لێ تێکچوو، بەلکو ئێمە بێ بەش و پەنجەرۆ دەستخەرۆ بووین.

ب- ئەگەر مەبەستیش لە ڕێ لێ تێکچوون، ڕێ لێ تێکچوونی مەعنەویی بێ، سەرگەردانی و سەر لێشیاویی بێ، کە ئەو بێزارە ھەلەیان داوە، ئەو کاتە ڕستە: ﴿بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ واتە: زیاتر لەوەی ڕێمان لێ تێکچوو، ھەر دەستخەرۆو ڕەنجەرۆش بووین و ھیچمان بۆ نەمایەو، بۆیە ئەحمەد کۆری عەتائو لای ئەسکەندەری قسەکە ی جوانە کە دەلێ: (مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النِّعَمَ، فَقَدْ تَعَرَّضَ لِزَوَالِهَا، وَمَنْ شَكَرَهَا، فَقَدْ قَيَّدَهَا بِعِقَالِهَا)، ھەر کەسێک سوپاسگوزاری چاکەکان نەکات، ئەو چاکەکانی خستوونە بەر مەترسی لە بەین چوون، بەلام ھەر کەسێک سوپاسگوزاریان لەسەر بکات، ئەو بە پەتی سوپاسگوزاری بەستوونەو، ڕێ نادات لە دەستی بچن، خوای دادگەریش وەک یاسایەکی گشتی خۆی لەو بارەو دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ تَأَذَّتْ رُجُومُكُم لِّئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ (٧) **إبراهيم**، واتە: یاد بکەو کە پەرورەدگارت ڕایگەیاندا: ئەگەر سوپاسگوزارییم بۆ بکەن، بۆتان زیاد دەکەم، {واتە: ئەگەر لەسەر چاکەکان سوپاسگوزارییم بکەن، چاکەکانتان بۆ زیاد دەکەم}، بەلام ئەگەر سێلەیی بکەن سزای من توندە، واتە: ئەگەر سێلەیی بنوێنن و چاکەکانی خوا نانەدیده بگرن، نەیانگێرنەو بۆ خواو، سوپاسگوزاریان لەسەر نەکەن، سزای خوا توندەو بەشیکی لە سزادانی خواش، ئەو یە ئەو چاکەیان لێ وەر بگرتەو.

(٣)- ﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ﴾، باشتەریان گوتی، (أَوْسَطُهُمْ: أَفْضَلُهُمْ وَأَقْرَبُهُمْ إِلَى الْخَيْرِ)، واتە: باشتەریان و نزیکترینان لە چاکەو، (الْوَسْطُ: يُطْلَقُ عَلَى الْآخِرِ وَالْأَفْضَلِ)، (وَسَطُ): بەکار دەھێنێ بۆ چاکتر و باشتەر، دەگوترێ: (هُوَ مِنْ وَسَطِ قَوْمِهِ)، فلانکەس لە چاکترینی کۆمەلەکە خۆیت.

ئەو یان کە لە ھەموویان باشتەر بوو، گوتی:

(٤)- ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ﴾، ئایا پێم نەگوتن دەبوایە خوا بە پاک بگرن، کەواتە: لێرەدا بۆمان دەردەکەوێ، کە یەکیک لەو بڕایانەو لەو کۆرانە، کە لە ھەموویان چاکتر

بووه، له پیش بریاره ههلهکه یاندا پێی گوتوون: خوا به پاك بگرن، یانی: خوا به پاك بگرن، لهوهی سه ریچی لئ بکه، (هَلَّا تُسَبِّحُونَ اللَّهَ عَمَلًا، مِنْ أَنْ يُعْصَى مِنْ خِلَالِ عَدَمِ الْإِنْفَاقِ عَلَى مُسْتَحَقِّينَ)، ده بووایه خوا به پاك بگرن به کردهوه لهوهی سه ریچی لئ بکری له میانی خه رج نه کردن و مالی خوئه به خشین به که سانی که شایسته ی به خشان.

٥- ﴿قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، گوتیان: پاکیی بو پهره دگارمان به دنیایی ئیمه سته مکار بووین (پاش بارانان که په نهک)، ئنجا خویان به پاکگرت، وهک وه لاندانهوه بو داوای چاکترینه که یان، که ده گونجی برای گه وره یان بوو، ده شگونجی برای نیوهنجیان بوو، ههروه ها ده گونجی برای گچکه یان بوو، گرنگ تهوهیه له هه موویان چاکتر بووه، برایه کانی سه ره نجام دانیان به هه له و تاوانه که ی خویان داهینا، بیگومانیش نه ته خراپه که یان و بریاره خراپه که یان، چه نده خراپ بووه، تهو په شیمان بوونهوه و پاکیی بو خوا ده برین و، سته م له ملی خو کردن و، خو به تاوانبار له قه له م دانهش، تهوه نده چاک بووه.

مه سه له ی چواره م:

سه رزه نشتی یه کدی کردنیان و، دانه پنیان به یاخی بوون و بوغرابوونیانداو، هیوا خواستنیان به وهی خوا له باخه که یان باشتیان پی بدات:

خوا ده فهرموئ: ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يُؤْتِلَنَا إِنَّا كُنَّا طُغَيْنَ عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣١﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(١)- ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلُونَ﴾ هه ندیکیان پرویان له هه ندیکیان کرد به لۆمه و سه رکۆنه کردن و گلهیی و گازانده له یه کدی کردنه وه، (الإِقْبَالُ: حَقِيقَتُهُ الْمَجِيءُ إِلَى الْغَيْرِ مِنْ جِهَةٍ وَجْهِهِ، وَهُوَ مُسْتَقٌّ مِنَ الْقُبْلِ وَهُوَ مَا يَبْدُو مِنَ الْإِنْسَانِ مِنْ جِهَةٍ وَجْهِهِ، وَهُوَ كِنَايَةُ عَنِ الْعِنَايَةِ وَالْإِهْتِمَامِ)، (إِقْبَالُ): بریتیه له وهی بچی بو لای که سیک له لای پرویه وه، (إِقْبَالُ): وه رگراوه له (قُبْلُ)، که بریتیه له وهی له مروف دهرده که وئ له کاتیکدا پرووت تی ده کات، ئەمه ش کینایه یه بو گرنگیی پیدان و بایه خ پیدان، واته: به گرنگیی و بایه خ پیدانه وه پرویان له یه کدی کردو، سه رکۆنه و سه رزه نشتی یه کدیان کرد.

(٢)- ﴿قَالُوا يُؤْتِلَنَا إِنَّا كُنَّا طُغَيْنَ﴾، گوتیان: ئەی هاوار بو ئیمه! یاخود: ئەی خراپی بو ئیمه، یاخود، ئەی سزای ئیمه، به دلنایای ئیمه یاخی و سنوور شکین و گومرپابوون، چونکه (طَاغِينَ) کۆی (طَاغِي) یه، ئەویش له (طَغَى) هوه هاتوه، (طَغَى، يَطْغَى، فَهُوَ طَاغٍ)، (وَالطُّغْيَانُ: تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طُغْيَانُ) یش سنوور شکانده له سه رپچیی و بئ فهرمانییدا.

واش پیده چئ لۆمه کردنه که، هه ر هی چاکترینه که یان بووبئ که لۆمه ی برایه کانی کرد، چونکه به س ئەو ئاموژگاریی کردبوون، که خوا به پاک بگرن و سه رپچیی لی نه کهن، به لام به قسه یان نه کردبوو.

(وَاللَّوْمُ: **إِنْكَارٌ مُّتَوَسِّطٌ عَلَى فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ**، وَهُوَ دُونَ التَّوْبِيخِ وَفَوْقَ الْعِتَابِ)، له زمانی عه پره بییدا، ئەو وشانە: (لوم، توبیخ، عتاب)، هەر کامیان واتای خوێ هەیه، زمانی کوردیی و زمانەکانی دیکەش بە بەراورد لەگەڵ زمانی عه پره بییدا، هه ژارن، وشە (لوم) بریتیه له نكوولیکردنیکی میانگیر له سەر قسه یهك یان کرده ویهك، (لوم) که متره له (توبیخ)، واتە: سەر زەشتکردن و له سەر ووی (عتاب) هوه یه، که بریتیه له گله یی، ئیمه له کوردیی دا بۆ هه مووان وشه ی: گله یی و جاری وایه سەر زەشتیش به کاردی ئین، (عتاب) بریتیه له نهرمه گله یی، (لوم) لهو به هیز تره و (توبیخ) یش لهو به هیز تره و، بریتیه له سەر کو نه و سەر زەشتکردنیکی به هیز.

٣- ﴿عَسَىٰ رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا﴾، نيزیکه پهروه دگاران به باشر بهوه بۆمان بگۆرێ، (يُبْدِلُنَا) خوێراوه ته وهش: (يُبْدِلُنَا) که مه به ستیان ئەوه بووه له دنیا دا خوا باخیکى باشر له وهی خوێانیان پێ بدات، لهو باخه ی لێ ستاندوونه وه، یانی: ئەو باخه مان له دهست چوو، ئومیدمان وایه. خوا ﷻ له به دهل و جێداری ئەوه دا باخیکى باشرمان پێ بدات.

٤- ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾، به دنیای ئیمه به رهو لای پهروه دگاران ئاره زوومه ندین. ئەم پرسته یه لهو ئایه ته، سێ واتایان هه لده گرێ:

یه که م: ئەمه جوړیکه له ملکه چ بوون و گه رانه وه بۆ لای خوا.

دووهم: ئومیده وار بوونه به خوا که پێیان به خشی.

سێهه م: ده شگونجی ئەمه گه رانه وه یهك بێ بۆ لای خوا -- ئەگه ر گومانی خراپیان پێ به رین به هاوه لانی باخه که - وهك گه رانه وه ی هاوبه ش بۆ خوا دانهره کان که له کاتی سه غله تی و ته نگانه دا ده گه رانه وه، به لام دوا یی که له ته نگانه و سه غله تی ده رده چوون، ده گه رانه وه سەر دۆخی پێشپیان که بریتی بوو له کوفرو هاوبه ش بۆ خوا دانان.

ئېينو عاشور له تهفسیره کهى خۆیدا^(١) له (ابْنُ الْفَرَسِ) هوه دینى و دهلى: (قَالَ ابْنُ الْفَرَسِ فِي «أَحْكَامِ الْقُرْآنِ»: اسْتَدَلَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدُ الْوَهَّابِ، عَلَى أَنَّ مَنْ تَعَمَّدَ إِلَى نَقْصِ النَّصَابِ قَبْلَ الْحَوْلِ قَصْدًا لِلْفِرَارِ مِنَ الزَّكَاةِ أَوْ خَالَطَ غَيْرَهُ، أَوْ فَارَقَهُ بَعْدَ الْخِلَاطَةِ، فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يُسْقِطُ الزَّكَاةَ عَنْهُ خِلَافًا لِلشَّافِعِيِّ. وَوَجْهُ الْإِسْتِدْلَالِ بِالْآيَةِ أَنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ قَصَدُوا بَجْدَ الثَّمَارِ إِسْقَاطَ حَقِّ الْمَسَاكِينِ، فَعَاقَبَهُمُ اللَّهُ بِاتِّلَافِ ثَمَارِهِمْ).

واته: ئېينو فهرس له كتيبي نه حكامى قورئاندا گوتووويهتى: ئهم ئايه ته به به لگه له سهر ئهوه هينراوه تهوه، كه ههر كه سيك به نه نهقهست بيهوى، نه ندازهى زهكات ليكهوتنى ماله كهى كه م بكا تهوه، (كه نه گهر زيپر بى، بيست ميسقاله و نه گهر دانه وييله بى، پينچ ويسقه و نه گهر حوشتر و ره شه ولاخ و مهر و بزن بى، ديار ييكر اوه)، پيش ئهوهى سالى به سهر دا بسوورپي تهوه، نه ندازه كهى كه م بكا تهوه، بو ئهوهى زهكاتى لى نه كهوى وهك را كردن له زهكات، يا خود ماله كهى له گه لى هى يه كيكى ديكه دا تيكه ل بكا، يا خود كه له گه لى هى كه سيكى ديكه دا تيكه ل بوو، لى جيا يي تهوه، {كه نه گهر پي كه وه بن زهكاتيان لى بكهوى و، نه گهر لى جيا يي تهوه زهكاتى لى نه كهوى}، له هه موو ئهوه حالانده زهكات كهى له سهر لانا چى، چوني هتي به لگه هينانه وه كه ش ئهوه يه كه خاوه نانى باخه كه، ويستوو يانه ميوه باخه كيان بپر به ره و به يانى زوو، تاكو مافى هه ژارو نه داره كان بفهوتينن، بويه خوا ﷺ بهوه سزاي داو، كه باخه كهى هه موو له دهست هينانوه دهرو ميوه باخه كيان فهوتاهو.

كهواته: كه سيكيش بيهوى ههق و مافى زهكات پيدراوان، بفهوتينى، به ههر كام لهو سى حاله تهى باسكران، نى صابه كه به جوړيك له جوړه كان كه م بكا تهوه، يان له گه لى يه كيكدا تيكه ل بى، يان كه له گه لى دا تيكه ل بووه، لى جيا يي تهوه، يان به ههر شي وه يه كى ديكه، بهوه زهكاتى له سهر لانا چى و، زهكات كه ههر له مال و سامانه كهيدا ده بى.

(١) التحرير والتنوير: ج ٢٢، ص ٨٩.

مەسەلە ی پێنجەم:

ئەوێ بەسەر هاوێلانی باخەکەدا هات، سزای دنیایی بوو، سزای پۆژی دواایش هەیە بۆ سەرپێچیکاران و، گەورەتریشە ئەگەر بزانی:

خوای دەفەرموێ: ﴿كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (٣٣)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

١- ﴿كَذَلِكَ الْعَذَابُ﴾، ئەوێ سزادانەکە بوو، (الْعَذَابُ) (آل)ی ناساندنی لەسەرەو بۆ (عەه)ه، واتە: سزایەکە ی خوای بۆ سەرپێچیکاران ئاوا، یاخود ئەلیف و لامەکە قەرەبووی پالۆلادراو (مُضَاف إِلَيْهِ) ی کردۆتەوێ (كَذَلِكَ عَذَابُ رَبِّكَ أَوْ عَذَابُ اللَّهِ)، سزای پەرورەدگارت یان سزای خوای ئاوا، ئەمەش ئەوێ لێ وەرەگیرێ، کە هێچ گوناحێک بەبێ سزاو تۆلە ناپروا، هێچ لادانێک بەبێ راستکردنەوێ ناپروا.

٢- ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، سزاو ئازاری مەنزلگای کۆتایی گەورەتریشە، ئەگەر بزانی، وەك خوای بەرز دەفەرموێ: ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (٣١) السجدة، بە دنیایی سزایان دەدەین بە سزای کەمتریان نزیکتر، پێش سزای گەورەتر {کە لە پۆژی دوا ی دایە}، بەلکو بگەرێنەوێ، ئەمەش مەبەست پێی ئەوێ: بە بێروایانێک کە خوای چاکە ی لەگەڵدا کردوون، نازو نیعمەتی بەسەردا پرشتوون، چ نیعمەتی ماددی وەك: سەرۆت و سامان، دەسەلات، قەرەباڵغی، چ نیعمەتی مەعنەوی وەك: هێمنی و ئاسایش، لەشاسایی، بە پەند وەر بگرن و چاکەو نیعمەتەکانی خوای سەرپێچی خوادا بەکارنەهێنن و، مافی خاوەن مافان نادیدە نەگرن، چونکە ئەگەر وابکەن، هەم لە دنیا دا سزای خوای چاوەرێیانە، هەم لە پۆژی دوا بێشدا.

هەموو ئەو قسانە ی کە هاوێلانی باخەکە کردوویان:

١- پەشیمان بوونەوێ.

٢- خو بەستەمکار لە قەڵەم دانانیان.

٣- پاکیی بو خوا دەربرینیان.

٤- دانەنانیان بەسەرکێشی و یاخی بوونیاندا.

٥- ئومیدەواربوونیان بە بەزەیی خوا، کە خوا بۆیان قەرەبوو بکاتەو.

٦- ئارەزوومەندیان بۆ لای خوا ﷻ.

هەموو ئەوانەش ئەو دەیه‌گەن و ئەو بۆچوونە بەهێزتر دەکەن، کە خوا ﷻ لەسەر ئەو نیازو مەبەست و بێزارە خراپەیان، سزای داو و بەوێش گوناھەکیان لێ سێواوەتەو.

دواییش کە دەفەرموی: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئەمە بەیانکردنی یاسایەکی گشتیی خوا، ئەو مەبەست ئەوێ کە حەمەن ئەوانە سزای پۆژی دوایی چاوەڕێیان دەکات، بەلکو بەو سزایە خوا داوێ لەسەر ئەو نیەتە خراپەیان، پاک بوونەو وەک لە فەرماشتی پیغەمبەردا ﷺ هەیە: هەر کەسێک خراپەو تاوانێک بکات و خوا سزای بدات لەسەری، یان سزای شەریعی بەسەردا بچەسپێت، دەبێتە هۆی پاکبوونەوێ^(١)، ئەوانەش خوا سزای داو و سزای خوا بۆتە هۆی پاکبوونەوێ، کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ الْعَذَابُ﴾، واتە: سزادانی خوا بۆ کەسانێک سەرپێچیی لێ بکەن لە دنیا، ئاوا، بەلام دوایی کە دەفەرموی: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، سزای مەنزلگای

(١) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَانَ شَهِيدَ بَدْرًا، وَهُوَ أَحَدُ النَّبَإِ لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ، وَحَوْلَهُ عِصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ بَايَعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ، وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ، وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ، فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ فِي الدُّنْيَا، فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ، فَهُوَ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَقَا عَنْهُ، وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَايَعْنَاهُ عَلَى ذَلِكَ} (أخرجه البخاري: ١٨).

کووتایی گه وره تریشه ئه گهر بزنان، واته: بۆ که سانیك که له ههلهو کهم و کوریه کانیان دهست ههله گرن و په شیمان نه بهوه، به لام هاوه لانی باخه که په شیمان بوونه وه و دانیان به تاوانی خویان داهیناوه و پاکییان بۆ خوا دهربرپوه.

که واته: وا پیده چۆ ئه وانه سه ره نجام خیربووبن، به لام خوا ﷺ به سه رهاته که یانی گیراوه ته وه، تاكو خه لك په نديان لیوه رگری و وهك ئه وان نه کات، ئه گهرنا دوايی په شیمان بوونه وه که یان، قهره بووی ئه وهی بۆ کردوونه وه، ههر که سیکیش به به زه یی خوا ئومیده وار بۆ له دنیاو دواړوژدا، خوا نا ئومیدی ناکات، وهك له فهرمايشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: ههر که سیك دهست به ره و خوا به رز بکاته وه و لێی بپاریته وه، خوا دهستی به خالیی به رپۆ ناکاته وه^(۱)، ئنجا یان:

أ- ئه وهی داوای ده کات پیی ده دات.

ب- یاخود باشت له وهی پیی ده دات.

ج- یاخود به ئه ندازه ی ئه وه به لای لی ده فع ده کات.

د- یاخود له پوژی دوايیدا به و ئه ندازه یه پاداشتی ده داته وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) {عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ حَيِّيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا خَائِبَتَيْنِ} (أخرجه أحمد: ۲۳۷۶۵، والترمذي: ۳۵۵۶، وقال: حسن غريب، والحاكم: ۱۹۶۲، وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي: ۲۹۶۵، وأبو داود: ۱۴۸۸، وابن حبان: ۸۷۶).

دەرسى سۆيەم

علی بابا

📱 زنگنه‌دانی مه‌کنه‌بی ماموستا علی بابا

📄 archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English + عربی = گوردی

📺 علی بابا / AliBapir

📱 زنگنه‌دانی مه‌کنه‌بی ماموستا علی بابا

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان نۆزدە (۱۹) ئايەتى كۆتايى سوورەتى (القلم) دەگرېتە خۆى، ئايەتەكانى: (۳۴ - ۵۲)، لەو نۆزدە (۱۹) ئايەتەدا چوار بابەت خراونە پروو:

بابەتى يەكەم: لە ھەشت ئايەتەكانى: (۳۴ - ۴۱)دا، باسى ئەو ەكراو ە پارېزكاران پاداشتيان بەھەشتى پر نازو نيعمەتە، ناشگونجى خوا ﷺ بۆ خوا ملکہ چانى چاکەکار لەگەل ياخييانى تاوانباردا، وەك يەك دابنى، ئەو ە دژى ەقل و زگماکەو، ھیچ بەلگەيەكى وەحيشى لەسەر نيە.

بابەتى دووهم: شەش ئايەتان لە خۆى دەگرى، ئايەتەكانى: (۴۲ - ۴۷)، باسى ھەرپەشەکردن لە بېپروايانى تاوانبارى بە درۆ دانەرى قورئان، كە لە پۆژى قيامەتدا دووچارى زەبوونى و داماوى دەبن و، لە دنياشدا ھیچ بيانوو و پاساويكى كافربوونيان نيەو نەبوو.

بابەتى سېيەم: لە سى ئايەتەكانى: (۴۸ - ۵۰)، پېك دى، باسى فەرمانکردنى خواى بەرزى مەزن بە پېغەمبەرى كۆتايى خۆى موھەممەد ﷺ كە وەك ھاوەلى ماسيیەكە نەبى، «پېغەمبەر (يونس) علیہ السلام» كە پەلەى كردو، دواى لە سكى ماسيیەكەدا پارايەو ە پاكيى بۆ خوا دەربرى، ئەگەرنا بە سەرزەنشتكراوى فرى دەدرايە دەشت، بەلام دواى خوا ھەلپژارد و لە بەندە چاکەكانى خۆى گېرا.

بابەتى چوارەم: لە دوو ئايەتەكانى كۆتايى: (۵۱ - ۵۲) پېك دى، باسى بېپروايانى داخ لە دل، كە ئەو ەندە لە پېغەمبەرى خاتم ﷺ پەست و قەلس بوون، لە كاتى بېستنى قورئاندا نيزيك بوو بە نيگای چاوەكانيان بيخليسكىتن و، بە شتيان دادەنا، لە حالېكدا كە قورئان بېرخەرەو ەيە بۆ تېكراى جيهانيان.

﴿إِنَّ لِلْمُنَاقِبِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝۳۴﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝۳۵﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝۳۶﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝۳۷﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَأَمْخِرُونَ ۝۳۸﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَنُ عَلَيْنَا بَلِغَةُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنْ لَكُمْ لَأَمْخِرُونَ ۝۳۹﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ۝۴۰﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۝۴۱﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝۴۲﴾ خَنِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ۝۴۳﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۝۴۴﴾ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝۴۵﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝۴۶﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝۴۷﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝۴۸﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝۴۹﴾ وَلَوْلَا أَنْ تَدَارَكُكُمْ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّيَ لَنَبَذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝۵۰﴾ فَاجْتَنِبْهُ رَبُّهُ، فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝۵۱﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝۵۲﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝۵۳﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

اینگومان بو پارێزکاران له لای پهروهردگاریان باخه پر نازو نيعمه تهکان هه ن ۝۳۴﴾ ئنجا ئایا (بو خوا) ملکه چان وهك تاوانباران لی ده کهین (له مامه له کردندا)؟ ۝۳۵﴾ چیتانه! چۆن دادوه ریی ده کهن؟ ۝۳۶﴾ یان ئایا کتیبیکتان هه یه، تیتیدا ده خویننه وه (و تیتیدا هاتوه) ۝۳۷﴾ که به دلنایی هه رچی هه لیبژیرن بو ئیوه هه یه؟ ۝۳۸﴾ یان ئایا سویندو پهیمانیکتان له سه رمان هه یه، هه تا رۆژی قیامهت که هه رچی بریار بدهن، بۆتان هه یه (له مه نزلگای کو تاییدا)؟ ۝۳۹﴾ لیان بپرسه: کامیان هو بالدار (و که فیل) ی ته وه یه که ده لیین؟ ۝۴۰﴾ یان ئایا هاوبه شیان هه ن، (له په رستنی خواداو تکاکاریانن)؟ ئنجا نه گه ر له راستانن با هاوبه شهکانیان بێنن ۝۴۱﴾ نه و پۆژه ی (له بهر سه غله تی و سه ختی) لاق

هەڵدەکری و (بێپروایان) بۆ کړنووش بردن بانگ دەکړن، (داوایان لێ دەکری کړنووش بۆ خوا بهرن)، به لām ناتوانن ﴿٤٢﴾ (له حالیکدا) چاوه‌کانیان ترس و لەرز و زه‌بوونی دایگرتوون و، (پیشتریش) ساغ بوون و، داوایان لێ دەکرا کړنووش ببه‌ن (بۆ خواو کړنووشیان نه‌ده‌برد) ﴿٤٣﴾ ئنجا له من و له‌و که‌سه گه‌ری، که ئه‌م فه‌رمایشته به درۆ داده‌نی، بێ ته‌وه‌ی پێ بزانه‌ن په‌لکشیان ده‌که‌ین (به‌ره‌و سزا) ﴿٤٤﴾ هه‌روه‌ها مۆله‌تیان ده‌ده‌م (چی ده‌یان‌ه‌وێ بیکه‌ن)، به‌راستی نه‌خشه‌و پلانی من پته‌وه ﴿٤٥﴾ یان ئایا (ئه‌ی موحه‌ممه‌د! ﷺ) ه‌و‌ی بپروا نه‌ه‌ینیان ته‌وه‌یه‌ که (داوای کړی‌ان لێ ده‌که‌ی و به‌ه‌و‌ی باج‌دانه‌وه بارگران! ﴿٤٦﴾ (یان ئایا بۆیه‌ پروانه‌ه‌ین) که نادیار ده‌زانن، ئنجا (بۆ یه‌کدی) ده‌ینووسن! ﴿٤٧﴾ ئنجا (مادام وایه‌) بۆ بریاری په‌روه‌ردگارت خۆپاگر (و پشوو درێژ) به‌و (له‌ په‌له‌کردن و که‌م هه‌وسه‌له‌بییدا)، وه‌ک هاوه‌لی نه‌هه‌نگه‌که (یونس) مه‌به‌، کاتیک به‌ دلپیری بانگی (خوای) کرد (و لێی پارایه‌وه) ﴿٤٨﴾ ئه‌گه‌ر چاکه‌یه‌ک له‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ فریای نه‌که‌وتبایه‌، به‌سه‌رزه‌نشترایی فری ده‌درایه‌ ده‌شت و سه‌ه‌راوه ﴿٤٩﴾ که‌چی (دوایی که‌ په‌شیمانی ده‌برێ) په‌روه‌ردگاری هه‌لبێژاردو له‌ (به‌نده‌) چاکه‌کانی گیرا ﴿٥٠﴾ هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ی بێپروابوون، نزیکه‌ کاتیک گو‌یستی زی‌کر ده‌بن، به‌ (نیگای پر کینه‌و ئیره‌ی) چاوه‌کانیان بتخلیسکێنن و، ده‌لێن: بێگومان ته‌و شێته‌ ﴿٥١﴾ له‌ حالیکدا ته‌و (قورئان)ه‌، ته‌نیا بیرخه‌ره‌وه‌یه‌ بۆ جیهانیان ﴿٥٢﴾.

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(تَدْرُسُونَ): (دَرَسْتُ الْعِلْمَ: تَنَاوَلْتُ أَثَرَهُ بِالْحِفْظِ، وَلَمَّا كَانَ تَنَاوُلُ ذَلِكَ بِمُدَاوَمَةِ الْقِرَاءَةِ، عُبِّرَ عَنْ إِدَامَةِ الْقِرَاءَةِ بِالْأَدْرِسِ)، (دَرَسْتُ الْعِلْمَ): شوینه‌واره‌که‌یم به له‌به‌رکردن وه‌رگرت، ئنجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌به‌رکردنی شوینه‌واری زانست، به‌هۆی به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر خویندنه‌وه وه ده‌ستگیرو ده‌سته‌به‌ر ده‌بی، بۆیه به به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر خویندنه‌وه گوتراوه: ده‌رس، که‌واته: (تَدْرُسُونَ يَغْنِي: تَقْرُونَ) ده‌خویننه‌وه.

(زَعِيمٌ): (أَيُّ: الْمُتَكْفِل، وَالرَّئِيسِ)، (زَعِيمٌ): به مانای ئۆب‌ال‌دار، که‌شیک شتیک به ئه‌ستۆوه بگرێ و بیخاته ئۆب‌الی خۆی، هه‌روه‌ها (زَعِيمٌ) به مانای سه‌روۆکیش دی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ره‌پرشتی ئه‌وانه‌ی سه‌روۆکیانه، وه ئه‌ستۆی گرتوه.

(سَاقٍ): (السَّاقُ مِنَ الْحَيَوَانِ مَا بَيْنَ الرُّكْبَةِ وَالْقَدَمِ، وَمِنْ الشَّجَرَةِ وَنَحْوَهَا مَا يَبْنِي أَصْلَهَا إِلَى مُتَشَعِّبِ فُرُوعِهَا)، (سَاقٍ): له ژيانداراندا به نێوان ئه‌ژنۆ و پێ، ده‌گوتری، [به‌هه‌مووی: به‌عه‌ره‌بیی ده‌گوتری: (رجل)، به‌کوریدی: لاق، به‌لام به‌ نێوان ئه‌ژنۆ و پێ ده‌گوتری: (سَاقٍ) به‌کوریدی پێ ده‌لێن: لوولاک] به‌لام به‌ نسه‌ت دره‌خت و ئه‌وانه‌وه که‌قه‌دیان هه‌یه، وه‌ك ده‌غَل و دان، (سَاقٍ): بریتیه له نێوان په‌گ و ریشه‌کانی هه‌تا لق و پۆپ و گه‌لا بلاوه‌کانی، به‌هه‌مووی ده‌گوتری: (سَاقٍ).

(تَرَهَّقَهُمْ ذِلَّةٌ): واته: زه‌به‌وونی دایانده‌پۆشی، ده‌گوتری: (رَهَقَ الشَّيْءَ رَهَقًا: غَشِيَهُ)، واته: ئه‌و شته‌ی داپۆشی، که‌واته: (تَرَهَّقَهُمْ ذِلَّةٌ) زه‌به‌وونی دایانده‌پۆشی، وه‌ك چۆن پۆشاکێک به‌سه‌ر شتیک داده‌ی، ئاوا زه‌به‌وونی و مه‌ینه‌تی دایانده‌پۆشی.

(سَلِمُونَ): واتہ: ساغ بوون، (سَالِم: سَلِمَ یَسْلَمُ سَلَامًا وَسَلَامَةً: بَرِئًا، وَسَلَمَ لَهُ: خَلَصَ، وَهُوَ سَالِمٌ وَسَلِيمٌ)، (سَالِمُونَ) کوئی (سَالِم) دہ گوتری: (سَلِمَ یَسْلَمُ سَلَامًا وَسَلَامَةً) ساغ بوو، ساغ دہ بی، ساغی، واتہ: (بَرِئ) ساغ بوو، (وَسَلَمَ لَهُ: خَلَصَ) بوئی ساغ بوو، (وہو سَالِم) ئەو ساغ، (سَالِمٌ وَسَلِيمٌ) ہەردووکیان بہ مانای ساغ، دین.

(وَأَمْلِي لَهُمْ): واتہ: رستیان بو دریژ دہ کم، (الإِمْلَاءُ: الإِمْدَادُ، أَمْلِي لَهُمْ أَي: أَمْدِدْهُمْ)، مؤلہ تیان دہ دہم و رستیان بو دریژ دہ کم و دہ رفہ تیان دہ دہم.

(الْكَيْدُ): (الْكَيْدُ: ضَرْبٌ مِنَ الْإِحْتِيَالِ، وَقَدْ يَكُونُ مَمْدُوحًا أَوْ مَذْمُومًا)، (کید): جوړیکہ له فیل، ئنجا جاری وا هه یه په سند کراوه، جاری وایه سہرزہ نشتکراوه، ستایشکراو یا خود سہرزہ نشتکراو دہ بی، ئەگەر بو چاکہ بی، چاکہ، ئەگەر بو خراپہ بی، خراپہ.

(مَتَيْنٌ): (الْمَتَيْنُ: الْمَتْنَانُ مَكْتَنِفَا الصُّلْبِ، وَبِهِ شَبَّةُ الْمَتْنِ مِنَ الْأَرْضِ، مَتْنٌ أَي: قَوِيٌّ مَتْنُهُ)، (مَتْنَان) بہ ہەردوو لای پشت دہ گوترین، زہویہ کی پتہ و بہوہوہ ناونراو، وەك پشتی مرووف پتہوہ، (مَتْنٌ أَي، قَوِيٌّ مَتْنُهُ) واتہ: پشتی بہ ہیژہ، ئنجا دوایی وشہی مہ تیانیان بہ کارہی ناوہ بو بہ ہیژی بہ رہای.

(مَغْرَمٌ): (مَغْرَمُ: الْغَرْمُ: مَا يَتَوَبُّ الْإِنْسَانُ فِي مَالِهِ مِنْ ضَرَرٍ لِيَغْرِ جَنَائَةَ مِنْهُ أَوْ خِيَانَةً)، (غَرْمٌ وَغَرَامَةٌ): بریتہ لەو ئەندازہ زیانبارییہی ڕوو لە مال و سامانی مرووف دہ کات، بی ئەوہی تاوانیکی یا خود ناپاکیہ کی کردبی و پیی دہ گوتری: باج لی ستینان، (غَرِمَ غَرَمًا وَمَغْرَمًا، أُغْرِمَ فَلَانٌ غَرَامَةً)، ہەم بہ سیانی (ثلاثی) ہاتوہ، ہەم بہ چواری (رباعی)، (غَرِمَ فَلَانٌ) واتہ: فلانکەس باجی لی وەرگیرا، (أُغْرِمَ فَلَانٌ غَرَامَةً) واتہ: فلانکەس غەرامہ کرا، یا خود باجی لیوہرگیرا، بہ لām ئەوہ لە حالیک دا کہ بہ ناہەق بی، پیی دہ گوتری: (غَرِمَ غَرَمًا).

(مُثْقَلُونَ): بارگران کراو، دەگوتری: (أَثْقَلَهُ الْغَرَمُ وَالْوِزْرُ، فَهُوَ مُثْقَلٌ)، واتە: گوناج، یاخود باج پشت و شانی گران کرد، (فَهُوَ مُثْقَلٌ)، ئەو بارگرانه، یانی: ئەرکیکی قورسی خراوەتە سەر شان.

(مَكْظُومٌ): (الْكُظْمُ: مَخْرَجُ النَّفْسِ)، (كَظَمَ): شوینی هەناسە لی دەرچوونە، (وَالْكُظُومُ: احْتِبَاسُ النَّفْسِ، وَيُعَبَّرُ بِهَا عَنِ السُّكُوتِ)، (كُظُوم) بریتیه لەو هەغ ئینسان هەناسە ی خۆی بگری، بەکاریش هیئراوہ بو بیدەنگی، دەگوتری: (كَظَمَ قُلَانٌ أَيْ: حَبَسَ نَفْسَهُ)، واتە: هەناسە ی خۆی گرت، (وَكَظَمَ الْغَيْظُ: حَبَسَهُ)، پەستی خۆگرتن، کەسێک کە زۆر توورپەو پەست دەبی، بەلام توورپەییە کە ی دەرنابری و حەپسی دەکات، پێی دەگوتری: (كَظِيمٌ أَوْ مَكْظُومٌ)، (كَظِيمٌ) لەسەر کیشی (فَعِيل) ه، (مَكْظُومٌ) لەسەر کیشی (مَفْعُول)، (مَكْظُومٌ) کەسێکە ناچار کرابی رەقە کە ی خۆی یاخود هەناسە کە ی خۆی حەپس بکات، بەلام (كَظِيمٌ) لەسەر کیشی (فَعِيل) ه، بە مانای (فَاعِل) کەسێکە توورپەییە کە ی خۆی قوت دا بێتەو، هەلبەتە (كَظِيمٌ) صیغە ی موبالغە ی (كَأْظَمَ) ه، کەسێک نەفەسی خۆی گرتبی، یان توورپەیی خۆی حەپس بکات و دەری نەبری.

(تَذَرَكُهُ): له فریای هاتبایە، (أَذْرَكَ: أَيْ بَلَغَ أَقْصَى الشَّيْءِ، وَأَذْرَكَ الصَّبِيَّ: بَلَغَ غَايَةَ الصَّبَا)، واتە: (أَذْرَكَ) گەشتە ئەوپەری ئەو شتە، دەگوتری: (أَذْرَكَ الصَّبِيَّ) میرد منداڵە کە گەشتە ئەوپەری قوئاغی مندالیی و هەرزەکاریی، یانی: بالغ بوو و قوئاغی مندالیی و هەرزەکاریی تێپەراندووە.

(بِالْعَرَاءِ): (الْعَرَاءُ: مَكَانٌ لَا سِتْرَةَ فِيهِ)، (عَرَاءَ): دەشت و سارا، شوینی کە هیچ پوشاکیکی لی نەبی، لە کوردیدا دەلێن: دەیخاتە گوژی، یان دەیخاتە دەشت و سارا، کە هیچ پەنایەکی نە خۆی تێگری.

(مَذْمُومٌ): (ذَمِيمٌ: لِحَقِّهِ الذَّمُّ وَهُوَ ضِدُّ الْمَدْحِ)، (مَذْمُومٌ) کەسێک کە سەرزەنشتران پێوی پەیوەست بوو، یانی: سەرزەنشترکراو و پەخنە لێگیراو.

(فَاجْنَبْهُ): (أَيِ اضْطَفَاْهُ) هەڵبێژارد.

(لِيُزْلِقُونَكَ): (زَلَقَ: دَحَضَ، وَزَلَقَتْ رِجْلُهُ، وَأَزْلَقَهَا غَيْرُهُ)، (زَلَقَ): بە مانای شوینی خلیسک، (زَلَقَتْ رِجْلُهُ) پێی خلیسکا، (أَزْلَقَهَا غَيْرُهُ) جگە لە خووی خلیسکاندی (لِيُزْلِقُونَكَ) خەریکن بتخلیسکێنن، بە نیگای چاوەکانیان، ئەوەندە بە توورەیی و پەستی سەرنجت دەدەن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرێزان!

دوای ئەوەی خوا ﷻ لە ئایەتەکانی پێشیدا، هەم باسی پێغمبەری خاتەمی کرد، هەم باسی تۆمەت و قسە ی پووچی نەیارەکانی کردو، پێغمبەری کۆتایی خووی بە خاوەنی پەروشتی مەزن پێناسە کردو، نەیارەکانی بە کۆمەڵێک سیفەتی خراب، کە سەرچەم نۆ سیفەت بوون، پێناسە کردن، دوایی بە سەرھاتی خاوەنانی باخەکە ی گێرایەو، ئنجا لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾، بە دڵنیایی بوو پارێزکاران لە لای پەروەردگاریان، باخە پر ناز و نیعمەتەکان هەن، واتە: ئەگەر لادەران و لاپێیان و تاوانباران، سزاو جەزەرەبی خوا چاوەرێیان دەکات، بەلام پارێزکاران ئەوانە ی خۆیان پاراستو، لە ھەر شتێک کە خوا پێی ناخۆشە، ھەر لە کوفرو شیرک و نیفاقەو بەگرە، تاکو گوناھو تاوانە گەورەکان، بەلکو گوناھە گچکەکانیش، کە گوناھە گەورەکان دوو جوورن: یان چواندنی ئەرکەکانن، یاخود شکاندنی قەدەغەکانن، زۆر کەس وادەزانن گوناھ ی گەورە، تەنیا کوشتن و زینا و درۆ و بوختان و غەیبەت و ئەوانە یە، بەلام گوناھ ی گەورە بەر لەوە ی شکاندنی قەدەغەکان بێ، چواندنی ئەرکەکانەو، لە راستیدا بەھۆی چواندنی ئەرکەکانەو، مەرۆف قەدەغەکانیش دەشکێنن، وەك

خوای پەنھانزان دەفەر مۆی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۝٤٥﴾ العنكبوت، بیگومان نوێژ قەدەغە دەکات لە هەرچی گوناخی ناقلۆلاو خراپە، کەواتە: ئەگەر نوێژ کەر بووی و ئەرکی نوێژت نەچواند، قەدەغە ی خراپە و مونکەریش ناشکینی.

ئەنجا خوا دەفەر مۆی: ﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجُرْمِينَ﴾، ئایا ئیمە ملکە چان، وەك تاوانباران دادەنێین؟ واتە: ناگونجی ئەوانە ی بۆ خوا ملکە چن و بە پێی خوادا دەپۆن و، ئەوانە ی تاوانبارو لادەرن، وەك یەکیان مامەلە لەگەڵ دا بکەین.

﴿مَالَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، چیتانە چۆن دادوەری دەکەن؟ لێرەدا خوا ﷻ بەلگە یەکی عەقڵی و زگماکی دەهێنێتەو، یانی: هەر بە عەقڵ و زگماکی خۆتان دەزانن، کە ناگونجی کەسیک کە بۆ خوا ملکە چەو، کەسیک کە تاوانبارە، لە یەك تەرازوودا دا بنێن و، وەك یەك مامەلە بکری.

﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾، ئەنجا کە بەلگە ی عەقڵیتان نیە، ئایا بەلگە ی نەقڵی و بەلگە ی سرووشتان هەیە، یان ئایا کتییکتان هەیە کە تێیدا بخویننەو؟.

چی تێدا بخویننەو؟ ﴿إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخْيُرُونَ﴾، کە هەرچی ئێوە هەلیبێژن، بۆتان هەبێ، ئایا کتییکی واتان لەبەر دەستەو خوا کتییکی وای دابەزاندو؟ ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ﴾، یان ئایا ئێوە سویندایتکتان^(١) لەسەرمان هەن، کە ئەو سویندانه هەتا پۆژی قیامەتی دەوام بکەن، کە هەرچی ئێوە پریار بدەن، بۆتان هەبێ، ئایا سویندییکی وامان بۆ خواردوون و بەلێتییکی وامان پێداون؟

(١) سویندان: کۆی سویندەو مانای (آیمان) کۆی (پەین)ە،

﴿ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴾، لیان بپرسه، کامیان ئۆبالدارو کهفیلی ئەوهیه، که ئیمه به ئینیکى وامان پیدابن؟ واته: ئەمه جوړیکه له توانج تیگرتن و گالته پیکردن، کیان ده توانی بلل: من ئۆبالدارو کهفیلی ئەوهم که خوا به ئینیکى وای به ئیمه داوه؟!.

﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴾، یان ئایا هاوبهشیان هەن، (بۆ خوا دایاناون)، یان: ئایا هاوبهشیان هەن لەو بیروکەو بیرو رایانەدا، کهسیان ههیه به شدار بى له گه لیان، ئەگەر له راستانن با هاوبه شه کانیان بین، هاوبه شه کانیان واته: ئەوانه ی کردوویانن به هاوبه ش بۆ خوا له به ندایه تی بۆ کردندا، یاخود هاوبه شه کانیان که هاوړاو هاوبه شن لەو بیرو بۆچوونه نه فامانه و نه زانانه دا.

﴿ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴾، یه کسه ر خوا ﷻ له دنیاوه ده یانبات بۆ قیامهت، که ئیوه رۆژیکى ئاوا چاوه ریتانه واز له خو هه لئه تاندنه بین، ئەو شته ی ئیوه ده یلین، پیچه وانیه عه قل و زگماک و وه حیه خوایه و، هیچ به لگه یه کتان به دهسته وه نیه، که واته: خو تان هه لگرن بۆ ئەو رۆژه، ئەو رۆژه ی لاق هه لده کری و وه دهرده خری و، بانگ ده کرین بۆ کړنووش بردن، به لام ناتوانن، ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، ئەمه ته عییریکه عه رهب به کاریان هیناوه بۆ کاتی سه ختی و نار هه تی، چونکه عاده ت وایه که سیك که ده که ویتته نیو نار هه تی، خو ی هه لده کاو خو ی گورج و گو ل ده کات، بۆ ئەوه ی له کاتی را کردن، یان له کاتی په لامارداندا، پۆشاکه که ی له بهر لاقی نه ئالقی، یان له کاتی په رینه وه به نیو ئاو ی کدا، لاقی هه لکردوه بۆ ئەوه ی پۆساکی ته ر نه بی، گرنه ئەوه یه لاق دهر خستن، ته عییریک بووه بۆ سه ختی و نار هه تی، بۆیه هیچ په یوه ندیه به وه وه نیه که (ساق) یه کیك بى له سیفه ته کانی خوا، وه ک هه ندیک له وانه گو توویانه، که زی ده پړوی ده که ن له چه سپاندنی ئەو سیفه تانه دا که پینان ده لین: (الصفات الخبرية) وه ک

(عين، وجه، يد) ئەوانە زێدەپۆیی دەکەن و تێدەپەرێن، چونکە جاری وایە خوا ﷻ تەعبیریکی بەکارهێناوە، مەبەستی پێ سیفەتێکی خۆی نەبووە، بۆ وێنە: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور ٤٨، مەبەستی ئەوە نەبێت کە خوا چەندان چاوی هەن! هەر وەها لە شوێنێکی دیکە دەفەرموێ: ﴿وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي﴾ طه، لێرەدا بە تەك دەیهێنێ، لەوی دیکەدا بە کو دەیهێنێ، کەواتە: مەبەست پێی چاودێریکردن و ئاگا لێ بوونە، یان کە دەفەرموێ: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ١٠، لێرەدا خوا ﷻ وشە (ید) بە تەك هێناوە، هەر وەها بە دووانیشی هێناوە: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ﴾ ص: ٧٥، دیسان بە کوێش هێناوە: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيئَانَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ﴾ يس ٧١، ئنجا ئایا دەگونجی بگوتری: خوا دەستیکی هەیە، دووان و، کوێمە لێک دەستی هەن؟ هەموو ئەو تەعبیرانە مەبەست پێیان ئەوەیە: چاکە ی خوا بەسەر ئەوانەو هەیە، ئەو تەعبیرانەش لە زمانی عەرەبییدا هاتوون، وەك: (لِفُلَانٍ يَدٌ عَلِيٌّ)، فلانکەس چاکە یەکی بەسەر منەو هەیە، ئنجا کە دەفەرموێ: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ﴾ ص: ٧٥، واتە: ئادەم بە گرنگی پێدانهووە خۆلقاندووە، یەکی بە یەکی دیکە دەلێ: بە دەستی خۆم ئەوەم کرد، کە مەرج نەبێت بە دەستی خۆی بووبێ، یانی: بە گرنگی پێدانهووە. ﴿يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ﴾، بانگ دەکرین بۆ کڕنووش بردن، وەك سەرزنشتکردن و تەریق کردنەووە شەرمەزارکردن، دەگوتری: کڕنووش بۆ خوا بەرن، بەلام ناتوانن.

﴿خَسِيعَةً أَبْصَرُهُمْ رَهْفَهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ﴾، چاوەکانیان ترس و لەرز دایگرتوون و زەبوونی دایبۆشیون، کاتی خۆشی ساغ بوون و بانگ دەکران بۆ کڕنووش بردن، واتە: لە ژیاڵی دنیا، لەو کاتەدا ساغ بوون و دەیان توانی کڕنووش بەرن، کەچی بانگ دەکران و کڕنووشیان نەدەبرد، ئیستاش کە داویان لێ دەکری بۆ زیاتر شەرمەزارکردن، ناتوانن.

﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له من و لهو كهسه گه پڕی كه ئەم فەرماشته به درۆ دادهنێ، (بۆ منی لێ بگه پڕی)، بێ ئەوهی به خۆیان بزانی پهلکیشیان دهكهین واته: پله پلهو ورده ورده، واوهیان دێنین به رهو سزا.

﴿وَأَمْلِ لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ﴾ ههروهها مۆلهت و بواریان دهدهم، بێگومان نهخشه و پلانی من زۆر بههێزو پتهوه، به دلتیایی خوا ﷻ ئەم گهردوونه و ژیانی مرووف له نیویدا، ههمووی به سیستم و یاسا داناوه.

﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾، یان ئایا بۆیه بپروا ناهینن، چونکه کرێ و پاداشتیکیان لێ داوا دهکە ی و، ئەوان بههۆی ئەو باجهوه که لێیان داوا دهکە ی و، بههۆی ئەو زیانهوه که لێیان دهکەوێ، بههۆی ئەو مالهوهی بهناههق لێیان داوا دهکە ی، بارگرانن ((مُثْقَل)) یانی: باری شان گرانکراو، بۆیه بپروا ناهینن؟

﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ﴾، یان {بۆیه بپروا ناهینن} چونکه نادیارو پهناهیان له لایه، دهینووسن، واته: ئایا دهزانی له قیامهتی بهههشت بۆ ئەوان ههیه، وهك چۆن بۆ ملکهچان بۆ خواو بپرواداران ههیه؟ نهخێر ههچ کام لهو دوو ئەگهرهش نیه، ههچ کام لهم دوو پهڕچهشیان له پڕی دا نین.

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾، ئنجا که حال ئاوايه (ئهی موحهمهد ﷺ!) بۆ بپیارو فەرمانی پهروهردگارت خۆراگر بهو وهك هاوهلی نهههنگه که مه به، کاتیک به پهستی و بێزارییهوه {له خه لکه که ی} - له خوا - پارایهوه، مه بهست پێی یونوسه سهلامی خوا ی له سه ر بێ، که به سه رهاته که ی: له سوورهتی یونسداو، له سوورهتی (الانبیاء) داو، له سوورهتی (الصفات) یش دا، هاتوهو، له چهند شوێنیکی دیکهش له قورئاندا ناوی هاتوه، ئیمه له تەفسیری سوورهتی یونسدا ههموو ئەو ئایه تانه ی له

بارەى یونوسەوہ سەلات و سەلامى خواى لەسەر بى، ھاتوون، ھێناومانن، کورتە باسێکمان لە بارەىوہ لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، کردوہ، خواى میھرەبان بە ۆیغەمبەرى کۆتایی دەفەرمووی: تۆ وەك ھاوہلى نەھەنگەكە مەبە، لە کاتێکدا بە توورەیی و پشوو سواریی و پەستیی بانگی کرد، واتە: بانگی خواى پەرورەدگارى کرد لە نێو زارى نەھەنگەكەدا.

﴿لَوْلَا أَنْ تَدْرِكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ، لَنَذَّالَ الْعُرَاءَ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾ ئەگەر چاکەىەك لە پەرورەدگاریەوہ لە فریای نەھاتباىەو نەىگەشتباىە، فری دەدراىە دەشتەوہ لە ھالێکدا كە سەرزەنشتکراوہ، واتە: نەھەنگەكە دەرى دەھاویشت و ئەو کاتەش گلەیی و سەرزەنشتی دەھاتە سەر.

﴿فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ، فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بەلام پەرورەدگارى ھەلیبژاردو، لە چاکەکانى گیرا، بەھۆى ئەوہوہ كە خواى بە پاکگرت و خەتای لە ملی خوێ کرد، وەك لە سوورەتی (الأنبياء)دا دەفەرمووی: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَكَدَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (٨٧) بەو شیوہى خواى بە پاکگرت و گوتى: بێجگە لە تۆ ھیچ پەرستراویك نیه، پاکیى بۆ تۆ من لە ستەمکاران بووم، (كە پەلەم کردو خەلكى نەینەوام بەجئ ھیشت، بى ئەوہى مۆلەت لە تۆ وەرېگرم ئەى خواى پەرورەدگار!)، یونس ئیجتیھادیكى کردوہ لە بەرانبەر دەقیكدا كە خوا فەرموویەتى: خەلكى نەینەوا بانگەواز بكە، بەلام كە خەلكەكە بە دەنگیەوہ نەھاتوون، یاخود ئازاریان داوہو ناپەھەتیان کردوہ، توورە بووہو بەجیھێشتوون، بى ئەوہى مۆلەت لە خواى پەرورەدگار وەرېگری، لەسەر ئەوہش خوا ﷻ لە سکی نەھەنگدا زیندانىی کرد، ھەتا لەویدا پەشیمان بووہوہو، پاکیى بۆ خوا دەرېری و، دانى بەھەلەو ستەمى خوێ داھێنا، ئنجا خوا ﷻ دەرېازى کرد، دوایى پەرورەدگارى ھەلیبژاردو گیراشى لە چاکان واتە: لە پێغەمبەرەن سەلات و سەلامى خویان لەسەر بى، چاکیى پێغەمبەرەن سەلات و سەلامى

خوایان لەسەر بۆی لە لووتکە دا بوو، هیچکەس وەك پیغمبەرانی پاك و چاك
بۆ خوا صولحاو نەبوو.

﴿وَأَن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾، نزیكە
ئەوانەى بێپروا بوون بە چاوەکانیان بتخلیسکێنن، واتە: هێندە بە توو پرەیی و
پەستی تەماشات دەکەن، خەریکن بە دیدەى چاوەکانیان بتخلیسکێنن، یاخود
بتفەوتێنن، یاخود خەریکن چاوی نییت بکەن واتە: چاوت لى بدەن، وەك دواى
باسى دەکەین، لە کاتێکدا گوێیستى زیکر دەبن، گوێیستى قورئان دەبن، لەو
کاتەدا زیاتر رقیان لە تۆ هەڵدەستى و بە چاوى پر رق و کین تەماشات
دەکەن، یاخود دەیانەوێ چاوت لى بدەن، وەك کوردەوارى خۆماندا دەلێن:
بەچاوەوە بوو، یان چاوی لێیدا، یان چاوی زار لێیدا، سەربارەش دەلێن: بە
دنیایى ئەو شێتە.

﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، لە حالێکدا (کە ئەم قورئانە) تەنیا بیرخەرەوێ،
ناوبانگ و شەرەف و پیگەى بەرزە بۆ تیکرای جیهانیان، هەر کەسێک لە
جیهانیان دەست بەم قورئانەوە بگرێ و لى تیبگات و تیبدا پى بگات، پى
بەرز دەبێتەو، پى هۆشیار دەبێتەو، قورئان پەندو ئامۆزگاریە بۆ تیکرای
جیهانیان.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

پاریزکاران جیگایان بەهەشتی پەر نازو نەعمەتەو، یە کسانکردنی مسوڵمانان و تاوانباران، دژی عەقڵ و زگمەک و وەحییە، بێروایان مەگەر بێرۆکە ئەفسانەییەکانیان، ئەگەرنا هیچ بنەمایەکیان نیە بۆ ئەو لاف لێ دانانەیان و بێرۆکە ی ئەفسانەییەش نابێتە بنەما بۆ هیچ شتێک:

خوای دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝٣٤ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝٣٥ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝٣٦ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝٣٧ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۝٣٨ أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَلَيْنَا بَلَاغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۝٣٩ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ۝٤٠ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۝٤١﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

١- ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾، بە دنیایی بۆ پاریزکاران لە لای پەرورەدگاریان باخە پەر نازو نەعمەتەکان هەن، (جَنَّاتٍ) کۆی (جَنَّة) یەو بە مانای باخ و بیستان دێ، ئنجا باخ کە بە عەرەبی (بُستان) ی پێ دەلێن، بریتییە لەوهی درەختی میوهی تێدابی، سەوزایی و تەرەکاری تێدابی، دانەوێڵە تێدابی، گۆل و گۆلزاری تێدابی، ئەوانە ی هەموویان تێدابن.

لێرەدا کە دەفەرموێ: (جَنَّاتِ النَّعِيمِ)، (جَنَّاتٍ): پالدارو (مُضَاف)، (نَعِيم) پال بۆ لادراو (مُضَاف إِلَيْهِ)، ئەمەش ئەو دەگەینێ کە بەهەشتەکان بە نازو نەعمەتەکانەو ناسراون، واتە: لەو باخانەدا تەنیا نازو نەعمەت هەیە بۆ کەسانێک، ئەو باخانە دەبنە موڵکیان.

(٢) - ﴿أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾، {لەم ئایە تانەدا خوا ﷻ ھوت بیروکە ی پووچی بیروایەکان دەخاتە روو، ئەمە یەکیکیانە، ئایا بۆ خوا ملکەچان وەك تاوانباران لی دەکەین؟ ئەم پرسیارکردنە پرسیار کردنی سەرزەنشتکردن و بەھەلە دانان و نکوولییکردن (الْإِسْتِفْهَامُ: لِلتَّوْبِيخِ وَالتَّخْطِئَةِ وَالْإِنْكَارِ)، واتە: ناگونجی بۆ خوا ملکەچان، وەك تاوانبارێک کە لە خوا یاخیین، مامەلەیان لەگەڵدا بکری و ناگونجی بیانخەینە تەرازووێکەو پێکیان ھەلسەنگینین، (أَيْنَ الثُّيَاءِ مِنَ الثَّرَى) ئەستیرە لە کوێ و خۆل لە کوێ؟ وەك کوردەواری دەلێن: نێوانیان ئاسمان و پێسمانە، (ئاسمان: سەری، پێسمان: زەوی).

(٣) - ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾^(١)، چیتان لێھاتو، چۆن بریار دەدەن؟ واتە: ئایا ئێوە عەقل و ھۆشتان لە لای خۆتان ماو؟ ئایا عەقل و ھۆشتان تێکنەچوو؟ چیتانە کە بەم شیوە بریار دەدەن! چونکە کافرەکانی مەککە کاتێک تەماشای مسوڵمانانیان دەکرد، پەش و پرووت و کوێلەو بێ دەسەلاتن، دەیانگوت: ئایا ئەوانە دەچنە بەھەشتی و ئێمە دەچینە دۆزەخ؟ ئەگەر ئەوان بچنە بەھەشتی، ئێمە لە پێش واندا دەچین، ئنجا خوا ﷻ بۆ بەرپەرچدانەوێ قسەکە ی ئەوان دەفەرموی: ﴿أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾، ئایا ئەو بۆ خوا ملکەچانە، با پەش و پرووت و سادەش بن، وەك ئەو تاوانبارانە تەماشای دەکەین، با دەولەمەند و دەسەلاتداریش بن؟ بۆچی پێتان وایە تەرازوو و پێوھری لای خوا، وەك ھی ئێوەیە، کێ دەولەمەند بێ، لە لای خوا خۆشەویستتر بێ و کێ دەسەلاتدارتر بێ، لە لای خوا خۆشەویستتر بێ، لەگەڵ ئەوێشدا کە دەولەمەندییەکە ی دەسەلاتەکە ی بە زۆلم و ستەم و خۆسەپاندن و قوورخکاری و گەندەلیی پەیدا کردو؟ بۆیە دەفەرموی: ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، چ شتیکتان بۆ پەیدا بوو، چۆن دادوھری دەکەن، ھەر لەبەر ئەوێ لە دنیا دا سامندارتن و بەدەسەلاتن، لەگەڵ ئەوێشدا کپنووش بۆ خوا نابەن و روو لە خوا ناکەن و، لەگەڵ ئەوێشدا پابەند نین بە شەریعەتی خواو، لەگەڵ ئەوێشدا پرواتان بە دیداری خوا نیو، پرواتان بە پیغەمبەری خوا و پەيامی خوا نیو، پێتان

(١) مَا لَكُمْ: أَيُّ شَيْءٍ حَصَلَ لَكُمْ، چیتان بۆ پەیدا بوو؟

وايه له گه‌ڵ ئه‌و مسوڵمانانه‌دا يه‌كسانتان ده‌كه‌ين؟ ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ (إِسْتِفْهَامٌ إِنْكَارِيٌّ لِحَالَةِ حُكْمِهِ، وَهُوَ إِسْتِفْهَامٌ إِنْكَارِيٌّ ثَانٍ)، ئه‌مه پرسيارکردنێکی نكووڵيلێكرانه‌و په‌خه‌ ليگرايه‌يه بۆ چۆنيه‌تي دادوه‌ري کردنه‌كه‌يان، كه ئه‌مه دووه‌مين پرسيارليێكردنێ نكووڵيلێكه‌رانه‌.

٤- ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ يان ئايا ئيوه‌ كتيبيكتان هه‌يه، نووسراويكتان هه‌يه، تتييدا ده‌خويننه‌وه، واته: ئه‌گه‌ر له‌ پرووی عه‌قلييه‌وه به‌لگه‌يه‌كتان به‌ده‌ست نيه، ئايا له‌ پرووی نه‌قلييه‌وه به‌لگه‌يه‌كتان به‌ده‌سته‌وه هه‌يه، ئايا كتيبيكي خواتان له‌به‌ر ده‌ستدا هه‌يه، خوا شتيكي واي فهرمووبی، كه چاك و خراپ، تاوانبارو فهرمانبه‌ردار بۆ خوا، وه‌ك يه‌ك بن؟ (تَدْرُسُونَ: الدَّرْسُ تَنَاوُلٌ أَثَرِ الْعِلْمِ)، (درس) بريته‌ له‌وه‌ی شوينه‌واری زانست و زانباري وه‌رگيری و، چونكه ئه‌گه‌ر كه‌سيك بيه‌وي شوينه‌واری زانباري وه‌رگيری و له‌به‌ري بكات، ده‌بی بيخويننه‌وه، بۆيه له‌وه‌وه وشه‌ی (تَدْرُسُونَ) به‌ مانای (تَقْرُؤُونَ) خویندن و ليكولینه‌وه‌يه‌و، ئيستاش هه‌ر به‌کارده‌هيێری، (يَدْرُسُونَ) واته: ده‌خويننه‌وه‌وه لێ ده‌كوڵيته‌وه‌وه لێ ورد ده‌بيته‌وه، ئنجا ئه‌وه‌ی پيشی سه‌رزه‌نشته‌کردن و نكووڵيلێكردن له‌ قسه‌كانيان بوو، ئنجا ده‌گوازيته‌وه بۆ به‌لگه‌ هينانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی درۆ ده‌كه‌ن، بۆيه ده‌فهرمووی: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ ئايا نووسراويكتا هه‌يه كه تتييدا ده‌خويننه‌وه؟.

٥- ﴿إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْزُرُونَ﴾ كه بۆ ئيوه‌ له‌و كتيبه‌دا هه‌يه، هه‌رچی هه‌لييێرن؟ ئايا كتيبيكي واتان هه‌يه، كه هه‌رچی ئيوه‌ بتانه‌وي و، دڵ په‌سندی ئيوه‌ بی، له‌وي‌دا هه‌بی؟ (هَذِهِ الْجُمْلَةُ فِي مَوْضِعٍ مَّفْعُولٍ تَدْرُسُونَ، أَي: تَدْرُسُونَ هَذِهِ الْعِبَارَةُ) ئه‌م رسته‌يه: ﴿إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْزُرُونَ﴾ ده‌بيته‌ به‌ركار بۆ (تَدْرُسُونَ) واته: تتييدا ده‌خويننه‌وه كه ئيوه‌ هه‌رچی هه‌لييێرن، بۆ ئيوه‌ هه‌يه له‌و كتيبه‌دا؟ كه به‌ دليايي ئه‌مه‌ش هه‌ر بيروكه‌يه‌كي ديكه‌ی ئه‌فسانه‌يي ئه‌وان بووه‌.

(٦)- ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾ یان ئایا ئیوه سویندانیکتان لەسەر ئیمه هەن، {سویندیمان بۆ خواردوون و بەلێنمان پێدان،} هەتا روژی قیامت، که هەرچی بپار بدن، بۆتان هەبێ؟ واتە: شتی وانیه.

ئەو دوو (إِنَّ) یه، ئەوهی پیشی دەفهرموێ: ﴿إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لِمَا تَخَيَّرُونَ﴾ ئەوهی دووهم دەفهرموێ: ﴿إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾ هەقی خۆیان بوو (أَنَّ) بن و بگوتری: (أَنَّ لَكُمْ فِيهِ لِمَا تَخَيَّرُونَ)، و (أَنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ) بەلام بەهۆی ئەوهوه که (ل) ههیه: (لِمَا تَخَيَّرُونَ) ئەوی دیکه (لِمَا تَحْكُمُونَ) لەبەر ئەوه فەتەحە ی هەمزە که کراوه بە ژێر، چونکه ئەو (ل) تاییه ته به (إِنَّ) وه، بۆیه سەر (فتحة) ی هەمزە که کراوه بە ژێر (كسرة).

(٧)- ﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾ لێیان بپرسه کامیان ئۆبالداری ئەوهیه، واتە: کامیان که فیلی ئەوهیه ئیمه سویندیکی ئاوامان بۆ خواردوون، بەلێنیک ئاوامان پێدان، ئەمه جوړیکه له گالته پیکردنیا، یاخود (زَعِيمٌ) یانی: سەرپەرشتیاری ئەوه که بەلێنی وایان پێدرا بۆ و سویندیکی وایان بۆ خورابی، واتە: وتەبێژ به ناوی ئەو خەڵکهوه، کێیان وتەبێژ، یان کێیان سەرپەرشتیاره، یاخود کێیان ئۆبالداره، لێیان بپرسه؟

(٨)- ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ یان ئایا هاوبه شانیکیان هەن (بۆ خوا له پەرسترا نی دا)، دەبا هاوبه شه کانیان بێنن ئەگەر له راستان، ئەمه دوو واتای هەن:

أ- ئایا پەرستراوێکیان هەن، که دهیانکه نه هاوبه ش بۆ خوای بهرز؟

ب- ئایا هاوبه شانیکیان هەن، که لهو جوړه بیروبۆچووناندا که سانیکی هاواریان بن و به شداریان بن لهو جوړه بیرکردنه وه ده؟ دەبا هاوبه شه کانیان بێنن، ئەگەر له راستان.

که دهفهرموێ: ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾ (بَالِغَةٌ أَي: مُتَّاهِيَةٌ التَّوَكُّيد) واتە: پێی گهیبیته ئەوپهڕی جهخت لەسەر کرانهوه،

(أَيْمَان) كۆی (يَمِين)ە، بەلام مەبەست پێی بەلێن و پەیمانە، واتە: بەلێن و پەیمانیک بە سوێند جەختی لەسەر کراپیتەو (عُهُودٌ مُّوَكَّدَةٌ بِالْأَيْمَان) یانی: بەلێن و پەیمانانیکمان پێداین کە بە سوێندان جەختیان لەسەر کراپیتەو، کە دەفەرموی: ﴿بَلِّغُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، واتە: ئەو بەلێن و پەیمانانە ی پێاندراون، تاكو رۆژی قیامت، واتە: تاكو كۆتایی بڕ بکات، ئایا بەلێنی و امان پێداون؟ بە دلناییی نەخیر، وەك گوتمان: ئەمە هەمووی جوړیکە لە گەڵتە پێکردن، واتە: ئایا ئێمە بەلێن و پەیمانیک و امان پێداون، کە سوێندمان بوو خواردن، ئەو بەلێن و پەیمانە بوو ئێمە پابەندکەر بۆ، هەتا رۆژی دوایی؟ نەخیر ئەو بیروکانە ی ئەوان هەموویان ئەفسانەیین و هیچیان واین.

لێرەدا خوا ﷻ چوار ئەگەری پووچی ئەو بیروایانە ی هێناون:

یەكەم: هەبوونی بەلگە ی عەقڵی، وەك دەفەرموی: ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، چیتانە چۆن بریار دەدەن، واتە: هۆش و عەقڵتان لە كوێیە؟

دووهم: نەبوونی بەلگە ی نەقڵی، وەك دەفەرموی: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾، ئایا کتیب و نووسراویکتان هەیه تێیدا بخویننەو؟ ئەوەشیان نیە.

سێهەم: ئەو کە لەلایەن خواوە بەلێنیان پێدرا بۆ: ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِّغُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾، ئایا بەلێنتان پێدراوە، بەلێنیک وای کە بە سوێندان جەختی لەسەر کراپیتەو، بەردەوام بۆ تاكو كۆتایی؟ زۆر جار: ﴿إِن يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، تەعبیری پێ دەکری بۆ كۆتایی شتیک، نەخیر بەلێنی ئاویان پێ نەدراوە بە زارەکی، واتە: نە بەلگە ی عەقڵیان هەیه، نە بەلگە ی نووسینیان هەیه، نە بەلگە ی زارەکی، کە پەیمان و بەلێنیک وایان پێدرا بۆ.

چوارەم: ﴿أَمْ لَمْ شُرَكَّاؤُكُمْ﴾، ئایا هاوبەشیان هەن، هاوبەش لەو بیرو رایانەدا، یاخود هاوبەشیکانیک کە کردوویان بە هاوبەشی خوا لە پەرستراو؟.

پیتی (ف) کہ ده فہ رموی: ﴿فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ﴾ (ف): فَصِيحَةٌ لِأَنَّهَا أَفْصَحَتْ عَنْ شَرْطٍ مُّقَدَّرٍ، أَي: إِنْ كَانَ ذَلِكَ كَذَلِكَ، فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ (ف) (فصیحة) یہ چونکہ مہرجیکی مہزنہ نہ کراو ده گہ یہ نی، یانی: تہ گہر تہوہ بہو شیوہ یہ، ده با ہاوبہ شہ کانیان بیتن.

خاوه نی کتبی: (إعراب القرآن الکریم)، (محی الدین درویش) ^(۱) ده لی:

(سَبْعَةُ اسْتِفْهَامَاتٍ وَقَدْ خَرَجَتْ عَنْ مَعْنَاهَا الْأَصْلِي إِلَى الْإِنْكَارِ وَالتَّوْبِيخِ وَالتَّقْرِيعِ عَلَى مَا أَرْجَفُوا بِهِ مِنْ زَعْمِهِمْ: أَنَّ اللَّهَ فَضَّلَنَا عَلَيْكُمْ فِي الدُّنْيَا، فَلَا بُدَّ مِنْ أَنْ يُفَضَّلَنَا عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرَةِ، أَوْ عَلَى الْأَقْلَ إِنْ لَمْ يَحْضَلِ التُّفْضِيلُ، فَلَا أَقْلَ مِنَ الْمُسَاوَةِ: الْإِسْتِفْهَامُ الْأَوَّلُ: ﴿أَفَجْعَلُ الْمُتْسِلِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ الثَّانِي: ﴿مَا لَكُمْ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ الثَّلَاثُ: ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ الرَّابِعُ: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ الْخَامِسُ: ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ السَّادِسُ: ﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾، الْإِسْتِفْهَامُ السَّابِعُ: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾).

لیرہدا خوا ﷺ حہوت پرساری کردوون کہ له مانای تہ سلی خویان براونہ دہر، (تو کہ پرسار دہ کھی، چاوه ری وہ لام دہ کھی، بہ لام لیرہدا تہو حہوت پرسارہ، ہیچیان مہ بہ ست پیان تہوہ نیہ چاوه ری وہ لام بی، بہ لکو ہموویان) مہ بہ ست پیان: نکو و لیلی کردن و سہر زہن شکردن و رہ خنہ لیگرتنہ، لہ سہر تہو بیرو بوچوونہ تہ فسانہ بیانہ یان [تہو کاتہ ہی زلزلہ کانی قورہ ییش، کہ تہم قورٹانہ لہو ژینگہ و کو مہ لگہ یہدا دابہ زیوہ، بہ لام کافرہ ملہورہ کانی ٹیستاو پیش ٹیستاو دوا ی ٹیستاش ہہر دہ گرتہوہ، ہہر و ہک مسولمانہ سادہ کانی ٹیستاو پیش ٹیستاو دوا ی ٹیستاش دہ گرتہوہ]، کہ دہ یانگوت: خوا ٹیمہ ی لہ دنیا دا بہ سہر ٹیوہدا ہہ لہ بزاردوہ، (مال و سامان و دہ سہ لاتی زیاتری پیداوین و

دیاره ئیمه له لای خوا خوشهویستین، کهواته: ده‌بی له پوژی دواایش دا هەر ئیمه به‌سەر ئیوه‌دا هه‌لبژی‌ری، یان به‌لای که‌مه‌وه، ئه‌گەر هه‌لیشمان نه‌بژی‌ری، ئیمه‌ش وه‌ک ئیوه هەر دیننه به‌هه‌شت و له‌گه‌ڵ ئیوه‌دا یه‌کسان ده‌بین، بۆیه خوا ﷻ هه‌وت جووره‌ پرسیارکردنی لێ‌رده‌دا هیناون:

یه‌که‌م: ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَجَعَلَ الْمُتَسِلِّينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾، ئایا مسوڵمانان و ملکه‌جان، وه‌ک تاوانباران یه‌کسان ده‌که‌ین؟.

دووهم: ﴿مَا لَكُمْ﴾، چیتانه، عه‌قلتان له‌ کوێیه‌؟

سێیه‌م: ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، چۆن دادوه‌ری ده‌که‌ن و پریار ده‌ده‌ن؟

چواره‌م: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ (٣٧) **إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْيَوْنَ** (٣٨)، ئایا کتیب و نووسراویکتان هه‌یه، تێیدا ده‌خویننه‌وه، که هه‌رچی ئیوه هه‌لبژی‌رن، بۆ ئیوه هه‌یه؟.

پنجه‌م: ﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، ئایا ئیوه سویندانیکتان له‌سه‌ر ئیمه هه‌ن، واته: به‌لێن و په‌یمانێک که به سویندان دُنیا کرانه‌وه، که هه‌تا کو‌تایی هه‌رچی ئیوه بتانه‌وی بۆ ئیوه هه‌بی؟

شه‌شه‌م: ﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾، لێیان به‌رسه کامیان ئو‌بالدارو ده‌مراستی ئه‌وه‌یه؟.

حه‌وته‌م: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾، یان ئایا هاوبه‌شانیکیان هه‌ن، له بیرو رایه‌کانیادا، یاخود هاوبه‌شانیکیان هه‌ن له په‌رستنی خوادا، با هاوبه‌شه‌کانیان بێنن ئه‌گەر راست ده‌که‌ن.

مەسەلە ی دووهم:

لە پۆژی دوایدا کە تەنگانەیه کی گەورەیه بۆ بێ پروایان، داویان لێ دەکری کړنووش بۆ خوا بێن، بەلام بۆیان نالوی و چاویان ترس و لەرزو زەبوونی دایده پۆشی، لە سۆنگە ئەوێ کە لە دنیادا ساغ و سەلامەت بوون و داویان لێ دەکرا کړنووش بەرن، بەلام کړنووشیان بۆ خوا نەبردو بەندایەتیان بۆ خوا نەدەکرد:

خوا دەفەر موی: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (٤٢)
 خەشە ئاڤرەم رەهەم زە وەد کائوا یدعون الی السجود و هم سلیمون ﴿٤٣﴾.

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج بڕگەدا:

(١)- ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، ئەو پۆژە لاق دەردەخری، خۆیندر اویشەتەوه: (يَوْمَ تَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ)، ئێبو عەباس وای خۆیندۆتەوه، ئەو پۆژە لاق دەردەخات، یانی: سەختی لاق دەردەخات، جاری ئێمە کۆی بڕگەکان شی دەکەینەوه، دوا یی هەلۆستەیه کی تاییەت لەبەردەم ئەم رستە موبارەکەدا دەکەین.

(الطبري) دەلی: (يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، قَالَ جَمَاعَةٌ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ مِنْ أَهْلِ التَّأْوِيلِ: يَبْدُو عَنْ أَمْرِ شَدِيدٍ)، ئەو پۆژە لاق هەلدەکری، تەبەری دەلی: کۆمەلێک لە هاوێلان و شوێنکەوتوو، لە ئەوانە قورئانیان پوو نکر دۆتەوه، گوتوو یانە: (يَبْدُو عَنْ أَمْرِ شَدِيدٍ) ئەو پۆژە بارودۆخیکی سەخت دێتە گۆری و دەردەکەوی.

(٢)- ﴿وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾، بانگ دەکری بۆ کړنووش بردن، بەلام ناتوانن، هەلبەتە قیامەت شوینی بەندایەتی بۆ خوا کردن و ئەرکدار (مکلف) بوون نیە، بەلام ئەمە بۆ سەر زەشتکردنیان، ئەگەر نا دنیا شوینی تیدا تاقیکرانەوه و داوا

لێکرانی کړنووش بردنه و دواړوژ هی ټه وه نیه، به لām ته نیا وهك سهرزه نشتکردن و شهرمه زارکردن، داوایان لئ ده کړئ کړنووش بهرن، خواش ﷻ ده زانئ که ناتوانن.

٣- ﴿خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ﴾، چاوه کانیان ترس و لهرز دایگرتوون، چاوه کانیان به ترس و له رزن، ﴿خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ﴾، له پرووی ریزمانییه وه له شوئیی (حال) دایه، بویه مه نصووبه ﴿خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ أَي: ذَلِيلَةً مُتَوَاضِعَةً﴾ چاوه کانیان زه بوون و ملکه چن.

٤- ﴿تَرَهَقَهُمْ ذِلَّةٌ﴾، زه بوونیان به سهر هه لکشاهه، (أي: تَعْلُوهُمْ وَتَغْشَاهُمْ ذِلَّةٌ وَحَسْرَةٌ وَنَدَامَةٌ)، زه بوونی و په شیمانی و داخ و خهفت و مهینه تی دایپووشیوون.

٥- ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِمُونَ﴾، له حالیکدا که (له ژیا نی دنیا دا) بانگ ده کران بو کړنووش بردن و ساغ و سه لامه تیش بوون، (أي: مُعَافُونَ مِنَ الْعِلَلِ أَصْحَاء) هیچ نه خووش نه بوون و ساغ و ته ندروست بوون، بانگ ده کران کړنووش بو خوا بهرن له دنیا دا، به لām کړنووشیان نه ده برد، لیره که پیان ده گوترئ: کړنووش بو خوا بیهن، ته نیا وهك سهرزه نشتکردنه، ټه گه رنا خوا ی په روه ردگار ده زانئ که لیره ناتوانن، چونکه له دنیا دا نه یانکر دوه.

هەلۆهستەیهک لە بارەیی ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، دوو

لە بارەیی ئەم پرستە موبارەکەووە کە گوتمان: هەلۆیستەیهکی لە بارەووە دەکەین ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، (القرطبي) دەلی: (وَقِيلَ: سَاقُ الشَّيْءِ أَصْلُهُ الَّذِي بِهِ قَوَامُهُ، كَسَاقِ الشَّجَرَةِ وَسَاقِ الْإِنْسَانِ)، گوتراو: (ساق) بنەرەت و کەلهشی شتە، وەك قەدی درەخت و لوولاکی مرووف.

ئەجانیان ئەو تەعبیرە مەبەست پێی چییە؟! تەبەیری لەو بارەووە لە سێ لە زانیانەووە، سێ قسە هێناون:

یەكەم: لە ئێبنو عەباسەووە (خوا لە خوێ و بابی رازی بێ) دەلی: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ قَالَ: هُوَ يَوْمٌ حَرْبٍ وَشِدَّةٍ، (جامع البيان: ٣٤٧٦، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، گوتووێتی: ئەم تەعبیرە بۆ پوژی جەنگ و پوژی سەختیی بەکارهاتو، یانی: قیامەتیش پوژیکی سەختەو دژوارە، مەبەست پێی ئەوێ.

دووهم: (وَكَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: يُكْشَفُ عَنْ أَمْرِ عَظِيمٍ، أَلَا تَسْمَعُ الْعَرَبُ تَقُولُ: وَقَامَتِ الْحَرْبُ بِنَا عَنْ سَاقٍ) (جامع البيان: ٣٤٧٨).

واتە: ئێبنو عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلی: (يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) واتە: کاریکی مەزن دەرەکەوێ، چونکە عەرەب گوتووینانە: (وَقَامَتِ الْحَرْبُ بِنَا عَنْ سَاقٍ) جەنگ کەوتە سەر پێ بۆ ئێمە، واتە: جەنگ بەرپابوو و هاتە سەر لاق.

سێهەم: (عَنْ مُجَاهِدٍ: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ قَالَ: شِدَّةُ الْأَمْرِ وَجِدَّةٌ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: هِيَ أَشَدُّ سَاعَةٍ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ) (جامع البيان: ٣٤٧٧).

موجاهید گوتووێتی: بریتیه لە سەختیی کاریک و جیدی بونی، ئێبنو عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلی: ئەو کاتە سەختترین کاتە لە پوژی قیامەتدا.

(القرطبي) له باره‌ی ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ هوه، ده‌لئ: (وَقَرَأَ) ابْنُ عَبَّاسٍ
 ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ بِنَاءٍ مُّسَمًّى الْفَاعِلِ، أَيُّ تَكْشِيفُ الشَّدَّةِ أَوْ الْقِيَامَةِ، عَنْ
 سَاقِهَا، كَقَوْلِهِمْ: شَمَرَتِ الْحَرْبُ عَنْ سَاقِهَا، قَالَ الشَّاعِرُ: فَتَى الْحَرْبِ إِنْ عَضَّتْ
 بِهِ الْحَرْبُ عَضَّهَا ... وَإِنْ شَمَرَتْ عَنْ سَاقِهَا الْحَرْبُ شَمَرَا).

واته: (ابن عباس) به (تَكْشِيفُ عَنْ سَاقٍ) ی خویندووتهوه، واته: سه‌ختی یان
 قیامه‌ت لاقى هه‌لده‌کات، وه‌ک گوتراوه: (شَمَرَتِ الْحَرْبُ عَنْ سَاقِهَا) جه‌نگه‌که
 لاقى خو‌ی ده‌رخست، شاعیریش گوتوو‌یه‌تی: (فَتَى الْحَرْبِ إِنْ عَضَّتْ بِهِ الْحَرْبُ
 عَضَّهَا ... وَإِنْ شَمَرَتْ عَنْ سَاقِهَا الْحَرْبُ شَمَرَا) گه‌نجی جه‌نگ ته‌گه‌ر جه‌نگ
 گه‌زی ته‌ویش ده‌یگه‌زی و، ته‌گه‌ر لاقى خو‌ی ده‌رخست ته‌ویش لاقى خو‌ی بو
 هه‌لده‌کا، پێی بو هه‌لده‌کاو، خو‌ی بو گورج و گۆل ده‌کات.

هه‌ر (القرطبي) ده‌لئ: (وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ) أَيُّضًا وَالْحَسَنُ وَأَبِي الْعَالِيَةِ
 «تُكْشَفُ» مَعْنَى يُكْشَفُ وَمِنْهُ: أَكْشَفَ الرَّجُلُ فَهُوَ مُكْشَفٌ، ثَبِنُو عه‌باس و
 حه‌سه‌نى به‌صرایی و ته‌بولعاليه‌ خویندوو‌یانه‌ته‌وه: (تُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) چونکه
 هه‌ر شتێک له‌ جه‌سته‌ی مرو‌ف‌دا دووان بێ، مێینه‌ی مه‌جازی (مؤنث مجازی)
 یه، وه‌ک چاو و ده‌ست و ساق و گو‌ی، خویندراوه‌ته‌وه‌ش: (تُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ)
 ته‌و کاته‌ش له: (أُكْشِفَ) هوه‌ هاته‌وه (أُكْشِفَ، يُكْشِفُ، فَهُوَ مُكْشَفٌ)، ده‌ریخست،
 ده‌ری ده‌خات، ته‌و ده‌رخراوه.

شه‌وکانی ده‌لئ: (قَالَ ابْنُ قُتَيْبَةَ: أَصْلُ هَذَا أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا وَقَعَ فِي أَمْرٍ عَظِيمٍ
 يَحْتَاجُ إِلَى الْجِدِّ فِيهِ شَمَرَّ عَنْ سَاقِهِ، فَيُسْتَعَارُ الْكُشْفُ عَنِ السَّاقِ فِي مَوْضِعِ
 الشَّدَّةِ) واته: ثَبِنُو قوته‌یه‌ گوتوو‌یه‌تی: ریشه‌ی ته‌م ته‌عبیره‌ له‌وه‌وه‌ هاته‌وه،
 که‌ پیاو کاتی‌ک ده‌که‌و‌یت‌ه‌ کاری‌کی مه‌زنه‌وه‌و پێو‌سته‌ی به‌وه‌ ده‌بی تێدا زۆر
 هه‌و‌ل بدات، لاقى خو‌ی هه‌لده‌کات، ئنجا لێره‌دا لاق هه‌لکردن، خوازراوه‌ته‌وه
 بو هه‌ر شتێک سه‌خت بێ.

کهواته: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ هیچ په یوه نندی به خواي په روږدگار هوه نیه، که ئه وه سیفه تیکی خوا ﷺ بئ، خوا نه یفه رمووه: (يَوْمَ أُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ)، ئه و پوژهی لاق هه لده که م!، ئه و پوژهی لاق هه لده کړئ واته: پوژیکی سهخت و دژواره، عه رهب ئه و ته عبیره یان به کاره یناوه و، هیچ په یوه نندی به یه کیك له سیفه ته کانی خواي به رزو مه زنی بئ وینه وه، نیه و هر مش و مړیک له و باره وه بئ پاساوه و، خواي به رزو بئ وینه به شیوازو ته عبیری دیکه باسی سیفه ته کانی خوئی ده کات.

له نۆږه کومه لایه نښه کول

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/عەلی بابیر

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆډی

که نای

پاڼه یانډنئ مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

AliBapir

QR Code 1

AliBapir

QR Code 2

AliBapir

QR Code 3

مەسەلە ی سێهەم:

هەرەشەکردنی خوا لە بێپروایان و ڕوونکردنەوهی پەلکێشکردنی بۆیان و، بوار
پێدانى بۆیان و، نەبوونی هیچ پەرچ و لەمپەرێک لەبەر دەم ڕوا هێنانیان دا:

خوا دەفەرموێ: ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ۚ وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۚ﴾ ٤٥ ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۚ﴾ ٤٦ ﴿أَمْ
عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۚ﴾ ٤٧

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە شەش ڕەگەدا:

(١)- ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾، لە من و لەو کەسە بگەڕێ کە ڕوای بەم
فەرماشتە نیه، ئەم فەرماشتە بە درۆ دادەنێ، ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾، دەگونجێ مەبەست
پێی قورئان بێ، دەشگونجێ مەبەستی پێ ئەو قسەیە بێ، کە باسی زیندوو کرانەوهو
سزاو پاداشتی قیامەت دەکات، کە ئەویش هەر لە قورئاندا هەیه، لە من و لەو گەڕێ،
واتە: بۆ منی لێ گەڕێ و وازی لێ بێنە، بزانه چۆنی سزا دەدەم!

(٢)- ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بێ ئەوهی بە خۆیان بزائن پەلکێشیان
دەکەین، واتە: پەلکێشیان دەکەین بەرەو سزا، (الْإِسْتِدْرَاجُ: اسْتِنْزَالُ الشَّيْءِ مِنْ دَرَجَةٍ
إِلَى أُخْرَى فِي مِثْلِ السَّلْمِ)، (اسْتِدْرَاجُ): ئەوهیە شتێک پلە پلە بێنیه خواری، وەك چۆن بە
پەژەو قادرمەیهك دا دەیهێنیه خواری، واتە: منیش ئاوا پەلکێشیان دەکەم و لە سزا
نیزیکیان دەخەمهوه، بێ ئەوهی بە خۆیان بزائن، چونکە مەروڤ بێ ئەوهی هەست
پێ بکات، ورده ورده بەرەو مەرگ دەڕوات، بە نەبەت بێپروایانەوه بەرەو مەرگ و
دوایی بەرەو قوناغی بەرزەخ، کە تێیدا سزا دەدرێن و، دوایی قوناغی قیامەت.

(٣)- ﴿وَأَمْلِي لَهُمْ﴾، مۆلەتیشیان دەدەم، ڕەستیان بۆ درێژ دەکەم، (وَأَمْلِي: مُضَارِعُ أَمَلِي،
مَقْصُورًا مَعْنَى أَمَهْلٍ وَآخَرٍ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الْمَلَا مَقْصُورًا، وَهُوَ الْحَيْنُ وَالزَّمَنُ، وَمِنْهُ قِيلَ

لِّلَّيْلِ وَالنَّهَارِ: الْمَلَوَانِ، فَيَكُونُ أَمَلِي مَعْنَى طَوَّلَ فِي الزَّمَانِ، وَمَصْدَرُهُ إِمْلَاءٌ وَشَهَى (أَمَلِي) کرداری (مُضَارِعٌ) ه، له کرداری (أَمَلِي) وه، هاتوه، (مَعْنَى أَمَهَلَّ وَأَخَّرَ) واته: مۆله تی داو دوایخست، (أَمَلِي) ش داواشراوه له وشهی (مَلَا) وه، به بی هه مزه که به مانای کات دی، بۆیه به شهو و پۆژان گوتراوه: (الْمَلَوَانِ) واته: دوو کاته کان، تَنَجَا (أَمَلِي) (مَعْنَى طَوَّلَ فِي الزَّمَانِ) واته: کاتیان ده ده می یان رستیان بۆ درێژ ده که مه وهو مۆله تیان ده ده م، چاوه که هی (إِمْلاء) ه.

٤- ﴿إِنْ كِيدِي مَتِينٌ﴾ به دلنایی فیلێ من، (نه خشی من) زۆر به هیزو پته وه.

٥- ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾ یان ئایا تۆ داوای کرێ و پاداشتیان لێ ده که ی، (بۆیه بپروا ناهینن)، ئه وان له بهر باجدان بارگرانکراون و باری شانیان قورس بووه؟ (مُثْقَل) واته: بارگرانکراو، شانگرانکراو، (الْمُثْقَلُ: الَّذِي حُمِّلَ عَلَيْهِ شَيْءٌ ثَقِيلٌ)، (مُثْقَل) که سیکه شتیکی قورسی خرابیته سه ر شان.

٦- ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ﴾ {یان بۆیه بپروا ناهینن} چونکه په نهانیان له لایه و تَنَجَا ئه وان ده ینووسن، (ده زانن که سه ره نجمی چاکیان هه یه، بۆیه بپروا ناهینن؟)، (أَيُّ: أَعِنْدَهُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ)، ئایا زانیاری په نهانیان له لایه، وشهی (عِلْمٌ) که پالدراو (مضاف) ه، قرتیتراوه، چونکه به رهوت و سه لیه ده زانری، ئایا په نهان ده زانن، وشهی (عِنْدَهُمْ) که پیشخراوه، بۆ ئه وه یه که تاییه مه ند بوون بگه یه نی، واته: ئایا زانیاری په نهان ته نیا له لای ئه وان وه ده ینووسن؟ (يَكْتُبُونَ: يَفْرُضُونَ وَيُعَيِّنُونَ) پیویستی ده که ن و دیاری ده که ن، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقرة: ١٨٣، (أَيُّ: فَرَضَ وَأَوْجَبَ)، که واته: ئایا ئه وان زانیاری په نهانیان له لایه و به که یفی خۆیان بۆ خۆیانی ده نووسن، سه ره نجمیان چۆن ده بی و چۆن نابێ؟ یاخود: ئایا زانیاری په نهانه که که له لایانه ده ینووسن بۆ یه کدی؟ نه خیر نه تۆ به رانه بر و قه ره بوویان لێ داوا ده که ی، تاکو باری سه ر شانیان گران بکه ی، بۆ ئه وه ی بپروا ناهینن و، نه زانیاری په نهانیان له لایه که به که یفی خۆیان بۆ خۆیانی ده نووسن، که واته: بپروا نه هیتانه که یان هیه چ کو سپ و له مه پرو په رچیکی له به رده م دا نه.

مەسەلە ی چوارەم:

فەرمانکردنی خوا بە پیغمبەری خاتەم کە بۆ فەرمانی خوا خۆراگر بێ،
 و، لە پەلەکردن و کەم حەوسەلەیی دا، وەك یونوسی هاوێلی نەهەنگە کە
 نەبێ، کە بە دڵپیری و بێزاریی لە خوا پارایەو، ئەگەر چاکە ی خوا فریای
 نەکە و تبايە، بە سەر زەنشتکراوی فری دەدرایە ساراو دەشت، بەلام بەهۆی
 ژیاو بوونەو و پارانەو دیەو، خوا هەلییژارد و لە صالحانی گیرا:

خوا دەفرموی: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ٤٨ تَوَلَّىٰ أَنْ تَدْرِكَهُ نِعْمَةُٰ مِنْ رَبِّهِ لِنِدَاءِ الْغَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ٤٩ فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ٥٠﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج بڕگەدا:

(١)- ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ خۆراگر بە بۆ حوکمی پەروەردگارت، واتە: بۆ فەرمانی
 پەروەردگارت، کە پەروەردگارت تۆی ناردووە پەيامی خوا بگەيەنی، تەحەممولی
 ناپەرەحەتیەکانی گەيانندی پەيامی خوا بکە، یاخود: خۆت رابگرە، هەتا دادوهریی
 پەروەردگارت لە پۆژی دوايیدا دی، بەلام زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی فەرمانی
 پەروەردگار بێ، بە ناردنی پیغمبەری کووتایی، بەو کە پەيامی خوا بگەيەنی.

(٢)- ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾ وەك هاوێلی نەهەنگە کە مەبە، کە یونوسی کوپی
 مەتتایە سەلات و سەلامی خوا ی لەسەر بێ، (الصَّاحِبُ: الَّذِي يَصْحَبُ غَيْرَهُ، أَيَّ يَكُونُ
 مَعَهُ فِي بَعْضِ الْأَحْوَالِ أَوْ فِي مُعْظَمِهَا)، (صاحب): ئەو کە سەيە کە هاوێلی کە سێک
 دەکات، هاو دەمی دەبێ و لەگەڵی دەبێ، لە هەندێک لە کاتەکان، یان لە زۆر بە ی
 کاتەکاندا، ئنجا لەبەر ئەوێ یونوسیش سەلات و سەلامی خوا ی لەسەر بێ، ماوێەك
 لەگەڵ نەهەنگە کە دابوو، بۆیە خوا بەو ناو، ناوی هێناو.

(٣)- ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾، کاتیک پارایهوهو بانگی (پهروهردگاری) کرد، له حالیکدا که پر بوو له توورپهیی و پهستی، یاخود پرپوو له مهینهتی و نارههتی و پهشیمانی. بههوی ئهوهوه که بهبی مؤلت و بهبی بواردانی خوی پورهردگار ئهوه خهلهکی بو لایان نیرابوو، که خهلهکی نهینهوا بوون، وه که له فهرمایشی پیغهمبردا ﷺ هاتوه، بهجیهیشتوون، وشه (مَكْظُومٌ) لهسه کیشی (مفعول) له (كَظَمَ) هوه هاتوه، ئهسلی خویشی له (كَظَمَ) هوه هاتوه، (كَظَمَ: يَغْنِي مَخْرَجَ النَّفْسِ)، ئهوه شوینهی ههناسهی لیوه دهردهچی، ئنجا ئهگهر مروّف قورگی بگیری، مانای وایه ههناسهکی چهپس دهبی، له بنههت دا لهوهوه هاتوه که کوندهو مهشکهیهک پر بکهی له شلهمهنبیهک و له ئاوێک و دواپی زارهکهی بهستی، دهگوتری: (كَظَمَ السَّقَاءَ) واته: مهشکهکی پر کردو زارهکی بهست، ئنجا مروّفیش ئهگهر ههناسهی بگیری، یان ههناسهی چهپس بکات، یاخود توورپهیهکی له دلی داههبی و دهری نهپری، (مَكْظُومٌ) ی پی دهگوتری، بهلام ئهگهر ناچار کرابی توورپهیهکی خوی چهپس بکات (كَاطَمَ وَكَظِيمٌ) ی پی دهگوتری: ئهگهر خوی توورپهیهکی خوی چهپس کردبی، یاخود ههناسهی خوی راگرتبی، (كَاطَمَ وَكَظِيمٌ) یش ناوی بکه (اسم فاعل)ن.

(٤)- ﴿لَوْلَا أَن تَدَارَكُكُمْ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾، ئهگهر چاکهی پورهردگاری له فریای نهکهوتبایه و پی نهگهبایه، فری دهدرایه دهشت، به سهرزهنشتکراوی و لومهکراوی، (التَّدَارُكُ: تَفَاعُلٌ مِّنَ الدَّرَكِ بِالتَّحْرِيكِ وَهُوَ اللَّحَاقُ، وَالنَّبْذُ: الطَّرْحُ وَالتَّرْكُ)، ﴿لَوْلَا أَن تَدَارَكُكُمْ﴾، (تدارک) تهفاعوله له (دَرَكَ) و به مانای پیگهیشن دی، واته: ئهگهر چاکه و بهزهپی خوا پی نهگهیشتبایه، (النَّبْذُ: الطَّرْحُ وَالتَّرْكُ)، (نَبَذَ) فریدان و وازلیهینانه، (نُبِذَ بِالْعَرَاءِ) یانی: فری ده دراو وازی لی دههتیرا له دهشتدا، له حالیکدا لومه کراوه و سهرزهنشتکراوه، له بهر ئهوهی فهرمانی خوی شکاندوه.

(الْعَرَاءُ: الْفَضَاءُ الْخَالِي)، (عَرَاء) شوینیکی چۆله که هیچی لی نهبی، یان هیچ شتیکی پۆشه ری لی نهبی بو مروّف.

(۵) - ﴿فَاجْتَنِبْهُ رَبُّهُ، فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، سەرەنجام پەروەردگاری ھەڵبێژاردو لە بەندە چاکەکانی گیرا.

کە دەفەرموی: ﴿لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُكُمْ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾، ھەرچەندە وشە ی نەعمەت ھاتو، بەلام نەیفەرمو: (تَدَارَكُكُمْ) کردارە کە بۆیە بە ئێر (مُذْكَر) ھاتو، چونکە ی وشە ی (نِعْمَةٌ) مێنە ی مەجازییە و مێنە ی راستەقینە نیە.

کە دەفەرموی: ﴿فَاجْتَنِبْهُ رَبُّهُ﴾، (ف) ھە کە پروونکەر ھو (فَصِيحَةٌ) یە: (وَقَفَّهَ اللَّهُ لِلتَّوْبَةِ وَالتَّسْوِيعِ وَالْإِعْتِرَافِ بِالْخَطِيئَةِ، فَاجْتَبَاهُ)، خوا ﷻ تەو فەقی دا پەشیمان بێتە ھو، خوا بە پاک بگری و، دان بە ھەڵی خو ی دابینی، لە ئەنجامی ئەو ھەدا خوا ھەڵبێژارد، لە چاکانی گیرا و خستە پیزی بەندە چاکەکانە ھو، کە بە پلە ی یە کەم: پێغەمبەرە ئان ھەلات و ھەلامی خویان لە ھەر بێ.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

خستنه ڕووی بوغزو کینهی بێرەزای کافران بەرانبەر بە پێغەمبەری خوا
موحەممەد ﷺ لە کاتی بیستنی قورئانداو، تۆمە تبارکردنیان بۆی بە شیتیی،
لە حالیکدا کە قورئان بێرخەرەووی سەر جەم مەروفا یەتییه:

خوا دەفەرموی: ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ
إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۖ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝٥٢﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(١) ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ﴾، نزیكە ئەوانە ی بێروابوون بە
چاوەکانیان بتخلیسکینن، کاتیک کە گوئیستی زیکر (قورئان) بوون، (لَيُزْلِقُونَكَ)
خویندراو تهوهش: (لَيُزْلِقُونَكَ)، (زَلَقَ يَزْلِقُ، وَأَزْلَقَ يَزْلِقُ، زَلَقَهُ وَأَزْلَقَهُ، زَلَقًا وَإِزْلَاقًا أَي:
أَزَالَهُ عَنْ مَكَانِهِ) هەم وشە ی (زَلَقَ)، هەم وشە ی (أَزْلَقَ) هەردووکیان بە تێپەرینەر
بۆ بەرکار (المتعدّي إلى المفعول) هاتوون، (زَلَقَهُ)، واتە: خلیسکاندی (وَأَزْلَقَهُ)ش واتە:
خلیسکاندی، بۆیەش بە هەردوو شیوە کە خویندراو تهوه، کە دەفەرموی: ﴿وَإِنْ يَكَادُ﴾،
(إِنْ) (إِنْ: الْمُخَفَّفَةُ مِنَ الْمُثْقَلَةِ لِلتَّأْكِيدِ)، (إِنْ) لە ئەسڵدا لە (إِنْ) هوه هاتوه، (إِنْ الْمُثْقَلَةُ)
قورسکراو، بەلام لێره دا سووککراوه و هەر بە مانای جهختکردنەوێه، ئنجا جیاوازی
نیوان (إِنْ) ئەگەر بۆ لابردن (نفي) و بە مانای (ما) بێ و، ئەگەر بۆ جهختکردنەوێه بێ،
(ل) ه: (لَيُزْلِقُونَكَ)، بەهۆی ئەو لامهوه دەزانین ئەو (إِنْ) ه (مُخَفَّفَةً) یه لە (مُثْقَلَةً) و
جهختکردنەوێه، واتە: بە دنیایی نزیكە ئەوانە ی بێروان بە چاوەکانیان بتخلیسکینن.

(٢) ﴿لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ﴾، لە کاتیکدا گوئیستی یادی خوا دەبن، یان گوئیستی قورئان
دەبن، (لَمَّا ظَرَفَ لَيُزْلِقُونَكَ)، (لَمَّا) کاته بۆ وشە ی (لَيُزْلِقُونَكَ) یان (لَيُزْلِقُونَكَ) لەو کاتەدا
خەریکن دەتخلیسکینن.

۳- ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ دەشڵین: بە دُنیا یی ئەو شَیئە، واتە: موحەممەد ﷺ حاشای ئەو.

۴- ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەو (قورئان)ەش تەنیا بیرخەرەوێە بۆ جیهانیان، یاخود ناوو نابانگە بۆ جیهانیان، زیکر هەم بە مانای بیرخەرەوێ دێ، واتە: راستییەکانیان بیر دەخاتەو، هەم بە مانای شەرف و پێز و پایە ی بەرز دێ، هەندێک لە زانیان گوتووینە: (وَمَا هُوَ)، راناوێکە بۆ موحەممەد دەچیتەو، هەرچەندە باسی پێغەمبەری خوا ﷺ بە راشکاوێی نەکراو، بەلام بە سیاق دەزانری، کە دەفەرموی: (إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ) ئەمە دیارە راناوێکە بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ دەچیتەو، چونکە ئەو بووێ زیکرەکی خۆیندۆتەو، ئنجا هەندێک گوتووینە: راناوی (هُوَ)ش دەچیتەو بۆ موحەممەد ﷺ و، موحەممەد بیرخەرەوێە بۆ هەموو جیهانیان، شەرف و پێزە بۆ هەموو جیهانیان، هەردوو واتایە کەش گونجاو، بەلام زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی قورئان بێ، چونکە لە چەند شوێنان دا، خوا ﷻ قورئانی بە زیکر ناوھێناو: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ ۹ الحجر (۹).

کە لێرەدا دەفەرموی: کافرەکان خەریکە بە چاوێکانیات بتخلیسکینن: (لِيُزْلِقُونَكَ)، زانیان مانای ئەمەیان بە چەند شیوێەکی تەعبیر کردوێ:

یەكەم: (لِيَعْتَائُونَكَ بِعُيُونِهِمْ، فَيُزِيلُونَكَ عَنْ مَقَامِكَ الَّذِي أَقَامَكَ اللَّهُ)، خەریکن بە چاویان چاوینبیت بکەن و چاوت لێ بدەن و، لەو شوێنە ی خوا تۆی تێدا داناو، لاتبەرن.

دووهم: (أَيُّ يَنْفُذُونَكَ مِنْ شِدَّةٍ نَظَرِهِمْ)، خەریکن بە چاوێکانیان تۆ کون بکەن.

سێیەم: (يَضْرَعُونَكَ)، بە چاوێکانیان بتخەن.

چوارەم: (يَزْمُونَكَ)، بە چاوێکانیان تۆ بنگیون و لێت بدەن.

پێنجەم: (لِيَهْلِكُونَكَ)، خەریکن بە چاوێکانیان بتفەوتینن.

شەشەم: (لِيَقْتُلُونَكَ)، خەریکن بە چاوێکانیان بتکوژن.

بەلام وشەى (زَلَق) كە لە سوورەتى (الكهف) دا ھاتو، واتە: شوینىكى
خلىسك و لووس كە خەلك لىي بخلىسكى، يانى: ئەوان خەرىكن تۆ بخلىسكىن
و ھەلتىنگوینن و بىتكەوینن.

(القرطبي) دەلى: (وَأَنَّ مُرَادَهُم بِالنَّظَرِ إِلَيْهِ قَتْلُهُ، وَلَا يَمْنَعُ كَرَاهَةَ الشَّيْءِ مِنْ
أَنْ يُصَابَ بِالْعَيْنِ عَدَاوَةً حَتَّى يَهْلِكَ)، كە دەفەرموئى: بە چاوەكانیان خەرىكن
بتخلىسكىنن، مەبەستیان پى كوشتنىتى و، لەبەر ئەوھى زۆر پريان لىي
ھەلساوە، ئەمە پىگەر نىھ كە بە دوژمنایەتیی چاوى لى بدەن ھەتا دەفەوتى.

ھەندىك لە زانايان گوتووایانە: مەرووف كاتىك چاوى لە شتىك دەدات، كە پىي
سەرسام بى و خووشىبوئ و پىي گەنگ و چاك بى، بەلام ئەوان كە پريان
لە موخەممەد ﷺ بوو، ناگونجى چاوى لى بدەن! بەلام قورئووبىي دەلى:
ئەوھ پاست نىھ، بەلكو پەھلسان لە شتىك پىگەر نىھ لەوھى چاوى لىبدرى،
قسەكەى قورئووبىيشم پى راستە.

کورته باسیک له باره‌ی چاولیدانه‌وه

شایانی باسه: ئیمه له تهفسیری سوورپی یوسف، له تهفسیری ئایه‌تی شهست و ههوت (٦٧) دا، که ده‌هه‌رموئ: ﴿وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحُكُمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ (٦٧) یوسف، واته: ئه‌ی کورپه‌کانم هه‌مووتان له یه‌ک ده‌رگاوه مه‌چنه ژوور (له یه‌ک ده‌روازه‌ی شاره‌که‌وه) و له چهند ده‌روازه‌یه‌کی جیا جیاوه بچن، پروونکه‌ره‌وانی قورئان گوتوو‌یانه: مه‌به‌ستی یه‌عقوب (ع‌ل‌ی‌ه‌) ئه‌وه‌بووه که به‌چاوه‌وه نه‌بن، ئه‌و یازده‌ کورپه‌ی، که یه‌کیان له میسر بووه: یوسف، به‌لام ئه‌و ده‌یه، ده‌ کورپه‌ به‌شان و شه‌وه‌کت پیکه‌وه بچنه ژوور شاریک، ترساوه به‌چاوه‌وه بن و چاوینی بن.

له‌وئ کورته باسیکمان له باره‌ی چاوو زاره‌وه کردوه، که هه‌ق و راسته‌و، کاریگه‌ریی هه‌یه‌و، ئه‌وه‌ی له‌وئ گوتوو‌مانه دووباره‌ی ناکه‌ینه‌وه، به‌لام له باره‌ی ئه‌وه‌وه که چاو لی‌دان، یان به‌چاوه‌وه کردن، یان چاوو‌زارلی‌دان، راسته، چهند فه‌رمایشتی‌ک دینین راسته‌وخۆ له: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر، ص ١٠٤٣٤ و ١٠٤٣٥) و، هه‌ر به‌کورتیی مانایان ده‌که‌ین:

(ابن کثیر) له ژیر ناوونیشانی: (إصابة العين حق) چاولی‌دان، یاخود: به‌چاو ئه‌نگاو‌تن، یاخود: به‌چاوه‌وه کردن، هه‌ق و راسته، له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و ئایه‌ته‌دا: ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ﴾، ئه‌وانه‌ی بی‌پروابوون خه‌ریکن به‌چاوه‌کانیان تو‌بکه‌وینن و بتخلیس‌کینن و بتفه‌وتینن، ده‌لئ: (وَفِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْعَيْنَ إِصَابَتُهَا وَتَأْثِيرُهَا حَقٌّ بِأَمْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، كَمَا وَرَدَتْ بِذَلِكَ الْأَحَادِيثُ الْمَرْوِيَّةُ مِنْ طُرُقٍ مُتَعَدِّدَةٍ كَثِيرَةٍ)، واته: له‌م ئایه‌ته‌دا به‌لگه هه‌یه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چاولی‌دان و به‌چاوه‌وه کردن و کاریگه‌ریی چاو، هه‌قه‌و چه‌سپاوه،

به فرمان و مؤله تی خوا عزوجل، وهك لهو بارهوه چهندان فرهماشت
گیراونهوه، منیش ههوت دانه لهوانه ی (ابن کثیر) هیناونی، دهیانهم:

فرموده ی یه کهم: {عَنْ بُرَيْدَةَ بْنِ الْحَصْبِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا رُقِيَةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ»} (أخرجه أحمد: ١٩٩٢٢، وأبو داود: ٣٨٨٤، والترمذي: ٢٠٥٧، البخاري: ٥٣٧٨، والبزار: ٣٥٩٧).

واته: بورهیده ی کوری حوصه یب گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فره موویه تی:
روقیه و دو عاکردن نیه، مه گهر بۆ چاو یان بۆ ژاردار (دوو پشک، یان مار،
که سیك پیوه ی درابی، یا خود که سیك به چاوه وه بووبی، روقیه بۆ ئه و دوو
شانه به تایهت ههیه).

لیره دا زانیان ده لێن: مه بهستی پیغه مبهری خوا ﷺ ئه وه نیه که روقیه
ته نیا بۆ ئه و دووانه ههیه، به لکو بۆ ئه و دووانه زۆر کاریگه ریی ههیه.

فرموده ی دووهم: پیغه مبهری خوا ﷺ فره موویه تی: {الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ
سَابِقَ الْقَدَرِ سَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتَعْسَلْتُمْ فَاغْسِلُوا} (أخرجه مسلم: ٢١٨٨، وابن حبان: ٦١٠٧، والترمذي: ٢٠٦٢، وقال: حسن صحيح غريب، والنسائي في الكبرى: ٧٦٢٠).

واته: چاو لیدان ههق و چه سپاوه، ئه گهر شتیک پیش قه ده ر که وتبایه وه،
چاو پیشی ده که وته وه، (ئه وه نده به خیرایی کاریگه ریی ههیه)، ههر کاتیکیش
داواتان لیکرا خۆتان بشۆن، خۆتان بشۆن.

ئهمه پیو یستی به روونکردنه وه ههیه: که سیك که چاو له که سیك ده دات،
چاو لیدراوه که (معیون) به وه چاک ده بی، که بابای چاولیدهر (عائن) له پشتین
به ره و ژیری خۆی بشوات و، ئاوه که که لێی ده چۆر پته وه، بابای چاو لیدراو،
خۆی پی بشوات، چاک ده بی^(١).

(١) ئه و ورده کارییه له دهقی چواره م دا هاتوه، که (ابن ماجه) به ژماره: ٣٥٠٩، هیناویه تی
و ئه لبانی به راست (صحیح) ی داناه.

فهرموودهى سييهه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا} قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أَعِذْ كَمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ، وَيَقُولُ هَكَذَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يُعَوِّذُ إِسْحَاقَ وَإِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ» {أَخْرَجَهُ ابْنُ حَبَانَ: ١٠١٢، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ}.

واته: ئىبنو عه عباس رضى الله عنهما دهلى: پيغه مبهري خوا ﷺ دوعاي به سهر حه سهن و حوسه يندا ده خوئند، ده يفهرموو: په ناتان پي ده گرم به وشه ته واوه كانى خوا، له ههر شه يتانيك و ههر جروجانه وه ريك و، له ههر چاويكي ليدهرو پيس، ده شيفهرموو: ئيبراھيمي ش بهم شيويه ئيسحاق و ئيسماعيلي دوعا لي ده خوئندن و، په ناي پي به خوا ده گرتن، سه لامى خويان لي بي.

فهرموودهى چوارهم: {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ أَسْعَدَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حَنِيْفٍ قَالَ: مَرَّ عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ بِسَهْلٍ بْنِ حَنِيْفٍ وَهُوَ يَغْتَسِلُ، فَقَالَ: لَمْ أَرْ كَالْيَوْمِ وَلَا جِلْدَ مَخْبَأَةٍ، فَمَا لَيْتَ أَنْ لُبَّطَ بِهِ، فَأُتِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقِيلَ لَهُ: أَذْرُكَ سَهْلًا صَرِيْعًا، قَالَ: «مَنْ تَتَّهِمُونَ بِهِ» قَالُوا: عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ، قَالَ: «عَلَامَ يَقْتُلُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ؟ إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ مَا يُعْجِبُهُ، فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكََةِ» ثُمَّ دَعَا مَاءً، فَأَمَرَ عَامِرًا أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيَغْسِلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ وَرُكْبَتَيْهِ وَدَاخِلَةَ إِزَارِهِ، وَأَمَرَهُ أَنْ يُصَبَّ عَلَيْهِ، قَالَ سُفْيَانُ قَالَ مَعْمَرُ عَنِ الزُّهْرِيِّ: وَأَمَرَ أَنْ يُكْفَأَ الْإِنَاءُ مِنْ خَلْفِهِ» {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ٣٥٠٩، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ}.

واته: عاميري كوري په بيعه به لاي سه هلى كوري حونه يفدا رابرد، له كاتيكداسه هلى كوري حونه يف خوئ ده شور، عاميري كوري په بيعه (دياره بابايه كي وا بووه خه لكى له چاو بردوه) گوتى: نه مړو كه سم نه بينيوه نه وه نده پيستي جوان بي، ته نانه ت كچى پشت په ردهش، پيستي نه وه نده ناسك و نه رم و جوان نه بووه، ئيدى زوري پي نه چوو، يه كسهر سهر و ملي تي كشكا (سه هلى كوري حونه يف نه خو ش كهوت)، برديانه لاي پيغه مبهري خوا ﷺ گوتيان: فرياي

سه هل بکه وه که وتوه، ئه ویش فهرمووی: کی پی تۆمه تبار ده که ن؟ گوتیان: عامیری کوری ره بیعه (شتیکی ئاوی گوتوه له کاتیکدا ئه و خوی شورده)، ئه ویش ﷺ فهرمووی: بۆچی یه کیکتان برایه که ی خوی ده کوژی، ئه گهر یه کیکتان شتیکی له برایه که ی بینی، که پی سه رسام بوو، با دوعای به ره که تی بۆ بکات (بلی: خواجه! پیت و پیزی تیبه)، دواپی بانگی کرد ئاویکیان بۆ هیئا، فهرمانی کرد به عامیری کوری ره بیعه [ئه و که سه ی چاوی لیدابوو] که ده ستنوژ بگری، ده م و چاوی و ده سته کانی تا کو ئانیشکه کانی، پاشان ئه ژنویه کانی و ژیر پۆشاکه که شی (واته: پشتین به ره و ژیری) بشوات و، فهرمانی کرد ئاوه که به سه ره سه هل دا بگری، ئنجا له ریوایه تیکدا ده لی: له پشته وه را به ده فره که پیان دا کرد، له ریوایه تی دیکه دا ده لی: وه ک هیچ ده ردی نه بووی، چاک بوو.

فهرمووده ی پینجه م: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَعَوَّذُ مِنْ أَعْيُنِ الْجَانِّ وَأَعْيُنِ الْإِنْسِ، فَلَمَّا نَزَلَتِ الْمُعَوَّذَاتِ أَخَذَ بِهِمَا وَتَرَكَ مَا سِوَى ذَلِكَ} (أخرجه الترمذي: ٢٠٥٨، والنسائي: ٥٤٩٧، وابن ماجه: ٣٥١١، وصححه الألباني).

واته: ئه بوو سه عیدی خودری (خوا لپی رازی بی) ده لی: پیغمبه ری خوا ﷺ له چاوی پیسی مروقه کان و چاوی پیسی جنده کانیش هه ندیک دوعای به سه ره خویدا ده خویندن، به لام دوا ئه وه ی (المعوذتان): {سووره تی (الفلق) و سووره تی (الناس)} هاتنه خوار، ئه و دوو سووره ته ی ده خویندن (که یازده ئایه تن) و، وازی له دوعایه کانی دیکه هیئا.

فهرمووده ی شه شه م: {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قُلْتُ: أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ إِنَّ بَنِي جَعْفَرٍ تُصِيبُهُمُ الْعَيْنُ، أَفَأَسْتَرْقِي لَهُمْ؟ قَالَ: «نَعَمْ وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْقَدَرَ لَسَبَقْتَهُ الْعَيْنُ»} (أخرجه أحمد: ٢٧٥١٠، والترمذي: ٢٠٥٩، وقال: حسن صحيح، وأخرجه أيضاً والنسائي في الكبرى: ٧٥٣٧، واللفظ له).

واته: ئەسمائی کچی عومەیس (هاوسەری جەغفەری کۆری ئەبێ تالیب ﷺ)،
 که له جەنگی موئەدا شەهید دەبێ، مندالی هەتیوی هەبوون، چوو بۆ لای
 پیغەمبەری خوا ﷺ و گوتی: ئەی پیغەمبەری خوا ﷺ! مندالەکانی جەغفەر چاو
 لییان دەدا، (دیاره بەرچاو و جوان بوون)، ئایا روقیەو دوایان بۆ بخوینم؟
 فەرمووی: بەلێ، چونکه هەر شتێک پیش قەدەر کهوتایە چاو بوو (کاریگەری
 چاو پیشی دەکهوتەوه).

فەرموودەى حەوتەم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهَا أَنْ تَسْتَرْقِيَ
 مِنَ الْعَيْنِ} (تعلیق شعیب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واته: عایشە (خوا لیی رازی بێ)، دەگیرێتەوه، که پیغەمبەر ﷺ فەرمانی
 پێکردووە دوعا بخوینى بۆ ئەوهی له چاوی پیس، چاووزار، پارێزراو بێ.

له خواى پەروەردگار دەپاریینەوه به لوتف و کەرەمى خوێ، له چاوی
 پیس و هسوودیى هسوودان، هەموو لایەکمان بپاریزێ و به دوورمان بکات..

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الْحَافِی

له توره كومهلايه يه يهكان له كهكنايان
Stay in touch on social media
 نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

www.alibapir.net

English + عربي + گۆردی

کەتارێ

ڤاگەیانانی مەهکەمەنی ماموستانا عەلی بابیر

Telegram WhatsApp Signal

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

ڤاگەیانانی مەهکەمەنی ماموستانا عەلی بابیر

دەستپێک

مسولمانانی بەڕێزو خوشەویست!

ئەمڕۆ کە (٥) شەهوالی سالی (١٤٤١) کۆچییه، بەرانبەر: (٢٠٢٠/٥/٢٨) زاینی، لە شاری ههولێر، خوا پشتیوانمان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الحاقە)، سەرەتاش پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت (٧) پرگەدا دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (الحاقە) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە پۆژگاری پێغەمبەری خاتەم موحەممەددا ﷺ، ناوی (سُورَةُ الْحَاقَّةِ) ی بۆ بەکارهاتووە، وەک لە موصحفەکان و سەرچاوەکانی تەفسیرو سوننەتدا هاتووە، ئەم دەقەش لەو بارەووە هەیە: {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «خَرَجْتُ يَوْمًا مِمَّكَ أَتَعَرَّضُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ أُسْلِمَ، فَوَجَدْتُهُ قَدْ سَبَقَنِي إِلَى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، فَوَقَفْتُ خَلْفَهُ، فَاسْتَفْتَحَ سُورَةَ الْحَاقَّةِ، فَجَعَلْتُ أَعْجَبُ مِنْ تَأْلِيفِ الْقُرْآنِ، فَقُلْتُ: هَذَا وَاللَّهِ شَاعِرٌ، «أَيُّ قُلْتُ فِي خَاطِرِي»، فَقَرَأَ: ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾ (٤١) الْحَاقَّةِ، قُلْتُ: كَاهِنٌ، فَقَرَأَ: ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تُذَكَّرُونَ﴾ (٤٢) نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٤٣) الْحَاقَّةِ، إِلَى آخِرِ السُّورَةِ، فَوَقَعَ الْإِسْلَامُ فِي قَلْبِي كُلِّ مَوْقِعٍ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٠٧، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ لَانْقِطَاعِهِ).

واتە: عومەری کوپی خەتتاب ﷺ دەلی: بەر لەوەی مسولمان بێم، پۆژیک لە مەککە ڕۆیشتم، ڕی بە پێغەمبەری خوا ﷺ بگرم، (گێچەلی پێکەم) بینیم

پیش من کهوتبوو بهرەو مزگەوتی حەرەم، (دیاره دەبی کاتیک بووبی نوێژی به دەنگی بهرزی تیدا خویندبی، شیوان بووه، یان به یانی بووه، یان خەوتنان بووه)، له پشتیهوه وهستام، سوورەتی (الْحَاقَّةُ) ی دەست پیکرد، دەستم کرد به سەر سوڕمان له پیکهاتهی قوڕئان، (له رهوانبیزی و پاراوی و پرمانی)، له دلی خۆمدا گوتم: به خوا ئهوه شاعیره، دواي ئهوهی خویند: ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا نُنُومُنَ ۖ﴾ (٤١) ﴿الْحَاقَّةُ﴾، ئهوه قسهی شاعیرێک نیه، به کهمی برۆا دین، له دلی خۆمدا گوتم: وا پێدهچێ کاهین بی، ئنجا دووباره ئهوهی خویند: ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ ۖ﴾ (٤٢) ﴿نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٤٣) ﴿الْحَاقَّةُ﴾، ههروهها قسهی بابایهکی کاهینیش نیه، کهم پهندهردهگرن، دابهزێنراوه له پهروهردگاری جیهانیانهوه، ههتا کۆتایی سوورەتهکه، ئیدی ملکهچی بو خوا (ئیسلام) زۆر کهوته دلمهوه.

شایانی باسه: (الْفَيُورُزُ أَبَادِيٌّ) له کتیی (بَصَائِرُ ذَوِي التَّمْيِيزِ) دا گوتویهتی: ئهم سوورەته پیشی گوتراوه: (سُورَةُ السَّلْسِلَةِ).

ههروهها (الْجَعْبَرِي) له مهزروومهکهی خۆیدا که له بارهی ریزبهنیدی سوورەتهکانهوه، هۆنراوهیهکی ههیه، گوتویهتی: ناوی (الْوَاعِيَّةُ) شی بو بهکارهێنراوه^(١).

دووهم: شوینی دابهزینی:

به یهکدهنگی زانایان ئهم سوورەته مهککهیهو، بهپێی ههوالهکهی (عُمَرُ بن الخطاب) یش، دهبی بهلای کهمهوه له سالی پێنجههوه دابهزیبی، ئهگەر زووتریش نهبی، چونکه عومه ر (خوا لێی رازی بی)، دواي کۆچی ژمارهیهک له هاوهلان بو حهبهشه، له سالی پێنجهمدا، مسوڵمان بووه، وهک له (السيرة النبوية لابن هشام) دا هاتوه.

نَجَا لَهُ وَ بَارَهُوهُ ثُمَّ دَهَقَهُ هَاهِيَه: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْحَاقَّةِ مِثْلَهُ} (أَخْرَجَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر المنثور: ج ۸، ص ۲۶۳، ونسبه لابن الصَّرِيْسِ وَالنَّحَّاسِ وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ وَالْبَيْهَقِيُّ، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ ابْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، انظر: الإِسْتِيعَاب فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۳، ص ۵۵).

واته: عہدوللای کوری عہ عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، دہلی: سوورہتی (الْحَاقَّةِ) له مه ککه دابه زیوہو، (ابن مردویہ) له عہدوللای کوری زوبہ یرہوہ ہمان شتی ہیٹاؤہ، واتہ: ٹہویش گوتوویہتی: ٹہم سوورہتہ له مه ککه دابه زیوہ.

سیئہم: ریزبہندیی له دابه زینداؤ له موصحہ فدا:

ریزبہندیی ٹہم سوورہتہ له دابه زیندا، ژمارہ (۷۷) ۵، پیش سوورہتی (المعارج) و، دواۓ سوورہتی (الملك) دابه زیوہ، له موصحہ فیشدا ژمارہ (۶۹) ۶، بہ لَام ٹہ گہر سالی پینجہ می پیغہ مہرایہ تی، یاخود پیش ٹہوہش دابه زیبی، نابئی له ریزبہندیی دابه زیندا ژمارہ کھی (۷۷) بی، چونکہ رپی تیناچئی له پینج سالی سہرہ تہای پیغہ مہرایہ تییدا (۷۷) سوورہت دابه زین، بویہ ٹہ گہر ٹہو ریوایہ تہی له عومہرہوہ (خوا لپی رازی بی)، ہیٹامان سہنہ دہ کھی راست بی و، چہ سپاؤ بی، دہبی ریزبہندیی ٹہو سوورہتہ له دابه زیندا زووتر بی، بؤ وینہ: له بیست (۲۰) سوورہتہ کان یان له سی (۳۰) سوورہتہ کان بی، چونکہ ہہموو سوورہتہ مه ککھیہ کان ژمارہ یان ہہشتاؤ حہوت (۸۷) سوورہتہ، نجا ٹہ گہر بہ پینج سالان حہفتاؤ حہوت (۷۷) سوورہت دابه زین، ناگونجئی له ماوہی حہوت (۷) سال، یاخود ہہشت سالی دواۓی دا - کہ قوناغی مه ککھی ہہمووی سیژدہ (۱۳) سال بووہ - تہنیا دہ (۱۰) سوورہت دابه زین، ٹہوہ شتیکی نامہ تیقیہ، بویہش کاتیک بیرو پای زانایان دینین، له بارہی ہہندیک شتہوہ، دہبی پیکیان بگرین بہراوردیان بکھین، ٹہو کاتہ رہنگہ بگہینہ ہہندیک ٹہنجامگیریی راست و دروستتر، ٹیمہ ہہمیشہ ریزبہندیی دابه زین له جابیری

کورپی زهیده وه دینین، زۆربه ی پروونکهره وان قورئان له وه باره وه پشتیان به وه به ستوه، به لام تهویش مهرج نیه له هه موو شتییدا پیکابیتی و، سه ره نجام میژووی دابه زینی سووره ته کان، زانایان قسه یان لی کردوه و، به گشتی شتیکی تارادده به ک ئیجته یاده یه.

چوارهم: ژماره‌ی نایه‌تەکانی:

ڄمڻ واري نايه ته کافي قورٽان، لاهر ۽ وهڪو ڪنهن به ڌارن جي نايه ته کافي نه
سوورهه ته پنجاهه دوو (۵۲)يه، نه ڪه مٿي نه زياتر.

يېنجەم: نيوەرۆكى:

ئەم سووپرەتە جگە لە سى (٣) ئايەتى سەرەتاي، كە سى جارەن وشەى
(الحاقة) يان تيدا بە كارەاتو: ﴿ الْحَاقَّةُ ۝١۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝٢۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝٣۝ ﴾
جگە لەو سى ئايەتە، ئايەتە كانى دىكە، چل و نو (٤٩) ئايەتەكە، لە بارەى سى
بەتەو دەدوین، بەم شۆوہ:

بابەتی یەكەم: نوێ ئایەتەکانی: (۴ - ۱۲)، باسی بێپروایی هەردوو گەلی سەموود و گەلی عادو، سەرەنجام فەوتیترانیانە، یەكەمیان بە ھارژنیکی بێرەزاو، دووھەمیان بە بایەکی لە پاددە بەدەر بەھێزو سارد، ھەروەھا ھەر لەو نوێ (۹) ئایەتەدا، باسی فەوتیترانی فیرعەون و پێشووەکانی فیرعەون، یاخود کۆمەڵەكە ی فیرعەون و، شارە ھەڵگێپەرداوەکانی گەلی (لوط)یش، كە بە گرتنیکی زۆر توند گیراون و سزا دراون، باسی ئەوھش كراوە.

ديسان ھەر لەو نۆ (٩) ئايەتەى سەرەتادا، ئاماژەىەكى كورت بە كەشتىيەكەى نووح (عَلَيْهِ السَّلَام) و دەربازكرانى نووح و ھاوھلانى كە باب و باپىرانى تىكرائى مەروفاڤانان (مەروفاڤانى دوائى خۇيان) تەداوون، باسى ئەوانە كراوھ.

بابەتی دووهم: که بیست و پینج (٢٥) ئایەتەکانی: (١٣ - ٣٧) دەگریتهوه، باسیکی خەست و خۆلی پۆژی دوایی، بە هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و قیامەتەوه، کراوه، ئنجا باسی پانویێزانی مرۆڤان و هیترانه پیشیان و بەسەردا دابەشکرانی نامەو لیستی کردەوه کانیان و، بە دەستی راست وەرگرتەوهی بپروادارانی چاکەکار، بۆ لیستی کردەوه کانیان و، بپروانامەکانیان و، بە دەستی چەپ وەرگرتەوهی بیپروایی خراپەکار بۆ بپروانامەو لیستی کردەوه کانیان و، نیشته جی بوونی هەر کامیان لە شوێنی شایستەیی خۆیاندا، باسی ئەوانە کراوه.

بابەتی سییەم و کۆتایی: که پازدە (١٥) ئایەتی کۆتایی، ئایەتەکانی: (٣٨ - ٥٢) دەگریتهوه، باسی هەركام قورئان و پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ بەلام بە تیکەلی و، خستنه پرووی ئەو راستییە، که قورئان فەرماشتی دابەزێناوی پەرورەدگاری جیهانیانە، بە فریشتەیهکی بەرێزدا، که جیبریلە (علیه السلام) دایەزاندووه، نە شیعری شاعیریکی نە قسەیی فالچییه کهو، ئەگەر گریمان لە فەرزی مەحەلدا موحەممەد ﷺ قسانیکی بە ناوی خواوەش هەلبەستبانا، خۆی دادگەر زۆر بە سەختی سزای دەداو، پەرگی گەردنی دەپچراندو، هیچ کەسیش نەیدەتوانی بەرگری لێ بکات، بەلام قورئان بیرخەرەوهیە بۆ پارێزکاران و، مایەیی خەفەت و پەشیمانییە بۆ کافران و، هەقیکی جی دنیاییە، جگە لەوه هیچی دیکە نیە.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

چوار تاییەتمەندییمان خستوونە روو، بۆ جیا کردنەوهی ئەم سوورەتە لە سوورەتەکانی دیکە:

١- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ئەوه کراوه که لە کاتی لەتوون و بێ هیز بوونی ئاسماندا، فریشتەکان لەسەر قەراغ و کەنارەکانی دەبن، لە ئایەتی ژمارە (١٧)دا: ﴿وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا﴾، فریشتەکان لەسەر کەنارەکانی ئاسمان دەبن (لە پۆژی قیامەتدا).

٢- باسی هه لگيرانی عه پشی خوا کراوه، له پوژی دوايي دا، له لايهن (هه شتانه وه): ﴿وَيَجْعَلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةً﴾ (١٧) واته: عه پشی په روه ردگارت له و پوژه دا هه شت له سه روويانه وه هه لیده گرن، ته ویش هه ر له نايه تي ژماره (١٧) دا، دياره له سووپه تي (غافر) و، له شويني ديکه دا، باسی عه پشی خوا و هه لگيرانی عه پشی خوا کراوه، به لام ته نيا ليړه دا ديار يي کراوه که هه شت (٨) جوړه دروستکراو، يان کومه له دروستکراو «واش پيډه چي هه ر فريشته کان بن» عه پشی خوا هه لده گرن.

٣- ته نيا له م سووپه ته دا باسی زنجيري کي هفتا (٧٠) گه زي و، ناليترانی له بابای بيپروا کراوه، وه ک له نايه تي ژماره (٣٢) دا: ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ (٣٢) واته: دوايي بيخه نه نيو زنجيري که وه، که ته ندازه که ي هفتا (٧٠) گه زه، يان هفتا باله، يان هفتا باسکه.

٤- چهند وشه يه ک ته نيا له م سووپه ته دا هاتوون:

١- ﴿الْحَاقَّةُ﴾: که سي جاران دووباره بوته وه، له نايه ته کاني: (١ و ٢ و ٣) دا.

٢- ﴿حُشُومًا﴾: واته: به رده وام و نه پساوه، له نايه تي ژماره (٧) دا هاتوه.

٣- ﴿صَرَغَى﴾: واته: مردوواني که وتوو، تخيل بوو، ته ویش هه ر له نايه تي ژماره (٧) دا هاتوه.

٤- ﴿أَخَذَهُ رَايَةً﴾: واته: گرتني کي زياد، واته: زياد له عاده تي ناسايي، يا خود زياد له سزادانانه ي که گه لاني پيشووي پي سزا داون، له نايه تي ژماره (١٠) دا.

٥- ﴿وَاهِيَةً﴾: که ناسماني پي وه سفرکراوه، واته: بي هيژ، يا خود شل و پل، يان دارووخاو، له نايه تي ژماره (١٦) دا.

٦- ﴿هَآؤُمُ﴾: واته: ها بگرن (بخويننه وه)، ﴿هَآؤُمُ أَقْرَأُ وَكِتَبِيَّةً﴾، له نايه تي ژماره (١٩) دا.

٧- ﴿غَسْلِينَ﴾: واته: کيم و زووخاو، يا خود چلک و چه پهری داشوراوي جه سته ي دوزه خييان، له نايه تي ژماره (٣٦) دا.

٨- ﴿الْأَقَاوِيلُ﴾: (أَقَاوِيل) كۆي (أَقْوَال) ه، و (أَقْوَال) یش كۆي (قَوْل) هو (أَقَاوِيل) كۆي كۆيه، واته: قسه كان، له ئايه تي ژماره (٤٤) دا.

٩- ﴿الْوَتِينَ﴾: (وَتِينَ) واته: ره گي لامل، ياخود خوینبهر، ئه وهی خوین ده بات بو جهسته، كه ئه گهر ئه وه بپردي، مروّف به يه كجاري كوتايي پي دي، له ئايه تي ژماره (٤٦) دا.

١٠- ﴿حَاجِزِينَ﴾: (حَاجِزِينَ: حَجَزَهُ أَي: مَنَعَهُ)، كه واته: ﴿حَاجِزِينَ﴾، واته: بهر گريكار، ياخود نه هیلهران، كه سانیك نه هیلن شتيك بي، له ئايه تي ژماره (٤٧) دا.

حه وته م: دابه شکردني ئهم سوورته بو چه ند دهرسيك:

كۆي په نجاو دوو (٢٥) ئايه ته كاني ئهم سوورته تهمان، ههر به پي نيوه پوكي ئايه ته كان كه سي بابته بوون، بو سي دهرسان دابه ش كردوون:

ده رسي يه كه م: كه ئايه ته كاني: (١ - ١٢) ده گريته وه، باسي ﴿الْحَاقَّةُ﴾، كه يه كيكه له ناوه كاني پوژي دوايي و، باسي بي پروايي و فه وتي تراني گه له كاني سه موودو عادو، گه لي فيرعه ون و گه لي لوط.

ده رسي دووهم: كه (٢٥) ئايه ت ده گريته خوي، ئايه ته كاني: (١٣ - ٣٧)، باسي هاتني پوژي دوايي و، پيكداكي شراني زه وي و چيايه كان و، شق بووني ئاسمان، چوونه قه راغي ئاسماني فريشته كان و، رانویند راني مروّفان، پاشان دابه شكراني نامه ي کرده وه كان به سهر مروّفه كانداو، چا كه كاران به ده ستی راستيان نامه ي کرده وه كانيان وهرده گر نه وه و، خو شحال ده بن، خراپه كاران و بي پروايان به ده ستی چه پ و ناخو شحال ده بن و، باسي سزاي ئه وان ه ي به ده ستی چه پيان نامه ي کرده وه كانيان ده دري ته وه.

ده رسي سييه م: كه (١٥) ئايه تي كوتايي سوورته تي (الحاقه) ده گريته خوي، ئايه ته كاني: (٣٨ - ٥٢)، سویند خواردني خوا به بينراو و نه بينراوان، له سهر راستي

له خواوه هاتنی قورئان و، قسهی شاعیرو کاهین نه بوونی و، هه لئه به سترانی
 له لایهن موحه ممه ده وه صَلَّى و، راگه یاندنی ئه و راستیه که ئه گهر گریمان
 موحه ممه د قسانیکه به ناوی خواوه هه لئه به سترانی، خوا زۆر به سهختی سزای
 ده داو، هیچ که سیک نهیده توانی بهرگریکاری بی و، نه هیلئ ئه و سزایه بدرئ.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە دوانزە (١٢) ئایەتی سەرەتای (الحاقة) پێک دێ، ئایەتەکانی: (١ - ١٢) که دواى سێ جار ناوهێنرانی (الحاقة) «ئەویش هەر ناوی پۆژی دوايیه» باسی بە درۆ دانان و سەرپێچیی کردنی هەر کام لە: گەلی سەموود و، گەلی عادو، گەلی فیرعهون و دارو دەستەکەى، یاخود پێشووهکانی و، شارە هەلگیراوهکانی گەلی لووط، بۆ پێغەمبەرانی خۆیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کراوه، دواى باسی تۆفانەکەى نووح و هەلگیرانی نووح (عليه السلام) خۆی و شوینکەوتووای لە کەشتییهکەدا، که شوینکەوتوووەکانیشی دەبنهوه به پێشووانی هەموو مرقایهتیی، باسی ئەوه کراوه، بۆیهش دەڵێن: شوینکەوتووای نووح که له کەشتییهکەدا هەلگیراون و دەرباز کراون، بریتین لە پێشینانی هەموو مرقایهتیی، چونکه خوا ﷻ لە سوورەتی (الصفات) دا دەفهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝٧٧﴾ واتە: تەنیا وه چه که ی ئەومان هێشتهوه، ئەوانیش ئەوانه بوون که له گه لیدا سواری کەشتییه که بوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ الْحَاقَّةُ ۝١ مَا الْحَاقَّةُ ۝٢ وَمَا أَذْرَبَكُمْ مَا الْحَاقَّةُ ۝٣ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ۝٤ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا ۝٥ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَابُ زَخَلٍ خَاوِيَةٍ ۝٧ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝٨ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْخَاطِئَةِ ۝٩ فَعَصُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ۝١٠ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ ۝١١ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ۝١٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خواي به بهزهیی بهخشنده، کاره ساته چه سپاوه که ① کاره ساته چه سپاوه که چیه؟ ② چی پیی زانیوی کاره ساته چه سپاوه که چیه؟ ③ گه لی سه موودو گه لی عاد داچلیکینه (ی خه لک) یان به درۆ دانا ④ ئنجا گه لی سه موود به هارژنه له رادده به دهره که فهوتینان ⑤ گه لی عادیش به زیرانیکی یه کجار ساردو به هیزی له سنوور دهرچوو فهوتینان ⑥ خوا حهوت شهوو ههشت پۆژی بهردهوام و نهپساوه ناردیه سهریان (و، له دژیان به کاری هیئا)، له ئه نجامدا خه لکه کهت ده دی به مردووی تخیل بوون، وهک بنکه دارخورما کلۆره کان ⑦ ئنجا ئایا هیچ که سیکیان لی ده بینی مابی؟ ⑧ ههروهها فیرعهون و گه له کهی و ئهوانه ی پیش وی و ئاوه دانییه هه لگیپردراوه کانیش تاوانیان کرد ⑨ سه ریچییان له پهوانه کراوی پهروه ردگاریان کرد، ئه ویش به گرتنیکی زیده سهخت گرتنی و سزای دان ⑩ له کاتی تۆفانه کهی نوو حیش دا کاتی که ئاوه که له سنوور دهرچوو، ئه ی خه لکینه! پیشینه کانی ئیوه مان له نیو کهشتیه به نیو ئاو رۆشتوو که دا هه لگرت ⑪ تا کو ئه و کهشتی و پرووداوه مه زنه تان بو بکهینه بیرخه ره وهو، هه ر گوئییه کی بیسه رو وه رگر، تیی بگات ⑫.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْحَاقَّةُ): (أَصْلُ الْحَقِّ: الْمُطَابَقَةُ وَالْمُوَافَقَةُ، الْحَقُّ: الثَّابِتُ، أَحَقَّقْتُ كَذَا: أَثْبَتُهُ)،
(حَاقَّةٌ): لَهُ تَهْصُلًا لَهُ هَهْوَهُ هَاتُوهُ، وَشَهَى (هَهَقَ) وَاتَه: شَتِيكَ لَهُ كَهَلْ
شَتِيكَدَا پَر به پِست و گونجاو بئ، ههروهه ها وشه ی (حق) به مانای چه سپاو
به کاردی، ده گو ترئ: (أَحَقَّقْتُ كَذَا: أَثْبَتُهُ)، تَهو شته م چه سپاند، له (مختار
الصَّاح) دا ده لئ: (الْحَاقَّةُ: الْقِيَامَةُ وَسُمِّيَتْ بِذَلِكَ لِأَنَّ فِيهَا حَوَاقُ الْأُمُورِ)، (حَاقَّةٌ)
مه به ست پئی پوژی دوايیه (قيامهت) بویه ش بهو ناوه ناو نراوه، چونکه کاره
ههقه کانی تیدان.

(وَمَا أَدْرَاكَ): (الدَّرَايَةُ: الْمَعْرِفَةُ الْمُدْرَكَةُ بِضَرْبٍ مِنَ الْخْتَلِ)، (وَمَا أَدْرَاكَ) واته: چه
شتيك به توؤ زانییوه؟ چه شتيك وای کردوه توؤ بزانی؟ ئنجا (دِرَايَة) به مانای
ناسینیکه به شیوهیه کی ورده کارانه زانرابئ، که واته: (وَمَا يُدْرِيكَ: يَعْنِي وَمَا
يُعْلَمُكَ) چه شتيك توؤ لهوه ئاگادار کردوتهوه؟ یان چه شتيك به توؤ زانییوه؟

(بِالْقَارِعَةِ): (الْقَرْعُ: ضَرْبُ الشَّيْءِ عَلَى الشَّيْءِ)، (قَرَعَ): بَرِيْتِيَه لهوهی شتيکی
رهق به سهر شتيکدا بکوئی و زرينگهی لیئ، (القَارِعَةُ يَعْنِي: الشَّدِيدَةُ مِنْ شَدَائِدِ
الدَّهْرِ)، سهختیهك له سهختیه کانی پوژگار، له راستییدا (قَارِعَة)، واته: کاره ساته
راچله کینه ره که، تَهوهی خه لك راده چله کینئ، تَههر دهنگیکی به قووهت بیستی
داده چله کئی راده چله کئی.

(بِالطَّائِفَةِ): (الطَّائِفَةُ) کاره ساتیکی له سنوور ده رچوو، له (طُغْيَان) هوه هاتوه،
(الطُّغْيَانُ: تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طُغْيَان) بریتیه له سنوور ده رچوون
له سه ریچی کردندا، له تَهصلدا تَهوه ماناکه یه تی و له (طَغَى) هوه هاتوه، (أَيِ:
خَرَجَ مِنَ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طَائِفَةٌ) لیره دا: (إِشَارَةٌ إِلَى الطُّوفَانِ الْمُعْبَرِ عَنْهُ بِقَوْلِهِ:

﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلَتُكُمُ فِي الْبَارِيَةِ﴾، وشەى (طاعیة) ئاماژەىە بۆ تۆفانەكەى نووح بەوہ تەعبیری لیکراوہ، کە خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ﴾، ئیمە کاتیک ئاوہ کە یاخی بوو لە سنوور دەرچوو (لە سنووری ئاسایى)، ئیوہمان لە رۆشتووہ کەدا (لە کەشتییە بەئێو ئاو رۆشتووہ کەدا) ھەلگرت.

(صَرَصِي): (الصَّر: الشَّد، والصَّرَّة: مَا تُعْقَدُ فِيهِ الدَّرَاهِمُ)، (صَر) لە ئەصلدا بە مانای بەستن و گریدانە، (صَرَّة) بەو پرێسکەىە دەگوترى کە درەمى دەھاویشترى و گرى دەدرى، (صَرَصِي: مِنَ الصَّرِّ لَمَّا فِي الْبُرُودَةِ مِنَ الشَّدَّةِ وَالتَّعْقُدِ)، (صَرَصِي) لە (صَر) ھوہ ھاتوہ، لەبەر ئەوہى سەرما توندی و سەختی، تێدایە.

(عَاتِيَّة): (الْعَتُو: النُّبُو عَنِ الطَّاعَةِ)، (عَاتِيَّة) لە (عَتُو) ھوہ ھاتوہ، (عَتُو) یش دووریە لە فەرمانبەری، (العاتي: الْمُجَاوِزُ الْحَدَّ فِي الْإِسْتِكْبَارِ، وَالْعَاتِي: الْجَبَّار)، (عاتي): سنوور بەزین لە خو بەز لگريداو، (عاتي) بە مانای مل بە خەلک کەچکەر (دابلۆسینەر)، (عَاتِيَّة) ش سیفەتى بايەكەىە، ﴿بَرِيحٌ صَرَصِي عَاتِيَّةٌ﴾، واتە: بايەكى لە سنوور دەرچوو، لە سنووری باى ئاسایى دەرچوو.

(سَخَرَهَا عَلَيْهِم): واتە: بە سەرىدا زāl کردن (سَلَطَهَا عَلَيْهِم)، (التَّسْخِيرُ عَلَيْهِم: التَّذْلِيل)، (تَسْخِير): يانی: گەردن پى کەچکردن و رام و دەستەمۆ کردن، واتە: ئەو بايە رام و دەستەمۆ کرابوو بۆ فەرمانى خوا، بەلام زāl کرابوو بەسەر گەلى عاددا، (سَخَرَهُ اللَّهُ وَسَلَطَهَا عَلَيْهِم) خوا ئەو بايەى رام و دەستەمۆ کردبوو بۆ جیەجى کردنى ئەوہى لى دەوى و، زالى کردبوو بەسەر گەلى عاددا.

(حُسُومًا): واتە: بەردەوام (نەپساوہ)، دەگوترى: (حَسَمَةُ أَي: قَطَعَهُ)، کەواتە: (حُسُومًا) دەشگونجى بە مانای: ئەو بايە یەكجاری ئەوانى دەبرى، بى، چونکە (حَسَم) بە مانای (قَطَعَ) یش دى، ھەرودھا (حُسُومًا) دەشگونجى بە مانای (مُتَتَابِعَةً)، واتە: بە دواى یەكدائ بەبى پسانوہ ئەو بايە دەھات، ھەرودھا (حُسُوم) بە مانای (شُوم) یش دى، واتە: نەگبەت و بى خیر، ھەرودھا (الحُسام:

السَّيْفُ الْقَاطِعُ) شمشیرىكى برنده، دياره ئهو بايهى خوا بۆ گهلى عادى ناردوه،
ئهو سيفه تانهى تيدا بوون: ههم بهرده وام بووه، ههم بريونى، ههم بايه كى بى
خىرو نه گبهت بووه.

(صَرَعى): (الصَّرْعُ: الطَّرْحُ، وَالصَّرِيعُ: الْمَصْرُوعُ، وَقَوْمٌ صَرَعى أَي: هَلَكَى)، (صَرَع)
به ماناى فریدان و خستنه، به لام به مردوویى، (صَرِيع) به ماناى (مَصْرُوع)ه،
له سهر كیشى (فَعِيل)ه، به ماناى (مَفْعُول)، واته: مریندراوو له گه ل مردندا تخیل
كراو، (قَوْمٌ صَرَعى) واته: كۆمه لىكى فهوتاو، كۆمه لىك كه فهوتاو و تخیل^(۱) و
تهخت بوون له سهر زهوى.

(أَعْبَازُ نَخْلٍ): (أَعْبَازُ) كۆى (عَجَز)ه، (عَجَزُ الْإِنْسَانِ: مُؤَخَّرُهُ)، (عَجَز) واته:
پشته وهى مروڤ، (أَعْبَازُ نَخْلٍ) واته: بنكه كانى دار خورمايه كان، وشهى (عَجَز) به
(أَعْبَازُ) كۆ ده كرىته وه، (نَخْل)يش (إِسْمُ جَمْعِ نَخْلَةٍ)، ناوى كۆيه بۆ (نَخْلَةٍ)، به
تاكه كه ده گوترى: (نَخْلَةٍ)، واته: يهك دار خورما، به لام بۆ كۆيه كه ده گوترى:
(نَخْل)، (أَعْبَازُ نَخْلٍ) واته: بنكه دار خورمايه كان، كۆته ره دار خورمايه كان، ئهو
خه لكهش كه وتبوون، وهك كۆته ره دار خورمايه كان كه وتبوون.

(خَاوِيَةٍ): (أَي: سَاقِطَةٌ، أَوْ خَالِيَةٌ، أَضْلُ الْخَوَاءِ: خَوِيَّةٌ بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ)، وشهى
(خَوَاء) له ئه صلدا به ماناى بۆشايى و به تالاييه، ده گوترى: (خَوِيَّةٌ بَطْنُهُ مِنَ
الطَّعَامِ)، سكى له خواردن خالىى بووه، واته: برسيه قى، ئنجا (خَاوِيَةٍ: جَمْعُ خَاوٍ)،
(أَعْبَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ) (خَاوِيَةٍ) كۆيه، بۆ (خَاوٍ) واته: (سَاقِطٍ)، چونكه ده گوترى:
(عَجَزُ خَاوٍ)، واته: بنكىكى كه وتوو.

كه واته: (أَعْبَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ) بنكه دار خورما كه وتوووه كان، يا خود: بۆشه كان،
كلوره كان، چونكه (خَاوِيَةٍ) ههم به ماناى (سَاقِطَةٌ) دى، ههم به ماناى كلورو
بۆش، دى.

(۱) تخیل: له سهر پشت كه وتوو، يان له سهر سك كه وتوو.

(وَالْمُؤْتَفِكَاتُ): واته: هه لگيردراوه کان، (الْمُدُنُ الْمُؤْتَفِكَاتُ)، يان (الْقُرَى الْمُؤْتَفِكَاتُ)، له (إِفْك) هوه هاتوه، (إِفْك: كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي حَقُّهُ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ)، (إِفْك): بریتیه له هه ر شتیک که لهو پرووه وهی پیویسته له سه ری بی، لابد ری، له وه وه (مُؤْتَفِكَاتُ) به مانای (مُنْقَلِبَاتُ) هه لگيردراوه کان هاتوه، له بهر نه وهی شتیک له حاله قی ئاسایی لادرا، بو وینه: خانووێک بناغه که ی له خواریه و دیواره کانی له سه ری دانراون و، سه ربانه که ی له سه رییه، به لام کاتیک هه لده گیرد ریته وه، سه ربانه که ی ده که ویتیه بنه وه و، بناغه که ی داده پرووخی و، دیواره کانیشی به پیوه ده میننه وه.

(بِالْحَاظَةِ): واته: به گوناح و تاوان، ده گوتری: (خَطَاً، يَخْطَأُ، خِطَاءً، وَخَطَأً)، واته: گوناحی کرد، گوناح ده کات، گوناح کردن، وه که له سووره قی (الإسراء) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ تَنْزِفُهُمْ وَإِذَا كُنْتُمْ أَنْفُسُكُمْ فَانْقُلُوا عَنْهُمْ أَكْبَارًا﴾، واته: مندا له کانتان له ترسی هه ژاریی مه کوژن، ئیمه بژیوی نه وان و ئیوه ش ده ده یین، به دلنیا یی کوشتنیان گونا هیکی گه وره یه.

هه لبه ته (خَطَاً، يَخْطَأُ) به مانای گوناحی کرد به ئانقه ست، به لام: (أَخْطَأَ، يُخْطِئُ، إِخْطَاءً، فَهُوَ مُخْطِئٌ) جیا یه له (خَطَاً، يَخْطَأُ، خِطَاءً، وَخَطَأً)، (أَخْطَأَ، إِخْطَاءً، فَهُوَ مُخْئٍ)، واته: هه له ی کرد، هه له ده کات، نه وه له یه، (أَخْطَأَ) بو شتیکه که سیك نه یه وئ نه وه گونا هه بکات، به لام وای له ده ست بقه و مئ واته: نه قی گوناح کردنی نه بی و هه له بی، (الْقَتْلُ الْخَطَاً) له وه وه هاتوه، که که سیك شتیک ده بینئ، وا ده زانی نیچیریکه و تفه نگیکی تیده گری، دوا یی به که سیك ده که وئ، که مه به ستی نه بو وه نه وه که سه بکوژی، نه وه پیی ده گوتری: کوشتنی هه له، به لام که سیك نشان له که سیك ده گریته وه، ده شیناسئ و لئی ده دات، پیی ده گوتری: کوشتنی به ئانقه ست (الْقَتْلُ الْعَمْدَ).

(أَخْذَةً رَابِيَةً): واته: گرتنیکی زیده، (الرَّبْوَةُ وَ الرَّابِيَةُ، كَأَنَّهَا رَبَتْ بِنَفْسِهَا فِي مَكَانٍ، رَبْوَةً) و (رَابِيَةً) به گردۆلکه ده گوتری، واته: په بیه، به سه نگه ریك ده گوتری

له سەر گردێك ئیدرابی، كه به (ربایا) كۆ ده كرێتهوه، واته: سهنگه رهكانی كه له سەر گردو بهرزاییهكانن، ئنجا (رَبْوَة) و (رَابِيَة) بۆیه ئهو ناوهی لێنراوه، یانی: خۆی بهرزى كردۆتهوه له ئاستى زهوى، (رَبِّي: أَي: زَادَ وَعَلَا)، واته: زیادى كردو بهرز بووهوه (أَخَذَهُ رَابِيَةً): واته: گرتنێكى بهرز، گرتنێكى بهرزتر له ئاستى گرتنهكانى خوا ﷻ بۆ گه له پێشووهكان.

(تَذَكَّرَ): (التَّذَكُّرُ بِهِ الشَّيْءِ)، (تَذَكَّرَ): ئهوهیه بههۆیهوه شتێك بێتهوه یاد، (وَهُوَ أَعَمُّ مِنَ الدَّلَالَةِ وَالْأَمَارَةِ)، وشهى (تَذَكَّرَ) بیركهوتنهوه مانایهكهى گشتیتره له: (دِلَالَة)یان (دَلَالَة) گه یانندن و (أَمَارَة) نیشانه.

(وَتَعِيَهَا أَذُنٌ وَعِيَةً): گوێههكى وهرگر و تێگهیشتوو تێبیگات، (الْوَعِي: حِفْظُ الْحَدِيثِ وَنَحْوِهِ، يُقَالُ: وَعَيْتُهُ فِي نَفْسِي، وَالْإِعَاء: حِفْظُ الْأَمْتَعَةِ فِي الْوَعَاءِ، قَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَمَعَ نَفْسِي﴾ (١٨) ﴿المعارج﴾)، وهعیى بریتیه له وهرگرتنى قسهو پاراستنى، (وَعَيْتُهُ فِي نَفْسِي) واته: له دلى خۆمدا ههلمگرت ئهو قسهیه، پاراستم، بهلام وشهى (إِعَاء): بریتیه لهوهى شتێك له دهفرێك، توورهگهیهك (وَعَاء)دا، شتێك كه كهل و پهلى تیدهكری، تیبهاویى و تیبدا بپاریزرى، وهك خوا ﷻ دهفرموى: ﴿وَجَمَعَ نَفْسِي﴾ (١٨) ﴿المعارج﴾، باسى بابایهكى بپروا دهكات، دهفرموى: مأل و سامانى كۆكردۆتهوهو ههلیگرتوه له توورهكهدا، یان له قاسهدا، ههر خهريكى ژماردن و ههلیگرتنیهتی.

مانای گشتیی ئایه تهكان

سه ره تا خوا ﷻ ده فره موئ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، واته: ده ستی کردنم به ناوی خوایه،
ئهویش مه بهستی ئه وهیه:

- ١ - ئه م کاره ته نیا بو خوای تاک و پاک ده که م.
- ٢ - ئه م کاره به پئی شهرعی خوای کارزان ده که م.
- ٣ - ئه م کاره به تواناو یارمه تیی خوای پهروه ردگار ده که م.
- ٤ - ئه م کاره بو هینانه دی په زامه ندیی خوای میهره بان ئه نجام ده ده م

﴿الْحَاقَّةُ﴾: (الحاقة)، یانی: کاره ساته چه سپاوه که، یان کاره ساته چه سپینه ره که،
وهک دوایی باسی ده که یین، ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾، (الحاقة) چییه؟ کاره ساته چه سپاوه که،
یان کاره ساته چه سپینه ره که چییه؟ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾، چ شتیک به توئی
زانینیه وه وایکردوه بزانی (الحاقة) چییه؟ هه لبه ته لیره دا خوا ﷻ باسی
نه کردوه چییه، به لام (الحاقة) یه کیکه له ناوه کانی پوژی دوایی، که حه قه کانی
تیدا ده چه سپین، کاره ساتیکه به سه ر گه ردووندا دی و، چه سپاوه وه هر دی، بویه
ئهو ناوه ی لیره وه، خوا پوژی دوایی، به زور و شان ناو ناوه، له بهر ئه وه ی
کاره ساتیکی یه کجار گه وه وه مه زنه، ناوی زوری هه ن.

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾، گه لی سه موودو گه لی عاد بیروابوون به
داچله کینه ر، داچله کینه ریان به درو دانا، (قَارِعَة) ش یه کیکه له ناوه کانی پوژی
دوایی.

﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَمْلِكُوا بِطَاغِيَةِ﴾، ئنجا هەرچی گەلی سەموودە، بە (طَاغِيَةِ) فەوتیندران، (طَاغِيَةِ) واتە: لە سنوور دەرچوو، یاخیبوو، سنوور بەزێن، کە بە دُنیاوی لێرەدا وشە (طَاغِيَةِ) سیفەتە بۆ وەسفکراویکی قرتیندراو، وەك: (صِيحَةِ طَاغِيَةِ)، هارژنێکی لە سنوور دەرچوو، یاخود (رَجَفَةِ طَاغِيَةِ)، لەرزینەوویەکی لە سنوور دەرچوو، یاخود (صَاعِقَةِ طَاغِيَةِ)، بلیسە ئاگریکی لە سنوور دەرچوو، خوای بالادەست ئەو سزایەکی گەلی سەموودی پێ فەوتاندووە، بە هەموو ئەو وشانە پێناسە کردووە، وەك لە تەفسیری سوورپەتی (الحجر) دا بەسەرھاتی صالح (عَلَيْهِ السَّلَام) و گەلەکە سەموودمان باسکردووە، لەویدا هەموو ئەو وشانە خۆ بەکاری هێناون بۆ فەوتاندنی گەلی سەموود، هێناومان و ئەو راستییەمان روونکردۆتەووە، کە هەموو ئەو وشانە تێک ناگیرێن، بەلکو هەر کامێکیان تەبیر دەکات لە گۆشەپەکی و لە پروویەکی ئەو سزاو بەلایە بەسەر گەلی سەموود هاتوو پێی فەوتاون.

﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾، بەلام گەلی عاد بە بایەکی زۆر ساردی بەهیزی لە سنوور دەرچوو فەوتیندران، ﴿صَرْصَرٍ﴾، بە مانای: زۆر سارد دێ و، بە مانای: زۆر بەهیزیش دێ، ﴿عَاتِيَةٍ﴾ ش لە (عَتَا)ووە هاتوو ئەویش لە (عُتُو)، واتە: لە سنوور دەرچوون و سنوور بەزاندن و یاخیبوون، ئنجا هەندێک لە زانایان دەڵێن: ئەو بایە خۆ ناردوویەتی، لە فریشتەکانیش یاخی بووو بە قسە فریشتەکانیشی ئەکردووە! بەلام پێم وایە ئەو مانایە راست بێ، بەلکو مەبەست ئەوێ بەبایە بوو، وەك بای ئاسایی نەبوو، بەلکو بایەکی لە سنوور دەرچوو بوو، لە بازنەو سنووری بای ئاسایی چۆتە دەری، ﴿سَخَرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾، خۆ ئەو بایە ملکەچ کردو بەسەر وانیدا زاکرد، ھەوت شەو و ھەشت رۆژان بەردەوام، یاخود: ﴿حُسُومًا﴾، واتە: زۆر نەگبەت و بێ خێر بوو، یاخود: یانی: ئەو بایە ئەوانی دەبەری.

﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَازٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ﴾، ئنجا تۆ خەلکە کەت دەبینی، ﴿الْقَوْمَ﴾، (أل)هکە ی بۆ ناساندنەو بۆ (عهد)ه، واتە: خەلکە کە، ئەو خەلکە ی گەلی عادت دەبینی کەوتبوون، تخیل بوو بوون و فەوتا بوون، ﴿كَأَنَّهُمْ أُعِجَازٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ﴾، هەر وەك کۆتەرە دار خورما کلۆرەکان و ابوون، یاخود: وەك بنکە دار خورما کەوتوووەکان و ابوون، ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ﴾، ئنجا ئایا هیچ کەسیکت تیدا دەبینن، مابى؟ یان: ئایا هیچ کۆمەلێکی ماوت تیدا دەبینن؟ واتە: کەست لى نە دەبینن و گەلی عاد، کەسیان نەما.

﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكْتُ بِالْخَطِئَةِ﴾، هەر وەها فیرعەون و ئەوانەش کە لەپێشەوێ بوون و، شارە هەلگیر دراوەکانیش تاوان و گوناھیان کرد، ﴿وَمَنْ قَبْلَهُ﴾، خویندرایشەتەو: (وَمَنْ قَبْلَهُ)، ئەوانە ی لە لای بوون، یانی: ئەوانە ی لە گەل فیرعەوندا بوون، ئەوانەش هەموویان تاوانێکی زۆر خراپیان کرد، ﴿فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ﴾، ئنجا سەرپێچیان لە ئێردراوی پەرورەدگاریان کرد، ﴿فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَّابِيَةً﴾، خوا ﷻ گرتنى بە گرتنێکی زۆر زیده، گرتنێك كە زیده بوو لە گرتنەکانی خوا ﷻ بۆ گەلە پێشووەکان، لەبەر ئەوێ ئەوانە لە گەلەکانی دیکە ملهوپرتو یاخیتر بوون، خواش گرتنە کە ی بۆ ئەوان توندتر بوو، چونکە گەلی عاد بوون دەیانگوت: ﴿مَنْ اَشَدُّ مِثًا قُوَّةً ... (١٥)﴾ **فصلت**، كى لە ئیمە بەهێزترە! زۆر بە خۆیان دەنازی.

﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ﴾، ئنجا خوا ﷻ باسی ئەو پرووداوە گشتگیرە میژوووییە دەکات کە بریتیه لە تۆفانە کە ی نووح، ئەوێ شمان دێتتەوێ یادو دەفەرموی: ئیمە کاتێک ئاوە کە لە سنوور دەرچوو، ئیوەمان لە روێشتوووە کەدا (بە نێو ئاو روێشتوووە کەدا هەلگرت) مەبەست پێی کەشتییە کە یه، ﴿الْجَارِيَةِ﴾، ش، دیسان سیفەتی وەسفکراویکی قرتێزراو، واتە: (حَمَلْنَاكِ فِي السَّفِينَةِ الْجَارِيَةِ)، لە کەشتییە بە نێو ئاو روێشتوووە کەدا ئیوەمان هەلگرت، ئنجا یەکیك بۆی هەیه بلى: کوا ئیمە سواری کەشتی نووح بووین؟ بەلام مەبەست ئەوێهە باب و

بایرانی ئیوهمان لەو کەشتییەدا هەلگرت و ئەگەر باب و بایرانتان بەو کەشتییە دەرباز نەکرابان، ئیوێش پەیدا نەدەبوون، چونکە مەوقایەتی لە دواى نووج، هەمووی وەچەى نووحە، واتە: هەمووی وەچەى ئەوانەى کە لەگەڵ نووحدا، سواری کەشتییە کە بوو بوون.

ئەنجا ئایا بۆچی خوا ﷻ ئەوهمان بۆ باس دەکات؟ دەفەرموی: ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً﴾، بۆیە ئەو بەسەرھاتەتان بۆ باس دەکەین، تا کو بۆتان بکەینە بیرخەرەو، ﴿وَتَعِبَآ أُذُنَّ وَعِيَةً﴾، هەر وەها تا کو گوئیە کە وەردەگرێ و دەبیستێ، ئەویش تێبیگات و وەریبگرێ و پەندى لى وەریبگرێ.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یە کەم:

ناونانی پوژی دوایی بە (الحاقة) و، پرسیارکردن لە بارەییەوه، بە مەبەستی مەزنی و بێرەزایی پیشاندانی، ئەو پووداوو، ئەو پوژە:

خوا دەفەرموی: ﴿الْحَاقَّةُ ۝١۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝٢۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝٣۝﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە سێ برگەدا:

(١)- ﴿الْحَاقَّةُ﴾ چەسپاو کە، (الْحَاقَّةُ: السَّاعَةُ وَالْقِيَامَةُ الْوَاجِبَةُ الْوُقُوعُ، وَهُوَ اسْمُ فَاعِلٍ مِنْ حَقِّ الشَّيْءِ أَي: وَجَبَ، وَالْحَقُّ وَالْحَقَّةُ، ثَلَاثُ لُغَاتٍ)، وشە (حَاقَّةٌ) بە مانای (سَاعَةُ) ئاخیر زەمان و، بە مانای (قِيَامَةُ) هەڵسێزانەوهو زیندووکرانەوه دی، ئەو ئاخیر زەمان و قیامەتە پێویستە پوو بەدن، وشە (حَاقَّةٌ) ش ناوی بکەر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ه، (مِنْ حَقِّ الشَّيْءِ أَي تَبَتَّ وَوَجَبَ)، واتە: شتەکە چەسپاو پێویست بوو، ئنجا (حَقٌّ) و (حَقَّةٌ) و (حَاقَّةٌ)، سێ وشەن هەر سیکیان بە مانای شتی چەسپاو و پێویست بوو، بە کاردێن.

(٢)- ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ حاققە چییە؟! (فِي الْإِسْتِفْهَامِ تَعْظِيمٌ لِشَأْنِ الْحَاقَّةِ وَتَهْوِيلٌ لِأَمْرِهَا أَي: أَيُّ شَيْءٍ السَّاعَةُ الْحَاقَّةُ؟)، لە پرسیارکردن لە بارە (حَاقَّةٌ) وه، بە مەزن پیشاندان و بێرەزا پیشاندانی هەیه، یانی: ئایا ئەو پووداوێ پێویست بوو و چەسپاو، چییە؟

(٣)- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ چ شتێک بە تۆی زانییوه (حَاقَّةٌ)، چییە؟ ئەک چ شتێک بە تۆی زانیوه، چونکە بە تۆی زانیوه واتە: بە تۆی ناسیوه، بەلام بە تۆی زانییوه، واتە: وای لە تۆ کردووە بیزانی، کە لەوانەیه بۆ یەکەم جار بێ ئەو وشەیه بەندە بەکاری بێنی، مەبەستم ئەو نەیه بەس لێرە بەکارم هێنابی، بە تۆی زانییوه، یان بەتۆی زاناندو،

یانی: وایکردوه تو بزانی (أَيُّ شَيْءٍ عَرَّفَكَ وَأَدْرَاكَ، أَيُّ شَيْءٍ الْحَاقَّةُ؟)، چ شتیک به تو ی ناساندوهو تو ی زاناندوه (الْحَاقَّةُ)، بریتیه له چی؟

با تو زیك سهرنجی هه ندىك قسه ی زانایان بدهین، له باره ی وشه ی (الْحَاقَّةُ) دهوه:

١- (إِبْنُ عَشُورٍ) ده لئ: (الْحَاقَّةُ صِغَةُ فَاعِلٍ مِنْ: حَقَّ الشَّيْءُ إِذَا ثَبَتَ وَقُوعُهُ، وَالْهَاءُ فِيهَا لَا تَخْلُو عَنْ أَنْ تَكُونَ هَاءَ تَأْنِيثٍ، فَتَكُونُ الْحَاقَّةُ وَضْفًا لِمَوْصُوفٍ مُقَدَّرٍ مُؤَنَّثِ اللَّفْظِ، أَوْ أَنْ تَكُونَ هَاءَ مَصْدَرٍ عَلَى وَزْنِ فَاعِلَةٍ، مِثْلَ الْكَاذِبَةِ لِلْكَذِبِ، وَالْخَامَةِ لِلْخَتَمِ، وَالْبَاقِيَةِ لِلْبَقَاءِ، وَالطَّاعِيَةِ لِلطُّغْيَانِ، الْحَاقَّةُ مُبْتَدَأٌ وَمَا مُبْتَدَأُ ثَانٍ، وَالْحَاقَّةُ الْمَذْكُورَةُ ثَانِيًا خَبَرُ الْمُبْتَدَأِ الثَّانِي، وَالْجُمْلَةُ مِنَ الْمُبْتَدَأِ الثَّانِي وَخَبَرِهِ، خَبَرُ الْمُبْتَدَأِ الْأَوَّلِ، وَمَا اسْمُ اسْتِفْهَامٍ مُسْتَعْمَلٍ فِي التَّهْوِيلِ وَالتَّعْظِيمِ).

جار جار له پرووی ریژمانی شهوه قسه له سه ر ئایه ته کان ده کهین، بو ئه وهی مانایه که روشتر بی بو که سانیک که شاره زای زمانی عه ره بیین، له ورده کاریی رسته به ندیی و پیکهاته ی زمانه وانیی ئایه ته موباره که کان شاره زاتر بن، جار جار ئاماژه ش بهو لایه نه ده کهم، به پیی ئه وهی له قسه ی پروونکه ره وانی قور ئاندا ده بیین، ئه گهر بزانی شتیک زۆر به یان گرنگیان پیداهه، ئیمه ش گرنگیه کی پی ده دهین.

(إِبْنُ عَشُورٍ) ده لئ: (حَاقَّةُ)، ریژگه ی بکه ره له (حَقَّ الشَّيْءُ) وه هاته، (حَقَّ الشَّيْءُ: أَيُّ ثَبَتَ وَقُوعُهُ)، واته: شته که بوونه که ی، پروودانه که ی چه سپا، ئنجا (ها) یه که ی (الْحَاقَّةُ) له دوو حال به دهر نیه:

أ- یان (ها) ی مینیه، ئه و کاته ده بی (حَاقَّةُ)، وه سف بی بو وه سفکراویکی مه زهنده کراو، که مینیه بی، (واته: بیژه که ی مینیه بی، مینیه ی مه جازی بی، وهك (الْحَادِثَةُ)، (الْحَادِثَةُ الْحَاقَّةُ)، یان (الْقِيَامَةُ الْحَاقَّةُ)، یان (السَّاعَةُ الْحَاقَّةُ)، واته: ئه و پرووداه ی چه سپاوه، یان پیویسته بی، یان ئه و قیامه ته ی پیویسته بی، یان ئه و ئاخیر زه مانه ی پیویسته بی).

ب- ئەگەری دووهم ئەووەیە کە (ها)ی چاوگ بۆ لەسەر کیشی (فاعل)، وەك (الكَاذِبَةُ)، بۆ (كَذِب) درۆ، (الكَاذِبَةُ) یانی: درۆ، (خاتمە) بۆ (ختم) کووتایی، چاوگە، (الباقية) بۆ (باقی)، ماوە، مانەو، (الطَّاعِيَةُ) بۆ (طُغْيَان)، واتە: لە سنوور دەرچوون.

لە پرووی ریزمانی شەو:

کە دەفەرموێ: ﴿**الْحَاقَّةُ**﴾، ئەمە دەبێتە نیهاد (مُبْتَدَأ)، (ما الحاقّة)، (ما) نیهادی دووهم، ﴿**الْحَاقَّةُ**﴾، دەبێتە گوزارە بۆ نیهادی دووهم، رسته کەش هەمووی دەبێتە گوزارە بۆ نیهادی یەكەم، وشە (ما) ﴿**مَا الْحَاقَّةُ**﴾، ناوی پرسیار کردنەو لە بێرەزایی پیشاندانی شتێکدا بەکارهێنراوە.

ئەمە قسە (ابن عاشور) ه لە بارە (حاقّة) و پیکهاتە (ئەو دوو رسته یەو): ﴿**الْحَاقَّةُ، مَا الْحَاقَّةُ**﴾.

٢- (الطبري) دەڵێ: (الْحَاقَّةُ: السَّاعَةُ الَّتِي تَحِقُّ فِيهِ الْأُمُورُ وَيَجِبُ فِيهِ الْجَزَاءُ عَلَى الْأَعْمَالِ)، (حاقّة): ئەو کاتە یە کە کارەکانی تێدا دەچەسپن و سزاو پاداشت لەسەر کردەووەکان لەویدا پێویست دەبێ.

٣- (الشوکاني) دەڵێ: (الْحَاقَّةُ: الْأَمْرُ الَّذِي يَحِقُّ فِي الْقِيَامَةِ، وَهِيَ تَحِقُّ فِي نَفْسِهَا مِنْ غَيْرِ شَكٍّ)، ئەو کارە ی لە قیامەتدا دەچەسپن و، بێگومان ئەویش لە زاتی خۆیدا بەبێ دوو دلی دەچەسپن، واتە: پۆژی دوایی، بە هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و قیامەت و هەڵسانەووە.

٤- (القرطبي): پێنج رای هێنان لە بارە ﴿**الْحَاقَّةُ**﴾ ه، بۆچی ئەو ناو لە پۆژی دوایی نراو؟

یەكەم: (الْأُمُورُ تَحَقُّ فِيهَا)، کارەکان لەو پۆژەدا دەچەسپن.

دووهم: (تَكُونُ مِنْ غَيْرِ شَكٍّ)، لەبەر ئەوەی ئەو پۆژە پۆژیکی چەسپاوە بەبێ دوو دلی، واتە: لەبەر ئەوەی پۆژە کە بۆ خۆی چەسپاوە و کارەساتە کە چەسپاوە.

سَيِّئِهِم: (أَحَقَّتْ لَأَفْوَامِ الْجَنَّةِ، وَأَحَقَّتْ لَأَفْوَامِ النَّارِ)، ئەو ڕووداوێ ئه‌و ڕۆژه: بۆ کۆمه‌لانیك به‌هه‌شت پێویست ده‌کات و ده‌چه‌سپێنی و، بۆ کۆمه‌لانیکیش دۆزه‌خ و ناگریان بۆ ده‌چه‌سپێنی.

چوارهم: (كُلُّ إِنْسَانٍ يَصِيرُ حَقِيقًا بِجَزَاءِ عَمَلِهِ)، هه‌موو مرۆڤێك له‌و ڕۆژه‌دا شایسته‌ ده‌بێ به‌ سزاو پاداشتی کرده‌وه‌کانی.

پینجه‌م: (حَاقَّتْهُ أَيُّ: غَالِبَتُهُ فَعَلَبَتْهُ، فَالْقِيَامَةُ حَاقَّةٌ لِّأَنَّهُا تَحْقُقُ كُلَّ مُحَاقٍ فِي دِينِ اللَّهِ بِالْبَاطِلِ)، (حَاقَّتْهُ) واته: (غَالِبَتُهُ)، واته: له‌گه‌ڵیدا بوو به‌ کێشه‌م و به‌سه‌ریدا زāl بووم، ئنجا قیامه‌تیش بۆیه‌ پێی ده‌گوتری: (حَاقَّةٌ)، چونکه‌ هه‌ر مشت و مێرکه‌ریك به‌ ناهه‌ق له‌ باره‌ی ئایینی خواوه‌ شه‌ره‌ قسه‌ بکات، به‌سه‌ریدا زāl ده‌بێ.

له‌ باره‌ی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ هه‌و له‌ عه‌بدوڵلای کورێ عه‌بباسه‌وه‌ هاته‌و (خوا له‌ خۆی و با‌ی رازی بێ)، (القرطبي) هه‌یناویه‌تی و، زۆربه‌ی ته‌فسیره‌کانیش ئاماژه‌یان پێک‌دوه‌:

(رُوي عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، كُلُّ شَيْءٍ فِي الْقُرْآنِ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾، فَقَدْ أَدْرَاهُ، وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْ قَوْلِهِ: (وَمَا يُدْرِيكَ) فَقَدْ طَوَاهُ عَنْهُ، وَقَالَ الرَّاجِبُ كُلُّ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾، فَقَدْ عَقِبَ بَيَانِهِ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ١٠ نَارُ حَامِيَةٍ ١١﴾ (القارعة).

واته: له‌ عه‌بدوڵلای کورێ عه‌بباسه‌وه‌ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ گێڕدراوه‌ته‌وه‌ گوتوویه‌تی: هه‌ر شتێك له‌ قورئاندا خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾، خوا فێری پێغه‌مبه‌ری کرده‌و ﷺ پێی زانییوه‌، به‌لام هه‌ر شتێك له‌ فه‌رمایشتی خوا که ده‌فه‌رموی: (وَمَا يُدْرِيكَ) چ شتێك پێت ده‌زانیی! ئەوه‌ زانیارییه‌که‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ په‌نه‌انکراوه‌.

[ئه‌وه‌ش هه‌له‌ینجانی عه‌بدوڵلای کورێ عه‌بباسه‌و به‌ تێوه‌رمان و ئیستیقرا‌ی ئەو شوێنا‌ه‌ی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ و (وَمَا يُدْرِيكَ)یان تیدا هاته‌و].

راغیبی ئەصفه‌هانی گوتوویه‌تی: هه‌موو ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ یه‌ك که له‌ قورئاندا هاته‌و، له‌ دوايه‌وه‌ ڕوونکردنه‌وه‌که‌ی هاته‌و، وه‌ك ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾

مَا هِيَ ⑩ نَارُ حَامِيَةٍ ⑪ الْقَارِعَةُ، تۆ چووزانى ئەوێ چیه؟ ئاگرێکی زۆر گەرمە.

ئاگریش بۆ خۆی هەر گەرمە، بەلام خوا ﷻ ئاگرێک بە گەرمیی، وەسف بکات واتە: گەرمییەکی ئاسایی، نەك ئەو گەرمییە دەیزانین، کە وەك لە فەرماشتی پیغەمبەردا ﷺ هاتووە^(١): ئاگری دۆزەخ حەفتا هیندە ئاگری دنیا گەرمە، کە زانایان دەڵێن: ئەو وشە (حەفتا)ش بۆ زۆرییە، ئەگەرنا مەرج نیە، پێک حەفتا هیندە گەرم بێ، دەگونجێ کەمتر بێ و دەگونجێ زیاتریش بێ.

(١) {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! صَلِّ اللَّهُ وَسَلِّمْ إِنَّ كَانَتْ لِكَافِيَةٍ! قَالَ: فُضِّلَتْ عَلَيْهِنَ بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا، كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا} أخرجه أحمد: ١٠٢٠٤، والبخاري: ٣٠٩٢، ومسلم: ٢٨٤٣، والترمذي: ٢٥٨٩.

مەسەلە ی دووهم:

بە درۆ دانانی گەلی سەموودو گەلی عاد، بۆ قیامەت، یان بۆ پۆژی داچلە کینەرۆ، فەوتینانی گەلی سەموود بە ھارژنیکی بێرەزاو، گەلی عادیش بە بایەکی زریان ساردو لە سنوور بە دەر، سەرەنجام خەلکە کە وەك کۆتەرە دار خورمای کلۆر بە مردوویی تخیل بوو بوون و کەوتبوون:

خو دەفەرموی: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ۝١﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۝٢ وَأَمَّا وَعَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝٣ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ ۝٤ خُسُوفًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَازٌ نَحْلٍ خَاوِيَةٍ ۝٥ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝٦ ﴿٨﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە ھەشت بڕگەدا:

١- ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾، سەموودو عاد داچلە کینەریان بە درۆ دانا، (قارِعَة) یەکیکە لە ناوھەکانی پۆژی دوایی، ھەر وەك چۆن (حاقّة) ش یەکیکە لە ناوھەکانی پۆژی دوایی، ئنجا (قارِعَة) وەك پێشتر گوتمان: لە (قَرَع) ھوھ ھاتو، (قَرَع) یش بریتێ ھوھێ شتێک لە شتێک بەدە، زینگی بێ و دەنگی بێ، دەنگێک کە مەرۆف داچلە کینێ، واتە: (القارِعَة: الْقِيَامَةُ الَّتِي تَقْرَعُ النَّاسَ بِالْإِفْزَاعِ وَالْأَهْوَالِ)، ئەو قیامەت و پۆژی دواییە خەلک دادەچلە کینێ بە ترساندنیان و بە سامناکییەکانی، ئەو شتە سامناکانە ی تێیدا دینە دی.

بۆیە خو ﷺ فەرموویەتی: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾، لە جیاتی بفرموی: (بالحاقّة)، بۆ ئەوھێ بزانی ئەو (حاقّة) یە یەکیکە لە ناوھەکانی پۆژی دوایی، وێرایی ئەوھێ پۆژی دوایی ناویکی دیکەشی ھەیەو بریتێ لە (قارِعَة)، دیسان بۆ ئەوھێ بزانن: وێرایی ئەوھێ ئەو کارەساتە وەك چۆن سزاو پاداشتەکان

دەچەسپینى و، ڕووداویكە چەسپاوە، بەهەمان شیوە ڕووداویكى داچلەكینهرو
راچلەكینهريشه.

ئنجا خوا ﷻ باسی سەرەنجامی هەر كام لە گەلى سەموودو گەلى عاد
دەكات، دەفەرموى:

(۲)- ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِطَاغِيَةِ﴾، ئنجا هەر چى گەلى سەموود بوون، بە کارەساتىكى
لە سنوور بەدەر فەوتیتەندران، (الطَّائِغِيَّةُ: الْوَاقِعَةُ الْمَجَاوِزَةُ لِلْحَدِّ)، واتە: ڕووداویكى سنوور
بەزین، كە لە قورئان دا: (الصَّيْحَةُ وَالصَّاعِقَةُ وَالرَّجْفَةُ وَالزَّلْزَلَةُ)، هەموو ئەو ناوانە بۆ ئەو
سزایەى گەلى سەموودى پى سزا دراوە، بە کارهێنران، (صَيْحَةً) واتە: هارژن، دەنگىكى
زۆر بێرەزا، (صَاعِقَةً) واتە: ئاگرو بلیسەیهك كە لە ئاسمان بێتە خوار، (رَجْفَةً) واتە:
داچلەكینهرو ڕاچلەكینهريكى گەورە، (زَّلْزَلَةً) واتە: لەرزاندنەو، بوومەلەرزە، هەموو
ئەو وشانە بە کارهێنران بۆ ئەو بەلایەى خوا بۆ گەلى سەموودى ناردو، واش پێدەچى
پیشى دەنگىكى گەورە بووبى، دواى ئەو دەنگە گەورە بۆتە لەرزینەو، ئەویش بۆتە
هۆى ڕاتەکاندن، ئنجا ئەویش بۆتە هۆى ئاگرىكى بلیسەدار، یان: لە ئەسڵدا ئاگرىكى
بلیسەدار بوو و هاتۆتە خوار بۆیان و، دەنگىكى گەورەى لى پەیدا بوو، لەرزینەو،
لى پەیدا بوو، تەقینەو، پەیدا بوو، بۆیە خوا ﷻ لە هەر سوورەتەدا، لە هەر
سياقەدا، وشەیهك كە تەعبیر لە لایەنىكى دەكات و لەگەڵ ئەو دۆخەدا دەگونجى،
هیناویەتى، كە بە هەموویان دیمەنەكەمان چاك دەخەنە بەر چاو، لە تەفسیری سوورەتى
(الحجر) یش دا، بە سەرھاتى گەلى سەموودمان بە تەفصیل باسکردو.

كەواتە: (طَاغِيَّة) واتە: لە سنوور دەرچوو (بِالصَّيْحَةِ الطَّائِغِيَّةِ)، یان (الوَاقِعَةُ
الطَّائِغِيَّةِ)، هارژنە لە سنوور دەرچوو، ڕووداوە لە سنوور دەرچوو، كە.

(۳)- ﴿وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾، بەلام گەلى عاد بە بايەكى زۆر ساردى
بەھیزی لە سنوور دەرچوو، یان زۆر توند ھەلکردو، فەوتیتەران، وشەى: ﴿صَرْصَرٍ﴾،
بە چەند جوړىك مانا کراوە:

أ- (شَدِيدَةُ الصَّوْتِ، لَهَا صَرَصَرَةٌ تَحْرِقُ بِرِدِّهَا)، ﴿صَرَصَرٌ﴾، یانی: دەنگی بەهێزی ھەیە و سپرە سپری دێ، بە ساردییەکی دەسووتینی.

ب- (شَدِيدَةُ الْهُبُوبِ، شَدِيدَةُ الصَّوْتِ)، بایەك كه زۆر به توندیی ھەلیکردبێ و دەنگەکی زۆر بەهێز بێ.

ج- (شَدِيدَةُ الْبَرْدِ)، بایەك زۆر سەخت و سارد بێ.

کەواتە: ئەو بایە بایەك بوو: ھەم زۆر سارد بوو، ھەم زۆر بەتوندیی ھەلیکردو، ھەم دەنگەکی زۆر بەهێز بوو، کە دەفەرموێ: ﴿عَاتِيَةً﴾، سنووری بەزاندبوو و یاخیبوو بوو بە مل گەلی عەددا (يَعْنِي: عَتَّتْ عَلَى عَادٍ فَمَا قَدَرُوا عَلَى رَدِّهَا وَالْخَلَاصِ مِنْهَا)، بەسەر گەلی عەددا یاخی بوو بوو لێیان ھار بوو بوو، کە نەیانئوانی بەرپەرچی بەدەنەوێ لێشی دەرێز بن.

٤- ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾، (خوا) ملکەچی کردبوو و بەسەریان دا زالی کردبوو.

﴿سَخَّرَهَا﴾، بە مانای ملکەچی کردبوو، کە بۆ خوا ملکەچ بوو، بەلام بۆ گەلی عاد، خوا بەسەریاندا زالیکردبوو (يَعْنِي: سَخَّرَهَا وَسَلَّطَهَا عَلَيْهِمْ)، ملکەچی کردبوو رام و دەستەمۆی کردبوو و بەسەر وانیدا زالی کردبوو، لەوانی بەردابوو.

٥- ﴿سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾، ھەوت شەوو ھەشت پۆژان، بەردەوام و بێ پسانەو، ھەروەھا ﴿حُسُومًا﴾، وێرایی: أ- بەردەوام، ب- بە مانای برینیش دێ، واتە: دەبیرن، ج- ھەروەھا بە مانای بێ خێرو نەگەتیش دێ، بایەکی بێ خێرو نەگەت بوو، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ...﴾ (١٦) ﴿فَصَلِّ﴾، لە پۆژانیکی نەگەت و بێخێردا، یانی: بۆ ئەوان پۆژانیکی نەگەت و بێ خێر بوون، چونکە خۆیان نەگەت و خراب بوون، ئەگەرنا کات (زمن) لە خودی خۆیدا، چاک و خراپی نیو بێ لایەن (مُحَايَد)ە.

٦- ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾، {دوای ئەو ھەوت شەوو ھەشت پۆژە} خەلکەکەت لەویدا بە مردوویی و تخیلی دەدی، ﴿الْقَوْمَ﴾، واتە: خەلکەکە، (أل)کە بۆ ناساندنەو

ناساندنی (عهد)ه، واته: خه لکه که، خه لکی گه لی عادت ده بینی ﴿فِيهَا﴾، یانی: ۱- له شارو ولاته که یان دا، ۲- یاخود له سهر زهوی، ۳- یاخود لهو بایه دا، که خوا به سهریدا هه لکرد بوون ﴿صَرَعى﴾، (صَرَعى: جَمْعُ صَرِيعٍ أَي: هَلَكَى)، به مانای مردوووه، له گه ل مردنیشدا که وتوو و تخیل بوو.

(۷)- ﴿كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾، وهك كۆته ره دار خورما له كلۆره كان بوون، یاخود: كۆته ره دار خورما كه وتوووه كان، وشه ی ﴿أَعْجَازُ﴾، كۆی (عَجَز)ه، كه به دواوه ی ههر شتێك ده گوتری، لیره ش دا: (يَعْنِي: أَصُولُ النَّخْلِ)، بنكه دار خورمايه كان، (نَخْل)يش ناوی كۆیه بۆ (نَخْلَة)، یانی: يهك دار خورما، واته: وهك كۆته ره دار خورمايه كان بوون، به لام ئه و كۆته ره دار خورمايه چۆن بوون؟ ﴿خَاوِيَةٍ﴾، ئه ميس ههم به مانای (ساقِطَة) دى، كه وتوووه كان، ههم به مانای (خَالِيَة) دى، كلۆرو بۆشه كان ﴿خَاوِيَةٍ﴾، كۆی (خاوي)ه، یانی: بۆش و كلۆر.

(۸)- ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾، ئايا كه سيكت لى ده بينين، مابى؟ (فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ نَفْسٍ بَاقِيَةٍ)، ئايا هيج كه سيكت لى ده بينين، له نيويان دا مابى؟ واته: هيج كه ست نه ده بينى، ئه م پرسيار كردنه پرسيار كردنى نكوو لييليكردنه و وه لامه كه ی له نيو خوى دايه، (بَاقِيَة) لیره دا بۆ نه فس ده چیته وه، یانی: (فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ نَفْسٍ بَاقِيَةٍ)، یاخود (بَاقِيَة) له سهر كيشی (فَاعِلَة) يه و چاوكه، یانی: (فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَقَاءٍ)، ئايا هيج مانه وهت لى ديتن؟ وهك (طَاغِيَة) و (خَافِيَة) و (كَاذِبَة) كه به مانای: ياخيبيوون (طُغْيَان) و، درۆ (كَذِب) و، كۆتایی (خَتَم)، دین.

لیره دا مه به ست ئه وه يه: تۆ هيج كه سيكت له وان نه ده بينى مابى، ئه ویش سى ئه گهرى هه ن:

أ- (بَاقِيَة) بچیته وه بۆ وه سفراویكى قرتیرو، یانی: (فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ نَفْسٍ بَاقِيَةٍ).

ب- یاخود: (هَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ مَجْمُوعَةٍ بَاقِيَةٍ)؟ ئايا هيج كۆمه لێكى ماوت لى ده بينين؟

ج- یاخود: (باقیة) چاوهو به مانای مانهوهیه، ئایا هیچ مانهوهت لی دهبینین؟ نه خیر.

لیره دا دهمهوی ئاماژه بهوه بکهه که له ههندیك تهفسیراندا ههندیك شت دینن، ههندیك له پروونکهرهوانی قورئان باش سهرنجیان نه داوون و لییان ورد نه بوونهوه، ئه گهرنا نه ده بوو ئه و شتانه بینن، بو وینه: (البحر المَديد في تَفْسِير القرآن المَجدی) (إِبْن عَجِيبة)^(۱)، دهلی:

(وَكَانَتْ أَجْسَامُهُمْ طَوَالاً تَبْلُغُ مِثْلَ ذِرَاعٍ أَوْ مِثْلَيْنِ، وَلِذَلِكَ شَبَّهُوا بِالنَّخْلِ)، واته: که له شه کانیان زور دریز بوون، سه د گهز یاخود دوو سه د گهز ده بوون، بویه چوینراون به دار خورمایانهوه! ده لیم: ئه گهر وابی، ده بووایه دارخورما به وان بچویندرین، چونکه دارخورما ئه گهر زور بهرز بی، ئه و په ره که ی سی گهز ده بی، یانی: پازده مه تر ده بی، به لام ئه گهر ئه وان سه د گهزو دوو سه د گهز، یانی: په نجا مه تر سه د مه تر بووبن، ده بی بلین: دارخورما وه وان ده چی، بویه ئه وه ئه فسانه یه و هیچ به لگه یه کی له سه ر نیه و پشت ئه ستوور نیه، به هیچ به لگه یه ک، هه لبه ته له فه رمایشتی پیغه مبه ری خوادا ﷺ هاتوه که ئاده م بالای شه ست گهز بووه، (سِتُّونَ ذِرَاعًا)، به لام ئه وه به سه بت ئاده مه وه (عَلَيْهِ السَّلَام) ئه ویش وادیاره له هه موو وه چه که ی به قه دو قیافه و بالای به رزتر بووبی، ئنجا گه یشتو ته شه ست زیراع که ده کات ده وری سی مه تر، به لام ئه وه که بالای گه لی عاد سه دو دوو سه د گهز بووبی، واته: چهنده یی نه ئاده میس به رز بووبن، شتی وا له هیچ سه رچاوه یه کدا نه هاتوه و، هیچ به لگه یه کی له سه ر نیه.

مەسەلەى سێهەم:

هەر وهها فیرعهون و گەله کهى و ئەوانهى پێش وانیش، تاوانی گەورەیان کرد، که سەرپێچیان لە نێردراوی پەرورەدگاریان کردو، سەرەنجام خوا ﷻ بە گرتییکی لە راددەبەدەر گرتی:

خوا دەفه رموی: ﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْخَاطِئَةِ ۖ ﴿٩﴾ فَعَصَا رَسُولُ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَّابِيَةً ۖ ﴿١٠﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە سێ برگەدا:

١- ﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْخَاطِئَةِ﴾، فیرعهون و ئەوانهى پێش وی و هەلگیراوه کانیان کرد، (خَاطِئَةً) واتە: هەلەو تاوان، واش پێدەچى ئەوه وهسفی وهسفر اوێکی قرتیندراو بى، واتە: (بِالْفَعْلَةِ الْخَاطِئَةِ)، کرداریکی تاوانیان کرد، یاخود (خَاطِئَةً) هەر بە مانای تاوان (خَطِيئَةً) دى، یان (الْخَاطِئَةُ) سیفەتی وهسفر اوێکی قرتیتراوه، بەلام بە کو: (الْأَفْعَالُ الْخَاطِئَةُ)، کردەوه خراپەکانیان کردن.

دەشگونجی (خَاطِئَةً) وهك پێشتریش باسمان کرد، چاوگ بى، واتە: تاوانیان کرد، واتە: (خَاطِئَةً) لەسەر کیشی (فَاعِلَةً) یهه، بە مانای چاوگه، وهك (كَاذِبَةً) و (خَاقِمَةً) و (طَافِيَةً)، وشەى ﴿وَمَنْ قَبْلَهُ﴾، واتە: ئەوانهى لە پێش ویشدا بوون، که هەموو گەله کان دەگریتهوه، ئەوانهى پێش فیرعهون بوون، ئەو گەله یاخیانە، خویندراویشەتهوه: (وَمَنْ قَبْلَهُ)، واتە: ئەوانهى لەلای ویهوه بوون (وَمَنْ عِنْدَهُ)، که مەبەست پێی دارو دەستەکەیهتی، واتە: ئەوانهى لەگەڵیدا بوون لە شوێنکهوتوووان و سەربازەکانی، (الْمُؤْتَفِكَات) وهك پێشتریش گوتمان: هەلگیراوه کان (الْمُنْقَلِبَات) مەبەست پێی شارو ئاوه دانییه کانه که لوو طیان (عَلَيْهِ السَّلَام) بو رەوانه کرابوو، دیسان (الْمُؤْتَفِكَات) یش سیفەتی

وہ سفاکراویکی قرتیندراوہ، یانی: (المُدُنُ الْمُؤْتَفِكَاتِ، الْقُرَى الْمُؤْتَفِكَاتِ)، یان (الْقُرَى الْمُتَقَلِّبَةِ، الْمُدُنُ الْمُتَقَلِّبَةِ) ئاوەدانییە هەلگێردراوہکان، سەرەوبن کراوہکان، ئەوانە چییان کرد؟

(۲)- ﴿فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ﴾، سەرپێچییان لە نێردراوی پەروەردگاریان کرد، واتە: هەر کۆمەلگایەک لەوانە سەرپێچییان کرد؟ لەو پێغەمبەرەى خوا ﷺ، کە وەك نێردراو نوێنەرى خۆى بۆى نارد بوون.

ئنجایا خوا چى لێکردن؟

(۳)- ﴿فَأَخَذَهُمُ أَخَذَةً رَّابِيَةً﴾، (خوێش ﷻ) یەكسەر دواى ئەو بەگرتنیکى زێدە گرتى.

(ف) بۆ بەدواداھاتن (تعقيب)، یاخود بۆ جەزا (جزاء)یە، یانی: لە سزای ئەو هەدا خوا گرتى، گرتنیکى زێدە، (رَّابِيَةً أَيْ: زَائِدَةٌ فِي الشَّدَّةِ)، لە سەختیدا زۆر زیاد بوو (كَمَا زَادَتْ قَبَائِحُهُمْ فِي الْقُبْحِ)، وەك چۆن خراپەکانى وان لە دزیویدا زێدەییان هەبوو، ئەو سزایەش کە خوا ئەوانى پێ سزادا، زێدەیی هەبوو لە سەختى دا، دەگووترێ: (رَبُّ الشَّيْءِ بَيَّبُ أَيْ: زَادَ يَزِيدُ)، شتەكە زیادى کرد، زیاد دەکات.

وشەى ﴿رَّابِيَةً﴾، ناوی بکەر (اسم فاعل)ە، لە (رَبِّي يَرْبُوا)وە هاتو، بەلام لێرەدا خوازراوەتەو بۆ سەختى و ناپەرەختى و توندی.

دواى ئەوەى خواى کاربەجێ باسى ئەزموونی تال و سەرەنجامى دژواری، هەر کام لە گەلى عادو سەموودی کرد، ئنجایا باسى فیرعەون و ئەوانى پێش فیرعەونى کرد، یاخود ئەوانەى لە گەل فیرعەوندا بوون، هەر وەها شارو ئاوەدانییەکانى کە لووطیان (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆ پەوان کرا، کە وەك چۆن ئەوان زگماکى خۆیان هەلگێراپۆوە، لە جیاى ئەوەى پیاویان لە گەل ئافرەتدا غەریزەى جینسى خۆى تێر بکات و بە شیوەیەکی شەرعی، ئەوان هەلسابوون نێربازیان دەکرد، ئەوان

فەطەرەتی خۆیان هەلگێرا بوو، خۆی پەرورەدگاریش ئاو دەدانییەکانی ئەوانی
 هەلگێرانەو (الجزء من جنس العمل)، وەك زانیان گوتووینە: سزاو تۆلە بەپێی
 جۆری کردەو هەکیە.

له نۆزه كۆمهڵایهتییهكان لهكەڵانین
 Stay in touch on social media
 نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

فەتەبەندەن مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net
 English - عربي - کوردی

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر/ AliBapir

کەتەبە

فەتەبەندەن مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

QR codes for social media and website

فەتەبەندەن مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

مەسەلەى چوارەم:

خوای میهرەبان لە کاتی لە سنوور دەرچوونی ئاو و تۆفانی نووحدا (عَلَيْهِ السَّلَام) مروّقه کانی لە کەشتییە بەنیۆ ئاو پۆشتوووە کەدا هەلگرتن، تاكو ئەو کەشتییەو بەسەرھاتە کەى بۆیان بێتە بیر خەرەووەو، هەر گوێیەى تێگەشتوو تێیگات و دەریگرتی و، لێى بەهرەمەند بێ:

خوای دەفرموئى: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْبَارِيَةِ ۝۱۱﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَبَعَثْنَا أَذْنَ وَعِيَةً ۝۱۲﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(۱)- ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْبَارِيَةِ﴾، بێگومان ئێمە کاتێک ئاوە کە لە سنوور دەرچوو، یاخی بوو، لە (کەشتییە بە نیۆ ئاو) پۆشتوووە کەدا هەلمانگرتن، (الطُّغْيَانُ: مُسْتَعَارٌ لِلشِّدَّةِ الْخَارِقَةِ تَشْبِيهاً لَهَا بِطُغْيَانِ الطَّاغِي)، لێرەدا کە دەفرموئى: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ﴾ (طُغْيَان) یاخیبوون، خوازاووەتەو بە بۆ سەختیی و توندیی یاسادری ئاوەکە، کە چوێراو بە یاخیبوونی بابای یاخیووە، واته: وهك چۆن کەسێک یاخی دەبێ و لە سنوور دەردهچێ، ئەو ئاوەش بوو بە لافاوو تۆفانیێ کە بە تۆفانی نووح مەشهوورەو لە سنوور دەرچوو، ئێمەش کاتێک ئاوەکە لە سنوور دەرچوو و زۆر بوو، ﴿حَمَلْنَاكِ فِي الْبَارِيَةِ﴾، ئێوەمان لە پۆشتوووە کەدا هەلگرت، لەو شتەدا کە بەنیۆ ئاودا دەروات، مەبەست لە ﴿الْبَارِيَةِ﴾، کەشتییە پۆشتوووە کە (السَّفِينَةُ الْجَارِيَةِ)یە، و (جَارِيَةِ) سیفەتی وەسفکراویکی قرتیندراو، یانی: لە نیۆ کەشتییە بەنیۆ ئاودا پۆشتوووە کەدا هەلمانگرتن، (الجارية) ئەوێە کە بەنیۆ ئاودا دەروات (جَرَى الْمَاءُ، وَجَرَى فِي الْمَاءِ)، ئاوەکە پۆشت و، بە نیۆ ئاوەکەدا پۆشت، کەواتە: (جَارِيَةِ) هەر دیارە کە کەشتییە، خوای کاربەجێ لە جیاتی ئەوێ بەفرموئى: ﴿إِنَّا حَمَلْنَاكُمْ فِي السَّفِينَةِ الْجَارِيَةِ فِي الْمَاءِ﴾، هەر فەرموویەتی: ﴿فِي الْبَارِيَةِ﴾، چونکە ئەوێ بەنیۆ ئاودا دەروات، هەر کەشتییە،

وشەى ﴿طَغَا﴾، مانا ئەصلییه کەى خۆى: (إِرْتَفَعَ وَعَلَا)، ئاوە کە هەلساو بەرز بۆوە و لە سنوورى ئاسایى و سرووشتى خۆى چوووە دەر، هەندىك لە زانایانىش گوتووینە: (طَغَا عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْخِزْنَةَ لِعَظْمِهِ لِلَّهِ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَى حَبْسِهِ)، ئاوە کە لە ئەو فریشتەى کۆکەرەوێ ئاون و سەرپەرشتیارى ئاون، یاخیبوو، وەك توورە بوون لەبەر خوا، لەوانەى لە خوا پەرورەدگاریان یاخیبوو بوون، بۆیە فریشتەکان دەرەقەتى نەهاتن کە کۆنترۆلى بکەن! بەلام من ئەو مانایەم پێ هەلەیهو لەپراستییدا هیچ شتێك لەو فریشتەى سەربازى خوان، یاخى نابێ و، مانایە کەى هەر ئەوێه کە ئەو ئاوە زۆر لە سنوور دەرچوو، لە سنوورى ئاوى ئاسایى کە ئیمە دەیینین، بۆ سزادانى ئەوانەى سنوورەکانى خویان بەزاندبوون.

٢- ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً﴾، بۆ ئەوێ ئەو کەشتییه (یان ئەو بەسەرھاتە) بۆ ئێوە بکەینە بیرخەرەو (ئەى خەلکینە!)، (قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: كَانَتْ أَلْوَا حَهَا عَلَى الْجُودِيِّ، وَالْمَعْنَى: أَبْقَيْتُمْ لَكُمْ تِلْكَ الْخَشَبَاتِ حَتَّى تَذْكُرُوا مَا حَلَّ بِقَوْمِ نُوحٍ، وَإِنْجَاءَ اللَّهِ آبَاءَكُمْ)^(١).

ئێنو جوړه یح گوتووێه: تەختەکانى (واته: پاشماوێ کەشتییه کە) لەسەر چیای جوودى مابوونەو، یانی: ئیمە ئەو تەختانەمان (کە شوینەواری ئەو کەشتییه بوون) هیشتبوونەو، تاكو ئێوە ئەوێ بەسەر گەلى نووح هاتو، چۆن خوا باب و باپیرانى ئێوێ دەر باز کردو، بیرى لى بکەنەو و یادى بکەنەو.

ئیمە بەسەرھاتی نووح (عَلَيْهِ السَّلَام) و گەلە کەیمان لە تەفسیری سوورەتى هووددا بە درێژى باسکردو، لە کاتی تەفسیر کردنى سوورەتى (العنكبوت) یشدا، ئەو ئایەتە موبارە کەى دەفرموى: ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِيَّةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾^(١٥) العنكبوت، واتە: نووح خۆى و هاوێلانى کەشتییه کەمان دەر باز کردن و کردمان بە نیشانه بۆ جیهانیان، لەوێ باسمان کردو، کە

(١) الجامع لأحكام القرآن، للقرطبي: ج ٢١ ص ١.

شوئنهواری ئەو کەشتییە، ئیستاش لەسەر چیاى جوودیى ماوه، هەندىك له زانیان گوتووینانە: پێشینەکانی ئەو ئۆممەتەى پێغمەبرى خوا ﷺ شوئنهوارەکیان بینیوه، ئنجا وهك له تەفسیری سوورەتی هووددا باسم کردوه، له پێی مانگە دەستکرده کانهوه که تەماشایان کردوه، ئیستاش شوئنهواری ئەو کەشتییە لەسەر چیاى جوودیى ماوه، لهوێ بە تەفصیل باسم کردوه، ئەندازەى کەشتییە کەش: درێژی و پانی و بەرزى و چەند قات بووهو، چۆن بووهو، بەراورد کردنى له گەڵ ئەو زانیاریانەى له پەیمانی کۆندا، ئیستاش هەن له گەڵ شوئنهواری ئەو کەشتییەدا که ئیستاش ماوه تەوه، باسمان کردوه که پێکهێنێك و وهك یه كن.

خواش دەفەرموی: ئەوه مان بۆ کردن به بیرخەرەوه ئەو کەشتییە، یاخود: بەسەر هاتی نووح (عَلَيْهِ السَّلَام) و گەله کەى تاكو بۆتان بپێته مایه ی پوند و عیبهت.

۳- ﴿وَتَعْبَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ﴾ هەر وه ها تاكو گوێیهك كه وەرگره، وهرى بگرى، یانی: بۆ ئەوهى گوێیهك كه بيسهرو پارێزهره، بۆ ئەوهى له لای خواوه هاتوه، بپارێزى و ههلبگرى، چونكه وه حى بریتیه له زانیاری ههبوون به بیستراوهكان، واته: بۆ ئەوهى هەر کەسێك خاوهنى هێزێكى بیستنى پارێزەر بێ و تێگەشتوو بێ، ئەو ههواله بزانی و سه ره نجام لێ به هره مه ند بێ، چونكه ههوال زۆرن، به لām گوێی وەرگر که من و، په ند زۆرن، به لām په ند وەرگر که من!

خوا به لوتف و که په مى بێ سنوورى خوێ ئیمه لهو که سانه بگێرێ که گوێیهکی وەرگرمان هه بێ و، عه قلیکی په ند وەرگرمان هه بێ، خوا به لوتف و که په مى بێ هاوتای خوێ ئیمه لهو که سانه بگێرێ، که په ند له هه لاهو که م و کورپیه کانی خه لک وەر بگرین و، مانپارێزى له وه ی بینه په ندیك خه لک دهرسمان لێ وەر بگرێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی دووەم

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بیست و پینج (۲۵) ئایەت دەگریته خوئی، ئایەتەکانی: (۱۳) - (۳۷)، هەر (۲۵) ئایەتەکش له بارەي پۆزی دوواییه وەن، به هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و هەلسانەو (السَّاعَةُ وَالْقِيَامَةُ) و، رانویترانی مروشان بو لپرسرانەو، وەرگریتهو ی بروداداران چاکەکار لیستی کردەو کانیان به دەستی راستیان و، بیروایانی خراپەکاریش به دەستی چەپیان، سەرەنجام نیشتەجی بوونی بروداداران له بههشتداو، بیروایان له دۆزەخداو، تۆزیک به دریزی باسکردنی ئەو ئازار و مەینەتییهی دۆزەخییهکانی تیدان، لەگەڵ هۆکاری چوونە ئیو دۆزەخیان و، بهو جوړە سەختە سزا درانیان.

﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَفَحَّ وَحِدَةً ۚ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَحِدَةً ۚ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ﴾ (۱۵) ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۚ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ۚ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۚ﴾ (۱۸) ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْبُهُ، بِمِيزَانٍ ۖ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كُنْيَةً ۚ﴾ (۱۹) ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حَسَابَةٍ ۚ﴾ (۲۰) ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۚ﴾ (۲۱) ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۚ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۚ﴾ (۲۲) ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۚ﴾ (۲۴) ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْبُهُ، بِشِمَالَةٍ ۖ فَيَقُولُ بَلَلْتَنِي لَمْ أُوتْ كُنْيَةً ۚ﴾ (۲۵) ﴿وَلَمْ أَدرِ مَا حِسَابِي ۚ﴾ (۲۶) ﴿بَلَلْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۚ﴾ (۲۷) ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ۚ﴾ (۲۸) ﴿هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۚ﴾ (۲۹) ﴿خَذُوهُ فَعْلُوهُ ۚ﴾ (۳۰) ﴿ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ ۚ﴾ (۳۱) ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۚ﴾ (۳۲) ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۚ﴾ (۳۳) ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۚ﴾ (۳۴) ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۚ﴾ (۳۵) ﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِن غِسْلِينَ ۚ﴾ (۳۶) ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۚ﴾ (۳۷)

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

{هەر کات فوو بە کەرەنادا کرا، یەك فوو ﴿١٣﴾ زهویی و چیا یه کانیش هه لگیان (بهرز کرانه وه) و یەك پیکداداران، پیکداداران (وردو خاش کران) ﴿١٤﴾ ئنجا لهو پوژهدا کاره ساته (بی وینه) که پرویدا ﴿١٥﴾ ئاسمانیش شەق و پەق بوو، سەرەنجام ئەو (ئاسمان) لهو پوژهدا بیهیزو له بهر یه کهه لوه شاوه ﴿١٦﴾ فریشتەکانیش له سەر لیوارو قهراغه کاننی و، لهو پوژهدا عەرشی پهروهردگارت ههشت له سهریانه وه هه لیده گرن ﴿١٧﴾ لهو پوژهدا (ئیوهی مروڤ) راده نوێرین، هیچ (کرده وه یه کی) شیردراوه تان له خوا په نهان نابئ ﴿١٨﴾ هەر کەس نووسراوه که ی بدریته وه دهستی راستی، دهلی: ها بیگرن نووسراوه که م بخویننه وه! ﴿١٩﴾ بیگومان من ده مزانی که تووشی لیپرسینه وه که م ده بم ﴿٢٠﴾ ئنجا ئەو جوړه که سه له ژیا نیکی پر په زامه ندیی دایه ﴿٢١﴾ له باخیکی بلنددا ﴿٢٢﴾ میوه و به ره کانی نیزیکن ﴿٢٣﴾ پیا ن ده گوتری: بخوون و بخونه وه به ئاسووده یی و بی گرفت، به هوئی ئەوه وه که (کرداری باش) له پوژانی رابردوودا پیشتانخستوه ﴿٢٤﴾ به لام که سیك نووسراوه که ی بدریته وه دهستی چه پی، دهلی: خوژگه نووسراوه که مم وهر نه گرتایه وه ﴿٢٥﴾ ههروه ها نه مزانیایه لیپرسینه وه که م چیه و چونه؟ ﴿٢٦﴾ نه ی بریا مردنه که م کو تایی پی هینەر بووایه ﴿٢٧﴾ سامانه که م سوودی پی نه گه یاندم ﴿٢٨﴾ ده سه لاته که مم (فهوتا) له دهستم چوو ﴿٢٩﴾ (به فریشتان ده گوتری: بیگرن ئنجا کوۆی بکه ن ﴿٣٠﴾ دوا یی بیخه نه نیو دۆزه خه وه ﴿٣١﴾ دوا یی بیخه نه نیو زنجیریکه وه درێژییه که ی هه فتا گه زه ﴿٣٢﴾ چونکه ئەو بپروای به خوای مه زن نه بوو ﴿٣٣﴾ هانی خه لکیشی نه ده دا له سەر خواردن پیدانی نه دار ﴿٣٤﴾ ئەمروش لی ره هیچ دۆستیکی دلسۆزی نه ﴿٣٥﴾ ههروه ها هیچ خوړاکی کیشی نه جگه له زووخوا ﴿٣٦﴾ ئەویش ته نیا تاوانباران دهیخوون ﴿٣٧﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْصُّورُ): (قَرْنٌ يَنْفَخُ فِيهِ، (صُور): (من به که‌رنا مانام کردوه)، قَوْچِکە فووی پێدا ده‌کری، واته: له شیوه‌ی قَوْچ دایه، فریشته‌یه‌ک به ناوی ئیسرافیل، یان (صاحبُ القرن) وه‌ک له فهرمایشتی پی‌غه‌مبه‌ردا هاتوه ﷺ فووی پێدا ده‌کات، جاری یه‌که‌م فووی پێدا ده‌کات، ئاخیر زه‌مان ده‌قه‌ومێ و، جاری دووهم فووی پێدا ده‌کات، قیامه‌ت دێته ئاراوه.

(دَكَّةٌ): (الدَّكُّ: الْأَرْضُ اللَّيِّنَةُ السَّهْلَةُ، دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا: جُعِلَتْ مِمَّنْزِلَةِ الْأَرْضِ اللَّيِّنَةِ)، وشه‌ی (دَكَّ) به زه‌وییه‌کی نه‌رمی ئاسان ده‌گوتری، ده‌گوتری: (دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا) واته: زه‌وییه‌که وه‌ک زه‌وییه‌کی نه‌رم و ئاسانی لێکرا، ورد و خاش کرا، ئنجا شتیک که وردو خاش ده‌بی، نه‌رم ده‌بی و زبری نامینی.

(الْوَاقِعَةُ): (الْوُقُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ)، (وُقُوعُ): بریتیه له چه‌سپانی شتیک و که‌وته خواری شتیک، (الْوَاقِعَةُ) کاره‌ساته‌که، رووداوه‌که که روو ده‌دات.

(وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ): ئاسمان له‌ت و په‌ت بوو، (السَّقُّ: الْخَرْمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ، قیل: شَقَّقْتُهُ بِنَصْفَيْنِ)، (سَقُّ): بریتیه له قلیشیک که له شتیکدا ده‌بی، ده‌گوتری: (شَقَّقْتُهُ بِنَصْفَيْنِ)، واته: قلیشاندم بو دوو له‌ت، یان له‌تم کرد.

(وَاهِيَةٌ): (الْوَهْيُ: شَقٌّ فِي الْأَدِيمِ وَالْثُّوبِ وَنَحْوِهِمَا، وَكُلُّ شَيْءٍ اسْتَرْخَى رِبَاطُهُ فَقَدْ وَهِيَ)، (وَهْي): به مانای بیهیزی و نه‌رم و شلی دیت، (شَقٌّ فِي الْأَدِيمِ وَالْثُّوبِ وَنَحْوِهِمَا)، (وَهْي): بریتیه له له‌ت کردنی چه‌رم و پۆشاک و وینه‌ی ئه‌وان، هه‌ر شتیک که داده‌که‌وی، یاخود ئه‌و شتانه‌ی رایانگرتوه، راگره‌کانی بیهیز ده‌بن، ده‌گوتری: (وَهْي)، ئاسمانیش له‌و رۆژه‌دا بیهیزو له‌ت و په‌ت ده‌بی.

(وَالْمَلِكُ): (الْمُتَوَلَّى مِنَ الْمَلَائِكَةِ شَيْئًا مِنَ السِّيَاسَاتِ، يُقَالُ لَهُ: مَلِكٌ، وَمِنْ الْبَشَرِ يُقَالُ لَهُ: مَلِكٌ، فَكُلُّ مَلِكٍ مَلَائِكَةٌ، وَلَيْسَ كُلُّ مَلَائِكَةٍ مَلِكًا، نُحُو مَلِكُ الْمَوْتِ)، (مَلِكٌ): بریتیه لهو فریشتانهی کاروباریکیان پئی سپێردراوه، هەر فریشتەیهك کارو بارێکی پئی سپێردرا، پئی دهگوتری: (مَلِكٌ) و، ئەگەر مرووف بئ پئی دهگوتری: (مَلِكٌ)، واتە: حوکمران، کار بە دەست، ئنجا هەموو مەلەکیك مەلایکەیه، بەلام مەرج نیە هەموو مەلایکەیهك مەلەك بئ، واتە: مەرج نیە هەموو فریشتەیهك سەرپەرشتییکردن و کاروبار هەلسووړاندنی پئی سپێردرابئ، پەرنگە کاریکی جییه جێکردن (تنفیذ)ی پئی سپێردرابئ، وەك (مَلِكُ الْمَوْتِ)، فریشتە ی مەرگ.

(أَرْجَاءُهَا): (أَرْجَاءُ: جَمْعُ رَجَا، رَجَا الْبِئْرَ وَالسَّمَاءَ: جَانِبُهَا)، (أَرْجَاءُ) كَوَى (رَجَا)یە، (رَجَا) بە مانای قەرەاغ و لیواری، دهگوتری: (رَجَا الْبِئْرَ)، واتە: قەرەاغی بیرەكە، یان (رَجَا السَّمَاءَ)، واتە: لیواری ئاسمان (أَرْجَاءُ) تەنیشتهكان.

(نُعْرَضُونَ): (راده نوێژین، دههێژینه گوێژ، (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ، وَلِفُلَانٍ)، دهگوتری: (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ) شتهكەم بوو فروشتن رانواند، (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى فُلَانٍ وَلِفُلَانٍ)، شتهكەم پێشانى فلانكەس داو، بۆم رانواند، وەك له سوورەتی (البقرة) دا هاتوه: ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ...﴾ (البقرة، خوا ناوهكانی پێشانى فریشتەكان دان، واتە: ناوبراوهكانی رانواندن لهسەریان، كه ناوهكانیانی پئی بفرموون.

(خَافِيَةً): (خَفِيَ الشَّيْءُ خُفْيَةً: إِسْتَتَرَ، وَخِفَاءُ: مَا يُسْتَرُّ بِهِ كَالْغِطَاءِ)، (خَافِيَةً)، واتە: پەنھان، دهگوتری: (خَفِيَ الشَّيْءُ خُفْيَةً)، واتە: شتهكە پەنھان بوو، شیردرايهوه، (خِفَاءُ) هەر شتیكه كه شتیکی پێداپوشری، وەك (غِطَاءِ) واتە: (خِفَاءُ) و (غِطَاءِ) هەردووکیان بە مانای شتیکن شتیکیان پئی داپوشری و پەنھان بکری.

(هَآؤُمْ): (هَاءٌ: لِلتَّنْبِيهِ وَهَاءٌ كَلِمَةٌ فِي مَعْنَى خُذْ، وَهُوَ نَقِيضُ: هَاتِ أَي: أَعْطِ)، (هَآؤُمْ) واتە: ها بگرن، (ها) بوو ئاگادار کردنهوهیه، هەروەها وێرای ئەوێش

(ها) وشهیه که به مانای گرتن و پیچه وانهی (هات) یه، واته: بینه، مدهیه، به لام
(ها) واته: (خُذ) بگره، ئنجا (هَؤُم) بۆ کوّیه، واته: ها بگرن، ﴿هَؤُمُ اقْرَؤْا
کِتٰبَہٗ﴾ ها بگرن، نووسراوه کهم بخویننه وه.

(قُطُوفُهَا): (الْقُطُوفُ: جَمْعُ قِطْفٍ، وَهُوَ الْمَقْطُوفُ، جَمْعُهُ قُطُوفٌ)، (قُطُوف)
کوّی (قِطْف) ه، (قِطْف) یش به مانای (مَقْطُوف) ه، واته: چنراو، لیکراوه، کهواته:
(الْقِطَافُ: جَنِي الثَّمَرَةِ)، چنراوی ئه و میوه یه ده چنری، یاخود (قِطَاف) چاوگه و
واته: چینی میوه، لیکردنه وهی میوه، (قِطْف) تاکه که یه تی (قُطُوف) کوّیه که یه تی،
واته: میوه چنراوه کان.

(هَنِئًا): (الْهَنِيءُ: كُلُّ مَا لَا يَلْحَقُ فِيهِ مُشَقَّةٌ وَلَا يَعْقُبُ وَخَامَةً)، (هَنِيء) ههر
شتیکه زه حمه تی به دوا دا نه یه ت و، دهر دو ئازاری لی نه که ویتته وه، (خوار دنیك
که ناره حه تی و گرفت ی به دوا دا نه یه ن).

(أَسْلَفْتُمْ): پیشتانخستوه، (السَّلفُ: الْمُتَقَدِّمُ، أَسْلَفْتُمْ أَي: قَدَّمْتُمْ)، (سَلَف) یانی:
پیشوو، رابردوو، (أَسْلَفَ) واته: پیشیخت و ئه نجامی دا، کهواته: (مَا أَسْلَفْتُمْ)
واته: به هوّی ئه وه وه که پیشتر کردووتانه له دنیا دا، یانی: کاره چاکه کان و
پیشتانخستوون.

(الْفَالِيَةِ): (الْمَاضِيَةِ)، رابردوو وه کان، ﴿فِ الْأَيَّامِ الْفَالِيَةِ﴾ له رۆژه رابردوو وه کاند،
مه به ست ژیا نی دنیا یه، ده گو تر ی: (خَلَا الزَّمَانُ أَي: مَضَى وَذَهَبَ)، کات تپه پری و
رابرد.

(الْقَاضِيَةِ): (الْمَوْتُ)، (يُقَالُ ضَرْبَهُ ضَرْبَةً قَاضِيَةً أَي: مُمِيتٌ)، واته: لیدا به لیدانیکی
یه کجاره کی، یاخود: لیدانیکی کو تایی پیهینه ری لیدا، واته: مرینه ر، کهواته:
﴿يَلْتَمِتْهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةِ﴾، واته: (يا لَيْتَهَا كَانَتْ الْمَوْتَةُ مَوْتَةً قَاضِيَةً)، بریا مردنه کهم
مردنیکی یه کجاره کی بووایه، واته: زیندوو کرانه وهی به دوا دا نه هاتبا یه.

(سُلْطَانِيَّة): دەستەلاتەكەم، (السَّلَاطَةُ: التَّمَكُّنُ مِنَ الْقَهْرِ، سَلَّطَهُ فَتَسَلَّطَ، وَسُمِّيَ الْحُجَّةُ سُلْطَانًا)، (سَلَاطَةً) بریتیه له دەستپوێشتووی بههۆی بالادەستییهوه، دهگوتری: (سَلَّطْتُهُ فَتَسَلَّطَ)، زالمکرد، تهویش زالبوو، (وَسُمِّيَ الْحُجَّةُ سُلْطَانًا)، بهلگه پێی گوتراوه: (سُلْطَان)، چونکه دهستهلاتی ههیه بهسهر عهقل و دلی بهرامبهره کهدا، تهگهر له ههقی بگهڕی.

(فَعْلُوهُ): نجا کوۆی بکهن، (الْعُلُّ: مُخْتَصَّ بِمَا يُقَيَّدُ بِهِ فَتَجْعَلُ الْأَعْضَاءَ وَسْطَهُ وَجَمْعُهُ أَغْلَالٌ)، (عُلَّ): تاییه ته بهوهوه که مروۆی پێی کوۆ دهکری، تهندامه کان دهخرینه نیوه راستیهوه (به تاییهت گهردن و دهست و پێ)، به (أغلال) کوۆ دهکریتهوه، (عُلَّ) کوۆ، جاری وایه وهك که له بچه له دهستان دهکری و دهسته کان دهخرینه نیوی، یان پێیه کان دهخرینه نیوی، جاری واشه دهخریته گهردنهوه، بو تهوهی تهو گهردنه بهرز بێ و نه توانی سهر دانوینی، یاخود مل بسووړینی بهملاو لادا.

(ذَرَعَهَا): (الذَّرَاعُ: الْعُضْوُ الْمَعْرُوفُ يُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الْمَذْرُوعِ أَيِ: الْمَذْرُوعِ بِالذَّرَاعِ، وَالذَّرْعُ بَسْطُ الْيَدِ)، (ذِرَاع): تهو تهندامه ناسراوهیه، باسك، له په نجه کانی دهستهوه تاكو ئانیشك، پێی دهگوتری: (ذِرَاع)، هه ندیکیش دهلین: له په نجه کانهوه تاكو بن ههنگل پێی دهگوتری: (ذِرَاع)، بهلام تهگهر ههر دوو دهست بلاو بکهیهوه، پێی دهگوتری: (باع) بآل، (ذِرَاع)، به کوردیی دهگوتری: گهز، که دهوری نیومه تره.

به کورتیی: (ذِرَاع) به کوردیی دهگوتری: باسك یان گهز، دوایی به کارهێنراوه بو پێوراویك به باسك (مَذْرُوع)، شتیک که به باسك دهپێوری، (ذَرَع) یش بریتیه له بلاوکردنهوهی ههر دوو دهست و کردنهوه یان و تهگهر ههر دوو دهست بکرینهوه بآل (باع) ه، بهلام تهگهر ته نیا یهك دهست بێ (ذِرَاع) ه، بۆیه له فهرمووده ی پیغمه بهردا ﷺ هاتوه که خوا ﷻ له فهرمایشتی قودسییدا دهفهرمووی: {وَإِذَا تَقَرَّبَ مِنِّي ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٦٩٧٠،

ومسلم: ۲۶۷۵)، ئەگەر بەندە باسكىك بۆلەم بى، من بالىك بۆلەم دەچم، لىي نىزىك دەمەو.

(فَأَسْأَلُكَ): (السُّلُوكُ: النَّفَازُ فِي الطَّرِيقِ)، ماناى بنەرەتى (سُلُوك) برىتىه له بهرىدا رۆيشتن، كهوتنه نىو رى، (فَأَسْأَلُكَ) واتە: ئەو كەسە بخەنە نىو زنجىره كەو و زنجىره كەى لى بئالەن، با ئەو بچىته نىو.

(وَلَا يَحْضُ): (الْحَضُّ: التَّحْرِيطُ كَالْحَثِّ، إِلَّا أَنَّ الْحَثَّ يَكُونُ بِسَوْقٍ وَسِيرٍ، وَالْحَضُّ لَا يَكُونُ بِذَلِكَ)، (حَضَّ) هاندان، وهك (حَثَّ) وايه، بهلام (حَثَّ) ئەو يه كه له گەل وهپيش خۆدان و رۆياندن بى، بهلام (حَضَّ) مهرج نيه به پيش خۆدانهوه بى و برىتىه له هاندان.

(حَمِيمٌ): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ، وَالْقَرِيبُ الْمُشْفِقِ)، (حَمِيمٌ) له ئەسلدا به ئاوىكى زۆر گەرم دەگوترى، بهلام دواىى خواراوه تەو به نىزىكىكى دلسۆزو دلكەرم بۆ مروڤ، چ خزم بى چ بىگانه بى، چونكه له قورئاندا دەفەر موى: ﴿وَلَا صَدِيقٌ حَمِيمٌ﴾ الشعراء، ههروهها برادهرى دلكەرم و دلسۆزم نيه.

(غَسَلَيْنِ): (الْغَسْلَيْنِ: غَسَّالَةُ أَبْدَانِ الْكُفَّارِ)، چلك و شۆراوى جهستهى بىروايه كانه، ياخود: كىم و زووخوايانه.

(الْخَطِئُونَ): گوناھباران، تاوانباران (خَطِئًا يَخْطِئُ خَطِئًا وَخَطَأً، الْخِطَاءُ وَالْخَطَأُ: الْعُدُولُ عَنِ الْجِهَةِ، وَأَخْطَأَ فَهُوَ مُخْطِئٌ إِخْطَاءً، مَنْ أَصَابَ فِي الْإِرَادَةِ وَأَخْطَأَ مِنَ الْفِعْلِ، لَكِنْ خِطَأَ أَنْ تُرِيدَ غَيْرَ مَا تُحْسِنُ، فَتَفْعَلُهُ)، (خَطِئًا يَخْطِئُ خَطِئًا وَخَطَأً)، واتە: گوناھى كرد، گوناھ دهكات، گوناھ كردن، (خِطَأً) وهردوو كيان به ماناى گوناھ كردن و، له ئەصلى زمانى عەرەبىدا به ماناى لادانن له رى، لهولايهى كه راست و چاكه، بهلام (أَخْطَأَ فَهُوَ مُخْطِئٌ إِخْطَاءً)، ئەمە به ماناى هەلەى كرد، هەلە دهكات، هەلە كردن، يانى: كه سىك كه له ويستندا دهپىكى و له كرداردا هەلە دهكات، واتە: كه سىك كه مەبهستى نيه گوناھ بكات، بهلام له كرداردا هەلە دهكات، هەر

چەند بە دَل نایەوێ هەلەو گوناح بکات، بەلام (خاطيء) کەسێکە بە نیەت و بە کرداریش گوناح و هەلە دەکات، (خِطْأً: أَنْ تُرِيدَ غَيْرَ مَا تُحْسَنُ، فَتَفْعَلُهُ)، (خِطْأً) ئەوێه شتێک بزانی باش نیەو خراپە، کەچی بتهوێ و ئەنجامیشی بدەي.

مانای گشتیی نایەتەکان

ئەم بیست و پێنج (۲۵) نایەتە موبارە کە، هەموویان تەرخانکراون بۆ باسی رۆژی دوايي، هەلبەتە نایەتەکانی سەرەتاش، ئەو دوازدە نایەتەي پێشتر باسمان کردن، ئەوانیش چاو پێداگیرانیکی میژوو بوون و، خوا ﷻ سێ جارێان وشەي (حاقة) ی لە سێ نایەتاندا دووبارە کردەو، ئنجا یەكسەر هاتە سەر باسی گەلی سەموودو گەلی عاد، دواتر گەلی فیرعەون و ئەوانەي لەگەڵی بوون، یاخود ئەو کۆمەلگایانەي لەپیشیەو بوون، هەروەها شارە هەلگیر دراوێکان، ئەو چوار گەلەي ناویان هێناوێ گەلە پێشووەکانیش، هەموویان بپروابوون بە (قارعة)، واتە: ئەو کارەساتەي خەلک دادەچلە کینێ و پادەچلە کینێ، کە مەبەست پێی رۆژی دواييە، ئنجا دواي ئەو چاو پێداگیرانەي میژوو، خوا ﷻ باسی رۆژی دوايي دەکات، کە دوو قوناغەو هەر کامیان دواي فوو پێداکردنێکی کەرەنا (النفخ في الصور) کە دوو جارە، دێتە پێش و، یەكەمیان ئاخیرزەمان (ساعة) و، دووهمیان هەلسانەو (قیامة) یە.

خوا دەفەرموی: ﴿إِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، هەر کاتێک فوو بە کەرەنادا کرا، یەك فوو، واتە: بۆ جاری یەكەم فوو ی پێدا کرا، کە لە فەرمايشتی پێغمبەری خوادا ﷺ هاتو: {كَيْفَ أَنْعَمَ، وَصَاحِبُ الصُّورِ قَدْ اتَّقَمَ الْقُرْنُ، وَحَتَّى جَهَنَّتُهُ يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ أَنْ يَنْفَخَ} (أخرجه الترمذي: ۳۲۴۳، والطبراني في الأوسط، وابن حبان: ۱۹۳۶۴، عن أبي سعيد الخدري ﷺ، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واتە: چۆن لە ژيانى دنيادا رابويـرم و خوـشگوزەران بم! لە حاـلێکدا خاوەنى کەرەنا (صور) قوچەکە (قرن)ى بە دەمەووە گرتووە سەريشى بەسەردا نووشتاندۆتەو، چاوەرپێیە کەى فەرمانى پى دەکرى، فووى پيدا بکات.

خوا دەفەرموى: کاتێک فوو بە کەرەنادا کرا، يەك فوو، واتە: بۆ جارى يەكەم، ﴿وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾، لە ئەنجامى فووى يەكەمدا، کە ئاخىر زەمانى بەدوادا دى، زەوى و چيايەکان هەلگیران و يەك جار پێکدا دران و وردو خاش کران، ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾، لەو رۆژەدا رووداوەکە (کارەساتەکە) دەقەومى، ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾، ئاسمانیش لەت و پەت دەبى، لەو رۆژەدا ئاسمان بى هیزە، واتە: ئەو توندو تۆلى و پتەوييەى گەردوون ئیستا هەيەتى، ئەوەى نامىنى و لێک هەلدەوەشى، چونکە خوا ئەم دۆخەى بۆ تيدا تاقیکردنەووە مروۆقان و جندان پەخساندووێتى، هەلیدەگرى و ئەم ژيانە کوۆتايى پيـدئى و، قووناغى دیکەى ژيان دینیتە گوۆرى، ئەوەش هەمووى باسى ئاخىر زەمانە، باسى قووناغى يەكەمى رۆژى دوايى، دواى يەكسەر خوا ﷻ قووناغى دووهميشى لەگەڵدا ئاوێتە دەکات، ئەگەرنا لە سوورەتى (الزمر)دا دەفەرموى: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٦٨﴾ الزمر، فوو بە کەرەنادا کرا، هەرچى لە ئاسمانەکان و زەويدا هەيە مرد، (ياخود: لە هۆش خوۆ چوو)، مەگەر ئەوەى خوا بيهوۆ نەمرى، (يان لە هۆش خوۆ نەچى)، کە مەبەست فريشتهکانن، ئەگەرنا جندو مروۆق هيجيان نامينن، هەروەها بالندەو ئازەل و، زژيانداران هيجيان نامينن، دواى دەفەرموى: ﴿...ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٦٨﴾ الزمر، دواى جارێکى دیکە فوو پيدا کرا (واتە: بە کەرەنادا)، يەكسەر هەستان و چاوەرپيان کرد، کەواتە: دوو جار فوو بە کەرەنادا دەکرى، جارى يەكەميان دەبێتە هۆى پەيدا بوونى ئاخىر زەمان، واتە: ئەم کەون و گەردوونە دەپچرێتەووە ئاسمان و زەوى وەك خوۆيان نامينن، وەك لە سوورەتى (ابراهيم)

دا باسکراوه^(۱)، له تهفسیری سوږه تی (الواقعة) دا، کورته باسیکمان لهو باره وه کړده، که زه وی و چیا په کان چیان لئ دی؟.

به لآم بو جاری دوهم که فووی پیدا ده کړی، قیامت دی، واته: هه لسانه وهو زیندوو کرانه وهو ناماده کړنی خه لک بو سزاو پاداشت، بویه لیره دا په کسه ر خوا ﷻ پیکه وهی په یوه ست کردوون، ده فهرموئ: ﴿وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا﴾، فریشته کانیش له سهر قه راغه کانی ئاسمان ده بن، له سهر لیواره کانی ده بن، ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمْنِيَّةٌ﴾، لهو روژده دا عه رشی په روه ردگارت هه شت هه لیده گرن له سهر یانه وه، واته: له سهر ووی فریشته کانه وه، یان له سهر ووی ئه وانه وه که کو ده کړنه وه بو سزاو پاداشت، له سهر وویانه وه تهخت و عه رشی په روه ردگارت هه لیده گرن، هه شت فریشته، یان هه شت دروستکراوی دیکه، یان هه شت کومه له فریشته، ئیمه نازانین، گرنگ ئه وه یه خوا فهرموویه تی: هه شت هه لیده گرن، له هه ندیک شوینه وار اندا هاتوه، که ئیستا عه رشی په روه ردگار له لایه ن چوار فریشتانه وه هه لگیراوه، لهو کاته دا ده بن به هه شت، که هی چواره کان هیچ ده قیچی پوون و راشکاوی له سهر نیه، به لآم ئه وه ئایه ته که هه شته کان له روژی دواپی دا له روژی قیامت دا، تهخت و عه رشی په روه ردگار هه لیده گرن.

﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾، لهو روژده دا ئیوه راده نو ئیرین، واته: پیشان ده درین، ﴿لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، هیچ شتیک له ئیوه په نهان نابی، یانی: هیچ شتیکتان لئ په نهان نابی و هه موو شتیک ده زانن، هه موو شتیکتان بو ئاشکرا ده بی، یا خود: ﴿لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، هیچ شتیک ئیوه په نهان نابی، هیچ شتیکتان نابی شیردراوه و په نهان و نه زانراو بی، هه موو شتیکتان ده که ویته گوړی، وهک له شوینی دیکه دا ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ تَبْلَىٰ السَّرَائِرُ﴾ ۹ ﴿الطَّارِقُ﴾، ئه روژده ی نه ئینییه کان ده که ونه گوړی و ئاشکرا ده بن.

(۱) ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ ۖ وَبَرُّوْا لِلَّهِ الْوَحْدَ الْقَهَّارِ﴾ ۵۸ ﴿إِبْرَاهِيمَ﴾.

تَنجَا خَوَا ۞ بَاسِ ۞ تَهْوَه دَه کَات کِه دَوایی مَرَوَفَه کَانَ چِیَان لَی بَه سَهَر دَی؟ دَوای تَهْوَه ی رَا دَه نَوِیْتَرِیْن وَ هِیچ شَتِیْکِیَان لَی پَه نِهَان نَابِی، بَه هَهَر دَوَو وَ اَتَا یَه کَه ی، دَه فَه رَمَوِی: ﴿فَاَمَّا مَنْ اَوْفَ کَتَبَهُ یَمِیْنُهُ﴾، تَنجَا هَهَر کَه سَیْکِ نَوَو سِرَاوَه کَه ی بَه (دَه سَتِی) رَاسَتِی بَدَرِیْتَهْوَه، ﴿فِیْقُولُ هَاؤُمُ اَقْرَءُوا کِتَابِی﴾ دَه لَی: هَا بَگَرَن نَوَو سِرَاوَه کَه مَ بَیخَوِیْتَنَهْوَه، ﴿هَاؤُمُ﴾ وَ اَتَه: هَا بَیگَرَن، ﴿اَقْرَءُوا کِتَابِی﴾ نَوَو سِرَاوَه کَه مَ (نَا مَه کَه مَ) بَرَوَا نَا مَه کَه مَ بَخَوِیْتَنَهْوَه، شَا نَا زِی پِیَوَه دَه کَات، کَه سَیْکِ شَتِیْکِی هَه بَی شَا نَا زِی پِیَوَه بَکَات، پِیخَوِشَه خَه لَکِ بَی بَیْنِی، وَ هَکِ گَوَتِرَاوَه: پِی شَهْرَم نِیَه، بَه لَکَو پِی سَهَر بَه رَزَهَو شَا نَا زِی پِیَوَه دَه کَات، ﴿اِنِّی طَنَنْتُ اَنِّی مُلْکِی حِسَابِی﴾، مَن دَلْنِیَا بَوَو مَ کِه تَوَوِشِی لَی پَرَسِیْنَهْوَه کَه مَ دَه بَم، لَی رَه دَا ﴿طَنَنْتُ﴾، وَ هَکِ دَوایی لَه مَه سَه لَه گَرَن گَه کَانِیْشِدَا زِیَا تَر تِیْشِکِی دَه خَه یْنَه سَهَر، یَانِی: ﴿عَلِمْتُ﴾، یَاخُود (اَیْقَنْتُ)، زَانِیْم، یَاخُود دَلْنِیَا بَوَو، ﴿اَنِّی مُلْکِی حِسَابِی﴾، کِه مَن تَوَوِشِی لَی پَرَسِیْنَهْوَه کَه مَ دَه بَم، تَنجَا لَه بَهَر تَهْوَه ی تَهَو کَاتَه دَلْنِیَا بَوَو لَه دَنِیَا دَا، کِه رَوْژِیْکِ دَی لَیْم دَه پَر سَرِیْتَهْوَه، سَزَاو پَا دَاشْت هَه یَه، بَوِیَه خَوْم ثَا مَادَه کَر دَوَه، کَه سَیْکِ بَه رَچَاوِی رَوَو نَا کَه، پَه رِیْزِی پَا کَه، کَه سَیْکِ دَه زَانِی بَه رَهَو کَوِی دَه چَی؟ دَه زَانِی چَوْن خَوِی بَوُ ثَا مَادَه بَکَات، هَه رَوَه هَا کَه سَیْکِش پَه رِیْزِی پَا کَه، بَی بَا کَه. تَهَو کَه سَه ش دَه لَی: مَن دَلْنِیَا بَوَو کِه پِیگَه یَشْتَوِی لَی پَرَسِیْنَهْوَه کَه مَ دَه بَم وَ تَوَوِشِی دَه بَم، ﴿فَهُوَ فِی عِیْشَةٍ رَاضِیَةٍ﴾، تَنجَا تَهَو جَوْرَه کَه سَه لَه ژِیَانِیْکِی رَا زِی دَا یَه، ژِیَانَه کَه تَهْوَه یَه خَاوَه نَه کَه ی لَی رَا زِی یَه (فِی عِیْشَةٍ مَرْضِیَّةٍ)، بَه لَام لَی رَه دَا رَا زِی بَوَو نَه کَه پَالْدِرَاوَه تَه لَای ژِیَانَه کَه، بَوُ زَیْدَه پَرَوِی، یَانِی: ژِیَانَه کَه لَه خَاوَه نَه کَه ی رَا زِی یَه، تَه گَه رَنَا لَه رَاسَتِیْدَا ژِیَانَه کَه رَه زَا مَه نَدِی بَه رَا نَبَهَر دَه رَدَه بَر دَرِی وَ لَی رَا زِی بَوَو وَ پَه سَنْدَکِرَاو (مَرْضِیَّةٍ) هَه کَه یَه، رَا زِی بَوَو کَه خَاوَه نَه کَه یَه تَی، یَاخُود مَه بَه سَت پِی ژِیَانِیْکِی پَر رَه زَا مَه نَدِی یَه، یَانِی: وَ هَخْتِیْکِ تَه مَاشَا ی تَهَو ژِیَانَه دَه کَه ی، هَهَر رَه زَا مَه نَدِی وَ بَه خَتَه وَ هَرِی تَیْدَا بَه دِی دَه کَه ی، ﴿فِی جَنَّةٍ عَالِیَةٍ﴾، لَه بَاخِیْکِی بَلَنْدَا، بَلَنْد بَه هَهَر دَوَو وَ اَتَا ی کَه تَیْسَتَا بَوُ تَیْمَه زَا نَرَاوَن:

أ- بَلَدٌ بِهِ مَانَا مَادِدِي وَ بِهِرْهَ سَتَهْ كَهِي وَاتِه: شوئنه كهی بَلَدِه.

ب- بَلَدٌ بِهِ مَانَا مَهْ عَنهُوِيهْ كَهَشِي، وَاتِه: باخیکه كه له پوو قه درو قیمةت و بهاوه، زۆر بالۆ بهرزه.

﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ چنراوه کانی (میوه چنراوه کانی) نیزیکن، (قُطُوف) کۆی (قِطْف)ه، واته: میوهی چنراو، (قِطَاف)یش چنن و لیکردنه وهیه.

میوه چنراوه کانی ئەو باخه نیزیکن، واته: دەست گه یاندنه میوه کانی بو چنن و لیکردنه وه، مرووف ماندوو ناکات، ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ (پێیان ده گوتری): بخۆن و بخۆنه وه ئەمه گوتراوی قسه یه کی لابراو (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْذُوفٍ)ه، واته: بێژهریک پێیان ده لئ: كه فریشته کائن. بخۆن و بخۆنه وه نووشی گیانتان بئ، ﴿هَنِيئًا﴾ خواردن و خواردنه وه یه ك دوا یی گرتی به دوا دا نه یهت، چ گرتی وهك دهردو نه خوشیی، چ گرتی وهك پاشه روك و، ته زیهت كێشانی مرووف به فریدانی پاشه روكه كه ی، ئەو جوړه گرفتانه له به ههشت دا نین.

ئایا له به رانه ر چى دایه، ئەو ژیا نه پڕ په زامه ندییه؟ لهو باخه بهرز ده دا، كه میوه و بهر ه کانی نیزیکن و پێیان ده گوتری: بخۆن و بخۆنه وه به بئ گرت و كێشه؟ ﴿بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ بهو ی ئەوه وه كه پێشتان خستوه له پوژه رابردو وه کاند، یانی: (بِمَا قَدَّمْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْمَاضِيَةِ)، به هو ی ئەوه وه كه پێشتان خستوه به ئیمان و به كرده وه ی چاك، له پوژه رابردو وه کاند، واته: له ژیا نی دنیا دا، ئەمه به نسهت كه سانیكه وه، كه به دهستی راستیان نامه ی كرده وه كان و پروانه كانیان و ه رده گر نه وه.

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ﴾ به لام كه سێك نوو سراوه كه ی به (دهستی) چه پی بدریته وه: ﴿فَيَقُولُ يٰلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِي﴾ ده لئ: خوژگه نوو سراوه كه ی خو م پئ نه درابایه، یانی: (لَمْ أُعْطَ)، ﴿وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِي﴾ هه روه ها خوژگه

ھەر نەمزانیبايە لێپرسینەو ھەم چۆنە، ﴿يَلْتَمِتَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾، بریا مردنە ھەم
 كە دەمردم یە كجارە كی بووایە و كۆتایی پێ ھێنەر بووایە، یانی: (یا لیتھا
 كانتِ الموتة موتة قاضية)، خۆزگە مردنە كە مردنێكی كۆتایی پێھێنەر بووایە،
 نەك ژیان و زیندوو كرانیەو ھە بە دوا دا ھا تبايە، بەلام ئەو خۆزگەو بریایانە
 بێ سوودن و، ھەك پێشینان گوتوو یانە: درەختی خۆزگەو بریا بۆ كەس بەری
 نەگرتو، ئەو ھەس قسە یە ھەو دەلێن، ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، دەلێ: مأل و
 سامانە ھەم ھیچ سوودی پێ نەگە یاندم، ئەو مأل و سامانە ی كۆم دەكر دەو ھەو،
 لەسەری خۆم شەرمە زارو ەل ییدار كرددوو، بەھۆیەو ھە خۆم گوناھبار كرددوو،
 ھیچ سوودی پێ نەگە یاندم و پۆشت، ﴿هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِي﴾، دەستەلاتە كە شەم
 فەوتا، ﴿سُلْطَانِي﴾، دەگونجی بە مانای دەستەلات و دەستپۆشتوو یی بێ،
 واتە: دەستەلاتی پوالتیی، دەشگونجی بە مانای دەستەلاتی مەعنەو یی بێ،
 یانی: بەلگە ھەم، واتە: دەستەلاتە ھەم لە دەستم پۆشت و فەوتا، نەما، ئەو
 خەلگە ی بە دەوری خۆیەو ھە كۆی كرددوو نەو ھە پارە ی ھەرام و، بە زۆری
 دەستەلات و خۆ سەپاندن، نەما، یاخود: ئەو شتانە ی دەمكردن بە بەلگە بۆ
 خۆم و خۆم پێ ئیقناع دەكردن، ئەو برو بیانوو نە ھیچیان نەمان و پۆشتن،
 قیامەت شوینی دەركەوتنی راستییەكانە، درۆو دەلەسەو فرت و فیل دادی كەس
 نادات، ﴿خَذُوهُ فَعْلُوهُ﴾، فەرمان دەكری بە فریشتەكان بیگرن، ئنجا كۆتی بكەن،
 ئەمەش گوتراوی بیژەرێكی قرتیندراو (قُولُ قَائِلٍ مَّحْذُوفٌ)، یانی: (يَقُولُ قَائِلٌ
 لِلْمَلَائِكَةِ: خَذُوهُ فَعْلُوهُ)، بیژەرێك بە فریشتەكان دەلێ: بیگرن و كۆتی بكەن،
 (كۆت) یش ئەو یە كە لە گەردن دەكری، یان لە دەستەكان دەكری، ھەك
 كە لەبچە، ھەروەھا لە پێیەكانیش دەكری، ﴿ثُمَّ اَلْحَمِمْ صَلَوَةً﴾، دوا یی فرییدەنە
 نیو كڵپە ی بەھیزی ئاگری دۆزەخ، ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾،
 دوا یی بیخەنە نیو زنجیرێكەو ھە كە درێژییەكە ی ھەفتا گەزە، یان ھەفتا باسكە،
 واتە: زنجیرەكە ی لێ بئالین و ئەو بخەنە نیو زنجیرەكە، چونكە ھەندێك لە

روونكه رهوان، كه له ئوياندا ته به رى و ئينو كه سىرو زورى ديكه ش هەن، به جورىك مانايان ليكداهه وه، كه به دنيایى شايستهى فرمايشتى خوا نيه، شتى وا به فرموى ئه ویش ته وه يه كه ده لىن: زنجيره كه ي بخه نه تى به لای زاريداو با له پشته وه ي له كۆمى ده ربچى! كه هه رگيز ته عيبرى وا خوا له قورئاندا به كارى نه هيناهو ته گه ر واش بووايه ده بوو فرمووبای: (فَاسْلُكُوْهَا فِيْهِ)، زنجيره كه بخه نه ئوى، به لام خوا ده فرموى: ئه و بخه نه ئىو زنجيره كه، كه واته: زنجيره كه ي لى بئالين، ئه و با بكه وى ته ئىو زنجيره كه، بىگو مانيش شتىك هه فتا گه ز بى له كه سىكى بئالينى، بوى وه ك كووپه يه ك سندوقىكى ئاسنى لى دى و، ئه و ده چى ته ئوى، نه ك زنجيره كه بچى ته ئىو ئه و.

پيشم سه يره وايان ليكداهه وه، له حالىكدا كه رواله تى بىژه قورئانييه كه ئه و مانايه ناگه يه نى!

ئىجا ئايا بوچى واى لى ده كرى؟ ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾، به دنيایى ته وه ش به هوى ته وه وه، كه برىواى به خوى مه زن نه بوو، ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، هانىشى نه ده دا بو خواردنى نه دار، واته: بو خواردن دان به نه دار، خووشى نه يده كردو هانى خه لكيشى نه ده دا، ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾، ئىجا به هوى ته وه وه ش، ئه مپرو هيج دۆستىكى دلگه رم و نيزىك و دلسۆزى نيه، نه خزمىك نه دۆستىك، نه براده رىك، نه دلسۆزىكى به په رۆشى نيه، ﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ﴾، خواردنىشى نيه، جگه له چلپاو (غسلين)، كه هه م به مانای كىم و زووخوا دى، هه م به مانای ته و ئاوه ش كه له داشۆرىنى برىن و پىستى دۆزه خيه كان دى ته خواری، واته: كىم و زووخوا، يان چلكاوى دۆزه خيه كان، خواردنى هه ر ته وه يه، ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾، ئه و خواردنه پيسه ش، ته نيا تاوانباران ته وانهى به ئانقه ست تاوان و خراپه ده كه ن، ته نيا ته وانه ده بخۆن، نه يه فرمووه: (لَا يَأْكُلُونَ إِلَّا الْمُخْطِئُونَ)، ته وانهى هه له ده كه ن، نا، چونكه هه له كردن ته وه يه كه سىك نه زانى شتىك گوناوه و بىكات، ته وه هه له يه، به لام (خاطي) كه سىكه ده شزاني

گوناھەو دەیکات، دەشزانێ ھەپامەو دەیخوات، ئا ئەوانە خواردنەکەیان ئەو
جۆرە خواردنەیه، خوا پەنامان بدات.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

کاتیک فووی یە کەم بە کەرەنادا دەکری، زەوی و چایەکان یە کجار پێکدا دەدرین و وردو خاش دەبن و، کارەساقی ئاخیر زەمان دەقەومێ، ئاسمان شەق و پەق و هەلۆهشاو دەبی و، فریشتەکان دەکەونه کەنارەکانی و، عەرشی پەرۆردگاریشت، هەشت هەلیدەگرن بەسەریانەوه:

خوا دەفەرموی: ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۚ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۚ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ ۝١٥ وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۚ ۝١٦ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ۚ﴾ ۝١٧

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١)- ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، ھەر کات فوو بە کەرەنادا کرا، یەك فوو، (الطبري) گوتوو یەق: (وَهِيَ النَّفْخَةُ الْأُولَى)، ئەو فوو یە کەمە، پێشتریش ئاماژەمان بەو فەرماشتە ی پێغەمبەر ﷺ کرد، کە دەفەرموی: {كَيْفَ أَنْعَمُ، وَصَاحِبُ الصُّورِ قَدْ التَّقَمَ الْقَرْنُ، وَحَنَى جَبْهَتُهُ، يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ أَنْ يَنْفَخَ} (آخرجه الترمذي: ٣٢٤٣، والطبراني في الأوسط، وابن حبان: ١٩٣٦٤، عن أبي سعيد الخدري رضى الله عنه، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واتە: چۆن لە ژیاى دنیا دا رابوێرم و خوشگوزەران بم، لە حالیکدا خاوەنى کەرەنا، کەرەناى بە دەمیەو گرتووە سەریشی بەسەردا نووشتاندۆتووە، چاوەڕێیە کە ی فەرمانی پێ دەکری، فوو ی پێدا بکات!.

دوای ئهوهی خوا ﷻ له دوازدە ئایهتی پیشوودا، مروّقه‌کانی به گشتیی و به تاییهت بپروایه‌کانی ترساندن لهو پوژهی به (الحَاقَّة) و (القَارِعَة) ش ناوی برد، واته: ئه‌و پوژهی چه‌سپاوه، یاخود هه‌قی تیدا ده‌چه‌سپ، ئه‌و پوژهی خه‌لك داده‌چله‌کین، ئنجا سه‌ره‌نجامی هه‌ندیك له گه‌له پیشوووه‌کانی به تاییهت گه‌لی عادو سه‌موودو گه‌لی فیرعه‌ون و گه‌لی لووطی باس کرد، ئنجا باسی خودی ئه‌و پوژه ده‌کات و ورده‌کارییه‌کانی ئه‌و پوژهو، ئه‌و کارانه‌ی لهو پوژهدا پرووده‌دهن، که پوژی دواییه، پرووده‌دهن، ده‌فه‌رموئ: هه‌ر کات بۆ یه‌کجار فوو به که‌ره‌نادا کرا، یه‌ک فوو.

۲- ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾ زه‌وی و چیا به‌کانیش هه‌لگیران و یه‌کجار پیکداداران، (حُمِلَتِ) خویندراویشه‌ته‌وه: (حُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ)، زه‌وی هه‌لگیراو چیا به‌کانی هه‌لگیران، ﴿فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾، پیکداداران یه‌ک پیکداداران، زانایان به چه‌ند جوړیک ته‌عیریان لی کردوه:

أ- هه‌ندیکیان گوتوو یانه: بۆ وینه (شوکانی): (حُمِلَتِ) یان (حُمِلَتِ)، (رُفِعَتِ مِنْ أَمَاكِهَا) وَقُلِعَتْ عَنْ مَقَارِهَا، له شوینی خویان به‌رز کرانه‌وه، هه‌م زه‌ویی و هه‌م چیا به‌کان و هه‌لقه‌ندان لهو شوینه‌ی تیدا نیشته‌جین (ئنجا پیکدا کیشران).

ب- هه‌ندیکیان گوتوو یانه: (كُسِرَتَا كَسْرَةً وَاحِدَةً)، شکیندرا به یه‌ک شکندن.

ج- هه‌ندیکیان گوتوو یانه: (ضُرِبَتَا ضَرْبَةً وَاحِدَةً بَعْضُهُمَا بِبَعْضٍ حَتَّى صَارَتَا كَثِيبًا مَهِيلًا)، واته: به یه‌کجار پیکدا دران، هه‌ر کامیکیان به‌ویدیکه دادرا، تاكو بوونه لمیکی نه‌رم.

د- (الطبري) گوتوو یه‌تی: (زُلْزِلَتَا زَلْزَلَةً وَاحِدَةً)، به یه‌ک له‌رزان له‌رزیندرا نه‌وه.

به‌لام بیگومان ته‌نیا له‌رزانده‌وه‌یان نیه، به‌لکو تیکشکیتندان و وردو خاش کرانیشیانه، وه‌ک له شوینه‌کانی دیکه‌ش دا باسکراوه.

وشه‌ی (دَكَّ) یش وه‌ک چوون به مانای پیکدادان و پیکدا کیشران، وئی، مانای وردو خاش کردنیش ده‌گریته نیو خوئی.

(۳) - ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ لهو پوژەدا پرووداوه که پرووده دات، یاخود کاره ساته که دهقه ومی.

بویشه ش گوتم: ﴿فَذُكِّنَا ذِكْرًا وَاحِدَةً﴾ ته نیا ئه وهنده نیه بلهرزیندرینه وهو پیکدا بدرین و، له شوینی خویان بهرز بکرینه وه، به لکو ئه وه تهعبیره تیکشکیندران و ورد و خاش کرانیش دهگریته خوئی، چونکه: (الطبري) له (ابن زيد) وه ده لئی: ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكِّنَا ذِكْرًا وَاحِدَةً﴾ قَالَ: صَارَتْ غُبَارًا، (جامع البيان: ۳۴۸۷۲) واته: بوون به تۆز و خوئل، واته: چیا به کان و زهوی بوونه تۆزو خوئل.

(الطبري) ده لئی: (وَلَمْ يَقُلْ: فَذُكِّنْ، لِأَنَّهُ جَعَلَ الْجِبَالَ كَالشَّيْءِ الْوَاحِدِ)، بویه نافهرموئی: (فَذُكِّنْ)، واته: ورد و خاش کران؟ چونکه چیا به کان وهك يهك شت دانراون، زهوییش وهك يهك شت، بویه وهك دوو شت پیکدا بدرین باسکراون.

(۴) - ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ لهو پوژەدا کاره ساته که پروویدا.

(۵) - ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمِئِذٍ وَاهِيَةً﴾ ئاسمانیش لهت و پهت بوو، ئنجا ئه وه پوژە (ئاسمان) بیهیزه، (انْشَقَّتْ أَي: انْصَدَعَتْ)، واته: ئاسمان شهق و پهق بوو، قلیشا، لهت بوو، ﴿فِي يَوْمِئِذٍ وَاهِيَةً﴾ ئاسمان لهو پوژەدا بیهیزه، (واهیة أي: ضَعِيفَةٌ مُسْتَرْخِيَةٌ) بیهیزه، شل بووه وهیه وه لوه شاوه، ههندیکی دیکه گوتوو یانه: (مُتَمَرِّقَةٌ ضَعِيفَةٌ)، لیکیچراوو بیهیزه.

(۶) - ﴿وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا﴾ فريشته کانیش له سه ر که ناره کاننی، (أَرْجَاء: جَمْعُ رَجَاءٍ)، (رَجَاء) یه کهم، (رَجَوَان) دووانه، (أَرْجَاء) کویه، (مِثْلُ قَفَا، قَفَوَان، أَقْفَاء، أَرْجَائِهَا، أَي: أَطْرَافِهَا وَجَوَانِهَا)، وشه ی (أَرْجَاء) کوی (رَجَا) و (رَجَاء) ه، یانی: قهراغ و که نار، (رَجَوَان)، واته: دوو قهراغ، ههروهك (قَفَا) واته: پشته مل، (قَفَوَان) واته: دوو پشته مل، ئنجا کوی (رَجَاء)، (أَرْجَاء) ه، ههروهك کوی (قَفَا)، (أَقْفَاء) ه، که ناره کان و پشته مله کان.

(الطبري) دەلى: (أَيُّ عَلَى أَطْرَافِهَا وَ جَوَانِبِهَا)، يانى: لەسەر قەراغەکان و تەنیشتەکانى ئاسمان، فریشتەکان دەچنە تەنیشتەکان و قەراغەکانى ئاسمان، لە رۆژى دواى دا، دواى تیکدانى ئاسمانەکان و زەوى و نەمانى حالت و سیستمى ئیستیان.

(الطبري) لە سەعیدی کۆرى جوبەیری هیناوه، کە ئایەتی: ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا﴾ ی، ئاوا مانا کردوه: (الْأَرْجَاءُ: أَقْفَاتُ السَّمَاءِ)، (جامع البيان: ۳۴۱۸۲)، (أَرْجَاءُ) واتە: قەراغەکان و کەنارەکانى ئاسمان.

(۷- ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾) لەو رۆژەدا عەرشى پەرورەدگارت هەشت هەلیدەگرن، وشەى (مَلَكٌ) پێشتریش هینامان کە هەموو (مَلَكٌ) يَك مەلائیکەیه، بەلام مەرج نیە هەموو مەلائیکەیهك (مَلَكٌ) بێ، وەك راغیبى ئەصفەهانى دەلى، (مَلَكٌ) ئەوێهە کارو سەرپەرشتیارییهكى پێ سپێدرابى و، وشەى (مَلَكٌ) ناوى کۆیهو بۆ جینسە، واتە: کۆى ئەو فریشتانەى کارەکانیان پێ سپێدراون.

کە دەفەرموى: ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾، بارەگاوتەختى پەرورەدگارت لەو رۆژەدا هەشت هەلیدەگرن، ئایا ئەو هەشتە مەبەست پێیان چیه؟

أ- هەندىك لە زانایان گوتووینە: (ثَمَانِيَّةٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، يان (ثَمَانِيَّةٌ أَمْلَکٍ)، هەشت فریشتە.

ب- هەندىك گوتووینە: (ثَمَانِيَّةٌ صُفُوفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، هەشت ریز لە فریشتان.

ج- دەشگونجى بگوترى: (ثَمَانِيَّةٌ مَجْمُوعَاتٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، هەشت کۆمەل لە فریشتەکان.

د- دەشگونجى مەبەست هەشت دانەیان کۆمەلە دروستکراوى دیکەن.

خا ﷻ روى نه کردۆتهوه، ئەو هەشتانە کین و چین و چ جورە دروستکراویکن؟ بەلام بە بەلگەى ئەو کە خوا هەموو کاروبارەکانى خۆى بە فریشتان سپاردوون، بە تايهتی کاروبارى ئاسمانان، بۆیه زۆربهى زانایان رایان وایه ئەوانه هەشت فریشتەن، يان هەشت ریز فریشتەن، يان هەشت کۆمەلە فریشتەن.

(الطبري) ده قيك دینى ده لئى: (وَهُمْ يَوْمَ أَرْبَعَةٍ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ آيَدُهُمُ اللَّهُ بِأَرْبَعَةٍ آخَرِينَ فَيَكُونُونَ ثَمَانِيَةً)، (جامع البيان: ٣٤٨٩١)، واته: هه لگره کانی تهخت و باره گای خوا، عه پشی خوا، ئه مپو چوارن، به لام له پوژی هه لسانه وه دا خوا به هیزیان ده کات به چواری دیکه وه دهنه هه شت.

به لام له پرووی سه نه ده وه ئه م ده قه بیه یزه وه، (الطبري) یش پرووی نه کردوته وه ئه وه قسه یه سه رچاوه که ی چیه؟ که جگه له (الطبري) زانیه کانی دیکه ش هه ندیکیان هیناویانه.

لیره دا با ئه م ده قه بینین که تیشکی باشرمان بو ده خاته سه ر ئه وه ی له وه پوژده دا پروو ده دات، ئه وه ش هه مووی جار ی هه ر باسی تاخیر زه مانه، به لام ده گونجی هه لگرتنی تهختی پهروه ردگار له لایه نی هه شت له دروستکراوه کانی خواوه، له وه پوژده دا په یوه ندیی به پوژی قیامه ته وه هه بی، به لام ئیمه ئه م ده قه لیره دا دینین، که (الطبري) هیناویه تی:

﴿عَنِ الْأَجَلِ، قَالَ: سَمِعْتُ الضَّحَّاكَ بْنَ مَزَاحِمٍ، قَالَ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أَمَرَ اللَّهُ السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِأَهْلِهَا، وَنَزَلَ مَنْ فِيهَا مِنَ الْمَلَائِكَةِ، فَأَخَاطُوا بِالأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا، ثُمَّ الثَّانِيَةَ، ثُمَّ الثَّالِثَةَ، ثُمَّ الرَّابِعَةَ، ثُمَّ الْخَامِسَةَ، ثُمَّ السَّادِسَةَ، ثُمَّ السَّابِعَةَ، فَصَفُّوا صَفًّا دُونَ صَفٍّ، ثُمَّ نَزَلَ الْمَلِكُ الْأَعْلَى عَلَى مَجْنَبَتِهِ الْيُسْرَى جَهَنَّمَ، فَإِذَا رَأَاهَا أَهْلُ الأَرْضِ نَدُّوا، فَلَا يَأْتُونَ فُطْرًا مِنْ أَقْطَارِ الأَرْضِ إِلَّا وَجَدُوا سَبْعَةَ صُفُوفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، فَيَرْجِعُونَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي كَانُوا فِيهِ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ﴾ (٣٢) يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ... (٣٣) غَافِرٍ، وَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (٣٤) وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ وَاتِّقَ لَهُ الذِّكْرُ (٣٥) الْفَجْرِ، وَقَوْلُهُ: ﴿يَمْعَسِرُ الْإِنْسَانُ إِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ تَفُودَ مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾ (٣٦) الرَّحْمَنِ، وَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ (٣٧) الْحَاقَّةِ { (جامع البيان: ٣٤٨٧٣).

واتە: ئەجلەح دەلێ: گویم لە زەححای کۆری موزاحیم بوو، دەیگوت: {کەواتە: ئەم دەقە مۆرسەلە، بەلام زانیان گوتووینە: ئەو قسانە زانیانی تابیعین گوتووینان، لە خووە نەیانگوتوون و حەمەن لە هاوێلانیان بیستوون، ئەوانیش لە پیڤەمبەری خوا ﷺ بە تاییەت ئەگەر پەیوەندیان بە ئەو شتانەو هەبێ کە نادیار (غیب)ن، بە تاییەت پۆژی دوایی، لە پۆژی قیامەتدا خوا فەرمان دەکات بە دانیشتووانی ئاسمانی یەکەم (واتە فریشتەکان)، ئنجا هەرچی لە فریشتان تێدایە، هەموویان دێنە خوارو، دەوری زەوی دەدەن، دەوری ئەو خەلکەش کە لە زەویدایە، دەدەن، دوایی فەرمان دەکات بە فریشتەکانی ئاسمانی دووهم، ئنجا سییەم، ئنجا چوارەم، ئنجا پێنجەم، ئنجا شەشەم، ئنجا حەوتەم، ئنجا هەموویان ریز ریز دەوێستن، ریز لە دوای ریز، دوایی (خوای) حوکمرانی هەرە بەرز، دادەبەزێ (بەو شیوەیە بۆ خوا شایستەیه)، لە لای چەپی دۆزەخ هەیه، کاتیک خەلکی سەر زەوی دۆزەخ دەبینن، پادەکەن، ئیدی ناچنە هیچ گۆشەو کەناریک، لە کەنارەکانی زەوی، مەگەر حەوت ریزی فریشتان دەبینن و بە ناچاری دەگەرێنەو بۆ ئەو شوێنە پێشتر لێبوون، ئەوەش مانای قسەی خوای بەرزە (کە لەسەر زمانی ئەو پیاوێ ئیماندارە بەرگری لە مووسا دەکات (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە بەرامبەری فیرعەون و دارو دەستەکەیدا، دەفەرموێ): ﴿وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝۳۲ يَوْمَ تُبْلَوْنَ مَذْرِبَينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ... ۝۳۳﴾ غافر، واتە: ئەو خەلکەکەم! من لە پۆژی یەکدی بانگکردنیدا لێتان دەترسێم، ئەو پۆژی پادەکەن و پشت هەلەکەن، هیچ پارێزەرێکتان نیە.

هەروەها ئەو مەبەست پێی قسەی خوای بەرزە، کە دەفەرموێ: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝۳۲ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَانَ أَنَّهُ لَ الَّذِي كَفَرَ ۝۳۳﴾ الفجر، واتە: پەروەردگارت و فریشتەکان هاتن ریز ریزو، دۆزەخ هیندرا، لەو پۆژەدا مەوێ دێتەو بیری، بەلام هاتنەو بێرچ سوودیکی هەیه! هەروەها ئەو مەبەستی قسەی خوای بەرزە، کە دەفەرموێ: ﴿يَمْعَشَرُ الْإِنِّ

وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ
 ﴿٣٣﴾ الرحمن، ئەى كۆمەلى جند و مروڤ! ئەگەر توانیتان دەر بچن له گۆشه و
 كه ناره كانى ئاسمانه كان و زهوى، دەر بچن، دەر ناچن، مه گەر به دهسته لات (ئەو
 دهسته لاتەشتان نیه).

ههروهها ئەوهش مه بهستى قسهى خواى به رزه، كه ده فەرموى: ﴿وَأَنشَقَّتِ
 السَّمَاءُ فَفِيَّ يَوْمٍ ذِي وَاهِيَةٍ﴾ ﴿٣٤﴾ الحاقة، واتە: ئاسمان شەق و پەق بوو و ئنجا لەو
 رۆژەدا هه لوه شاوه و بیهێزه.

مەسەلەى دووهم:

لەو پوژەدا جند و مروؤف رادەنوئیزین و هیچ شتیکیشیان لى شیردراو و نابى و، وەرگرەوہى لیستی کردەوہکانى بەراستە، بە دلخۆشییەوہ بە خەلک دەلى: بیگرن نووسراوہکەم بخویننەوہ، من دلنابووم تووشى لىپرسینەوہ دەبم، ئەوہ لە ژيانىكى پر رەزامەندى دایە، لە باخىكى بلندی میوہ نىزىک، پىیان دەگوترى: بخون و بخونەوہ نووشى گیانتان بن:

خو دەفەرموى: ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ (١٨) فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ، فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كِتَابِيَّ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە نو برگەدا:

(١)- ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، لەو پوژەدا رادەنوئیزین هیچ پەنھانىکتان لى ناشیرریتەوہ، واتە: دواى ئەوہى ئاخیر زەمان دى، ئنجا قوناغى قیامەت دى، دواى ئەوہى هەشت لە دروستکراوہکان عەرش و تەختى پەرەردگار هەلدەگرن: ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾، لەو پوژەدا رادەنوئیزین، ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، ﴿لَا تَخْفَى﴾، خویندراویشەتەوہ: ﴿لَا يَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، هیچ پەنھانىکتان لى ناشارریتەوہ و ن نابى.

ئەم پرستەیه چوار واتای هەن:

أ- ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، ﴿لَا تَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، لَأنَّه عَالِمٌ بِجَمِيعِكُمْ مُحِيطٌ بِكُلِّكُمْ، واتە: هیچ شتیکتان لە خوا پەنھان و شیردراو نیه، چونکە زانیە بە تیکراتان و، دەورە دەری هەموو شتیکتانە.

ب- ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾، واتە: لەو راستییانەى لە دنیاى پىیان بپروابوون، لەو پوژەدا هیچ شتیکتان لى پەنھان نابى و، هەموو شتیکتان بو ئاشکرا دەبن.

ج- هەروەها ئەو واتایەش دەگەین، وەك لە سوورەتی (الطارق)دا، دەفەرموی: ﴿يَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ ۝۱﴾ واتە: ئەو پۆژە هەموو نەینییەکان دەکەونە گۆرێ و ئاشکرا دەبن.

د- لەو پۆژەدا هیچ کام لە نیەت و قسەو کردەو پەنەنەکانتان لێتان شیراوە نابن و هەموویانتان بۆ دەردەکەون.

۲- ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ بِيَمِينِهِ ۝﴾ ئنجا هەر کەسێک نووسراوەکە بەدریتهوه دەستی راستی، واتە: لیستی کردەوێکە بەدریتهوه دەستی راستی، پروانامەکە بە لای راستیدا بەدریتهوه.

۳- ﴿فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَعْرَأُوا كَيْبَهُ ۝﴾ ئەو دەلێ: ها بیگرن، بیخویننەوه نووسراوەکەم، (هَؤُلَاءِ: تەعالوا)، وەرن، هەندیکیش گوتوویانە: (هَؤُلَاءِ: خُذُوا)، بیگرن، پێشم وایە دووهمیان زیاتر راستە، هەرچەندە ﴿هَؤُلَاءِ﴾ مانای (وەرن)یش دەگەین، بەلام لێرەدا بە مانای (بیگرن)ە.

﴿أَعْرَأُوا كَيْبَهُ﴾ نووسراوەکەم بخویننەوه، پێشتر گۆمان (هَؤُلَاءِ) بە مانای (خُذُوا)، پێچەوانەی (هَاتِ) بە مانای (أَعْطِ)، وەك خوا فەرمووێتی: ﴿قُلْ هَآتُوا بُرْهَانَكُمْ ... ۝۱۱﴾ البقرة، بلی بەلگەکانتان بێن، ئنجا ﴿هَؤُلَاءِ﴾ لە پرووی رێزمانییەوه پێی دەگوترێ: ناوی کردار (اسم فعل) بە مانای: ها بیگرن و، بۆ کۆیە، (هَآءِ) بیگرە، بۆ تاکەو ﴿هَؤُلَاءِ﴾ بۆ کۆیە، واتە: بیگرن، زانیان گوتوویانە: ئەم وشە (هَآءِ) و ﴿هَؤُلَاءِ﴾ چەند زار (لهجة) یکی تیدا هەن، باشتریان وەك زۆربە ی تەفسیرەکان گوتوویانە، بۆ وێنە: (القرطبي) ئەوێ: (هَآءِ: لِلرَّجُلِ، هَآءِ: لِلْمَرْأَةِ، هَآءِ: لِلْإِثْنَيْنِ مِنْهُمَا، هَؤُلَاءِ: لِلرَّجَالِ، هَؤُلَاءِ: لِلنِّسَاءِ)، (هَآءِ) بگرە، بۆ پیاویک، (هَآءِ) بگرە، بۆ ئافرەتیک، (هَآءِ)، هەردووکتان بگرن، بۆ دوو پیاوو دوو ئافرەت، بە جیا جیا، (هَؤُلَاءِ) بگرن، بۆ کۆمەڵە پیاویک، (هَؤُلَاءِ) بگرن، بۆ کۆمەڵە ئافرەتیک.

کهواته: ﴿فَقُولْ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْنَبُ﴾، یانی: ده‌لئ: ها بیگرن خه‌لکه‌که نووسراوه‌که‌م بخوئینه‌وه، ئنجا کاتی‌ک پیاوان و ئافره‌تانیش پیکه‌وه ده‌بن، له ریزمانی عه‌په‌بیدا پیاوان زāl ده‌کرین به‌سه‌ر ئافره‌تاندا، واته: ئه‌ی خه‌لکه‌که به‌پیاوو ئافره‌ته‌وه! ها بیگرن، ﴿أَقْرَبُ وَأَكْنَبُ﴾، نووسراوه‌که‌ی من بخوئینه‌وه.

(٤)- ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِي﴾، من د‌ل‌نیا‌بووم گه‌یش‌تووی ل‌پ‌رسینه‌وه‌که‌مم، به‌پ‌واله‌ته‌که‌ی ئه‌گه‌ر (ظَنُّ) به‌گومان ل‌یک بدریته‌وه، یانی: من گومانم وابوو تووشی ل‌پ‌رسینه‌وه‌که‌م ده‌بم، به‌لام ئه‌گه‌ر ورد سه‌رنج ده‌هین (ظَنُّ) له‌هه‌ندیک سیاق له‌قور‌ئاندا، ناگونجی به‌مانای گومان بی، به‌لکو به‌مانای زانینه، یاخود به‌مانای د‌ل‌نیا‌یه، چونکه که‌سیک هه‌ر گومانی وابی، تووشی ل‌پ‌رسینه‌وه‌ده‌بی، ئه‌وه نه‌ک هیچ ئازایه‌تی نیه، به‌لکو بی‌پ‌روایشه! خ‌وای به‌رز ده‌فه‌رم‌وی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا...﴾ (١٥) ﴿الحجرات﴾، پ‌رواداران ئه‌وانه‌ن که پ‌روایان به‌خ‌وای پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌یه، د‌وایش هیچ دوو د‌ل‌بان نیه، هه‌روه‌ها خ‌وای به‌رز چه‌ند جاریک له‌قور‌ئاندا ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ (١٦) ﴿البقرة﴾، ئه‌وان د‌ل‌بان به‌مه‌زل‌گای کو‌تایی.

کهواته: ل‌یره‌دا (ظَنُّ) به‌مانای زانیاری و د‌ل‌نیا‌یه.

(الطبري) له (ابن زيد) هه‌یه‌نی، ده‌لئ: (قَالَ: إِنَّ الظَّنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِ يَقِينٌ، وَإِنْ عَسَى مِنَ اللَّهِ وَاجِبٌ: ﴿فَعَسَى أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ (٦٧) ﴿القصص﴾)، جامع البیان: (٣٤٩٠٠)، واته: (ظَنُّ) له‌پ‌روادار (واته: له‌هه‌ر سیاقی‌کدا له‌قور‌ئاندا (ظَنُّ) پ‌الد‌رایته‌لای پ‌روادار)، به‌مانای یه‌قین و ج‌یی د‌ل‌نیا‌یه، هه‌روه‌ها هه‌ر کات خ‌وا (عسی) ی‌بو خ‌وی به‌کاره‌ینا، مانای پی‌ویست‌بوون ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ک: ﴿فَعَسَى أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ (٦٧) ﴿القصص﴾، واته: ن‌زیکه‌و له‌وانه‌یه له‌سه‌رف‌رازان بی، یانی: مس‌وگه‌ر له‌وانه.

ئ‌یستاش با دوو ه‌موونه بو (ظَنُّ) به‌یینه‌وه، که ناگونجی به‌مانای گومان بی و به‌مانای زانیاری و د‌ل‌نیا‌یه:

۱- له سوورہتی (البقرة) دا دہفہ رموی: ﴿الَّذِينَ يَطْنُونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَجِعُونَ﴾ البقرة، واتہ: ئەوانہی دئیان کہ بہ پەرور دگاریان دہگەن و بۆلای وی دہگەرینەوہ.

۲- ھەر وھەر ھە لە سوورہتی (البقرة) دا، خوا ﷻ ديسان لە بەسەرھاتی (طالوت) دا، وشە ی (ظَنّ) بەکار دەھێنێ و بێگومان مەبەست پێی دئیا ییہ، کہ دہفہ رموی: ﴿قَالَ الَّذِينَ يَطْنُونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَتْنَةُ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ البقرة، ئەوانہی دئیان بە دیداری پەرور دگاریان دہگەن، گوتیان: زۆرجاران کۆمەلێکی کەم بەسەر کۆمەلێکی زۆردا زāl بوون، بە مۆلەتی خواو خواش لەگەڵ خۆراگرانە، کەواتە: ئەمە بنچینە یەکی چاکە، وەك (ابن زيد) گوتوو یەتی، کہ دیارە لە ئەنجامی تێوہ پامان و ئیستیقرای ھەموو سیاق و ئایەتەکاندا، ئەو بنچینە یە ی ھەلھێنجاوہ، وەك من دوو نمونەم لە سوورہتی (البقرة) دا بۆ ھێنانەوہ، کہ ھەر کاتێک (ظَنّ) بۆ پروادار بەکار ھێنرا، مەبەست پێی دئیا (یقین) ە، لەبەر چی؟ ھەندێک لە زانایان شیکردنەوہ یان بۆ کردوہو دہلێن:

أ- لەبەر ئەوہی ئیمان و پروا کہ دەست پێ دەکات، مروّف یە کسەر یەقینی نیہ، بەلکو پلە پلە یە، پێشێ گومانێکی زالی ھە یە، دوا یی وردە وردە بەھێز دەبێ و دەبێتە زانیاری، دوا یی دەبێتە جێی دئیا یی، ئنجا چونکە سەرەتای ئیمان ھێنان لە گومانەوہ دەست پێ دەکات، بۆ یە جاری وایە لە ئیمانە کەدا سەرەتاو دەستپێکە کە ی پەچاو کراوہو، گومان (ظن) ی بۆ بەکار ھێنراوہ.

ب- یاخود (ظَنّ) وەك چۆن مانای گومانی ھە یە، گومانی زāl، بەھەمان شێوہ مانای یەقین و دئیا ییشی ھە یە.

(إبن عجيبة) خاوەنی (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد) دا^(۱)، لە (أبو السعود) ی خواستوتەوہو دہلێ: (التعبير بالظن، للإشعار بأنه لا يقدح في الإعتقاد، ما يهيج في النفس من الخطرات التي لا تنفك عنها العلوم النظرية غالباً).

منیش تبیینیه کهیم پی جوانه.

واته: بویه لیره دا (بو ئیمان) تعبیر به گومان (ظن) کراوه، {هه رچه نده مه به ست پی یه قین و دلناییه، به لام بویه به وشه ی (ظن) ده رپردراوه} بو زانین و هه ست پیکردنی ئه وه یه، که ئه گهر جار جار خه تهره یه که به دلدا بی، که زاننارییه وه ده سته یزواوه کان لپی خالی نابن، ئه وه زیانی نه بو پروا، (ئه گهر جار جار مروؤ شتیکی به دلدا بی و دوو دلییه که، خه تهره یه که، شتیکی خراپ).

۵- ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾، ئنجا ئه وه له ژیانیکی پر ره زامه ندیی دایه، (الطبري) ده لی: (فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ)، واته: له ژیانیک دایه پر ره له ره زامه ندیی.

ههروه ها واتیه کی دیکه شی بو لیکدا وه ته وه ده لی: (عِيشَةٍ فِيهَا الرِّضَا)، له ژیان و گوزهرانی که دایه ره زامه ندیی تیدایه، ئنجا ئایا عه ره ب ته عبیری وایان هه یه؟ به لی: ده گوتری: (لَيْلٌ نَّائِمٌ، وَسِرٌّ كَاتِمٌ، وَمَاءٌ دَافِقٌ)، (لَيْلٌ نَّائِمٌ) یانی: (لَيْلٌ نَّائِمٌ فِيهِ الْمَرْءُ)، شه ویکی خه وتوو، یانی: شه ویک که مروؤ تیدا خه وتوه، (سِرٌّ كَاتِمٌ)، نه ئینییه کی شیر ره وه، یانی: نه ئینییه که خاوه نه که ی شیر ره وه یه، (مَاءٌ دَافِقٌ)، ئاویکی ده رقولیو، یانی: ئاوی که ده رقولی زواوه، هه موو ئه و ته عبیرانه هاتوون.

۶- ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾، واته: له باخیکی بلند دایه، بلندیه که هه مانای پوآله تی و به ره هه ستی ده گه یه نی، هه مانای مه عنه وییشی ده گه یه نی، یانی: له پرووی مه عنه وییه وه زور بلندو بالایه و به نرخ پر به هایه.

۷- ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾، (میوه) چنراوه کانی نیزیکن، (قُطُوفُ أَي: مَا يُقْطَفُ مِنَ الْجَنَّةِ مِنْ ثَمَارِهَا، دَانَ قَرِيبٌ مِنْ قَاطِفِهِ)، واته: ئه وه ی له باخه که ده چنری (له میوه کانی)، ئاسان و نیزیکه له بابای چنهری {ئه و که سه ی ده یچنی}، (قُطُوفُ)، کو ی (قُطَفَ) ه، یانی: (مَقْطُوفٌ) ه، لیکراوه، چنراو ئه وه ی ده چنری، (قُطَافٌ) پرۆسه ی چنینه که یه، (دَانِيَةٌ) ش سیفه تی (قُطُوفٌ) ه، واته: چنراوه کان نیزیکن.

۸- ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾، واته: پیاښه ده گوتړی: بخوږ و بخوږنه وه، بڼی گرفتښ، (الطبري) ده لږ: (هَنِيئًا: لَا تَتَأَذُونَ مِمَّا تَكُلُونَ، وَلَا مِمَّا تَشْرَبُونَ، وَلَا تَحْتَاجُونَ مِنْ أَكْلِ ذَلِكَ إِلَى غَائِطٍ وَلَا بَوْلٍ)، واته: (هَنِيئًا) یانی: به هوږی ته وه وه که ده یخوږ و ده یخوږنه وه، توو شی ټازار نابڼ، هه روه ها به هوږی ته و خواردن و خوارندن وه وه، هه وچیی پیسایي کردن و میز کردن نابڼ.

ثایا ته و پاداشته یان به هوږی چیه وه یه؟!

۹- ﴿بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾، به هوږی ته وه وه که پیشتانخستوه له پوژانی رابردو ودا، (الطبري) ده لږ: (أَيَّ: عَلَى مَا قَدَّمْتُمْ فِي دُنْيَاكُمْ لِأَخْرَجْتُمْ مِنَ الْعَمَلِ بِطَاعَةِ اللَّهِ: ﴿فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾)، به هوږی ته وه وه که له ژیاڼی دنیا تاندا پیشتانخستوه له کرده وه، بو پوژنی دوایتان بو مه نزلگای کوټایتان، به فرمانبه ریی و ملکه چیی بو خوا، له پوژانی رابردو ودا.

(الطبري) له قه تاده وه ته م ته عبیره ش دیني: (أَيَّامُكُمْ هَذِهِ أَيَّامُ خَالِيَةٍ: هِيَ أَيَّامُ فَانِيَةٍ، تُؤَدِّي إِلَى أَيَّامٍ بَاقِيَةٍ)، (جامع البيان: ۳۴۹۰۵) ته م پوژانه تان (ته ی خه لکینه!) پوژانی تیپه ریون، پوژانی ته و او بوون، که سهر ده کیشن بو پوژانی به رده وام و بڼی کوټایی له پوژنی دوا یی دا.

له زور شوینی قورټان دا، خوا ﷻ باسی نازو نیعمه ته کانی به هه شت ده کات و زور جار باس مان کردوه، لیږه ش دا ته و فرمانیشته ی پیغه مبه ری خوا ﷻ دینین، که ده فهرموږ: {أَنَّهُمْ يَعْشَوْنَ فَلَا يَمُوتُونَ أَبَدًا، وَيَصْحَوْنَ فَلَا يَمْرُضُونَ أَبَدًا، وَيَنْعَمُونَ فَلَا يَرَوْنَ بُؤْسًا أَبَدًا، وَيَشْبُونَ فَلَا يَهْرَمُونَ أَبَدًا} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۷)، واته: به هه شتیبه کان له به هه شتدا ده ژین، هه رگیز نامرن، ته ندروست ده بن و، هه رگیز نه خوږش ناکه ون، له خوږشی و چیژو له زه تدا ده بن و هه رگیز گرفت و نارېحه تی نابین، هه رگه نچ ده بن و هه رگیز پیر نابڼ.

بِیْگومان حال و بارودۆخی ژیاڤی بههشت وهك هی ژیاڤ دنیایه، بهلكو وایدهچی هی بهرزهخیش به ههمان شیوهی، دوا ئهوهی پرووخی مروۆ لهو جهسته خاکییهی دهچیته دهر، وایدهچی کات (زهڤن) بوهستی و بهو شیوهیهی هی ئیره نابی، ههر بویه ئهوانهی ئیستا له قوڤاغی بهرزهخداڤ، ئهگهر لهوهتهی مروۆ لهسه زهوییه، ئنجا ملیوئیک سآله یاڤ زیاتریاڤ کهمتره، زور له میژ لهوئی له ژیاڤی بهرزهخیی دان، بیگومان ژیاڤیاڤ وهك هی ئیره نیه، که لیره مروۆ بهشی ههفتا ههشتا نهوه د سآلیک دهکات، کهچی له قوڤاغی بهرزهخدا ههزاراڤ سآله لهوین، چ له خویشیدا بن، وهك پیغه مبهراڤ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) و سیددیقاڤ و شههیداڤ و صآلیحاڤ، چ له ناخویشیدا بن، وهك هه موو ئه و فیرعهوڤ و طاغوو و خو سه پیڤنهرو بیروا و کهلله رهقانهی، دژایه تی پیغه مبهراڤیاڤ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) کردوه.

له تۆره کۆمهڵایهتییهکان لێکهڵانی
Stay involved on social media
لێن بێهه عێر مۆاڤه لێاڤه لێاڤه

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

QR codes for app stores

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/علي بابير

علي بابير/Alibapir

QR codes for social media

مەسەلە ی سێهەم و کۆتایی:

وەرگرهوانی لیستی کردەوه کانیان بە دەستی چەپ، یە کجار خەفە تبارو بە شیمان دەبن و مردن بە ئاوات دەخوازن و، دوایی کۆت دەکرین، پاشان بە زنجیریکی خەفە گەزی زنجیر پیچ دەکرین، ئەویش لە سۆنگە ی بێرواییانەوه بە خوای مەزن و، هاوکاریی نەکردنی نەداران و هان نەدانی خەلکیش، بۆیە لە قیامە تدا هیچ دڵسۆزیکیان نابێ و، خۆراکیشان جگە لە زووخواو نابێ و بە هۆی تاوانبارییەوه:

خوای دەفەرموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلَيِّنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِي﴾ (٢٥) ﴿وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِي﴾ (٢٦) ﴿يَلَيِّنَهَا كَأَنَّ الْفَاضِيَةَ﴾ (٢٧) ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ (٢٨) ﴿هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾ (٢٩) ﴿خُذُوهُ فَعَلُوهُ﴾ (٣٠) ﴿ثُمَّ لَنَجْجِمْ صَلْوَهُ﴾ (٣١) ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ (٣٢) ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (٣٣) ﴿وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ (٣٤) ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾ (٣٥) ﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينَ﴾ (٣٦) ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخِطُؤُونَ﴾ (٣٧).

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوارده برگەدا:

(١)- ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ﴾، بەلام کەسێک نووسراوه کە ی (لیستی کردەوه کانی) بدرێتەوه دەستی چەپی.

(٢)- ﴿فَيَقُولُ يَلَيِّنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِي﴾، دەلی: خۆزگە نووسراوه کەمم پێنەدرابایەوه، وەرەم نەگرتبایەوه.

(٣)- ﴿وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِي﴾، خۆزگە نەمزانیایە لێرسینەوه کەم چۆنە، (آی: لێتێ لَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِي)، خۆزگە نەمزانیایە لێرسینەوه کەم چییە، وشە ی (ما) بۆ پرسیارکردنە (ما) إِسْتِفْهَامِيَّةً، واتە: نەمزانیایە لێرسینەوه کەم چییە.

۴- ﴿يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾، ئەي خۆزگە مردنی رابردوو يەكجارەكیی بووایە، (ها) ی (لَیْتَهَا) دەگەریتەووە بۆ زاندراوێك بەپێی سیاق، یانی: (لَیْتُ مَوْتِي أَوْ مُصِيبَتِي كَانَتْ الْقَاضِيَةَ)، بریا بەلایەكەم یان مردنەكەم یەكجارەكیی بووایە، واتە: كۆتایی پێھێنەر بووایەو کاری منی هەلبەربایە، یانی كۆتایی بە بوونی من هێنابایە، چونكە (قَضَى عَلَيْهِ) واتە: نەپھێشت و كۆتایی پێ هێنا، دەگوترێ: (ضَرْبُهُ ضَرْبَةً قَاضِيَةً)، لێدانێكی لێدا كۆتایی پێ هێنان، لێرەدا بابای بیروای دۆزەخیی سێ خۆزگان دەخوای، بەلام بە دڵنیایی داری خۆزگەو بریا بۆ كەس بەری نەگرتووە، تاكو بۆ ئەو بەر بگری.

۵- ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، مأل و سامانەكەم هیچ سوودی پێ نەگەیاندم، (ما) دەگونجێ لابەرە (نافية) بێ، یانی سوودی پێ نەگەیاندم، دەشگونجێ پرسیارکردنە (إستفهامية) بێ، ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، مأل و سامانەكەم چ سوودی پێ گەیاندم؟ هەر كام لە: ﴿مَالِي﴾ و ﴿سُلْطَانِي﴾ ش، خویندراونەووە: (مَالِي وَسُلْطَانِي)، یانی: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، ﴿هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِي﴾، خویندراونەووە: (مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي)، (هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِي)، كە (ه) ی سەر: ﴿مَالِي﴾ و ﴿سُلْطَانِي﴾، بۆ وەستانن، ئەگەرنا لە ئەسڵ دا ئەو دوو وشەیه (مالي) و (سُلْطَانِي)ن.

۶- ﴿هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِي﴾، دەسەلاتەكەمم لە دەست چوو، رویشت، (سُلْطَان) دەگونجێ بە مانای دەسەلات و دەسترویشتوویی بێ و، دەشگونجێ (سُلْطَان)، بە مانای بەلگە بێ، هەر وەها: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ ش، دەگونجێ دوو واتای هەبن:

أ- (مالي) واتە: ئەوێ هی من بوو، سوودی پێ نەگەیاندم، یان چ سوودی پێگەیاندم؟
ب- (مالي) یانی: مأل و سامانەكەم، سوودی پێنەگەیاندم، یان چ سوودی پێگەیاندم؟.

۷- ﴿خَذَوْهُ فَعَلُوهُ﴾، بیگرن، ئنجا كۆتی بكەن، لێرەدا قسەیهك یان گوتنێك تەقدیر كراو: (يَقُولُ اللَّهُ لِلْمَلَائِكَةِ لِزْبَانِيَّةٍ)، خوا بە فریشتە دۆزەخەوانەكان دەفەرموێ: ﴿خَذَوْهُ فَعَلُوهُ﴾، بیگرن، ئنجا كۆتی بكەن، مەبەست لە گرتن، وپرای گرتنی پڕوالەتی، خستنه ژێر پكیف و كۆنترۆلێشه.

(وَعَلُّوهُ: أَمْرٌ مِنْ غَلِّهِ إِذَا وَصَعَهُ فِي الْغُلِّ، وَهُوَ الْقَيْدُ الَّذِي يُجْعَلُ فِي عُنُقِ الْجَانِي أَوْ الْأَسِيرِ)، وشەى (غَلُّوهُ) فەرمانە لە (غَلِّهِ)، کاتیەک بخەیتە کۆتەو، یانی: کۆت بخەیتە گەردنیەو، کە بریتیه لەو کۆتەى دەخەیتە گەردنی بابای تاوانبار یاخود دیلەو.

(٨)- ﴿ثُمَّ لَجِّمِ صَلَوَهُ﴾، دوایى بیخەنە نێو کڵەى (سەوزى) ئاگرەو، ﴿ثُمَّ﴾، لێرەدا (لِلتَّيْبِ الرُّتْبِ)، بۆ ریزبەندى پلە پلەییە، چونکە گرتن و کۆتکردنەکەى شتیەکە، بەلام لەوە گرتگرت ئەوێهە کە بخەیتە نێو دۆزەخەو.

(٩)- ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾، دوایى بیخەنە نێو زنجیریکی حەفتا گەزییەو، ئەمەش دیسان بۆ ریزبەندى پلە پلەییە، چونکە لە هە پێشووش خراپتر ئەوێهە کە بخەیتە نێو زنجیریکەو، کە ئەندازەکەى حەفتا گەزە، حەفتا باسکە، واتە: بیخەنە نێو زنجیریک و زنجیرەکەى لى بئالین، (ذَرع) بە مانای ئەندازە دى، (أَي: قِيَاسُ طُولِهَا)، ئەندازەى درێژییەکەى، (ذِرَاع) یش یانی: باسک، (ذِرَاعُ الْيَدِ)، دەشگونجى ژمارەى حەفتا (٧٠) بۆ زۆرى بى، دەشگونجى بۆ دیاریکردن بى و ریک (٧٠) گەز، حەفتا باسک بى، کە دەفەرموى: ﴿فَاسْلُكُوهُ﴾، (وَمَعْنَى فَاسْلُكُوهُ: اجْعَلُوهُ سَالِكًا، أَيْ دَاخِلًا فِي السِّلْسِلَةِ، وَذَلِكَ بِأَنْ تُلَفَّ عَلَيْهِ السِّلْسِلَةُ فَيَكُونُ فِي وَسْطِهَا، وَيُقَالُ: سَلَكَهُ، إِذَا أَدْخَلَهُ فِي شَيْءٍ)، واتە: بیخەنە نێو زنجیرەکە کە زنجیرەکەى لى بئالین و ئەو بکەوێتە نێو زنجیرەکە، چونکە (سَلَكَهُ أَيْ: أَدْخَلَهُ)، خستیه نێوى، هەروەها (أَسْلَكَهُ) ش بەهەمان شێوە، (الذَّرْعُ: كَيْلُ طُولِ الْجِسْمِ بِالذَّرَاعِ، وَهُوَ مِقْدَارٌ مِنَ الطُّولِ مُقَدَّرٌ بِذِرَاعِ الْإِنْسَانِ، وَكَانُوا يَقْدِرُونَ مِقَادِيرَ الْأَعْضَاءِ مِثْلَ الذَّرَاعِ، وَالْأُصْبُعِ، وَالْأُمْلَةِ، وَالْقَدَمِ)، ئەندازەى درێژی جەستەیه بە (باسک) کە بریتیه لە ئەندازەیهك درێژی، بە ئەندازەى درێژی باسکى مرووف {کە لە بن هەنگلیهەو تاكو سەرە پەنجەى دەگریتهو}، عەرەب عاده تیان وابوو بە ئەندامەکان شتیان دەپیا، وەك باسک و پەنجەو سەرە پەنجەو پى، ئەو تەعبیرانەیان بەکارهێناون.

(الذَّرَاعُ: مِنْ طَرَفِ الْمِرْقَاقِ إِلَى طَرَفِ الْأَصْبَعِ الْوَسْطَى)، (ذراع) باسک له
 ئانیشکەوه تاکو سەری پەنجە ی نێوە راست، بەلام پێم وایه (باسک) له بن
 هەنگڵەوه تاکو سەری پەنجە یه.

بەلام پێم وایه که ده‌گوتری: (ذِرَاعُ)، له بن هەنگڵەوه تاکو سەری پەنجە کان،
 به کوردیی (باسک و گەز) ی پێده‌ئین، ده‌یگرێته‌وه‌و هه‌مووی (٦٤) سه‌نتیمه^(١).

ئنجایا بۆچی وای لێده‌کری؟

(١٠)- ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾، چونکه‌ ئه‌و بڕوای به‌ خوای مه‌زن نه‌بوو.

(١١)- ﴿وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، خه‌لکیشی هان نه‌ده‌دا له‌سه‌ر خواردندان به‌
 نه‌دار، واته‌: نه‌ بۆ خۆی هاوکاری نه‌داری ده‌کرد، نه‌ خه‌لکیشی هان ده‌دا.

(١٢)- ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾، ئه‌مڕۆش ئه‌و هه‌یج دۆست و دڵسۆزو نزیکیکی نه‌یه.

(١٣)- ﴿وَلَا طَعَامَ إِلَّا مِنْ غَسْلِينَ﴾، خۆراکیشی نه‌یه، جگه‌ له‌ غیسلین، (الغسلین: قِيلَ مُشْتَقٌّ
 مِنْ (غَسِيلٍ)، إِنَّهُ سَأَلَ مِنَ الْأَبْدَانِ، فَكَانَتْ غَسِيلَ عَنْهَا، وَالْأَصْحُ هُوَ مَا يُدْخَلُ فِي أَفْوَاهِ أَهْلِ
 النَّارِ مِنَ الْمَوَادِّ السَّائِلَةِ مِنَ الْأَجْسَادِ وَمَاءِ النَّارِ وَنَحْوِ ذَلِكَ)، (غسلین) هه‌ندیك گوتووایه‌:
 داتاشراره‌ له‌ وشه‌ی غه‌سیله‌وه‌، چونکه‌ له‌ جه‌سته‌کان دێته‌ خوار، وه‌ك ئه‌و ئه‌ندامانه‌
 داشۆرابن، به‌لام رای راستر ئه‌وه‌یه‌ که بریتیه‌ له‌وه‌ی ده‌خریته‌ نێو زاری ئه‌وانه‌وه‌ که
 له‌نێو ئاگردان، له‌و ماده‌ شله‌مه‌نیانه‌ی له‌ جه‌سته‌کان و ئاوی ئاگرو کیم و زووخواوی
 دۆزه‌خیان دێته‌ خوار.

(١٤)- ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾، جگه‌ له‌ ئه‌وانه‌ی گوناها‌رو تاوانبارن، ئه‌و خۆراکه‌ ناخۆن،
 وشه‌ی: (خَاطِئُونَ) خۆیندراویشه‌ته‌وه‌: (خَاطِئُونَ) و خۆیندراویشه‌ته‌وه‌: (خَاطِئُونَ)، واته‌:
 به‌ سێ جوړ خۆیندراوه‌ته‌وه‌: (خَاطِئُونَ)، (خَاطِئُونَ)، (خَاطِئُونَ)، واته‌: ئه‌وانه‌ی که خاوه‌ن
 گونا‌هی ئانقه‌ستن، (خَطِئَ: أَذْنَبَ)، یانی: گونا‌ه و تاوانی کردوه‌.

کورتە باسیک

حەوت سەرنج لە بارەی خۆزگە خواستن و پەشیمانیی و

سزای سەختی بێپروایان لە دۆزەخ دا

سەرنجی یەكەم: بابای بێپروا لە پوژی دوایی دا، دوای ئەوەی سزا دەدری و، دەخریتە دۆزەخەوه، سێ خۆزگە بۆش دەخوازی، پیشینانیش گوتووینە: (داری خۆزگە بۆ کەس بەری نەگرتووە)، یان (داری بریا بەر ناگری)، بریا وام کردبایەو بریا وا چووبایە، بێ سوودە، لە کاتی خۆیدا دەبی، ئاگات لە کاری خۆت بی، ئەگەرنا دوای ئەوەی تێپەری بە خۆزگەو بریا هیچ شتێک قەرەبوو نابیتەوه، ئنجا مروۆفی بێپروا لارو تاوانبار لە پوژی دوایی دا، سێ خۆزگان دەخوازی:

(۱)- خۆزگە یەكەمی: دوای ئەوەی نامەو لسیتی کردەوه کانی دەدریتەوه دەستی چەپی، دەلی: ﴿يَلَيِّنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ﴾، ئەی خۆزگە نووسراوەكەم نەدرابایەوه، ﴿يَلَيِّنِي﴾ (لێت) خۆزگە خواستەو (یا)ی خراوەتە سەری: ﴿يَلَيِّنِي﴾ (ئەی خۆزگەكەم) من نووسراوەكە ی خۆم نەدرابایەوه، بۆچی؟ چونکە هیچی وای تێدانیه، پێی دلخۆش بی، ئەوەی لە لیستی کردەوه کانییدا تۆمار کراوه، هەر ئەوەیه کە لە ژیانی دنیا ی لادەرانهو بێپروایانە ی دا، ئەنجامی داوه، گوتراویشە: {مروّف چی بچین ئەوه دەدووریتەوه}، ئەویش هیچی چاک نەچاندوه، بەس تۆوی بێپروایی و خراپەو تاوانباری و لاری چاندوه، دیارە هەر ئەوەش دەدووریتەوه لە قیامەتدا، ئەوه خۆزگە یەكەمی.

(۲)- خۆزگە دووهمی، دەلی: ﴿وَلَمْ أُدْرِ مَا حِسَابِيَهٗ﴾، یانی: (لێتی: لَمْ أُدْرِ مَا حِسَابِيَهٗ) (و)، ئەم پرستەیه با دەداتەوهو دەگیریتەوه بۆ پرستە ی پیشی، واتە: ئەویش ﴿يَلَيِّنِي﴾، دیتەوه سەری، یانی: (وَيَا لَيْتَنِي لَمْ أُدْرِ مَا حِسَابِيَهٗ)، هەر وهه: خۆزگەم نەمزانیایە لێرسینەوه کەم چۆنە؟

له ئەصلدا ﴿مَاحِسَايَةَ﴾، بریتیه له: (ما حَسَايَ)، بەلام پیتی (ه)ی دوایه بۆ وهستانه، بریا، خۆزگه نه مزانیایه لێرسینهوه کهم چۆنهو چیه؟ چونکه لێرسینهوه کهی خوای پهروهردگار له گهڵیدا کردوه، هیچی وهلامی راست و دروستی پێ نهبووه، وهلامی راست و تهواوی پرسیاره کانی پێ نهبووه، بۆچی خوات نه په رست؟ وهلامی پێ نهبووه، بۆچی خراپهت کرد؟ وهلامی پێ نهبووه ئیقناعکه ر بێ، بۆچی چاکهت نه کرد؟ بۆچی یارمهتی خه لکت نه دا؟ بۆچی ئه وه سیفه ته خراپانهت له خۆتا هێنانه دی؟ بۆچی خۆت به سیفه تی چاک نه رازنده وه؟ بۆ هیچی وهلامی راستی پێ نه.

٣- خۆزگه ی سییه می: ﴿يَلْتَمِهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾، (لَيتَ) دووباره ده کاته وه، ﴿يَلْتَمِهَا﴾، راناوی (ها) ده گه ریتته وه بۆ باس نه کراویکی قرتینراو، که به سیاق ده زانین مه به ست پێی شتی که رابردوه، ئنجا عه ره ب عاده تیان وابوو، به زۆری راناوی (ها) که راناوی مینه ی مه جازیه، بۆ مردن و به لاو موصیبهت و کوست و کاره سات، به کاربێتن، یانی: ﴿يَلْتَمِهَا﴾، یانی: (يا لَيْتَ مَوْتِي، يا لَيْتَ مُصِيبَتِي كَانَتْ الْقَاضِيَةَ)، خۆزگه مردنه کهم، خۆزگه به لایه کهم کو تایی پێهێنهر بووايه، (قَفَى عَلَيْهِ) واته: کو تایی پێ هینا، وهك له سوورپه تی (القصص) دا خوا ده فهرموێ: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ...﴾ (١٥)، مووسا مستیکی لێداو کو تایی پێ هینا، واته: مراندى و بوو به هوێ له به نچوونی، بێ پرواش خۆزگه ده خوازی که ئه وه مردنه ی ده مرد، بریا کو تایی پێهێنهر و مرینه ر بووايه، واته: وابووایه جاریکی دیکه ژیا نی به دوا دا نه هاتبایه وه، بابای بێ پروا ئه م سێ خۆزگه یه ده خوازی، که دیاره هیچیان به ری بۆ ناگرن و، هه موویان هه ر خۆزگه و ئاواقی بۆش و پووچن.

سه رنجی دووهم: بابای بێ پروای تاوانبار باسی دوو شتان ده کات که سوودیان پێ نه گه یاندوه و ئه وه دوو شته ش، دوو هوکاری سه ره کین بۆ بوغرابوون و یاخیبوون و له که ولی خو ده رچوونی مروؤف:

١- یه کیان مأل و سامان.

۲- ٺه ويديڪهش دهسه لات، ده لئ: ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ﴾، مال و سامانه كه م سوودي پئ نه گه ياندم، (ما نَفَعَنِي)، يان (ما دَفَعَ عَنِّي)، هيچ به لاي لئ دور نه خسته موه، هيچ دادی نه دام، دوايي ده لئ: ﴿ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّة ﴾، ده سته لات ه كه م فه وتاو نه ما.

پیشتریش گوتمان: (مالیہ) و (سلطانیہ)، لہٰذا (مالی) و (سلطانی) ین و،
 بہو شیوہ یہ شہر خویندراونہ وہ، بہ لام (ھ)، (ھاء السکتہ)، (ہا) ی وہ ستانی
 پیدہ لّین.

(ما)ش دهگونجی بو لابردن بی و (ما النافیه) بی، واته: سوودی پی نه گه یاندم، ده شگونجی (ما) بو پرسیار کردن بی، (ما الإستفهامیه) بی، واته: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾، ثایا مال و سامانه کهم که له دنیا دا وه سه ری کهم ده ناو په زمه ندهم ده کرد، چ سوودی کی پیگه یاندم؟ هیچ، ﴿هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾، ده سه لات کهم فه وتاو له ده ستم رویشته، واته: ئهو ده سه لات هی شانازیم پیوه ده کردو پیی بوغرا ده بووم و، خه لکم پیی ده چه وسانده وه و سته م پیده کرد، روئی، نه ما.

کهواته: بابای بی پروا، ئەو دوو شتەى لە دنیادا زۆرى پێ خۆریون و پێى نازیون و وایزانیوه بۆ قیامەتیش وادەبن، که بریتین لە سەرۆت و سامان و دەسەلات، بەلام هەندیک لە زانایان (سُلطان) بە (بەلگە) لێکدەدەنەوه و مانای یەکەمیش بەهێزترە، ئەگەرنا زانایان هەندیکیان دەڵێن: ﴿هَٰذَا عَلَىٰ سُلْطَانِيَّةٍ﴾ واتە: بەلگەکەم لە دەست فەوت، ئەو بەلگەیهى لە دنیادا خۆم پێ ئیقناع کردبوو، کلام پێ لەسەرى خۆم نابوو، بەرگرییم پێ لە بیروپا پووچەکەى خۆم دەکرد، بەلام لەپراستیدا مال و سولتان بە زۆرى پێکەوهن، سامان و دەسەلات، (الثروة والسلطة)، ئەو دوو شتەى خوا ﷻ لە قورئاندا وشەى (دولّة) ی بۆ بەکارهێناون، واتە: دەبێ دەستاو دەست بکەن و بسوورێن:

أ- به نسبت مالّه و فرمودیه تی: ﴿كَأَن لَّا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ ... ﴿٧﴾ ﴿الحشر﴾،
با مال و سامان ته نیا له دهستی دهوله مه نده کانتاندا نه سووری، با بسووری، به لام

نەك تەنیا لە دەستی دەولەمەندەكانتанда قۆرخ بێ، وەك ئیستا دەبینین، هەم لەم
 هەریمەى خۆماندا هەم لە عێراقدا، هەم لەسەر ئاستى دنیا، بە تاییەت ئەو وڵاتانەى
 مسوڵماننشین، ئەوانە زیاتر قۆرخکاری و گەندەلی و ملیاردێر دروستكرانیان تێدايه،
 لە حالیکدا كە خۆیان بە مسوڵمان دەزانن و، دەزانن (الأَرْضُ أَرْضُ اللَّهِ، وَالْمَالُ مَالُ
 اللَّهِ، وَالنَّاسُ خَلْقُ اللَّهِ)، زەوى زەوى خوايهو، مالى مالى خوايهو، خەلكیش هەموویان
 دروستكرای خۆیان، هەموویان وەك یەكن، كەچی ئەو قۆرخکاری و خۆسەپاندن و
 قۆرخکارییهى لە وڵاتانی مسوڵماننشیندا هەیه، لە هیچ شوێنێكى دنیا دا نیه!

ب- هەروەها بە نسبەت دەستەلاتیشەوه، خوا دەفەرموێ: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا
 بَيْنَ النَّاسِ ...﴾ ۱۶۰ **آل عمران**، ئەو پۆژانە دەستاو دەستیان پێدەكەین، لەنێو خەلكیدا،
 كەواتە: سۆلتەش دەبێ دەستاو دەست بكات، نابێ قۆرخ بێ لە بنەمالەیهكدا، لە
 كەسێكدا، لە حیزبێكدا، لە عەشرەتێكدا، لە نەتەوهیهكدا، لە وڵاتیكى فرە نەتەوهو فرە
 پێكها تەدا، بەلكو دەبێ دەستاو دەست بكات، چونكە ئەو دووانە: سامان و دەسەلات،
 خوا بۆ خەلكی خۆلقاندوون و، دەبێ هێ هەموو خەلك بێ و، نابێ هێچكەس لە
 دەستی خۆیدا هێچ كامیان قۆرخ بكات، ئنجا ئەو دوو شتەى لە دنیا دا، زۆربەى
 تاوانبارو بێپروایان پێیان بوغرا دەبن، لە پۆژی دوایی دا تازە بە دەستیانهوه نامێنن و،
 پەنجەى پەشیمانیی دەگەزن و، ژێوان دەبنەوه، كە بۆچی ئەو مالى و سامانەیان لەسەر
 حیسایى خەلك وەسەرێك ناوهو، بۆچی ئەو دەسەلاتەیان كردۆتە هۆكاری خۆسەپاندن
 و قۆرخیان كردو بۆ خۆیان و حیزب و، بنەمالەیان و، كردوویانەتە حوكمى میراتیى
 و بنەمالەیی؟!.

سەرنجى سییەم: كە دەفەرموێ: ﴿حَذُّوهُ فَعْلُوهُ﴾، بیگرن و كوۆی بكەن، (عَلُوهُ)
 كرداریكە لە وشەى (عَلَّ) دروستكراو، (عَلُوهُ: يَعْنِي إِجْعَلُوهُ فِي عِلٍّ)، بیخەنە
 كوۆتەوه، بیخەنە نێو كوۆتەوه، یانی: گەردنى بخەنە نێو كوۆتەوه، با كوۆت دەورى
 گەردنى بدات، ئایا كوۆت چیه؟ (الْعُلُّ: طَوْقٌ مِنْ حَدِيدٍ أَوْ جِلْدٍ يُجْعَلُ فِي عُنُقِ

الْأَسِير، أَوْ الْمُجْرِم، أَوْ فِي أَيْدِيهِمَا وَالْجَمْعُ أَغْلَالٌ^(۱)، واتە: (غُلّ) بازنەیه که له ئاسن، یاخود له چەرمیکی بەهێز، دەخریته گەردنی بابای دیل، یاخود تاوانبارەو، یان دەخریته دەستیانهو، کوّی (غُلّ) (أغلال)ە، بە کوردیی هی دەست که له بچه ی پێ دەلێن، بەلام هی گەردن کوّی پێدەلێن، چونکه کوّ دەخریته گەردنەو و سەری هەلدەپێ و، ناهێلێ، نە سەری بەملاولادا بسووپی، نە بەرزو نزم بکات، رێک له یەك ئاستدا دەبێ و حالەتییکی زۆر ناخۆشە بۆ مروّف، که نەتوانی مل بسووپی، ئەگەر بکریته دەستیشیەو، چ له پێشەو، چ له دواو، دیسان حالەتییکی زۆر ناخۆشە، ئنجا خوا دەفەرموی: بیگرن و کوّی بکەن، واتە: کوّ بخەنە گەردنیەو، که له بچه بخەنە دەستەکانیەو.

سەرنجی چوارەم: که دەفەرموی: ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ دوایی بیخەنە ئێو زنجیریك که ئەندازەکی حەفتا باسکە، وەك پیشتریش گوتمان هەندیك له زانیان گوتوویانە: باسك له ئانیشکەو تاکو سەری پەنجەکانەو، زۆربەش گوتوویانە: له سەری پەنجەکانەو هەتا بن هەنگڵە، واتە: قَوْل (عَصْد) یش دەگریته خۆی، که بە هەمووی باسکیشی پێ دەگوتری و، دەستیشی پێ دەگوتری، بەلام ئەگەر هەردوو ک دەست بن و بکریتهو، پێی دەگوتری: (باع)، بآل، بەلام یەك دەست پێی دەگوتری: باسك (ذراع)، که نزیکی نیو مەترە یان شتێك زیاترە، خوا دەفەرموی: بیخەنە ئێو زنجیریكەو که ئەندازەکی حەفتا باسکە، بۆیەش ئەوهم لێرە دووبارە کردووە هەرچەندە پیشتریش هینام، چونکه له زۆربە ی تەفسیرەکاندا واتیەکیان بۆ ئەو ئایەتە موبارە که هیناو پیم وایە شایستە ی فەرمایشی خوا نیەو، هەر له گەڵ بێژەو روالەتی ئایەتە که شدا ناگونجی، ئەویش ئەو یە، بۆ وێنە:

(الطبري) له ئینو عەباسەو (خوا له خۆی و بابی پازی بێ)، هیناویەتی، گوتوویەتی: (تَسْلُكٌ فِي دُبُرِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ مَنْخَرِيهِ، حَتَّى لَا يَقُومَ عَلَى رِجْلَيْهِ)،

(جامع البيان: ۳۴۹۱۸) واتە: ئەو زنجیرە دەخړیتە کۆمپەووەو لە زاری دەردەچئ، بۆ ئەووەی لەسەر پێیان نەووەستئ! بەلام بە دُنیاوی خوا ﷻ وای نەفەرمووەو ئەو تەعبیرەش خوا ﷻ لە هیچ شوێنێکی قورئان دا بەکاری هیناوە، بەراستی پێشم سەیر بوو کە زۆربەي تەفسیرەکان، لەوانە: (الطبري) و (ابن کثير) و (الرازي) و (البحر المديد في تفسير كتاب الله المجيد)، وایان هیناوە، کە: ئەو زنجیرە دەخړیتە کۆمپەووەو لە زاری دەردەچئ! کە خوا ﷻ لە قورئاندا تەعبیری وای بەکارنەهیناوەو، ئەم تەعبیرەش ئەو ناکەینئ:

چونکە خوا دەفەرموئ: ﴿خُذُوهُ فَعْلُوهُ ۝۳۰ تَرَالْجِجِمَ صَلَوُهُ ۝۳۱ تَرَفِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝۳۲﴾، دەفەرموئ: بیگرن و کوئ بکەن، (یاخود کە لەبچەي بکەن)، دواي بیخەنە نێو ئاگرەو، دواي زنجیرێک کە حەفتا باسکە ئەو کەسەي بخەنە نێو، واتە: مەوڵە کە دەخړیتە نێو زنجیرە کەو زنجیرە کەي لئ دەتالێنئ، چونکە شتێک درێژییە کەي حەفتا باسک بئ، کە لە کەسێکت ئالاند، مانای وایە، وەك بخړیتە نێو قەفەسیکی ئاسنەو، کەواتە: مەوڵە کە دەچیتە نێو زنجیرە کە، نەك زنجیرە کە بە نێو مەوڵە کە دا بکړئ، خواي پەروەردگار ییش نەیفەرمووە: (فَاسْلُكُوها فِيهِ)، زنجیرە کە بخەنە نێو مەوڵە کە، بەلکو فەرموویەتی: (فَاسْلُكُوها فِيها)، مەوڵە کە بخەنە نێو زنجیرە کە، کەواتە: دەبئ زنجیرە کە لە مەوڵە کە بئالئ و مەوڵە کە بخړیتە نێو زنجیرە کە.

ویستم ئەو پراست بکەمەو، بێگومان خواي پەروەردگار لە قورئاندا هەمیشە کە باسی ئەندامەکانی کە جئ شەرم بۆ مەوڵە باسیان دەکات، لە پەناپراو بە کینایە باسیان دەکات و، یەك وشە لە قورئاندا نیە کە نەگونجئ لە مەجلیسدا بگوترئ، بۆ وینە: کە باسی پیکەو جوتبوونی ژن و مێرد دەکات، دەفەرموئ:

ئەگەر دەستان گەیاندنئ ﴿أَوَلَمْ تَسْتُمِ الْنِسَاءَ﴾ (المائدة: ۶)، ئەگەر چوونە لایان ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ النساء: (۲۱)، بەلام ناوی پڕۆسە کە ناهینئ،

ههروهه ها که باسی جیی شهرمی مروّف دهکات، دهفه رموی: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ...﴾ (النور، ٣٠) به پیاوانی پروادار بلّی: با له نیگای چاویان بگرنهوهو جیی شهرمیان بپاریزن، (عهوپرته) یانی: ئهو شوینهی که مروّف پیی ناخوْشبی دهر بکهووی، ئیدی باسی ئهندامی زاو زییه که ناکات، دیسان بوْ ئافره تانیش بههه مان شیوه.

بوْیه لییره دا وه که له (ابن عباس) هوه هاتوه، ئهویش نازانم داخوْ سه نه ده که ی راسته، یان نا، وه که پالدر اوه ته لای ئهو، مانای وایه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پیک باسی ئهندامی شهرمی مروّقی کردوه، که له هه موو قورئاندا تهعبیریکی دیکه ی ئاوامان نیه، بوْیه ههقه رهقی بکهینهوه، ویپرای مانای پوواله تی پروونی ئایه ته که ش.

سهرنجی پینجهم: خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهو مروّقه به دوو تاوانی ههره گهوره تاوانبار (تجریم) دهکات و، دهفه رموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (٢٣) وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٢٤﴾ ئایا بوْچی ئهو مروّقه ئاوا سزا ده درئی؟ چونکه: ئهو پروای به خوای مهزن نه بوو، هانیشی نه ده دا له سهر خواردنی نه دار، واته: هانی خه لکی نه ده دا که خواردن بدرئی به بابای نه دار، ئهمانه دوو تاوانه ههره گهوره کهن، که خوای دادگهر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهوانی پی تاوانبار دهکات و، ئهم تهعبیره له سووپرتهی (المدرثر) یش له ئایه تی (٤٣ و ٤٤) دا هاتوه، که هاوه لانی راسته له تاوانباران ده پرسن: ﴿فِي جَنَّتٍ يَسَاءَلُونَ﴾ (٤٠) عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ (المدرثر، هاوه لانی دهسته راست له تاوانباران ده پرسن: چ شتیک ئیوهی خستوته ئیو سهقه ر؟ (یه کیکه له ناوه کانی دۆزهخ)، ده لّین: ئیمه له نوژکه ران نه بووین و، خواردنیشمان نه ده دا به نه دار، له نوژکه ران نه بووین، واته: خواپه رست و پروادار به خوا نه بووین و، فه رمانبه ری خوا نه بووین، له گه ل خه لکیشدا چاکه کار نه بووین، که گرنگترین شت بوْ خه لک که پیو یستی پیی خواردنه، بوْیه ش له هه ندیک له کتیبه کاغدا گوتوومه: ئیسلامه تی و مسولمانه تی له دوو شتدا خولاصه ده بیته وه:

یەكەم: خواپەرستی.

دووهم: خەلك دۆستی.

ئەوێشەم لە ئایەتی ژمارە (٧٧)ی سوورەتی (الحج) وەرگرتووە، کە خوا لە کۆتاییەکیدا دەفەرموێ: ﴿وَعِبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٧٧) پەروەردگارتان بپەرستن و چاکە بکەن، بەلکو سەرفراز بن، واتە: پەروەردگارتان بپەرستن و چاکەکاریی بکەن لەگەڵ خەلکی خوادا.

سەرنجی شەشەم: خوا ﷻ باسی (غسلین) دەکات، کە پیشتریش هینامان، بەلام بەباشم زانی زیاتر و باشت تیشکی بخەمە سەر، ئیبنو زەید کە تەبەیری لە تەفسیرەکی خۆیدا لێیەو هیناو، لە بارە (غسلین) هەو گوتوویەتی: (لَوْ أَنَّ دَلُّوا مِنْ غَسْلِينَ يَهْرَاقُ فِي الدُّنْيَا لَأَنْتَقَّ أَهْلُ الدُّنْيَا) (جامع البيان: ٣٤٩٢١)^(١)، واتە: ئەگەر دۆلچەیهك لە غیسڵین لە دنیادا برێژرێ، هەموو خەلکی دنیا بۆگەن دەکات، ئنجا ئایا (غسلین) چییە؟ رای راستر ئەوێه: (مَا يَسِيلُ مِنْ صَدِيدِ أَهْلِ النَّارِ، وَمَا يَجْرِي مِنَ الْجَرَّاحِ إِذَا غُسِلَتْ)، کەواتە: (ابن زید) (غسلین)ی بە دوو واتایان لیکداوەتەو کە پێم وایە لە هەموو واتایەکان راستترن.

١- ئەوێ دێتە دەر لە کیم و زووخواوی دۆزەخیان.

٢- ئەو چلکاویە کاتیک برینیک دادەشۆرێ و ئاوێکە لە لێی دەچۆرێتەو، بەو دەگوترێ: (غسلین)، واتە: ئاوێ داشۆراوی برین، کە بە دلنایی خوێن و کیم و زووخواوی پێوێه.

سەرنجی هەوتەم و کۆتایی: با تەماشایەکی دیکە ئەم ئایەتە موبارەکانە بکەین: ئێمە لە مەسەلەی یەكەمدا باسی ئەو کەسەمان کرد کە نامەو نووسراوەکە دەدرێتەو دەستی راستی ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَّ كُتُبَهُ بِمَعِينِهِ﴾، دواایش

(١) أخرجه الحاكم: ٣٨٥٠، وصححه، ووافقه الذهبي، بەلام هەردوو دەرھێنەر (مخرج)ی دەقەکانی تەفسیری (روح المعاني) لە (ج ٢٠، ص ٧٦)، گوتوویانە: سەنەدەکی بێھێزە.

ئەو كەسەى نامەى يان لىستى كرده وەكانى دەدرىتەو دەستى چەپى ﴿وَأَمَّا مَنْ
أَوْقَىٰ كِتْبَهُ﴾ بِشْمَالِهِ ﴿﴾.

ئىنجا لىرەدا يەكك بۆى ھەيە بلى: كەواتە: خەلك دەبنە دوو بەش، يان بە
دەستى راستيان نامە وەردەگرەو، يان بە دەستى چەپيان، كەواتە: كۆمەللىكى
دىكەى سىيەم نىەو، ئەمە لە سوورەتى (الشورى) شدا ھاتو: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ ۷ ﴿الشورى﴾، كۆمەللىك لە بەھەشتى و كۆمەللىك لە دۆزەخدان،
كە ئەو ھەندىك لە زانايانى ھاوچەرخىش لە كوردو جگە لە كورد، بىرۆكەيەكى
وايان ھەيەو، كاتى خوۋى خەوارچىش بىرۆكەيەكى وايان ھەبوو، كەواتە: ئايا
بىرۆكەى سى كۆمەل بوون لە پۆژى دوايدا چىيە؟! لە وەلام دا دەلىين:

ئەدى ئەو ھەموو فەرمایشتانەى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە باسى ئەو ھەدەن،
كەسانىك لە ئۆممەتى پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ ئەھلى ئىمانن، بەلام چونكە
تاوانبارن و گوناھبارن، دەخرىنە دۆزەخەو دەسووتىزىن و سزا دەدرىن،
دوايى كە پاك بوونەو دەچنە بەھەشت، ئايا باسى وان لە كويە؟

بەلكو ئايا خەلكى ئەعراف لە كوين؟ ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِمَتِهِمْ...﴾ ۶۱ ﴿الأعراف﴾، خوا دەفەرموئى: دىوارىك لە نىوان خەلكى بەھەشت و
دۆزەخ دا ھەيە، لەسەر قەراغەكانى پىوانىك ھەن، بە ھەردووك لايان دا دەرۋانن
و جارى بە ھىچ لايان دا نەكەوتوون!

وەلامەكەش ئەو ھەيە: خوا ﷻ لىرەدا باسى سەرەنجامى كۆتايى دەكات، كە بەو
شىۋەيە دەبى، يان دەستە راست يان دەستە چەپ، بەلام بەرلەو ھەي بگەنە ئەو
ئەنجامە كۆتايى، ھالەتى دىكە ھەن، بۆ وئىنە: ئەھلى ئەعراف نە ئەو ھەن كە بە
دەستى راست نامەكەيان وەرگرتبىتەو بۆ بەھەشت بپۆن، نە ئەو ھەشە بە
دەستى چەپ و بۆ دۆزەخ بپۆن، بەلكو لەسەر قەراغ و كەنارەكانى نىوانىكى نىو
قەدى بەھەشت و دۆزەخدان، وەك خوا فەرموويەتى: ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ
رِجَالٌ...﴾ ۶۱ ﴿الأعراف﴾.

هەروەها ئەو ھەموو فەرمايشتانەى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە باس دەكەن، كەسانىك دەبن سزا دەدرين، دواى كە پاك بوونەو ە لە دۆزەخ قوتار دەبن و دەچنە بەهەشت، بەلام ئايا ئەوانە بە دەستى چەپيان نامەو لیستی كەووەكانیان وەر دەگرن، یان بە دەستى راستیان؟ وا پێدەچى بە دەستى چەپيان بى، واى تێدەگەم، بە دەستى چەپيان لیستی كەووەكانیان وەر بگرنەو، چونكە سەرەتا بۆ دۆزەخ دەچن، بەلام دواى چونكە ئیمانیان ھەيە، دەر باز دەبن و دەچنە بەهەشت، نەك بە دەستى راستیان وەرى بگرن، چونكە ئەگەر بە دەستى راستیان وەرى بگرن، دەبى یەكسەر بچن بۆ بەهەشت.

لێرەش باسى ئەوانە نەكراو ە كە لەسەر ئەعرافن، واتە: قەرەخەكانى ئەو دیوارو سنوورەى دەكەوتە ئیوان بەهەشت و دۆزەخەو، ھەلبەتە مەرگیش نیە ھەموو مەسەلەيەك لە ھەموو ئایەتێكدا ھاتبى، ئەو ەتا لێرە خوا تەنیا باسى (أصحاب اليمين) و (أصحاب الشمال) دەكات، ھەروەھا لە زۆر جیى دیکەش، بەلام لە جیى دیکەدا خوا ﷻ باسى (مقربین) و باسى (سابقون) یش دەكات، وەك سوورەتى (الواقعة) كە پێشتر تەفسیرمان كرد، ھەروەھا لە سوورەتى (فاطر) دا ھاتووە: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ (۳۲) فاطر، لێرەدا خوا ئەھلى ئیمان پۆلین دەكات بۆ سى كۆمەل: {ظالم لنفسه، مقتصد، سابق بالخيرات}، بەلام كە لە سوورەتى (الشورى) دا، دەفەرموى: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ (۷) ئەو ە دەرەنجامى كۆتايیەو پێگريش نیە لەو ەى بەر لەو دەرەنجامە كۆتايیەو ھەتا دەگاتە ئەو دەرەنجامە كۆتايیە، كەسانىكى دیکە بچنە دۆزەخ و بە ئەندازەى گوناھەكانیان سزا بدرين و دواى دەر بازبن.

لەو بارەو ە (ابن عجيبة) لە تەفسیرەكەى خۆى (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد) دا^(۱)، دەقیك لە (إبن أبي جمرة) ەو ە دىنى، كە یەكێك بوو لە زانیان و

صه حیخی بوخاریی شهرح کردوه، ده‌لی: (عَادَتْهُ تَعَالَى فِي التَّنْزِيلِ أَنْ يَذْكُرَ الْكَامِلَ فِي الطَّاعَةِ وَالْكَامِلَ فِي الْعِصْيَانِ أَيْ الْكُفْرِ، وَيَسْكُتُ عَنِ الْمُخْلَطِ قَدْ لَ عَلَى أَنَّهُ يَرَى مِنْ هَذَا وَيَرَى مِنْ هَذَا).

واته: خوا ﷺ یاساو ده‌ستووری وایه له قورئاندا ئه‌وهی به ته‌واوی فره‌مانبه‌رو ملکه‌چه بو خوا، باسی ده‌کات و، ئه‌وه‌ش که به ته‌واوی سه‌رپه‌چی کردوه، باسی ده‌کات و زۆرجاران، له بابای تیکه‌لکه‌ر (مُخْلَطِ)، {چاکه‌و خراپه‌ی تیکه‌ل کردوون}، بئ ده‌نگ ده‌بی، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که بابای تیکه‌لکه‌ر، هه‌م له‌وه ده‌بینی و، هه‌م له‌وه‌ش ده‌بینی.

واته: ده‌گونجی دۆزه‌خیش ببینی و سزا بدری، له‌سه‌ر گونا‌هه‌کانی و، دوا‌یی به‌هه‌شتیش ببینی و، پاداشت بدریته‌وه له‌سه‌ر ئیمان و چاکه‌کانی، که‌واته: ده‌بی ئاوا به‌گشتگیری ته‌ماشای بکه‌ین، نه‌ک هه‌ر ده‌قیکه‌مان له قورئاندا ببینی، یه‌کسه‌ر حوکمیکی لی هه‌له‌په‌نجین، بئ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ده‌قه‌کانی دیکه بکه‌ین.

لی‌ره‌دا ئاماژه‌یه‌ک ده‌که‌م به قسه‌یه‌کی کاک ناصری سوبحانی په‌حمه‌تی خوا یی، له هه‌ندی‌ک له کتبی‌ه‌کانی دا ئاماژه‌ی بو ئه‌وه کردوه که له قیامه‌تدا خه‌لک پێک دوو کو‌مه‌له: یان به‌هه‌شتین یان دۆزه‌خین، به‌لام ئایا ئه‌وه هه‌موو فره‌مایشانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ چی لی بکه‌ین؟ ئه‌وه پرایه‌ش پرایه‌ک نیه که کاک ناصر خو‌ی گو‌تییی، به‌لکه‌و ئه‌وه رای خه‌وارچه‌و کاتی خو‌ی رایان وابوو، هه‌موو ئه‌وانه‌ش که که‌متر پشت به سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌به‌ستن، تووشی ئه‌وه دین، له حالیکدا که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ندی شتی روونکردۆته‌وه، که خوا ﷺ له قورئاندا به گشتی فره‌موویه‌تی، هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌ی گوتم له قورئانیشدا ئاماژه‌ی پیکراوه، بو وینه: له سووره‌تی (فاطر) دا که پی‌شتریش هه‌نایان خوا ده‌فرمو‌ی: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ...﴾ (٣٢)، وه‌ک

دەبین پۆلئینیان دەکات بۆ سۆ بەش، ئنجا ئەوانە چۆن دەبێ هەموویان
 لێکراو و لێکرا بچنە بەهەشت؟ بێگومان ﴿ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ دەبێ لەسەر سەم
 و خراپەکانیان سزا بدرن، هەروەها ﴿مُقْتَصِدٌ﴾ بە جوړیك دەچنە بەهەشت
 و ﴿سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ﴾ یش بە جوړیك دیکە دەچنە بەهەشت، کەواتە: بۆ
 وەرگرتنی حوکمیک لە ئایەتیکدا، ئەگەر چاوی خۆمان بەس لەسەر ئەو ئایەتە
 کورتەلێنین، تووشی هەڵە دەبین، دەبێ تەماشای کۆی ئەو ئایەتانە بکەین، کە
 لەو بارەو هاتوون، هەروەها تەماشای فەرماشتەکانی پیغمبەری خواش ﷺ
 بکەین مادام بە سەنەدیکێ راست بە ئیمە گەین و، دەبێ دواي سەرەنجانی
 هەموویان، ئەو جار هەلۆیست لە بارەي ئەو مەسەلەیهووە بنوین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پاڻه پانڌني مهكتهبي ماموڻسا عهلي باپير

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

له نځړه څومو پانه پنه پنه ځان له ځه پانډني

Stay in touch on social media

نځن مهكم پر موانع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

پاڻه پانډني مهكتهبي ماموڻسا عهلي باپير

علي باپير/ AliBapir

علي باپير/ AliBapir

كه تالې

پاڻه پانډني مهكتهبي ماموڻسا عهلي باپير

QR codes for social media and website

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان پانزە (۱۵) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الحاقة) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۳۸ - ۵۲)، ئەو (۱۵) ئایەتەش هەموویان باسی قورئانن و باسی بەرپەرچدانەوهی تۆمەت و قسە و قالی کافرانن، لەو بارەوه، کە بە شیعرو قسە ی کاهین و قسە ی هەلبەستراو، قورئانیان تۆمەتبار دەکرد، خوای کاربەجی رایدەگەینێ کە سویند بە بینراو و نەبینراو، قورئان قسە ی ئێردراویکی بەرپزە، کە مەبەست پێی جیبریلە (عَلَيْهِ السَّلَام) و، دابەزیئراوی پەرورددگاری جیهانیانەو، ئەگەر گریمان موخەممەدیش ﷺ قسە یەکی بە ناوی خواو هەلبەستبایە، رەگی ملی دەپچرێنراو، هیچ کەسێش بەرگریی بۆ لێ نەدەکرا.

﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ (۳۸) ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ (۳۹) إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۴۰﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ﴿۴۲﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿۴۴﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿۴۵﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿۴۶﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿۴۷﴾ وَإِنَّهُ لَنَذِكُرُ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۴۸﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿۴۹﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۵۰﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿۵۱﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۵۲﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه تهکان

(نه خیر وانیه وهك ئیوه دهلین، ئه ی بیروایه کان!) سویند دهخۆم بهوهی دهیین، ^(٣٨) ههروهها سویند دهخۆم بهوهش که نایینن ^(٣٩) ئهو قورئانه گوتراوی نیردراویکی پهسندو بهریزه (که جیریله) ^(٤٠) ههروهها ئهو قورئانه قسهی شاعیریک نیه، به کهمی بپروا دین ^(٤١) ههروهها قسهی کاهینیک نیه، به کهمی بیر دهکه نهوه ^(٤٢) له لایهن پهروهردگاری جیهانیانهوه دابه زینراوه ^(٤٣) ئه گهر (موحه ممهد) هه ندی قسهشی به ناوی ئیمه وه گوتبان (که نه مان فهرمون) ^(٤٤) به دلنایای دهستی راستیمان ده گرت ^(٤٥) دوایی شاده ماری خوینبه ریمان ده بری ^(٤٦) ئنجا هیچ کامیشتان نه ده بووه بهرگریکاری و له مپهر له بهر ده ممان دا ^(٤٧) به دلناییش ئهو قورئانه بیرخه ره وهیه بو پارێزکاران ^(٤٨) بیگومانیش ئیمه ده زانین که به درۆ دانه راتیک (بو قورئان) له ئیوه دا ههن، (ئهی بیروایان!) ^(٤٩) مسوگهریش ئهو قورئانه مایه ی خه فته و په شیمانیه له پوژی دوایی دا بو بیروایان ^(٥٠) به دلناییش ئهو قورئانه راستیه کی جی دلناییه ^(٥١) ئنجا ناوی پهروهردگاری مه زنت به پاک بگره ^(٥٢)

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(کاهن): (الکاهن: الَّذِي يُخْرِ بِالْأَخْبَارِ الْمَاضِيَةِ الْخَفِيَّةِ بِضَرْبٍ مِنَ الظَّنِّ، وَالْعَرَّافُ: الَّذِي يُخْرِ بِالْأَخْبَارِ الْمُسْتَقْبَلَةِ)، (کاهن): ئهو کهسه یه به جوړیک له گومان هه وāl ده دات به هه وāl ږا بردوو هکان، ئه وانه ی تپه ریون، به لām (عراف): ئه وهیه که هه وāl ده دات به هه وāl ډاهاتوو هکان، هه لبه ته هه ردووکیان به گومان، بویه ش هه ردووکیان زه مکران له قورئانداو، له سوننه تی پیغه مبه ریشدا

چونکہ نادیارو پہنہان تہنیا خوا دہیزانی، ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾ النمل، بلیٰ پہنہانی ئاسمانہ کان و زہوی تہنیا خوا دہیزانی.

(نَقُولُ): (تَقُولُ عَلَيْهِ قَوْلًا، أَي: اخْتَلَفَهُ كَذِبًا)، (تَقُولُ عَلَيْهِ)، قسہی بہ دہمیہوہ کرد، قسہی بہ ناویہوہ کرد، دروی بہ ناویہوہ ہلہست، (الْأَقَاوِيل: جَمْعُ أَقْوَالٍ، وَالْأَقْوَالُ جَمْعُ قَوْلٍ)، (أَقَاوِيل) کوٰی (أَقْوَال) ہ و ئہویش کوٰی (قَوْل) ہ، کہواتہ: (أَقَاوِيل) کوٰی کوٰ (جَمْعُ الْجَمْع) ہ، واتہ: ئہگہر موحمہد ﷺ چہند قسہیہ کی بہ ناوی ئیمہوہ کردبانایہ، وہک ئیوہ دہلین «پہگی ملیمان دہبری».

(الْوَتَيْنِ): (الشَّرِيَانُ الرَّئِيسُ الَّذِي يَغْذُّ جِسْمَ الْإِنْسَانِ بِدَمٍ نَقِيٍّ خَارِجٍ مِنَ الْقَلْبِ) (وَتَيْنِ): بریتیہ لہو شادہمارہ سہرہکیہی کہ جہستہی مروّف بہ خوینی پاک بژیودار دہکات، ئہو شادہمارہش لہ دلہوہ دہردہچی، بہ کوردیی پیی دہگوتری: خوینبہر، شاخوینبہر، بہ لَام ئہوہی لہ جہستہوہ خوینی پیس دینیتہوہ بو ئیو دل، بو ئہوہی پاک بکریتہوہ، پیی دہگوتری: خوینہینہر (وَرِيد).

(حَجَزَيْنِ): (حَجَزَ: أَي فَصَلَ، حَجَزَ فُلَانًا: كَفَّهْ وَمَنْعَهُ مِنْ غَيْرِهِ)، (حَجَزَ) جیای کردہوہ، (حَجَزَ فُلَانًا) ریٰی لہ فلانکہس گرت و نہیہیشٹ لہ بہرانبہر کہسیکی دیکہدا (حَجَزَهُ عَنِ فُلَانٍ)، لہ فلانکہسی گرتهوہو دووری خستہوہ.

(لَحْسَرَةً): (الْحَسْرَةُ: شِدَّةُ التَّلَهُّفِ وَالْحُزْنِ لشيءٍ)، (حسرة) زور خفہتبار بوون و دلتنگ بوون و بہ پەرؤشہوہ بوون بو شتیک.

(لَحَقَّ الْيَقِينِ): زانیاریہ کی چہسپاو، چہسپاوکی جیی دلنیاپی، (الْحَقُّ: حَقٌّ يَحِقُّ حَقًّا وَحَقُّهُ، أَي: صَحَّ وَثَبَتْ وَصَدَقَ)، واتہ: ئہو شتہ راست بوو، چہسپا، ریٰک دہرچوو، چہسپاندی.

(يَقْنُ الشَّيْءُ وَيَقْنُ وَيَقْنُ يَفْنَأُ وَيَقِينًا، أَي: ثَبَتَ وَتَحَقَّقَ وَوَضَحَ، فَهُوَ يَقْنُ وَيَقِينُ)،
واته: شته که چه سپاو ساغبووه و پروونبووه، ئه و چه سپاووه و جی دلیاییه، (يَقْنُ
الشَّيْءُ وَيَقْنُ بِهِ: عَلِمَهُ وَتَحَقَّقَهُ)، واته: شته که ی زانی و ساغی کرده وه.

(اليقين: العلم الذي لا شك فيه)، (يقين) ئه و زانیاریه دوو دلی تیدا نیه،
(اليقين في الفلسفة: إطمئنان النفس إلى حكمٍ مع الاعتقاد بصحته)، (يقين) له
فهلسه فهدا: دلئارام بوونه به حوكمیك له گهل پروابوون به راستی ویدا^(۱).

مانای گشتیی نایه تهکان

خوای به رزی مهزن ئه م پازده (۱۵) نایه تهی هه موویان ته رخان کردوون به
باسی قورئان و، ئاماژه یه کیش به پیغه مبهری خاتهم موحه ممه ده وه ﷺ، چونکه
ئیمه هه ره له سه ره تای پیناسه ی ئه م سووره ته وه، گوتمان: ئه م سووره ته بو
دوو ته وه ری سه ره کیی دابهش کراوه و، قسه له دوو بابته ی سه ره کیی ده کات:

یه که م: رۆژی دواپی.

دووهم: باسی قورئان و ئاماژه یه کیش به پیغه مبهری خاتهم ﷺ، هه ره به بۆنه ی
باسکردنی قورئانه وه.

خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَا أَقِمْ بِمِائِصْرُونَ﴾ (۳۸) وَمَا لَا بُصْرُونَ (۳۹)، وانیه (وهك ئیوه
ده لیئ نه ی بیرواینه!) سویند ده خوّم به وه ی ده ییین و به وهش که ناییین.

وهك زۆر جاری دیکهش گوتوو مانه، به تایهت له سه ره تای سووره تی
(الواقعة) وه که هه ندیک له زانیان له باره ی ئه و (لا) یه وه که له سه ره تای
هه ندیک له سوینده کانداهاتوه، وهك:

۱- ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝۳۸ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝۳۹﴾.

۲- ھەرۈھە: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝۶﴾ الانشقاق.

۳- ھەرۈھە: ﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝۱﴾ البلد.

۴- ھەرۈھە: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝۱﴾ القيامة.

۵- ھەرۈھە: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝۷۵﴾ الواقعة، گوتوویانە: (لا) بۆ لا بردنی سویندە کە یە، واتە: پیویست ناکات سویند پى بخوم!.

لە راستییدا خراب بە ھەلەدا چوون، چونکە خوا لە سەرەتای سوورەتی (الواقعة) دا دەفەرموی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝۷۵ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝۷۶﴾ الواقعة، بیگومانیش ناگونجی خوا بفەرموی: سویند ناخوم و ئەگەر بشارن ئەو سویندیکی مەزنە، بە لکو مانایە کە ی ئاوا یە: راست نیە، وەك ئیو دەلین، سویند دەخوم بەرێ و شوینی ئەستیرەکان و ئەگەر بزانی، ئەو سویندیکی مەزنە، یانی: ئەگەر زانیاری گەردوونناسییتان ببی و، بزانی خوا ئەو گەردوونە ی چۆن خولقاندو، ئەستیرەکان و کەھکە شانەکان چۆن؟ کەواتە: (لا) لابەرە (نافیة) ی سویندە کە نیە، بە لکو شتیکی دیکە بەرپەرچ دەداتو، کە بە سەلیقە و سیاق دەزانری، لیرەش ئەو ی بە سەلیقە و سیاق دەزانری ئەو یە کە بیروایەکان دەیانگوت: قورئان شیعرە، کەھانە یە، موحەممەد ھەلیبەستو، خواش دەفەرموی: ﴿فَلَا﴾، ئەو ی دەلین، یان گومانی دەبەن، راست نیە، ﴿أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾، سویند دەخوم بەو ی دەیینن، ھەرچی کە بەرھەستو دەیینن، ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾، ھەرۈھە سویندیش دەخوم بەو ی ناییینن، کە ئەو ی ناییینن، زۆر زۆر زیاترە لەو ی دەیینن.

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، بە دنیایی ئەمە قسە ی نیردراویکی بەرپزە، کە مەبەست پی جییریلە عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وەك لە سوورەتی (التکویر) دا خوا ﷻ

روونتەر باسی ئەوه دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَالَيْلَ إِذَا عَسَّسَ ۝١٧ وَالصُّبْحَ إِذَا نَنَسَ ۝١٨﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِهٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾
 التَّكْوِيرَ، کەواتە: ئەوهی پێشێ ﴿٢٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِهٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ
 مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ هه‌مووی باسی جیبریلە، ئنجا دوایی دەفەرموێ: ﴿وَمَا
 صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ هه‌وه‌له‌که‌شتان (موحه‌مه‌د) شیت نیه، لێره‌ش دەفەرموێ:
 ئەمه‌ قسه‌ی نێردراویکی به‌پێژه، واته‌: خوا به‌ نێردراویکی به‌پێژدا ناردوویه‌تی
 که‌ جیبریلەو، ئەویش به‌ قسه‌ به‌ موحه‌مه‌دی ﷺ راگه‌یانده‌و، ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
 شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا نُنُومُنُ﴾ هه‌روه‌ها ئەمه‌ قسه‌ی شاعیرێک نیه به‌ که‌می بڕوا دێن.
 ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ﴾ هه‌روه‌ها قسه‌ی بابایه‌کی کاهین و فالچییش
 نیه، که‌م وایه‌ بیر بکه‌نه‌وه، که‌م وایه‌ راہمێنن و په‌ند وه‌ربگرن، ئەگه‌رنا
 هه‌ر توژی‌ک ته‌ماشای قورئان بکه‌ن، ده‌زانن ناگونجی ئەمه‌ له‌ مه‌خلووقه‌وه
 ده‌رچووێ و، بێجگه‌ له‌ خالێق ناگونجی قسه‌ی هێچ که‌سیکی دیکه‌ بێ، نه‌
 موحه‌مه‌د ﷺ و، نه‌ جندو شه‌یتان و، نه‌ فالچی و کاهین و، نه‌ ته‌نانه‌ت
 فریشته‌و، بگره‌ جیبریلیش، قسه‌ی هه‌ر کامیان نیه، به‌لکو ئەوه‌ فه‌رمایشتی
 خوايه‌، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الفرقان) دا ده‌فەرموێ: ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ... ۝٦﴾ واته‌: بلێ: ئەو که‌سه‌ی ئەو قورئانه‌ی دابه‌زاندوه
 نه‌یینی هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانێ، ﴿نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دابه‌زێندراوه
 له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه.

﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ئەگه‌ر گریمان موحه‌مه‌دیش ﷺ هه‌ندی
 قسه‌ی به‌ ده‌می ئیمه‌وه‌و، به‌ ناوی ئیمه‌وه‌ کردبایه‌و هه‌لبه‌ستبایه‌، (تَقُولُ):
 (هُوَ أَنْ تَقُولَ شَخْصًا أَوْ ذَاتًا مَا لَمْ يَقُلْ)، (تَقُولُ) ئەوه‌یه‌ تو به‌ ناوی که‌سیک
 یان بابایه‌که‌وه‌ قسه‌یه‌ک بکه‌ی، نه‌یگوتبێ، کەواته‌: ئەگه‌ر موحه‌مه‌د له‌
 خۆیه‌وه‌ ئەو قسانه‌ی کردبایه‌، ئنجا گوتبای: هێ خوان، مانای وایه‌ قسه‌ به‌
 ناوه‌وه‌کردن ﴿نَقُولُ﴾ بوو، ئەو کاته‌ش: ﴿لَاخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ ده‌ستی راستیمان

دەگرت، چونکە ئینسان بە دەستی راست بەرگریی لە خووی دەکات، دەستی راستیمان دەگرت، بۆ ئەوەی بەرگریی بۆ لە خووی نەکری.

﴿ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾، دوای شادەماری گەردنیمان، خوینبەریمان دەبەری، مرووف هەر کات ئەو شادەمارە بپرا، یەكسەر دەمری، ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾، ئنجا هیچ کامیکیش لە ئیو نەدەبوونە پێگرو پەردەو پەرچ، وەك بەرگریکار لە پیغەمبەری خوا ﷺ، ﴿وَإِنَّهُ لَنَذِكُرُ الْمُتَّقِينَ﴾، بە دنیایی ئەم قورئانەش بیرخەرەوێه بۆ پارێزکاران، بێگومان بیرخەرەوێه بۆ هەموو کەس، وەك لە شوینی دیکەدا دەفەرموی: ﴿ذِكْرُ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۷۷) ص، بەلام تەنیا پارێزکاران لێی بەهرەمەند دەبن.

﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾، بە دنیایی ئیمە دەشزانین ئیو بە درۆ دانەرانیکتان تیدا هەن، کەواتە: کافرەکان هەموویان بە درۆ دانەری قورئان نەبوون، هەندیکیان زانیویانە کە قورئان فەرمایشتی خوا، وەك ئەبوو جەهل و زۆریك لە زلە زلەکانی قورەیش، زۆریك لە زلە زلەکانی هەموو پۆژگارەکانیش دەزانن، کە قورئان ناگونجی قسەى مرووف بێ، بەلام بۆ چەواشەکردنی خەلک دەلێن: شیعرە، جادوو، کەهانە، بۆ ئەوەی کلاو لەسەری خەلک و جەماوەرە هەلخەلەتاوێهەیان بنێن، ناکری بلێن: ئیمەش دەزانین قورئان قسەى خوا، بەلام بە قسەى ناکهین!

﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، بە دنیایی ئەو (قورئان)ە، مایە پەشیمانی و داخ و خەفەتە بۆ بێپروایان، واتە: لە پۆژی دوایی دا، ﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾، بە دنیایی ئەمە هەقیکی زۆر جێی دنیاییە.

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، کەواتە: (ئەو موخەممەد!) ناوی پەرەردگاری مەزنت بە پاک بگرە، یانی: گوێ مەدە بە قسەو قالی ئەوان و، لەسەر کاری خۆت و جێبەجێکردنی ئەركی خۆت بەردەوام بە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە ھەرچی بینراو و نەبینراو، کە قورئان ییژراوی
نێردراویکی بەرێزو پەسندە، کە جیبریلە، نە قسە ی شاعیر و نە قسە ی کاهین
و، دابەزێراوی پەرەردگاری جیهانیانە:

وہک خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ (۳۸) ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ (۳۹) إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ
كَرِيمٍ ﴿۴۰﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ ﴿۴۲﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۴۳﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(۱) - ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ (۳۸) ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾، وانیە (وہک تێوہ دەلێن) سویند دەخۆم
بەوہی دەیبینن و، بەوہش کە نابینن، ھەندیک لە پوونکەرەوانی قورئان گوتووایانە:
(لا) بۆ لابرد (نہی) سویندەکە یە، واتە: سویند ناخۆم بەوہی دەیبینن و بەوہش کە
نابینن، ئنجا ئەگەر لێرە وابێ، لە شوینەکانی دیکەش ھەموویان وایە، بەلام ئەوہی
زۆر بە پوونیی ئەو بۆچوونە ھەلدەوہشینیتەوہ، ئایەتەکانی سوورەتی (الواقعة) ن، کە
خوا دەفەرموی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾ (۷۵) ﴿وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ (۷۶)
﴿۷۷﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿۷۸﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿۷۹﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾ الواقعة، لێرەدا زۆر بە ئاشکرا دیارە کە سویندەکە خوراو، چونکە خوا
دەفەرموی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾ (۷۵) ﴿وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ (۷۶)،
نەخیر، سویند دەخۆم بە پێ و شوینی ئەستێرەکان و، ئەگەر بشاران ئەمە سویندیکێ

مه زنه، واته: ئه گهر زانیاریتان هه بێ به رێ و شوینی ئه ستیره کان و، که هه که شانه کان که ئه ستیره کان پیکان دین، ده زانن که ئه سوینده زۆر مه زنه.

کهواته: ئاشکرایه که لیره دا سوینده که خوراوه و تهواو بووه، له راستیدا هه موو ئه و (لا) یانه ی له پیش سوینده کانه وه هاتوون، که له گه لێک شوینی قورئاندا و هاتوون، هه موویان بۆ به رپه رچدانه وه ی قسه ی بپروایان، که به سه لیه و سیاق ده زانری ئه و قسه یه چیه، لیره دا به پپی سیاق و به سه لیه ده زانین که بپروایه کان هه میشه قورئانیان به وه تۆمه تبار ده کرد ده یانگوت: شیعره، ده یانگوت: قسه ی کاهینه، ده یانگوت: جادوویه، ده یانگوت: موحه ممه د هه لیه ستوه، جاری و هه بوو ده یانگوت: موحه ممه د شیه و قورئان قسه ی شیتانه، خوا ی پهروه ر دگاریش لیره دا ده فهرمو ی: ﴿فَلَا﴾، ئه م (ف) ه ده بیته (ف) ی ده رخهر (فصیحه)، (تُفَصِّحُ عَمَّا قَبْلَهَا)، هی پیش خو ی ده رده خات، واته: که ئه وه ی له رابردو ودا باسکرا زانیتان، له باره ی هاتنی پۆزی دوایی و سزاو پاداشت و، هه ر که سه به پپی خو ی مامه له له گه لدا کرانیه وه، کهواته: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾، (لا) وانیه، (وهك تيوه ده لێن)، سویند ده خو م به وه ی که ده یینن، یان ده گونجی (ف) ه که بۆ لق لیکردنه وه (تفریع) بی، واته: بینا له سه ر ئه وه ی رابرد، من قسه ی تيوه به رپه رچ ده ده مه وه و، راست نیه وهك تيوه ده لێن، که قوران شیعر بی و، که هانه بی و جادوو بی، ﴿أَقْسِمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾، سویند ده خو م به وه ی ده یینن، ﴿وَمَا لَا بُصِّرُونَ﴾، ههروه ها سویند ده خو م به وه ی ناشیینن.

(القرطبي) ده لێ: (هَذَا رَدُّ عَلَى كَلَامِ سَابِقٍ، أَي: لَيْسَ الْأَمْرُ كَمَا يَقُولُهُ الْمُشْرِكُونَ)، واته: ئه مه به رپه رچدانه وه ی قسه یه کی پێشوویه، یانی: وهك هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کان ده لێن وانیه.

ئنجا بۆ به لگه هیتانه وه له سه ر ئه وه که وانیه و، بۆ جه ختکردن له سه ر ئه و لابردن (نفي) ه، خوا ده فهرمو ی: ﴿أَقْسِمُ بِمَا بُصِّرُونَ﴾ (٣٨) ﴿وَمَا لَا بُصِّرُونَ﴾، سویند ده خو م به وه ی ده یینن و به وه ش که نایینن.

کورتە سەرنجێک لەسەر بینراو و نەبینراو

بەرێزان! ئێمە ئەگەر ھەموو باسی ئەو شتانە بکەین کە دەبیندرێن و، ئەو شتانەش کە نابیندرێن، کە لەراستییدا ھەموو گەردوون دابەش دەبێتەو ھەو ھەو ئەو دوو جووڕە دروستکراوەو، یان دەبینرێن و بەرھەستەن، بە چاوو بە ھەستەکانی دیکە، ھەستیان پێ دەکری، یان نەبینراو و نەبەرھەستەن، شتەکان مادام ماددی و بەرھەستەن، بە یەکیەک لە پێنج ھەستەکان (دیتن، بیستن، بۆنکردن، تامکردن، دەستلێکوتان)، دەتوانین پەیمان پێ ببەین، بەلام ئایا دروستکراوەکان تەنیا ئەوانەن کە دەکەونە بەر ھوكم و رکێفی چراو تووڕو شەداوی پێنج ھەستەکان؟ بێگومان نەخیر، بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا لَا بُصْرُونَ﴾، ھەرۆھا سویند دەخۆم بەوھەش کە نابینن، بە دلنایایی ئەوانە ی نەبیندراون، زۆر زۆر زیاتر لەوانە ی دەبینرێن، بۆ وێنە: ئەم گەردوونە، ئیستا نوێترین بێردۆزە ی گەردوونی فیزیایی دەلی: گەردوون تیرەکە ی سێزدە (۱۳) ملیارو، ھەشتسەد ملیۆن (۱۳،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰) سالی تیشکییە.

ھەلبەتە لەو شوێنەو کە ئێمە لێینی، ئەگەر دابنێین کە ئێرە چەقی گەردوونە، بەملادا بپێوھە بەولادا بپێوھە، دەلین: سێزدە ملیارو ھەشتسەد ملیۆن سالی تیشکییە، واتە: ئەندازەیک کە تیشک بە سێزدە (۱۳) ملیارو، ھەشتسەد ملیۆن سال بپێرێ، تیشکیش لە چرکەیکەدا (۳۰۰،۰۰۰) کم دەبێرێ، ئنجا ئەو جارانی (۶۰) ی بکە بۆ ئەوھە خولەکت بۆ دەرچێ، دوا ی جارانی (۶۰) ی بکە بۆ ئەوھە سەعات بۆ دەرچێ، دوا ی جارانی (۲۴) ی بکە بۆ ئەوھە شەو پوژت بۆ دەرچێ، دوا ی جارانی (۳۶۵) ی بکە، بۆ ئەوھە کیلۆمەترەکانی سالت بۆ دەرچن، کە دەکاتە: (۳۰۰،۰۰۰ × ۶۰ × ۶۰ × ۲۴ × ۳۶۵ = ۹،۶۶۰،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰) نو تریلیۆن و چوارسەدو شەست ملیار و ھەشتسەد

میلیۆن كم، دەبی سیژدە (۱۳) ملیارو هەشتەد ملیۆن سالی ئاوا تیشك
 پروا، ئنجا ئەمسەرو ئەوسەری گەردوون دەكات، كە تاكو ئیستا كەوتۆتە بەر
 حوكمی تەلیسكۆبەكانی كە مەرۆف دروستیكردوون، كە وەك پێشتریش باسمان
 كردووە لە چەند شوێنێك دا، وا پێدەچێ ئەوێش هەمووی لە سنووری ئاسمانی
 یەكەمدا بێ، بە بەلگەیی ئەوێ خوا لە چەند شوێنێكدا وەك سوورەتی (المَلِك)
 و سوورەتی (فصلت) دەفەرموێ: ﴿...وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ...﴾ (فصلت،
 دنیا مێنە (مۆنث)ی (أدنی)یە واتە: ئاسمانی نزیکترمان بە چرایان پازاندۆتەو،
 كە (مَصَابِيح) ییش كۆی (مَصباح)ە و یانی: چرا، مەبەست پێی ئەستێرەكانە،
 كەواتە: هەرچی ئەستێرەیهو كەهكەشانهو جگە لە كەهكەشان دەبیندری،
 هەمووی لە سنووری ئاسمانی یەكەم دایە، ئنجا ئەویش نازانین سنوورەكە
 لە كوێ كۆتایی دی، ئنجا لە سەررووی ئەو ئاسمانەوێش كە ئاسمانی یەكەمەو،
 ئەستێرەیی تێدان و كەهكەشانهكانی تێدان، لەسەررووی ئەوێش ئاسمانی
 دیکەش هەن، كەواتە: ئایا ئێمە لە هەموو بوونەوێ (گۆن) چەند دەبینین؟
 بێگومان زۆركەم، هەرودەها گوێ لە بیست لەرینەوێ (ذُبْذِبَة) دەبیستی، هەتا
 بیست هەزار (۲۰،۰۰۰) لەرینەوێ، ئەگەر لە بیست كەمتر بێ، نابیستی و، لە
 بیست هەزاریش زیاتر بێت، هەر بۆی ئیستیعیاب ناكړی و نابیستی، هەرودەها
 ئایا هەموو بۆنەكان دەتوانین بۆن بكهین؟ یان هەموو تامەكان دەتوانین تام
 بكهین؟ یان هەموو دەست لێكوتراوهكان (ملموسات) دەتوانین دەست لێ
 بكوتین؟ بە دنیایی نەخیر، كەواتە: ئەوێ نابینین، زۆر زۆر زیاترە لەوێ
 دەبینین.

لەراستییدا ئەوێ لە بوون (وجود) دەبینین، گۆشەیهكی بچوو كە لەوێ
 خوا ﷻ خولقاندوویەتی، ئنجا ئەوێش هەر لە گەردوون و شتە بەرههستهكان،
 بەلام ئەگەر بێنە سەر ئەوێ نابینین، كە فریشتەكان و جندو پرووحەكان و
 هەموو ئەو شتانهی دیکەن كە نابینین، كە پەيوەندیان بە جیهانی ماددەوێ

ههيه، وهك ههزى موگناتىسى و ههزى كىشنده، كه ههموو گهر دوون به ههزى كىشندهه راگىراوهو، خواى پهروهردگار له دوو سوورەت له قورئاندا به كۆله كه نه بىنراوهكان (عَمَدٌ غَيْرَ مَرْتِيَةٍ) ناوى ههناوه، كه له سوورەتى (الرعد) دا دهفه رموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا...﴾ (۲) ﴿الرعد﴾، ئهو خوايهى ئاسمانهكانى به كۆلهكانىك كه نابىرن، بهرز كردوونهوه، ههروهها له سوورەتى (لقمان) يشدا: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ لقمان: ۱۰، زانايان دهلن: ﴿بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ - (عَمَدٌ) يش كووى (عَمُود) ه - يالى: (بِعَمَدٍ غَيْرِ مَرْتِيَةٍ)، به كۆله كه نه بىندراوهكان، كه وايپده چى مه بهست پى ههزى كىشنده (قوة الجاذبية) بى.

ههروهها ئه گهر بىينه سهر ئه صلى ماددهش، كه خشتى يه كه مى مادده برىته له: گهر ديله (ذرة - Atom)، گهر ديلهش بو خوى له سى بهش پىكدى: ئىلىكترون (Electron) كه له سوورگه دا ده خولتتهوه به دهورى نيوكد، نيوكه كهش له پروتون (Proton) و نيوترون (Neutron) پىكدى، كه نهك ههر نيوترون و پروتون، نابىندرن و، ئىلىكترون كه له وانيش زور زور گچكه تره، نابىندرن، بهلكو گهر ديله خووشى ههر نابىرن، بهلكو گهر د (مولكول (جزيئ -- Molecule) يش كه له مليونان پىكدى، ئه و يش ههر نابىرن، ههر نهك نابىرن به چاو، بهلكو به مىكرو سكوب (زه پرەبين) يش نابىندرن، وىراى ئه وهى كه ههر كام له نيوترون و پروتونيش بو خويان له چهند به شىك پىكهاتوون، كه كواركهكان (quarks)ن، ئيمه ئهو باسه مان به دريژى له مه وسووعه: (دره وشاوهى ئيمان و پوچه لى ئىلحاد له بهر روشناى زگماك و عقل و زانست و وه حى دا) باسكردوه كه ئيمه له تيشكهكان ئه ندازه يه كى زور كه م ده بىنن، ته نيا يه كه بهش له سهر چهند مليار به شى تيشك، ده توانين بىنن، چ جاى شتهكانى دىكه، بويهش خوا دهفه رموى: سويند ده خوم به وهى ده بىنن، به وهش كه نابىنن.

(۲) - ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ به دنیایی ئەم (قورئان)ە بیژراوی نێردراویکی بەرێزە، نایا ئەو نێردراوە بەرێزە مەبەست پێی کێیە؟ زۆربە ی زانایان گوتووینە: مەبەست پێی جیبریلە.

بەلام هەندێکیان گوتووینە: مەبەست پێی موحەممەدە دەستەلات و سەلامی خوا لەسەر هەردووکیان بێ.

بێگومان پای یەكەم راستە، چونکە ئەگەر لێرەدا ئەگەری هەیه مەبەست پێی موحەممەدیش بێ ﷺ، بەلام لە شوێنی دیکەدا - قورئانیش هەندێکی هەندێکی پروون دەکاتەو - بۆمان دەردەکەوێ کە مەبەست لە: ﴿رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، جیبریلە، ئەویش ئەوەیە کە لە سوورەتی (التکویر)دا خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُفِ ۝۱۵ الْجَوَارِ الْكُنُفِ ۝۱۶ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷ وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ ۝۱۸ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝۱۹ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝۲۰ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝۲۱﴾ التکویر، دەفەرموێ: وانیه (وہك تيوہ دەيلین)، سویند دەخۆم بە خو پەنھانکەرەکان، ئەوانە ی دەپرو و دەچنەو مەنزلەکانی خوین، (وہك چو ن ئازە لیک دەچیتەو هیلانەکە ی یان کونەکە ی خوێو، کە مەبەست پێی ئەستێرەکانن) سویندیش بە شەوگار کە دیت، یاخود دەپروات، {چونکە وشە ی} عَسَس ﴿﴾ دوو مانای پیکەو دەژی هەن، واتە: هەم بە مانای: هات و بە مانای پوشت، دی، سویندیش بە بەرەبەیان کاتیک هەناسە دەدات، (سویند بەوانە)، ئەم قورئانە بیژراوی نێردراویکی بەرێزە، زۆر خاوەن هیژە، لە لای خاوەن عەرش (کە خوا یە) پیگەدارە، گوێرایەلیی بۆ کراوە لەوێ و ئەمیندارە، یانی: زۆر ئەمینداریشەو خوا چی پێی بفرموێ، ئەو دەگەینێ، ئاشکراشە کە مەبەست پێی جیبریلە (عَلَيْهِ السَّلَام) لێرەش کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، یانی: ئەو ی خوا ناردوو یەتی بۆ گە یاندنی ئەو فرمایشتە، نێردراویکی بەرێزە کە جیبریلەو، ئەویش گە یاندوو یەتی بە پیغەمبەری کوئایی موحەممەد ﷺ.

(۳)- ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ﴾، هەروەها ئەو (قورئان)ە قسەى شاعیرێک نیە.

(۴)- ﴿قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾، بە کەمیی برۆا دینن، لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾، ئەم (ما)یە سێ ئەگەری هەن:

أ- زیاد کراوە بۆ جەختکردنەو، یانی: (إِيمَانًا قَلِيلًا تُؤْمِنُونَ)، ئیمانێکی کەم ئیمان دینن.

ب- یاخود (ما) لایەره (نافیه)یەو بۆ لابردنە، یانی: تەنانهت ئیمانی کەمیش ناهێنن، ﴿قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾، واتە: تەنانهت ئیمانێکی کەمیش ناهێنن.

ج- یاخود لێرەدا ئیمان بە مانای بەپراستدانانە، یانی: (قَلِيلًا مَّا تُصَدِّقُونَ)، ئیوه کەمیکتان قورئان بەپراست دادەنن، ئەویش ئەوانەن کە دواى ئیمان دینن، یاخود ئەوانەن کە لە نەفسى خوێاندا دەیانزانى قورئان هەقە، بەلام برۆایان پێ نەدەهێنا، لەبەر خو بەزلگری و، لەبەر لێ تێکنەچوونی ئەو بەزم و بازارەى لە نەبوونی شەریعت و دینی خوادا، بۆ خوێان پێکیان هێنابوو.

(۵)- ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ﴾، هەروەها ئەم قورئانە قسەى کاهین (فالچیش) نیە، پێشتر پێناسەى کاهینمان کرد، کە کەسیکە هەوآل دەدات بەو شتانەى لە پرابردوودا بوون، یاخود هەندیکیان دەلێن: لە داها توودا دەبن، هەندیکیش گوتووایان: کاهین ئەوێه کە هەوآل دەدات چ بە شتى پرابردو، چ بە شتى داها توو، واتە: کەسیک قسە لە غەیب و نادیار دەکات.

(۶)- ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾، بە کەمیی پەند وەر دەگرن، ﴿تَذَكَّرُونَ﴾، بە دوو جوړ خویندراوەتەو.

ا- (تَذَكَّرُونَ)، خویندراوەتەو، ب- (تَذَكَّرُونَ)یش خویندراوەتەو، (ما)یە کەش دیسان دەگونجێ زیادکرا بۆ جەختکردنەوێ کەمیی بیر کردنەوێ پەند وەرگرتیان، یاخود بۆ لابردن، ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾، تەنانهت کەمیش بیر ناکەنەوێ پەند وەرناگرن.

(۷) - ﴿نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دابه زیتراوه له لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانهوه، ﴿نَزِيلٌ﴾ خوینراویشه تهوه: (تنزیلاً)، واته: ههم به (رفع)، ههم به (نصب) خوینراوه تهوه، دابه زیتراوه له پهروه ردگاری جیهانییه کانهوه، ئه گهر به ره فع بی، به لام ئه گهر به نه صب بی: (تَنْزِيلاً مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ)، یانی: له حالیکدا که له لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانهوه دابه زیتراوه.

مەسەلەى دووهم:

پراگەیاندىنى خواى کارزان، کە ئەگەر گریمان موخەممەد ﷺ شتیک بە ناوی خواوە بلى، زۆر بە سەختی سزای دەدات و، هیچ کەسیش ناتوانى بەرگری لى بکات.

وهك خوا دەفەرموى: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۚ (٤٤) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ (٤٥) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ (٤٦) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۚ (٤٧)﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار بەرگەدا:

(١)- ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۚ﴾، ئەگەر گریمان (موخەممەد) هەندى قسەشی کردبانه بەناوی ئیمەوه، یەكێ لە پوونکەرەوانى قورئان ئاوا ئەم پرستەیه مانا دەکات: (وَلَوْ ادَّعَى مُدَّعٍ عَلَيْنَا شَيْئًا لَمْ نَقُلْهُ إِفْتِرَاءً عَلَيْنَا، سَمَى الْإِفْتِرَاءَ تَقْوَلًا، لِأَنَّهُ قَوْلٌ مُتَكَلَّفٌ، وَالْأَقْوَالُ الْمُفْتَرَاتِ أَقَاوِيلٌ، تَحْقِيرًا لَهَا، كَأَنَّهَا جَمْعٌ: أَفْعُولَةٌ مِنْ قَوْلِكَ أَصَاحِيكَ، أَضْحُوكَةً)، واتە: ئەگەر بە ناوی ئیمە قسەیهكى گوتبایە کە نەمانفەرموو، وهك قسە هەلبەستن بە ناوی ئیمەوه، لیڕەدا قسە هەلبەستنی ناواناوه (تَقْوُلٌ) {واتە: قسە بەناوێوە کردن}، چونکە کەسێک قسەیهک بە ناوی کەسێکەوه بکات، مانای وایە قسەیهكى هەلبەستراوی کردو، هەروەها قسە هەلبەستراوه کانیشی ناو ناون: (أَقَاوِيلٌ)، (کە کوێ (أَقْوَال)ەو ئەویش کوێ (قَوْل)ە)، وهك بە کەم تەماشا کردن و بە بێرێز دانان، وهك (أَقَاوِيل) کوێ (أَفْعُولَةٌ)بى، وهك چۆن (أَصَاحِيكَ) کوێ (أَضْحُوكَةً)یە، {واتە: شتیک کە مایەى پى پیکەنین بى}.

(٢)- ﴿لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ﴾، [ئەگەر هەندیک قسەى بە ناوی ئیمەوه کردبایە، ئیمە دەستى راستیمان دەگرت.

(٣)- ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ﴾، دواى خۆتنبەریمان دەپری، (الْوَتِينَ: الشَّرِيَانُ الرَّئِيسُ) خۆتنبەرى سەرەکیی کە رێک بە دلهوه پەيوەستەو، لە دلهوه خوینى پاک دەبات بۆ

هه موو خانه کانی جهسته، لهوسه ریشه وه له پئی وه رید (خوینهنه ر) وه خوینه که ده گهریته وه بۆ دڵ بۆ پالوتن و پاککردنه وهی، هه م له پئی دله وه، هه م له پئی سییه کانه وه، پاشه رو که که ی فری بدریته ده ری و، بیالیوری، ته و پرۆسه یه ش هه مووی له خوله کیکدا دڵ چه ندان جار لیده دات و ته و پرۆسه یه دووباره ده بیته وه، ته گهر شه ست جاره، ته گهر چه فتایه، یان زیاتره^(۱)، که ده فهرموئ: ﴿لَا خَذَانًا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ (۴۵) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿۴۶﴾ دهستی راستیمان ده گرت دواپی شاده ماریمان ده پری، یه کیک له زانایان مانای ته و دوو ئایه ته ی ئاوا ته عبیر کردوه، ده لی: (لَقَتَلْنَاهُ صَبْرًا، كَمَا تَفْعَلُ الْمُلُوكُ مَنْ يَتَكَذَّبُ عَلَيْهِمْ، مُعَاجِلَةً بِالسَّخَطِ وَالْإِنْتِقَامِ، فَصَوَّرَ قَتْلَ الصَّبْرِ بِصُورَتِهِ لِيَكُونَ أَهْوَلَ، وَهُوَ أَنْ يُؤْخَذَ بِيَدِهِ وَتُضْرَبَ رَقَبَتُهُ)، واته: ده مانکوشته به شیوه یه کی خوینساردانه، وه ک چون حوکمرانه کان که سی که درۆ به ناوی ته وانه وه بکات، ئاوا ده یکوژن و له گهر دنیان ده ده دن، ئنجا ته و کوشتنه ی که خوین ساردانه ده کوژری، (واته: به شینه یی ده کوژری)، به و شیوه یه وینای کردوه که دهستی راستی بگیری و له گهر دن بدری، تاکو سامناک و بیژه زاتر بن.

(۴) - ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾، هیچ کامیکیش له ئیوه ناتوانن بهرگریکاری بن، (حَاجِزٌ: الْحَجْزُ الدَّفْعُ وَالْحَيْلُولَةُ)، (حَجَزَ) پال پیوه نان و ری لیگرتنه، ﴿حَاجِزِينَ﴾ یش، کویه یانی: (دَافِعِينَ) هیچ کام له ئیوه ناتوانن بهرگریکاری بن، بویه ش کو ی کردوته وه چونکه نه مه وه صفه بۆ (أَحَدٌ)، (أَحَدٌ) یش به لی بۆ تاکه، به لام له مانای کو دایه، ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾، هیچ کامیک له ئیوه بهرگریکاری نه ده بوون، یانی: ریگرمان نه ده بوون که بیفه وتینن.

(۱) دڵ له حاله تی ئاسایی داو به شیوه یه کی هاوکویی (مُعَدَّل) چه فتاو سئ (۷۳) جار له خوله کیک دا لیده دات.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

قورئان بىرخەرەوھى پارىزكارانە، بىگومان بىپروايانىش بە درؤ دانەريان تىدان و، لە پوژى دوايى دا قورئان مايەى خەم و خەفەت و پەژارەو پەشىمانىيە بۆيان و، قورئانىش راستى جىيى دلىيىي و ھەقى بى خلتەيە، بۆيە لە بەرانبەر بەدرؤ دانانىندا، پيوستە ناوى پەرەردگارى مەزن بە پاك بگيرى:

وہك خوا دەفەرموى: ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝٤٨ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ۝٤٩ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝٥٠ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝٥١ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝٥٢﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە پىنج بىرگەدا:

١- ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ بە دلىيىش ئەو (قورئان)ە، بىرخەرەوھىەو ئاموژگارايىكارو پەندو عىپرەتە بۆ پارىزكاران، (تذكرة)يان ئاوا لىكداوھتەوھ (أَي: عِظَّةٌ وَتَذْكِيرٌ لَهُمْ)، ئاموژگاريەو بىرخەرەوھىە بۆ پارىزكاران، بۆچى بۆ پارىزكاران؟ چونكە ھەر پارىزكاران لىي بەھرەمەند دەبن، ئەگەرنا لە ئەسلدا خوا قورئانى ناردوھ بۆ ھەموو لايەك، وەك دەفەرموى: ﴿... ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۝١٠٤﴾ يوسف، بىرخەرەوھىە بۆ ھەموو جىھانيان، بەلام كى لىي بەھرەمەند دەبى؟ بە دلىيى ئەھلى تەقوا، ئەوانەى خويان دەپاريزن لە كوفرو شىرك و گوناھ و تاوان و لادان، ئەوانەى دەروونىكى پاك و دلىكى پرووناكيان دەبى، دەتوانن قورئان وەك خوى بىين و لە نوورو بەرەكەتەكەى بەھرەمەند بن، بەلام بە دەروونىكى پيس و بە دلىكى تاريك و بە جەستەيەكى گوناھكارەوھ، مروّف لە خوار ئەوھوھ دەبى كە لە قورئان بەھرەمەند بىي، لەراستىيدا بەرەكەت و نوورى قورئان، وەك ميوانىكى بەريزە كە ناچىتە ھەموو مالىك، دەبى دل و دەروونىكى چاك و پاك بىي، ئنجا پرووناكيى و بەرەكەتى فەرمايشتى خوايە تىيدا نىشتەجى دەبى، وەك لە سوورەتى (الحجرات)دا خوا دەفەرموى: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقْوَى...﴾ واتە: ئەوانە كەسانىكن خوا دلى بۆ تەقوا پالوتوون، تەقوا دەچىتە دلىكى

پالڤتەو پاك و خاوينەو، قورئانیشش بە ئەندازەى ئەووە كە ئیمە دلى خۆمان پاك و دەروونی خۆمان خاوين دەكەینەو، دلى خۆمان پرووناك دەكەینەو، لە قورئان زیاتر تیدەگەین، زیاتر نەینییەكانی كە خوا ﷻ لە فەرماشتی خۆیدا دایناون، تییان دەگەین، نەینییەكانی فەرماشتی خواش بن سنوورن، حیکمەت و پەندو زانیاریەكانی فەرماشتی خوا بن سنوورن، چونكە سیفەتەكانی خوا هیچیان سنووریان نیو هەموویان پرهان، ئەو كاتە هەر كەسە بە ئەندازەى ئەووە كە دل و دەروونی خۆی پاك و چاك دەكات، خۆی شایستە دەكات كە لە قورئان تییگات، لى تیدەگاو لى بەهرەمەند دەبى، شاعیریكى فارسىش جوانى گوتو:

گوهرِ پاكِ ببايد كه شَوَد قَابِلِ فَيْضِ گرن هرسنگ وگلى لؤلؤ و مرجان نشود

واتە: گەوهریكى پاك بێنە شیاوی بەسەردا پرژانی فەیزو بەرەكەتى خوا بن، ئەگەر هەر بەردو قورئان نایتە گەوهرە مرواریی.

(۲- ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ﴾، بە دلییای ئیمە دەزانین (ئەى بێپرواینە!) كە لەنیو ئیوهدا بە درۆ دانەرانتىك هەن، لیرەدا ئەمە دوو ئەگەرى هەن:

أ- یان پرووی دواندن لە خەلكە، ئەى خەلكینە! ئیمە دەزانین كە ئیو كەسانىكتان تیدا هەن، بەدرۆ دانەرن، بە درۆ دانەرن بۆ قورئان و بۆ پیغەمبەر ﷺ و بۆ پرۆژى دواى، بە تاییەت پەنگە مەبەست پى قورئان بن، چونكە سیاقەكە باسى قورئانە، بەلام كەسانىكىشتان تیدا هەن ئەى خەلكینە! كە بەپراست دانەرى قورئان دەبن.

ب- ئەگەرى ئەوەش هەیه كە لیرەدا پرووی دواندن لە بێپروایەكان بن، یانى: ئیو بە درۆ دانەرانتان لە نیودا هەن، واتە: كەسانىكتان لە نیودا هەن كە قورئان بە درۆ دادەنن، بەلام كەسانىكىشتان تیدا هەن، كە قورئان بەپراست دادەنن، بەلام دانی پيدا ناهینن وەك عینادیی و كەللەپەقیی، بۆ ئەوەى ئەو بەزم و بازارەى بە زولم و ستم و لە كاتى ئامادە نەبوونی شەریعەتى خوادا، بۆ خۆتان پىكتان هیناوە، لىتان تىك نەچى، وەك هەموو ئەو دىكتاتۆرو حوكمرانە خو سەپپانەى حوكمى میراتىی و بنەمالەى و

عەسکەرتاریی و خو فەرز کردن له ولاتانی مسوڵماننشیندا پەپرەو دەکەن و پەپرەویان کردو، ئایا نازانن که خوا فەرموویەتی: ﴿...وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ يَنْتَهُم...﴾ (٢٨) الشورى، کاروباری مسوڵمانان دەبێ بە راویژ بێ؟ ئەدی بابایەکی ناشایستی خو سه پێن که ئەو عیبادو بیلادە هەمووی بە مۆلک و مائی خوێ دەزانێ، ئایا ئەو حوکمە میراتی و بنەمالەییە لە کوێ هێنا؟ لە کوێ قورئاندا هەیه؟ ئایا پێغەمبەری خوا ﷺ مامی خوێ که عەبباس بوو، ئامۆزایەکەى که عەلى بوو (عليه السلام)، کەسى لەوان کرد بە جێنشین؟ نەخێر، بەلکو بۆ مسوڵمانانی بەجێیشت، چونکە خوا بنچینهی بۆ حوکمرانیی و ئیدارەدانی کۆمەلگا داناو: ﴿...وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ يَنْتَهُم...﴾ (٢٨) الشورى، بۆیهش هاوێلان راویژیان کرد، پێشی پشتیوانەکان پێیان وابوو که دەبێ خەلیفە لەوان بێ، هەروەها کۆچکەرەکان پێیان وابوو دەبێ لەوان بێ، دواى هەموویان هاتنە سەر ئەو که ئەبوو بەکر خوا لێی رازی بێ له هەموویان شایستەترە، له دواى ئەبوو بەکریش رایان هاتە سەر عومەری کۆری خەتتاب بەلێ ئەبوو بەکر پێناری کردبوو که عومەر بێ، بەلام وەك که ئیبنو تەیمییه رەحمەتی خواى لێی له (منهاج السنة النبوية) دا گوتوویەتی: ئەگەر مسوڵمانان بەیعتیان بە عومەر نەکردبایە، تەنیا بە پێشنیار کردنی ئەبوو بەکر نەدەبوو بە خەلیفە، چونکە هەق هەقی مسوڵمانانەو، ئەو پێشنیاری کردبوو ئەوانیش پێشنیارەکیان پێ چاک بوو، پێشنیارەکەى له جێی خویدا بوو، له دواى عومەریش (خوا لێی رازی بێ) عومەر ئەو کردیه راویژ له نێوان شەش کهساندا، شەش کاندید، دواى له نێوان ئەو شەش کاندیدە بوو بە کێبڕکێ له نێوان عوسمان و عەلییدا، بەلام زۆربەیان عوسمانیان بە دڵ بوو، خوا له هەموویان رازی بێ، له دواى عوسمانیش مسوڵمانان چوون هەر ئەوانەى که سێ خەلیفەکانیان هەلبژاردبوون، زۆربەیان چوون بەیعتیان بە عەلى داو، عەلییان کرد بە چوارەمین خەلیفەى راشید.

بەلێ زۆرێك له بێپروایەکانى کاتی خوێ و، بێپروا و مونا فیک و دەغەل و دلنەخۆشەکانى ئیستاش، دەزانن که قورئان هەقەو، ئیسلام هەقەو، حوکمی قورئان دەبێ چۆن بێ، بەلام بۆچی کەیفیان پێ نایەت و، دانوویان له گەلێ

ناكولئ؟ چونكه ئەو بەزم و بازارە ناشەرعییەى ئەوان پێکیانەووە ناو، لە غیابی قورئاندا، لە غیابی حوکمی شەریعەدا، ئەگەر بێت و ملکه چ بکەن بۆ حوکمی قورئان، لییان تیکدەچى، بۆیە ئامادە نین.

کە دەفەرموى: ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ﴾ واتە: هەرچەندە دەشزانین بە درۆ دانەرانیکتان لە نێودا هەن، بەلام ئێمە هەر پێغەمبەرمان بۆ لا ناردوون و ئاگادارمان کردوونەو، تاكو بیانووتان نەبى و بیانو براتوان بکەین.

۳- ﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بە دنیایی ئەو (قورئان)ە مایەى خەم و خەفەتە بۆ بێروایان، (حسرة) واتە: پەشیمانیی و خەفەت خواردن لەسەر شتێک کە رویشتوووە و تێپەریوە و ناگەرێتەو.

۴- ﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾ بە دنیایی ئەو (قورئان)ە چەسپاوێکی جیى دنیایە، واتە: (لِلْحَقِّ الْيَقِينِ الَّذِي لَا شَكَّ فِيهِ، أَنَّهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَمْ يَقُولْ وَعَلَيْهِ مُحَمَّدٌ)، ئەو چەسپاووە جیى دنیایەو هیچ دوو دلییهکی تێدا نیە، کە لە لایەن خواوەیەو موحەممەد ﷺ لەخۆیەو نە یگوتو.

شەیتان فێریان نەکردووەو هیچ کەس فێری وی ﷺ نەکردووە، هەر کەسێک قورئان بخوینێتەو، دەزانى کە جگە لە خوا ﷻ شایستەى ئەو نە قسەى وا بکات، لێى ناوەشیتهووەو هەلناگرى.

۵- ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، کەواتە تۆ ناوی پەرورەدگارى مەزنت بە پاك بگرە، واتە: **أ-** بە پاكی بگرە کە هیچ کەس بتوانى قسە بە ناوی خواوە هەلبەستى و، خوا سزای نەدات. **ب-** یاخود: خوا بە پاك بگرە لەو کە پێغەمبەرێک بنێرى، دواى ئەو پێغەمبەرە لابdat، کەچی خوا سزای نەدات.

ج- یاخود: بە پاكی بگرە لەو کە خوا کەسێک بنێرى شایستە نەبى، دواى قسە بە ناوی خواوە هەلبەستى.

۵- یاخود: به پای بگره له وه که خوا فه رمایشیتک بنیری، وه ک شیعو قسه ی کاهینان بچن و دوا یی لیان تیکه لبی.

خوا به پاک بگره له هه موو ئه وانه.

تیس تاش با ئه و سى وشه یه توژیک شی بکهینه وه: (التَّذْكِرَةُ، الْحَسْرَةُ، وَحَقُّ الْيَقِينِ):

یه که م: (التَّذْكِرَةُ)، (التَّذْكِرَةُ: اسْمٌ مَصْدَرٍ التَّذْكِرِ، وَهُوَ التَّنْبِيْهُ إِلَى مَغْفُولٍ عَنْهُ، وَالْمَعْنَى: أَنَّهُ مُذَكِّرٌ لِلنَّاسِ مَا يَغْفُلُونَ عَنْهُ)، (تَذْكِرَةُ)، ناوی چاوگه و بریتیه له ئاگادار کردنه وه ی که سیک له شتیک که لئی بیتاگا بووه، واته: ئه وه بیر خه ره وه ی خه لکه بو شتیک که لئی بیتاگان.

که بریتیه له به ندایه تی بو خوا و چۆنیه تی ژیان به و شیوه یه ی خوا پیی خوشه و وریا بوون له و چاره نووسه ی چاوه ری ده کات له پوژی دوا یی دا.

دوو وه م: (الْحَسْرَةُ): (الْحَسْرَةُ: النَّدَمُ الشَّدِيدُ الْمُتَكَرِّرُ عَلَى شَيْءٍ فَائْتِ مَرْغُوبٍ فِيهِ، وَيُقَالُ لَهَا: التَّلَهُّفُ، اسْتَقْتُ مِنَ الْحَسْرِ، وَهُوَ الْكُشْفُ لِأَنَّ سَبَبَهَا يَنْكَشِفُ لِصَاحِبِهَا بَعْدَ فَوَاتِ إِدْرَاكِهِ وَلَا يَزَالُ يَعَاوِدُهُ)، (حَسْرَةُ): بریتیه له په شیمانیه کی زوری دووباره بووه وه له سه ر شتیک که جپی ئاره زوو بووه به لام تپه ریوه، به (حَسْرَةُ) یش ده گوتری: (تَلَهُّفُ)، وشه ی (حَسْرَةُ) له (حَسْر) وه هاتوه، {ده گوتری: (حَسْرَ عَنْ ذِرَاعِهِ)، واته: قو لی هه لکرد، (الْحَسْرُ: الْكُشْفُ)، هه لکردن ده رخستن، چونکه هوکاری ئه و په شیمانیه بو خوا وه نه که ی دوا ی ئه وه ی شته که تپه ریوه بو ی روون ده بیته وه و به رده وام ئه و خه فته خوار دنه بو ی دووباره ده بیته وه.

سییه م (حَقُّ الْيَقِينِ)، زانایان ده لئین: زانیاری سى پله ی هه ن: (عِلْمُ الْيَقِينِ، عَيْنُ الْيَقِينِ، حَقُّ الْيَقِينِ)، که هه ر سیکیان له قور ئاندا هاتوون:

۱- (عِلْمُ الْيَقِينِ): (الْجَرَّانِي) له (التعريفات) هه که یدا^(۱) هی ناویه تی، ده لئ: (عِلْمُ الْيَقِينِ: مَا أَعْطَاهُ الدَّلِيلُ بِنَصْرِ أُمُورٍ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ)، واته: (عِلْمُ الْيَقِينِ) بریتیه له و زانیاریه ی

بەلگە دەیبەخشى بەھۆی ئەوێوە کە کارەکان بەو شیوەیەى هەن وینا دەکړن له مېشکدا.

۲- (عَيْنُ الْيَقِينِ): بریتیه له به چاو دیتنى ئەوێ به بەلگە چەسپێنراوه.

۳- (حَقُّ الْيَقِينِ) بریتیه له دەست لێدانى، یاخود چوونه نیوى، یان مامەلە لەگەڵدا کردنى، زانراوهکە، یەکیک له زانایان دەلن: بۆ وێنە کە باسێ کەعبە دەکړی، کە یەکەمین مالێ خوايە لەسەر زهوى دانراوه، ئەگەر باس بکړی به شیوەیەى کە بۆ مړوڤ تهواو جیى دلدیایى بى و ببیتە زانیاریهکی جیى دلدیایى، کە ئەو کەعبەیه له شاری مەککەیهو، له فلان شوینەیهو، له پرووی جوگرافیهوه ئەوێنده دووره، ئەوێ پێى دەگوترى: (عِلْمُ الْيَقِينِ)، (عَيْنُ الْيَقِينِ) یش ئەوێیه کە بجى و به چاوی خوێ کەعبە ببینى، (حَقُّ الْيَقِينِ) یش ئەوێیه کە بەکردهوه دەست له دەرو دیوارهکانى بداو به دەورى دا بسوورپێتهوه.

یاخود شانه ههنگوینیك: (عِلْمُ الْيَقِينِ) ئەوێیه کە بۆت باسبکەن ههنگوین ئاویه و ئاویه، (عَيْنُ الْيَقِينِ) یش ئەوێیه شانه ههنگوینه کە ببینى، (حَقُّ الْيَقِينِ) یش ئەوێیه کە لهو شانه ههنگوینه تام بکەى، ئەو سى پلهیه بۆ زانیاریى هەن، کە دیاره بالاترینیان (حَقُّ الْيَقِينِ) ه.

لێرهش دا کووتایى به تەفسیر کردنى سوورەتى (الحاقة) دینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نيوهرۆك

- پيشه كى ئهم تهفسيره به گشتى ۵
- به رچاو پروونيه كى گرنگ له باره ي ئهم تهفسيره وه ۱۰
- پيشه كى ئهم بهرگه ۱۲
- تهفسيري سووره تي (المنافقون)** ۱۷
- دهستپيك ۱۷
- پيناسه ي سووره تي (المنافقون) و بابته كاني ۱۷
- يه كه م: ناوي ئهم سووره ته: ۱۷
- دووهم: شويني دابه زيني: ۱۸
- سييه م: ژماره ي ئايه ته كاني: ۱۸
- چواره م: ريزبه نديي له دابه زين و له موصحه فدا: ۱۹
- پينجه م: نيوهرۆكي ئهم سووره ته: ۱۹
- شه شه م: تاييه تمه ندييه كاني: ۲۰
- حه وته م: دابه شكردي ئايه ته كان بو چهند ده رسيك: ۲۰
- ده رسي يه كه م ۲۳
- پيناسه ي ئهم ده رسه ۲۵
- ماناي ده قاوده قي ئايه ته كان ۲۷
- شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان ۲۸
- هۆي هاتنه خواره وه ي ئايه ته كان ۳۳
- كورتبه باسيك: پوخته يه كي جهنگي (بنو المصطلق) ۳۸
- ماناي گشتي ئايه ته كان ۴۵
- مه سه له گرنگه كان ۵۳
- ده رسي دووهم ۶۹
- پيناسه ي ئهم ده رسه ۷۱
- ماناي ده قا و ده قي ئايه ته كان ۷۱

- ۷۲.....شېكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....
- ۷۳.....ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
- ۷۵.....مەسەلە گىرنگەكان.....
- ۷۹.....كورتە باسېك دەر بارەي نىفاق و مونافىقان.....
- ۱۱۱.....**تەفسىرى سوورەتى (التغابن)**.....
- ۱۱۳.....دەستېيك.....
- ۱۱۳.....پېناسەي سوورەتى (التَّغَابُن) و بابەتەكانى.....
- ۱۱۳.....يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:.....
- ۱۱۴.....دوۋەم: كات و شوئى دابەزىنى:.....
- ۱۱۴.....سېيەم: رېزبەندىي لە دابەزىن و لە موصحەفدا:.....
- ۱۱۵.....چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:.....
- ۱۱۵.....پېنجەم: نېۋەرۆكى:.....
- ۱۱۵.....شەشەم: تايەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە:.....
- ۱۱۶.....حەۋتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:.....
- ۱۲۱.....دەرسى يەكەم.....
- ۱۲۳.....پېناسەي ئەم دەرسە.....
- ۱۲۴.....ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان.....
- ۱۲۶.....شېكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....
- ۱۳۰.....ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
- ۱۳۵.....مەسەلە گىرنگەكان.....
- ۱۴۰.....كورتە باسېك لە بارەي قەدەرەۋە.....
- ۱۶۷.....دەرسى دوۋەم.....
- ۱۶۹.....پېناسەي ئەم دەرسە.....
- ۱۷۰.....ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان.....
- ۱۷۱.....شېكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....
- ۱۷۳.....ھۆي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان.....
- ۱۷۴.....ماناي گشتىي ئايەتەكان.....

- مه‌سه‌له گ‌رن‌گه‌كان ۱۸۳
- ته‌فسیری سووره‌تی (الطلاق) ۲۰۳
- ده‌ستپێك ۲۰۵
- پێناسه‌ی سووره‌تی (الطلاق) و بابه‌ته‌كانی ۲۰۵
- یه‌كه‌م: ناوی ئهم سووره‌ته: ۲۰۵
- دووهم: شوینی دابه‌زینی: ۲۰۶
- سێیه‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌كانی: ۲۰۸
- چوارهم: ریزبه‌ندی له‌ مو‌صح‌ه‌ف و له‌ دابه‌زیندا: ۲۰۸
- پنجهم: نیوهرۆکی: ۲۰۸
- شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌كانی ئهم سووره‌ته: ۲۱۰
- حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئهم سووره‌ته بو‌چه‌ند ده‌رسیك: ۲۱۲
- ده‌رسی یه‌كه‌م ۲۱۳
- پێناسه‌ی ئهم ده‌رسه ۲۱۵
- مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌كان ۲۱۷
- شیک‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌ وشه‌كان ۲۱۸
- هۆی هاته‌ن‌ه‌خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌كان ۲۲۲
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان ۲۲۴
- مه‌سه‌له گ‌رن‌گه‌كان ۲۳۴
- پێناسه‌ی داد‌گه‌ری (العدل) ۲۴۴
- کورت‌ه‌ باسیك له‌ باره‌ی ته‌لاق‌ه‌وه ۲۵۷
- ده‌رسی دووهم ۲۷۷
- پێناسه‌ی ئهم ده‌رسه ۲۷۹
- مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌كان ۲۸۰
- شیک‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌ وشه‌كان ۲۸۱
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان ۲۸۲
- مه‌سه‌له گ‌رن‌گه‌كان ۲۸۶
- کورت‌ه‌ باسیك له‌ باره‌ی حه‌وت ئاسمانه‌كان و زه‌وییه‌وه ۲۹۴

- تەفسىرى سوۋرەتى (التحریم)..... ۳۰۷
- دەستېك..... ۳۰۹
- پېئاسەى سوۋرەتى (التحریم) و بابەتەكانى..... ۳۰۹
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:..... ۳۰۹
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۳۱۰
- سېيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۳۱۱
- چوارەم: رېزبەندىى لە دابەزىن و لە موصحفە دا:..... ۳۱۱
- پېئجەم: نېۋەرۆكى:..... ۳۱۱
- شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:..... ۳۱۳
- حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:..... ۳۱۵
- دەرسى يەكەم..... ۳۱۷
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۳۱۹
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۳۲۰
- شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۳۲۱
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان..... ۳۲۴
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۳۳۳
- مەسەلە گرنگەكان..... ۳۴۱
- چوار سەرنجى گرنگ..... ۳۵۲
- كورتە باسېك لەبارەى پېگەى بەرزى ھاوسەرانى پېغەمبەرى خواۋە ﷺ..... ۳۶۰
- دەرسى دوۋەم..... ۳۷۷
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۳۷۹
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۳۸۰
- شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۳۸۱
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۳۸۳
- مەسەلە گرنگەكان..... ۳۸۸
- دەرسى سېيەم..... ۴۰۱
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۴۰۳

۴۰۴..... مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان
 ۴۰۵..... شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۴۰۷..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۴۱۴..... مه سه له گرنگه کان
 ۴۲۳..... **ته فسیری سوورپه تی (الملک)**
 ۴۲۵..... ده ستپیک
 ۴۲۵..... پیناسهی سوورپه تی (الملک) و بابته کانی
 ۴۲۵..... یه کهم: ناوی ئەم سوورپه ته:
 ۴۲۶..... دووهم: کات و شوینی دابه زینی:
 ۴۲۷..... سییه م: ژمارهی ئایه ته کانی:
 ۴۲۷..... چواره م: ریزبه ندیی له موصحه ف و له هاتنه خواردا:
 ۴۲۸..... پینجه م: نیوه پوکی:
 ۴۲۸..... شه شه م: تاییه مه ندییه کانی:
 ۴۳۰..... چه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان بو چه ند ده رسیک:
 ۴۳۵..... ده رسی یه کهم
 ۴۳۷..... پیناسهی ئەم ده رسه
 ۴۳۸..... مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان
 ۴۴۱..... شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۴۴۸..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۴۵۷..... مه سه له گرنگه کان
 ۴۶۴..... کورته باسیک له پینج سه رنج دا
 ۵۰۱..... کورته باسیک له بارهی هه ندیک ورده کاریی (بیستن) هوه
 ۵۰۵..... کورته باسیک ده رباره ی ورده کاریی بینین
 ۵۰۹..... کورته باسیک ده رباره ی عه قل و می شک
 ۵۱۵..... **ته فسیری سوورپه تی (القلم)**
 ۵۱۷..... ده ستپیک

- ۵۱۷..... پېناسەى سوورەتى (القلم) و بابەتەكانى
- ۵۱۷..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۵۱۷..... دووهم: شوئىنى دابەزىنى:
- ۵۱۸..... سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۵۱۸..... چوارەم: رىزبەندىى لە موصحفە و لە دابەزىندا:
- ۵۲۱..... پىنجەم: نيوەرۆكى:
- ۵۲۲..... شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:
- ۵۲۴..... حەوتەم: دابەشکردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:
- ۵۲۷..... دەرسى يەكەم
- ۵۲۹..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۵۳۳..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۵۳۴..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان
- ۵۳۹..... ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەكان
- ۵۴۲..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۵۴۹..... مەسەلە گرنگەكان
- ۵۶۵..... كورتە باسىك لە بارەى رەوشتبەرزىي پىغەمبەر ﷺ، رەفتارپەستىي ناحەزانىيەوہ ...
- ۵۹۷..... دەرسى دووهم
- ۵۹۹..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۶۰۰..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۶۰۱..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان
- ۶۰۳..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۶۱۴..... مەسەلە گرنگەكان
- ۶۳۱..... دەرسى سىيەم
- ۶۳۳..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۶۳۴..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۶۳۶..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان
- ۶۳۹..... ماناى گشتىي ئايەتەكان

- ۶۴۶..... مه سه له گرنگه كان
- ۶۵۵..... هه لوه سته يه ك له باره ي ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ هوه
- ۶۶۶..... كورته باسيك له باره ي چاوليدانه وه
- ۶۷۱..... ته فسيري سوورده تي (الحاقة)
- ۶۷۳..... ده ستيك
- ۶۷۳..... پيناسه ي سوورده تي (الحاقة) و باب ته كاني
- ۶۷۳..... يه كه م: ناوي ئه م سوورده ته:
- ۶۷۴..... دووهم: شويني دابه زيني:
- ۶۷۵..... سييه م: ريزبه نديي له دابه زينداو له موصحه فدا:
- ۶۷۶..... چواره م: ژماره ي ئايه ته كاني:
- ۶۷۶..... پينجه م: نيوهرۆكي:
- ۶۷۷..... شه شه م: تايبه تمه ندييه كاني:
- ۶۷۹..... كهوته م: دابه شكردي ئه م سوورده ته بو چهند ده رسيك:
- ۶۸۱..... ده رسي يه كه م
- ۶۸۳..... پيناسه ي ئه م ده رسه
- ۶۸۴..... ماناي ده قاو ده قي ئايه ته كان
- ۶۸۵..... شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان
- ۶۹۰..... ماناي گشتيي ئايه ته كان
- ۶۹۴..... مه سه له گرنگه كان
- ۷۱۱..... ده رسي دووهم
- ۷۱۳..... پيناسه ي ئه م ده رسه
- ۷۱۴..... ماناي ده قاو ده قي ئايه ته كان
- ۷۱۵..... شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان
- ۷۲۰..... ماناي گشتيي ئايه ته كان
- ۷۲۸..... مه سه له گرنگه كان
- كورته باسيك: كهوت سه رنج له باره ي خوژگه خواست و په شيمايي و سزاي سه ختي
- ۷۴۶..... بېروايان له دۆزه خ دا

- ۷۵۹..... دەرسى سېيەم
- ۷۶۱..... پېناسەي ئەم دەرسە
- ۷۶۲..... ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۷۶۲..... شېكردنەۋەي ھەندېك لە وشەكان
- ۷۶۴..... ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۷۶۸..... مەسەلە گرنگەكان
- ۷۷۰..... كورتە سەرنجېك لەسەر بېنزاو و نەبېنزاو

پاڭەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە ئۆزۈڭلار كۆمەلەشتۈرۈڭلار لىككەلەڭلار
"Say in touch on social media"
ئەن ئەمكەم غېر مۇلاقق الۇمۇل الۇمۇلەي

www.alibapir.net

English + عربي - كوردى

پاڭەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابېر

عەلى بابېر/ AliBapir

عەلى بابېر/ AliBapir

كەتالى

پاڭەياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابېر

WhatsApp Telegram Phone